ADVERSARIA
CRITICA IN SOPHOCLEM

SCRIPSIT AC COLLEGIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCIX.

LECTORI.

Ex quo editiones Sophoclis fabularum meae prodierunt[1] observationes plurimas tum mei ipsius tum aliorum criticas identidem in schedis meis descripsi. Has nunc hoc volumen amplectens quasi supplementum editionum mearum haberi potest. Doleo quidem ad accuratiorem observationum harum recensionem faciendam neque vigorem mihi neque otium fuisse; octogesimum enim aetatis annum agens, quamvis Dei gratia satis firma valetudine fruens ad hujusmodi opus laborem gravem mentisque exercitationem plurimam exigens suscipiendum aegre me accingere possum.

Quot in Sophoclis fabulis corruptelae, multae proculdubio pervetustae, lateant omnibus notum est. Et, quum nullum amplius auxilium ex paucis ejus codicibus manuscriptis qui extant derivari posse videatur, ad conjecturam, quod solum jam remedium restat, confugiendum erat. Ut vero feliciter quis in hac re lubrica versetur, hoc imprimis necessarium est, ut auctoris ipsius dictionem mentisque indolem ac colorem diligenter observet, et ex hoc puro fonte locos corruptelis laborantes emendare conetur. Equidem, hanc tutam emendationis viam tenens, libenter profiteor maxime mihi profuisse accuratissimum et ex omni parte excellentissimum Gulielmi Dindorfii Lexicon Sophocleum, quod ut liberius aequo ex alio bene noto Lexico Sophocleo compilatum tribunalium judicio suppressum esse maximopere dolendum est.

In conjecturis faciendis dum summa (non tamen, spero, nimis temeraria) libertate usus sum, in locis multis fere desperatis non raro corruptelae sedem indicare satis habui, spem fovens aliis me felicioribus remedium aliquando in mentem venturum esse. Certissima mihi extraque omnem dubitationem posita videtur emendatio mea jamdudum proposita Oed. R. 420. *βοῆς δὲ τῆς*

1) Tres priores fabulae (Oedipus Rex, Oedipus Coloneus, et Antigone) in Bibliotheca Classica prodierunt anno 1859. (Whittaker and G. Bell, London); reliquae quattuor (Philoctetes, Trachiniae, Electra et Ajax) annis 1870—1875. (Williams and Norgate, London).

σῆς ποῖος οὐκ ἔσται 'λικὼν (pro *λιμὴν*), | *ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα;* Non modo enim conformatio sententiae, cujus utrique clausulae verbum substantivum *ἔσται* semel expressum commune est, eam confirmat, sed etiam coronis (*'λιμὴν*) in codice L. praefixa. Ad sanandum tamen locum alia levi correctione opus est, *βοῇ δὲ τῇ σῇ* pro *βοῆς δὲ τῆς σῆς*, cujus corruptelae causa haud dubie fuit *'λιμὴν* pro *'λικὼν* positum. Etiam altera Oed. C. 703. *γήρᾳ συνναίων* (pro *σημαίνων*), quae ab plerisque editoribus recepta est. Praeterea alteram commemorare libet in quam nuper incidi, Oed. R. 1264. *τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν* | *πλεκταῖσι σειραῖς* (pro *πλεκταῖς ἑώραις* L. *πλεκταῖς αἰώραις* apographa plura) *ἐμπεπλεγμένην. ὁ δέ,* | *ὅπως ὁρᾷ νιν* —. Homerus locutione *πλεκτὴ σειρὰ* plus semel utitur. Aliam viam iniit Nauckius edendo *τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν* | *πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν ἐμπεπλεγμένην.* | *ὅπως δ' ὁρᾷ νιν* —. In Oed. C. 134. corrigo *οὐδὲν ὀκνοῦνθ'* aut *οὐκ ἀλέγονθ'* (pro *οὐδὲν ἄζονθ'*). In Oed. C. 133. *ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφάμου στόμα φροντίδος ἱέντες,* in *ἱέντες* sine causa, opinor, offendit vir doctus amicus R. Y. Tyrrell, qui *πρίοντες* correxerit coll. Fr. 777 D. *ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα* (i. e. os constringe), quod in dramate satyrico locum habuisse probabile est. Sed tenendum est *στόμα* pro *φωνὴν* aliquando uti Sophoclem; usitatam autem locutionem esse *ἱέναι φωνήν.* Plurimas alias conjecturas meas in editionibus fabularum meis propositas aut latuisse aut neglectas esse doleo.

Praeterea lectiones codicum Parisiensium B. (2787.), K. (2886.) et T. (2711.), quas multis abhinc annis, accurata collatione facta, descripseram, in propriis locis apposui. Ex his codex K. optimae notae est, plerumque cum Laurentiano conspirans, diversas tamen lectiones memorabiles nonnunquam exhibens. Codex B., bonae notae liber, recensionem Triclinianam plerumque sequitur. Codex T. ipsam Triclinii recensionem exhibet. Codicis A. (2712.) collationem jam in editionibus meis dedi.

Haec mea Adversaria si futuris poetae suavissimi editoribus opem aliquam conferant, laboris mei non poenitebit.

Scribebam Brightoniae, Junii die 21. 1899.

OEDIPUS TYRANNUS.

1. *τροφή*] Fort. *σπορά*. (Ant. 1164. *θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ*), aut *γονή* (OC. 1192.).

2. *τίνας*] *τίνες* ut necessarium proponit Burton. *θοάζετε*] Gl. B. *κάθησθε*. Legitur etiam Eur. Phoen. 801. Tro. 307. 349. Bacch. 65. 219. Herc. 383. Or. 335. 1542. Iph. T. 1142. Fr. 1512. *κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός*. Aesch. Eum. 610. Suppl. 595. *ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων* (*Ζεύς*, i. e. *θάσσων*). Eur. Med. 1409. *ἐπιθοάζω*. V. Elmsl. ad Bacch. 65. Hesych. *Θοάζει: τρέχει*. Qu. *προσθάσσετε*. (OC. 1166. *τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν*. Eur. Phoen. 300. *γονυπετεῖς ἕδρας προσπίτνω σ', ἄναξ*. Hel. 890.) Aut *φυλάσσετε*. (Eur. Herc. 51. *πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν*. Eum. 417. *βρέτας τόδε | ἧσαι φυλάσσων*.)

3. *οἰκτηρίοις* A. B. *ἐξεστεμμένοι*] Qu. *ἐξεσταλμένοι* (equipped, bedecked with). Cf. 1269. *περόνας — αἷσιν ἐξεστέλλετο*.

6. *ἃ 'γὼ* A. B.

7. *ἄλλων*] *ἐμῶν* conj. Mein., coll. Tr. 391. *οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται. ἀπὼν* Weckl. Cf. Eur. Or. 531. *τί μαρτύρων | ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα;* Med. 298. Xen. Cyr. I. 6. 2. *ὅπως μὴ δι' ἄλλων ἑρμηνέων ταῖς τῶν θεῶν συμβουλίαις συνείης, ἀλλ' αὐτὸς ὁρῶν καὶ ἀκούων γιγνώσκοις*. Aesch. Pers. 261. *παρών τε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων*. Arist. Pac. 760. Eccl. 587. Nub. 417. Ran. 1164. Plat. Gorg. 473 C. *ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων*. et ad Phil. 38.

8. Damnat Wunder. defendit Herwerden. Versus fortasse interpolatus. Cf. 1524 sq.

9. *πρέπων ἔφυς*] Idem fere quod *πρέπεις*. Qu. *πρέπεις ὁρᾶν*.

11. *στέρξαντες* B. (gl. *παθόντες*). L. corr. a m. rec. *στέξαντες* A. L. pr. *στέρξαντες* Heath. Burt. Br. Vauv. Herw. *ἢ οὐ στέρξαντες* Margoliouth. *στέρξοντες* (petituri) Wecklein p. 38. ("Duae causae consessus supplicum esse possunt, aut metus in aliqua mala re propulsanda, aut desiderium in aliquo bono appetendo.") Cf. OC. 1094. Dindorfius *στέρξαντες* i. q. *ἱμείροντες* (59.) significare putat. Sed ita non *στέρξαντες* sed *στέργοντες* scribendum foret. Herwerden explicat tranquilli. Ipse correxerim *στέρξοντες* (obsecraturi, Angl. about to make supplication, about to implore some favor), quod facile in *στέρξαντες* abire potuit post

δείσαντες. Cf. Aesch. Fr. 220. *ἄστεκτα* (*ἄστεǫκτα* al.). Hoc quaerit Oedipus, 'metumne vestrum an desiderium aliquid communicare mecum vultis?' (Cf. OC. 1094. *καὶ τὸν ἀγǫευτὰν Ἀπόλλω* | *στέǫγω* — *μολεῖν* etc.). Qu. *ἤ 'ξαιτοῦντες*. *ὡς θέλοντος ἂν* | *ἐμοῦ*] Qu. *ὡς θέλοιμί γ' ἂν* | *ἐγὼ* —. Cf. 145.

12. *δυσάλγητος*] Qu. *ἀνάλγητος*. Cf. Aj. 1333. *ἀναλγήτως*. Facile post *πᾶν* excidere potuit *ἂν* —. Frustra vulgatam tuetur Dind., negationis notionem adjectivo *δυσάλγητος* inesse ratus, quasi *οὐκ οἰκτίǫμων*. Conferri non debent OR. 221. OC. 360. Aj. 540., in quibus locis aut pura negatio aut interrogatio inest.

13. *ἱεǫεὺς πǫεσβύτης διὸς* praef. in L. *οὐ* om. A. B. add. T. *μὴ* Aug. 6. prob. Elmsl. coll. 221. 283. 1065. 1091. 1232. Aj. 540. Aesch. Prom. 628. Eur. Tro. 792. *μὴ* (pro *μὴ οὐ*) etiam Margoliouth Stud. Scen. p. 36. Recte. Cf. 77. *κακὸς* | *μὴ δǫῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός*. 1158. *ἀλλ' ἐς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον*. 1456. *οὐ γὰǫ ἄν ποτε* | *θνήσκων ἐσώθην μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ*. Tr. 592. *οὐδ'* — *ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειǫωμένη*. Aj. 950. *οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε μὴ θεῶν μέτα*. OC. 360. Aesch. Prom. 504. *οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων*. Eur. Hipp. 1331. *ἐπεί, σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη* | *οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ἐγώ*. Her. 284. *ματὴν γὰǫ ἥβην ὧδέ γ' ἂν κεκτήμεθα* | *πολλὴν ἐν Ἄǫγει μή σε τιμωǫούμενοι*. Eur. Fr. 464. *οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν*. Eur. El. 194. *δοκεῖς* — *μὴ τιμῶσα θεοὺς κǫατήσειν ἐχθǫῶν*. El. 976. *καὶ μή γ' ἀμύνων πατǫὶ δυσσεβὴς ἔσει*. Med. 239. *δεῖ μάντιν εἶναι μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν*. 368. Hec. 731. *οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων* | *ἐξιστοǫῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων*. Arist. Ach. 466. *δεῖ γὰǫ ἑνός, οὗ μὴ τυχὼν* | *ἀπόλωλ'*. Nub. 792. *ἀπὸ γὰǫ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστǫοφεῖν*. Eccl. 603. *καὶ μὴ καταθεὶς ψευδοǫκήσει*. Pl. 139. *οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν* — *μὴ βουλομένου σοῦ*. Alex. com. III. 428. *οὐ γὰǫ ἄν ποτε* | *θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτεǫά*. Philisc. com. III. 580. *οὐκ ἔστιν* — *τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν*. Philem. IV. 30. *οὔτ'* (*ἂν*) *ἀνὴǫ πένης γεγὼς* | *μὴ οὐ* (imo *μὴ*) *τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον*. Dem. 39, 22. *οὐκ ἂν ἐποίησε δεκάτην οὐδεὶς παιδίου μὴ νομίζων αὐτοῦ δικαίως εἶναι*. p. 379, 8. *χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χǫόνῳ καὶ πολιοǫκίᾳ*. Contra *μὴ οὐ* est in locis sequentibus, Herod. II. 110. *οὔκουν δίκαιον εἶναι ἱστάναι* — *μὴ οὐκ ὑπεǫβαλλόμενον τοῖσι ἔǫγοισι*. III. 82. *δήμου τε αὖ ἄǫχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι*. VI. 106. *οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν μὴ οὐ πλήǫεος ἐόντος τοῦ κύκλου*. VII. 101. *οὐκ ἀξιόμαχοί εἰσι* — *μὴ ἐόντες ἄǫθμιοι*. Thuc. VIII. 60. *τὸ χωǫίον* — *ἀδύνατα ἦν* — *μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν καὶ Ἐǫέτǫιαν* etc. Lucian. Alex. 59. *ὃ οὐκ ἂν ποιῆσαι ἐδύναντο μὴ οὐχὶ τῆς φενάκης ἀφῃǫημένης*. Id. I. Salt. 5. *ὡς οὐκ ἀνάσχοιο ἂν μὴ οὐχὶ πǫὸ τῶν ἄλλων θέαν ἐν ἐπιτηδείῳ καταλαμβάνων*. Plat. Theaet. 151 D. *αἰσχǫὸν μὴ οὐ παντὶ τǫόπῳ*

προθυμεῖσθαι. Prot. 352 D. αἰσχρὸν — σοφίαν — μὴ οὐχὶ πάντων κράτιστον φάναι εἶναι etc. Phaed. 85 A. τὸ — μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ ἐλέγχειν — πάνυ μαλθακοῦ εἶναι ἀνδρός. Soph. 219 E. τὴν — θηρευτικὴν ἄλογον τὸ μὴ οὐ τέμνειν διχῇ. et locum a Vigero allatum p. 454. οὐ γὰρ ἂν Ἕκτωρ ἀνηρέθη μὴ οὐχὶ καὶ Τροίας αὐτῷ συμπεσούσης. Plut. Mor. 516 E. μὴ κόψαντα τὴν θύραν εἰς οἰκίαν ἀλλοτρίαν οὐ νομίζεται παρελθεῖν. Saepe duo negativa ante infinitivum occurrunt, ut in Herod. I. 187. Δαρείῳ δὲ δεινὸν ἐδόκεε εἶναι μὴ οὐ λαβεῖν τὰ χρήματα. Xen. Cyr. VIII. 4. 5. Multo rarius ante participium. Elmsleius (ad Med. 215.) μὴ οὐ κατοικτείρων eo defendit quod δυσάλγητος idem valet quod οὐκ εὐάλγητος, ut αἰσχρὸν apud Xenophontem pro οὐ καλὸν positum est.

15. προσκίμεθα L. sec. Herw. προσκείμεθα Herw. Non assentior.

16. βωμοῖσι τοῖς σοῖς L. βάθροισι τοῖς σοῖς M. Schmidt. Nauck. prob. Herw.

17. πτέσθαι] πταίσθαι L. corr. οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς] Fort. οἱ δέ γ' ἐν γήρᾳ βαρεῖς. Cf. Aj. 1017. ἐν γήρᾳ βαρύς. 624. παλαιᾷ — ἔντροφος ἁμέρᾳ. Tr. 235. νόσῳ βαρύν. Schol. Ran. 347. ἀντὶ τοῦ τὸ βαρὺ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ γήρως. Sed OC. 702. γήρᾳ συνναίων.

18. ἱερεὺς ἔγωγε Ζηνὸς Nauck. Herw. Leg. ἱερεὺς ἐγὼ μὲν —. οἱ δε ἠϊθέων L. pr. m. (a letter erased after δε, a breatting prefixed to η, and τ added on a blot a m. rec.). οἱ δέ τ' ἠϊθέων A. οἵ δ' ἠϊθέων B. οἱ δέ γ' ἠθέων Blomf. ad Sept. 212. οἵδε δ' ἠθέων Schneid. Bgk. οἵδε τ' ἠθέων Erf. Schaef. Herw. οἱ δ' ἑξῆς θεῶν Weckl. οἱ δὲ τῶν Reisk. Qu. οἱ δ' ἔτ' ἠθέων, aut οἱ δέ γ' —, aut οἱ δ' ἄλλων θεῶν. Ἤιθεος non alibi occurrit in Tragoedia praeter Eur. Phoen. 945. οὐ γάρ ἐστιν ἤθεος. Cf. Dem. p. 1352. ἠΐθεον (ἤθεον?) ἔτ' ὄντα. Aesch. Eum. 950. Θησῇδος (Θησηΐδος mss.). OC. 1533. ἄδηον (ἀδήϊον mss.). Sic δῇος (Aesch. Sept. 264.), ἠρώνη, παρῄδων, ᾔων, ᾖα, ᾀστοῦν, ᾄσσειν, γήδιον, αἰκῆς etc.

20. ἀγοραῖσι] κλάδοισι Reisk. "Acute" ait Naber.

21. μαντείᾳ] μαντεῖα A. μαντείας B. pr. L. pr. (ut vid.). Fortasse recte. Μαντεῖος nusquam alibi occurrit apud Soph., qui semper forma μαντικὸς utitur (311. 462. 709. 723. Ant. 1034. 1055.). Qu. μάντεως or μαντικῇ. μαντείᾳ σποδῷ] μαντείας πόδῳ L. μαντείας πέδῳ Naber, coll. Aesch. Cho. 1036. μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον. Arist. Pl. 722.

23. Qu. κἀνακουφίζειν ἀπὸ | βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷά τε φοινίῳ σάλῳ, aut κἀνακουφίσαι πάλιν | βυθῶν ἄπ' οὐχ οἷά τε φοινίῳ σάλῳ. Ἀνακουφίζειν intransitivum hic est ut alibi κουφίζειν. Cf. 218. ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν.

24. φοινίου σάλου] Malim φοινίῳ σάλῳ (by reason of the deadly storm), aut φοινίᾳ ζάλῃ (Aj. 352. ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται.).

27. *ἐν*] *ἕν* L.

28. Qu. *λοιμὸν ἔχθιστον* (*σκήψας*). Cf. Herod. I. 105. *τοῖσι τούτων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλεαν νοῦσον.* Thuc. II. 47. et 49. Apud Latinos morbi incumbere dicuntur.

29. *Καδμεῖον* B. *Καδμείων* A.

30. *"Αιδης*] *ἀΐδης* A. L. *ἀΐδας* B. *ἅιδας* (*γρ. ἅιδης*) Z. *στεναγμοῖσι* B.

31. *μέν νυν* A. L. (accentus ab al. m. ant.). *μὲν νῦν* (*γρ. οὖν*) B. Z. *οὐκ*] *οὐχ* L. pr. *ἰσούμενον* mss. *ἰσούμενος* Stanl. ad Aesch. Sept. 781. *οὐκ ἰσούμενοι* ed. Lond., coll. Hom. Od. 16, 187. *οὔτις τοι θεός εἰμι. τί μ' ἀθανάτοισι ἐΐσκεις;* Qu. *οὐκ ἴσον σ' ἡγούμενος*, aut *οὐκ ἴσον νέμων σ' ἐγώ*, aut *οὐκ ἰσούμενος*, aut *οὔτι σ' ἐξισῶν ἐγώ.*

32. *οἵδε παῖδες* vulg. *οἵδε πάντες* Mein., coll. 41. *ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι.* Oedipus, ut bene admonet, vix liberorum sine juvenibus et senibus catervae mentionem fuisset; neque probabile est de tota caterva eum voce *παῖδες* usurpasse, quando non alloquitur eam, ut facit vv. 142. 147. *ἑζόμεσθ'*] *ἁζόμεσθ'* (unde pendeat *ἰσούμενόν σ'*) Naber.

34. *ξυναλλαγαῖς* A. L. m. rec. *συναλλαγαῖς* B.

35. *ὅς γ'* A. B. *ὅς τ'* Elmsl. (ex schol.) Bergk. *Καδμείων* A. B. pr.

36. *ἀοιδοῦ. δασμὸν ἢ* — prop. Herw. *ὃν παρείχομεν*] *ὅνπερ εἴχομεν* v. l. in Z. Fort. *ὅνπερ ἐτίνομεν.*

37. *ὑφ' ἡμῶν — πλέον*] I. e. having received from us no clue. Herwerden sine causa, opinor, hic haeret et conjicit *καὶ ταῦτα Θηβῶν* —. *ὑφ' ἡμῶν* suspectat etiam Wecklein. "Nam si Thebani habuissent quod docerent, ipsi eo usi essent." Itaque proponit *καὶ ταῦτ' ἐφήκων* (aut *καὶ ταῦθ' ὑπ' ἄλλων*), coll. 396.

38. *οὐδ'* A. *οὔτ'* B.

39. *ἡμῖν* A. B. *ἥμιν* L. pr. Bergkius semper *ἥμιν* scribit.

40. *νῦν τ'*] Leg. *νῦν δ'*. Cf. ad 696.

42. *ἡμῖν* B. *ἡμὶν* A. *εὑρεῖν ἡμῖν* L. rec. in lit. *ἡμῖν εὑρεῖν* L. pr.

43. *εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς* mss. Leg. *εἴτε κἀνδρός.* *του* B. *που* A. *που* supr. a m. recentissima in L. *του* Reisk. n. ms.

44. *καὶ*] Malim *δή.*

48. *κλήζει* A. *κλῄζει* B. *πάρος* L. corr. *πάλαι* (supr. *ρος*) L. pr. m. *προθυμίας* A. B. *προμηθίας* v. l. in F. G. Wund. Bergk. non Herw. Cf. ad El. 1036. Leg. *προμηθίας.* Saepe permutantur *προθυμία* et *προμηθία*, ut in El. 990. Sic *εὐσέβεια* et *εὐσεβία.* Cf. ad El. 1350. Error librario debetur qui formae *προμηθία* ignarus erat.

49. *δὲ τῆς*] *δὲ γῆς* L. pr. *μεμνώμεθα* A. B. Elmsl. Cobet. *μεμνῴμεθα* Eust. Bergk. *μεμνήμεθα* Herw. Gl. B. *μεμνώμεθα: ἐνθυμώμεθα.* Herwerden ait: "Optativus requiritur; est enim sen-

tentia *εὐκτική*, non *προτρεπτική*." Fallitur, opinor. Leg. *μεμνώμεθα* (nor let us remember). Cf. 51 sq. OC. 174. *μή δῆτ' ἀδικηθῶ*. 1555. Tr. 802. *μηδ' αὐτοῦ θάνω*. 1226. 331. *μηδὲ πρὸς κακοῖς* | *τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ νέαν λάβῃ* (*λάβοι* vulg.). Eur. Herc. 1399. *μή — ἐξομόρξωμαι*. Hom. Il. 24, 745. *μεμνήμην* (opt.). 23, 361. *μεμνέῳτο*? Xen. Cyr. I. 6. 3. *μεμνῷτο* (opt.). Buttmannus *μεμνοίμην* et *μεμνῴμην* (contr. ex *μεμνεῴμην* Atticas formas dicit.

50. *τ'* om. B. add A. *τ'* L. a m. rec. Malim fere *γ'*. *στάντες τ' ἐς ὀρθὸν*] *σταθέντες ὀρθοὶ* Schmidt. in Philol. a. 1861. *ὡς στάντες ὀρθοὶ* Herw. Qu. *στάντες ποτ' ὀρθοί*, aut *στάντες κατ' ὀρθόν*. Cf. 88. *κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα*. El. 723. *ὀρθοὶ πάντες ἔστασαν δίφροι*. 27. *ὀρθὸν οὓς ἵστησιν*.

54. *ὥσπερ κρατεῖς*] I. q. *ὥσπερ οὖν κρατεῖς* (as indeed you are master of it). Qu. *ᾗσπερ κρατεῖς*, ut oppositio fiat inter *κρατεῖν* et *ἄρχειν*. Rex regionem possidere quidem (*κρατεῖν*) dici potest, sed non item regere eam (*ἄρχειν*), nisi incolae insint. In schol. pro *εἰ σε φθάνει* lege cum Herwerdeno *εἰς σὲ φέρει*.

55. *ἀνδράσι* A. B. pr. *κενῆς*] *κενὸν* Suid. Quod fortasse rectum est. Sic Aj. 986. *ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης*. Eur. Or. 687. *ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων*.

58. *γνωτὰ* A. T. *γνωστὰ* B. (sup. *τ* rubr.) Z. *ἄγνωστος* saepe apud Platonem occurrit, significans qui sciri non potest. Blomfield (ad Pers. 403.) *γνωστὸς* tantum antiquiorem formam habet, *γνωτὸς* recentiorem. *Ἄγνωτος* (i. q. *ἀγνὼς*) ignotus valet, *ἄγνωστος* qui intelligi non potest (ut in Thuc. III. 94.). Cf. ad Ran. 926.

60. *νοσοῦντες* (supr. *ων* a m. rec.) L.

62. *ἄλγος* om. L. (sec. Wolf.).

64. *ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω* Irles ap. Stob. Flor. 95, 21., qui tantum vv. 62. 64. citat, om. v. 63. *καί σ'* A. B. Malim *καὶ σ'*.

65. *ὕπνῳ γ' εὕδοντα*] *ὕπνων ἐνδόντα* Reiske. Lege *ὕπνῳ γ' ἐνδόντα*, having given in to (indulged in) sleep. Et sic Badham. Dind. "Elegans, sed vix necessaria conjectura." (Herw.). Sic *τρυφῇ δοῦναι*, et similia. Cf. Aesch. Cho. 621. *ἐνδόνθ'* (*πνέονθ'* mss.) — *ὕπνω*. Heliod. 9, 24. *περιχαρείᾳ — ἐνδόντες*. Bergler ad Alciphr. III. 47. Valck. ad Phoen. 21. Alioqui Sophocles scripsisset *ὕπνόν γ' εὕδοντα*, ut in Eur. Herc. 1034. *εὕδοντος ὕπνον δεινόν*. 1060. *εὕδει ὕπνον ὀλόμενον*. Sunt fortasse quibus *εὕδοντα* confirmatum videatur versu Tr. 175. *ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ* etc.

66. *δακρύσαντα*] *διακρούσαντα* Naber. Corrige — *μ' ἐρευνήσαντα δή*.

67. *πλάνας* L. pr. *πλάνοις* L. corr. M. Cf. Aesch. Prom. 576. *πλάναι* (al. *πλάνοι*). Arist. Vesp. 873. *παυσαμένοις πλάνων* (*πλανῶν* R.). *Πλάνη* nusquam alibi legitur apud nostrum, *πλάνος* bis (OC. 1114. Ph. 758.). Apud Aeschylum semper legitur *πλάνη*, apud Euri-

pidem *πλάνος*. V. Monk. ad Hipp. 283. Moeris: *πλάνος, Ἀττικῶς. πλάνη, Ἑλληνικῶς.*

68. *ηὕρισκον* Elmsl. Herw. Leg. *ἐξηῦρον.*

70. *ἐμαυτοῦ*] *ἐμοῦ* A.

71. *πύθοιθ' ὅ τι*] Malim *πύθοιτο τί* propter seq. *ἢ τί φωνῶν.*

72. *τήνδ' ἐρυσάμην* L. pr. *τήνδε ῥυσοίμην* Nauck. Dind. Linwood. Herw. *τήνδε λυσοίμην* conj. Herwerden, coll. Aesch. Suppl. 1051. *ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς | ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών.* Diog. L. VI. 1. 4. *ἐρωτηθεὶς ὑπό του τί ποιῶν καλὸς κἀγαθὸς ἔσοιτο ἔφη* etc. Sed cf. 312. *ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν,* etc. et epithetum *ῥυσίπολις*. "Sed ne sic quidem locus persanatus est; nam spondaeus est in sede quarta senarii. In anapaesticis quidem et melicis tragicos hanc sumsisse libertatem, ut brevem vocalem ante literam *ρ* non producerent, satis constat; sed in senariis eos eandem admisisse praeter hunc locum hodie nec iota est nec vestigium." (Herw.). Qu. *τήνδε σώσαιμ' ἄν.* Cf. El. 33. *ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς | δίκας ἀροίμην.* Eur. Phoen. 912. *ἄκουε δή νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν, | ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.* Herod. I. 56. *μετὰ ταῦτα ἐφρόντιζε ἱστορέων τοὺς ἂν* (*ἂν* om. S.) *Ἑλλήνων δυνατωτάτους ἐόντας προσκτήσαιτο φίλους.* I. 67. *πέμψαντες θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς ἐπειρώτεον τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγετέων γενοίατο.* VI. 35. 4. *ἐπειρησόμενος τὸ χρηστήριον εἰ ποιοίη* (*ποιοῖ, ποιείη* al. *ποιέῃ* Dobr. Dind.) *τάπερ — προσεδέοντο.* Lycurg. c. Leocr. p. 160, 9. *εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεὸν τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι* etc. Sed cf. Av. 121. *πρὸς ταῦθ' ἱκέτα νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα, | εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον.* Ant. 277. *οὐ γὰρ εἴχομεν — ὅπως δρῶντες καλῶς | πράξαιμεν.* Tr. 903. *κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι.* Phil. 692. *οὐδέ τιν' ἐγχώρων — παρ' ᾧ — ἀποκλαύσειεν.* Eur. El. 599. *λέξον τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός.* Eur. Bacch. 1381. *ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρὼν μιαρόν μ' ἐσίδοι,* etc. Hipp. 393. *ἐσκόπουν ὅπως | κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν* (fort. *ἄν νιν*). Hom. Il. 16, 283. *πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.* Herod. I. 53. *Κροῖσος ὑμέας ἐπειρωτᾷ — εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο σύμμαχον.* VI. 35. *ἐστάλη ἐς Δελφοὺς ἐπειρησόμενος τὸ χρηστήριον εἰ ποιοίη* (*ποιοῖ* S. V. *ποιείη* G. *ποιῇ* Dobr.) *τά περ αὐτοῦ οἱ Δόλογκοι προσεδέοντο.* Theocr. XXV. 219. *οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην — ὅντιν' ἐροίμην.* Lucian. Somn. 1. *ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπεῖτο — ὅ τι καὶ διδάξαιτό με.* Cf. ad Aj. 304. Lectionem *ῥυσαίμην* satis tuetur El. v. 34.

74. *λυπεῖ. τί πράσσει* A. B. *πέρα*] *πέραι* (*ι* a m. rec.) L. *περᾷ* Pors. Herw. (del. v. 75.). Bergkius conj. *τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα | ἄπεσθ'· ὅταν δὲ πάλιν ἵκητ'* (!), *ἐγὼ κακὸς* etc.

75. *χρόνου*] An *χρόνον*? Ita etiam Purgold. Cf. ad Arist. Ran. 889.

77. ὅσα δηλοῖ B.

78. εἰς L. ἐς Dind. οἶδε τ' L. pr. οἵ δέ τ' L. corr.

79. προσστείχοντα Herm. Erf. Dind. Herw. etc. προστείχοντα Elmsl. (quem adi ad OC. 986.). Sic δυσστομεῖν (al. δυστ.) OC. 986. Herod. I. 119. προστάντες (προσστ. Schw.). II. 182. προσχούσας (προσσχ. Schaef.). III. 48. IV. 145. προσχόντας (προσσχ. Sch.). IV. 147. προσχόντι (προσσχ. Sch.). προσστὰς (al. προστὰς) Arist. Pac. 1183. Theophr. Char. 11. Plat. Euthyd. 304. πρόσσχες τὸν νοῦν Plat. Theaet. 198. προσσαίνειν Aesch. Ag. 1655. Contra προσσκέψομαι plerique mss. in Arist. Eq. 154.

80. τῳ] τὼς (sic) Markl. ad Suppl. 1145. Cf. Aj. 841. ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ | αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς | — ὀλοίατο. (Qui versus spurii sunt.). Aesch. Sept. 484. 637. Suppl. 69. 691. ἐν τύχῃ γέ τῳ] Malim ἐν τύχῃ τινί. Cf. Cho. 138. σὺν τύχῃ τινί. σωτῆρι βαίη, λαμπὰς ὥσπερ ὄμματι Reiske. ὦ 'ναξ A. ὦ ̓ναξ B.

81. λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι] Qu. λαμπρὸς ὥσπερ ἔσθ' ὁρᾶν, aut λαμπρὸν ὥσπερ ὄμμ' ἔχει. Gl. B. λαμπρός: φαιδρός. The omission of a verb after ὥσπερ is far from elegant. ὄμματι] ὄμμασι (supr. ὄμματι) Z. Fort. ὄμμασι. Sed cf. El. 906. Tr. 225. 272. Aj. 167. 193. etc.

82. Qu. ἐπεικάσαι μὲν —, aut ἀλλ' εἰκάσαι γ' ἔσθ' ἡδύς.

83. πολυστεφὴς] Qu. καταστεφής. (Cf. Tr. 178. καταστεφῆ | στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα —. Eur. Suppl. 259. φυλλάδος καταστεφῆ.) Aut περιστεφής. Cf. El. 895. περιστεφῆ κύκλῳ — ἀνθέων θήκην πατρός. Archil. Fr. 9. ὕλης ἐπιστεφής (Thasos). Qu. πολυκάρπου.

86. ἡμὶν] ἡμὶν A. ἡμῖν B. L. pr. φάτιν (φήμην s. rubr.) B. φήμην A. T. φέρων φάτιν cod. Mon. 500. prob. Heimsoeth, coll. gl. Hesych. φάτις: φήμη.

87. λέγω γάρ, καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι (sic) Bergk. Schneidewin. Hart. Herw. δύσφορ'] δύσθρο' Heimsoeth. Herw. ex schol. λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν, εἰ καὶ τὰ δύσφημα τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα. Cf. Aesch. Pers. 628. δύσθροα βάγματα. 904. δύσθροον αὐδάν. 1032. δυσθρόοισιν γόοις.

88. ἐξιόντα Suid. et Zonar. in δύσφορα. Qu. κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν, coll. Aj. 263. κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. Aut πάντ' ἂν εὖ τυχεῖν, coll. Aesch. Cho. 211. εὔχου τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς.

91. χρήζεις A. B. Qu. μου παρεστώτων (1047.).

93. ἐς πάντας] Qu. πρὸς πάντας.

94. ἦ καὶ —] Leg. ἢ τὸ —.

97. Qu. ἐνθάδ' ὡς τεθραμμένον, | ἐκ τῆσδ' ἐλαύνειν.

98. ἐν τῇδ'] ἐκ τῆσδ' Z.

99. τίς ὁ πόρος — F. W. Schmidt, coll. Alc. 213. πόρος κακῶν.

101. ὡς τήνδ' αἷμα Mudg. Br. Elmsl. ad Her. 693. Mein. ὡς τάδ' — Herm. Mein. ὡς τόδ' Schaef. Rectum est τήνδ'. Cf. 51. τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν. 72. 104. 340. 443. etc. Facile τήνδ' in τόδ' mutari poterat propter vicinum αἷμα. Fort. ὡς τί γ' —. χειμάζον A. T. χειμάζον (supr. ει ab ead. m.) L. χειμάζει (gl. κλυδωνίζει) B. χθόνα (gl. πόλιν) Z.

102. τήνδε] τῇδε L. m. pr. Herw.

103. ἡμὶν A. ἡμῖν B. ἧμιν L.

104. πρίν σε A. B. T. Malim πρὶν σέ. ἀπευθύνειν] ἐπευθύνειν Blomf. ad Pers. 867. πόλιν A. T. χθόνα (s. πόλιν) B.

105. εἰσεῖδον] εἴσιδον L. pr. γέ πω A. B. T. et (γρ. που) Z. γ' ἐγὼ Hart. Herm. prob. Dind. γέ που Δ. et ms. Ambros. Recte. Cf. Aj. 489. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που. Lys. 155. Et sic (aut γέ νιν) Herw. που et πω confunduntur Ran. 565. Av. 195. etc. παρὼν F. W. Schmidt Krit. Stud. III. 88. Qu. σφ' ἐγὼ, aut γέ νιν. Vulgata sine dubio mendosa est.

106. νῦν] Malim νυν.

107. τινάς A. (punctum rubrum supra ς, i. e. τινα) B. T. τινάς (punctum supra ς a m. pr., erasum a m. rec.) L. τινά Suid. Schaef. Herw. Bergkius conjicit ἄναξ, Reiskius πικρᾷ. Triclinius connectit τινὰς non cum τιμωρεῖν, sed cum τοὺς αὐτοέντας. Cf. 556. ὡς χρείη μ' — πέμψασθαί τινα. 1287. βοᾷ διοίγειν κλῇθρα — τινὰ etc. Schaeferus confert 171. ᾧ τις ἀλέξεται. El. 1340. ὑπάρχει γάρ σε μή γνῶναί τινα. et praesertim 238. 1287 infra. Anglice one, Germanice man. Qu. χειρὶ τιμωρῷ κτανεῖν. (Eur. Hec. 843. χεῖρα τιμωρόν.) Aut χειρὶ τιμωρεῖν δίκης (aut δίκῃ).

108. οἱ δ'] οἵδ' L. pr. οἵδ' L. corr. ποῦ τόδ' vulg. Qu. ποὺ ποθ'. Et sic Mein. Herw.

111. ἐκφεύγει vulg. ἐκφεύγειν (ἔφασκε) conj. Mein.

112. ἢ 'ν A. T. ἢ ἐν B. ἢ ἐν (ε erased) L.

115. οὐκέθ'] οὐκ ἔθ' L. et sic fere semper. Herwerden explicat ὡς ἀπεστάλη ut profectus erat, i. e. salvus. Qu. ἵκετ' ἔνθεν ἐστάλη (returned to the place whence he set out). Aut ἵκετ' ἔνθ' ἀπεστάλη (sub. ἐντεῦθεν).

117. κατεῖδ' vulg. A. T. κατεῖδεν B. L. κατῆλθ' conj. Bergk. κάτεισ' Sintenis. κάτοιδ' Herw. κατεῖδεν ὅ τι conj. Nauck. κατεῖφ' ὅτῳ (i. e. κατεῖπέ τι, ὅτῳ) conj.? Dind. Herw. Schmidt. in Philol. a. 1861. (Certa correctio, ut sententia loci luculente ostendit.) ὅτῳ τις V. D. in Class. Journ. VII. 242. Qu. ὅτῳ τις ἂν μαθεῖν ἐχρήσατ' ἄν, aut ὅτου πάρ' ἂν μαθὼν χρήσαιτό τις. ὅτου] ὅπου L. pr. ὅτου rec. m. ὅτῳ Margoliouth. ἐχρήσατ' ἄν] Qu. ἐτίσατ' ἄν. Cf. 308 sq. Idem conj. Mein. De hoc usu verbi χρῆσθαι cf. Tr. 60. πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

120. ἐξεύροι] ἐκφέροι Weckl., coll. Aj. 7. Qu. ἐξαρκοῖ. Et sic (aut μαθὼν — λάβοι τις) Herw.

123. ῥώμῃ] ὁρμῇ Schmidt. Anal. p. 124.

124. εἴ τι μὴ] Sic οὐδ' εἰ γὰρ 255.

127. ἐγίνετο A. B. T. ἐγείνετο L. pr. Malim ἐφαίνετο cum Nauckio. Cf. 846. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ etc. Hipp. 675.

129. τοῦτ' A. T. ταῦτ' (γρ. τοῦτ') B. Z.

130. τὰ A. τὸ B. T. Lege τὸ τὰν ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας. Postulatur enim omnino τὸ ante σκοπεῖν. ποσί] ποσὶν L.

132. αὖτ' B. αὖτ' A. ἐξ ὑπαρχῆς] Suspectum. Qu. ἀλλ' αὖθις αὖ 'ξ ἀρχῆς ἅπαντ' ἐγὼ φανῶ.

134. πρὸ A. T. πρὸς B. προ στοῦ (eras. σ) L. γρ. ab S. πρὸσ L. m. pr. Hart. "Fieri potest ut recte: optime certe dicitur τὴν ψῆφον τίθεσθαι πρός τινος et similia." (Herw.) Cf. ad 1434. 1460. παίδων δὲ — μή μοι — προθῇ μέριμναν. Qu. τοῦ κατθανόντος, aut ἀξίως δὲ καὶ | σὺ τοῦ θανόντος. Vulgata displicet.

135. σύμμαχον A. ξύμμαχον B. et L. (teste Wolf.)

138. αὑτοῦ B. T. αὐτοῦ A. L. τ' (pro τοῦτ') B.

139. ἐκεῖνον A. T. ἐκεῖνον (s. ς) B.

140. Qu. ταύτῃ γε κἀμὲ —. Qu. κἄμ' ἂν φονεύειν χειρὶ τοιαύτῃ θέλοι. τιμωρεῖν θέλοι] πημαίνειν θέλοι Axt. Nauck. Herw. ποτ' ἐναίρειν F. W. Schmidt. τιμωροῦνθ' ἕλοι Bergk. Qu. κακτανεῖν θέλοι.

141. Hic versus in margine est a m. pr. in L. Suspectus a Bergk. et Herw. ut supervacaneus post 137—140. ὀφελῶ B.

145. εὐτυχεῖς A. B. T. Qu. ὡς πᾶν ἐμοῦ γ' ἂν δρῶντος. Cf. 11.

146. σὺν L. ξὺν Herw. Praef. p. V.

150. παυστήριος] παντήριος malit Wecklein, quum Attioae formae sint πέπαυμαι ἐπαύθην.

151. ἀδυεπὴς A. B. L. corr. T. ἀδυεπὲς L. pr. ἀδυοπὴς, ut videtur, A. (Gl. ἡ δι' ἀέρος διαδιδομένη). Gl. B. φήμη.

153. ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δ. π. vulg. ἐκτέταμαι, φοβερὰν φρένα δ. π. Nauck. Herw. πάλλων] γρ. πολλῶι ab S. in L. Qu. πηδῶν, aut παδῶν (πηδῶν). Cf. Arist. Nub. 1391. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὅ τι λέξει. De πάλλειν transitive usurpato v. Dind. in Thes. VI. 106. Herod. VII. 140. 5. δείματι παλλόμενοι (orac.).

154. παιᾶν B. non A.

158. κεκλόμενος L. pr. (supr. ω a m. recentissima). κεκλόμενος (supr. ω) A. κεκλόμενος B. Trin. Dresd. a. Aug. b. κεκλομένῳ Bar. Laud. Bodl. Aug. c. κεκλημένῳ Dresd. b. Trin. supr. Qu. κεκλομένῳ.

159. ὄβριμ' Ἀθάνα conj. Heimsoeth. ἄντομ' Ἀθάνα Weckl. (de elisione coll. ad Tr. 216.) _ ◡ ◡ Ἀθάνα Herw. Qu. ἄμβροτε (cf. ad Ant. 1134.). Ita Heims. Nauck. Sed ἄμβροτε modo praecessit.

161. εὐκλέα B. εὐκλεᾶ T.

162. *ἰὼ ἰὼ* A. B. L. T. Dresd. a. Aug. b.

163. Corrige *ἀλεξίμοροι,* — (sic).

164. Qu. *εἴ ποτε καὶ πρότερον ταύτᾳ βασανιζομένᾳ πόλει* etc. Aut — *ταύτᾳ κακοῦ ὀρνυμένου πόλει* etc. Aut — *προτέρας ἄτας* (*προτέραις ἄταις*) *πυρὶ καιομένᾳ πόλει* etc.

165. *ὕπερ ὀρνυμένας* B. L. T. *ὑπέρ ὀρνυμένας* (primus accentus et lenis spiritus a m. rec.) A. *ὑπερορνυμένας* Musgr. Herw. Bergk. *πόλεις* A.

166. *καὶ νῦν*] *καὶ* in marg. a m. ant. in L. om. Barr. Bodl. Seld. Dresdd. *ἠνύσατε* A. B. T. *ἠνύσατ'* (sic) Herw. Correxerim *ἠλάσατ' ἐκτοπίαν,* i. e. expulisti. Cf. 720. 1340. *ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστά με.* 1518. OC. 119. *ποῖ κυρεῖ ἐκτόπιος συθείς;* 233. *τῶνδ' ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος ἔκθορε.* Alioquin *εἶναι* addito opus foret, ut in 720. *οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν φονέα γενέσθαι πατρός.* *'Εκτόπιος* neque apud Aeschylum neque apud Euripidem legitur. *φλόγα πήματος*] *φλόγ' ἀμήχανον* prop. Herw.

169. *στόλος*] Company. Fort. *στρατὸς,* i. q. *λεὼς,* people. Cf. Trach. 797. Sed cf. ad Phil. 916. Tr. 496.

170. Qu. *οὐδ' ἔνι φροντίδι μᾶχαρ* (aut *μᾶχος*). (Eur. Andr. 535. *τί δ' ἐγὼ κακῶν μῆχος ἐξανύσωμαι.* Herod. II. 181. *τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος.* Theocr. II. 95. *εἰ δ'* (*εἶ'*?) *ἄγε, Θέστυλί, μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος.*) *Μῆχαρ* occurrit Aesch. Ag. 192. Suppl. 389. 589. Gl. B. *δύναμις, βοήθεια, ὑπάρχει.* Aut — *φροντίδος ἄλκαρ.* (Empedocles ap. Diog. L. VIII. 2. 4. *γήραος ἄλκαρ.*) Aut — *φροντίδος ἀλκά.* Aut *οὐδέ τις ἐλπίδος ἀλκά.* (Eur. Herc. 144. *τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε;*). Aut *οὐδ' ἔνι φροντίσιν ἀλκά.* Sophocles manifesto ante oculos habuit Hom. Il. 2, 342. *οὐδέ τι μῆχός ἐστι.* 9, 249. *οὐδέ τι μῆχος | ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν.* Od. 14, 238. *οὐδέ τι μῆχος | ἦεν ἀνήνασθαι.*

171. *τίς* B. T. *ἀλέξεται*] Gl. B. *βοηθήσῃ ἑαυτῷ.* Qu. *ἀλύξεται.*

172. *κλυτᾶς*] *κλυτὰ* C. *καυτᾶς* (torridae) Herw. *λιτᾶς χθονὸς* conj. Bergk., coll. Hesych. v. *λιτὴ χθών.* et Alexand. Aetol. apud Athen VII. 296 E.

174. *ἰηίους καμάτους ἀνύτουσι γυναῖκες* Heimsoeth. prob. Weckl. Sed v. schol.

175. *ἄλλῳ*] *ἄλλον* Mosq. *ἄλλᾳ* Dobr., coll. Ant. 138. Fortasse recte. Qu. *ἄλλον δ' ἐπ' ἄλλῳ γ' ἂν ἴδοις* —.

176. *ἅπερ* B. Dresdd. *ᾇπερ* A. *ἅιπερ* L. a m. ant. Gl. Mosq.: *καθά.* *κρεῖσσον*] Qu. *θᾶσσον,* faster.

178. Qu. *ἐννύχου θεοῦ.* Cf. Tr. 501. *τὸν ἔννυχον Ἅιδαν.* OC. 1558. *ἐννυχίων ἄναξ.* 1548. *ᾗ τε νερτέρα θεός* (Proserpina). Ant. 602. 749. *θεῶν τῶν νερτέρων.* Eur. Or. 619. *οἱ νέρτεροι θεοί.* Aesch. Pers. 629. *Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων.* *ὧν*] Qu.

ᾧ. Cf. Aj. 970. *θεοῖς τέθνηκεν* etc. *ὧν πόλις ἀνάριθμος*] Qu. *ὧν ὄχλος ἀνάριθμος*, aut *ὧν πολὺς ἀριθμός*. Cf. v. str. 168.

179. *νηλέα δὲ* A. *νηλέα δ' ἁ* B. *νηλέα δ' ἀγένεθλα* T. *νηλέα δ' ἁ γενέθλα* (accent. a m. rec.) L. *νηλέα* (del *δὲ*) — Heims. Herw. Sed dura est omissio conjunctivae particulae. Qu. *νηλέα δὲ βρέφεα* (aut *τέκνα*). Cf. v. str. 168. *πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας* etc.

181. *θανατaφόρα* (sic) L. pr. *θανατaφόρωι* L. corr. *θανατaφόρῳ* A. *θανατηφόρω* (sup. *α*) B. *θανατηφόρῳ* A. T. Num adverbium hic est *πρός*? Usitata enim locutio est *κεῖσθαι πέδῳ* aut *πρὸς πέδῳ* (cf. ad 1267.). Cf. Eur. El. 758. *φονέα κείμενον πέδῳ*. *ἀνοίκτως*] *ἀν' ἄστυ* conj. Herw., *ἀνοίκτως* suspectum habens. *ἀν' οἴκους* Herw. ad Ion. 1616. *ἀεικῶς* Weckl., coll El. 102. 206. 216.

182. *ἠδ'* conj.? Nauck.

183. *ἐπὶ* A. B. *ἔπι* (sic) T.

184. *ἀϋτὰν παραβώμιον* Musgr. "Quid ingeniosius hac conjectura? Ea tamen, simul ac metricae rationes istius carminis explicatae sunt, falsa esse deprehensa est." (Elmsl. ad Med. 328.) *ἀχὰν περιβώμιον* conj. Nauck. prob. Herw. in Adnct. 3. (At neque *ἠχή* neque *ἀχά* alibi legitur apud Soph.) Eo facilius *ἀχὰν* in *ἀκτὰν* mutari poterat quia hoc modo praecesserat v. 177. *ἀκτή* significat a mound. Aesch. Cho. 718. *πότνι' ἀκτὴ χώματος* (a sepulchral mound). Ag. 479. Scholiasta *ἀκτή* per *ἐξοχή* explicat. Genitivus *λυγρῶν πόνων* ab *ἐπιστενάχουσιν* pendere videtur. Cf. ad El. 1076. *παρὰ βώμιον* A. Dresd. a. Aug. b. Erf. *παραβώμιον* B. C. Dresd. b. Aug. c. Ald. Cf. ad OC. 1112. *πλευρὸν ἀμφιδέξιον* (al. *ἀμφὶ δεξιόν*). Eur. Iph. T. 389. *περικίονας* (*περὶ κίονας* mss.) *ναούς*. *ἄλλοθεν ἄλλαι*] Some coming from one quarter, others from another. *ἄλλαι*] *ἄλλαν* Dind. Herw. Correctio improbabilis.

185. *ἰκτῆρες*] *ἱκετῆρες* unus codex ms. Dind. III. Herwerden. Idem de *ἱκέτιδες*, ut *τύχη* — *σωτῆρι* (pro *σωτείρᾳ*) v. 81., confert Ovid. Met. VII. 587 f. Legitur quidem *ἱκτῆρες* 143. etc., sed *ἱκετῆρες* melius anapaesto *καμάτων* respondet in v. str. 174. Parum probabile est Sophoclem in versu anapaestico composito spondaeum anapaesto respondentem, posuisse, quamquam in vulgaribus versibus anapaesticis hoc fieri solet. V. Dindorfii notam ed. III. *ἐπιστονάχουσι* A. L. *ἐπιστοναχοῦσι* C. *ἐπιστοναχοῦσιν* T. *ἐπιστεναχουσι* (sic) B. *ἐπιστενάχουσι* Augg. Erf.

186. *λάμπει*] Gl. B. *αὐξάνεται*. *παιὰν* L. corr. *παιὼν* L. pr. et in textu et in lemm. schol. *γῆρυς*] Qu. *γᾶρυς*.

187. *Διός, εὐῶπα πέμψον* Erf. Herm. Bergk.

190. *Ἄρη* Dind. Herw.

191. Qu. *ἄσκευος ἀσπίδων*, ut in El. 36. Cf. Hesych. *ἀσκεύοις*: *ψιλοῖς*, etc. *περιβόητος*] *περιβόατον* (i. e. surrounded, beset,

with cries or wailings, coll. 186. *στονόεσσα γῆρυς*) Herm. Dind. III. Herw. Duae explicationes sunt in scholiis, *περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ*, et *μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιὼν* (gl. ad *ἀντιάζων*, falsam lectionem). Leg. *περιβόατος*, vociferating around. Bergkius recte legit *φλέγει με περιβόητος, ἀντιάζω*, ut jam Hermannus proposuerat. *ἀντιάζων*] Leg. *ἀντιάζω*, I entreat, I beseech. Et sic Herm. Bergk. Dind. Herw. (qui reddit, vos precor ut Mars tergum vertat). Cf. Phil. 809. *ἀλλ', ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον*. El. 1009. *ἀλλ', ἀντιάζω, — κατάσχες ὀργήν*. Aj. 492. *καί σ' ἀντιάζω — μὴ* etc. Aesch. Ag. 1538. OC. 243. *ἄντομαι*. 250. Confer *ἀνταῖος* (*ἱκέσιος*), *ἀντήδην* (*ἱκετευτικῶς*), etc. Arist. Pl. 103. *καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ*. Eccl. 1071. Sic *κικλήσκω* infra 209.

193. Cf. Aesch. Pers. 247. *δράμημα* (*δρόμημα* aliquot mss.). V. Lob. ad Phryn. p. 618., qui *δράμημα* probat. Contra Blomfieldius (ad Pers. 252.) formam *δρόμημα* (a *δρομεῖν*) probat, alteram formam analogiae repugnare opinatur. Cf. Eur. Tro. 688. *κυμάτων δρομήμασιν*. Phoen. 1394. *ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι*. Ion. trag. Fr. 1, 2. *οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος*. Aesch. Pers. 247. *δράμημα* (*δρόμημα* apogr. plur.). *νωτίσαι*] Fort. *νώτισον*, cause to retreat.

194. *ἄπουρον* L. rec. (cum gl. *μακράν*). Aug. b. Dresd. b. Mosq. *ἔπουρον* L. pr. *ἄνορμον* Reiske. Scholiasta habet et explicat duas lectiones *ἐπ' οὖρον* et *ἄπουρον*. Mihi *ἔπουρον* praeferendum videtur. Cf. ad Tr. 954.

196. *ὅρμον* vulg. *ὅρμων* Doederl. Dind. Eadem codicum confusio occurit Aesch. Sept. 233.

197. *θρῄκιον* A. B. *Θράκιον* Erf. *κλήδονα* (sic) A.

198. *τέλει* A. B. T. *τέλλειν* aut *ἑλεῖν* Reiske. *τελεῖν* (to complete) Herm. prob. Dind. *ἀεὶ* Arndt. Heimsoeth. *τελεῖ γάρ εἴ τι* — Bergk. Herw. ('nox si quid malorum perficiendum reliquerit.'). *ἤν τι* Dresd. b. Br. (tacite). Malim *ἢν* — *ἀφῇ*. Cf. ad OC. 1443. Ant. 710. Aj. 496. 521. Aesch. Eum. 234.

199. *ἦμαρ*] Leg. *ἆμαρ*. Et sic Erf. *τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ οἴχετα'* (i. e. hoc interdiu perit) conj. Mein. Herw., coll. schol. *τοῦτο μεθ' ἡμέραν ἀνήρπασται*. De *ἐπ' ἦμαρ* cf. Fr. 607, 1. *ἔρως ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται*. Qu. *τοῦτ' ἐπ' ἆμαρ* (daily) *αὔξεται*. Cf. Fr. 234, 2. *βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει*.

200. *τᾶν* add. Herm. Herw. *πυρφόρων* (c. *ον*) A. *πυρφόρον* Bar. Aug. c. corr. *ἀστραπᾶν* (s. *ἀν*) A. *ἀστραπᾶν* (s. *ω*) T. *ἀστραπῶν* B. Bodl. Trin. Dresd. b. *ἀστραπὰν* Bar. *κράτη* (s. *ει*, ut vid.) A. *κράτει* (s. *η*) T. *κράτη* B. *τὸν ὦ πυρφόρον* | *ἀστραπᾶν κράτη* | *νέμων πάτερ* (del. *ὦ Ζεῦ* ut gl.) conj. Schoen. in Mus. Rhen. a. 1848. p. 305.

202. *ὦ* om. B.

203. τά τε] Praestat τὰ δὲ —. ἀγκυλῶν (ab ἀγκύλη) Br. Malim ἀγκυλᾶν, ut ἀστραπᾶν 200. Et sic Elmsl. Dind. Herw. Gl. B. τόξων. Gl. A. τὰ νευρὰ λέγει.

205. βέλη et ὄρη Dind. Herw. ἀδάμαστ' A. B. T. Sic ἄπλαστος pro ἄπλατος Aj. 256. Sed in ἀδάμαστος prima syllaba corripitur Hom. Il. 9, 158. Notandus hiatus post ἐνδατεῖσθαι.

206. προσταθέντα A. T. Herw. προσταχθέντα B. Dind. προστεθέντα Aug. b. Gl. A. προιστάμενα. Gl. B. ὁρισθέντα παρά σου (i. e. appointed). προσταγέντα conj. Meinekius, qui προσταθέντα non a προστείνω sed a προσίστημι deducit, coll. Aj. 790. πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης. Callim. H. Dian. 258. Ἐφέσου γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται. Aesch. Sept. 527. πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις. Eur. Hec. 103. ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην | δούλη. Vera lectio fortasse est προστεθέντα. Cf. OC. 1332. οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος. OR. 38. προσθήκῃ θεοῦ (schol. ἐπικουρίᾳ). Aut προσταλέντα.

208. Λύκι' L. corr. a m. pr. T. Dresd. a. Λύκει' A. B. L. pr. et corr. ab al. m. ant. Λύκει' a v. 203. venit. ὄρη supr. in Dresd. a. διᾴσσει] διαΐσσει A. B. L. (ut solet).

211. οἴνωπα B. Bar. Laud. Trin. Bodl. οἰνώπα A. οἴνοπα T. οἰνῶπα Ald. Br. οἰνώπαν Dresd. b. Qu. Βακχεῖον οἶνοπ' εὔϊον.

212. ὁμόστολον (gl. ὁμοδίαιτον) B. μονόστολον A. et (γρ. ὁμόστολον ab S.) L.

213. πελασθῆναι] πελασθῆν conj. Bergk. πλασθῆναι φλέγοντ' | ἀγλαῶπι σὺν πεύκᾳ conj. Schoen. Cf. ad 200.

214. Lacunam (⏓ ⏑ –) hic indicant Herm. Dind. Herw. Supplendum videtur sic, ἀγλαῶπι (σύμμαχον) | πεύκᾳ —. Ita etiam Wolff.

215. ἐπὶ the mss. 'πὶ Bergk. Cf. ad 660. τὸν πάντων θεῶν θεὸν (θεὸν om. Bodl. Ald.) πρόμον. Leg. ἐν θεοῖσιν (del. θεόν).

216. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς —] Qu. εἶεν· ἃ δ' αἰτεῖς —.

217. τῇ νόσῳ] τῷ θεῷ (or τῇ δίκῃ) Herw. (coll. 136. 243. 252 sq. et schol. qui explicat ἐπαρκεῖν καὶ συμπράττειν.). δὴ τὸ σόν θ' ὑπηρετεῖν Weckl. ὑπηρετεῖν] Herwerden apte confert Lucian. XLV. 23. ἀλλ' ἤν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται, πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ, etc.

219. ἀγὼ] ἃ 'γὼ L. ξένος μὲν — ξένος δὲ] Qu. ξένος τ' ὢν — ξένος τε. Cf. 1397. νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.

220. Cf. Herod. IV. 144. οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παρεόντος κτίζειν χῶρον τὸν αἰσχίονα ἑλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. In quo loco ultimam clausulam ut interpolatam secludit Herwerden. Explicatio Scholiastae falsa est. In hoc loco haeret Herwerden, recte tamen admonens, "Formula οὐ γὰρ ἂν necessario spectat ea verba in quibus est gravissimum sententiae pondus, itaque referendum est ad illa ξένος μὲν — τοῦ πραχθέντος."

221. αὐτὸ Herw. αὐτὸς T. Wund. μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον] Hupfeld vertit 'non enim diu investigarem quin aliquod indicium haberem (deprehenderem).' Particula οὐ supervacanea videtur, nam μὴ ἔχων per se significaret had I not. Cf. ad 13. Itaque vera lectio fortasse est μή τι σύμβολόν γ' ἔχων, aut μὴ λαβών τι σύμβολον, aut μὴ οὐκ ἔχειν τι σύμβολον (without getting some clue). Geminus locus est OC. 360. ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε — μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι (μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρειν μέγα?). Aut μὴ οὐκ ἔχειν (aut μὴ οὐ λαβεῖν) τι σύμβολον. (Cf. 1090. ἀπείρων — οὐκ ἔσει — μὴ οὐ σέ γε — χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν.) Cf. Phil. 403. ἔχοντες — σύμβολον σαφὲς λύπης. Rhes. 220. σύμβολον δ' ἔχων σαφές.

222. τελῶν B. τελῶ A. T.

227. ὑπεξέλοι Dind. "Aut lacunosa haec verba sunt, aut graviter corrupta." (Herw.) Mecum faciunt Nauck. Heimsoeth. Herwerden locutionem ὑπεξελεῖν ἔγκλημα κατά τινος suspectum habet. Sed ὑπεξελεῖν significare potest to draw forth from his bosom (the charge against himself). κεἰ μὲν φανεῖται Margoliouth. Qu. καὶ μὴ φοβείσθω τοὐπίκλημ' ὑπεξελεῖν —, aut κεἰ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ' ὑπεξελεῖν —, πείσεται πρᾶγμ' ἄλλο μὲν etc., aut εἰ καὶ φοβεῖται τοὐπίκλημ' ὑπεξελεῖν —. Cf. omnino Tr. 457. κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ etc. 1211. ἀλλ', εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ' ἔργασαι. Arist. Ran. 688. δοκεῖ | ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα (i. e. καὶ ἄδειαν δοῦναι). 1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ | τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ | λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν, | μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ', ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει. ὑπεξελὼν] ἐπεξιὼν Margoliouth (coll. Plat. p. 762. ὁ δὲ αἰσθόμενος — καὶ μὴ ἐπεξιὼν etc. p. 775. ὁ βουλόμενος ἐπεξίτω etc.). ἐλεγξάτω Naber. Sibi enim respondere ἐλεγξάτω et σιωπάτω (231.). Compositum rarum ὑπεξαιρεῖν occurrit El. 1419. Cf. Xen. Hier. 5, 2. ὅταν δὲ τοὺς τοιούτους διὰ τὸν φόβον ὑπεξαιρῶνται, τίνες ἄλλοι αὐτοῖς καταλείπονται χρῆσθαι ἀλλ' ἢ οἱ ἄδικοι etc. Plut. Artax. 17. πέντε μὲν ἑκάτερον ὑπεξελέσθαι τοὺς πιστοτάτους. Eur. Phoen. 998. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον.

228. καθ' αὑτοῦ] κατ' αὐτοῦ conj. Bergk. ἀστὸς κατ' ἀστοῦ Nauck. Praef. Phil. ed. VI.

229. ἀβλαβὴς A. B. F. L. P. T. vulg. Dind. II. ἀσφαλὴς Dind. III. (sed probato ἀβλαβὴς in nota). Ritter. Herw. γρ. ἀβλαβὴς L. rec. m. Wecklein ἀβλαβὴς merum glossema esse putat. ἀσφαλὴς defendi potest ex OC. 1288. ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.

230. Qu. εἰ δ' αὖ τις ἀστὸν οἶδεν ἢ 'ξ ἄλλης χθονὸς (i. e. ξένον) —. Herwerden: "Civibus suis rex imperat, a peregrinis petit, polliceturque iis tum mercedem tum gratiam." αὖ τις A. T. αὖθις B. αὖ τις (γρ. αὖθις) B. Cf. 233. ἄλλον] ἐλθόντ' conj. Nauck. ἐλθὼν Herwerden. ἄλλος Weckl., qui, si verum esset ἄλλον, ὄντ' (pro τὸν)

αὐτόχειρα postulandum fore admonet. Fortasse vera est haec lectio. Nauck et Herwerden *ἄλλον* corruptum habent. Qu. *ἀστὸν*. *ἐξ ἄλλης χθονός*] *ἐξ ἄλλης πόλεως* Nauck. Praef. Phil. ed. VI. Scribe *ἢ ’ξ ἄλλης χθονός* (i. e. *ξένον*).

231. Post *αὐτόχειρα* virgula distinguendum.

232. *χῆ*] *χ’ ἡ* L. *χ’ ἡ χάρις* (*ν* sup. *ς* pr. m.) L. Qu. *καὶ χάριν προσείσομαι*. Idem proponit Nauck. Minus probabiliter *χάριν προσκτήσεται* T. Halbertsma. Cf. ad Arist. Vesp. 1420. *ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι | ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.*

233. Num ab *δείσας* (cf. ad 142.), an ab *ἀπώσει* pendet *φίλον*?

234. *ἀπώσει τοὔπος*] Fort. *ἀπώσεται ’πος*. *ἀπώσει* B. L. pr. N. T. Aug. etc. *ἀπώσῃ* A. Ald. etc. *ἀπώσηι* L. corr. a m. ant. *τοῦπος* (sic) A. B. *χ’ αὐτοῦ* A. B. *χαὐτοῦ* L. pr. *χαὑτοῦ* L. m. sec.

235. *ἃ ’κ* B.

237. *νέμω*] *ἔχω* malit Herw. *θρόνους ἔχειν* usitata locutio est, non item *θρόνους νέμειν*. Cf. Ant. 137. *ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω*. Praeterea *νέμειν* occurrit mox v. 240. Si sincera est vulgata lectio, zeugma intelligendum erit.

239. *μήτε θύμασιν*] Malim *μητ’ ἐν θύμασιν*. *θύμασιν* T. *θύμασι* A. B.

240. *χέρνιβας* A. B. T. L. corr. m. ant. *χέρνιβος* L. pr. m. Bergk. (*παροξυτόνως*, ut Athenaeus docet IX. p. 409 A.).

242. *ἡμὶν*] *ἥμιν* A. *ἡμῖν* B. L.

243. *ἐξέφηνεν* (sic) A.

244. 245. 252—254. Post 268 transposuerit Herwerden.

246—251. Hos versus Dindorfius cum Ottone Ribbeck post 272 transponit. Idem ab Sophocle eos abjudicandos esse suspicatur. Causa erroris fuerit simile initium *ὑμῖν δὲ* versuum 252 et 273. Versus fortasse spurii.

246 sq. Cf. 270. Tr. 287. *αὐτὸν δ’ ἐκεῖνον, εὖτ’ ἂν — ῥέξῃ —,’ φρόνει νιν ὡς ἥξοντα.*

248. *νιν* om. B. *ἄμοιρον* A. *ἄμορον* B. et (litera, fort. *κ*, erasa ante *α*) L. *Ἄμορον* frustra tuentur Pors. Bergk. Mein. et Herwerden. (Cf. ad OC. 327.) Leg. *δύσμορον* (*δυστυχῆ*, *δύσφορον*, *δύσπονον*, *δύσποτμον*, *ἄθλιον*) *τρῖψαι βίον*. *Δύσμορος* in eadem sede occurrit OC. 347. 365. Possis etiam *λυπρὸν ἀντλῆσαι βίον* (Eur. Hipp. 902. *λυπρὸν ἀντλήσω βίον.*). Vel *πικρὸν* — (cf. 1487. *τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου.*). Cf. El. 602. *τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον*. Arist. Pl. 526. *ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν*. Pac. 589. *ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν*. Eupol. II. 440. *βίον ὡς μοχθηρὸν ἔτριβες*. Cratin. II. 15. *αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν*. Diocl. com. II. 841. *μηδ’ ἀγόμφιόν ποτε | αἰῶνα τρίψει*. Eubul. III. 238. *νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον*. Eur. Her. 86. *οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον*. Aesch. Ag. 444. *παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου*. El. 1181.

φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς. *Ἄμορος* significat having no share in, void of, Il. 18, 489. *Ἄμοιρος* legitur Ant. 1071. Eur. Ph. 613. Plat. Symp. 197 D. Meinekius quidem *ἄμορον* i. q. *δύσμορον* significare posse censet, coll. *ἄγλωσσος* Phil. 1049., *ἄπους* Phil. 628., *ἄστομος* El. 740. Sed *ἄμορος* nusquam alibi hoc sensu legitur. Idem *τρίβειν βίον* et *ἐκτρίβειν* diversa esse monet. Hoc ita esse potest, sed quis unquam locutionem *ἐκτρίβειν βίον* audivit? Itaque fieri potest ut 'ariolatio quaedam' mea non modo 'commemoratione digna' videatur esse sed unice vera. *ἐκτρίψαι* A. B. T.

249. *ξυνέστιος* B. T. *συνέστιος* A.

250. *γένοιτ'* A. *γένοιτ' ἂν* B. T. *γένοιτο μὴ οὐ συνειδότος* Markland ad Suppl. 390. Br. *ξυνειδότος* Br. Bergk. Herw.

251. *βασιλέως τ'*] Deleatur particula.

252. *ὑμῖν δ' ἑτοίμως πάντ'* conj. Herw.

254. *ἀκάρπως*] *κἀτέκνως* Schmidt. Fortasse mendosum. Qu. *κἀτόκως*, aut *κἀγόνως*, aut *γῆς ὧδε καρποῖς ἀθλίως ἐφθαρμένης*. Cf. 270 sq. *Ἀκάρπως* et *ἀθέως* manifesto consociari nequeant, quamquam *ἀτίμως* et *ἀθέως* possunt, ut in El. 1181. Num etiam hic legendum *ἀτίμως κἀθέως*? Non credo. Cf. ad 1360.

255. *καὶ νῷν τὰ παίδων κοίν' ἂν* M. Schmidt. Quod parum placet. Leg. *κοινῶν τε παίδων σπέρματ'*. Cf. 1246. *μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ'*.

256. *ὑμᾶς* A. *ὑμᾶς* (s. *ἡ*) B.

257. *τ'* om. L. pr. add. a m. ant. om. Dind. II. add. Dind. III.

258. *ἐπικυρῶ τ'* A. B. T. *ἐπεὶ κυρῶ* Burton. Bergk. Herw. Similis corruptela est infra 1264. *ἐπεὶ δὲ γῇ* (*ἐπιδεγῆι* L. pr.). OC. 1226. *ἐπεὶ φανῇ* (*ἐπὶ φανῆι* L. *ἐπιφανῇ* B. V.). *τ'*] *γ'* Mein. Herw.

260. *ἔχων*] *ἔχω* L. pr. (corr. a m. ant.) prob. Bergk. Gl. B. *ὁμόκοιτον*.

261. *καὶ νῷν τὰ παίδων* Schmidt. prob. Herw. Qu. *κοινῶν δὲ τέκνων σπέρματ'* —, aut *κοινῶν δὲ λέκτρων τέκν' ἂν* —. *τε* A. T. *δὲ* B. *κοίν' ἂν*] *κοῖν' ἂν* A. B. pr. *κύματ'* conj. Nauck. damnat Mein. *σώματ'* conj. Hart. Meinekius explicat *κοινὰ* de communi fraternitatis vinculo. *'κείνῳ* B. T. *κείνῳ* A. *κείνω* (supr. *ου* m. rec.) L.

262. *'δυστ.* A. T. *δυστ.* B. *μὴδυστύχησεν* L. pr. *ἐκπεφυκότα*] *ἐκπεφυκότων* Schmidt.

263. *τὸ 'κείνου* B. T. *κρᾶτ'* A. T. *κάρτ'* (*γρ. κρᾶτ'*) B.

264. *τάδ'* A. B. T. *τοῦδ'* Br. Herwerden. prob. Herw. in Adnot. Recte. Cf. Aj. 1346.

265. *πάντ'* vulg. *πᾶντ'* (sic) L. pr. m. *πᾶν* Nauck. Dind. Herw. Recte. Cf. 145. *ὡς πᾶν* (non *πάντ'*) *ἐμοῦ δράσοντος*. El. 1022. *πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω*. Eur. Hipp. 284. *ἐς πᾶν ἀφῖγμαι κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον*. Xen. Hell. VI. 1. 12. *εἰς πᾶν ἀφίκετο βασιλεύς*.

ὑπερμαχοῦμαι (non ὑπερ μαχοῦμαι, ut Elmsleius refert) L. et sic A. B. T. Qu. ὕπερ μαχοῦμαι, aut ὑπερμαχήσω, aut ὡσπερεὶ τοὐμοῦ περὶ (gl. ὑπὲρ) | πατρὸς μαχοῦμαι. Cf. ad 164. 728. Aj. 225. Ant. 194. πόλεως ὑπερμαχῶν. Aj. 1346. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Eur. Phoen. 1258. πόλεως ὑπερμαχεῖς. Composita qualia sunt ὑπερκάμνειν, ὑπερθνήσκειν, ὑπερίστασθαι, ὑπερτείνειν, ὑπερτέλλειν, ὑπερστένειν, ὑπερφέρειν, ὑπερδεδοικέναι (Sept. 293.) conferri non debere existimabam, quum simplicem verbi formam retineant. Sic Aj. 1310. τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ. Aesch. Prom. 66. σῶν ὑπερστένω πόνων. Eur. Phoen. 1012. ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός. Bacch. 963. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις μόνος. Arist. Vesp. 951. διαβεβλημένου | ὑπεραποκρίνεσθαι (ὕπερ ἀπ. al.) κυνός. Sed nunc utramque formam pariter in usu fuisse video. Cf. Vesp. 957. ὅτι σοῦ προμάχεται etc. προμαχεῖν autem est Xen. Cyr. III. 3. 60. et τινὸς Simonid. 93.

267. 268. Burges (ad Phil. 312.) hoc distichon manifesto spurium esse judicat.

269. θεοὺς A. T. θεοῖς (gl. εἰς θεοὺς) B. Fortasse recte.

270. ἄροτον A. T. ἀροτὸν (γρ. ἄρ.) B. αὐτοῖς] αὖθις Herw. γῆν A. B. γῆς Vauv. Reisk. Schaef. Bergk. Herw. Schaefer ἀνιέναι neutro sensu accipit, prodire, existere, coll. Lob. ad Ajac. p. 258. Qu. γῆς ἀνιέναι πέδον, aut γῆν (subjectum) pro γῆς.

272. φθερεῖσθαι A. B. T. Schaef. At vide schol. Aug. and Thom. Mag. p. 166. Cf. ad Xen. Anab. I. 7. 19. Qu. φθαρῆναι. Cf. 1502. χέρσους φθαρῆναι (φθαρεῖσθε N.). Aut φθίνεσθαι. Cf. ad Phil. 1394. πείσειν δυνησόμεσθα. τοῦδ' Pote.

273. τοῖς ἄλλοισι] τοῖς τ' ἄλλοισι (conj. Jernstedt) Nauck.

274. ἥ τε σύμμαχος Δίκη] Leg. ἡ Δίκη τε σύμμαχος. Cf. Eur. Phoen. 936. καὶ ταῦτα δρῶντες ξύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.

275. εὖ ξυνεῖεν] εὖ ξεῖεν (sic) A. Malim εὖ διδοῖεν. Cf. 1081. Τύχης | τῆς εὖ διδούσης. OC. 1124. καί σοι θεοὶ πόροιεν ὡς (οἶ'?) ἐγὼ θέλω. Eur. Hel. 1405. θεοὶ δὲ σοί τε δοῖεν οἶ' ἐγὼ θέλω. Pro εἰσαεὶ fort. εὐμενεῖς. Gl. B. ξυνεῖεν. ἤγουν βεβοηθηκότες, καὶ εὐμενῶς.

279. τάδε (γρ. ποτε) C. Fort. φόνον. Qu. Φοίβου κατειπεῖν.

280. ἂν A. B. L. corr. ἀν L. pr. T. ἂν Br. Bgk. δύνατ' B. δύναιτ' A. T.

281. οὐδεὶς (γρ. οὐδὲ εἷς) B. οὐδὲ εἷς A. T. οὐδὲείς (priore accentu eraso, posteriore a m. rec.) L. οὐδ' ἂν εἷς Burton, coll. Ant. 897. οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἀνήρ. Recte.

282. ἅμοι A. B. ἅ μοι L. corr. T. ἅ μου L. pr. ἁμοὶ Dind. Bgk.

284. ταὖθ' A. ταύθ' B. ταῦθ' (cum gl. rec. ταυτά) L. ταὖθ' Br. ἄνακτι Φοίβῳ F. W. Schmidt.

286. ὦναξ A. ὦ ναξ B.

287. *οὐκεναργῶς* L. pr. (corr. a m. ant.). Qu. *ἀλλ' οὐ πάρεργον* —. Cf. Phil. 473. Eur. El. 63. *πάρεργ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.* Gl. B. *ἀλλὰ σπουδαίως.* *ἐπράξαμεν* Mein. ad OC. p. 225. prob. Dind. Herw. et Karsten. ad Ag. 732. *ἐταξάμην* Weckl. Qu. *ἐγὼ 'θέμην,* vel *τοῦτο προυθέμην.* Cf. El. 1334. *νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην* (pro simplici *ἐθέμην,* ut in Aj. 536.). OR. 134. Vel *τοῦτ' ἀφεὶς ἔχω,* vel *ἀφῆκ' ἐγώ,* vel *εἴασ' ἐγώ.*

290. *γ'*] *τ'* L. *καὶ παλαί' ἔτη*] *καὶ μάταἰ' ἔπη* T. Halbertsma. *κεἰ παλαί', ἔπη* Herw. *κἀλαίνοντ' ἔτη* Naber. Cf. ad 1246. Qu. *κἄδηλ' ἔστ' ἔπη,* vel *κἀσαφῆ 'στ' ἔπη.*

293. *τὸν δ' ἰδόντ'*] *τὸν δὲ δρῶντ'* anonym. Dind. III. Herw. Quaestio non est de eo qui facinus vidisset, sed de eo qui id patrasset, ut ex sequentibus patet. Cf. etiam Creontis verba v. 118. *ὁρᾷ*] *θροεῖ* conj. Herw. *οὐδεὶς ὁρᾷ*] Qu. *οὐκ ἔσθ' ὁρᾶν.*

294. *δὴ* om. A. non B. *τ'* A. B. T. (sup. *τοι*). *δείματόστ'* L. pr. *δειμάτων* (!) Hart. Herw. Dind. III. (Cf. El. 636. *δειμάτων ἃ νῦν ἔχω.*) Qu. *δείματός γ' ἐστὶ σθένος,* aut *δεῖμα κέκτηται σθένος.* Cf. 369. *εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.* Aut *δεῖμ' ἐκεῖνός ἐστ' ἔχων.* Aut *δεῖμ' ἔχων κεῖνος πυρεῖ.* Aut *δείματος τρέφει μέρος,* as in Tr. 28. *ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω.* Sophocles saepe *τρέφειν* pro *ἔχειν* usurpat.

296. *δρῶντι*] *δρᾶν τι* F. W. Schmidt. Recte.

297. *οὐξελέγξων* A? *οὐξελέγχων* B. T. *οὐξελλέγχων* (supr. *ξ* et eras. alt. *λ* a m. pr.) L. *ἔστιν*] *εἰσιν* Weckl., coll. Ph. 1199. El. 475.

302. *φρονεῖς δ'*] Qu. *εὖ οἶσθ'.* Cf. tamen 316. 326. 328. 403. 462.

304. *ὦναξ* A. *ὦ 'ναξ* B.

305. *εἰ καὶ μὴ* A. B. T. *εἴ τι μὴ* Steph. Lud. Dind. Herw. *εἰ μὴ καὶ* (conj. Fritzsche) Bergk. Fortasse *εἰ καὶ μὴ* venit a v. 302. *εἰ καὶ μὴ βλέπεις.* Qu. *εἴπερ μὴ κλύεις.* *κλύεις*] *κλύης* (sic) L. *κλύεις* A. B. T. L. corr. a m. ant. (*ἔκλυες* supr. a m. rec.).

308. *εὖ*] *ἢ* Mein. Dind. Herw. Recte, opinor. Cf. 642. *ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβών.*

310. *σὺ δ' οὖν* L. m. rec. *σὺ νῦν* pr. Lege *σύ νυν* —. Idem conj. Herw.

313. *ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα*] Lege *λῦσαι* (aut potius *λῦσον*) —, to remove the pollution. Cf. ad 100. Eur. Or. 590. *ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι | μίασμα λῦσαι.*

314. *ἐν σοὶ* A. B. *γάρ ἐσμεν*] *γὰρ ἐσμέν* Dind. *δ'* L. corr. a m. ant. *σ'* pr.

315. *ἔχοι* B. *ἔχει* A. Leg. *ἔχοις τε καὶ δύναιο,* aut *ἔχοι τις ἢ δύναιτο.* *πόνος* (supr. *ων* a m. S.) L. *πόνος* Mosq. Dresdd. *πόνων* praeferendum videtur.

317. *λύει* A. B. T. Recte. *λύῃ* schol. Schaef. Nauck. Cf. ad Aj. 1074. *φρονοῦντι*] Qu. *φρονεῖν τι.*

321. *πίθη* A. T. *πιθῆ* B.

322. *ἔννομ'*] *ἔννομον* L. *ἔμφρον'* nesciocujus conjectura est. Leg. *οὔτ' ἔννομον δρᾷς οὔτε προσφιλὲς πόλει.* *εἶπες* L. pr. *προσφιλῆ* (supr. *ες* a m. pr. aut ab S.) L. Recte.

324. *σόν*] *σου* L. pr. (corr. a m. pr.). *φώνημ'*] *φρόνημ'* malit Naber, quocum melius congruant quae sequuntur.

325. *ὡς οὖν* —] *ὥστ' οὐ* — conj. Dobr. prob. Herw. Scholiasta aposiopesin verbi *σιωπῶ* intelligit. Quod improbant Dindorfius et Herwerden. Schol. *κἀγὼ οὖν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφιέναι φυλάσσομαι.* *ταυτὸν* B. Scrib. *πάθω* — (sic).

326. *Οἰδ.* praef. L.

327. *σε*] *γε* L. pr. *σε* corr.

328. Qu. *πάντες δέ γ' οὐ φρονεῖτ'.*

329. *ἅ μοὔστ' ἀνείπω,* aut *ἅ μοὐστὶν εἴπω* conj. Bergk. *τἄμ' ἐξανοίξω* (aut *ἐξελίξω*) conj. Dind., coll. Eur. Suppl. 141. *σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;* *τἄμ' ἐξενέγκω* conj. Herw., coll. Tr. 741. *οἴμοι τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;* *τἄμ' εἴς σ' ἀνείπω* conj. Schaefer. *τὰ μάσσον' εἴπω* C. F. Herm. (cf. Aesch. Ag. 598.). *τὰ θέσφατ' εἴπω* Hart. *ἄνωγας εἴπω* Nauck. *τἄμ', ὡς ἂν ᾖ, φῶ* ('nunquam ego mea, utcumque se habeant, effabor') conj. Mein., qui *εἴπω* glossema ad *φῶ* esse putat (coll. Hesych. *φῶ: εἴπω.* et *φῶμεν: εἴπωμεν*). *τἄμ' ὧδ' ἀνείπω* Weckl. Lege *τἄμ' ἐξανείπω.* Aut *τἄγνωτ' ἀνείπω.* Gl. B. *ὡς. ἵνα.* Margoliouth locum sic accipit, *ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε | τἄμ' (ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ') ἐκφήνω κακά.*, coll. Dem. de F. L. § 104. *οὐ γὰρ ἂν ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι ξυμμάχοις διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμήν, ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω, τοιαῦτα πεπονθέναι.*

330. *φῄς* A. *φής* B.

332. *ἐγὼ οὔτ'*] *ἐγώ τ'* A. L. T. *ἔγωγ'* (pr. *ἔγω*) *οὔτ'* (eras. *γ' οὔτ'*) B. *ἀλγυνῶ*] *ἀλγύνω* L. corr. *τί με | ἄλλως ἐλέγχεις* Herwerden, qui *ταῦτ'* fortasse glossatoris esse arbitratur.

335. *ὀργάσειας* Hemst. ap. Ruhnk. ad Tim. p. 96. (Herod. IV. 64. *ὀργάσας* (*ὀργίσας* aut *ὀργήσας* mss.) *δὲ αὐτὸ ἅτε χειρόμακτρον ἔκτηται.*) Leg. *ὀργίσειας.* Cf. 339. 364. Arist. Vesp. 404. *ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν.* 425. *ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισε.* 223. *τὸ γένος ἥν τις ὀργίσῃ.* Lys. 687. *γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.* Medium *ὀργίζεσθαι* apud tragicos non raro occurrit, activum *ὀργίζειν* nusquam, ut monuit Herwerden. *'Οργαίνειν* (irasci) intransitivum est, ut in Tr. 552. *ἀλλ' οὐ γὰρ — ὀργαίνειν καλόν.* Eur. Alc. 1106. *ὀργαίνειν ἐμοί.* Cf. *μαργαίνειν, χαλεπαίνειν, ἀσθμαίνειν, δρμαίνειν, καλχαίνειν, κοταίνειν, λυσσαίνειν, κυμαίνειν, δυσκολαίνειν, ἀργαίνειν, λευκαίνειν, δυσμεναίνειν, ἑλκαίνειν, λιμαίνειν, μωραίνειν,* etc.

336. *κἀτελεύτητος*] *κἀνερεύνητος* conjicit Herw. Leg. *κἀπαραίτητος,* inexorabilis. I. q. *ἀπαράμυθος* (Aesch. Prom. 185.). Cf.

Trag. adesp. 414. *μόνη 'στὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη.* Dem. p. 772, 25. *τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν Δίκην* etc. Lys. 198, 5. *ὅ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραίτητος.* Plat. Legg. 907 B. Dinarch. 93, 8. *ἀπαραιτήτως.* Thuc. III. 84. Longin. 44. *δεσπότας ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσιν ἀπαραιτήτους.* Cf. *δυσπαραίτητος.* Aesch. Prom. 34. *Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.* Gl. *ἄπρακτος, ἀκαμπής.* I. e. impracticable, intractable. Cf. Eust. p. 441. Pro *ἀλλ'* corrigendum suspicor *μηδ'* (and not). *φανεῖ*] *φανῆι* L. Et sic alibi saepe.

337. *ὀργὴν*] *ὁρμὴν* L. corr. (supr. *γ* a m. ant.). *ὀργὴν* L. pr. Qu. *ὀργὴν ψέγεις σὺ τὴν ἐμήν.* Sed *μέμφεσθαι* accusativum aeque ac dativum regit et personae et rei. El. 384. Ant. 1157. Fr. 734. *τὴν σοὶ δ'*] *τὴν σὴν δ'* L. Recte. Cf. 336. Non enim Sophocles *τὴν σοὶ δ'* pro *τὴν δὲ σοὶ* scripsisset. Qu. *τὴν σὺν δ' ὁμοῦ ναίουσαν.* Cf. Tr. 1237. *τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.*

339. *ἂν οὐκ* T. *οὐκ* (s. *ἂν*) A. *οὐκ* B. Qu. *τοιαῦτά γ'.* Cf. ad OC. 780.

340. *ἃ νῦν σὺ*] *ἃ φωνῶν* conj. Herwerden ad Ion. 1612.

346. *ἅπερ*] Qu. *ὧνπερ.* Et sic Herw. Sed cf. ad OC. 223. *δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ.* Arist. Pac. 1027. *τί γάρ σε πέφευγ' ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα;*

347. *καὶ*] Leg. *πᾶν.* *τοὔργον* A. B. *θ'*] *δ'* L. pr. "Frequens vitium codicum mss. Cf. 136. 217. 510. Aj. 831. 836. El. 555. 667. 937. 1099. 1416." (Dind.)

349. *τοὔργον* A. B. *ἂν σοῦ* A. T. *ἄν σου* B. *εἶναι* additum a m. ant. in L. Manifesto hic requiritur *εἶναι.* *εἶναι μόνου*] *μόνου βροτῶν* conj. Schn. *ἅπαν μόνου* conj. Kirchhoff.

351. *προσεῖπας* A. B. T. *προεῖπας* Reisk. Br. *προειπεῖν* nusquam alibi in Tragoedia occurrit.

353. Leg. *ὡς ὄντα — ἀνόσιον μιάστορα.* V. Elmsl. ad Med. 56.

355. *καὶ ποῦ* A. B. T. Recte. Qu. *καὶ πῶς —;* Cf. Phil. 1404. *αἰτίαν δὲ πῶς 'Αχαιῶν φεύξομαι;*

356. *ἰσχύον* A. B. L. Leg. *κἄπειτ' αὐτὸ —;* vel *κᾆτα —;* Cf. El. 626. *θράσους | τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις* (you shall not escape the consequences of this rashness).

358. *προυτρέψω*] Quidni *προύτρεψας*? Cf. Ant. 270. El. 1193. *προτρέπεσθαι* (to induce). OR. 1446. Aesch. Pr. 1026. Gl. B. *ἐκίνησας.* *λέγειν*] *λαθεῖν* Reiske.

360. *συνῆκας* (supr. *ξ* ab al. m. ant.) L. Qu. *ξυνῆκας,* Did you not understand before? *λέγειν*] (supr. *ō*, i. e. *λόγων,* quod est in gl. rec. *εἰς πεῖραν λόγων κινεῖς*) L. *λόγων* Br. *λόγῳ* Campbell. (Cf. Homericum *ἔπεσιν πειρήσομαι.*) ⏑ ⏓ Herw., qui *λέγειν* huc a v. 358. transvectum esse putat. *οὐχὶ ξυνῆκας; πρὸς τί μ' ἐκπειρᾷ* [*μου 'κπειρᾷ?*] *πάλιν;* conjicit Brunck *ἢ 'κπειρᾷ μ' ἑλεῖν* Arndt. *ἢ πέρα λέγω* Nauck. *ἢ ἑτέρᾳ λέγω;* F. W. Schmidt, coll.

Ran. 64. *ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ 'τέρᾳ φράσω; ἢ ἐκ πείρας λέγεις* Madvig. Qu. *ἢ 'κπειρᾷ* (aut *πειρᾷ*) *τί μου.* (Cf. Arist. Eq. 1234. *καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι.* Aesch. Ag. 140. *πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.*) Aut *ἢ 'κπειρῶν λέγεις. 'Εκπειρᾶν* non alibi occurrit apud Soph. *πρόσθεν*] Mendosum videtur. Fort. *τοὔπος?* *λέγειν*] *λόγων* Wolff. Qu. *λέγων.*

361. *εἰπεῖν*] Qu. *εἶναι.* *γνωτὸν* recte Elmsl. Dind. Cf. 58. 396. Fr. 255. *Γνωτὸς* valet notus, *γνωστὸς* qui nosci potest, i. q. *γνώριμος* (cf. Fr. 212.). De formis *γνωτὸς γνωστὸς* et similibus v. Lob. et Herm. ad Ajac. 704. Bailey Gloss. Hermesian. p. 33—38. Sic *κλαυτὸς* significat defletus, *κλαυστὸς* deflendus. Sic etiam *ἄσωτος, ἄσωστος*, etc.

362. *σε* A. B. T. Scrib. *σέ.* *οὖ ζητεῖς*] Leg. *ὃν ζητεῖς.*

363. Leg. *δίς μ'* (*γ'*) *ἔπη τοιαῦτ' ἐρεῖς.* Aut *δίς γ' ἔπη με ταῦτ' ἐρεις.* Aut *δίς γ' ἔπη με δείν' ἐρεῖς.* Aut *δὶς σὺ πημονὰς ἐρεῖς.* Cf. Aj. 1107. *τὰ σέμν' ἔπη | κόλαζ' ἐκείνους.* OR. 339. Aj. 312. OC. 658. Phil. 1204. *ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;* 1402. Aj. 422. etc.

364. *τί* A. *τι* Schaefer.

366. *σὺν τοῖς φιλτάτοις — ὁμιλοῦνθ'*] Cf. 1184. Nauckii correctio *τοῖσι φιλτάτοις* non necessaria est.

368. *γεγηθὼς*] Gl. B. *χαίρων.*

369. *σθένος* A. T. *κράτος* (s. *σθένος*) B. Cf. Monost. 500. Qu. *ἔνορκον φίλον* (om. *τὸν*) —. Cf. Phil. 811. *οὐ μήν σ' ἔνορκον ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.*

370. *τοῦτ'* A. T. *ταῦτ'* B.

371. *τυφλὸς τὰ πάντα* F. W. Schmidt. Herwerden absque causa suspectum habet *τά τ' ὦτα.* Qu. *τυφλὸς σὺ πάντως* —. "Vitiosum esse *τά τ' ὦτα* liquet tum e praegresso *τυφλὸς*, tum imprimis e Tiresiae responso. Quid reponendum sit quaerant alii." (Herw.) Fort. *τυφλὸς σύ γ' ἄμφω* —. Aut *τυφλὸς πέφυκας τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματα.*

373. *οὐδεὶς ὅς*] Qu. *οὐκ ἔσθ' ὅς.*

374. *μιᾶς*] *μαίας* G. Wolff. *διαστρέφῃ* F. W. Schmidt.

379. *δέ σοι*] *γέ σοι* Br. Recte. Cf. ad OC. 1443. *ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί*] Qu. *ἀλλ' αὐτῷ σὺ σοί.* Cf. ad 1355.

383. Cf. Arist. Pac. 210. *τοῦ δ' εἵνεχ'* (sic R. V. etc. *οὕνεχ'* Br. etc.) *ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἵνεκ' ἐμεῖο* in epigrammate Thebano legitur (Clarke's Travels VII. 73.). Cf. etiam ad Arist. Eq. 544.

384. *εἰσεχείρισεν* A. T. *εἰσεχείρησε* (gl. *ἔδωκε*) B.

385. *ὀὺξ* A.

386. *λάθρα* A. B. *λάθρᾳ* L.

388. *κέρδεσιν* T. *κέρδεσι* A. B.

392. *τοῖσδ'*] Leg. *τοῖς.*

393. *τοὐπιόντος* B. T. *τοῦ 'πιόντος* A.

396. *τοῦ* B. T.

397. *ἔπαυσα*] *ἔλυσα* Heims. Herw.

398. *οὐδ'*] Scrib. *οὐ δ'*. Cf. 1434.

401. *κλαίων* mss. et vulg. *κλάων* Dind.

402. *ἀγηλατήσειν* A. B. T. Veram scripturam hujus verbi esse *ἁγηλατεῖν* (ab *ἄγος*, non *ἀγηλατεῖν*) ostendit analogia similium verborum, *ἀνδρηλατεῖν, λεηλατεῖν*, etc. *'δόκεις*] *δοκεῖς* L. pr. *'δόκεις* A. B. Qu. *εἰ δὲ μὴ 'κύρεις γέρων | ὤν, ἂν παθὼν* —.

403. *οἵαπερ φρονεῖς*] *οἷ' ὑπερφρονεῖς* conj. Herw. et Bamberg de codd. R. V. p. 3. Cf. ad Eq. 346.

405. *Οἰδίπου*] *Οἰδίπους* Elmsl. Dind. III. Recte. Cf. ad OC. 1346.

407. *τόδε σκοπεῖν*] Qu. *τοῦτο σκοπεῖν*. Cf. Nub. 355. 1262. Vesp. 653. Ran. 407.

408. *γοῦν*] *γ' οὖν* L.

409. *ἴσ' ἀντιλέξαι*] *κλύοντα λέξαι* ("ut *δράσαντα παθεῖν*, etc.") Herwerden.

410. *σοὶ* A. T. *σοι* B.

411. *ὥστ' οὐ Κρέοντος*] *οὐδ' αὖ Κρέοντος* conj. Herw. *προστάτου γεγράψομαι*] Leg. *προστάτου 'πιγράψομαι* (sc. *ὡς μέτοικος*). Cf. ad Ach. 1095. Pac. 684.

412. Qu. *ἐπειδή μοι τὸ τυφλὸν ὠνείδισας*. Aut *ἐπειδή μ' ἐς τὸ τυφλὸν* —. Aut *ἐπειδή γ' ὡς τυφλόν μ'* —. Aut *ἐπειδὴ καὶ τάδ' εἰς μ' ὠνείδισας*. De omissa particula *ὡς* cf. ad OC. 142. Cf. 372. *ἅ σοι | οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ*. Aj. 1298. *τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;* OC. 971. El. 631. *ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν*.

413. *σὺ καὶ δέδορκας κοὐ βλέπεις*] Leg. *σὺ καὶ δεδορκὼς οὐ βλέπεις*. *δεδορκὼς* Reisk. Br. Mein. (ad OC. p. 226.). Herw. prob. Dind. Cf. Fr. 663, 2. *οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ*. Aesch. Ag. 1623. *οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;* Prom. 447. *βλέποντες ἔβλεπον μάτην*. Dem. p. 796. *ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν*. Matth. Ev. XIII. 13. *ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνιοῦσι*. Similis corruptela occurrit Phil. 1240.

415. *ἄρ'*] Qu. *οὐδ'*.

417. *μητρός τε καὶ φυτοσπόρου* Nauck. ad Fr. Trag. Indicem p. XXIV. Qu. *μητρός τε σῆς πατρός θ' ὁμοῦ* (aut *ἅμα*). Salmasius (in Solin.) conjicit *ἀμφιπλίξ*.

419. *ὀρθὰ* B. *ὄρθ'* A.

420. *βοῆς δὲ τῆς σῆς* —] Leg. *βοῇ δὲ τῇ σῇ* —. Utique *σύμφωνος* cum dativo connecti debet, ut in Plat. Crat. 395 E. *θαυμαστὴ ὡς σύμφωνος τῷ ὀνόματι*. Lach. 188. *τὸν βίον σύμφωνον τοῖς λόγοις*. Legg. VII. 812 D. *ὀξύτητα βαρύτητι σύμφωνον*. Corruptela a falsa lectione *λιμὴν* aut a scriptura *βοῆι δὲ τῆι σῆι* orta est. *λιμὴν* (*υ* supr. *ι* aut *λ* a m. ant.) L. *μυχὸς* Weckl. Jure *λιμὴν* suspectum habet Herwerden. Post *λιμὴν* interrogationis notam

sustulit Schaefer. Constructio vulgo putatur esse *βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν; ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος (ἔσται αὐτῇ);* Sophocles metaphoricum vocis *λιμὴν* usum (harbour, receptacle) amat. Cf. 1208. Ant. 1000. 1285. Aj. 683. Pro *λιμὴν* manifesto requiritur nomen proprium aliquod cum *Κιθαιρὼν* congruens. Cf. 1226. Veram demum loci vexatissimi emendationem invenisse mihi videor, *βοῇ δὲ τῇ σῇ ποῖος οὐκ ἔσται Ἑλικὼν* (aut sic *ἔσθ᾽ ἁλικὼν*) etc. Cf. 1108., Oedipus clandestina proles esse conjicitur *ἔκ του Νυμφᾶν Ἑλικωνίδων*. Helicon et Cithaeron, ut vicini montes, apte consociantur, ut Helicon et Parnassus in Eur. Herc. 240. *ἄγ᾽, οἱ μὲν Ἑλικῶν᾽, οἱ δὲ Παρνασοῦ πτυχὰς | τέμνειν ἄνωχθ᾽ ἐλθόντας ὑλουργοὺς δρυὸς | κορμούς.* Praeterea echo a montibus venire solet, sed in vulgata lectione *λιμὴν* et *Κιθαιρὼν* inepte conjunguntur. Post prius *ποῖος* nomen aliquid manifesto requiritur quod proprie cum subsequenti *Κιθαιρὼν* congruat. *Λιμὴν* plane hic non convenit, nullus enim portui aut proprio aut improprio sensu locus est. *Ἑλικὼν* autem bene cum vicino *Κιθαιρὼν* congruit. Cf. Fr. 632. *τίς δ᾽ ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα | δέξαιτ᾽ ἄν;* Trag. adesp. 122. *τίν᾽ ἀκτάν, τίν᾽ ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;* Theophr. Char. VIII. *ποία γὰρ οὐ στοά, ποῖον δὲ ἐργαστήριον, ποῖον δὲ μέρος τῆς ἀγορᾶς, οὗ* (l. *οὗ οὐ*) *διημερεύουσι —;* Arist. Lys. 962. *ποῖος δ᾽ ἂν νεφρὸς ἀντίσχοι, | ποία ψυχή, ποῖοι δ᾽ ὄρχεις, | ποία δ᾽ ὀσφύς;* Redde igitur, lamentationi autem tuae quis Helicon, quis Cithaeron, mox non respondebit? Cf. Phil. 1458. *πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας | Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ | στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.* Arist. Thesm. 995. *ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται | Κιθαιρώνιος ἠχώ, | μελάμφυλλά τ᾽ ὄρη δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις βρέμονται.* De crasi in *ἔσται* *᾽λικὼν* cf. Arist. Pac. 253. *οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι ᾽τέρῳ.* Eur. Iph. T. 712. *ὡς προσώταθ᾽ Ἑλλάδος* (*ὡς προσωτάτω ᾽λλάδος*?). Soph. Phil. 985. *ἢν μὴ ἕρπῃς.* Istud *υ* in *᾽λικὼν* (sic enim L.) nihil aliud videtur esse quam spiritus asper in *ἔσται ῾λικών.* Similiter Herwerden, qui de totius loci conformatione confert 1226. *οἶμαι γὰρ οὔτ᾽ ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν* etc. Ubi duorum fluminum nomina apte consocientur, ut hic duorum montium. Idem non modo *λιμὴν* sed etiam *Κιθαιρὼν* vitiosum esse censet. Denique, ut bene monuit Herwerden, "Laborat ratio syntactica, quandoquidem *ἔσται* usurpatum in priore versu existendi notione in sequenti mente non repeti potest ut verbum auxiliare." Erunt fortasse quibus arrideat *ποῖον οὐκ ἔσται νάπος;*

421. *ποῖος δὲ κόλπος* Campe. *σύμφωνος*] Cf. Av. 221. 660. *τάχα*] *γόοις* F. W. Schmidt.

422. *δόμοις*] *τάλας* Herw. *πάλαι* F. W. Schmidt.

424. *ἄλλων*] *λαχὼν* Herw. et F. W. Schmidt, coll. Aj. 1058. *ἣν ὅδ᾽ εἴληχεν τύχην.* Bene. Cf. OC. 1746.

425. ἅ σ' ἐξισώσει σῷ τοκεῖ καὶ σοῖς τέκνοις conj. Nauck. ἅ γ' ἐξαϊστώσει σε σὺν τοῖς σοῖς τέκνοις Bergk. Herwerden versum interpolatum esse suspicatur. Qu. ὅσ' ἐξ ἴσου ’σται —. ἅ σ' A. B. Schaef. ὅσ' Br. ἅσσ' Pors.? σοῖς] σοὶ L. pr.

426. τοὐμὸν στόμα] Cf. 671. Aj. 1110. OC. 794. 981. 1276. Ant. 997. Tr. 1176. El. 633.

427. ἔστι A. B. L.

428. ἐκτριβήσεται] Qu. ἐπιτριβήσεται.

429. ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν] ἀνεκτα (inter ν et ε erasa litera σ aut α) — L. Qu. ἀνασχέθ' ὑπὸ (aut ἀνασχέτ' ἐκ) τούτου κλύειν. Cf. Aj. 1320. κλύοντες αἰσχίστους λόγους — τοῦδ' ὑπ' ἀνδρός. Phil. 987. ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ —; Arist. Ach. 618. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά; Th. 563. Pac. 1179. Eq. 1305. Eccl. 941. Pl. 898.

430. οὐχὶ θᾶσσον αὖ πάλιν —; Madvig.

432. εἰ A. T. εἴ με B. ’κάλεις A. B. T.

433. ᾔδη A. ἤδειν B. ᾔδειν T. ἤιδει (supr. ν a m. ant.) L.

434. Cum Porsono Herw. σχολῇ γ' ἂν Schaef.

435. μὲν σοὶ A. T. Schaefer. μέν σοι B. Brunck. ("To the advantage of the rhythm, but to the disadvantage of the sense." Elmsl.) σοὶ μὲν Elmsl. Herw. "Transponere σοὶ μὲν suadet Graecitas, jubet metrum." (Herw.) Schaeferus jure vulgatam defendit, in qua pronomen, quod emphaticum hic vocabulum est, ita positum est ut sub ictum cadat.

436. εὔφρονες A. B. T.

439. γ' om. A. B. (Recte.) ἄγαν τ' L. pr. (τ' eras.).

440. οὐκοῦν A. B. T. (sine interr.). οὐκ οὖν τοιαῦτ' F. W. Schmidt.

441. οἷς ἔμ'] Leg. οἷοί μ', aut potius εἰς ἅ μ', aut ἔνθα μ'. εὑρήσεις A. T. εὑρίσκεις B. Herw. ("respicit enim Oedipus suam aenigmatis solutionem."). Nescio an recte. Eandem correctionem ipse feceram.

442. τύχη A. B. τέχνη Bentl. Bgk. Herw. prob. Schaef., coll. 680.

445. σύ γ' A. T. τά γ' B. .. γ' L. pr. (γρ. σύ γε a m. paullo recentiori). τ' ἔμ' Heimsoeth. κομιζέτω δῆτ' ἐκποδών· σὺ γὰρ παρών μ' | ὀχλεῖς conj. Herw. ὡς παρών με δυστομῶν ὀχλεῖς F. W. Schmidt. Qu. ὡς παρών γέ μ' ἐμποδὼν | ὀχλεῖς, συθεὶς δ' ἂν —. Aut ὡς παρών γε τἀμποδὼν (or τὰν ποσὶν) —.

446. συθείς τ' ἂν L. corr. συθείστ' ἂν pr. συθεὶς δέ μ' οὐκ ἂν ἀλγύνοις λέγων F. W. Schmidt. Leg. συθεὶς τἄν, aut potius συθεὶς δ' ἂν (cf. 339.), aut συθεὶς δέ μ' οὐκ ἔτ' ἀλγυνεῖς πλέον.

ἀλγύνοις πλέον] ἀλγύνοις πέρα conj. Mein., qui raro aut nunquam πλέον majorem in modum significare monuit. Et sic Herw. Cf. ad El. 798. Qu. οὐκ ἔτ' ἀλγύνειας ἄν. Post alterum ἂν virgulam tollit Schaefer.

448. ὅπου] ὅπως Herw.

449. *δέ σοι*] *δέτοι* (supr. *σ*, postea eras.) L. *τοῦτον*] Fort. *τὸν ἄνδρα κεῖνον* etc.

456. *σκήπτρῳ* A. *σκῆπτρον* B. Reisk.

457. *αὑτοῦ* B. T. *αὐτοῦ* A.

458. *αὑτὸς* A. B. T. Br. *αὐτὸς* Schaef. Erf. Bgk. Linwood injuria reddit *αὐτὸς* (in his own person), coll. Phil. 500. *εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον | ἥκω.* Sed iste locus longe ab hoc differt. Cf. Phil. 119. *σοφός τ' ἂν αὑτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ' ἅμα.*

460. *καὶ ταῦτ'*] Qu. *ταῦτ' οὖν.* *ὁμόσπορος* (sic) Reiske.

461. *κἂν* —] Leg. *κῆν* —. *λάβῃς μ'* A. B. T. etc. (Recte.) *λάβῃς* L. et Aristid. II. 367. 10. Dind. Herw. prob. Elmsl. Cf. 605. *ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα* etc. *ἐψευσμένον*] Qu. *ἐψευσμένα* (sc. *αὐτά*). Sed cf. Phil. 1342. *ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.*

462. *ἔμ' ἤδη*] Leg. *τότ' ἤδη.* Sic *τηνίκαντ' ἤδη* Arist. Eccl. 1179.

464. *εἶδε* (supr. *πε*) F. *οἶδε* conj. Herw. *ηδεπεραι* L. pr. ut vid.

465. *φοινίαισιν* A. *φοινίαις* B. *φοινίεσσι* L. pr. (aut *φοινίωσι*, ut vid.). T. *φοινίοισι* Nauck. conj. Herw.

466. *ἀελλοπόδων* A. B. T.

468. *νωμᾶν* A. T. *νομᾶν* B. Gl. B. *κινεῖν.*

470. *στεροπαῖς ὁ Διὸς* A. B. *στεροπαῖσι Διὸς* T. Dresd. a. *διογενέτας* B.

471. *γενέτας*] Filius. *μαλεραῖς* (*στεροπαῖς*) F. W. Schmidt, coll. Aesch. Cho. 325. *πυρὸς μαλερὰ γνάθος.* OR. 190. Cf. Eur. Ion. 916. *ὁ δ' ἐμὸς γενέτας κτλ.*

472. *ἀναμπλάκητοι* A. B. L. corr. Bar. Laud. Bodl. Trin. Aug. b. Lips. Ald. Suid. h. v. Reisk. *ἀναπλάκητοι* T. Mosq. Dresdd. Tricl. Schol. Erf. *ἀνάμπλακτοι* Aug. c. *ἀπλάκητοι* Br. Versus antistrophicus est 482. *ζῶντα περιποτᾶται.* *'Αναπλάκητος* aut *ἀμπλάκητος* (Tr. 120. etc.) formari videtur ex *ᾰ* priv. et *ἀπλακεῖν* (aor.). Si enim ex *ᾰ* et *ἀμπλακεῖν* compositum esset, adjectivum verbale foret *ἀναμπλάκητος*, quod in *ἀμπλάκητος* contrahi non posset. Quod si verum est, et *ἀναμπλάκητος* et *ἀμπλακεῖν* falsa erunt.

475. *φάμα* B. *φήμα* A. L. Fort. *φάμα 'κ Παρνασοῦ.* Sed cf. ad 142. *Παρνασοῦ* A. B. Cf. ad Ant. 1143. Aesch. Cho. 563. *Παρνησσίδα* (sic codd.). Eum. 11. *Παρνησοῦ* (sic codd.). De orthographia hujus nominis v. Dind. Lex. Soph. p. 387. *ἰχνεύειν* A. T. *ἀνιχνεύειν* B.

476. *ὑπ'* A. B. *ὑπαὶ* T.

478. *πέτρας ὡς ταῦρος* A. B. T. *πετραῖος ὁ ταῦρος* L. pr. m. (*ῖο* eraso ita ut pars tantum literae maneat). *πέτρας ὡς ταῦρος* L. corr. rec. m. (*ς* et *τ* per compendium conjunctim scriptis). *πέτρας ἅτε ταῦρος* Dorv. Erf. Herm.? Cf. v. str. 468. *πέτρας ἴσα ταύροις* conj. Maur. Schmidt. (Schol. *πέτρας* legebat, et in interpretatione

plurale ταύρων habet). πέτρας ἰσόταυρος (Martin), aut ὅσα ταῦρος conj. Dind. πετραῖος ὁ γαῦρος ('insolens ille et superbus') conj. Mein. ad OC. p. 228, coll. Ant. 785. πέτρας ὁ καυρὸς conj. Bergk., coll. Photii glossa, καυρός (καῦρος Naber): ὁ κακός. οὕτω Σοφοκλῆς. πετραῖος, ἀμαυρὸς μέλεος Weckl. Fort. κάπρος. "Verba corrupta esse non dubito; de medela non constat. — Proculdubio corruptum est ταῦρος." (Herw.) ὡς ταῦρος fortasse glossema est.

481. ἀεὶ A. B. Dresd. b. αἰεὶ T. μαντεῖα] ἀβαντεῖα L. pr., ut videtur.

483 sq. Hupfeld haec sic disponit, δεινὰ — | οὔτε — | πέτομαι — | τί — | ἤ — | οὔτε — | ἔμαθον — | ἐπὶ — | Λαβδακίδαις —. Et similiter in antistrophe, 498 sq.

483. μὲν οὖν] με νοῦν conj. Nauck. Herw. με νῦν conj. Bergk. Herw. Bergkius conj. δεινά με νῦν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας, οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκοντα. Mehler, δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ τεράζει etc. (cf. Aesch. Ag. 125.). Erfurdt, horrenda movet augur, coll. Pind. P. XI. 70. Qu. δεινά με (γε) νῦν —, aut δεινά με γοῦν — (he disturbs me sadly), aut δεῖμα ταράσσει (cf. Eur. Suppl. 599. ὥς μοι ὑφ' ἤπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει). οἰωνοθέτας] Nusquam alibi occurrit. Qu. οἰωνοκριτὴς, aut οἰωνοβότας (οἰωνῶν βοτήρ). Confer οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος, οἰωνόμαντις.

485. Si Nauckii correctio vera est, δοκοῦντ' et ἀποφάσκοντα accusativi singularis erunt, cum με construendi. λέξω] Subjunctivus.

490. Virgulam post ἔκειτ' sustulit Schaefer.

491. Hupfeld dividit sic, οὔτε — πω | ἔμαθον —. et in 506. ὀρθὸν — | φανερὰ —. ἔγωγε A. B. Bar. Laud. Bodl. Mosq. Augg. Dresd. b. ἔγωγ' etiam Trin. βασάνῳ Nauck. Herw. σὺν ἀληθεῖ βασάνῳ Neue. βασάνῳ σὺν φανερᾷ Schneidewin, coll. Chilon. Delect. Poet. Mel. p. 261. ἐν λιθίναις ἀκόναις | ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται βάσανον φανεράν. βασάνου πίστιν ἔχων conj. Herw. Qu. βάσανον πιστὸν ἔχων. Aut βάσανον τῶνδε λαβὼν —. Aut βάσανον τῶνδε λάβω; ἐπὶ τὰν — θανάτων; Aut βασάνῳ χρησάμενος.

492. πω om. Trin. Qu. πω 'ξέμαθον.

493. βασάνῳ] Qu. βασάνου. (πίστιν ἔχων) supplet Wolff.

494. ἐπίδημον Mosq. Dresd. b. Erfurdtius explicat, 'nunquam aggrediar (ibo adversus) famam qua florebat Oedipus apud populum.' Ea enim, inquit, vis est locutionis ἰέναι ἐπί τι.

495. ἐπίδαμον] ἐπίσαμον F. W. Schmidt.

498. ἀλλ' οὖν ὁ Ζεὺς Dresd. b. Suspectum mihi est ἀλλ' ὁ μὲν οὖν, quae collocatio particularum omnino inepta videtur. Qu. ἀλλὰ γὰρ ὁ Ζεύς. Aut αἰὲν ὅ τε Ζεύς. Aut ἀλλ' ὁ μέγας Ζεύς. Aut πάντα μὲν ὁ Ζεύς. Aut ἀλλ' ὅ τε γὰρ Ζεύς.

499. τὰν βροτοῖς B. τὰ βροτῶν A. T.

500. ἀνδρῶν B. T. ἀνδρὸς A. δ' in L. a pr. m. aut ab S. insertum.

501. ἀληθής] ἀλαθὴς Herw.

506. πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος μεμφομένων ἂν καταφαίην Hupfeld. (Recte, opinor.) πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος μεμφομένων νιν, καταφαίην Weckl. Post ἔπος litera aliqua aut eras. in L.

509. γὰρ ἐπ' αὐτῷ del. Herm. Dind. improbat Herw. φανερὰν (melius φανερῶς?) γὰρ ἔπαυσ' ἡ [ά] πτερόεσσ' ἦλθε Weckl., coll. 396. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν — ἔπαυσά νιν. Qui non bene omitti posse γὰρ admonet. Sic evitatur personae mutatio in σοφὸς ὤφθη. "Sententia postulat, 'nam manifesto ab eo Sphinx superata est.' Ipsa poetae verba non expecto." (Herw.) Qu. φανερὰ (φθονερά?) γὰρ ἐφ' ἡμᾶς —. Φανερά, ut emphaticum, in initio sententiae ponitur. Hermannum sequitur Dind.

510. ποτὲ] Malim τότε. θ' A. T. L. ab S. (ut vid.). δ' pr. (supr. τε or γε) B. ἡδύπολις vulg. ἁδύπολις Erf. Dind. III. Qu. ἀστύφιλος.

511. τῷ A. τῶι (eras. ι) L. τὸ (γρ. τῷ rubr.) B. τῷδ' T. τῷ om. Bar. 1. Trin. Ald. τῷ ϱ' ("si quid mutandum sit") conj. Herw., coll. Aj. 173. 176. 954. Gl. L. λείπει τὸ ἕνεκα. Quod ad lectionem τῶν aut τοῦ spectare videtur. Qu. ταῦτ' (ideo, idcirco). Aut ὥστ' (so that).

515. εἰ γὰρ —] Qu. εἴ τι δ' (gl. γὰρ) — πρός γ' ἐμοῦ πεπονθέναι.

516. τ' A. (supr. gl. τι). B. L. a m. ant. (ε in ras.). γ' T. Laud. Bodl. Ald. πρός τι γ' ἐμοῦ v. l. ap. Turn. προστεμοῦ aut προσγεμοῦ L. πρός τί μου Hart. Dind. III. Herw. ταῖς νῦν δοκεῖ τι πρός γ' ἐμοῦ πεπ. conj. Heims. K. S. p. 178.

517. εἴτ' B. ἤ τ' (sic) A. Qu. λόγοις τι ἤ —. εἰς A. B. L. T. ἐς Dind.

519. φέροντι] κλύοντι Nauck. εἰς ἁπλοῦν] Suspectum. Gl. B. εἰς ἁπλοῦν: εἰς μέτριον.

520. φέρει] ῥέπει Naber, coll. 847. Ant. 722. Arist. Pl. 51.

523. δὴ om. A. non B. τάχ' ἂν Schaefer. τάχα Herw. Gl. B. ἴσως. Ἦλθε τάχ' ἂν significaret venisset.

525. τοῦ πρὸς δ' B. τοῦ πρόσδ' L. πρὸς τοῦ δ' A. T. Herw. τοὔπος δ' M. (ap. Elmsl. Praef. Schol. p. XVI.) Herw. Heimsoeth. Cf. 848. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο. Tr. 744. τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν —; 1131. πρὸς τοῦ (τέθνηκεν); Aj. 1033. πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι. Aesch. Eum. 593. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης —; Eur. Med. 705. πρὸς τοῦ; Phoen. 943. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν;

526. λέγει (s. οι) A. B. T. λέγοι Bodl. Laud. Trin.

527. τάδ'] Fort. ταῦτ'. Cf. 731. ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ'. οἶδα δ' B. οἶδ' A.

528. *ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ* A. B. L. corr. m. rec. Nauck. Recte, opinor. *ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν τε* T. *ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε* Suid. Schaef. Dind. Herw.

532. *ἢ* A. B. T. *ἦ* Elmsl. Bgk. Herw. *ἔχεις*] Qu. *ἔχει*.

533. *τόλμης*] *τολμῇς* (i. e. *τολμήεις*) Canter N. L. VIII. 5.). Qu. *τολμῆν* (*τολμῆεν*). *τὰς ἐμὰς στέγας*] *τάσδε τὰς στέγας* conj. Mein., quum easdem aedes atque Oedipus habitare videatur Creon (679. 1429.).

534. *φέρ' εἶπε δή μοι*] Cf. El. 376. *φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν*. Qu. *φέρ' εἰπέ νύν μοι*. Cf. ad Phil. 300.

537. *ἐπιβουλεύσω* A. non B. *ποεῖν* L. Laud.

538. *ἢ*] *ἦ* Schaef. *τοὖργον* A. *τοὔργον* B. *γνωρίοιμι* (sic) A. *γνωριοῖμι* Elmsl. Herw. Cf. Aj. 1027. *ἀποφθίσειν* (l. *ἀποφθιεῖν*). Phil. 1427. Arist. Av. 1760. *κουφιῶ*. Isocr. p. 321 A. *γνωριεῖτε*. Eur. Her. 153. *ξυμφορὰς κατοικτίσειν* (*κατοικτιεῖν* Elmsl.). Alc. 701. *εἰ — πείσεις — κᾆτ' ὀνειδίζεις* (*ὀνειδιεῖς* V. D. in Quart. Rev. IX. 356.) *φίλοις*. Iph. A. 1287. *νοσφιεῖς*. Suppl. 539. *νοσφίσεις* (*νοσφιεῖς*?). Eq. 776. *χαριοίμην*. Pl. 90. *βαδιοίμην*. Thuc. III. 49. *φθάσοιεν* (*φθάσειαν* vulg.). Xen. Anab. I. 4. 7. *ἁλώσοιντο*.

539. Leg. *κοὐ φυλαξοίμην*. Et sic Dind.

541. *πλήθους*] *πλούτου* anon. Heims. Herw. Weckl. Qu. *πλούτου τε χωρίς*, vel *ἄνευ δυνάμεως* (influence). Cf. Eur. Andr. 191. *πλούτου τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένη* | *οἶκον κατασχεῖν ἀντὶ σοῦ θέλω*. Causa corruptelae fuit vicinum *πλήθει*.

542. *πλήθει*] Sc. *φίλων*. Suspectum. Fort. *δόξῃ*. Vel *ὃ πλήθει χρημάτων ἁλίσκεται*.

543. *ποιήσων* A. B. T. *πόησον* L. pr. *ποιήσων* m. rec. Post *ποίησον* plene interpungendum, non interrogandum.

546? Qu. *καὶ δυσμενῆ γὰρ* (or *ὡς δυσμενῆ γε*) —. *εὕρηκ'* vulg. *ηὕρηκ'* Dind. Herw.

547. *αὐτὸ νῦν μου*] *αὐτό νύν μου* Bergk. Herw. Recte.

549. *εἴ τοι*] *εἴ τι* A. B. *κτῆμα* A. T. *χρῆμα* B.

550. *τι* supr. in A. om. B.

551. *εἴ τοι* B. *εἴ τι* A.

554. *φῄς* A. *φὴς* B. Blomfield (ad Pers. 226.) probat *φής*. "Codicum auctoritate potior est analogia, quae postulat ut scribatur *φὴς* per simplicem vocalem." (Elmsl. ad Med. 674.)

555. *ἢ* add. supr. in B. *χρεῖ' ἢ* A. B. T. *χρειη* (sic) L. pr. *χρεῖ' ἢ* (ʼ a m. rec.) L.

557. Malim *καὶ νῦν γ'* —. *ἔτ' αὐτὸς* A. B. T. *ἔθ' αὐτὸς* L. (*ἔθ' αὐτὸς ὁ αὐτὸς* in marg. ab S.). Cf. ad Phil. 521. Leg. *ἔθ' αὑτός*. Cf. Thuc. III. 38. *ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ*.

560. *θανασίμῳ χειρώματι*] Qu. — *'γχειρήματι*, attempt (540.).

561. *ἀναμετρηθεῖεν* A.

562. *οὗτος* om. A. add. B. *τότ' οὖν*] *τότ' οὐχ* conj. Bergk. Herw. *ἦν ἐν τῇ τέχνῃ*] Qu. *εἶχε τὴν τέχνην*. Cf. Herod. IX. 94. *ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε*.

564. *τῷ τότε χρόνῳ* Trin.

565. *οὔκουν*] Praestat *οὐ δῆτ'*. Cf. Ph. 1389. *ὀλεῖς με* —. *NE. οὔκουν* (*οὐ δῆτ'*?) *ἔγωγε*.

566. 567. Hos duos versus jure suspectos habet Herwerden, quum discrepent a vv. 126 sq., quum Oedipi rogatio hic inepta sit (hac re jam l. l. disceptata), et quum stylus eorum Sophocle indignus sit.

566. *τοῦ θανόντος*] *τοῦ κτανόντος* conj. Mein. prob. Herw. Cf. 311. Meinekius vulgatam suspectam habet, quum *ἔρευναν τοῦ θανόντος* vix investigationem de mortuo significare possit, ideoque proponit *τοῦ κτανόντος* (i. e. de interfectore), aut *ἀλλ' οὐ μέριμναν* pro *ἀλλ' οὐκ ἔρευναν*. *Θανεῖν* et *κτανεῖν* non raro confunduntur in mss.

567. *παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί;* Both. Bergk. *κοὐκ ἠκούσαμεν*] *κοὐκ ἐφήναμεν* (sc. *τὸν κτανόντα*) Herw. *κοὐδὲν ἤνομεν* apte conj. Nauck. "Ingeniose, sed justo violentius." (Herw.) *καὶ κενὴν ἅμα* Weckl. Qu. *κοὐδὲν ἤνομεν* (aut *εὕρομεν*).

569. *ἐφ' οἷς*] Forsan *ὅπου*. *φρονῶ*] *φρονῶι* L. et sic saepe, ut *δικαιῶι* 575.

570. *τοσόνδε γ'* B. Schaef. *τὸ σὸν δέ γ'* A. Br. Burton. *τόσον δέ γ'* Herm. Linw. Herw. Recte. Cf. Tr. 570. *τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν — πορθμῶν*. 53. *κἀμὲ χρὴ φράσαι τόσον* (al. *τὸ σόν*). OC. 1455. *καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶσθα*. Aj. 1335. *τοσόνδε μισεῖν* —. Eur. Iph. T. 555. *τοσόνδε γ'* (*ἐρωτήσω*), *εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ*. Hipp. 711. *τοσόνδε μοι παράσχετ'* —. El. 1149. *τόσην δ'* (*τοσήνδ'* Dobr.). V. Hemst. ad Lucian. I. 405.

571. *οἶδας οὐκ* A. *οἶδ' οὐκ* B. *οἶδά γ' οὐκ* T. *εἰ γὰρ οἶδ', ἐγὼ οὐκ ἀρνήσομαι* conj. Bergk.

572. *τὰς* A. B. T. *τάσδ'* Doederl. Dind. Herw. Aut *τάσδε*, aut *ἐμὰς* sine *τὰς* conveniret. Cf. ad 852. *ὁθούνεκ'*] *ὅθ' οὕνεκ'* L. hic et alibi.

573. *εἶπε*] *εἶπεν* L. prob. Bergk.

575. *ταῦθ'* A. B. vulg. *ταὔθ'* Br. Bergk. Dind. Cf. Eq. 213. *ταὔθ'* (*ταῦθ'* vulg.) *ἅπερ ποιεῖς ποίει*. et ad Vesp. 621. *ὅστις ἀκούω ταῦθ'* (*ταὔθ'* Dind.) *ἅπερ ὁ Ζεύς*. 767. *ταῦθ'* (*ταὔθ'*?) *ἅπερ ἐκεῖ πράττεται*.

576. *δή*] *δὴ μὴ* G. *μὴ* Hart. *φονεὺς*] Leg. *φονεύς γ'*. Cf. El. 1020. *οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν*. Ant. 659. 46. *οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι*. Phil. 246. OC. 110. 265. *Οὐ γὰρ μὴ ἁλώσομαι* soloecum foret. Cf. ad El. 1052. OC. 849. Fort. *οὐ γὰρ μὴ φονεὺς ἁλῶ ποτέ*.

578. Cf. El. 527. *τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.* Aesch. Eum. 588. *ἔκτεινα· τούτου δ'* (*γ*?) *οὔτις ἄρνησις πέλει.* *ἂν ἱστορῇς* A. B. *ἀνιστορεῖς* T.

579. *ταὐτὰ γῆς* —] *ταὐτά, γῆς* — A. B. *ταῦτα γῆς* — T. *ταῦθ' ἅ γ' ἔστ'* — Herw. *ταὐτὸν ἐξ ἴσου νέμων* Weckl. *τοῦ κράτους ἴσον νέμων* Heims. p. 81. "Non verisimile puto Oedipum dimidiam regni partem tribuisse uxori. Non enim erant in Graecia, ut apud Scythas (Herod. IV. 26.), *ἰσοκρατέες αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι.*" (Herw.) Qu. *τῆσδε γῆς.*

580. Qu. *ὅσ' ἂν θέλῃ πάντ' ἐξ ἐμοῦ* —, vel *ὅσ' ἂν θέλῃ τὰ πάντ' ἐμοῦ* —. *ἁ ʺν* A. *ἃ ʺν* B. *θελούσῃ* Hart. Herw.

581. *οὐκοῦν* A. B. T.

583. *ἐγὼ*] *ἔχω* Heims. prob. Herw. Weckl.

584. Cf. El. 407. *ἢ* (*εἰ* L. pr.) —; Arist. Pl. 380. *καὶ μὴν φίλως* (*φίλος* plur. mss.) *γ' ἄν μοι δοκεῖς — λογίσασθαι δώδεκα.*

586. *ἄτρεστον εὕδοντ'*] *ἄτρεστα ναίοντ'* conj. Nauck., coll. Eur. Ion. 1198. *ἄτρεστον οἰκοῦντ'* Mein. *ἄτερ πόνων ὄντ'* Schmidt. *αὖθ'* A. T. *αὖθ'* B. *ἕξει*] *ἕξοι* Doederl. prob. Dind. Fortasse recte.

587. *ἱμείρων ἔφυν*] Cf. 9. *πρέπων ἔφυς.* Phil. 1052. *χρῄζων ἔφυν.* In hujusmodi locis *ἔφυν* idem significat quod *εἰμί*, ut Herwerden monet; ubi autem *ἔφυν* propriam significationem retinet, semper cum infinitivo conjungitur, ut in Phil. 88. *ἔφυν γὰρ οὐδὲν σὺν κακῇ πράσσειν τέχνῃ.* Ant. 523. Eur. I. A. 470. Ubi tamen secundi verbi infinitivus sequitur, participium ponitur post *ἔφυν,* ne duo infinitivi simul occurrant. Itaque correctione *ἱμείρειν ἔφυν* nihil opus est.

588. *δρᾷν* (sic) A.

590. *ἐκ σοῦ* A. B. Fort. *ἔκ σου.* *φόβου*] Fort. *πόνου,* aut *φθόνου.* Sed cf. 585. *ξὺν φόβοισι.*

591. *ἦρχον* B. *ἦρχ* (supr. *ων* a m. recentiore) A. *πολλὰ*] *πολλά* (sic) L. *κἂν* A. *κ' ἂν* B. Leg. *πολλὰ τἂν* —. Quod Laurentiani lectione confirmatur. *ἄκων*] *ὀκνῶν* Heims. Herw.

594. *ἠπατημένος*] *ἐπτοημένος* conj. Herw., coll. Eur. Cycl. 185. Aesch. Prom. 855. *οὔπω*] *οὐ γὰρ* F. W. Schmidt.

595. *χρήζειν* (sic) A. B.

596. *νῦν πᾶσι χαίρω*] *νῦν πᾶς ἐπαινεῖ* T. Halbertsma. *νῦν πᾶς μ'* — Herw. *νῦν πᾶς φιλεῖ με* Heims.

597. *ἐκκαλοῦσί με* A. B. *αἰκάλλουσί με* Musgr. Dind. Bergk. Frequens error librariorum. Meinekius vulgatam defendi posse arbitratur, sed malit *ἐκκαλοῦσ' ἐμέ,* coll. Eur. Bacch. 170.

598. *αὐτοὺς ἅπαντ'* A. B. T. *αὐτοὺς ἅπαν* (pr. *τ* add. a m. ant.) L. *αὐτοῖσι πᾶν* F. *πᾶν* etiam M. *αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι* Dind. *ὧν γὰρ τυχεῖν ἐρῶσι πάντ' ἐν τῷδ' ἔνι* F. W. Schmidt. Haec suspecta habet Wecklein. Schol. *ἅπασα γὰρ ἐλπὶς τοῦ τυχεῖν, ὧν*

θέλουσι δηλονότι, ἐνταῦθά ἐστιν αὐτοῖς, ἤγουν ἐν ἐμοί. Qu. *αὐτοῖσι πάντ'.* Cf. ad OC. 1168.

599. *κεῖν'* A. B. T. Qu. *'κεῖν'.*

600. *οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο νοῦς καλῶς φρονῶν* (aut *οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς καλῶς φρονῶν κακὸς*) Herw. Qu. *οὐκ ἂν δύναιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονεῖν.* Versus forsan interpolatus. *νοῦς κακὸς*] *νοῦς ἐμὸς* F. W. Schmidt.

601 sq. *ἀλλ' οὔτε λῃστὴς τῆσδε σῆς ἀρχῆς ἔφυν,* | *οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρᾶν τόδ'* — Heimsoeth. *ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς σῆς ἔφυν τυραννίδος,* | *οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου 'ρῶντος ἂν σταίην ποτέ* Herwerden, coll. Thuc. III. 39. *μετὰ τῶν πολεμιωτάτων στάντες.* Eur. Hel. 889.

602. *οὔτ' ἂν*] *οὔτ' αὖ* Reiske. *δρῶντος*] Legendum manifesto *δρᾶν τόδ'* (aut *τάδ'*). Cf. El. 943. Ph. 537.

603. *Πυθώδ'* A. *Πυθῶδ'* B. T.

604. *πεύθου* L. (in litura). *επυθου* L. pr. *πύθου* F. *πυθοῦ* P. Herw. *Πεύθου* legitur Tr. 387.

605. *τοῦτ' ἀλλ'* B. L. (supr. gl. rec. *τοῦτο δέ*). Laud. *ταῦτ' ἀλλ'* A. *τοῦτ' ἄλλ'* Br. *τοῦτ' αὖθις, ἢν* — Hart., coll. Ant. 167.

608. *γνώμῃ δ' ἀδήλῳ*] *γνώμης δ' ἀληθοῦς* conj. Margoliouth. *δῆλον δ' ἔλεγχον* F. W. Schmidt, coll. Eur. Fr. 1014, 1. *θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν.* 395, 1. (Non male.) *τεκμηρίων* Nauck. *γνώμης δὲ δῆλον* (*δήλης*?) malit Herw., coll. OC. 594. *δίδασκ'· ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν* (*ψέγειν* Herw.). Qu. *γνώμης δὲ δήλης* —. Sed cf. 658. *σὺν ἀφανεῖ λόγῳ.* *χωρὶς*] *μῶρος* conj. Herw.

609. 610. Hi duo versus, et fortasse etiam 611—615, interpolati sunt, ni fallor.

611. *λέγω*] Malim *νέμω* (arbitror).

612. *αὐτῷ* A. Bodl. Laud. Ald. *αὐτῷ* B. Bar. 1. 2. *αὐτοῦ* T. *αυτῶι* L. pr. *αὐτῶι* rec.

614. *δείκνυσι* A. B.

615. Hic versus interpolatus esse videtur.

616. *εὐλαβοῦ μὲν οὖν* Reiske. Gl. A. *σοί.*

618. *οὐπιβουλεύων* A. B. *μοι 'πιβουλεύων* Hart. *μοὐπιβουλεύων* Dind. III. "In scriptura *οὐπιβουλεύων* ineptus est articulus, desideratur vero pronomen *μοι*, quod obscuravit vetus aliquis librarius crasis ignarus, quae plurimarum corruptelarum in poetarum scenicorum fabulis origo est." (Dind.) *λάθρα* A. B. *λαθραι* L.

619. *πάλιν*] Fort. *πέλειν.*

621. *ἡμαρτημένα*] *ἠμελημένα* conj. Nauck.

622. 623. Meinekius haec non conciliari posse putat cum 640 sq., et proponit, *ΚΡ. τί δῆτα χρῄζεις; ἢ στέγης μ' ἔξω βαλεῖν;* | *ΟΙ. ἥκιστα· θνήσκειν ἢ φυγεῖν σε βούλομαι.* Sed absque causa. Oedipus Creontis mortem praetulerit, sed exilio ejus contentus erit (cf. 100. 308. 658.).

622. *χρήζεις* A. B. *ἤ* B. T. (sup. *ἦ*). *ἤ* aut *ἦ* L. pr. *ἦ* corr. a m. ant. Praestat *ἤ 'μὲ* —.

623. *ἤτοι σε θνήσκειν ἤ φυγεῖν γοῦν βούλομαι* conj. Herw. Qu. *ἥκιστ'· ἀποθανεῖν* —, aut *κάκιστα θνήσκειν* —. *θνήισκειν* L.

624 sq. Meinekius legerit sic, *KP. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;* | *OI. ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν* ('si tuo antea exemplo ostenderis quam periculosa res sit invidia'). *KP. οὐκ ἄρα φρονοῦντα* —. Madvigius transponit et corrigit sic, *KP. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;* | *OI. ὅταν πρό γ' εἴξῃς. οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν!* "Respondet acerbe Oedipus tum se cessurum cum Creon prior cesserit." (Madvig.) Etiam Dindorfius in postrema editione horum versuum transpositioni favet. Non assentior.

624. Malim *ὅταν προδείξῃς γ'* —. Ita etiam Mein. Herw. Cf. 629. 680. Supple *εἴξω*. *οἷόν ἐστίν ὃ φθονεῖ* (qua in re tibi a me invideatur) Herw. *οἷόν ἐσθ' ὃ φῂς παθεῖν* Heimsoeth. Qu. *οἷόν ἐσθ' ὅ μοὐγκαλεῖς* (aut *μοὐμφέρεις*), aut *οἷόν ἐσθ' ὅ σοι φθονῶ*.

625. *ὡς οὐχ* A. T. *οὐχ ὡς* B. *λέγεις;* vulg. Scrib. *λέγεις*. (sic).

626. *γοῦν*] *γοῦν* L.

627. *κἀμόν*] Qu. *τοὐμόν*, aut *κἀμέ γ'* (sub. *τοὐμόν*). Idem proponit Herw.

628. *ξυνίῃς* B. T. *ξυνίεις* A. L. *ξυνιεῖς* Naber. Cf. ad El. 596. *ἀρκτέον*] Qu. *εἰκτέον*. Ita etiam Hart. Herw. Cf. Aj. 668. *ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον*. El. 396. 1220 sq. Aut *ἀρκτέος*.

629. *ἄρχοντος* L. corr. *ἄρχοντες* L. pr. *ἄρχοντά σ'* Reiske. Qu. *οὔτοι κακῶς ἄρχοντί γ'* (*εἰκτέον*), aut — *γ' ἄρχουσιν*.

630. *μέτεστι τῆσδ', οὐ σοὶ μόνῳ* L. *μέτεστι τῆσδ' οὐχὶ σοὶ μόνῳ* A. B. Qu. *μέτεστι τῆσδ', οὐ σοὶ μόνῳ*.

631. *κειρίαν* (ut vid.) L. pr. *κυρίαν* corr. ab al. m. ant. *ὑμῖν* A. *ἡμῖν* B. T.

633. *παρεστὼς* A. B. T. Herw. *παρεστὸς* L. pr. (*ο* in *ω* corr. a m. ant.) Cf. Herod. III. 89. *κατεστηκὸς* (*κατεστεὼς* S. *κατεστεὸς* conj. Schw.) *οὐδέν*. Thuc. III. 9. *καθεστὸς* (-*ὼς* A. B. F. G.). Plat. Tim. 33 C. *περιεστὸς* (-*ὼς* al. et vulg.). Criti. 114. *ἀφεστός*. Arist. Eq. 564. Forma *ἑστὸς*, quamvis analogiae repugnans, quum contracta sit ex *ἑστεὸς*, in optimis mss. legitur ubicumque occurrit, ideoque a Bekkero et Buttmanno (Irreg. Verbs p. 137) recepta est, sed grammaticorum aut librariorum potius ignorantiae fortasse tribuenda est.

634. *τὴν*] *τήνδ'* Doederl. Wund. Hart. Herw. Heims. p. 112. Recte. *ἄβουλον*] *ἄνολβον* conj. Herw. Cf. ad El. 546.

635. *ἐπήρασθ'* (*σθ* in *τ* corr. a m. ant.) L. *ἐπήρασθ'* (sup. *ἐπήρατε*) B. *ἐπήρατ'* A. *ἐπείρατ'* Trin.

636. *κινοῦντες*] *νεικοῦντες* F. W. Schmidt.

637. *οἴκους* A. *ἐς οἴκους* B. *εἰς οἴκους* T. *εσικους* L. pr. corr. a m. ant. Leg. *οὐκ εἶ σύ τ' εἴσω*. Cf. ad 1429. Phil. 674. *χωροῖς*

ἂν εἴσω. OR. 461. ἰὼν εἴσω. El. 802. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. Ferri non potest οἴκους sine praepositione adjuncta. Cf. ad 533. Aut οὐκ εἶ σύ τ' εἰς οἴκους, σύ τ' αὖ, κατὰ στέγας (ut glossa sit Κρέον). Sed aegre omitti potest Creontis mentio. Tenendum est easdem aedes habitare Creontem et Oedipum. Κρέον Elmsl. Herw. κατὰ στέγας A. στέγας T. et (γρ. κατὰ στέγας) B. Cf. OC. 339. κατὰ στέγας θανοῦσιν. El. 282. κατὰ στέγας κλάω. OR. 1515. ἴθι στέγης ἔσω. Ant. 1248. ὑπὸ στέγης ἔσω. Tr. 492. εἴσω στέγης χωρῶμεν. 202. εἴσω στέγης. 329. πορευέσθω στέγας (— 'ς στέγας?).

638. εἰς mss. ἐς Dind. οἴσετε] οἴσεται L. pr. Fort. ἄξετε.

640. δρᾶσαι A. δράσαι B. δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν] θάτερον δυοῖν κακοῖν Bl. prob. Dind. III., qui hanc emendationem certissimam vocat, felicem Meinekius. Probat eam etiam Herwerden. Eandem correctionem, ut videtur, fecerat Dind. in Praef. ad Lucian. T. II. p. XVIII. δρᾶσαι δικαιοῖ μ', ἓν δυοῖν κρίνας κακοῖν conj. Mein. δυοῖν ἓν ἀποκρίνας κακοῖν conj. Bergk. Hic, ut alibi, glossema veram lectionem expulit. Gl. T. συνίζησις (ad δυοῖν). Gl. B. ἐξελόμενος. Cf. Aesch. Prom. 780. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. 869. δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται, | κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος. Eur. Hipp. 892. δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται. Phoen. 965. τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν | τὸν ἕτερον. Ion. 579. Andr. 383. Plat. Gorg. 475 A. δυοῖν καλοῖν θάτερον. Dem. de Cor. 139. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ — ἢ —. Hyperid. pro Lyc. c. 7. ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς δυοῖν τὸ ἕτερον, ἢ etc. Lucian. Nav. 10. δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει — ἢ ἐκκεκώφωται. Qu. δεινά γ' — δρᾶσαι δικαιοῖ μ', ἓν δυοῖν κρίνας κακοῖν. De hac significatione verbi κρίνειν (eligere) cf. OC. 640. τούτων — δίδωμί σοι | κρίναντι χρῆσθαι. Cf. ad El. 345.

641. In margine additus a m. pr. in L. Qu. ἢ γῆς (μ') ἀπῶσαι.

644. μὴ νῦν A. B. vulg. μή νυν Dind. Bgk. Cf. 658. Phil. 1240. Aj. 1129. Ant. 705. El. 316. 616. εἴ T. εἰ B.

648. πάρεισί σοι] πάρεισ' ἴσοι L. pr. σοι A. μοι B. T.

649. πιθοῦ θελήσας] πιθοῦ 'λεήσας conj. Herw. Qu. πιθοῦ θέλων εὖ φρονήσας τ', ἄναξ. Cf. Aj. 371. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ. Fr. 95. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως (καὶ?) φρενῶν | ἐπήβολον καλῶν σε. Ant. 1031. εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω. Phil. 1343. συγχώρει θέλων.

651. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον] Leg. τὸν οὐ τὸ πρὶν νήπιον. Cf. Cho. 559. μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν. οὔτε B. οὔποτε A.

652. οὖν add. A. om. B. χρῄζεις A. B.

653. ἐν ὅρκῳ μέγαν] Qu. ἔνορκον θεῶν. Cf. 647. Ant. 369. θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν. Sic ἐνώμοτος θεῶν Eur. Med. 737.

655. φῄς (sic) A. B.

656. ἐναγῆ A. B. T. εὐαγῆ Dresd. b. ἀναγῆ (i. e. καθαρὸν, secund. Hesych.) Bergk. Nauck. Heims. φίλον A. B. γρ. φίλον ἐναγῆ ab S. in L. Leg. τὸν ἐναγῆ θεῶν, ut in Aeschin. 99, 13. ἐναγὴς τοῦ Ἀπόλλωνος. Thuc. 1, 126. ἀπὸ τοῦ φόνου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκαλοῦντο. Sic ἐνώμοτος θεῶν Eur. Med. 737. Collatione cum Suida facta, ubi lectio minus corrupta est, Elmsleius colligit scholiastam hic legisse τὸν ἐναγῆ φίλων μηδέποτ' αἰτίᾳ | ἐν ἀφανεῖ λόγων ἄτιμον βαλεῖν. Suidas connectit φίλων cum ἐναγῆ, et explicat ἐναγῆ aut καθαρὸν, aut ἐνεχόμενον μύσει. Ἐναγὴς et καθαρτὸς inter se opponuntur ab scholiasta ad OC. 462. μηπότ' ἐν A. B. T. μηδέποτ' αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγων | ἄτιμον βαλεῖν Bergk. Sed dubito num μηδέποτε pro μήποτε (never) usquam apud Sophoclem occurrat.

657. σὺν A. B. Bodl. Laud. Trin. Augg. Dresd. b. Mosq. σύν γ' T.? ξὺν Herw. Leg. σύν γ' —. Cf. v. str. 686. φαίνεται (_ ◡ ◡) etc. Vel σὺν ἀφανεῖ λόγῳ γ'. Cf. Antiphont. p. 136. σὺ δέ με ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι. λόγῳ A. T. λόγῳ (add. ν rubr.) B. λόγον (supr. γω a m. ant.) L. λόγῳ σ' Herm. Dind. Herw. λόγων Bergk. λόγων ἄτιμον (ex schol.) Seidler. ἐκβαλεῖν A. B. L. βαλεῖν T. Aug. c. ἐκβαλεῖν glossema est. De locutione αἰτίᾳ βαλεῖν cf. Tr. 940. ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ. Eur. El. 902. Arist. Thesm. 895. Plat. Epist.? VII. 341 A. βαλεῖν ἐν αἰτίᾳ τὸν δεικνύντα. Aj. 1333. τὸν ἄνδρα τόνδε — | μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν. et ad Aj. 1392.

658. εὖ νῦν A. B. εὖ νυν Dind. Bergk. ζητῇς] χρήζῃς conj. Mein., coll. 652. οἶσθ' οὖν ὃ χρῄζεις; Ζητεῖν τι, inqnit, apud bonos scriptores nunquam significat 'cupere'. Ita etiam Herw. Corruptela, si revera est, orta videatur a vicino ζητῶν.

659. φυγὴν A. L. corr. a m. ant. T. φυγεῖν B. L. pr. Dresd. b. γῆς A. B. τῆς γῆς T.

660. οὐ μὰ τὸν Trin. μὰ supr. in Mosq. Dresd. b. θεὸν add. B. om. A. (spatio relicto). Bar. Laud. Bodl. Trin. Dresd. b. (supr. ὦ). Mosq. θεὸν fere evanidum est in L.

662. ἄθεος ἄφιλος] Fort. ἄπολις, ἄφιλος (Phil. 1018.).

665. μοι δυσμόρῳ] μοι (supr. ου a m. rec. supra aliquid fere erasum) — L. μ' ἁ δυσμόρως Heims. Herw. ἀλλὰ μ' ἁ δύσμορος γᾶ φθίνουσα τρύχει, | καὶ τάδ' — Herm. Ut vulg. (om. καὶ) Mein. φθινὰς dubitanter Dind.. Qu. φθίνουσ' ἄγχει —, aut γᾶς φθίσις | τρύχει —.

666. ψυχάν· τί δ', εἰ — σφῷν Bergk. καρδίαν, τάδ' εἰ Herm. Erf. ψυχὰν delent Heims. Herw.

667. καὶ τάδ' A. B. τάδ' (del. καὶ) Dind. prob. Mein. Sed non magis hic omitti potest καὶ quam τε in Arist. Ach. 338. Supple τρύχει. τὰ πρὸς σφῷν vulg. τὰ προσφῶϊν L. Unde τὰ πρόσφατα Nauck. prob. Weckl. τὰ πρὸς φίλων Mein.

668. *προσάψει* Bar. Laud. Bodl.

669. *ὅδ'* A. B. *ὁ δ'* (not *ὅδ'*) L.

670. Hunc v. spurium habet Wecklein. "Mirum quantum illo versu vis orationis infringitur."

672. *ἐλεεινὸν* A. B. *ἐλεινὸν* Erf. Sch.

674. *θυμοῦ περάσῃς*] *θυμοῦ 'κπεράσῃς* Madvig, qui, "ferri nequit, inquit, *περᾶν* cum genetivo junctum." Leg. *θυμοῦ 'κπεράσῃς*, aut *θυμοῦ ἀποπαύσῃς*.

677. Qu. *σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνώμονος, τούτων δ' ἴσων* (impartial). Cf. Tr. 473. *φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα* (sc. *οὖσαν*). OC. 86. *μὴ γένησθ' ἀγνώμονες*. *ἴσως* A. Qu. *ἴσων*.

679. *δόμων*]. *δόμον* L.

680. *ἡ* A. T. om. B.

681. *δόκησις καὶ ἀγνὼς* A. *ἀγνώς* (*ς* add. ab S.) L. *ἄλλως* Herw. *δὲ* A. T. *δέ γε* B.

682. *δάκνει δέ με καὶ* Bar. *δάκνει· δέ γε καὶ* Aug. b. *δάκνει δ' ἄγαν τὸ μὴ ἔνδικον* F. W. Schmidt. *ἦλθ', ἰάπτει δὲ* conj. Mein. Lege *δάκνει δέ τοι* —. Et sic Nauck. prob. Mein. Cf. Aj. 1119. *τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει*. Tr. 254. *χοὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών*. Phil. 378. *δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν*. 1358. Ant. 317. Tr. 1117. Qu. *δάκνει δὲ καὶ τὸ μὴ ἄδικον*. Eur. Hipp. 1309. *δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος*. Arist. Ach. 1. *ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν*. *Δάπτειν*, quod nusquam alibi apud Sophoclem occurrit, valet to devour, ut in Aesch. Prom. 376. *ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις* etc. 435. *συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ*. Ran. 65. *τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος*. De invidia *δάπτειν* dicit Pindarus N. 8, 40. Cf. Arist. Rhet. II. 3. *οὐ γίνεται γὰρ ἡ ὀργὴ πρὸς τὸ δίκαιον*.

684. *λόγος* T. Dresd. a. Mosq. *ὁ λόγος* A. B. Laud. Bodl. Trin. Aug. b. *καὶ* om. T. Qu. *τίς γὰρ ὁ λόγος ἦν;* Aut *τίς δ' ἦν ὁ ψόγος;* Postquam *ψόγος* in *λόγος* transierat (qui error frequens est), altera corruptela metri sustinendi causa necessaria facta est.

685. *γᾶς προπονουμένας*] *γᾶς προνοουμένῳ* Margoliouth. Qu. *γᾶς πεπονημένας*. (Cf. Trach. 985. *κεῖμαι πεπονημένος — ὀδύναις*.) Aut *γᾶς γε πονουμένας*. Aut *γᾶς πορθουμένας*.

686. *φαίνεται*] *φαίνετ'* D. Bar. Bodl. Dresd. b. *τὴν* (*τὰν?*) *ἔριν* tentat T. Halbertsma.

688. *παριεὶς καὶ καταμβλύνων*] *παρίῃς καὶ καταμβλύνεις* Hart. Dind. Herw. *παριεῖς* Naber. Cf. ad El. 596.

689. *ἄναξ* vulg. *ὦ 'ναξ* T. Dresd. a. Erf. *ὦναξ* Herw. conj. Bergk.

690. *παραφρόνιμον, ἄπορον* —] Qu. *παράφρονα καὶ ἄπορον* —. *Παράφρων* occurrit El. 472. *εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν*. *παραφρόνιμος* non alibi legitur apud Sophoclem, et analogiae repugnare videtur. Qu. *ἴσθ' ἐπὶ κακὰ πόριμον* etc.

693. *ὅστ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις ἀλοῦσαν* | (*δεινοῖς* aut *αὖθις*) *κατ' ὀρθὸν οὔρισας* Mein. Leg. *ὅς γ'* —. Cf. ad Tr. 824. Phil. 600. El. 151. *εἴ σ' ἐνοσφιζόμην* Hart. Leg. *εἴ σ' ἐνοσφιζόμαν*, aut *εἴ σε νοσφιζόμαν*, coll. *δέξατ'* 1107. Et sic Herw.

695. *πόνοις* A. B. L. T. *πόνοισιν* Bergk. *ἀλοῦσαν* conj. Mein. ad Ant. p. 40. (ut *ἐν συμφοραῖς ἁλῶναι* ap. Plat.). *σαλεύουσαν* recte Dobr. Herw. Quae lectio metaphoram servat. (Cf. 23. *πόλις σαλεύει*. El. 1074. Rhes. 249. Plat. Legg. 92 B. *ἐν νόσοις ἢ γήρᾳ σαλεύειν*. Et *σάλος* metaphorice OR. 24. Ant. 163. Lys. p. 107, 28. et proprie Soph. Phil. 271.) Qu. *πόνοισιν φίλαν*. Cf. Phil. 1194. *ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ*. 174. El. 135. Aut *ἐν πόνοισιν οὖσαν*. *οὔρησας* A. B. L. T. Gl. A. *εὐώδωσας*. (*δεινοῖς*) *κατ' ὀρθὸν οὔρισας* Mein. l. c. *οὔρασας* Trin. *οὔρισας* Burton. *ὀρθὸν κατουρίσας* Seidl. Qu. *οὐρίσας τανῦν εὔπομπος ἂν γένοιο*. Aut *τὰ νῦν δ' εὔπομπος αὖ* (aut *ἂν*) *γένοιο*. Blomfieldius (ad Pers. 608.) *οὐρίζειν* hic activo sensu accipit.

696. *δ'* B. L. pr. T. Laud. Bodl. Ald. M. N. et (pr. M.) F. G. a. Herm. *τ'* A. L. a m. ant. *εἰ δύναιο γενοῦ* A. B. Laud. Bodl. Trin. Mosq. Aug. b. *εἰ δύναιο γίνου* T. *εἰ δύναι γενοῦ* L. pr. (duobus accentibus erasis sup. *αι* et *ο* addito a S., i. e. *δύναιο*). *εἰ δύναιο, γίγνου* Br. *ἂν γένοιο* Heims. Herw. *εἰ γένοιο* Bergk. Dind. III. Heimsoeth *εἰ δύναιο* ab interpretatione venisse arbitratur. Qu. *εὔπομπος αὖ γένοιο* (aut *γενοῦ μοι*). I. e. *ῥυσίπολις γενοῦ* (Aesch. Sept. 121.). Aut *εὔπομπος αὖ* (aut *ἂν*) *γένοιο*. Cf. 52. *ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην* | *παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ*. Aut *εἰ δύνᾳ* (Phil. 798.) *γενοῦ*. Aut *ἡμῖν αὖ γενοῦ*. Cf. Phil. 849. *δύνᾳ* (*δύναιο* A. B. T. Ald.).

700. *γύναι, σέβω* A. *σέβω, γύναι* B. T. Margoliouth explicat *τῶνδ' ἐς πλέον* 'more than these do.'

702. *λέγ' εἰ* —] *εὖ γ' εἰ* — Margoliouth, coll. Phil. 327. *εὖ γ', ὦ τέκνον*. Schol. *λέγε, εἰ σαφῆ ἐστιν ἃ μέλλεις ἐγκαλεῖν*. Unde Brunckius *σαφῆ* pro *σαφῶς* conjicit. Qu. *σαφές*. *ἐγκαλῶν ἐρεῖς*] *ἐγκαλεῖν ἔχεις* Heims. p. 81. Seyffert. *τὸ νεῖκος ἐκκαλοῦν* ('that which caused the quarrel') Margoliouth. Qu. *ἱστορῶν ἐρεῖς*. Cf. ad OC. 1474.

703. *με φησὶ*] Quidni *μέ φησι*?

704. Cf. Eur. Phoen. 33. *παῖς οὑμὸς ἢ γνοὺς ἤ τινος μαθὼν πάρα* | *ἔστειχε*.

705. *εἰσπέμψας* vulg. *ἐσπέμψας* Dind.

706. *ἐπεὶ* | *τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα*] Leg. *ἐπεὶ* | *ἔχει γ' ἑαυτοῦ* (aut *ἔχει τό γ' αὑτοῦ*) *πᾶν ἐλεύθερον στόμα*. Aut *ψόγου τό γ' αὑτοῦ* —. Aut *τό γε στόμ' αὑτοῦ πᾶν ἐλευθεροῖ ψόγου*. Corruptela orta est propter *ἔχει* post *ἐπεὶ* omissum. *πάντ' ἐλευθεροστομεῖ* proponit Markland.

707. σὺ νῦν] σὺ νῦν A. B. σύ νυν Dind. Bergk. Recte. σεαυτὸν] ἑαυτὸν L. pr. (σ' added by S.).

708. σοι] τοι Heims. Qu. πω. Qu. οὕνεκ' εὔχεται | βρότειον οὐδὲν μαντικὴν ἔχειν τέχνην (aut μαντικῆς ἔχειν τέχνης). Aut οὕνεκ' εὐτυχεῖ | βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἄνευ (χωρὶς) τέχνης. Vulgata mihi suspecta est. "Σοι est dativus ethicus." (Herw.) Cf. Ant. 1160. καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς. Infra 857 sq.

709. ἔχον] λαχὸν Heims. Herw. ἔργον Margoliouth. Qu. τυχόν.

712. Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ] Φοίβου δ' — Trin. Φοίβου παρ' αὐτοῦ conj. Mein., quum particula nihil opus sit. Et sic Herw.

713. ἥξει A. B. T. a m. ant. ἥξοι L. pr. ἕξοι Wund. Herw. Leg. ἕξει. Cf. Phil. 331. ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν. El. 811. ἥξειν (al. ἕξειν). παιδὸς A. B. T.

715. ὥσπερ γ' ἦν φάτις V. D. in Class. Journ. VII. 242. Recte, opinor. ξένοι ποτὲ] ξένοι τινὲς conj. Herw. ξενοκτόνοι F. W. Schmidt. Qu. ξένοι τινές.

717. δὲ A. T. τε B. βλάστας] Qu. βλάσταις. διέσχον] Gl. B. διέλιπον.

718. Qu. ποδῶν (ut in 1032.).

719. ἔρριψεν ἄλλων] ἔρριψε δούλων Herw. ἔρριψ' ὀπαδῶν χεροῖν F. W. Schmidt. εἰς ἄβατον A. B. ἄβατον εἰς Musgr. Bergk. Herw. Vulgata non temere sollicitanda est. Tribrachys in quinto pede occurrit etiam El. 326. Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν. Aj. 459. ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε. Infra 1496. τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ. ad 684. 967. Ph. 1327. Ant. 418. Aesch. Eum. 480. τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν (μ' ἑλεῖν?). 797. ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν. Suppl. 388. Tribrachys unum vocabulum hic est, ut in El. 1361. χαῖρ' ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ. V. Herm. Praef. Hec. p. XXXVIII.

720. ἤνυσεν B. T. ἤνυσε A.

722. δὐφοβ. B. θανεῖν B. T. et (γρ. παθεῖν) A. θανεῖν (γρ. παθεῖν a m. recentissima) L. παθεῖν Herw. Weckl.

724. ὧν γὰρ ἂν θεὸς | χρείαν ἐρευνᾷ] ἣν — χρείαν (i. e. quod negotium) ἐρευνᾷ Br. ὧν γὰρ γνῷ θεὸς | χρείαν ἐρευνᾶν Weckl. ὧν — χρῇ τὴν ἔρευναν Wolff. ὧν — χρῄζῃ γ' ἔρευναν Eggert. ὧν — ἔχῃ μέριμναν F. W. Schmidt. Qu. ὅσα (ὅ τι) γὰρ ἂν θεὸς | χρῄζῃ 'ξερευνᾶν (OR. 258. El. 1100.). Aut ὧν γὰρ ἂν θεὸς | χρῇ τὴν ἔρευναν (aut χρείαν τιν' ἐνορᾷ). Aut ἣν γὰρ ἂν θεὸς | χρείαν ἐρευνᾷ. Aut ὅσα γὰρ ἂν θεὸς | χρῄζων ἐρευνᾷ. Χρεία valet i. q. χρῆμα χρέος (matter) ut in Aj. 740.

725. χρείαν ἐρευνᾷ] Hoc suspectum habet Herwerden. Qu. χρείαν ὁρᾷ τιν' (aut ὁρᾶται). Aut χρείαν ἔχῃ τιν'. ἐρευνᾷ] ἐφεύρῃ conj. Herw. (quarum enim rerum deus utilitatem

deprehenderit). Qui vix bene de deo, qui omnia scire existimatur, *ἐρευνᾶν* dici putat. Cf. 566.

728. *ποίας μερίμνης*] *ποίᾳ μερίμνῃ* Mein. Herw. *ὑποστραφεὶς* (sup. *ἐπι*) A. *ὑπὸ στραφεὶς* Stephens. *ὕπο στραφεὶς* Dind. III. Legerim *τοῦτ' ἐπιστραφείς*. Cf. Phil. 599. *τοῦδ' — ἐπεστρέφοντο*. Aj. 225. *ὑποκληζομέναν* (al. *ὕπο κληζ.*). et ad Aj. 1116. *τοῦ δὲ σοῦ ψόγου | οὐκ ἂν στραφείην*. Et sic Herwerden.

729. *ἀκοῦσαι σοῦ*] *ἀκουσαί* (sic) *σου* L.

730. *τριπλαῖς* A. et (s. *διπλαῖς*) T. *διπλαῖς* B.

731. Qu. *τί δρᾶσαί μου* —. Cf. Arist. Pac. 62. *ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;*

733. *κληΐζεται* B. *κλῄζεται* A.

734. *ἐς* A. B. T. *ταυτὸ* B. T. *κἀπὸ* (*γρ. κἀπὶ*) B. *ἄγει* A. T. *ἄγειν* B.

735. *ὀὐξ.* A. *ὁ 'ξ.* B.

736. *σχεδόν τι*] Cf. ad El. 609. Qu. *σμικρόν τι* —.

740. Similis corruptela occurrit El. 1357. *ὦ φίλταται μὲν χεῖρες* (leg. *φιλτάτας — χεῖρας*), *ἥδιστον δ' ἔχων | ποδῶν ὑπηρέτημα*. Tr. 160. *ὥς τι δράσων εἶρπε*. 750. *ὅθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν*. 815. 819. OC. 1643. Eur. Hel. 1585. *δεξιᾷ δ' ἑλὼν* (*ἔχων* Cobet.) *ξίφος | ἐς πρῷραν εἶρπε*.

741. *εἶχε* B. *ἔσχε* A. *ἦλθε* conj. Dind. *ἔτυχε* Hart. Leg. *εἶρπε*. Cf. 750. *πότερον ἐχώρει βαιὸς* —; Tragici constanter, Comici aliquando, verbo *ἕρπειν* eodem sensu quo *ἔρχεσθαι* utuntur. Sic supra 83. *οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς | ὧδ' εἶρπε*. OC. 147. *οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρπον*. 1587. *ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε*. Ph. 701. *εἶρπε — εἰλυόμενος*. Ant. 1213. *ἆρα δυστυχεστάτην | κέλευθον ἕρπω τῶν — ὁδῶν;* Tr. 750. *ὅθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν*. 160. *ὥς τι δράσων εἶρπε*. 816. 819. 1108. Aj. 287. 543. OC. 502. 1551. etc. Aesch. Prom. 810. *τούτου παρ' ὄχθας ἕρπε*. 1024. *ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος*. Eum. 39. Fr. 195. Eur. Phoen. 41. *ὁ δ' εἶρπ' ἄνανδος, μέγα φρονῶν* (Oedipus). Hel. 1598. *ἐς πρῷραν εἶρπε*. El. 621. *ἡνίχ' εἶρπον ἐνθάδε*. Herc. 953. *εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω*. Arist. Fr. 18. *ὁ δ' ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα*. Et sic Herwerden, qui conjicit *τὸν δὲ Λαΐον τίνα | ἔστειχε μορφὴν φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἔχων*. *τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης*] *τίνος ἀκμὴν ἥβης ἔχων* Nauck. Cf. OR. 420 sq. *ἥβης ἔχων*] *Θήβης ἰὼν* Bergk. Meinekium offendit *ἥβης* pro *ἡλικίας* positum. *ἔχων*] *τότε* Br. *ἐτῶν* Margoliouth.

742. *μέγας, χνοάζων*] *μέλαν χνοάζων* — Mein. prob. Herw. (Male.) *μέλας* Weckl. *μέγας, χνοάζον ἄρτι λευκανθεὶς κάρα* Hart. Dind. *λευκανθὲς* A. L. T. Mein. *λευκανθεὶς* B. F. Dind. III. *λευκανθὲς* (sup. *ει*) B. Cf. ad Aj. 919. *μελανθὲν αἷμα*. El. 43. Confer Hom. Od. 11, 318. *εὐανθὴς λάχνη*.

746. *φῄς* A. L. (et sic semper). *φής* B.
748. *δείξεις*] Qu. *δείξει.*
749. *οἷ δ' ἂν ἔρῃ* L. *ἂν δ' ἔρῃ* Laud. *ἂν δ' ἔρῃ* Dresd. prob. Herm. Schaef. Cf. Ph. 1431. OC. 13. Eur. Suppl. 916. Ion. 380. *μαθοῦσ'*] Gl. A. *εἰδυῖα.*
750. *βαιὸς*] *μοῦνος* c. Nauck. *ἐχώρησ' οἷος* Schmidt. Qu. *πότερον ἐχώρει μοῦνος* (aut *λιτὸς*, aut *δ' οἷος*), —. (Moschion. Fr. 10, 2. *λιτὸς ἐκ τυραννικῶν* | *θρόνων.* Dionys. com. III. 555. *λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.* Polyb. 6, 48, 7. *λιτὸς καὶ αὐτάρκης.* 11, 10, 3. *λιτὸς κατὰ τὴν σίτησιν.* Plut. II. 709 B. *λιτὸς περὶ δίαιταν.* Pseudo-Phocyl. 76. *λιταὶ τράπεζαι.* Latine tenuis.)
751. *οἷ'* A. B. T.
752. *σύμπαντες* Herw. *ἐν δ' αὐτοῖσιν*] *ἐν αὐτοῖσι δ'* L. Qu. *ἐν δὲ τοῖσιν.* Cf. OC. 742. *ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ.*
753. *κῆρυξ* B. L. pr. *κήρυξ* A. L. corr. T. *Λάϊον μία*] *Λαΐου βίαν* Herw.
754. *αἶ αἶ* A. B. *αἰαὶ* L. pr. *αἶ αἶ* corr.
756. *ὅσπερ*] *ὥσπερ* L. pr. *ὅσπερ* corr. ab S.
760. *θιγὼν* recte A. B. T.
761. Virgulam post *πέμψαι* sustulit Schaefer.
762. *ἄποπτος*] Qu. *ἄπουρος*, aut *ἄποικος.* *ἄστεος* A. B. T. Metrum requirit *ἄστεως* Eur. Or. 761. Phoen. 842. El. 296.
763. *ὅδε γ'* B. T. *ὅ γ'* (sup. *δὲ*) A. *οἷ'* Herm. Dind. Bergk. Nauck. Praef. Phil. ed. VI. Cf. Phil. 585. Infra 1119.
764. *δοῦλος*] *πιστὸς* Mein. (aut *ἄδολος*). Herw., coll. 1118. "*δοῦλος* manifestum est interpretamentum." (Herw.) *εὔνους* Heims. Schmidt. *ἐσθλὸς* Nauck. Sed cf. 756.
765. *ἡμὶν* A. T. *ἡμῖν* B. *ἧμιν* L. pr.
766. *πάρεστιν*] *ἔξεστιν* conj. Heims. *τοῦτ' ἐφίεσαι*] *τοῦδ' ἐφίεσαι* (hoc desideras) Herw.
769. *ἴξεται*] *ἥξεται* L. pr.
770. *τά γ'* A. B. *τάδ'* (sup. *γ*) T. *ἐν σοὶ* A. B. T.
772. *βεβῶτος*] Gl. B. *ἑστῶτος.* *τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονα* | *νείμαιμ' ἂν* conj. incert.
779. *μέθης* A. B. T. *μέθῃι* L. pr. *μέθης* a m. ant. *μέθης* recte Hart. Herw., coll. 874. El. 706. 729. *μέθῃ* (i. e. *διὰ μέθης*, prae ebrietate) Herw. in Praef. p. VIII. Qui id cum sequenti *λάσκει παροινῶν* connectit. "Ebrietate nemo potest *ὑπερπλησθῆναι*, ut vino, cibo similibusve." Placet *μέθης.*
780. *καλεῖ* A. B. *λάσκει* (i. e. *λοιδορεῖ*) Herw., coll. Eur. Andr. 672. *ξένης δ' ὕπερ* | *τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;* Cf. ad Ph. 110. "Verbo *καλεῖν* hic locum non esse apparet ex sequenti *ὅτι.*" (Herw.) Pro *καλεῖ* (historicus praesens, unde opt. *εἴην*) fort. *ἐκάλει.* *παρ' οἴνῳ*] *παροινῶν* Heims. p. 94. Herw. Graeci dicebant *παρ' οἶνον* (ut *παρὰ ποτὸν, παρὰ δεῖπνον*), non, ut videtur, *παρ' οἴνῳ.*

782. *θἀτέρᾳ*] *θατέρα* A. B. T. *θ' ἡτέραι* L.
784. *ἦγον*] Leg. *εἶχον*.
785. *κείνοιν* A. T. *'κείνοιν* B.
786. *αἰεὶ* A. B.
787. *λάθρα* A. B. *λάιθραι* (sic) L.
788. *Πυθώδε* T. *Πυθῶδε* A. et B. pr. (corr. *ώ*). *μ' ὁ*] *με* Heims. Herw.
789. *δ' ἄθλια*] *δ' ἀθλίω* L. pr. (duabus literis sup. *ω* erasis). Leg. *δ' ἀθλίῳ*. Et sic Herw.
790. *προὔφηνεν* Wund. Herw. *δύστηνα*] *δύσφημα* Heims. Herw. Fort. *δύστλητα*.
791. *χρεῖ' ἢ* A. B. T. *χρεῖ ἦι* (*ι* alt. eras.) L. *δηλώσαιμ'* A. B. *δηλώσοιμ'* (sup. *αι*) T.
792. *ἄτλητον*] *ἀραῖον* conj. F. W. Schmidt. *δηλώσοιμ'*] *γεννήσοιμ'* F. W. Schmidt. Cf. OC. 1652. *δεινοῦ τινος* | *φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν*.
795. *τὸ λοιπὸν*] *τολοιπὸν* L. *τεκμαρούμενος* Nauck.
796. *ὀψοίμην*] In simili loco (Tr. 903.) aoristus est. Virgula vulgo post *ἔφευγον* posita tollatur.
797. *χρησμῶν* T. *χρησμῶν γ'* A. B. *ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα*] Qu. *ὀνείδη 'ς τοὺς ἐμοὺς τελούμενα*.
800. Hic versus in margine a m. rec. est in L. Quum hic versus neque a librario in L. exstet, neque postea, ut alii versus primum omissi, *διορθωτοῦ* manu additus, Dindorfius interpolatum eum esse putat ab aliquo qui *ὅτ' ἢ* cum praecedentibus connectere, et verba Sophoclis quae periissent supplere vellet. Etiam Nauckius recentioris aevi additamentum eum esse censet. Equidem non video quare ab Sophocle abjudicetur hic versus. Conservatio ejus librario alicui deberi videtur qui eum in alio antiquo codice alius familiae, fortasse eo unde derivati sunt codices B. T. V. etc., invenisset. *καί σοι* A. T. *καί σ'* (s. *οι*), *ὦ* B.
801. *ἦν* mss. *ἢ* Elmsl. Dind. Herw. Cf. Arist. Av. 1290. *ὠρνιθομάνουν*. Aj. 1230. *οἴστρησ'* (*ᾤστρησ'* Pors.).
802. *κῆρυξ* B. *κήρυξ* A. L.
804. *ξυνηντίαζον* B. *συν*. A.
808. *ὄχου* A. B. Linw. (e curru). *ὄχον* T. Schubert. *ὄχους* Doederl. Dind. Herw. Recte. Cf. ad Ant. 1255. *δόμους παραστείχοντες* (ingredientes). Versum damnat Wunder.
809. *μέσον κάρα*] Qu. *μέσον* | *κάρα* —, aut *κέντροις διπλοῖσί μου 'ς κάρα καθίκετο*.
810. *συντόμως*] *συντόνως* Dobr. Herw. conj. Bergk. Cf. Tr. 927. *συντόνῳ χερί*.
812. *ἐκκυλίνδεται* (*ε* ante *δ* eras.) L. Ergo *ἐκκυλίεται* librarius scrtpturus erat.

813. *τοὺς σύμπαντας* Herw. *τοὺς συστάντας* Schmidt. Cf. 752. *πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες.* *εἰ δέ τι ξένῳ — Λαίῳ τε συγγενὲς* conj. Mein.

814. delent Dind. Mein. *προσήκει*] *προσῆν καὶ* Heims. Herw. *Λαΐῳ τι συγγενὲς*] *Λαΐου* — Both. Dind. Qu. *Λαΐου τι τοῦ γένους.* Aut *Λάϊός τι τῷ γένει.* Aut *Λάϊός τ' ἔστ' ἐν γένει.* Cf. Eur. Med. 1304. *οἱ προσήκοντες γένει.* Dem. p. 1161. *ἐμοὶ δὲ οὔτε γένει προσῆκεν ἡ ἄνθρωπος οὐδὲν,* etc.

815. *τίς τοῦδέ γ' ἀνδρός*] *τίς τοῦδ' ἔτ' ἀνδρός ἐστιν* Spengel. *τίς τοῦδε νῦν ἔτ' ἐστὶν* Nauck. Praef. Phil. ed. VI. *τίς τοῦδ' ἂν ἀνδρὸς νῦν ἔτ'* Weckl. *τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔτ'* Bergk. Dindorfius malit *τίς τοῦδε τἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος;* Sed versum ut interpolatum excludendum esse putat. Utique aut hic aut proxime sequens versus supervacaneus videtur. Bergkius cum Dindorfio versum ejiciendum esse putat, et deinde corrigendum *τοῦ δ', ὃν* (aut *τοῦδ', εἰ*) *ξένων* etc. Versum damnant etiam Wund. Herw.

817. *ᾧ — τινὰ*] *ὃν — τινὰ* Schaef. Leg. *ὃν — τινί.* Et sic Dind. Cf. ad El. 710 sq. *εἰ — τινὶ* Nauck. Herw.

818. *τινὰ*] *ἔτι* recte T. Halbertsma.

819. *καὶ τάδ'*] *καὶ τάδ'* corruptum videtur esse, quum tam brevi intervallo sequatur *τάσδ' ἀράς.* *κἂν γὰρ* longe malit Herw.

820. *ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ*] Constructio *προστιθέναι τι ἐπί τινι* valde dubia est. Correxerim *ἢ 'γωγ' ἐμαυτῷ,* aut *ἢ 'γὼ πρὸς αὑτῷ,* aut potius *ἢ 'γὼ αὐτὸς αὑτῷ.* Cf. Phil. 1355. Fr. 323. *ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς | αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων.* OC. 236. *μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς.* Eur. Suppl. 956. *τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;* Sed OC. 153. *ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ | προσθήσει τάσδ' ἀράς.* *τάσδ' ἀρὰς*] *ταῖς ἀραῖς* T. Halbertsma. Fortasse glossema est *τάσδ' ἀρὰς* ad *τάδ'* adscriptum. Locus nondum emendatus.

821. *ἐν χεροῖν ἐμαῖν* (*ἐμοῖν* Herw.) vix sanum videtur. Herwerden explicat, "praegnanti constructione dictum pro *χραίνω ἔχων ἐν χεροῖν.*"

822. *ἆρ'* A. (ut vid.).

823. *ἆρ' οὐχὶ —;*] Qu. *ἆρ' εἰμὶ —;* *πᾶς*] *πάντ'* Nauck. "fortasse recte", Herw. *εἴ με χρή*] *εἴ μ' ἢ χρὴ* conj. Bergk.

824. *μήτε* A. *μὴ "στι* B. *μήτε* (*γρ. μὴ 'στι*) T. *μήστι* L. pr. *μήτε* corr. a m. ant. Qu. *κἄστιν φυγόντι μήτε — μήτ' —.* Pronomen vix iterum poneretur.

825. *μήτ'* A. B. T. *μή μ'* L. pr. *μήτ'* corr. a m. ant. *μηδ'* Dind. Bergk. Herw. *ἐμβατεύειν*] Fort. *ἐπιβατεύειν.*

826. *μητρὸς*] Malim *μητρί.*

827. Ut interpolatum ejiciunt Wund. Dind. Herw. "Addito hoc versu tollitur illa dictionis ambiguitas quam per universum drama de industria poeta quaesivit." (Herw.) *ὃς*] *ὃν* conj. Schaef. Erfurdt.

829. *κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον*] Qu. *κρίνων γενέσθαι* (*δεδόσθαι, πεφάνθαι*, aut *κεκράνθαι*) *τῷδ'* (gl. *ἀνδρί, ἐμοί*, unde forsan *ἐπ' ἀνδρὶ*) *ἂν ὀρθοίη λόγον*. Cf. OC. 1487. *κατορθοῦντος φρένα*. *ἀνορθοίη* vulg. *ἂν ὀρθοίη* Schaef. etc.

832. *πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν*] *πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἴδοιν* (!) Firnhaber. Herw. *πρόσθε μὴ τοιάνδ' ἰδὼν* Weckl. *πρόσθε πρὶν τοιάνδ' ἰδεῖν* conj. Nauck. "Quae verborum compositio, nullo inter *πρόσθε* et *πρὶν* vocabulo interposito, mihi quidem apud tragicos observata non est." (Herw.) Idem ipse conjeceram. Alioqui optativus *ἴδοιμι* exspectandus erat. Cf. 736. *σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς | ἀρχὴν ἐφαίνου ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει*. El. 1131. *ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον | πρὶν εἰς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι* etc. Elmsl. ad Med. 633. Constructio bona foret, si pro *ἰδεῖν* reponere liceret *ἴδοιν* (pro *ἴδοιμι*). Utique nullum aliud constructionis exemplum novi quale est *βαίην πρόσθεν ἢ ἰδεῖν*.

833. *κηλίδ'* L. pr.

834. *ὦ 'ναξ* A. *ὦ ῎ναξ* B.

836. *καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος*] *γ'* add. a m. ant. in L. Leg. *καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶν ἐλπίδος μόνον* (aut *ἐστὶ λοιπὸν ἐλπίδος*). Aut — *ἐλπίδων μόνον* (aut *ἔτι*) —. Aut — *ἐλπίδων ἔτ' ἐστί μοι*. (Cf. 771. *ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβῶτος*.) Causa corruptelae fortasse fuit ultimae syllabae in *μόνον* omissio.

840. *ταῦτ'* A. (gl. *τὰ αὐτά*). *ταὐτ'* L. *ταύτ'* T. *ταὐτὰ* B. *πάθος*] Qu. *ἄγος*. (Et sic M. Schmidt. et Herw.) *σαφῶς* Mein. Herw. Cf. Ant. 256. Qu. *τὸ δρᾶν*.

843. *κατακτείνειαν* T. *κατακτείναιεν* A. B. L. corr. m. ant. *κατακ..ν..εν* L. pr. in marg. *κτ* ab ead. m. (*κατακτείνειεν* sec. Elmsl. "forte *κατακτείνοιεν*", Wolf.) *κατακτείνοιεν* Nauck. *ὡς Λάϊον κτείνειαν* (*κτείνοιεν*) conj. Heims.

844. *κτάνον* A. *'κτανον* B.

845. *εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος* A. B. T. vulg. Schaefer. Wund. Dind. Nauck. *εἷς γέ τις* — Br. Bergk. Cobet. (qui "*εἷς γε* Graecum non est, et *τοῖς πολλοῖς* ineptum.") Mein. ad Ant. 269. Malim *εἷς γέ τις πολλοῖς ἴσος*. Cf. 118. 247. Aut potius *εἷς ἀνὴρ πολλοῖς ἴσος*. Vulgatam merito suspectam habet Herwerden.

846. *οἰόζωνον*] Gl. A. *μόνον*.

847. *τοὔργον* A. *τοὖργον* B.

848. *τοὔπος* A. *τοὖπος* B. *ὧδ' ἐπίστασο*] Qu. *ἐξεπίστασο*. Cf. El. 882. *ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῶ* (i. e. *νόει*). Aut *εὖ 'ξεπίστασο*.

849. *τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν*] Qu. *τοῦτο μεταβαλεῖν πάλιν*.

851. *καὶ τρέποιτο* A. *κἀκτρέποιτο* B. T.

852. *ἄναξ* A. *τόν γε* A. B. T. *σόν γε* Both. Bergk. Herw. *τόν γε Λοξίου φανεῖ | χρησμὸν δικαίως ὀρθόν, ὅς γε Λάϊον* Nauck. Praef. Phil. ed. VI. "Quum hoc potissimum agat Jocasta ut cul-

pam ab Oedipo amoliatur, diserte illo *σόν* uti debebat, quod aptissime sequitur post *ὦναξ*." (Dind.)

853. *δικαίως ὀρθὸν*] *δίκης ἐς ὀρθὸν* Linwood. Herw. prob. Dind. Cf Trach. 347. *οὐδὲν — φωνεῖ | δίκης ἐς ὀρθόν* (qu. *δικαίως ὀρθόν*).

855. *κεῖνος* B. *ἐκεῖνος* A.

857. *ἂν* additum ab S. in L.

858. *οὕνεκ'*] Leg. *εἵνεκ'*. *ἂν ὕστερον*] Malim *ἐς ὕστερον*.

859. *καλῶς νομίζεις*] Qu. *καλῶς νοεῖς σύ γ'*. Gl. A. *νοεῖς*.

862. *οὗ σοι* vulg. *οὐ σοὶ* A. B. L. Wund. Herw. Recte. Exspectabam potius *ὧν μὴ σοὶ φίλον*. Heimsoeth (K. S. p. 200) conjicit *οὐδὲν γὰρ οὐ πράξαιμ' ἂν εἴ τι σοι φίλον*. Qu. — *ὧν σοὐστὶν φίλον*.

863. *εἴ μοι ξυνείη*] Qu. *εὖ μοι ξυνείη*. Cf. 275. *ἥ τε σύμμαχος Δίκη | χοἰ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί*. *φέροντι*] Hoc videtur per attractionem positum pro *φέρειν*. *Φέροντι ἁγνείαν* fortasse significare potest, having the reputation of observing holiness. Sic Ant. 924. *τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην*. Sed latet fortasse vitium. Utique malim *τρέφοντι*. Cf. ad Tr. 107. Aut fortasse *σέβοντι*. Cf. Ant. 872. *σέβειν μὲν εὐσέβειά τις*.

866. *ὑψίποδες* (*ψ* in litura literae *φ*) L. "Vox corrupta." (Herw.) *ὑψιπόλεις* (quae civitates evehunt, ornant) conj. Herw. *ὑψιπετεῖς* conj. Nauck. *Ὑψιπόλεις* valde idoneum epithetum videtur esse. Cf. Ant. 370. Choriambus requiri videtur (cf. v. ant. 876.). Mirum *νόμων* epithetum. Magis congruum epithetum foret *ὑψίθρονοι* (Pind. N. 4, 65. *ὑψιθρόνων — Νηρεΐδων*. Lyr. adesp. 144, 5. *λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν*), aut *ὑψίνομοι*, aut *ὑψίπεδοι* (Pind.), aut *ὑψίπολοι*, aut *ὑψίβατοι* (Aj. 1404.) *οὐρανίαν — αἰθέρα* (supr. *ας* et *ος* a m. rec.) L. *οὐρανίαν* (supr. *ας* a m. pr.) — *αἰθέρα* (supr. *ος* a gl.) A. Cf. Eur. Hec. 1100. *αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον*. *Αἰθὴρ* hic femininum est, ut in Eur. Alc. 596. Andr. 1445. El. 991. Nisi vera lectio hic est *οὐράνιον*. In ceteris locis apud Sophoclem *αἰθὴρ* masculinum est.

867. *δι'*] *δε* L. pr. (ut vid.) *κατ'* conj. Herw. Leg. *ἀν' αἰθέρα*. Bergkius *δι' αἰθέρα τεκνωθέντες* 'aperte corruptum' putat et conjicit *οὐρανίαν αἰθέρα τανυσθέντες*, aut *δι' αἰθέρ' ἐκταθέντες* (et in v. ant. *ἀπότομον εἴτ' ὤρουσεν*). *τεκνωθέντες*] *τανυσθέντες* conj. Bergk. prob. Herw. Sic Empedocles v. 426. *ἀλλὰ τὸ μὲν νόμιμον διά τ' εὐρυμέδοντος | αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διά τ' ἀπλέτου αὐγῆς*.

869. *θνητὴ* L. *θνατὴ* Trin. Dresd. a. *οὐδὲ μήν ποτε* A. B. T. *οὐδὲ μάν ποτε* Erf. *οὐδὲ μήποτε* Elmsl. Bergk. Herw. Praestat scribi *οὐδὲ μή ποτε —*.

870. *λάθα*] *λάθραι* (eras. *ρ*) L. *λάθρα* B. *κατακοιμάσῃ* L. *κατακοιμάσει* (sup. *ι*) B. *κατακοιμάσει* (sup. *η*) T. *κατακοιμάσει* (eras. lit. sup. *α*) A.

871. Qu. *μέγα δ'* (aut *γ'*) *ἐν τούτοις σθένος* (aut *μένος*).

873. *τύραννον*] Qu. *τυραννίδ'*, aut *ὕβριν φυτεύει τυραννίς.* Cf. Eur. Fr. 438. *ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος.* Fr. 10. *ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ* | *τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν.*

874. *εἰ* A. B. Laud. Bodl. Trin. Mosq. Augg. Suid. v. *ὕβρις*. *ἣν* T. Br.

875. *'πίκηρα* A. *συμφέροντ'* A. B.

876. *ἀκροτάταν* A. B. T. *ἀκρότατον* Erf. Dind. *εἰσαναβᾶσα πότμον* A. pr. *εἰσαναβὰς* conj. Bergk. *γεῖσ' ἀναβᾶσ'* Wolff. Qu. *αἶψ' ἀναβᾶσ'*. Aut *ἀκρότατα βάθρ' ἀναβᾶσ'*.

877. *πότμον* A. pr. *ἀπότομον* A. corr. (cum gl. *ἀπορρῶγα*). *ἄποτμον* (gl. *δυστυχῆ*) Dresd. b. Herm. Erf. Nauck. Herw. (*αἶπος*) *ἀπότομον* Arndt. Dind. Ante *ἄποτμον* lacunam indicat Herwerden. Qu. *αἶψ' ἄποτμον εἰσώρουσεν εἰς ἀνάγκαν.* *ὤρουσεν* A. B. *ἀνώρουσεν* T. *εἰς* A. T. *ἐς* B. *εἰς ἀνάγκαν*] *εἰς τιν' ἀγκῶν'* conj. Herw.

878. *ἔνθ'*] *ἵν'* ("metri causa") Nauck. Herw. Cf. 868. Qu. *ὅθ'* (cf. v. ant. 867. *πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν*). At cf. 885—900, 888—902. Ant. 354—365. *ποδὶ χρησίμῳ*] *ποδὶ ῥυσίῳ* (i. e. *σωτηρίῳ*) conj. Dind. Herw. Qu. *ποδὶ δραπέτῃ* (*δρασίμῳ*, aut *φυξίμῳ*).

880. *πάλαισμα*] *νόμισμα* conj. Herw. Cf. Eur. Or. 1498. *μήτε λῦσαι* Trin. *μὴ λῦσαι* Dresd. b. et Suid. v. *τὸ καλῶς.* *αἰτοῦμαι* (*μαι* eras.) L.

882. *ἔχων* B. *ἴσχων* A. T.

883. *ὑπέροπτα*] Qu. *ὑπέροπλα*, aut *ὑπέραυχα.* Habemus quidem *ὑπερόπτης* et *ὑπεροπτικὸς*, sed *ὑπέροπτος* nonnihil dubium videtur, quamquam habemus *ὕποπτος, ἄποπτος.*

884. Gl. B. *πορεύεται: διάγει.* Mendosum. Requiritur verbum *ἐπιχειρεῖ* significans.

890 sq. Bergkius manifesta hic variarum lectionum vestigia agnoscit et proponit *κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα δυσπότμου χάριν χλιδᾶς.* | *εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,* | *καὶ τῶν ἀθίκτων ἔρξεται* ('prohibebitur') *ματᾴζων,* | *τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βέλη* | *ἕξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;*

890. *καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται* (*ξ* correctum ex *γ*) L. Haec ut dittographiam ad v. prox. ejiciunt Reisk. Bergk. Herw. *ἔρξεται* A. *ἔρξεται* (gl. *κωλυθήσεται*) B. *ἕξεται* (sup. *ρ*) B. *εἴρξεται* Elmsl. Verum est *εἴρξεται,* shall restrain himself, shall refrain. Cf. Aesch. c. Ctes. 122. *εἴρξεται τοῦ ἱεροῦ.*

891. *καὶ* Suid. v. *κέρδος.* *ἢ* idem v. *ὑπέροπτα.* Dind. "Necessario *ἢ* dici debuit, ut pateret non tres sed duas esse sententiae partes, priorem *εἰ μὴ — κερδανεῖ — καὶ* (*μὴ*) — *ἔρξεται*, alteram *ἢ* (*εἰ*) — *ἕξεται*: quae respondent versibus 885 sq. *Δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων.*" *ἕξεται* A. B. *ἕξεται* T. *τλήσεται* Kayser. Qu. *θίξεται* aut *ἅψεται* (*ἅπτεται*): cf. ad Soph.

Fr. 364 N. Eur. Hipp. 1086. κλάων ἐμοῦ θίξεται. I. e. ψαύσει ματαίαις χερσὶν (Tr. 565.). Cf. Fr. 25, 3. τὰ μὲν | δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου. OC. 424. ἧς (μάχης) νῦν ἔχονται. ματάζων vulg. ματάζων (γρ. ματαιάζων) B. ματάιζων L. ματᾴζων Dind. Herw. Cf. Aesch. Ag. 967. Ματᾴζειν ut ᾔθεος, ᾀστοῦν (Aj. 516.), etc. Cf. ad OR. 18.

892. ἐν τοῖσδ' Laud. Bodl. Trin. Mosq. Dresd. b. Augg. Fort. ἐκ τῶνδ'.

893. θυμῷ A. B. T. θυμῶι L. Schol. Suid. in κέρδος. Leg. θεῶν (aut θεοῦ) βέλη. Cf. 205. τά τε σὰ — βέλεα. Aut θερμὰ βέλη (Aesch. Pr. 379. θερμοῖς — βέλεσι). ἔρξεται A. ἔξεται (s. ρ) B. ἔρξεται T. ἐρξεται (sic) L. ἔξει Br. εἴσεται Wecklein, coll. Fr. 280. εὔξεται optime Musgr. Dind. Cf. Hom. Il. 1, 397. Κρονίωνι — ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι.

896. σε (pro δεῖ) A. χορεύειν] πονεῖν ἢ (ἢ π.?) τοῖς θεοῖς added in L. ποῖ δεῖ μ' ἔτι λεύσσειν; conj. Nauck. Vulgatam suspectam habet etiam Herwerden. Gl. B. χορεύειν. πανηγύρεις ἱστάναι τοῖς θεοῖς.

899. Ἀβαῖσι A. B. T. Cf. Herod. VIII. 27. τῶν (ἀσπίδων) τὰς μὲν ἡμισέας ἐς Ἄβας (sic omnes mss.) ἀνέθεσαν, τὰς δὲ ἐς Δελφούς. ibid. ἕτεροι τοιοῦτοι ἐν Ἄβῃσι (mss.) ἀνακέαται.

902. ἁρμόσει] Corruptum hoc videtur. Fort. ἐκφανεῖ (Ζεύς). Sed verbum aliquid φανεῖται, eveniet (Angl. shall turn out) significans requiri videtur, fortasse ἐξήξει, aut ἐξοίσει. Cf. 1182. τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ. OC. 1424. Tr. 824.

903 sq. ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἴπερ ὀρθ' ἀκούεις, | Ζεῦ [πάντ' ἀνάσσων], μὴ λάθοι σὲ σάν τ' [ἀθάνατον] ἐσαιὲν ἀρχὰν conj. Bergk. Herw.

903. ὀρθ'] ὀρθὸν L.

904. πάντ' ἀνάσσων] Qu. πάντα λεύσσων, aut πάντα τ' ἀθρῶν, quod multo melius convenit. Aut ὁ πάντα κραίνων (Aesch. Eum. 729. τοῦ πάντα κραίνοντος). λάθοι B. L. Trin. Mosq. λάθῃ A. T. Leg. λάθοι. Cf. ad Aj. 1180. 1334. Tr. 1226. 331. 1228. 802. μηδ' αὐτοῦ θάνω. Ph. 789. Arist. Pac. 267. ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι (al. μὴ 'λθῃ) φέρων. Ach. 221. μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ | μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας. Eur. Hipp. 889. ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι (φύγῃ recte Ald.) | τήνδ'. Plat. Legg. V. 747. καὶ γὰρ — μηδὲ τοῦθ' ἡμᾶς λανθανέτω etc. Hom. Il. 1, 26. μή σε, γέρον, παρὰ νηυσὶν ἐγὼ κοίλῃσι κιχείω. S. Matth. Evang. XXVII. 23. σταυρωθήτω (let him be crucified, non σταυρωθείη). Exemplum utriusque constructionis habemus in Ant. 154. θεῶν τε ναοὺς ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχιος ἄρχοι.

905. ἀθάνατον] ἀδάματον Weckl. σε (sic) A. B.

906. φθίνοντα δ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τὰ Λαΐου T. Λαΐου παλαιὰ A. B. γὰρ παλαιὰ Λαΐου Mosq. Dresd. b. πυθόχρηστα Λαΐου Schn. Dind. Nauck. Qu. φθίνοντα γὰρ Λαΐου παλαίφατα (aut potius παλαι-

γενοῦς) | *θέσφατ' ἐξαιροῦσιν* etc. *Παλαιὰ* mera interpretatio videtur esse participii *φθίνοντα*, ut apparet ex schol.

908. *ἐξαιροῦσιν* B. L. Erf. *ἐξαίρουσιν* A. T. vulg. Frequens vitium. Ubicumque notio adimendi aut eximendi inest, legendum est *ἐξαιρεῖν*. Cf. ad Eur. Hipp. 18.

910. *ἔρρει*] Gl. B. *ἐφθάρη*.

912. *ναοὺς*] *βωμοὺς* Heims. Herw., coll. 919. *Ναὸς* saepe per *βωμὸς* explicatur, ut ostendit Heimsoeth.

914. *ὑψοῦ*] *φρενῶν* conj. Herw., coll. Trag. adesp. 175. *ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω.* et Homericum *ἐν φρεσὶ θυμός*.

917. *ἔστι* A. B. *ἢν — λέγῃ* recte A. B. *εἰ — λέγοι* T. *εἰ — λέγοι* (supr. *ἢν* a m. ant., et *η* a m. pr.) L. Hunc versum frustra sollicitant Nauck. Mekler. Cf. Arist. Eq. 860. *μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι*.

918. *ἐς*] *εὖ* L. *ποῶ* L.

919. *πρό σ'* B. pr. *πρός σ'* T. *λύκι'* L. pr. *λύκει'* L. m. ant.

920. *ἱκέτις*] *ἱκέτης* L. pr. *κατεύγμασιν*] *κατάργμασιν* Wund. Dind. Herw. *κατάγμασιν* conj. Bergk. Cf. Aesch. Cho. 212. *καὶ πρὸς τί δῆτα* (*δὴ 'γὼ*?) *τυγχάνω κατευγμάτων;* Sept. 709. *Οἰδίπου κατεύγματα.* Eum. 945. *αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων.* Eur. Hipp. 1165. *ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.* Iph. T. 244. *χερνίβας — καὶ κατάργματα.* Plut. Thes. 22. Arist. Pac. 1056. *ἀπάργματα*.

921. *ἡμὶν* T. *ἡμῖν* A. B. L. pr. *πόροις* B. *πόρης* A. *πόρης* (s. *οι*) T.

923. *κυβερνήτης* B. non A. L. T.

924. *θεράπων πολύβου* praef. in L. *ἂν* A. T. *οὖν* B. *ὅπου*] *ἵνα* conj. Herw. propter *ὅπου* in 926.

926. *εἰ κάτισθ' ὅπου*] *εἰ κάτοισθ' ὅπου* L. *εἰ κάτοισθά που* ms. Ambros. *εἰ κάτιστέ που* ('si forte nostis') Herw. Qu. *εἴπερ ἴσθ' ὅπου*. *Κάτισθι* legitur Ant. 1064. *Οἶσθε*, forma syncopata pro *οἴδατε*, ut *πέποσθε* pro *πεπόνθατε*, ex Sophocle affertur in Bachm. Anecd. II. p. 358, 20.

927. *αἴδε* B. T. *ὧδε* A.

930. *γένοι'*] *ναίοις* F. W. Schmidt, coll. Phil. 1106. El. 1166. OR. 414. 990. *γένοι' ἐκείνου* Weckl.

932. *οὕνεκ'*] Lege *εἵνεκ'*.

933. *χρήζων* A. B.

935. *παρὰ* L. (corr. *πρὸς* a m. ant.) Ald. etc. Pors. ad Or. 679. *δ'* add. L. a m. ant.

936. *τὸ δ'*] *τόδ'* L. corr. *οὖ 'ξερῶ* B. *ὁὖξερῶ* A. *τάχα* A. B. *τάχ' ἂν* Br. Bergk.

937. *ἥδοιο μέν, πῶς δ' οὐχ; ἅμ' ἀσχάλλοις δ' ἴσως* Karsten. ad Ag. 946. *πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως.* 1394. *χαίροιτ'*

ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι etc. Incommoda hic est particula μέν. Leg. τάχ' ἂν | ἥδοιο, πῶς γὰρ (aut δ' ἂν) οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. ἀσχάλοις B. T. ἀσχάλοιο A. Qu. ἀσχαλεῖς.

938. ἐστι A. B. πῶς ἂν δύναμον ὧδ' ἔχοι conj. Nauck.

939. δύπ. A. B.

942. τάφοις A. T. δόμοις B.

943. Stichomythiae servandae causa Nauckius conjicit, πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκεν Οἰδίπου πατήρ; | ΑΓ. τέθνηκε Πόλυβος· εἰ δὲ μή, ἀξιῶ θανεῖν. Quam correctionem violentam Dindorfius recipere ausus est, nisi quod in secundo versu legit, τέθνηκεν· εἰ δὲ μή, αὐτὸς ἀξιῶ θανεῖν. Bergkius lacunam indicat. ἦ τέθνηκε Πόλυβος B. — Πόλυβος; Ἀγγ. εἰ δὲ μὴ | λέγω γ' ἐγὼ — A. ἦ τέθνηκέ που Πόλυβος γέρων T. Assentiri nequeo Dindorfio lectionem in L. etc. interpolationem esse judicanti.

944. εἰ μὴ λέγω T. εἰ δὲ μὴ λέγω B.

948. κτάνοι T. κτάνῃ A. B. (sup. οι). κτάνοι (supr. η a m. rec.) L. Cf. Ant. 412. ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ (al. βάλοι) πεφευγότες. Eur. Bacch. 1114. ὁ δὲ μίτραν κόμης ἄπο | ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι (κτάνῃ vulg.). V. Pors. ad Phoen. 68. ὅδε] ἰδοὺ Bl. prob. Herw. ὁρᾷς; conj. Herw.

951. τί μ'] τί δ' malit Herw., coll. Tr. 305. 1013. τῶνδε δωμάτων] τόνδε δωμάτων Herw. δωμάτων πάρος Heimsoeth.

955. ἀγγελῶν T. ἀγγέλλων B. pr. ἀγγελὼν A.

957. φῄς B. φῇς A. σὺ om. A. σημήνας] σημάνας (ut videtur) L. (γρ. σημάντωρ ab S.) σημάντωρ A. B. T. Gl. B. μηνυτής.

958 sq. Qu. ἀπαγγεῖλαι, σαφῶς | κάτισθ' ἐκεῖνον (aut ἐκεῖνον ἴσθι) etc.

958. πρῶτον A. T. πρῶτα (s. ον) B.

959. εὖ ἴσθ'] σάφ' ἴσθ' Pors. σάφ' οἶδα (εὖ οἶδα al.). ἔξισθ' Mein. Fort. κάτισθ' (Ant. 1064.). Ἔξισθι nusquam legitur apud Sophoclem. Locutio εὖ οἶδα, quamvis in Comicis scriptoribus frequens, nunquam in Tragicis occurrit. Ideo autem displicet σάφ' ἴσθ' quod σαφῶς proxime antea legitur.

960. δόλοισιν] φόνοισιν conj. Mein.

961. σμικρὰ — ῥοπή] Cf. Thuc. V. 103. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς (σμικρᾶς?) ὄντες. Eur. Hipp. 1163. δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς.

964. Cf. Aesch. Ag. 1313. ἐμὴν | Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν.

966. ὧν B. διῶν (sic) A. pr. ὑφηγετῶν B. ὑφηγητῶν A. ὑφ' ἡγητῶν T. δ' ante ἐγὼ erasum in L.

967. κτανεῖν] Leg. κτενεῖν (fut., ut in 1176.). Cf. ad Aj. 1027.

968. δὴ (om. L. pr. (add. ead. m.). κεύθει δὴ κάτω γῆς Dresd. b. ἔνερθε (gl. κάτω) κεύθει γῆς conj. Herw., coll. Aesch. Pers. 218. 225. Prom. 498. Cho. 122. Eum. 264. Qu. κάτω κέκευθε γῆς. Et sic Cobet. Herw. prob. Weckl. Vel κεῖται (cf. 972. Phil. 861.)

κάτω δὴ γῆς. Vel *ναίει* (*οἰκεῖ*) —. Cf. Aj. 635. *παρ' Ἅιδᾳ κεύθων*. Ant. 911. *μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν*. OC. 1552. (n.). 1523. *μήθ' οὗ κέκευθε*. El. 969. *ἐκ πατρὸς κάτω* | *θανόντος* (*κεύθοντος*?): Aesch. Sept. 585. *κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός*. *ὅθ'* A. *ὅδ'* B.

970. *θανὼν* om. A.

971. *παρόντα*] *πρὶν ὄντα* aut *γέροντα* Schmidt. *γέροντα* (gl. *παλαιὰ*) Heims. Herw. Weckl. Scholiasta interpretatur *τὰ παλαιά*. Cf. Aesch. Cho. 805. *γέρων φόνος* (schol. Med. *παλαιὸς φόνος*). 314. *τριγέρων μῦθος*. Ag. 750. *γέρων — λόγος*. Eur. Herc. 26. *γέρων — λόγος*. Soph. Fr. 721 N. Herwerden confert Pind. Ol. II. 70. *ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾷον μόριμος υἱὸς συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν*. Lectio *παρόντα* confusioni duorum nominum *γέροντα παλαιὰ* deberi videtur. *Παρόντα* sine dubio mendosum est. Qu. *παλαιά*, aut *πάροιθε*, aut *μάταια*, aut *φθίνοντα*, aut *τὰ δ' οὖν φοβοῦντα*, aut *τὰ δ' οὐκ ἄρ' ὄντα — ἄξι' οὐδενός*. *ξυλλαβὼν* A. B. *συλλαβὼν* T.

972. *κεῖται παρ' Ἅιδῃ*] Qu. *κεύθει παρ' Ἅιδῃ*. Cf. Aj. 635. *παρ' Ἅιδᾳ κεύθων*. *ἅδῃ* A. B.

975. *μὴ νῦν*] Scrib. *μή νυν*. *εἰς* B. *ἐς* A. *εἰς θυμὸν μηδὲν* B.

976. *λέχος* (supr. *λέκτρον* ab S.) *οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ* L. *οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ* Dind. *οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ λέχος* conj. id. *τὸ μητρὸς αἶσχος* — conj. Schmidt. *λέχος τὸ μητρὸς* — Herw. *λέχος ἔτ' οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ* conj. Bergk. Weckl. Ipse malim *οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ λέχος*. Eadem confusio est in Tr. 788. *λέκτρον* (*λέχος* al. contra metrum).

977. *ᾧ*] *οἷς* conj. Mein., quod observationi generali melius convenire putat. *οἷς* etiam Herw., coll. Pors. ad Orest. 908. Leg. *ὡς*, since. Alioqui constructio requireret *μηδενὸς*, non *οὐδενός*. Idem proponit Herwerden.

979. *εἰκῇ*] *εἰκῆι* L.

980. *σὺ δ' εἰς* —] *σὺ δ' οὖν* — conj. Herw. Cf. ad Tr. 1211. *εἰς* A. B. T. L. vulg. *ἐς* Dind. *ματρὸς* (s. *η*) B. *φοβοῦ*] *σκόπει* conj. Heims. p. 226, qui locutionem *φοβεῖσθαι εἴς τι* dubiam esse putat.

981. *κἀν* in litura duarum literarum ab S. in L. Qu. *πολλοὶ γὰρ ἤδη δὴ 'ν τοῖς ὀνείρασιν* (connecte *πολλοὶ δὴ*) —. *ὀνείρασι* A. B. L. T.

982. *ξυνευνάσθησαν* vulg. *ξυνηυν*. Dind. Herw.

985. *μὴ 'κύρει* B. T. *μὴκύρει* L. pr. *μὴ κύρει* A.

986. *ζῇ* (non *ζῆι*) L. *κακῶς* A. non B.

987. *καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμός*] *γ'* om. A. B. T. add. Porson. Bergk. *καὶ μὴν μέγας σάφ' αἶνος* Weckl. Vulgatam lectionem merito suspectam habet Wecklein. Leg. *καὶ μὴν μέγ' ὠφέλημά γ'* —. I. e. is a great point gained. (Cf. Aesch. Prom. 251. *μέγ'*

ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Eur. Tro. 705. *Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ'.* Arist. Eq. 836. *ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.* Soph. Phil. 275. *ἐπωφέλημα σμικρόν.* OC. 259. *τί δῆτα δόξης — ὠφέλημα γίγνεται* etc. Hesiod. Th. 871. *θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.* OC. 647. *μέγα — δώρημα.*) Aut potius *καὶ μὴν μέγας γ' οἰωνός.* Cf. Eur. Or. 788. *δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν. ΠΥ. οὐκοῦν οὗτος οἰωνὸς μέγας.* Iph. T. 1347. *πονηρὸν εἶπας οἰωνόν.* Xen. Anab. V. 9. 23. *ὁ μάντις προπέμπων αὐτὸν ἔλεγεν ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἴη* etc. VI. 1. 23. *μέγας μὲν οἰωνὸς — ἐπίπονος μέντοι.* Eubul. III. 260. *εἰ δ' ἐγένετο | κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπη δέ γε* (sic recte Cobet.) | *μέγα πρᾶγμα.* Gl. B. *μεγάλη ἀπόδειξις.* Frustra vulgatam lectionem defendas locis quales sunt Eur. Andr. 406. *εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου* (solamen vitae). Aesch. Cho. 934. *ὀφθαλμὸς οἴκων* (Orestes). Pind. Ol. II. 18. *Σικελίας δ' ἔσαν ὀφθαλμός* (Schol. *τὸ ἐξαίρετον — οἱ περιφανέστατοι*). VI. 27. V. Blomf. Gl. Pers. 173. *οἱ πατρὸς τάφοι*] Qu. *αἱ πατρὸς ταφαί.*

989. *καὶ* om. A. Qu. *ποίας δὲ δὴ —.*

991. *ὕμιν* A. *ὑμὶν* T. *ὑμῖν* B. L. pr.

993. *ἢ οὐ θεμιτὸν* A. B. T. (Gl. T. *συνίζησις.*) *ἢ οὐχὶ θεμιτὸν* Br. Herw. Bergk. *ἢ οὐ θεμιστὸν* Johns. Both. Elmsl. Wund. (coll. Eur. Or. 97. *σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν* (*οὐ θεμιστὸν* Wund.) *πρὸς φίλων στείχειν τάφον;*) *ἢ οὐ θέμις τιν' ἄλλον* Heims. p. 142. *ἢ οὐ θέμις τόδ' ἄλλον* Mein. Anal. p. 241. Quae simplex correctio, quam etiam ipse feceram, proculdubio vera est. Sic El. 126. *εἴ μοι θέμις τόδ' αὐδᾶν.* 432. *οὐ γάρ σοι θέμις — ἱστάναι.* 565. *κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.* Tr. 809. Phil. 346. 661. 812. OC. 1556. 1641. 1729. 1758. Ant. 880. 1259. Fr. 860. *οὐ γὰρ θέμις ζῆν* etc. Eur. Fr. 648. 773, 2. 937. Ignorantia synizesis causa vitii fuit, ut in 1002. Ant. 1033. et alibi. Cf. Aesch. Sept. 691. *αἵματος οὐ θεμιστοῦ* (*θεμιτοῦ* edd. vett.). Cho. 642. *οὐ θεμιστῶς.* et ad OC. 1191. *Οὐ θεμιτὸν* sexies occurrit apud Platonem et in Arist. Th. 1150. Eur. Phoen. 615. *οὐ θεμιστόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα.* Qu. *ἢ οὐ θεμιστόν.*

994. *πάλαι* (sup. *ποτὲ*) B. *πάλαι* (*γρ. ποτὲ*) T.

995. *τῇ 'μαυτοῦ* A. B.

996. *ἑλεῖν*] Qu. *χέαι.* Cf. Eur. El. 514. *αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθέν.*

998. *ἀπωκεῖτ'* (sic) L. Herw. *ἀπώκιστ'* F. et Par. *ἀπῴκιστ'* Dind. in Add., qui ignoti tragici poetae verba (Stob. Ecl. Phys. I. 47.) affert, *δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ | καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπῳκίσθαι* (*ἀποικεῖσθαι* ms. Mon.) *βροτῶν.* Sed longe diversus est duorum locorum sensus. Hic enim sententia est, non Corinthum procul ab Oedipo distare, sed Oedipum procul a Corintho amotum esse. Cf. Thuc. III. 55. *ὑμεῖς ἀπεώσασθε* (*αὐτοὺς*) *καὶ πρὸς 'Αθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων.* Eur. Herc. 557. *αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε*

4

τῆς θεοῦ πρόσω. Xen. Oecon. IV. 6. Sic etiam ἀποικεῖν εἰς ἄλλην γῆν, Plat. Euthyd. p. 271 C. Pind. P. IV. 460.

1000. 1001. Hos duos versus, saltem alterum, suspectos habet Herwerden.

1000. 'κεῖθεν B. non A.

1001. Leg. πατρός γε —. Et sic Lenting. ad Androm. 887. Cf. OC. 478. ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε; | Χο. τρισσάς γε (τε A. Ald.) πηγάς. Ant. 749. καὶ σοῦ γε (al. τε) κἀμοῦ —. Eur. Iph. T. 789. ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; | ΟΡ. Πελοπός γε (τε mss) παιδὶ παιδὸς ἐκπεφύκαμεν.

1002. ἔγωγ' οὐχὶ A. ἔγωγ' οὐ T. ἐγὼ κοὐ (οὐ pr.) B. ἐγὼ οὐχὶ Pors. Erf. Bergk.

1004. ἂν additum a m. pr. aut ab S. in L. Monkius (ad Alc. 310.) construit λάβοις (ἀπ') ἐμοῦ.

1005. μάλιστα τοῦτ'] Qu. μάλιστ' ἐς τοῦτ' —. τοῦτ' ἀφικόμην] τοῦτό γ' ἱκόμην malit Herw. Qu. διὰ τόδ' ἱκόμην.

1006. πράξαιμί τι B. T. πράξαιμ' ἔτι A.

1007. φυτεύμασιν B. pr. φυτεύσασι A. ὁμοῦ (ὁ corr. ex ἑ) L. τοῖς φυτεύσασιν πέλας conj. Herw., coll. 782. ἰὼν πέλας | μητρὸς πατρός τε. De dativo confert Aj. 774. Aesch. Suppl. 207. Eur. Phoen. 845. etc.

1008. καλὸς A.

1009. γεραιὲ B. γηραιὲ A.

1010. οὕνεκ'] Leg. εἵνεκ'.

1011. ταρβῶ A. B. T. ταρβῶν Herw. Cf. ad Ant. 404. γε B. T. γὰρ A. Φοῖβος supr. in A. ἐξέλθοι (supr. η a m. rec.) L.

1013. πρέσβυ B. pr. (corr. υς). πρέσβυ occurrit etiam 1121. 1147. OC. 1146. Herc. F. 81. τοῦτο δή μ' ἀεὶ φοβεῖ, vel τοῦτό μ' ἐστὶ δὴ φοβοῦν F. W. Schmidt.

1016. ὁθούνεκ'] ὅθ' (supr. τι) ὅνεκ' (υ added a m. ant.) L. ἐν γένει] Qu. ἐγγενής. Cf. Ant. 659. τὰ — ἐγγενῆ φύσει. Vel οὐδὲ συγγενής. Eur. Alc. 532. ὀθνεῖος ἢ σοι συγγενὴς γεγῶσά τις;

1019. Qu. ὁ φύσας (μ'). ἐξ ἴσου] ἐξίσου L. τῷ μηδενί] τῷ μή; λέγε Herw. Fortasse recte. Qu. τῷ μηδένα. Cf. Ant. 1325. τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. Aut τῷ μηδαμά. Cf. 845. οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος.

1021. Correctus ex Schol. ἀναπυνθάνεται ὁ Οἰδίπους ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν, ἵνα etc.

1023. μέγα A. T. vulg. μέγας (γρ. μέγα) B. μέ..γα (duabus literis erasis, fort. τα, i. e. με ὄντα) L. ἔστερξε B. non A. T. Unde μ' ἑλὼν aut μ' ἔχων (aut ὄντ' ἔστερξέ με) conj. Mein. prob. Herw. Locutio στέργειν τινα ἀπ' ἄλλης χειρὸς mira foret.

1025. τεκὼν A. B. τυχὼν (sc. ἐμοῦ) Both. Bergk. Dind. κιχών Heims. Herw. Frequens est confusio in mss. verborum τυγχάνειν, λαγχάνειν, λαμβάνειν, κιγχάνειν. Fort. ἢ 'ντυχών. Sed cf. 1039.

1026. *Κυθαιρῶνος* A.

1027. *ὡδοιπόρεις*] Cf. Philippid. com. IV. 471. *ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην ὡδοιπορήκαμεν* (corr. *ὁδοιπεπορήκαμεν*?).

1028. *ἐπεστάτουν*] *ἐπιστατῶν* Weckl.

1030. *σοῦ γ'* A. B. L. T. *σοῦ τ'* Herm. Bergk. Herw. ("ita adhibitum *τε* nusquam reperi", Elmsl. Praef. p. 39.) *σοῦ δ'* Elmsl. Dind. Neu. Recte. Cf. Ant. 518. *οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.* | *ΚΡ. πορθῶν δὲ* (*γε* al.) *τήνδε γῆν*, etc. Eur. Herc. 1248. *εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.* | *ΗΡ. σὺ δ'* (*σύ γ'* libri) *ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς.* Soph. OR. 372. 931. 943. OC. 840. Aj. 1150. Phil. 1293. Graeci dicebant pariter *σοῦ δέ γε σωτὴρ* et *σοῦ δὲ σωτήρ γε.* Redde, Yes and etc.

1031. *ἴσχων* L. sed *ἴσχοντ'* in marg. a m. pr. *ἐν κακοῖς με λαμβάνεις*] *ἐν καιροῖς λαμβάνεις* L. *ἐν νάπαισι λ.* Dind. Nauck.? *ἐν νάπαις* — conj. Wakef. Dind. Mein. Heims. *ἐν χύτραισι* — conj. Bergk. *ἔνθα φῄς* — Herw.? *ἐγκυρῶν* (in me incidens) — conj. Herw., coll. Eur. Hel. 1217. *ναῦταί σφ' ἀνείλοντ' ἐντυχόντες, ὡς λέγει.* (Ingeniosa conjectura.) *ἐν καλῷ* — conj. Wunder. Nauckii conjectura *ἐν σκάφαισι* manifesto falsa est, Oedipus enim calcibus ab arbore suspensus repertus est. Qu. *ἐντυχὼν* —; Aut *τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἢ κακόν* (*πάθος*) —;

1032. *ποδῶν*] *ποδοῖν* malit Dind., ut in 1034. *ποδοῖν ἀκμάς.*

1033. *τοῦτ'* om. A. non B.

1034. *ποδοῖν ἀκμάς*] Qu. *δισσοὺς πόδας.* Aut *διατόρους ποδοῖν πέδας* (i. e. piercing the feet). Aesch. Prom. 76. *θεῖνε διατόρους πέδας.*

1035. 1036. Spurios habent Nauck. Herw. ("quia his omissis intelligi potest v. 1037.").

1036. 1045. *ὥστ'* L. pr. *ὡς* corr. in ras. Lege *ὥστ' ὠνομάσθης γ'.* *τύχης* om. A. *αὐτῆς* (*γρ. ταύτης*) B. *ὃς εἶ*] *γε σὺ* Herw.

1037. *πρὸς μητρὸς ἢ πατρός*] *τίς εἰμι κἀκ τίνων* conj. Herwerden (qui vulgatam interpolationem esse putat) et Heimsoeth, qui *πρὸς μητρὸς ἢ πατρὸς* non ab *ὠνομάσθης* (cur non?), neque ab *διατόρους* (cf. Tr. 676. *διάβορον πρὸς οὐδενός*) pendere putat.

1038. *ὁ δοὺς δέ*] Leg. *ὁ δούς σε.*

1039. *οὐδ'*] Leg. *οὐκ.* *τυχών*] *κιχὼν* Heims. Herw.

1040. *οὔκ, ἀλλὰ* A. B. T. *ποιμήν*] *ποιμήν σ'* Herw.

1042. Fort. *τῶν Λαϊείων που* —. *ὠνομάζετο*] Qu. *ὢν ἐκλῄζετο*, vel *ἦν γεννημάτων.*

1045. *κἄστ' ἔτι* A. *κἄστιν ἔτι* T. *κἄστι* B.

1046. *γ'* add. A. B. om. T. Dresdd. (Recte.) *γὰρ* L. *εἰδῆτ' ἂν* A. B. L. corr. m. ant. T. *ἂν εἰδῆτ'* L. pr. ut videtur. *εἰδεῖτ' ἂν* Br. Gl. *εἰδείητε.* Cf. Arist. Ran. 1448. *σωθεῖμεν* (*σωθείημεν* vulg.). Eur. Hel. 824. *λυπηθεῖμεν.* Herc. 82. *ἐκβαῖμεν.* Plat. Lach. 190.

εἰδεῖμεν. Arist. Vesp. 484. ἀπαλλαχθεῖτε. Thesm. 1231. ἀνταποδοίτην. Eur. Hipp. 349. εἶμεν. Iph. T. 1025. ἐκσωθεῖμεν ἄν. 1028. πῶς σωθεῖμεν ἄν; Her. 175. διεργασθεῖτ'. Hel. 777. λυπηθεῖμεν ἄν. 821. σωθεῖμεν ἄν. 1053. σωθεῖμεν ἄν. Soph. Ant. 926. ξυγγνοῖμεν. δὐπιχώριοι A.

1047. ἔστιν A. ἐστι B.

1050. εὑρῆσθαι vulg. ὡς καιρὸς εἰρῆσθαι G. ηὑρῆσθαι Dind. Herw. εὑρέσθαι Bellerm. Bamberg. ὡς ὁ καιρὸς εὖ θέσθαι τάδε F. W. Schmidt, qui εὑρῆσθαι ex praec. ἔσθ' εὑρεῖν venisse censet. Qu. ὡς καιρός γ' ἀνευρῆσθαι τάδε, aut ὡς καιρὸς τάδ' εὑρῆσθαι πάλαι.

1052. καὶ μάτευες A. καὶ 'μάτευες T. καὶ 'μάστευες B.

1054. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον ὅνθ' ὃν ἀρτίως conj. Bergk. γύναι, νοεῖς εἰ κεῖνον — τόνδ' οὗτος λέγει Spengel. γύναι, νοεῖς εἰ κεῖνος — ἀνὴρ οὗτος λέγει conj. Nauck. γύναι, τί φῂς — ἐφιέμεσθα; τόνδ' οὗτος λέγει; conj. Herw. γύναι, νοεῖς ἐοικόθ' ὅντιν' — (parem illi quem hic dicit) Weckl. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον ὅνθ' ὃν ἀρτίως | μολεῖν ἐφιέμεσθα; τόνδ' οὗτος λέγει; Badham., qui jure negat ὅντινα de persona definita usurpari posse. Nauckius τόνδε sic usurpatum improbat, Herwerden suspectum habet νοεῖς. Leg. γύναι, νοεῖς; ἐκεῖνον ὅντιν' ἀρτίως | μολεῖν ἐφιέμεσθα, τόνδ' οὗτος (aut τοῦτον ὅδε) λέγει.

1056. τί A. et (γρ. τίς) B. τίς T. τί (ς add., ut videtur, ead. m.) L. Cf. ad 1300. Aesch. Prom. 766. τί δ' ὅντιν' (sc. ἐρωτᾷς); Arist. Nub. 1262. τί δ' (τίς δ' aliquot mss.) ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι; εἶπε (circumflexo ab al. m.) L.

1057. μὴ δὲ A. B. T. Quum alibi μεμνῆσθαι genitivum regat, vulgata mihi suspecta est. Qu. μηδὲ τῇ μνήμῃ βαλεῖν (aut simile aliquid).

1061. ἐγώ] ἔχω A. B. L. T.

1062. θάρρει A. B. T. οὐδ' ἂν ἐκ A. B. L. T. οὐδ' ἂν εἰ Bergk. οὐδ' ἐὰν Herm. Dind. Herw. Lege potius οὐδ' ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτης, quod etiam Dindorfius conjicit. Corruptela orta videtur ab librarii ignorantia de secundae syllabae particulae ἐὰν mensura, de qua v. Dind. ad Arist. Vesp. 228. Similis corruptela, ait Dind., occurrit Aesch. Prom. 770. οὐ δῆτα πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθεὶς (sic L. οὐ δῆτα, πλὴν ἐὰν ἐγὼ 'κ δεσμῶν λυθῶ corr. Dind.).

1063. ἐκφανεῖ] ἐκφανῆς L. Qu. οὐ φανεῖ.

1064. δρᾷ (sup. ν rubr.) B. δρᾶν A. T. δρᾶν (ν add. a m. rec.) L. Lege igitur λίσσομαι μὴ δρᾶν τάδε. Cf. Phil. 1252. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείσομαι τὸ δρᾶν. Aesch. Eum. 761. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.

1067. πάλαι A. T. πάλαι (γρ. πλέον) B.

1069. ἄξοι B. ἄξει A. T.

1072. οὔπωθ' B.

1074. *ἀΐξασα* A. B. L. T. Gl. T. *συνίζησις*. *λύπης*] *λύσσης* F. W. Schmidt.

1075. *σιωπῆς*] *ἰυγῆς* Nauck. *ἀναρρήξῃ* A. B. L. T.

1076. *χρήζει* A. B. Gl. B. *θέλει*. Qu. *δὴ χρὴ*, aut *χρή 'στι*. Vix enim *χρήζειν* dici potest *κακόν*.

1078. *αὐτὴ* A. B. T. *αὕτη* Herm. Bergk.

1079. *ἐμήν γ'* (*γ'* eras.) L. Qu. *τῇ δυσγενείᾳ τῇ γ' ἐμῇ 'παισχύνεται*. Cf. ad Arist. Pl. 774. *αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς*. Eur. Ion. 341.

1081. *τῆς εὖ διδούσης*] Fort. *τῆς εὐροούσης*. Cf. Diod. Sic. II. 45. *τύχης εὐροούσης*.

1082. 1083. Damnat Herwerden.

1082. *οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες*] *αἱ δὲ συγγενεῖς μοῖραι* Coray ad Plutarch. Rom. c. 21. Cf. OC. 7. *ὁ μακρὸς ξυνὼν χρόνος διδάσκει*. Ag. 107. *ξύμφυτος αἰών*.

1083. *διώρισαν*] Gl. B. *ἔταξαν*.

1084. 1085. Suspectos habet Herwerden.

1084. *τοιόσδε δ' ἐκφὺς* A. *τοιόσδ' ἐκφὺς* B. *τοιόσδε γ' ἐκφυς* T. Qu. *τοιόσδε δὴ* (*τοι*) *φύς*. Cf. Aj. 776. *τοιοῖσδε τοι* (*τοῖς* mss.) *λόγοισιν* etc. Aut *τοιόσδ' ἐγὼ φὺς*. *τοιόσδ' ἐκφὺς ὡς οὐκ* (literis *δ* et *ε* a m. rec. insertis, et *ὡς* punctis notato) L. *οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι* | *ποτ' ἄλλος*] "Sophocles haud dubie scripserat *οὐκ ἂν ἐξέλθοιν ποτὲ* | *ἀλλοῖος*(!)." (Dind.) *οὐκ ἂν ἐξέλθοιμί τις* | *ταπεινός, ὥστε μὴ ἐκμαθεῖν τολμᾶν γένος* F. W. Schmidt. Qu. *οὐκ ἂν ἐξέλθοιμί τις* | *πονηρός*. Aut *οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἐγὼ* | *κακός* (*ἄλλος*) *ποθ'* —. Aut *οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἐπὶ* | *ἄλλοισιν* (*ἄλλοις ποθ'*) —.

1085. *ἄλλος πότ'* L. T. *ἄλλος ποτ'* B. *ἄλλος ποθ'* (aut *ἔτ' ἄν ποτ' ἄλλος*) conj. Bergk. *ὧδ' ἀλαὸς* Herw. *ποτ' ἀλαὸς* Kayser. *πρὸς πατρὸς ἄλλος* Weckl. *ποτ' ἀλλόσ'* Doederl. Qu. *ἄλλως πόθ'*. Sed latet, ni fallor, adjectivum aliquid *δειλὸς* aut *ὑψηλόφρων* significans.

ὥστε μὴ 'κμαθεῖν] *ὥστε μ' ἐκμαθεῖν* L. pr. Legerim *ὥστε μὴ οὐ μαθεῖν τοὐμὸν γένος*. Cf. Ant. 96. *πείσομαι γὰρ οὐ* | *τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν*. Supra 1065. *οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς*.

1087. *γνώμην* A. B. T. *γνώμαν* Erf. Bergk. Hart.

1088. *οὐ* (sup. *μὰ*) A. T. *οὐ μὰ τὸν* Dresd. b. Qu. *οὐ τὸν Ὄλυμπον ἀπείρον'* (aut *οὐ τὸν ἀπείρον' Ὄλυμπον*) — *πάντ' ἄδοξος* (aut *ἄκληρος*) —.

1089. *ἀπείρων*] Suspectum. Qu. *ἀπείρον'*, 'boundless, immense'.

1090 sq. "Quicquid tetigeris, ulcus est: nam nec *τὰν αὔριον πανσέληνον* nec *πατριώταν* quid sibi velint bene intelligitur, nec de syntactica loci ratione satis constat." (Herw.)

1090. *οὐκ ἔσῃ τὰν αὔριον πανσέληνον* L. Haec vitio laborant. *οὐκέτι τὰν ἑτέραν* Dind. Cf. Eur. Alc. 787. *τὴν αὔριον μέλλουσαν*.

Hipp. 1117. *τὸν αὔριον χρόνον.* I. e. the next full-moon, ut *ἡ αὔριον* (*ἡμέρα*) to morrow.

1091. *πανσέληνον*] Cf. Aesch. Sept. 389. *λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει —, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.* Eur. Ion. 1155. *πανσέληνος κύκλος.* Herod. II. 47. *ἐν τῇ πανσελήνῳ ἐν τῇ ἂν τὰ ἱρὰ θύσωσι.* Arist. de P. A. IV. 5. 32. *εὐθύς τε γὰρ γινόμενοι ἔχουσι, καὶ ἐν ταῖς πανσελήνοις* (al. *πασσ.*) *μᾶλλον.* Id. de Gen. IV. 10. 6. *εἰσὶ δὲ περίοδοι σελήνης πανσέληνοί τε καὶ φθίσεις* etc. Ant. 152. *θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖσι παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν.* 1153. Fortasse *πανσέληνος* hic valet *παννυχὶς*, quum *σελήνη* aliquando de nocte usurpetur. V. Musgr. ad Eur. El. 1130. Sed pro *πανσέληνον* requiri videtur nominativus aliquis adjectivalis *ἄτιμος* aut *ἀκλεὴς* significans. *μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν*] Qu. *μὴ οὐ σ' ἔμεναι καὶ πατριώταν Οἰδίπου — αὔχεῖν.* *μὴ οὐ* A. T. *τοῦ μὴ οὐ* B. *πατριώταν*] *πατέρ' αὐτὰν* Weckl. Notandum est neque *πανσέληνον* neque *πατριώταν* in scholiis memorari. Unde Herwerden neutrum legisse scholiastam colligit.

1092. *μητέρ'* A. B. T. vulg. *ματέρ'* Erf. Dind. *αὔξειν*] Gl. A. *τιμᾶν.* Leg. *αὐχεῖν*, aut *ἥκειν* (become), aut *ἐλθεῖν*, aut *ἀΐειν.* Cf. ad 1357. *οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον*, aut *εἶναι*, aut *ᾄδεσθαι χορεύεσθαί θ' ὑφ' ἡμῶν.* *χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν*] Qu. *καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν σ'*, aut *καὶ χορεύεσθαί σ' ὑφ' ἡμῶν.*

1098 sq. *τίς — ἄρα νύμφα ὀρεσσιβάτα που Πανὶ πλαθεῖσ'; ἢ σύ γε καὶ γενέτας Λοξίου;* corrigit Dind.

1098. *ἔτικτεν* T. non A. B.

1099. *ἄρα Πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα ἢ σέ γε θυγάτηρ* (*υ* ex alia aliqua litera per erasionem facto) L. *ἄρα* (*ἄρα* Br.) *Νύμφα ὀρεσσιβάτᾳ που Πανὶ πλαθεῖσ'; ἢ σύ γε καὶ* [qu. *τις* aut *που*] *γενέτας* Dind. III. *ἄρα* (corr. *ἆρα*) B. *ἆρα* A. L. T. (Cf. Ant. 1128.) *κορᾶν* Bl. Muff.

1100. *Νύμφαι* (*κόραι* supr. in Aug. Dresd.). *κορᾶν* Bl. Heims. Herw. ('satis probabiliter'). *ὀρεσσιβάτα* T. *ὀρεσιβάτα* B. (supr. *η* et *ου*) et (supr. *σ*) A.

1101. *προσπελασθεῖσα* A. *προσπελαθεῖσα* (s. *σθ*) B. *προσπελασθεῖσ'* T. *πατρὸς πελασθεῖσ'* Lachm. Bergk. Nauck. Herw. prob. Weckl. *λέκτροις πελ.* Gleditsch. *Πανὸς ὀρεσσιβάτα που προσπελασθεῖσα κοίταις εἴτε καὶ Λοξίου* conj. Heims. *ἢ σέ γε θυγάτηρ τις* A. B. T. *ἢ σέ γ' εὐνάτειρά τις* Arndt. Bergk. Herw. "Quam conjecturam, etsi incertam, quia et lenis est et sensui accommodata, recepi." (Herw.) Cf. Eur. Ion. 515 f. Aesch. Prom. 895. Qu. *ἢ σέ γέ τις γαμέτᾳ Λοξίᾳ.* (Aesch. Prom. 896. *μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.* Eur. Tro. 312. Suppl. 998. 1028.) Aut *ἢ σέ γέ τις γαμετὴ Λοξίου.* (*γαμετὴ* occurrit Aesch. Suppl. 164.) Aut *ἢ γενέτας τάχ' εἶ* (*σύ γ' εἶ*, aut *σύ που*). (De *γενέτας*, filius, cf. 470.) Aut *ἢ σέ γε γενέτειρα.* (Eur. Fr. 1023. *Γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω.*)

1103. ἀγρονόμοι A. B. ἀγρόνομοι T.

1104. ἀνάσσων] ναίων L. corr. in rasura.

1105. σ' add. Dind. Herw.

1107. εὕρημα] σε κῦμα Nauck. κύημα Lugebil. Qu. σε θρέμμα δέξατ'. (Plut. Sol. 7. θρέμμασι παλλακῶν.) Aut σ' ἄγαλμα δέξατ'. (Ant. 1127. Καδμείας νύμφας ἄγαλμα καὶ Διὸς γόνος.) δέξετ' B. pr. δέξατο (om. ἔκ του) T.

1108. νυμφὰν L. pr. (α ex ω facto). νυμφῶν Bar. Bodl. Trin. Mosq. Dresd. b. δέξατο νυμφᾶν (om. ἔκ του) Dresd. a. ἐκ τοῦ τᾶν νυμφᾶν Aug. c. Ἑλικωνιάδων A. corr. B. T. Ἑλικωνίδων A. pr. Cf. ad Aj. 882. ἤ τις Ὀλυμπίδων (Ὀλυμπιάδων vulg.) θεᾶν.

1109. αἷς A. B. αἷσι T.

1110. μὴ ξυναλλάξαντα τῷ | πρέσβει, σταθμᾶσθαι — Blomf. Gl. Ag. 159. συναλλ. T. ξυναλλ. Herw.

1111. πρέσβεις (γρ. πρέσβυ) B. πρέσβει (s. υν) A. πρέσβυν (s. εις) T. πρέσβει (una litera erasa post ι) L. πρέσβυν L. m. recentissima. πρέσβεις Dind. πρέσβυ legitur 1013. 1121. 1147. OC 1146.

1112. ἔν τε γὰρ —] Qu. εὖ τε γὰρ —. μάκρῳ γήρᾳ] Provecta senectute. Fort. μάκρῳ χρόνῳ (gl. γήρᾳ). Sed Fr. 502. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά.

1113. τἀνδρί] Qu. τὠνδρί. σύμμετρος T. Erf. Dind. ξύμμετρος A. B. L.

1114. ὥσπερ] ὄντας Nauck. Herw. ὡς ἔμ' οἰκέτας Weckl., coll. Tr. 533. ἄλλως τε καί νιν τοὺς ἄγοντας [ὥσπερ] οἰκέτας | ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ conj. Bergk. οἰκέτας ἐγὼ | ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ conj. Mein. (Vind. Arist. p. 210.) Fortasse recte.

1115. μου — που] Malim που — μου.

1116. προὔχοις A. T. προὔχεις B.

1117. ἔγνωκα γάρ] ἐγνώκαμεν Hart. ἔγνωκά νιν conj. Herw. Sed adi Wund. Post ἦν virgulam ponit Herwerden.

1118. ὡς] ὦ L. pr. (ς addito ab S.). Herwerden ὢν potius quam ὡς in L. primum fuisse putat. Et sic ille in Annot. Leg. ὢν νομεὺς ἀνήρ, aut ὡς ἀνὴρ νομεύς. Cf. Aesch. Prom. 990. σεμνόστομος — ὁ μῦθός ἐστιν ὡς θεῶν ὑπηρέτου. Eum. 296. ταγοῦχος ὡς ἀνήρ. Aut οἷ' ἀνὴρ νομεύς. Sic 751. οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης. 763. οἷ' ἀνὴρ | δοῦλος. Phil. 584. οἷ' ἀνὴρ πένης. et ad OC. 1124. Graeci ἀνὴρ νομεὺς dicebant, non item, ni fallor, νομεὺς ἀνήρ.

1120. ἦ] εἰ L. pr. (corr. ead. m.).

1123. Formam ἦ ubique apud Aeschylum et Sophoclem restituendam esse putat Elmsleius, quum in nullo loco apud eos formam ἦν requirat metrum. De Euripide, qui paullo recentior scriptor est, dubitari potest. Comici antiqui eadem forma usi esse videntur, altera forma ἦν recentiores. Cf. ad Pl. 695.

1125. ξυν. Herw.

1126. τίσι] τίσιν (ν erased) L. Qu. χώροις τίσιν μάλιστα δὴ (vel μάλιστ' ἀεὶ) ξύναυλος ὤν; Cf. Aj. 611. θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος.

1127. Qu. ᾖ μὲν — ᾖ δὲ —. Aut ὅτε μὲν — ὅτε δὲ —. Aut ἵνα μὲν — ἵνα δὲ —. Aut ᾖ 'στὶν Κιθαιρών, πᾶς τε —. Aut ... Κιθαιρὼν πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. Cf. Aesch. Pers. 265. Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. πρόσχωρος] προσχῶρος L.

1128. τῇδε μαθὼν B.

1130. ᾗ A. B. T. pr. ἤ T. corr. ξυναλλάξας B. (sup. ή) L. T. συνήλλαξας (sed cum gl. συντυχὼν) A. πω A. B. L. corr. T. Dind. II. π.σ (eras. ύ, ut vid., i. e. πως or πούς?) L. pr. πως Dind. III. Herw. Leg. που, anywhere, on any occasion.

1131. μνήμης ἄπο Reisk. Bl. Dind. Herw. Recte. Cf. ad Phil. 957. Arist. Vesp. 656. λόγισαι — ἀπὸ χειρός (ὑπὸ χ. Suid. in φαύλως). Sic ἀπὸ γλώσσης OC. 936. Thuc. VII. 10. ἀπὸ στόματος Xen. Symp. III. 5.

1132. γε om. A non B. θαῦμα, δέσποτ'] Leg. θαῦμ', ὦ δέσποτ'.

1134. πάροιθεν ἤμεν F. W. Schmidt. ἦμος τόν] Qu. εὖτ ἐς τὸν —. Sed ἦμος occurrit etiam Tr. 155. 531. Aj. 935. Aut ἦμος ἐς Κιθαιρῶνος τόπους. τὸν Κιθαιρῶνος τόπον] Suspectum. Qu. ταῖς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς. Aut τοῦ Κιθαιρῶνος πέλας. Aut τοῖς Κιθαιρῶνος τόποις.

1135. ὁ μὲν] νέμων Heims. Herw. διπλοῖσι ποιμνίοις] Fort. διπλοῖς σὺν ποιμνίοις. Sed in hujusmodi locis saepe omittitur praepositio. Post h. v. Wecklein cum Reiskio versum excidisse putat.

1136. ἐπλησίαζον] ἐπλησίαζε Heims. Herw. τῷδε τἀνδρί] τῷδετ' ἀνδρὶ L. τώδε τἄνδρε Margoliouth.

1137. ἐμμήνους A. B. L. T. ἐκμήνους Pors. Dind. Corrigendum forsan ἑξμήνους. Cf. ad Arist. Pac. 631. λίθον — ἑξμέδιμνον. Eur. El. 883. ἕκπλεθρον δραμών. Hec. 1178. Attica esse ἕξπους, ἕξκλινος, ἑξπηχυστὶ docet auctor Etym. M. p. 346, 15. Gl. B. μηνιαίους.

1138. χειμῶνος (γρ. χειμῶνι) F. χειμῶνι Hart. Bergk. Herw. I. e. 'hieme, hiemis adventu'. Dindorfius explicat 'per totam hiemem', coll. Hom. Od. XI. 190. ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει. Xen. Hell. I. 4. 1. ἐν Γορδιείῳ ὄντες τὸν χειμῶνα. Cf. Trag. adesp. 546, 7. χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα. Arist. Av. 105. τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα | πτερορρυεῖ. Recte se habet χειμῶνα, per hyemem.

1139. τ' T. δ' A. B. ἐς B. T. Dind. εἰς A. L. vulg.

1140. Post οὐ λέγω virgula ponenda est.

1142. φέρ' εἰπὲ νῦν vulg. Scrib. φέρ' εἰπέ νυν. Interpunctio est ante (non post) νῦν, in L.

1144. Leg. τί δ' ἐστὶ πρὸς ὅ τι (Herw.), aut τί δ' ἐστί; πρὸς τί —; Cf. ad El. 1176. Tr. 339. Eur. Phoen. 624. ὡς (ἐς?) τί μ'

ἱστορεῖς τόδε; Ion. 284. Cf. 1174. Fortasse πρὸς τί hic pro πρὸς ὅ τι positum est. De quo usu raro v. Dind. et Nauck. ad El. 316. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον. et Bernhardy Syntax. p. 443. θρεψαίμην] θρεψοίμην injuria corrigit Naber. Cf. ad 1174. ἔστι A. ἐστι B. T. τοὖπος A. τοὔπος B.

1145. ὦ 'τᾶν L. ὦ τᾶν A. B. T. 'κεῖνος B. T. κεῖνος A. ὅς τότ' A. T. ὅς ποτ' (γρ. τότ') B. νέος] βρέφος Weckl.

1146. Qu. οὐ σιωπήσει τάχα; Cf. Tr. 1113. τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται (σφαλεῖσ' ἔσει conj. Mein.).

1150. οὗτος om. A. ἱστορεῖ σε (eras. σε) L. ἱστορεῖσ (eras. alt. σ) L. sec. Wolf. Qu. οὗτός σ' ἱστορεῖ.

1151. πονεῖ] ποιεῖ Madvig.

1152. σύ] ὅῦ L. pr. Qu. εἰ. κλαίων vulg. κλάων Dind. III.

1154. τις] τίς L.

1155. προσχρῄζων A. B. προσχρῄζεις Bl. Herw.

1156. εἰ παῖδ' ἔδωκας τόνδ' Heimsoeth. τόνδ' εἰ δέδωκας παῖδ' F. W. Schmidt. οὗτος] αὐτὸς Herw., qui οὗτος huc venisse arbitratur a versu vicino 1150.

1157. τῇδ' ἡμέρᾳ T. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ A. B. L. Fort. ὀλέσθαι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μ' ἐχρῆν.

1158. εἰς A. B. L. T. ἐς Dind. γε om. B. non A. T.

1160. ἐς B. εἰς A. T. ἐλᾷ] ἐλᾷ A. ἐλᾶι (sic) L. Gl. B. ἐλαύνει. Fort. δρᾷ.

1165. Alterum μὴ om A. πλέον] πέρα Heims., coll. OC. 211. Phil. 1275. Iph. T. 542. Et sic Herw. Cf. ad 445. Hesych. πέρα: πλέον. Πλέον glossema esse videtur.

1167. τις ἦν ἐκ δωμάτων conj. Herw. τινὸς γεννήματ' ἦν Hart. τῶν Λαΐου δόμων τις ὠνομάζετο conj. Dind. Leg. τῶν Λαΐου νυν ἦν τινος γέννημά τι, aut τῶν Λαϊείων νυν τις ἦν γεννημάτων. Cf. 1022. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο. Redde, 'Well then, he was one of the γεννήματα of Lains (i. e. of his house)'. Servus consulto locutione ambigua generali utitur. γεννημάτων] ὁ δοὺς ἐμοὶ F. W. Schmidt.

1168. ἢ κείνου A. B. L. T. Malim ἢ 'κείνου. Connecte κείνου cum γεγώς. ἐγγενὴς] Qu. ἐν γένει (cf. 1413. τοῖς ἐν γένει). Aut κείνῳ τις ἐγγενής (OC. 1167. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς | ἔσθ'. OR. 1016. ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.). Gl. B. γνήσιος.

1169. πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ] Qu. πρὸς αὐτῷ δή εἰμι —. Eadem crasi atque μὴ εἰδέναι, etc. Aut πρὸς αὐτῷ 'στηκα. Aut fortasse πρὸς αὐτῷ 'γώ εἰμι —.

1170. ἀκούειν] ἀκούων A. B. L. T. ἀκούων (sup. ειν) unus ms. ἀκούειν Plutarch. Mor. p. 552 C. 1093 B. Correctum ex schol. Br.

1171. γε L. corr. a m. ant. δὲ pr., ut videtur. ἐκληΐζεθ' B. ἔσω] Fort. ἴσως.

1172. *κάλλιστ'*] *μάλιστ'* Nauck. prob. Herw. Cf. 1053. *ἧδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.*

1174. *ὡς ἀναλώσαιμι*] *ὡς ἀναλώσοιμι* male Naber. Cf. ad 1144.

1177. *ἀφῆκας*] Gl. B. *κατέλιπες, εἴασας.*

1178. *δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα* —] *δέσποτ', εἰς ἄλλην χθόνα* T. Recte. Cf. ad 1481. Tr. 366. Gl. B. *εἰς.* Qu. *ἔς τε τὴν χθόνα* —.

1179. Qu. *δοκῶν σφ' ἀποίσειν* (aut *ἀποίσειν σφ'*), aut *δοκῶν νιν οἴσειν.*

1180. *εἰς* L.

1182. *ἂν ἐξήκοι*] *ἂν ἐξίκοι* A. B. L. T. *ἄρ' ἐξήκει* Nauck. Herw. Gl. A. *ἀποβαίνοι.*

1186. *ἰὼ* L. m. ant. *ὦ* pr.

1187. *τὸ μηδέν*] *μηδὲν* Bergk. Herw.

1188. *ἐναριθμῶ*] *ἐν ἀριθμῶι* L. pr.

1192. *τοῖόν τοι παράδειγμ' ἔχων τὸ σὸν, δαίμονα τὸν σὸν* conj. Bergk.

1193. *τοι* A. *τι* B.

1194. Qu. *ὠμὸν δαίμονα* (cf. 828.). Aut *τὸν σὸν δαίμονα λυγρόν.* Aut *τὸν σὸν δαίμον' ἄποτμον.* Aut *παράδειγμ' ἔγωγ' ἔχων* (*ἐμὸν* in v. ant. 1203.) *δαίμονα.* Alioqui ter repetitum foret *τὸν σὸν,* quod valde improbabile est.

1195. Leg. *ὦ τλᾶμον* (*τλάμων*) *Οἰδίπου οὐδένα* | *θνητῶν* (*βροτῶν*) *μακαρίζω.* *Οἰδίποδα* A. L. *οὐδένα* A. B. T. *οὐδὲν* Herm. Bergk. Herw. Qu. *βροτούς.* Aut *οὐδένα* ⏑ – –. Aut *Οἰδίπου, οὐδένα* | *βροτῶν* (*θνητῶν*) *μακαρίζω.*

1197. *ἐκράτησας*] *ἐκύρησας* Herw. *ἐκύρησε τοῦ* Heims. Cf. Eur. Tro. 638. *ἐγὼ δὲ τοξεύσασα — τῆς τύχης ἡμάρτανον.* *τοῦ πάντ'*] *πάντ'* Bergk. Herw. Qu. *ἐκράτεις πρὸ τοῦ.*

1200. *χρησμωδὸν*] *ῥαψῳδὸν* conj. Herw. *ἀνέστας* A. B. L. rec. m. T. *ἀνέστα* L. m. pr. Herm. *ἀναστὰς* Elmsl. Hart. Herw.

1201. *καλῇ*] *κλύεις* Heimsoeth.

1203. *ἀμὸς* Bl. Herw. *Θήβαις* A. B. L. T. *Θήβαισιν* M.

1204. *τανῦν δ' ἀκούειν*] Qu. *τανῦν δὲ θνατῶν.*

1205. *τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις* | *ξύνοικος* —;] *τίς ἐν πόνοισιν, τίς ἀγρίαις ἄταις* (et in v. ant. *γάμον δικάζει τὸν ἄγαμον πάλαι*) conj. Bergk. *τίς ἄταις ἀγρίαις τόσαις* Heims. Herw. Qu. *τίς ἄταις ἀγριωτέραις* (del. *πόνοις,* quod glossema videtur esse). Aut *τίς ἄταις ἀγρίαισι μείζοσι* | *ξύνοικος* —; Ita etiam tollitur difficultas in *ἐν πόνοις ξύνοικος* (cf. ad 1126.).

1208. *ᾧ*] *πῶς* Heims. Herw. *αὐτὸς* A. B. L. T. *ὡὐτὸς* Br. *αὑτὸς* Dind. Heims. Herw. *ὦ μέλ', ᾧ λιμὴν* Reiske. *μέγας λιμὴν*] Nonnihil suspectum. Sed cf. ad 420. *ἤρκεσεν* A. T. *ἤρκεσε* B.

1209. *καὶ παιδὶ* Heath. Erf. *παιδὶ, πατρὶ, καὶ θ. π.* Dresd. b. *πατρὶ*] Fort. *τοκεῖ.* *θαλαμηπώλῳ* B. (gl. *νυμφίῳ*). *θαλαμήπολον πεσεῖν ἐς εὐνὰν* conj. Bergk. Cf. ad 1219. *πεσεῖν*] *πέλειν*

Heims. Herw. Qu. 'μπεσεῖν. Nisi πεσεῖν hic ex Sophoclis consuetudine pro composito usurpatur.

1212. ἐδυνάθησαν B. ἐδυνάσθησαν A.

1213. ἔφευρε vulg. καὶ 'φεῦρε Aug. b. ἐφηῦρε Dind. Herw. ἄκονθ'] ἀγνῶθ' conj. Herw. "Haud satis assequor quomodo tempus dici possit invitum invenisse Oedipum, qui nihil fecerit ut celaret suam originem, imo omnem moverit lapidem ut eam exploraret. Potius dicendum fuerat tempus deprehendisse virum ignotum tam sibi quam ceteris." (Herw.)

1214. δικάζει A. T. ὃς δικάζει (ὃς extra v.) B. Qu. δικάζων. ἐφῆυρε] ἔφηνε Gleditsch. γάμον πάλαι] γάμον (del. πάλαι) Heims. Herw. Recte.

1215. δικάζει] πιφαύσκει Herw. Idem παπαῖ pro πάλαι.

1216. ἰὼ A. B. ὦ T. Dresd. a. (Cf. ad 1207.) ἰὼ Λαΐου τέκνον, τέκνον Weckl. ἰὼ Λαϊαγενὲς (!) τέκνον Schn. ἰὼ Λαίου τέκνον (del. Οἰδίπου in v. str. 1217.) Hart. Cf. 451. φόνον τὸν Λαΐειον. Leg. Λαΐηιον (i. q. Λαίειον). καὶ τεκνούμενον] τὸν — Herw.

1217. εἴθε σ' εἴθε σε Wund. Bergk. εἰδόμαν T. ἰδόμαν A. B. L. corr. ἰδόμην L. pr. σε alt. add. Wund. Dind. Herw.

1218. ὀδύρομαι A. B. T. δύρομαι Seidl. Bergk. Herw. Qu. δύρομαι γὰρ ὡς | περίαλλά σ' ὀρθίων | ἐκ στομάτων. Cf. Ant. 1206. φωνῆς — ὀρθίων κωκυμάτων. Vel δύρομαί γέ σ' ὡς —. Vel δύρομαι σ' ἐγὼ περίαλλ' —. De δύρεσθαί τινα cf. OC. 1439. Ant. 693.

1219. "Locus graviter corruptus", observat Bergk., qui proponit περίαλλ' ἰὰν χέουσ' ἀηδὼν, et in str. θαλαμηπόλον πεσεῖν ἐς εὐνάν. περίαλλα A. B. T. περίαλλ' Heath. περίαλλ' ἰὰν χέουσ' ἀηδὼν conj. Bergk. (Cf. ad v. str. 1209.) ὥσπερ ἰὰν χέων Burges. ὥσπερ ἰάλεμον χέων ingeniose Jebb. περίαλλ' ἰαλέμων Wecklein. Qu. περίαλλα θρηνέων. Aut περίαλλ' ἀναστένων. Aut περίαλλά σ' ἀχέων. Περίαλλα occurrit Fr. 225, 3. οὓς (νόμους) Θαμύρας περίαλλα μουσοποιεῖ. Hom. H. 18, 46. Pind. P. 11, 8. Arist. Th. 1070. ἰαχέων L. ἰὰν χέων Burges. Cf. ad Tr. 642. Eur. Her. 752. ἰαχήσατε δ' οὐρανῷ. 783. ὀλολύγματα — ἰαχεῖ.

1222. κατεκοίμησα A. κατεκοίμισα B. T. Lips. Reisk. κατακοίμισα Trin.

1223. ἐξάγγελος hic L. sed ἄγγελος infra. τῆσδ' ἀεὶ] Leg. τῆσδε δή (μέγιστα).

1225. αἱρεῖσθε L. pr. ἐγγενῶς] ἐντόνως aut ἐκτενῶς Reiske. Malim ἐμπέδως. Cf. Ant. 169. Theogn. 1084. Et sic Herwerden. Aut fortasse ἐνδίκως, truly. Cf. 1158. Gl. B. γνησίως. Herwerden jure ἐγγενῶς suspectum habet.

1228. νίψαι] Qu. κλύσαι.

1229. εἰς L.

1230. ἄκοντα κοὐκ ἄκοντα Reiske.

1231. *αἵ* B. T. *ἅἵν* A. *αἵ ἂν* A. supr. a m. pr. *αἵ 'ν* L. rec. (in marg. *αἵ ἄν*).

1232. *ᾔδειμεν* B. *ᾔδει* A. *ᾔδεμεν* Elmsl. ad Ach. 3?3. Herw. *εἴδομεν* Weckl. (coll. 1229.). Cf. Bacch. 1345. *ᾔδετε*. Fort. *ἐξῇσμεν*.

1233. *φῄς* L.

1234. Post *καὶ* tres literae erasae sunt in L.

1236. *αἰτίας* suspectum habent Mein. Herw. *αἰτίου* (i. e. agent) aut *ἀθλία* conj. Mein. Verum est *αὐτὴ πρὸς αὐτῆς* non adamussim respondere interrogationi *τίνος πρὸς αἰτίας;* sed nulla causa est cur vitium esse suspicemur. Qu. *ἀθλία*. *ὤλετο* (aut *εἰπέ μοι*) conj. Herw., coll. Ant. 1176 sq. Tr. 1131 sq. 878.

1237. *αὐτῆς* A. T. *αὑτῆς* B. L.

1238. *πάρα*] Qu. *παρῆν*.

1240. *τὰ 'κείνης* T. *τἀκείνης* A. B.

1242. *ἵκετ'* A. (sed cum gl. *ὥρμα*, quod ad *ἵετ'*, lectionem in L. spectat). *ἵκετ'* B. T. *ἰετ'* (sic) L. pr. *εὐθὺ* A. *εὐθὺς* B. L. pr. T. *πρὸς* A. B. *ἐς* T.

1244. *ἐπιρρήξασ'*] *ἐπιρράξασ'* Dobr. Herw. *ἐπιρράξασα τρὶς* | *καλεῖ* conj. Herw., qui *ἔσω* suspectat, partim quia hic inutile sit, partim vero quia etiam in fine versus 1241. occurrat. Mihi praecipue offendere videtur collocatio ejus, quae tamen similibus locis defendi fortasse potest. Cf. ad OC. 1503. *χάλαζ' ἐπιρράξασα*. *ἔσω*] 'Within, from within'. Connectendum cum *ἐπιρράξασ'*, cum Musgr. Dind. Scholiasta ad *εἰσῆλθε* refert.

1245. *κάλει* A. T. *'κάλει* B. *καλεῖ* Erf. Herw. Bergk. "Our own opinion remains unshaken, that the tragic poets did not omit the augment in iambic trimeters." (V. D. in Mus. Crit. II. 655.).

1246. *παλαιῶν*] *ματαίων* conj. Herw., quem offendit *παλαιῶν* tam brevi intervallo post *πάλαι* positum.

1248. *τοῖς 'οἶσιν αὐτοῦ*] Leg. *τοῖς παισὶν αὐτοῦ*.

1249. *γοᾶτο* A. T. *'γοᾶτο* B. *ἐγοᾶτο* Hart. Cf. Tr. 904. 914. OC. 1606. 1607. 1608. 1624. *διπλοῦς*] Lege *διπλοῦν*. Simile vitium est, ni fallor, in Eur. Herc. 950. *διπλοῦς δ'* (l. *διπλοῦν δ'*) *ὀπαδοῖς ἦν γέλως φόβος θ' ὁμοῦ*. Cf. Eur. Med. 1315. *ὡς ἴδω διπλοῦν κακὸν,* | *τοὺς μὲν θανόντας* etc.

1250. *ἄνδρας* A. B. L. m. rec.

1252. *εἰσέπαισεν* L. corr. *εἰσέπεσεν* pr.

1253. *κείνης* A. T. *'κείνης* B. *ἐκθεάσασθαι* (i. e. to see out) A. *ἐνθεάσασθαι* B. *ἐνθ.* (s. *ἐκ*) T. Lege *ἔτι θεάσασθαι*.

1256. Qu. *μητρῴαν θ' ὅπου* (sc. *ἐστὶ*) | *δεῖξαι* etc. Vel *μητρῴαν θ' ἅμα* | *δεῖξαι* etc. *δ'*] Leg. *θ'*.

1257. *ὅπου κίχοι*] Qu. *ὅθ' ἂν κίχοι*, aut *ὅπου κίχῃ*.

1260. *ὑφηγητοῦ* A. B. *ὑφ' ἡγητοῦ* L. T.

1261. *πύλαις* A. T. *πύλαισι* B. *ἐνήλατ'* A. B. *ἐνήλλατ'* T.

1262. *ἔκλινε*] *ἔκλεινε* L. pr. *κλεῖθρα* A. B. T. et (supr. *η* a m. rec.) L.

1263. *εἰσείδομεν* B. L. *ἐσείδομεν* T. *εἰσίδομεν* A.

1264. *πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπληγμένην. ὁ δὲ | ὅπως ὁρᾷ νιν* vulg. *πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν ἐμπεπλεγμένην, | ὁ δ' ὡς ὁρᾷ νιν* Nauck. prob. Mein. Dind. *πλεκταῖσιν αἰώραις πέπλου καθημμένην* Weckl. Et sic Herwerden, qui jure formam *ἑώρα* suspectat. Leg. *πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπλεγμένην: | ὁ δ' ὡς ὁρᾷ νιν.* (Corruptela manifesto orta est ex duplici lectione *ὁ δ' ὡς* et *ὅπως*.) Aut *πλεκτοῖς* (*βρόχοισιν*. *ἑώραις* (*ε* in ras.) A. *ἑώραις* L. corr. ab S. *ἑωραῖς* L. pr. *αἰώραις* B. T. *ἑώραις* plane vitiosum est. Cf. Plat. Legg. VII. 789 D. *ἐν ἑώραις* (sic vulg., sed *αἰώραις* mss.). Phaed. 111 E. Pollux (IV. 131.) *Αἰώρας* per *κάλως* explicat Suidas v. *αἰώρημα*. — *τοῦτο δὲ καλεῖται ἑώρημα*. Eur. Hel. 353. *φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι.* Schol. ad Arist. Pac. 77. Aristotel. apud Athen. p. 618 E. Interpp. ad Poll. IV. 55. Herwerden suspectat etiam *πλεκταῖς ... ἐμπεπλεγμένην*, et conjicit *ἀποπεπνιγμένην*. Sed *πνίγειν*, ut ille ipse observat, vocabulum est parum Tragoediae aptum. Probabilior correctio foret *ἐξηρτημένην* (suspended). Pflugk (ad Hel. 353.) *ἑώρα* idem hic valere putat quod *αἰώρημα* in Hel. l. c. *φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι.* Cf. Ant. 1221 sq.

1265. *ὅπως δ'* L.

1266. *χαλᾷ βίᾳ τὴν ἀρτάνην* conj. Herw. Qu. *κρεμαστὴν ἀρτάνης* (aut *ἀρτανῶν*), suspended by the noose. Sic Ant. 1221. *κρεμαστὴν αὐχένος*. Cf. 1263. Ant. 309. Sed, quum *κρεμαστὴν*, paullo antea lectum sit, fortasse corruptum est. *ἐπεὶ δὲ γῇ* A. T. *ἐπὶ δὲ γῇ* B. *ἐπεὶ δὲ γῇ* L. corr. a m. rec. *ἐπιδεγῆι* (*ι* mutatum in *ει* forsan ab ead. m.) L. Similis corruptela *ἐπι κυρῶ* for *ἐπεὶ κυρῶ* est in 258. Qu. *πέδῳ δ' ἐπεὶ | ἔκειτο —*.

1267. *ἔκειτο τλήμων* A. L. corr. *ἔκειθ' ὁ τλήμων* A. B. L. pr. *ἔκειτο τλήμων* (supr. *ἡ*) T. Gl. B. *ἡ ἀθλία*. Lege *ἔκειθ' ὁ τλήμων*. Cf. 962. El. 742. *ὠρθοῦθ'* (*ὠρθοῦτ'* L. pr.) *ὁ τλήμων*. 1476. *ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων*. *δεινὰ δ'* — A. *δεινὰ δ'* (sup. *γ'*) — T. *δεινὰ τἀνθένδ' ἦν* Br. *σχέτλι' ἦν τἀνθένδ'* Heims. p. 175. prob. Herw. *δεινὰ τἀνθένδ' ἦν*, aut *δεινὸν ἦν θέαμ'*, aut *δεινὸν ἦν τοὐνθένδ'* conj. Herw. *δεινὸν ἦν*. — M. Schmidt. Lege *δεινὰ τἀνθένδ' ἦν ὁρᾶν*. Cf. El. 1307. *οἶσθα μὲν τἀνθένδε*. Eur. Med. 1167. *τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν*. Or. 1272. *καλῶς τά γ' ἐνθένδ'*. Aesch. Ag. 247. *τὰ δ' ἔνθεν* (l. *ἐνθένδε δ'*) *οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω*.

1270. *ἔπαισεν ἄρθρα* (alt. *ρ* ex *ω* facto) L. Heimsoeth vehementer et fortasse jure *ἄρθρα* suspectat, et proponit *ἔπαισε θέμεθλα* (gl. *βάθρα*, unde *ἄρθρα*), coll. Hom. Il. 14, 494. *τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα, | ἐκ δ' ὦσε γλήνην*. Hesych. *θέμεθλα· βάθρα*. Quod glossema forsan ad hunc ipsum locum spectat.

Herwerden explicat 'orbium articulos', coll. Eur. Cycl. 625. *συνθέντες ἄρθρα στόματος* (= *στόμα*). Qu. *ἔπαισε βλέφαρα*. Cf. 1276. 1032. *ποδῶν* (*ποδοῖν*?) — *ἄρθρα*. 718. *ἄρθρα* — *ποδοῖν*. Phil. 1202. *ποδὸς* — *ἄρθρον*. *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ* A. B. L. T. Herwerden *ἄρας* cum *ἄρθρα* connectit, alii cum *περόνας*. Cf. Tr. 797.

1271. *τοιαῦθ'* A. T. *γε ταῦθ'* B. *ὁθούνεκ'* T. *ὅθ' οὕνεκ'* B. L. *οὕνεκ'* A. *ὄψοιντο* A. T. Dind. *ὄψοιτο* B. *ὄψοιτο* (supr. *οιν* a m. ant.) L. *ὀσσοίατο* conj. Bergk. "Transfer in directam orationem: *οὐκ ὄψεσθέ με οὔθ' οἷ' ἔπασχον οὔθ' ὁποῖ' ἔδρων κακά, ἀλλ' ἐν σκότῳ — ὄψεσθε — οὐ γνώσεσθε*, et intelliges omnia recte se habere." (Herw.) Leg. *οὐκ ὄψοιντ' ἔτι*, aut potius *οὐκ ὀψοίατο*. Attica enim terminatio tertiae personae hujus futuri semper est, ni fallor, — *οίατο*. Cf. 1274. *γνωσοίατο*. OC. 945. *δεξοίατ'* (*δεξαίατ'* mss.).

1272. *ἔπασχεν*] *ἔπεσχεν* A. *ὁποῖ' ἔδρα κακά*] Imperfectum hic vix convenire videtur.

1274. *οὓς δ' ἐχρῇζεν*] I. e. parentes, quos invenire tam cupidus fuerat. Leg. *οὓς δ' ἐχρῆν ἔτ'* —. *ἔχρ ηζεν* (sic) B. *ἐχρῃζεν* A. T.

1275. *τε*] *δὲ* L. pr.

1276. *ἤρασσε πείρων* conj. Nauck. (Non male.) *ἤρασσ', ἔπαιε* (aut *ἤρασσε παίων*) conj. Herw., coll. Eur. Hec. 1175. Andr. 1155. I. T. 310. Hec. 1044. *ἤρασσ' ἐναίρων* (perdens oculos, ut apud Homerum *μὴ χρόα καλὸν ἐναίρεο*) conj. Mein. Herwerden connectit *ἐπαίρων βλέφαρα* (sublatos oculos feriebat), coll. 1270. *ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα* etc. Leg. *ἤρασσεν αἴρων* (coll. 1270.), aut fortasse *ἤρασσε χερσὶ* —. *δ' ὁμοῦ*] *δέ νιν* conj. Herw.

1277. *οὐδ' ἀνίεσαν*] Qu. *οὐδ' ἔθ' ἵεσαν*.

1279. *ὄμβρος χαλαζῆς* (i. e. *χαλαζήεις*) *αἱμάτων* Meineke Anal. p. 166. *ὄμβρος χαλαζῆς αἱματοῦς* conj. Herw., coll. OC. 1502. *ὀμβρία χάλαζα*. (Fortasse recte.) *ὄμβρος χάλαζά θ' αἱματοῦσσ'* Pors. Dind. Qu. *ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ'*, aut *χαλαζῆς αἱματοῦς τ'*. Cf. Tr. 717. *ἰὸς αἵματος* (*αἱματοῦς*?) *μέλας*. Eur. Tro. 78. *καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον | πέμψει*. Cic. de Orat. III. 157. 'grando mista imbri largifluo subito praecipitans cadit'. (*αἱματοῦς* occurit Ant. 528. Eur. Hec. 1066. Tro. 594.) Post h. v. Dindorfius, transitionem ad *ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος* — violentam putans, nonnulla excidisse suspicatur incipientia ab *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν*, aut simili modo. Equidem sex versus (1280—1285) interpolatos esse suspicor. *χαλάζης αἵματος* L. *χαλάζης* — fort A. *αἵματος* A. B. *αἵματός τ'* T. Reisk. *αἱμάτων* Herm. Bergk. *ἐτέγγετο*] *ἐρρήγνυτο* conj. Herwerden. C. C. p. 115. prob. Dind. *ἐδεύετο* Mein. Cf. Aj. 376. *ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα*. Hesych. *Ἐδεύετο*. *ἐβρέχετο*. Quae glossa fortasse ad hunc locum spectat. Fortius vocabulum quam *ἐτέγγετο*, ut Dindorfius monuit, requiritur. *Ἐτέγγετο* a praecedenti *ἔτεγγον* (1277.) venisse videtur.

1280—1281. Hos duos versus ut spurios excludunt Dind. et Herw. Posterior, fortasse per casum, omissus est in Bar.

1280. *οὐ μόνον κακὰ* T. *οὐ μόνου κακὰ* A. B. *οὐ μόνῳ κακὰ* Schn. Bergk. Lege *οὐχ ἑνὸς μόνου*. Et sic Porson. Blom. Gl. Pers. 439. Kvicala. Cf. El. 528. *ἡ γὰρ Δίκηνιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη*. OR. 850. *πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε*. 630. OC. 1239. *κακὰ*] *κάτα* Otto. Weckl. Jebb. *Κακὰ* ex glossemate videtur irrepsisse.

1282. *ὁ πρὶν παλαιὸς δ'* A. T. *δ'* insertum est in B. Qu. *ὁ πρὶν δ' ἐκεῖνος ὄλβος*. Glossema saepit *παλαιός*.

1283. *τῇδε θ' ἡμέρᾳ* A. B. *τῇδε θ'* (s. *τῇ*) *ἡμέρᾳ* T. *τῆιδεθ' ἡμέραι* L. *τῇδε θἠμέρᾳ* Br. Cf. Lob. ad Aj. p. 335.

1284. *αἰσχύνη, κακῶν*] *ἀγχόνη, κακῶν* Naber. *ἐσχάτων κακῶν* F. W. Schmidt. Qu. *αἰσχύνη πάρα· | κακῶν, ὅσ' ἐστὶν ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν*.

1285. Qu. *ὅσ' ἐστὶν ἁπλῶς* —, aut *πάντων ὅσ' ἐστὶν* —. Pro *ὀνόματ'* fort. *εἶδος* aut *ἐνθάδ'*.

1286. *ἐν τίνι* A. B. T. Leg. *ἔν τινι*. *σχολῇ κακοῦ*] *ῥοπῇ κακοῦ* F. W. Schmidt. Gl. B. *διατριβῇ*.

1287. *κλῆιθρα* L. *κλεῖθρα* A. B. N. T. L. et (supr. *η*) L. Pal.

1289. *τὸν μητρὸς αὐδῶν*] *τὸν μὴ προσαυδῶν* L. pr. (corr. a m. ant.). *τὸν μητρὸς — αὐδῶν* (sic) Nauck. Herw. *τὸν μητέρ' — αὐδῶν* conj. Nauck. Cf. Arist. Vesp. 1178. *ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα* —, et Philemon. apud Aelian. N. A. XII. 10. *μῦς λευκός, ὅταν αὐτήν τις — ἀλλ' αἰσχύνομαι | λέγειν — κέκραγε τηλικοῦτον* etc. Parmenion. Anth. Pal. V. 34. *ὁ Ζεὺς τὴν Δανάην*. Catull. 113. 'duo — solebant Macillam'. *Τὸν μητρός*, ait, significare videretur matris filium; sed aequo jure significare posset conjugem matris, ut *ἡ Σωστράτου* valet uxor Sostrati, quamquam ad manum non adest exemplum hujus usus masculini. Sed praecedens *τὸν πατροκτόνον* nos exspectare facit nomen etiam hic potius quam participium. Supple *ἄνδρα* (virum), aut simile aliquid.

1291. *ὡς* B. om. A. *οἷς* Herw. Qu. *οἷ'* aut *οἷς*. *δόμοις ἀραῖος*] Cf. Eur. Med. 608. *σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις*. Iph. T. 778. *ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι*.

1292. *πάντως δ' ἀρωγῆς* F. W. Schmidt.

1294. *δόξει* Reiske. Qu. *δείξει δὲ τοί σοι*. (Eccl. 933.) Aut *δείξει δε καὐτό* (sc. *τοὔργον*). *κλεῖθρα* A. B. T. *κλῆιθρα* L. *γάρ*] *γε* L. *τάδε*] *τάχα* (*γρ. τάδε*) B. Gl. B. *ἴσως*.

1296. Qu. *οἷον κἂν στυγῶν τις οἰκτίσαι*, aut *οἷον καὶ στυγῶν ἂν οἰκτίσαις*. Cf. OC. 1402. *τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα | ἔξεσθ' ἑταίρων*. et ad Tr. 672.

1298. *ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ'*] Leg. *ὅσ' ἐμοὶ προσέκυρσ'* (as many as have ever yet befallen me). Cf. Aesch. Cho. 11. *πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;* *ἐγὼ*] *ἐμοὶ* Herw.

1299. σ' add. m. ant. in L. τλῆμον A. B. T. L. corr. τλήμων L. pr.

1301. *μείζονα*] Qu. *μάσσονα*. Et sic Herw. Cf. ad Tr. 679. Aesch. Pers. 714. *ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω*. Theocr. XXII. 113. *μάσσονα γυῖα — φορέεσκε*. "*Μείζονα* interpretamentum esse videtur rarioris formae *μάσσονα*: prorsus enim inconcinnum est *μείζονα τῶν μακίστων*. Cf. Aesch. Pers. 433. 694. Ag. 584." (Herw.) Blomfieldius (Gl. Pers. 446.) *μάσσων* nihil commune cum *μείζων* habere putat, sed comparativum esse antiqui adjectivi *μακύς*, quocum comparat *ἐλάσσων, θάσσων, ἄσσων, βράσσων, γλύσσων, πάσσων*. Cf. ad Phil. 849. *κακίστων* B. L. pr. *μακίστων* A. L. corr. pr. m. *μηκίστων* T.

1302. *πρὸς* A. T. *πρὸς* (sup. *ἐπὶ*) B. *πρὸ* L. pr. (ς add. ab S.). *τῇ σῇ* T. *σῇ* A. B. Qu. *πρὸς σὴν δυσδαίμονος ὄψιν* (ut OC. 344. *τἀμὰ δυστήνου κακά*). Aut *πρὸς σῇ — ὄψει*. Aut *πρὸς* (*ἐπὶ*) *σοῖς δυσδαίμονος ὤμοις*. Aut *πρὸς* (*ἐπὶ*) *σῷ δυσδαίμονι κρατί*. *μοίρᾳ*] Lege *δείρᾳ*. Cf. OR. 263. Ant. 1346. Forma *δείρα* exstat Eur. Hipp. 771.

1303. Verba *φεῦ φεῦ δύστανος* ut a v. 1308. huc allata excludunt Dind. Bergk. Herw. Cf. ad El. 77. *δύστανος*] *δύσταν'* Schubring. *σε θέλων* A. L. T. *σ' ἐθέλων* B. Dind. Herw.

1304. *πόλλ' ἀνέρεσθαι* A. *πόλλ' ἀνερέσθαι* B. *πόλλ' ἀνέρέσθαι* (priori accentu eraso) L. Lege *πολλὰ δ' ἐρέσθαι*. Nauckius et Herwerden. *πολλὰ πυθέσθαι* suspectant.

1305. *πολλὰ δ' ἀθρῆσαι*] Haec ('ut plane *ἀπροσδιόννσα*') damnant Nauck. Heims. Herw.

1306. *τοίαν* (supr. *π*) A. *ποίαν* L.

1307. *αἴ αἴ* B. *αἶ αἶ αἶ* T. L. *αἶ αἶ αἶ αἶ* A. *αἰαῖ αἰαῖ* Herm. Bergk. Weckl. *φεῦ φεῦ* excludunt Herm. Bergk.

1308. *ποῖ* A. T. *πῇ* B. *πᾶ* A. B. *πᾶι* L.

1309. *πᾷ μοι φθογγά; διά μοι πέταμαι φοράδην* Bergk.

1310. *φθογγὰ* A. B. *φθογγὴ* T. *διαπέπταται* B. T. *διαπέταται* A. L. del. Dind. Herw. *διαπωτᾶται* conj. Musgr. *φοράδην μοι, δαῖμον, ἐν*. Nauck. Herw.

1311. *ἰὼ* A. B. *ὦ* T. *δαῖμον* A. B. T. *ἐξήλω* (sup. rubr. *ου*) B. *ἐξήλου* A. L. T. *ἐξήλλου* Herm. Dind. *ἐνήλω* Herw. *ἐνήλου* Bergk. Nauck. Lege *εἰσήλω* (*εἰς* et *ἐξ* in compositis saepe confunduntur). Gl. B. *προέβης*. Sed *ἐξελθεῖν εἴς τι* est OC. 981. Metrum hujus versus antipasticum videtur esse, ⏑ – – ⏑, ⏑ – – –, ut Eur. Phoen. v. 109. *ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς*.

1312. *ἐς δεινὸν*] *ὡς δεινὸν* conj. Herw. *ἐς δεινὸν* corruptum videtur. Qu. *ὦ* – ⏑ (substantivum aliquid) *οὐκ* etc.

1313—1315. Graviter corruptus locus.

1314. *ἐπιπλόμενον*] *ἐπιπλώμενον* A. L. T. *ἐπίπλημον* B. Connectendum forsan *ἐπιπλόμενον* cum integra clausa, virgula post *ἀπότροπον* sublata.

1315. ἀδάμαστόν τι A. B. T. Qu. ἀδάματόν τι —. ὂν om. A. B. T. δυσούριστον ὂν Herm. Bergk. Herw. "Lectio incerta." (Herw.) δυσήριστον (i. q. δυσέριστον!) conj. Bergk. Qu. δυσουριστότατον, aut δυσεξούριστον? Aut δυσέξηνυστον. (Cf. Eur. Hipp. 1237. δεσμὸν | δυσεξήνυστον ἕλκεται δεθείς.) Cf. ad 1323.

1316. οἴμοι in L. cum praec. v. cohaeret.

1319. πήμασι A. B. πήμασιν T.

1320. φορεῖν (γρ. φέρειν) B. φέρειν T. φορεῖν A. θροεῖν Nauck. Herw. Heims. φρονεῖν conj. Bergk.

1322. ἐμὸς ἐπίπολος] γρ. καὶ ἐμοῖς ἐπὶ πόνοις ab S. in L. Unde σὺ μὲν ἐμοῖς πόνοις ἔτι (aut ἔπι) μόνιμος conj. Bergk. Herwerden merito suspectat ἐπίπολος. Qu. σὺ μὲν ἐμὸς ἄρα φίλος ἔτι μόνος εἶ· ἔτι γὰρ —. μήκιμος T. σὺ (pro ἔτι) T. με Erf. Bergk.

1323. ἐμὲ τὸν A. B. τόν γε T. Gl. B. πρὸς ἐμὲ διατρίβων. κηδεύων] κηδεμὼν Bergk. Herw. (κηδεμὼν legitur Ant. 549. τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών. Phil. 195.) Qu. ὑπομένεις με κηδεύων τὸν τυφλόν.

1325. γινώσκω A. B. L. T.

1326. τήν γε A. T. τήνδε B. Aug. b.

1328. μαρᾶναι A. B. T. ἐπῇρε A. L. ἐπῆρε B. Weckl. Cf. ad El. 54.

1329. ὦ φίλοι A. B. φίλοι T. Hupfeld τάδε cum κακὰ ἐμά connectit.

1330. ὁ κακὰ τελῶν ἐμὰ B. T. κακὰ et ἐμὰ om. L. pr. m. addita a m. ant. ὁ κακὰ κακὰ τελῶν A. Weckl. ἐμὰ add. A. B. om. T. τάδ' (litera supra τ erasa) L. πάθη Dind. Herw. Cf. ad 1350.

1334. δρᾶιν (ι erased) L.

1336. ταῦθ' recte A. T. τάδ' B. (γρ. ταῦθ') L. τᾷδ' Nauck.

1337. τί δή ποτ' A. B. τί δῆτ' L. T. Qu. τί δῆτ' ἐμοὶ τερπνὸν ἢ | βλεπτὸν ἢ προσήγορον | ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἢ 'σορᾶν, φίλοι;

1339. ἔτ' ἔστ'] τί τ' ἔστ' Herw. Qu. τί δ' ἔστ'. ἡδονᾷ mss. σὺν ἁδονᾷ Dind. Heims. Herw. ξὺν — Herw. Praef. p. VIII. Gl. B. σύν. Cf. ad El. 1277.

1340. ἐκτόπιον] ἐκ τόπων (ut melius respondens versui ant.) conj. Dind. ἐκποδὼν Herw. ἀπάγετ' ἐκτοπόν μ' ὅτι τάχιστα γᾶς Herm. "non male" Elmsl. Cf. v. ant. 1360. et ad Tr. 955. Qu. ἀπάγετ' ἐκποδών μ', ἀπάγεθ' ὡς τάχιστ'. De ἔκτοπιος cf. 166. OC. 119. με] τόνδ' malit Herw., ut accurata metrica responsio sit. De brevi syllaba finali versus dochmiaci cf. Aj. 394. Arist. Fr. 560. (ex trag.).

1341. τὸν ὀλέθριον μέγαν mss. τὸν ὄλεθρον μέγαν Turn. Leg. τὸν μέγ' ὀλέθριον, quod facile in τὸν μέγαν ὄλεθρον et postea in

τὸν ὄλεθρον μέγαν corrumpi potuit. Ferri non potest *τὸν ὄλεθρον μέγαν* pro *τὸν ὄλεθρον τὸν μέγαν*.

1343. *τὸν μέγ' ὀλέθριον* Erf. (Quod praeferendum est, ut melius congruens cum v. ant. 1364.) *τὸν ὄλεθρον με γᾶς* conj. Bergk. (Sed ita addendum foret *τᾶσδε*.) *τὸν ἀλιτρώτατον* Weckl. (ut *βαρυποτμωτάτας* Eur. Phoen. 1345.). Cf. Arist. Thesm. 394. *τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν*. *ὀλέθριον* A. B. L. T. Ald. Bar. Bodl. Laud. Trin. Dresdd. Augg. Mosq. Brunckii mss. *ὄλεθρον* Turn. Br. Weis. Herw. *μέγα* A. B. L. T. Aug. b. Dresdd. Turn. *μέγαν* Br. Weis. Multo magis probabile est *μέγ'* sic positum in *μέγαν* mutatum esse quam lectionem *τὸν ὄλεθρον μέγαν*, si quidem ea reperta est, turbatam fuisse.

1345. *κατάρατον* B. non A. T. *δέ γε καὶ* T.

1347. *ἴσον*] *ἴσως* A. B. Recte.

1348. *ὡς σ'* (*ὅσσ'* L. pr.) *ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἂν* B. L. T. *ὡς — ποτὲ* A. Gl. B. *εἴθε*. *ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε* Nev. Herw. *ὥς σ' ἠθέλησα μηδάμ' ἂν γνῶναί ποτε* Weckl. Qu. *ὡς ἠθέλησ' ἂν μή σ' ἀναγνῶναί* (aut *μηδέ σε γνῶναί*) *ποτε*. Aut potius *ὥς ὤφελόν σε μηδ' ἀναγνῶναί ποτε*. *μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε*] *μηδαμὰ γνῶναι* Dobr.

1349. *ὅς ἀγρίας πέδας ἐπιποδίας μ' ἀπό τε φόνου* T. *ἀπ' ἀγρίας* L. *νομὰς ἐπιποδίας* [*ἔλαβε*] *ὅς ἔμ' ἀπό τε φόνου* Bergk. Qu. *ἀπό μ' ἐπιποδίας ἔλαβε* (aut *ἐχάλασ'*). Cf. v. str. 1330.

1350. *νομάδος ἐπιποδίας ἔλαβέ μ'*] *νομάδ'* — Elmsl. Dind. Non sollicitandum videtur *νομάδος*. Leg. *νομάδας ἀπὸ ποδῶν ἔλυσ'* —. *νομάδος* A. B. L. om. Dresd. Steph. *νομάδ'* Elmsl. Dind. *νομὰς* Bergk. Herw. *ἔλαβέ μ'* L. pr. *ἔλυσεν* A. L. corr. a m. ant. Bar. Laud. Bodl. Dresd. b. Aug. c. Mosq. *ἔλυσ' ἔμ'* B. Aug. b. *ἔλυσέ μ'* Trin. om. Dresd. a. Bergkius *ἔλαβε* aut *ἔλυσε* glossema ad *ἔρυτο* esse putat, eamque sententiam Scholiastae paraphrasi confirmari arbitratur. *ἀπό τε φόνου*] Lege *ἀπὸ φόνου τ'*, quod respondebit praecedenti *ἐμὰ πάθη* v. 1330., nisi ibi retinendum est *πάθεα*. *τοῦ* (pro *τε*) B. pr.

1352. *ἔρρυτο* A. B. T. *ἔρυτο* (?) Dind. Bergk. Herw. Cf. v. str. 1331. *ἔπαισε δ'* —. Hesiod. Th. 304. *ἥ δ' ἔρυτ'* (*ῠ*) —. *εἰς* A. B. L. *ἐς* T.

1355. *ἦν* vulg. L. *ἦ* Dind. Herw. Qu. *οὐκ ἦ φίλοις ἂν* (v. Ant. 69 sq.), aut *οὐκ ἂν φίλοις ἦν*. *ἄχος* A. T. Aug. b. *ἄχθος* B. (sup. gl. *ἄλγος*). L. *ἄχθος* Bar. Bodl. Trin. et (gl. *ἄλγος*) Mosq. conj. Bergk. Cf. El. 120. *ἄχθος* (*γρ. ἄχος* F.).

1357. *οὔκουν*] Lege *οὐκ ἄν*, aut *οὔτἄν*.

1358. *ἦλθον*] Gl. B. *ἀπέβην*.

1359. *ἐκλήθην*] *ἐκλήθην ἂν* Heims. Herw. *ἄπο* om. Trin. Sed cf. 1362.

1360. *ἄθλιος* A. B. T. *ἄδικος* Erf. (quod confusum est cum *ἄθλιος* Eur. Hel. 676.). *ἄθεος* Elmsl. Bergk. Dind. Fort. *ἀσεβὴς* aut *ἐναγής*. Cf. 1382.

1362. *ὁμογενὴς* A. B. T. *ὁμολεχὴς* Mein. (Anal. p. 314.) Bergk. Dind. Herw. Confer *κοινολεχὴς* El. 97. *εὐλεχὴς* Tr. 515. *ὁμοδέμνιος* Aesch. Ag. 1108. Eandem correctionem ipse feceram. *αὐτὸς* A. B. *αὐτός γ'* T.

1365. *ἔφυ* A. B. T. *ἔφυι* (sic) L. *ἔτι* Herm. Bergk. Herw. *ἔτι* eandem sedem tenet in v. str. 1345. *τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς*.

1368. *ἦσθ' ἂν* Pors. Adv. p. 174. Hart. Sed cf. ad Aj. 634.

1370. *μὴ δὲ* A. B.

1371. *ὄμμασιν* A. *ὄμμασι* B.

1372. *ἅδου* A. B.

1373. *οἷν*] *οὖν*, ut videtur, L. pr. Cf. Arist. Av. 1237. *οἷς* (*θεοῖς*) *θυτέον αὐτοῖς* (*αὐτοὺς* Dind.). Qu. *εἰς ὦ 'μοὶ δύο* —.

1376. *βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε*] *ἄβλασθ'* — T. Halbertsma. Malim *ἄβλαστεν ὡς ἔβλαστε*. Requiritur *ὡς* potius quam *ὅπως*. *βλαστοῦσ'*] Qu. *βλαστόνθ'*, quasi *τέκνα ἐφίμερα ὁρᾶν ἦν* praecessisset. Et sic Hart. Post *ἐμοὶ* ponatur interrogationis nota. *ἔβλαστεν* L.

1377. *ποτέ*] *ἔτι* Weckl.

1379. *ἱερὰ* A. *ἱρὰ* B. Dind. Herw.

1380. *ἔν γε ταῖς Θήβαις* B. *ἔν τε* — A. *ἐν ἱεραῖς Θήβαις* conj. Hart. *ἐν πάτρᾳ Θήβαις* Weckl. Suspectat Herwerden. Qu. *ἔν γε Θήβαισιν τραφείς*. Aut *ταῖσι Θήβαισιν τραφείς*. Aut *κάλλιστ' ἀνὴρ — εἷς γε*. Cf. ad Tr. 460. Raro post *εἷς* additur *γε*. *τραφείς*] *στραφεὶς* (versatus, gl. B. *διατρίψας*) Herw., qui rogat, "Thebis educatum se fuisse qui poterat Oedipus dicere?"

1382. *τὸν ἐκ θεῶν*] *τὸν ἔκθεον* (del. 1383.) Badham. Sed *ἔκθεος* dubiae auctoritatis vocabulum est.

1383. *καὶ γένους ἀλάστορα* (aut *καὶ παλαμναῖον γένους*) conj. Herw., qui *τοῦ Λαΐου* glossema esse putat. "Si Sophocleus est, procul dubio monstrum alere censendus est." (Herw.) *τοῦ γένους μιάστορα* Weckl., coll. Androm. 615. Lege *καὶ φονέα* (aut *τῷ φόνῳ*) *τοῦ Λαΐου*. Incert. ap. Suid. in *Ἀρίστιππος*: *ἄρρην πεφυκὼς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος*. *τοῦ Λαΐου*] *ἀλάστορα* Herw.

1384. *ἐμὰν* (s. *η*) B.

1385. *ὄμμασιν* A. *ὄμμασι* B. *ὁρᾶν*] *ὁρᾶιν* L.

1387. *πηγῆς*] *πύλης* Reiske. *ἠνεσχόμην* A. B. T. *ἀνεσχόμην* L. *ἂν ἐσχόμην* Br. Bergk. Cf. ad 829. Qu. *οὐκ ἂν ἐσχόμην*. Cf. ad Ant. 467. Tr. 226.

1388. *μὴ ἀποκλεῖσαι* A. L. *μὴ 'ποκλεῖσαι* B. T. Hupfeld *τὸ μὴ οὐ* legendum suspicatur. "Sed haud raro poetae, ubi *μὴ οὐ* metro excluditur, utuntur nudo *μή*." (Herw.) Utinam ille talis

constructionis certum exemplum attulisset. In sententia negativa *τὸ μὴ οὐ* aut *μὴ οὐ* semper requiritur, non *τὸ μή*. Sic Ant. 443. *κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή* (l. *τὸ μὴ οὐ*) —. Eur. Hipp. 48. *τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν* | *τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν* etc. 685. *οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ* (*μὴ* vulg.) *τάδ' ἐξειπεῖν πατρί*. Plat. Resp. I. 354 D. *οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν*. Xen. Cyr. I. 6. 32. *οὐκ ἀπείχοντο ἀπὸ τῶν φίλων τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν παρ' αὐτῶν*. Cf. ad Trach. 90. 226. Aj. 728. Sed Aesch. Prom. 235. *ἐξερυσάμην βροτοὺς* | *τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν*. 890. *μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ* | *κτεῖναι ξύνευνον*. Qu. *τὸ μὴ οὐχὶ κλῇσαι*, aut *τὸ μὴ οὐ συνεῖρξαι*, aut *τὸ μὴ οὔ με κλῇσαι*. Aj. 96. Eur. Alc. 705. *σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν*. Thuc. III. 1. *τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ* — *τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν*. V. 25. *ἀπέσχοντο μὴ* (l. *τὸ μὴ*) *ἐπὶ τὴν ἑκατέρων χώραν στρατεύειν*. Plat. Phaed. 117 D. *τέως μὲν* — *οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν*. Xen. Anab. I. 2. 3. *μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ* (l. *τὸ μὴ*) *καταπετρωθῆναι*. Herod. V. 101. *τὸ μὴ ληλατῆσαί σφέας ἔσχε τόδε*.

1389. *ᾗ* Dind. *ἦν* vulg. L.

1390. *οἰκεῖν*] Forsan *ἔχειν*.

1393. *ἦν* vulg. L. *ᾗ* Elmsl. Dind. Herw.

1395. *ἆρα* T. *ἄρα* A. B.

1396. Qu. *ἕλκος κακῶν* (aut *κακῶς*) *ὕπουλον*, aut *ἕλκος γ' ἔχονθ' ὕπουλον*. Aegre crediderim verum esse *κάλλος*.

1397. Suspectant Hart. Herw. Weckl. Vix de se ipso loqui posset Oedipus, nisi quidem *κακῶν* tantum ad Jocastam spectat, quae, ut ipse Oedipus, *κακὴ* erat, quamvis *ἄκουσα*.

1400. *αἳ τοὐμὸν αἷμα*] *αἳ πατρὸς* — *ἐπίετ' ἐρεμνὸν* F. W. Schmidt. *αἳ θερμὸν αἷμα* (i. e. recens effusum) feliciter Herw., coll. OC. 622. *θερμὸν αἷμα πίεται*. Hom. Il. 11, 477. Quint. Smyrn. I. 387. Adde Eur. Rhes. 790. *θερμὸς κρουνὸς* — *αἵματος νέου*. Recte, opinor: nam, ut bene admonet, *τοὐμὸν αἷμα πατρὸς* vix confirmari potest Electrae v. 1382. *τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον*, aliisque locis similibus a Lobeckio ad Ajac. v. 7. collectis. In loco modo allato et *τοὐμὸν* et *φρενῶν* ad unam eandemque personam pertinent, hic vero *τοὐμὸν* et *πατρὸς* ad diversas personas spectant. Qu. *αἵπερ τόθ' αἷμα* —, aut *αἳ 'μοῦ τόθ' αἷμα* —.

1401. Qu. *ἆρα μὴ μέμνησθ' ἔτι*. Ita etiam Dind. Heims. p. 212. Herw. (De *ἆρα μὴ* cf. Ant. 632.) Aut *ἆρά που* —. *ὅτι* A. B. T. *ὅτι* (*γρ. ὅταν* ab S.) L. Cf. Arist. Eccl. 22. *ὡς Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι*. Herod. I. 36. *παιδὸς* — *περὶ* — *μὴ μνησθῆτε ἔτι*.

1402. *ὑμὶν* A. *ὑμῖν* B. *ὕμιν* L. pr.

1405. *ταυτὸν* A. B. *τοὐμὸν* frustra Nauck. *ἀνεῖτ' ἄτλητον* Herw. coll. 792. Qu. *καινὸν* aut *δεινόν*, aut potius *ἀνεῖτ' ἄναγνον*.

1409. ἃ μηδὲ δρᾶν καλὸν] Leg. ἃ μηδ' ὁρᾶν καλόν. Et sic Nauck. ἃ μή 'στι δρᾶν καλὸν Herw.

1410. που A. B. T. ποι Burges. Mein. (del. 1411.) Herw. Fortasse recte. γῆς Nauck.

1411 sq. καλύψατ' — ἐκρίψατ'] ἐκρίψατ' — καλύψατ' Heath. Burges. Nauck. Mein. Herw.

1411. καλύψατ' vulg. Qu. κομίζετ', aut ἐκπέμψατ' —. Meinekius totum versum suspectat non modo propter καλύψατε, sed propter ea quae sequuntur, φονεύσατ' etc., quae Oedipi voto contraria sunt, qui non mortem sed exilium optat (1340. 1436. 1451. 1518.). Praeterea in eo offendit quod is qui in regione mediterranea versatur votum exprimit ut in mare conjiciatur. Versum suspectum habet etiam Herwerden. Heathius ἐκρίψατ' — καλύψατ' transponit, sed locutio θαλάσσιον καλύπτειν inusitata est, θαλάσσιον· ἐκρίπτειν autem usitata. Vulgata vix vera esse potest.

1412. ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι] ἔνθα μ' οὔποτ' — Naber, male. Cf. 796. 1419. 1437. Aj. 659. El. 380. 436. Tr. 800. Contra recte legitur Aesch. Prom. 21. ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν | ὄψει.

1413. θιγεῖν A. B. T.

1414. πείθεσθε L. m. ant. prob. Kvic. πείθεσθαι L. pr. (ε addito in marg.) πίθεσθε Elmsl. Dind. Cf. ad El. 1015.

1415. Post h. v. Bergkius transposuerit 1424—1431. Praeterea cum Nauckio duos Chori versus periisse arbitratur.

1416. ὧν ἐπαιτεῖς] Leg. ἅμ' ἐπαιτεῖς. ἐς δέον] εἰς δέον L. ἐς καλὸν conj. Wecklein p. 5, coll. 78. Cf. Ant. 392. ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾷ.

1421. ἐφηύρημαι Elmsl. Dind. Herw.

1422. οὐχ A. B. οὐθ' T. οὐχ L. m. rec. in marg. οὐ (litera post υ deleta) pr. Malim οὐθ' — οὐθ'. Cf. Aj. 428. οὔτ' οὖν σ' ἀπείργειν οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν | ἔχω. OC. 939. ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων, | — οὔτ' ἄβουλον etc. 1139. οὔτ' — οὔτ' —. 451. 1141. Qu. aut οὔτ' ἐγγελαστὴς —. (Eur. Hipp. 1000. οὐκ ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων.) οὐθ' ὡς bis Suid. prob. Lenting. ad Androm. 557. Fortasse recte.

1423—1431. Nauckius hos versus post 1415. transponit, Oedipo eos assignans. Cui distributioni obnititur Meinekius.

1423. Post h. v. Creontis sermonis partem excidisse putat Herwerden, in qua Chorum culpaverit quod Oedipum ex palatio regio egredi sivisset, praesentia sua mortalium oculos polluentem. Deinde Creon pergit, ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν etc. Itaque lacunam indicat. Ultima portio hujus fabulae, ut Oedipi Colonei aliarumque tragicorum fabularum, multas corruptelas et interpolationes passa est.

1424. μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι] Qu. μηδὲν αἰσχύνεσθ' ἔτι, aut μηκέτ' αἰσχύνεσθέ τι.

1428. ἱρὸς Dind. Herw. προσδέξεται A. B. L. (litera supra σ erasa) T. (Aesch. Eum. 655. ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;) Lege προσδέρξεται cum Corae. Cf. OC. 121. προσδέρκου. Aesch. Prom. 798. ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται | ἀκτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ. Fr. 170. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται etc. Προσδέγματα et προσδέργματα confusa sunt Tr. 628. Gl. B. ἀνέξεται.

1429. Qu. ἀλλ' ὡς τάχος σ' ἔσω τις ἐσκομιζέτω. Vulgata mendosa est. ἐς A. B. L. T. Ald. εἰς οἶκον] Qu. εἴσω νιν, aut ἀλλ' ὡς τάχος σφ' εἰς οἶκον —. ἐσκομίζετε A. corr. B. L. T. εἰσκομίζετε A. pr.

1431. οὐδ' A. B. οὔθ' T. L. pr. οὐδ' rec. οὐχ al. rec. in marg. τι] τί L. τῶν πάρος κακῶν] τῶν πάρος λόγων Enger. Weckl. τῶν πεπραγμένων conj. Nauck. μάλισθ' ὁρᾶν μόνοις τ' ἀκούειν] μόνοις θ' ἀκούειν Dobr. Mein. Lege μόνοις ὁρᾶν μόνοις δ' ἀκούειν. Cf. OC. 1135. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν | μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.

1432. μ' ἐλπίδος T. ἐλπίδος μ' A. B. Qu. ἐλπίδος ψεύσας μ' ἔχεις. Cf. Aj. 1382. καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ. Tr. 712. εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης. El. 809. ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς | αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, etc.

1434. οὐδ' ἐμοῦ] οὐδ' ἐμοὶ (aut ἐμὸν) A. Qu. οὐ δ' ἐμοῦ (sic). Cf. 398. Aut potius οὐκ ἐμοῦ.

1435. καὶ τοῦ με] Qu. καὶ τοῦ σὺ —;

1436. ῥίψον A. B. L. T. ῥῖψον Dind. Bergk. Nauck. Herw. ὅσον τάχιστα] Qu. ὅπως τάχιστα. Cf. Ant. 1103. El. 1433. ὅπου B. T. Fort. ὅποι. Cf. ad Phil. 482.

1437. φανοῦμαι] θανοῦμαι Mein. (ad OC. p. 245., coll. 1440 sq. 1425 sq.) Dind. Herw.

1438. Dindorfius mire explicat sic, ἔδρασ' ἄν, εὖ ἴσθι, τοῦτ' ἄν. Lege ἔδρασ' ἄν, εὖ κάτισθι, τοῦτ'.

1439. ἔχρηζον A. B.

1441. τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι] Qu. τὸν ἀσεβῆ 'ξαπολλύναι.

1444. οὕτως ἄρ'] θεοὺς ἄρ' Weckl. Quae correctio Creontis responsum, alioqui difficile intellectu, explicat. οὕτως venit, ni fallor, a v. 1442. Weckleinius jure observat, "Quid est οὕτως? Quid movet Creontem ut dicat τῷ θεῷ πίστιν φέροις? Reprehendendi profecto sunt interpretes, quos hoc loco nihil offendit." Malim tamen θεοὺς γὰρ —.

1445. νῦν τ' ἂν A. B. L. T. Malim νῦν γ' ἄν. Post h. v. nonnulla excidisse putant Wunder et Wecklein.

1446. Hic intractabilis et parum elegans versus interpolatus mihi videtur, saltem graviter corruptus est. Parum enim hic conveniunt particulae καὶ — γε. Qu. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε προστρέπω τε πρὸς (δρᾶν). Aut καὶ μὴν ἐπισκήψω τι καὶ προστρέψομαι, aut ταῦτ' οὖν ἐπισκήπτω τέ σοι καὶ προστρέπω. τε] γε

(supr. τε a m. ant.) L. προτρέπομαι A. B. προτρέψομαι T. προστρέψομαι (ε ex ι corr. a m. ant.) L. Qu. προστρέπω τε πρός, aut χἄμα προστρέπω, aut καί σε προστρέπω. Cf. Aj. 831. τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω. OC. 50. Aut προστροπαῖος ὤν.

1451. ὄρεσιν] ὄρεσσιν L.

1452. ὄὑμοὶ B.

1453. ζῶν τε A. B. T. ζῶντι (adhuc vivo) Reisk. Toup.

1454. οἵ — ἀπωλλύτην] Hoc vix bene Graecum est. Qu. οἵ μ' ἀπώλλυσαν, aut ἐξ ἐκείνοιν, ὥ μ' ἀπωλλύτην.

1455. μήτε μ'] μήτ' ἐμ' A.

1457. θνήισκων L. 'πὶ τῷ B. 'πί τῳ A. T. πί τῶι (sic) L. pr.

1458. ὅπηπερ A. ὅποιπερ B. T. Recte. Cf. Aj. 690. 810. et ad Phil. 481.

1459. ἀρσένων (σ in ρ mutato a m. rec.) L. Qu. τοῖν μὲν ἀρσένοιν (ut ταῖν δ' ἀθλίαιν etc. 1462.). Κρέων L. T. Κρέον A. B.

1460. πρόσθη A. B. T. πρόσθῃ L. vulg. προσθῇ Bergk. προθῇ Elmsl. Herw. Recte.

1461. ποτὲ σχεῖν] Fort. ποτ' ἴσχειν.

1462. Qu. τοῖν δ' ἀθλίοιν οἰκτροῖν — ἐμοῖν. Et sic Herw. Cf. ad 1504.

1463. οἷν Herw. ἡμὴ] ἤδη Hart. ἄλλη Weckl.? ἐστάθη] ἐπλήσθη Nauck. prob. Herw.

1464. Legerim τράπεζα τοῦδε τἀνδρός. ἄνευ glossema est ad χωρὶς, quod in textum irrepsit. ὅσον A.

1465. τῶνδ'] τώδ' Schneid. conj. Herw. Recte.

1466. τοῖν Herw. ταῖν Br. Madvig. Suspectat Nauck.

1468. ὦναξ A. ὦ ῎ναξ B.

1469. χερσὶ δ' ἂν L. pr. B. T. χερσί τ' ἂν A. L. corr. a m. rec. χερσὶ τἂν Elmsl. Bergk. θιγὼν B. T.

1470. σφᾶς L. σφὰς P. Herw. Scrib. σφας, ut in 1508.

1471. τί φημί; A. B. T. Cf. Tr. 865. τί φημί; Qu. τί φής, τί; aut τί φάσκεις; aut τί φήσεις; aut τί φὴς, παῖ; (Aj. 804.), aut τί δὴ 'στί; aut τί τοῦτο; (OC. 513.), aut τί φῶ; τί; (OC. 315. Eur. Hel. 483. τί φῶ; τί λέξω; Herc. 514. λεύσσω τἀμὰ φίλτατ', ἢ τί φῶ;)

1472. οὐ δή —] ἤδη — conj. Mein., qui οὐ δή που et οὔ τί που nunquam usurpari putat nisi de eo quod non modo inexpectatum sed ingratum est. Ita etiam Herwerden. που] ποῦ L.

πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν] Qu. τῶν ἐμῶν τοῖν φιλτάτοιν (aut τῶν φιλτάτων). Eur. Fr. 12. μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα.

1474. ἐγγόνοιν A. L. T. ἐκγόνοιν B. Herw. Qu. ἐκγόνων ἐμῶν. Cf. Aj. 842. πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων. OC. 588. Confer ἀπόγονος OC. 220. 534. Fortasse haec verba significant τὼ φιλτάτω ἐμὼ ἀπογόνω.

1475. λέγω τι] λέγω. τί; (sic) L.

1476. *γάρ εἰμ'*] *γὰρ εἶμ'* A. L. *γὰρ εἴμ'* Ald. *τὴν παροῦσαν τέρψιν*] *τὴν παρ' αὐταῖν τέρψιν* Weckl. Malim *τὴν πάροιθε τέρψιν*.

1477. *ἥ σ' εἶχεν* A. B. L. pr. T. Dind. *ἣν εἶχες* A? L. corr. a m. ant. Turn. *ἧς ἔχει* Dind. II. *ἣν ἔχεις* Schubert. *ἧς σ' εἶχεν πόθος* Herw. Cf. Arist. Pl. 115. *οἶμαι — τῆς ξυμφορᾶς ταύτης σε παύσειν, ἧς ἔχεις* (*ἥ σ' ἔχει* Dind.).

1479. *ἡ 'μὲ* B. *ἥ με* A. T.

1480. *ἴτ'* L. a m. rec. Qu. *δεῦρο δεῦρ' ἴτε*. Corruptela orta fuerit propter prioris *δεῦρο* omissionem. Aut *ὦ — ἐστέ μοι, ποῦ; δεῦρ' ἴτε*. Aut *ὦ — ἐστέ; ποῦ; δεῦρ' ἔλθετε*.

1481. *ἐς* B. in marg. (sup. *εἰς*). *ὡς* (sup. *εἰς*) A. *ὡς* T. *ἐς* Elmsl. Hart. Herw. Cf. ad 1178. Tr. 365. *δόμους ἐς* (*ὡς* vulg.) *τούσδε*.

1482. *ὑμὶν*] *ὑμῖν* A. vulg. *ὑμῖν* (sup. *ὧν*) B. Cf. ad OC. 25. 34.

1483. Construe *προυξένησαν ὧδ' ὁρᾶν* (have made to see thus, i. e. not at all).

1484 sq. Damnant Todt. Nauck.

1484. *ὑμὶν* A. *ὑμῖν* (sup. *ὦ*) B. *ὕμιν* L.

1485. *πατήρ*] *ἀροτὴρ* conj. Herw. Sic Eur. Tro. 135. *τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων*.

1486. *καὶ σφὼ* B. *καί σφω* T. *ὡς σφὼ* T. Halbertsma.

1487. *τὰ πικρὰ τοῦ λοιποῦ* B. *τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ* A. T.

1489. *ἥξετ'* A. B. *ἵξετ'* T.

1491. *ἵξεσθ'* A. L. corr. ab S. T. *ἥξετ'* B. *ἥξεθ'* L. pr. Qu. *ἥξετ'*, ut in 1489.

1492. *δή*] *δεῖ* L. pr. *δ' ἡ* m. rec. *ἥκητ'* A. B. *ἴκητ'* T. L. corr. rec. (*ι* supr. *ἥ*).

1493. *παραρίψει* L. pr. (corr. a m. rec.) *τίς οὗτός ἐστιν, ὃς* (aut *τίς ἐστι, τίς ποθ', ὃς*) conj. Herw., coll. Phil. 990. 1241. Qu. *τίς ὧδε μῶρος, ὃς* etc. (Cf. Ant. 220. *οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ*.) Aut *οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν παραρρίψαι*. (Cf. Eur. Med. 1329. *οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν — ἔτλη*.) Aut *τίς ὧδ' ἄνους ὅστις —*. (Eur. Hec. 296. *οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις | ἥτις — οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ*.) Aut *τίς ἔστ' ἀνήρ, ὅστις —;* Aut *τίς γαμβρὸς* (aut *ὁ πόσις*) *ἔσται;* Aut *τίς οὐκ ἀλύξει;* Aut *τίς ὧδ' ἄνους ἔσται, παραρρῖψαι —*. Aut *τίς οὐκ ὀκνήσει —*.

1494. *τοῖς ἐμοῖς*] *τοῖς ἑοῖς* (*τοῖσιν οἷς* debebat) Badham. Madvig. *τοῖσί θ' οἷς* Herw. *τοῖς τέ τοι —* conj. Mein. ("De illo cui eas ducere in mentem fortasse venturum sit, ejusque familia haec dici vel solum futurum *ἔσται* monstrat.") *ἃ τοῖς πάλαι* (aut *τοῖσι πρὶν*) *γονεῦσιν* conj. Dind. *τοῖς ἐμοῖς* suspectum habent Hart. Heims. Herw. Lege *ἃ τοῖσιν* (aut *τοῖσί θ'*) *οἷς | γονεῦσιν* (to his own parents as well as yours). Aut *ἃ τοῖς θ' ὁμοῦ | συνοῦσιν* (aut *ναίουσιν*, coll. 338. *τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες*. 414.) —. Aut *ἃ τοῖσί τε | συνοῦσιν* (i. e. their husbands). Aut *ἃ τοῖς θ'*

ὁμοῦ | *ναίουσιν*. Aut *ἃ τοῖσί θ' οἷς* —. Cf. Aj. 1008. *ἤ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα,* | *δέξαιτ' ἂν* etc. Weckleinius verba *ἃ* — *ὁμοῦ* omiserit. *ὁμοῦ*] Fort. *ὁμῶς*. *λαμβάνων*] Qu. *λαμβάνειν*.

1495. *γονεῦσιν*] *γόνοισιν* Nauck. Schenkl. *γαμβροῖσιν* alii. Qu. *γονεῦσί τ' ἔσται*. *σφῷν*] *σφίν* Madvig. *δ'* B. T. *θ'* A.

1497. 1498. Bergkius unum versum fecerit, *κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὧνπερ ἐξέφυ*.

1497. *ἔπεφνε* A. B. T. *ἔπεφνεν* L.

1498. *ἐσπάρη*] *ἠρόθη* conj. Mein., coll. 1485. *ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην*. *ἐτράφη* conj. Herw. Dindorfius explicat, unde ipse prodiit a patre satus. At hujusmodi brachylogia vix excusabilis est. Herwerden sine causa *ἐκ τῶν ἴσων* pro *ἐκ τῶν αὐτῶν* positum suspectum habet.

1499. *ἐκτήσαθ'*] Qu. *ἐγείναθ'*. *ὧνπερ*] *ἔνθεν* T. Halbertsma.

1501. *οὐκ ἔστιν οὐδεὶς*] Qu. *οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστ',* —.

1504. *ταύταιν*] Qu. *τούτοιν*. Et sic Herw. Feminina *τούτω* et *τώδε* occurrunt El. 981. Sed cf. OC. 859. 1149. *ὦ 'φυτ*. B. *ὦ φυτ*. A. L.

1505. *μή σφε* A. T. *μή με σφε* B. *μή σφε παρίδῃς* A. B. T. *μή σφε περιΐδῃς* Reiske. *μή σφ' ἀτιμάσῃς* conj. Erf. *μή σφ' ἴδῃς ποτὲ* conj. Herw., qui vulgatam ex interpretatione venisse suspicatur. Qu. *μὴ περί σφ' ἴδῃς*, aut *μὴ παρά σφ' ἴδῃς*. Cf. Herod. III. 65. *ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω* — *μὴ περιιδεῖν* (*παριδεῖν* S.) *τὴν ἡγεμονίην*. VIII. 75. *μὴ περιίδητε διαδράντας αὐτούς*. Arist. Pac. 10. *εἴ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν*. Eccl. 369. *ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς διαρραγέντα*. 1054. *μηδαμῶς με περιίδῃς* | *ἑλκόμενον* etc. Porsonus (ad Med. 284.) verba *μή σφε περιίδῃς* improbat, quod hoc verbum a Tragoedia alienum sit. Sed omnis regula exceptiones suas habet, et Sophocles in usu vocabulorum valde eclecticus est. Tragici poetae plerumque simplex verbum *ἰδεῖν* in hujusmodi locis adhibent. V. Eur. Or. 746. 1329. Med. 712. Aesch. Suppl. 427.

1506. *ἐνγενεῖς* (' sup. *ν*) L. pr. *ἐγγενεῖς* L. corr. *ἐκγενεῖς* (ut *ἔκδημος, ἔκδικος, ἔκτιμος* etc.) Dind. *ἀξένους* conj. Heims. *ἐγγενεῖς γ'* (sc. *οὔσας*, tuas quippe consanguineas) conj. Herw., coll. Iph. A. 84. *κἀμὲ στρατηγεῖν κάρτα Μενέλεω χάριν* | *εἵλοντο σύγγονόν γε*. *γὴν πρὸ γῆς* conj. idem. *ἀστεγεῖς* Wecklein (p. 8.), coll. Tr. 299. *δυσπότμους ἐπὶ ξένης* | *χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας*. Herwerden non absque causa suspectat *ἐκγενεῖς*. Qu. *πτωχούς*. Cf. ad OC. 751. Aut *ἀπάτοράς τ'*. Aut *κἀγάμους* (cf. 1502. *χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών*). Aut *εὐγενεῖς*. Aut *φυγάδας* (OC. 444. *φυγὰς* — *πτωχὸς ἠλώμην*). Aut *κἀπόλεις* (OC. 1357. *κἄθηκας ἄπολιν*. Phil. 1018.), aut *κἀφίλους*, aut *κἀστέγους*, aut *κἀτέκνους*.

1508. *σφᾶς* B. T. *σφὰς* A. *οἴκτισόν σφας* (*σφὰς* pr.) L. Secundum antiquos grammaticos *σφᾶς*, *σφίσι*, et *σφῶν* orthotona sunt. V. Elmsl. ad Med. 1345.

1510. *ξύννευσον*] Fort. *κατάνευσον*.

1511. Cf. Aesch. Ag. 1178. *ἢ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ* (*ἠλθέτην νόμῳ* Elmsl. Blomf. etc. *ἠλθέτην ὁμοῦ* Bentl. Herw.). Cf. Plat. Euthyd. 274. *εὑρέτην*, *ἐπεδημήσατην*. Sed ibid. *εἴητον*, *δρᾶτον*, *ἐλέγετον*, *ἔφατον*, *εἴπετον*. Scholefield, Monk (ad Alc. 282.), Blomfield (ad Ag. 1178.), Wecklein (p. 37.), et Dindorfius omnes cum Elmsleio faciunt.

1512. *τοῦτ' εὔχεσθέ μοι*] *τοῦτ' εὐχή 'στί μοι* Koen. ad Greg. Cor. p. 55. *τοῦτ' ηὔχθω μόνον* Dind. *τοῦθ' εὕρεσθέ μοι* ("certa conjectura"!) conj. Mein. *τοῦτ' ἐπεύχομαι* Bl. Muff. Herwerden *μοι* 'dativum ethicum" esse putat. Lege *τοῦθ' ἓν εὔχομαι*, (this one thing I pray, that I may live where convenience allows). Et sic Wecklein. Aut *νῦν δ' ἓν εὔχομαι μόνον*. Manifesto *ἓν* ante simile *εὖ* — exciderat. Veram esse hanc correctionem patet ex praec. *πόλλ' ἂν παρῄνουν*. Cf. Eq. 928. *ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐδὲν, εὔχομαι* (*εὖξ.*?) *δέ σοι ταδί*. *τοῦθ'* A. B. *τοῦδ'* A. *εὔχεσθαί μοι* L. pr. (ut *ὀνειδιεῖσθαι* L. pr. 1500.) *εὐχή 'στ' ἐμοὶ* Lindner C. S. p. 39.

1513. Leg. *οὗ καιρός ἐστι ζῆν*. Cf. El. 1259. *οὗ μή 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν*. Quod sequitur *ὑμᾶς* ipsum Oedipum subjectum verbi *ζῆν* esse ostendit. *ἀεὶ* A. B. L. T. Bar. Laud. Bodl. Trin. *ἐᾷ* (monosyl.) Dind. *ᾗ* Mein. ad OC. p. 247. Herw. Lectio *ἀεὶ* corrupta est ex scriptura *ἐᾶι* (*ἐᾷ*). *τοῦ βίου*] *τοῦ* om. Ald. Recte.

1515. *ἐξήκης* L. pr. *ἐξήκεις* L. corr. m. ant.

1516. *πάντα γὰρ καιρῷ καλά*] Qu. *πάντα σὺν καιρῷ καλά*. Aut *πάντα δὴ 'ν καιρῷ* — (OC. 809. *ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις*).

1517. *οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι*] Qu. *οἶσθ' ἐφ' οἷσιν εἶμι; εἰμί* A. B. L. T. *εἶμι* Br. *λέξεις*] Qu. *λέξον*. Cf. Sept. 261. *λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ'* (l. *τότ'*) *εἴσομαι*.

1518. *ὅπως*] *ἐφ' ᾧ* conj. Herw. ("ut apte haec respondeant praegressis.") *πέμψῃς* L. corr. *ἄποικον*] *ἄποικον* T. et (*γρ. ἀποίκων*) B. *ἀπ' οἴκων* (*γρ. ἄποικον*) A. *ἀπ' οἴκων* (supr. *ου* a m. recentissima) L. *ἀπ' οἴκων* Wolff. *ἄοικον* F. W. Schmidt, coll. Tr. 300. Eur. Hipp. 1029. Fr. adesp. 107.

1519. *γ'* add. A. om. B. F. T. *ἥκω*] *οἰκῶ* Schmidt. conj. Herw. Sed cf. OC. 1265 sq. *θεοῖς* hic monosyllabum est, ut alibi.

1520. *φὴς* B. *φῇς* A.

1521. *νῦν* A. B. L. *νυν* T.

1522. *ἕλῃ* A. T. *ἕλῃς* B. Qu. *μηδαμῶς τούτω* (El. 981.) *'ξέλῃ μου* (aut *με*), aut *μηδαμῶς τῶδ' ἐξέλῃ με*. Cf. ad El. 1208. *μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα*. Phil. 933. Eur. Iph. A. 972. *εἴ τίς με τὴν σὴν*

θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Alc. 70. *βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.* Arist. Lys. 1028. *ἀφελοῦσα* (al. *ἐξελοῦσα*). Duale *ταύταιν* legitur 1504. OC. 859. 1149. *αὐτὰ* Ant. 761.

1523. *Χο.* Schol. Cobet. "Chori, non Oedipodis, oratione claudenda erat tragoedia: itaque, si forent hi versus Oedipodis, censendum esset aliquot Chori versus in fine excidisse." (Bergk.)

ξυνέσπετο A. T. *ξυνείπετο* B. (qu.) Redde, have not followed (attended) you throughout your life. Iste enim videtur esse sensus locutionis obscurae. Cf. 1125. *ποίμναις — ξυνειπόμην.* Sed locus fortasse mendosus est. Sensus qui requiritur hic videtur esse, 'have not turned out for your good.' Qu. *οὐ τῷ* (aut *οὔτι*) *σῷ βίῳ ξυνέσπετο.* Aut *οὐ παντ' ὀλβίως ἐξεγένετο* (?). Aut *ξυνοίσεται* (OC. 641.) (will not profit), aut *ξυμβήσεται.* Etiam *τῷ βίῳ* mendosum videtur. Cf. Phil. 627. *σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.*

1524—1530. "Sepsi uncinis, secutus verissimam Alexandrinorum sententiam, cujus haud obscura vestigia exstant in vetusto scholio ad v. 1523. *καὶ αὐτάρκως ἔχει τὸ δρᾶμα, τὰ γὰρ ἑξῆς ἀνοίκεια, γνωμολογοῦντος Οἰδίποδος.* Neque enim, opinor, hujusmodi sententiae morales in Sophoclearum fabularum exitu usquam recitantur a protagonista, sed, ubiubi occurrunt, paucis verbis hoc fit a Choro. Praeterea hos versus suspectos reddit simillimus exitus Phoenissarum, unde profecisse videtur interpolator. Apparet autem ex scholio quod modo laudavi Oedipo hos versus tribuisse Alexandrinos, non Choro, quod hodie perperam faciunt omnes editores excepto uno Hartungio. De eadem re monuit Cobetus in Mnemos. V. p. 267. N. L. p. 219." (Herw.) Qui hos versus ut spurios notat. Wecklein tertiam personam esse *ᾗν* (1525.) contendit, hosque versus a Coryphaeo non ad spectatores, quae Dindorfii est sententia, sed ad alios choreutas proferri dum Oedipus proscenium relinquit. *λεύσσετ'* A. *λεύσετ'* B.

1525. *αἰνείγματ'* B. *ᾔδει* A. B. T. *ᾔιδη* (supr. *ει*) L. *ᾔδη* Cobet. Cf. ad Tr. 87. Ant. 18. Phil. 1010. *ἔγνων* Porson. ad Phoen. 1772. *ᾔδειν* Dind. ed. III. in Add. Weckl. Leg. *ᾔδει,* aut potius *ηὗρε.* Tertiam personam requiri ostendit *ᾖν* (non *ᾖ,* prima persona). Oedipus de se ipso prima persona loquitur Eur. Phoen. 1742. *ὅδ' εἰμὶ μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλλίνικον οὐράνιον ἔβαν, παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρών.*

1526. *ὃς τόσῳ ζήλῳ* Reisk. *πᾶς ὃν ἐζήλου* — olim Dind. *οὗ τίς οὐ — ταῖς τύχαις ἐπέβλεπεν* Martin. Hart. Ellendt. *ὃν τίς οὐ ζηλῶν πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων* (ut Hermannus olim proposuit) conj. Bergk. *ὃν τίς οὐ 'ζήλου* (!) *πολιτῶν ταῖς τύχαις ἐπιβλέπων;* Madvig. Cf. OC. 1133. *ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἔνι | κηλὶς —;* Aesch. Ag. 526. *τί δ' οὐ τείνοντες, οὐ χαλῶντες* (*λαχόντες* vulg.) *ἤματος μέρος;* Proleg. Aristoph. c. III. *ζηλῶν* (*ζήλῳ* vulg.) *δὲ Εὐριπίδην.*

Hunc versum spurium habent Jacobs. Wund. Dind. etc. *καὶ τύχαις*] Qu. *διὰ τύχας*, aut *τῆς τύχης* (ut *μακαρίζειν τινά τινός*), aut *τὰς τύχας* (cf. Aesch. Fr. 464, 11. *ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου*. Soph. Fr. 525. *πολλά σε ζηλῶ βίου*.). *ἐπιβλέπων*] Leg. *ἐπέβλεπεν* (invidebat, Angl. envied).

1527. *ἐλήλυθεν*] *ἐλήλυθα* Cobet.

1528. *ὄντα κείνην* (*ἐ* inserto ante *κ* ab S.) L. *ὄντα ἐκείνην* B. Suspectum mihi est *ἐκείνην*. *ἰδεῖν*] *ἔδει* Stanl. *χρεὼν* post me proposuit etiam Nauck. Qu. *πρέπειν*, aut *βίου*, aut *ἀεί* (T. Halbertsma).

1529. *μηδέν' ὀλβίζειν πρὶν ἂν*] Haec quattuor vocabula, supra lineam scripta, erasa sunt in L. *γρ. πάντα προσδοκᾶν ἕως ἂν* in marg. ab S. *ὀλβιάζειν* B. non A.

1530. *περάσῃ*] Fort. *'κπεράσῃ*. Cf. Eur. Iph. A. 18. *ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε*.

OEDIPUS COLONEUS.

4. *δωρήμασι* B. vulg. *δωρήμασιν* K. L. Dind.

5. *σμικροῦ* A. B. K. Ald. *μικροῦ* L.

7. *ξυνὼν* K. A. *παρὼν* B. T.

8. Et *μακρὸς χρόνος* et *χρόνος μακρὸς* occurrunt saepius apud Sophoclem. Hic fortasse praeferendum *χὠ μακρὸς χρόνος ξυνών*.

9. *θάκοισιν* A. B. K. T. *θάκησιν* Seidler. Bergk. Mein. Cf. *ἐνθάκησις* Phil. 18.

10. *ἢ πρὸς βεβήλοις*] Qu. *ἤ που βέβηλον*. *ἄλσεσι* B. K.

11. *κἀξίδρυσον*] *κἀνίδρυσον* aut *κἀφίδρυσον* conj. Mein.

13. *'ἂν* (om. *δ'*) L. *ἄ'ν* A. *χ'ἂν* K. *ἂν δ' ἀκούσωμεν* Elmsl. ad OR. 749. Mein. Jebb. Scribendum saltem erat *ἂν θ'*.

14. *Οἰδίπους* K. A. *Οἰδίπου* B. T. *οἷ*] *οἶ* L. pr.

16. *ἱρὸς*] Cf. 54. *χῶρος μὲν ἱερὸς* (*ἱρὸς* Dind.) etc. Eadem antiquior Ionica forma in multis locis tragicorum, non modo in choricis sed etiam in diverbiis, ubicumque hac lectione solutio pedum evitari potest, ab Dindorfio restituta est (Praef. Poet. Scen. p. XIV.). Sic dicebant *ἱκετὴρ* et *ἱκτὴρ*, *ἱκέτης* et *ἵκτης*, *ἱκετήριος* et *ἱκτήριος*. Cf. etiam ad El. 693. *ὡς ἀπεικάσαι* B. K. T. *ὡς ἀφεικάσαι* (supr. *π* ab S.) L. Leg. *ὥς γ' ἐπεικάσαι*. Cf. ad Tr. 141. 1220.

17. *δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου*] Qu. *δάφναις, ἐλάαις, ἀμπέλοις.* *δ'* in principio sequentis versus est in L. Et sic in aliis locis ubi vocula in fine versus eliditur.

19. *τοῦδ' — πέτρου*] Qu. *τῆσδ' — πέτρας.* Cf. ad Ph. 16. 272.

21. *νῦν* A. B. K. L.

22. *δεῖ* B. T. *χρὴ* K.

23. *δή μ'*] *δῆ μ'* L. sec. m. Lege *δῆθ'*. Cf. 52. *ὅποι* A. B. T. *ὅπη* K.

24 sq. Fröhlich corrigit sic, *τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα τόν τε χῶρον εὖ· | πᾶς γάρ τις ηὖδα τοῦτον ἡμῖν (ἧμιν) ἐμπόρων· | ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά ποι;*

24. *τὰς γοῦν* (sic) L.

25. *τοῦτον* B. L. T. *τοῦτό γ'* K. (*ε* corr., ut vid.) *ἡμῖν* K.

26. *ποι* B. *πη* (s. *οι*) K.

27. *ἔστι γ'* K. *ἐστί γ'* A. *ἔστιν* T. *ἐστὶν* B.

28. *ἔστι* B. K. T.

29. *δρῶι* L.

30. *προσστείχοντα* B. T. Mein. *προστείχοντα* K. Cf. *δυσστομεῖν* (*δυστομεῖν* mss.) 986. *κἀφορμώμενον* conj. Mein.

31. *χὤτι* K.

32. *ἔνεφ'* K.

33. *τ' ἐμοῦ* K. T. *τέ μου* B.

34. *αὑτῆς* B. A. *αὐτῆς* K. L. T. *θ'* add. A. B. K. om. L. *ἡμῖν* B. K.

35. *ἀδηλοῦμεν* B. K. T. *ἃ δηλοῦμεν* A. et L. ab S. *ἀχηνοῦμεν* Madvig. *παρακαλῶ σ' ἡμῖν φράσαι* Fröhlich. Qu. *ὥσθ' ἃ χρῄζομεν φράσαι*, aut *ταῦθ' ἃ* (aut *ὁπόσα*) *μὴ ᾽ξισμεν φράσαι.* *τῶν* pro *ὧν* scriptum videtur esse postquam *ἀδηλοῦμεν* in *ἃ δηλοῦμεν* (ita enim legisse videtur schol., qui *λέξομεν* explicat) corruptum erat. Sophocles nunquam *ὁ* pro *ὅς* usurpat nisi quando metrum requirit (cf. ad Tr. 47.).

36. *πρινὴ* (sic) K. T. *νῦν* A. B. *ἢ* K.

37. *οὐκ ἁγνὸν* K.

38. *ἔσθ'* T. *ἔστ'* K. *ἔστιν* B.

39. *ἔμφοβοι*] *ἔννυχοι* conj. Nauck. *ἔγκοτοι* malit Mein.

40. *Σκότου* T. A. *Σκότους* B. K. L.

41. *τίνες; τὸ Σεμνῶν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύειν* Fröhlich. *κλύων*] *καλῶν* (invocans) recte Herwerden et F. W. Schmidt. *λέγων* Naber. Lege *καλῶν* aut *μαθών.* Cf. OR. 117. *ὅ τι τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν.*

42. *ὧν* B. K. T. Suid. v. *νιν* et Eust. p. 763, 37. Qu. *ἂν οὑνθάδε* (aut *οὑνθάδ' ὤν*). Cf. 78. *τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δημόταις.*

43. *εἴποι*] Litera *χ* ante hoc in L. a m. ant. *ἄλλα*] *ἀλλὰ* L. pr.

44. *ἵλεω* B. T. *ἵλεως* A. K. L. *ἵλεῳ* Elmsl. Mein. *τόνδ'* B. K. T. *τὸν* ed. Lond. 1747. Cf. ad 59.

45. *ὥστ'* B. K. T. *ὡς* Elmsl. V. D. in Class. Journ. VII. 242. Mein. *γῆς*] *γε* Musgr. et ipse. "fortasse recte", Mein. *ἂν* Weckl. (*ἂν* exciderat post *-ας* in *ἕδρας*). *ἔτι*] Qu. *ἐγώ*. *Οὐκ ἔτι* (non amplius) hic non convenit.

46. *συμφορᾶς* K.

47. *ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τοι* K. *ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τι* B. T. *ἀλλ' οὐδὲ μέντοι* A. *ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι* Seidler. Mein. Dind. Fröhlich corrigit sic, *ἀλλ' οὐδὲ μέντοι τοὐξανιστάναι σ' ἕδρας* | *δίκη 'στὶ, χάριτος πρίν γ' ἂν ἐνδείξῃς τί δρῶ*. Lege *ἀλλ' οὐδ' ἐμόν* (*ἐμοί*) *τοί σ' ἐξανιστάναι* —, aut *ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἐμοί σ' ἀνιστάναι* —, aut *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δή σ' ἐξανιστάναι* etc. Cf. Tr. 1128. *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς*. El. 913. *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ* | *τοιαῦτα πράσσειν*. 103. *ἀλλ' οὐ μὲν δή* —. *τοῦ σ' ἀνιστάναι* conj. Mein. Lege *σ' ἐξανιστάναι*.

48. *ἐνδείξω τί δρῶ*] *ἐξειδῶ* — conj. Martin. *ἐνδείξω παρὼν* Herwerden. Lege *πρίν γ' ἂν ἐνδείξῃ τί δρῶ*, before it has shown what I should do. *δρῶ* A. K. *δρᾶν* B. T.

49. *νῦν* A. B. K. L.

50. Lege *προστρέπω*. Cf. Aj. 831. *τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω* (*προτρέπω* al.).

51. *ἄτιμός γ' ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ* K. L. *ἄτιμος ἐξ* — B. T. Lege *ἄτιμος ἐξ ἐμοῦ γ' ἔσει*.

52. *τίς δ' ἔσθ'* B. K. T. Lege *τίς ἔσθ'* —. Particulae *δὲ* et *δῆτα* nunquam sic consociantur.

54. *ἱερὸς* B. K. T.

55. *Ποσειδῶν* B. T. *Ποσειδών* K. Qu. *σὺν δ'*.

57. *τέμενος καλεῖται Γῆς τε καὶ Σκότου κορῶν* Fröhlich. *ὁδὸς* (sic) B. K.

58. *αἱ* B. K. T. *οἱ* A. *πλησίον* B. K. T. *πλησίοι* A. *γυῖαι* T. non A. B. K.

59. *τόνδ'*] *τὸν* K. Reisk. Mein. Dind. Herw. ("*ὅδε* usurpatur de praesenti"). Idem vitium est in 44. Cf. ad 78.

61. *ὠνομασμένον* A. pr. B. K. T. *ὠνομασμένοι* Reisk.

62. *σοι*] Fort. *τοι*. Cf. Fr. 25 N. *τοιαῦτά τοί σοι* — *λέγω*. *Κολωνιᾶται, πολὺ μὲν, ὦ ξένοι, λόγοις* Fröhlich. *ἐστὶν, οὐ ξένων λόγοις* conj. Mein. Schneidewin et Meinekius male, ni fallor, explicant *τῇ ξυνουσίᾳ* de incolarum praesentia. Si ea sententia esset, corrigi posset *τῇ ξυνουσίᾳ πόλεως*.

63. *πλέον* A. B. K. et (supr. *ω* a m. pr.) L.

64. *ἧ* B. T. *ᾗ* K.

66. *τις* B. K. *τίς* A. L. etc. *λόγος*] *κράτος* conj. Bonitz. *τέλος* conj. Bergk. *σθένος* conj. Mein. (coll. Hesych. *σθένος*: *ἰσχύς*) Cf. schol. *ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν ἡ ἰσχύς*.

68. *σθένει*] *γένει* Fröhlich.

70. *οὖν* B. K. L. T. *ἂν* A. *τίς* L.

71. *ὡς πρὸς τί; λέξον. ἢ καταρτύσων μολεῖν;* Elmsl. Mein. *ὡς πρὸς τί, λέξων ἢ καταρτύσων, παρῇ;* Dind. (qui *μολεῖν* a *μόλοι* in praec. v. venisse putat). *ἔπος τι λέξων ἢ τι κέρδος ἀγγελῶν;* Fröhlich. Lege *ὡς πρὸς τί; λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν* (*αὐτόν*); *καταρτύσων* K. T. *καταρτίσων* B. (Cf. Polyb. V. 101. 2. *καταρτίσας δώδεκα ναῦς*. I. 29. 1.) Qu. *ἢ 'ξαναστήσων μολεῖν*. Cf. 1286. *ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν*. *μολεῖν* A. R. Schol. Suid. v. *καταρτύσων*. *μόλοι* B. K. L. T.

75. *οἶσθ'* B. T. *ἴσθ'* K. *εὖ γ', ὦ ξέν'· ὡς δ' οὖν* [malim *ὥς νυν*] *μὴ σφαλῇς*, — Herw.

76. *ὡς ἰδόντι*] Qu. *ὡς ἰδεῖν γε*.

79. *κρινοῦσί γε* A. T. Mein. *κρίνουσί γε* B. *κρινοῦσί σοι* (*σοι* del., et supr. *γε*) K. *κρινοῦσί σοι* (supr. *γε* fort. a m. pr.) L. *κρινοῦσί τοι* Weckl. *κρινοῦσιν εὖ* Elmsl. ad Med. 480. Qu. *κρινοῦσι που*. Cf. 47 sq. Aut *κρινοῦσί σοι*. Cf. 295.

80. *ἢ* B. K. T. *εἰ* Turn. Mein. Dind. etc. Recte. Cf. Ant. 1217. Eur. Or. 48. *κυρία δ' ἥδ' ἡμέρα, | ἐν ᾗ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις | εἰ χρὴ θανεῖν νὼ λευσίμῳ πετρώματι, | ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν*. Med. 493. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν | ἢ* (leg. *εἰ*) *θεοὺς νομίζεις — ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμ'*. Aesch. Prom. 779. *δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ ἢ* (l. *εἰ*) *πόνων τὰ λοιπά σοι | φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ*. Cho. 753. *οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις | ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ στραγγουρίαν* (l. *εἰ λιμὸς ἢ δίψ' αὐτὸν ἢ λιψουρία*) *| ἔχει*. 876. *εἰδῶμεν ἢ* (*εἰ* recte Turn.) *νικῶμεν ἢ νικώμεθα*. *Ἦ — ἢ* secundum usum epicum legitur Hom. Il. 13, 326. 22, 244. etc.

81. *ἡμῖν* B. K.

82. *οἴμοι* prob. Dind. ed. III. in Add.

84. *εὖτε νῦν ἕδρας*] Dindorfius *ἕδρας* (si haec vera lectio sit) accusativum habet, cum *ἔκαμψα* construendum, ut *ἕδραν προσθακεῖν* legitur 1166. Meinekius *πόδας* pro *ἕδρας* conjicit (de locutione *κάμπτειν πόδας* pro *γόνατα* aut *κῶλα* coll. Herm. ad Aesch. Suppl. 772.). Qu. *εὖτε τήνδ' ἕδραν*, aut potius *εὖτε κῶλ'* (aut *γυῖ'*) *ἕδρας*. (Cf. 19. *οὗ κῶλα κάμψον*.) Aut *εὖτε νῦν δέμας*.

85. *πρώτων*] *πρώτης* Dind. Qu. *πρώτιστ'*. Num construendum *ἐφ' ἕδρας ὑμῶν πρώτων τῆσδε γῆς*? "*ἐφ' ὑμῶν* breviter dictum est pro *ἐπὶ τοῦ ὑμῶν τεμένους*." (Mein.) Qu. *τάσδε* (sc. *ἕδρας*) *γυῖ'* (aut *κῶλ'*), aut *τἀμὰ γυῖ'* (*κῶλ'*). *ἡμῶν* B. *ὑμῶν* K.

86. *γένησθ'* (supr. *ε* ab al. m. ant.) L.

87. *ἐξέχρη*] *ἔχρη* K.

88. *ἔλεξεν* L.

89. *ὅπου*] Litera (*υ*, ut vid.) erasa ante *π* in L.

90. *ξενόστασιν*] *γρ. καὶ κατάστασιν* ab S. in L.

91. κάμψειν B. K. κάμπτειν A.

92. οἰκήσαντα A. B. K. L. οἰκήσοντα Tricl. Schaef. Bergk. Mein. Schmidt. (cf. 627.). οἰκίσαντα Doederl. Herm. Madvig. Cf. 785. οἰκίσῃς (οἰκήσῃς L.). Qu. εἰσοίσοντα.

94. παρηγγύα B. παρεγγύα K. φερέγγυα (i. e. πιστὰ, ἀσφαλῆ, ἀξιόχρεα) ingeniosa Herwerdeni est correctio (Ex. Crit. p. 30), παρεγγυᾶν pollicendi sensu nusquam alibi reperiri admonens, et semel tantum in tragoedia (Eur. Suppl. 702.) usitato jubendi sensu; φερέγγυος autem persaepe apud tragicos usurpari. Ita infinitivus ἥξειν ab ἔλεξε (88.) pendebit.

95. ἢ σεισμὸν] γῆς σεισμὸν conj. Burges. in n. ms. ἢ βροντήν τιν'] Qu. ἢ βροντήματ'. ἢ Διὸς σέλας] ἢ 'κ Διὸς βέλος conj. Burges. in n. ms., coll. 1468.

96. νῦν B. K. L.

98. εἰς L.

99. πρώτοισιν T. ὑμῖν] ὑμῶν B. K. L. T. Correctum ex Schol. et deterioribus mss. Cf. Suid. v. νηφάλιος θυσία (ὑμῶν meliores mss.). Qu. πρώταις ἂν ὑμῖν. Cf. 1680. ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσ'. Ph. 545. ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν | ἄνευ γ' οἰωνῶν Fröhlich. ὁδοιπορῶν A.

104. μειόνως ἔχειν] μείον' ὧδ' ἔχειν Weckl. ex schol.

105. μόχθοισι B. μόχθοις K. T. Qu. μόχθους — τοὺς ὑπερτάτους βροτῶν. Sed cf. Tr. 35. λατρεύοντά τῳ.

110. τόδ'] Qu. τό γ' —. Cf. Ant. 659. εἰ γὰρ δὴ τά γ' (τάδ' aut τά τ' mss.) ἐγγενῆ etc.

111. οἵδε K. A. ὧδε B. T.

113. μ' ἐξ A. B. K. πόδα] πολὺ Reisk. τόδε Martin. Mein. ποιῶν Dind. πάλιν Cobet. τόδ' ἄψ Weckl. Qu. τόδε ('νθάδε, λαβὼν, πρόσω, πόθι, aut πέρα). Aut sic, μοὐξ ὁδοῦ πόδα, aut μ' ἐξ ὁδοῦ τάχα. Etiam Dindorfius πόδα suspectat. Mihi τόδε vera lectio videtur. Cf. 505. τοὐκεῖθεν ἄλσους τοῦδ'.

114. κρύψον] κρύψων K. τρέψον Karsten. ad Agam. 1216. Recte, opinor. τῶνδ' (δ' additum ab S.) L.

115. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν] ἐν δὲ τῷ μαθεῖν Elmsl. Cf. ad Or. 787. Pors. Qu. ἐν τῷ γὰρ μαθεῖν. Cf. ad El. 376.

116. ηὐλαβεια B. K.

117. ναίει] φανεὶς Weckl. Qu. κυρεῖ. Prior syllaba in ναίει brevis est, nisi ὀφθαλμῶν pro ὀμμάτων legamus in v. 150.

120. ἀκορέστατος] Mendosum. Leg. ἀσεβέστατος.

121. λεύσσετ' B. λεύσατ' K. L. λεύσσατ' A. λεῦσσε δὴ Jebb. λεῦσσ' αὐτὸν Herm. Dind. Mein. Weckl. λεῦσσέ νιν Herm. Dind. Nauck. Cf. ad v. ant. 153. Νιν potius quam αὐτὸν in choricis praeferendum est. προσφθέγγου A. προσπεύθου B. K. προσδέρκου (προσδρακοῦ conj.), προσπεύθου Mein. προσπυθοῦ, προσδέρκου πανταχῇ Weckl.

125. ἐγχώριος B. K. A. ἔγχωρος Both. Mein.

127. τάνδ' ἀμαιμακέταν B. K. τάνδ'? ἀμαιμακετᾶν Herm. Mein. Qu. τοῦτ' ἀμαιμακέτων κορᾶν.

128. τρέμωμεν B.

129. -εσθ' K. -εθ' B.

131? ἀλόγως τε τὰς | εὐφήμου στόματος λιτὰς | ἱέντες Fröhlich. ἄλογον τὸ τᾶς | εὐφάμου στόμα φροντίδος | τιθέντες conj. Mein.

132. εὐφήμου mss. εὐφάμου Dind.

133. ἱέντες] Wecklein ἱέντες στόμα suspectat, quum μύοντες potius requiratur. Correxerim ἴσχοντες, ἔχοντες, aut φέροντες. Cf. Arist. Eq. 1316. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν.

134. ἅζονθ' B. K. ἄγονθ' Tricl. Bergk. οὐχὶ σέβονθ' Weckl., coll. OR. 886. δαιμόνων ἕδη σέβων. 898. οὐδὲν ἀλέγονθ'. Cf. Aesch. Suppl. 751. δυσάγνοις φρεσὶν — βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν. ἀλέγειν genitivum regit Hom. Il. 8, 483. Od. 9, 115. 275. Od. 19, 154. κύνες οὐκ ἀλέγουσαι ('careless sluts'). Il. 11, 389. οὐκ ἀλέγω. Cf. Herod. I. 84. κατηλόγησε τούτου τοῦ χωρίου. Qu. οὔτι σέβονθ'.

135. λεύσσων B. T. λεύσων K. L. et sic saepe L. περὶ πᾶν οὔπω | δύναμαι τέμενος] τέμενος περὶ πᾶν | οὔπω δύναμαι Herw.

137. Ut Elmsleius. Herm. Mein.

138. ὁρᾶν ἐγὼ B. K. L. M. S. V. ὁρᾶν Tricl. ἐγὼ A. R. ὁρᾶν (sup. ἐγὼ) T. ἐγὼ glossema videtur esse ad ὅδ'. φωνῇ γὰρ ὁρῶ, τὸ φατιζόμενον Kvicala (Beiträge etc. Wien 1864. p. 32.). Redde, for by your voice I perceive what is meant. Qu. φωνὴν γὰρ ὁρῶ, τὸ φατιζόμενον, for I see a voice, as the saying is. Personas quidem Chori videre nequit Oedipus, sed vocem eorum videt (i. e. percipit), ut saepe commutantur sensus (αἱ αἰσθήσεις). Φωνῇ (aut φωνὴν) ὁρᾶν proverbialis locutio videtur fuisse, unde τὸ φατιζόμενον (i. q. τὸ λεγόμενον, cf. τὸ τῆς παροιμίας, etc.). Meinekius confert Eur. Heracl. 392. ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν.

142. προσίδητ'] Lege νομίσητ'.

143. ἀλεξήτωρ B. K. T. ἀλεξῆτορ A.

144. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαίμονος ἄνθρωπος, ἰὼ, τῆσδ' — Fröhlich. εὐδαιμονίσαι] εὐδαιμονίᾳ T. Halbertsma. Fort. εὐδαιμονίας. μοίρας] μοῖρας L.

146. οὔ τἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις conj. Nauck. δηλῶ K. A. δῆλον B. T. ἂν add. A. T. om. B. K. L.

148. κἀπὶ σμικροῖς] Leg. κἀπὶ σμικρᾶς (sub. ἀγκύρας). ὥρμουν B. A. ὥρμουν (s. ων) T. ὥρμων K. L. corr. a m. recentiore.

149. αἶ αἶ K. ἒ ἒ B. L. αἰ αἰ Musgr. ἐῆ Dind. Mein. Qu. ἔα (quae admirationis exclamatio est). ἒ ἒ doloris exclamatio est El. 827. 840. Tr. 1005. 1015. 1026. 1081.

150. ἀλαός τ' ὀμμάτων ἄρα καὶ | ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων Blomf. Gl. Ag. 318. ἀλαὸς jam Steph. Sensus est ἀπὸ γενέσεως καὶ ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας (schol.). ὀφθαλμίας ἦσθα, δυσαίων,

μακραίωνος ἐπεικάσαι Fröhlich. Meinekius disponit sic, ἐή, ἀλαῶν ὀμμάτων. | ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος; δυσαίων | μακραίων θ' etc.
ὀμμάτων] Qu. ὀφθαλμῶν. Cf. 117.

151. ἄρα B. K.

152. μακραίων θ', ὅσ' — Bergk. μακραίων γ', ὅσ' — Herm. Dind. Qu. μακραίων γ', ὅσα γ' εἰκάσαι. τε θ' B. K. A. τέ θ' L. τ' ἔθ' T. γ' Dind. ὡς B. K. T. A.

153. Qu. ἀλλ' οὐ μὰ Ζῆν' ἐμοὶ (aut ἡμῖν) —. Aut ἀλλ' οὐκ ἄλλως ἐμοὶ —. Aut ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐμοὶ —. Cf. ad v. str. 121. προσθήσεις K. T. προθήσεις B. προσθήσει Herwerden (coll. OR. 1460. 820. Eur. Her. 147. Hec. 742. Androm. 396.) et Jebb (coll. Aesch. Pers. 531. μή καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν. Eur. Her. 146. ἴδια προσθέσθαι κακά. Andr. 395. ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν.). Qu. τᾷ πόλει προσθήσεις τάσδ' ἀράς. Cf. OR. 820. καὶ τάδ' οὔ τις ἄλλος ἦν | ἢ 'γὼ 'π' (ἢ ᾿γωγ'?) ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. OC. 404. Ant. 40.

155. πέραν γὰρ περᾷς Herw. ad OR. 531., coll. 885. ἐπεὶ πέραν [πέρα?] περῶσ' οἶδε δή. Qu. πέρα γὰρ περᾷς.

156. ἀλλ' ἰδὲ τῷδ' — Madvig.

157. προσπέσῃς B. K. T. Qu. πελάσῃς. Cf. ad Phil. 156. Meinekius explicat προπέσῃς per προπετῶς προχωρήσῃς, 'ne imprudens et inconsulto procedas', coll. Bekk. Anecd. p. 112. προπεσεῖν: προπετῶς τι ποιῆσαι. Ὑπερείδης.

159. πότων K. L. ποτῶν A. ποτῶν (sup. ') T.

160. ῥεύματι] χεύματι Mein. Fortasse recte, si sensus est 'where water is poured forth together with libations of honey' ('ubi aqua mulsa libatur', Mein.). Sed hic potius videtur esse sensus, 'ubi aqua et mel in eodem vase miscentur (συντρέχει)'. Parum enim probabile est seorsim libationem factam esse aquae et mellis.

161. τῶν K. A. τῶν (s. τὸν) T. τὸν (τ') B. Lege τό. Cf. Phil. 142. τό μοι ἔννεπε | τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν. πάμμορ'] Qu. δύσμορ'. Πάμμορος nusquam alibi apud Tragicos occurrit, et praeterea vix idem significare potest quod πανάθλιος. Dindorfius εὖ φύλαξαι parenthetice accipit coll. Fr. 690. ἥξεις, ἐπείγου μηδὲν, ἐς τὸ μόρσιμον.

164. ἐρατύει K. A. ἐρητύει B. T. Parum hic convenit optativus, ubi jussum datur. ἐρυκέτω Mein. Herw. A. C. p. 13. Meinekius scholiastae explicationem probat. Lege πολλὰ κέλευθος· ἐρατύου (the distance you have abready gone is great, stop). ἐρατύοι Musgr. Dind. III. Praestaret ἐρατύῃ. Cf. Tr. 121. Ph. 1153. Hom. Il. 10, 161. ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει. Qu. ἐρυκέτω (sc. σε).

166. ἴσχεις Reisig. Mein. Dind. III. ἕξεις conj. Mein. οἴσεις Elmsl. Herm. prob. Mein. Dind. II. ἔχεις (οἴσεις supr. a m. recentiore) L. Schol. ἔχεις: οἴσεις. Recte. Cf. ad v. str. 134.

169. *πρόσθεν δ' ἀπερύκου*] But before that keep off.

170. *ἔλθῃ* A. R. *ἔλθοι* B. K. L. T.

171. *ἀστοῖσιν* B. *ἀστοῖς* K. T. *ἴσα* B. T. *ἴσα* K.

172. *κοὐκ ἄκοντας* B. T. *κοὐκ ἀκούοντας* K. *κοὐκ ἄκοντας* Tricl. Mein. *κοὐ κατοκνοῦντας* Herm. *καὶ ἀκούοντας* Musgr. Dind. *κἀκούοντας* Dind. II.

173. *νῦν* A. B. K. L. *ANT. ψαύω καὶ δή*] Choro haec tribuerim. Eos rogat Oedipus ut ipsum tangant, hoc fidei pignus dantes. Cui jusso assentitur Chorus.

174. *ξεῖνοι* A. T. *ξένοι* B. K.

175. *σοὶ πιστεύων μεταναστὰς* (aut *σοὶ πιστεύσας καὶ ἀναστὰς*) conj. Mein. *πιστεύσας σοι μεταναστὰς* Weckl. Duo participia saepe consociantur, alterum ab altero pendentia (cf. ad Arist. Ran. 1098.). *σοὶ* K. T. *ὑμῖν* B. *καὶ* del. Herm. Dind.

177. *ἄξει* K. T. A. *ἀγάγῃ* B. *ἄρῃ* Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 454., coll. 264. 358. Cf. ad 849. El. 1052. Ant. 1043. Aesch. Cho. 895. *θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτε.* Arist. Ran. 509. Aeschin. p. 177 B. *τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσητε.* Plat. Crit. p. 44 B. Xen. Cyr. VII. 3. 12. *οὐ μή σε κρύψω.* Hell. I. 6. 32. Madvig. Adv. Crit. p. 240. Lege *ἕλξῃ*. Cf. 927. Qu. *ἄκοντ' ἀγάγῃ τις.*

178. Ut Hermannus Dind. Mein.

179. *πρόσω*] *πόρσω* Both. Nauck. *προβῶ* Herm. Dind. *ἐπίβαινε* B. K. L. T. Lege *ἔτι βαῖνε* cum Reiskio. Cf. 226. *ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.* Tr. 195. *οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.*

180. *Χο.* om. L. *προσβίβαζε* B. K. L. T. *προβίαζε* B.

181. *πρόσω* mss. *πόρσω* Dind. Cf. El. 213. *φράζου μὴ πόρσω* (al. *πρόσω*) *φωνεῖν.* *σὺ* A. K. *εὖ* B. T.

183. *ἕσπεο μὰν ἕσπεο* T. *ἕπεο μ' ἂν ἕπε'* K. *ἑσπεό μ' ἂν ἕσπεο* B. *ἕπεο μὰν ἕπε'* A. *ἕσπεο μ' ἂν ἕσπε'* (sed in marg. *ἕπεο μοι*) L. Qu. *ἕπεο τᾷδ'* —. Cf. infra 1547. *τᾷδ, ὧδε, τᾷδε βᾶτε.* *κώλῳ* B. *ἅ* B. *ἃ* K. T. Hermannus hic quattuor versuum lacunam notat versibus 119—122. respondentium. Hac lacuna non observata vv. 184—187. perperam Antigonae tribuebantur.

184. *ξείνης* B. K.

185. *τλᾶμον* B. K.

186. *ἄθλιον* B. et (*γρ. ἄφιλον*) T. *ἄφιλον* K. A.

188. *νυν* (s. *δή*) T. *νῦν* B. *δὴ νῦν* K.

189. *εὐσεβίας* T. A. *εὐσεβείας* B. K. *ἅμ' εὐσεβίᾳ* Reisk. Cf. Ant. 943. *εὐσεβίαν.* Eur. Hipp. 1365. *εὐσεβίας* (*εὐσεβείας* libri). Andr. 539. Fr. 78. *ὠφελίᾳ.* Fr. 9. *εὐγενίας.* Fr. 187, 2. *ἀμελίᾳ.* Eur. Andr. 387. *ὠφελίαν.* Her. 626. *εὐγενία.* Aesch. Eum. 489. *δυσσεβίας* (*δυσσεβείας* libri) *μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως.* Sic etiam *αὐθάδεια* et *αὐθαδία*, *ἱέρεια* et *ἱερία* (Eur. Iph. T. 1399.).

190. *εἴποιμεν* (sup. *ω*) K. L. (a pr. m.) T. *εἴπωμεν* B. *ἀκούσαιμεν* (sup. *ω*) K. L. (a pr. m.) *ἀκούσωμεν* B. et (s. *αι*) T. Cf. Arist. Eq. 80. *ἀλλὰ σκόπει | ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν* (*ἀποθάνωμεν* plures mss.) *ἀνδρικώτατα*.

192. *ἀντιπέτρου*] *αὐτοπέτρου* recte Jacobs. *ἀγχιπέτρου* c. Mein. Cf. Phil. 35. *αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα*. Aesch. Prom. 310. *αὐτόκτιτ' ἄντρα*. Eur. Fr. 125, 3. *παρθένον τ' εἰκώ τινα | ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων*. Eur. Hel. 355. *δίωγμα — σφαγᾶς αὐτοσίδαρον*. Dionys. Fr. 1. *Νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον*. Arist. Ran. 822. *αὐτοκόμου λοφιᾶς*.

193. *κλίνης* B. A. *κινήσῃς* K. *κλίνῃς* (accentus acutus a m. rec.) L. cum *γρ. κινήσῃς* ab S. Meinekius inusitatam locutionem *πόδα κλίνειν* notat et libenter legeret *πόδα κίνει*. Qu. *νείμῃς*. (Cf. Pind. N. VI. 27. *ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων*. Aj. 369. *οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;* OR. 468. *φυγᾷ πόδα νωμᾶν*.) Aut *βήματος εἴσω πόδα* (aut *γόνυ*) *κλίνῃς*. *Πόδα* hic pro *κῶλον* aut *σκέλος* positum videtur.

194. *Οἰ.*] *Ἀν.* L. *ἅλις, ὡς ἀκούεις*] Lege *ἅλις ἐσθ'* (aut *ὧδ'*) *ἵν' ἥκεις*.

195. **ἡσθῶ* (gl. *ἄρα καθεσθῶ*) A. *ἡσθῶ* B. et (sup. *στ*) T. *ἡστῶ* (aut *ἢ στῶ*) K. *ἢ σθῶ* L. pr. (*ἡσθῶ* corr. *γρ. ἡστῶ, ὃ καὶ βέλτιον* ab S.) *ἢ στῶ* Bergk. Buttmannus (Irreg. Verbs p. 131.) *ἑσθῶ* damnat. Dindorfius inusitata aoristi forma *ἑσθῶ* (aut *ἢ 'σθῶ*) usum esse Sophoclem improbabile putans, quum *κλιθῶ* scribere potuisset, et quum sensui et Chori responso non conveniat *ἢ στῶ*, ad *κλιθῶ* inclinat. Cf. 26. *ἢ μάθω;* 478. *ἢ — χέω;* *ΧΟ.* om. B. K. (cont.) add. T.

196. *λᾶος* Dind. V. Arcad. Epit. p. 37, 2. Apud Homerum leguntur *λᾶας λᾶος λᾶϊ λᾶαν λάεσσι*. Cf. Il. 12, 462. *λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς*. Od. 8, 192. Malim *βραχὺ* (a little).

197. *ἡσυχίᾳ* B. K. *ἡσυχαίᾳ* Bergk. *ἁσυχαίᾳ* Herm. Dind. Mein. Qu. *πάτερ, ἐμὸν τόδε γ'· ἁσύχῳ μοι βάσει —*. Aut *— ἐμὸν τόδ'· ἐν ἁσύχῳ μοι —* (cf. 82. *ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ ἔξεστι φωνεῖν*). Cf. Fr. 678. *ἐν κείνῃ* (Venere) *τὸ πᾶν | σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον*. *ἁρμόσαι* B. K. T. *ἅρμοσαι* Elmsl. Mein. Cf. Eur. Or. 227. *ἢ κἀπὶ γαίας ἁρμόσαι πόδας θέλεις, | χρόνιον ἴχνος θείς;*

198. *ἰώ μοί μοι* ante *βάσει* in B. K. etc. Correxit Herm.

200. Cont. in B. K. *γεραιὸν* B. K. T. *γεραὸν* (ut in 238.) Dind. Mein. *ἐς* B. K. *χέρα* K. *χεῖρα* B.

201. *προκλίνας* K. A. *προκρίνας* B. *πρόσκλινον* T.

202. *δύσφρονος ἄτας*] Correxerim *δυσφόρου ἄτας*. Cf. Aj. 643. *δύσφορον ἄταν*. Aesch. Eum. 372. Dindorfius *δύσφρονος* defenid posse putat, si ad infelicem Oedipi errorem respici putemus.

203. *τλᾶμον* B. K. T. *ὅτε νῦν*] *ὅτέ . . . νῦν* L. pr. (accentus supr. *ε* a m. ant., et tribus literis erasis). Qu. *ὅτ' ἐμοὶ* (aut *ὅτε μοι*) *χαλᾷς*. *χαλᾷς*] Cf. Eur. Hec. 400.

204. *τίς σ' ἔφυσε βροτῶν* B. T. *τίς ἔφυς βροτῶν* K. *τίς σ' ἔφυ* A. *τίς σ' ἔφυ* (*γρ. τίς ἔφυς* a recentiori m. quam S.) L. *τίς ἔφυς βροτῶν, τί σόν ποτε γένος, ἤ τίν' ἄν* — Fröhlich.

205. *τίς ὢν* A. B. K. T. et (*γρ. τίς ὁ πολύπονος*) L. *τίνα* B. K. T. *ἄγει*] Qu. *ἄρ' εἶ.*

206. *σου* B. K. T. L. (cum praec. v. junctum). T. Praestat *σου.*

209. *ἀπενέπεις* K.

210. Qu. *μή με μή μ' ἀνέρῃ* —.

211. *ματεύων* K. T. A. *μαστεύων* B. *πέρα*] *πέρα* (supr. *ι*) L. *Χο. αὔδα*] *'Αν. αὔδα* A. L. Ald.

212. *τόδε* B. K. *δεινὰ φύσις* B. K. *αἰνὰ φύσις* Wund. Dind. Mein. Lege *ἀμὰν φύσιν* (et *ματεύων* —).

213. *γεγώνω* K. *γεγωνῶ* B. A.

215. *ξεῖνε* A. B. K. L. *ξένε* Tricl.

216. *ἐμὸν* om. K. non B.

217. *μένεις* A. B. K. *βαίνεις* T. Qu. *προύβας*. (Cf. Ant. 853. *προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους*. Aesch. Prom. 247. *μή πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;*) Aut *τείνεις*. Aut *ἐπ' ἔσχατον ἥκεις*.

218. *κατακρυφάν*] Literae *κατα* supra versum a m. ant. in L. (*κατακρυφὴν* in marg. extr.). Qu. *οὐ γὰρ ἔχω γ' ἀποκρυφάν*.

219. *μέλλετ'* A. B. K. Leg. *μέλλεις* (cunctaris). Idem conj. Mein. *ταχύνετε* B. K. *ταχύναις* al. *τάχυνε* Elmsl. Dind. etc. Cf. ad El. 798.

220. *Λαΐου ἴστε τιν' ὄντ; ΧΟ. ὀοοώ* Dind. Ipse malim *Λαΐου ἴστε τιν'* (aut *τὸν*) — *ΧΟ. ὦ ὦ ὦ*. Spengelii correctio valde probabilis videtur, *ΟΙ. Λαΐου ἴστε τιν'* — *ΧΟ. ὦ* (potius *ὤ*). *ΟΙ. ἀπόγονον;* Etiam Reisigius *ἀπόγονον* ejicit. *ὦ ὦ* | *ἰού* L. *ὦ ὦ ἰού* K. *ὦ ὦ ἰοὺ ἰού* T. *ὦ ὦ ἰοὺ* B. Qu. *ὦ ὦ ὦ ὦ*.

221. *τό τε* K. *τόδε* B.

222. *Οἰδίποδα* B. K. T.

223. *ὅσ'* B. T. *ὢν* K. Dele virgulam.

224. *ὦ ὦ ὦ* K. *ὦ ὦ ὦ* B. *ἰὼ ὦ ὦ ὦ* L. *ἰὼ ὦ ὤ — ὦ ὤ* Mein. *ΟΙ. δύσμορος* B. K. *ΧΟ. ὦ ὦ ἴθι* B. V. *ΧΟ. ὦ ὦ* K. L. T. *ἰοὺ ὦ ὤ* M. *ὦ ὤ* A. Ald. *ὠώ* Dind.

226. *πρόσω* B. K. L. *πόρσω* T.

227. *ὑπέσχεο* K. T. A. *ὑπέσχεν* B. *ὑπέσχετο* (*τ* in *σ* mut.) L. *ποῖ* K. A. *ποῦ* B. *ποῖ* (s. *οῦ*) T. Lege *ποῦ*, ut in 263. *ἐμοὶ δὲ ποῦ ταῦτ' ἐστί —;* Cf. ad 335.

228. *οὐδένα — ἔρχεται* | *ἂν προπάθῃ 'ποτίνειν* (?) Herwerden. Qu. *οὐδένα — εἰργάθει* (forbids) *ἂν* (i. e. *ἃ ἂν*) *προπάθῃ ἀποτίνειν*. Cf. 1203. *παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν*. Sed suspectum

est praesentis forma εἰργάθει. οὐδενὶ μοιριδία T. οὐδενὶ μοῖρα δια τισις K. οὐδενὶ μοιραδία B. οὐδενί μοι ῥαιδία L. pr. οὐδενὶ μοίραι διὰ L. corr. οὐδενί μοι ῥαδία A.

229. ὧν προπάθῃ A. B. K. ὧν προπάθοι (s. η) T. ἂν προπάθῃ Wund. Herwerden. prob. Dind. Mein. ("Emendatio sine controversia vera.")

231. ἑτέρα] ἑτέραι L. Qu. ἀπάτας ἑτέρας, aut ἀπάτᾳ ἑτέρᾳ. Aut sic, ἀπάται δ' ἀπάταις ἑτέραις ἕτεραι παραβαλλόμεναι — ἀνταπέδωκαν ἔχειν. παραβαλλομένη B. παραβαλλο- μένα K. παραβαλλομέναι (sed eraso ι) L. ἀντίδωσιν (supr. δι a m. pr.) L.

233. *ΧΟ.* σὺ — B. σὺ δὲ T. σὺ δ' ἐκ A. B. K.

234. αὖτις B. L. T. αὖθις (s. τ) K. αὐτίκα T. Halbertsma. Recte.

235. πέρ (pro πέρα) K.

237—257. "Ad hos vv. scholiasta annotavit, τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον ὅλον καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τετράστιχον ὀβελισθὲν εὕρομεν. Sed cujus haec opinio et quae causa fuerit non prodidit. Itaque hoc tantum conjicere licet, hos versus, in quibus nihil est quod non ab veteri poeta Attico scribi potuerit, in uno pluribusve exemplaribus non lectos fuisse, quod casu vel histrionis alicujus arbitrio factum esse potest. Ceterum scholiasta ipse opinionem illam refutat additque, οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμου τούτων ὀβελισθὲν εὕρομεν." (Dind.) Meinekius hos versus ut non omnino Sophocle dignos proscribit, praesertim vv. 244. 245. 250. Spurios eos habet etiam Cobet.

237. ὦ ξένοι cum prox. v. conjunctum in L.

238. γεραὸν ἀλαὸν B. K. γεραὸν A. Inter γεραὸν et πατέρα supr. ἀλαὸν ab S. in L. Forma γεραὸς nusquam alibi occurrit apud Sophoclem. Solennis forma apud tragicos est γεραιός. Sic 1690. πατρὶ γεραιῷ. Aj. 1393. γεραιοῦ — πατρός. Eur. Hipp. 171. γεραιά (anap.). Hec. 64. Med. 133. Qu. γεραιὸν ἐμὸν πατέρα τόνδ'. Aut γεραιὸν πατέρ' ἁμόν. Nisi genitivus restituendus est, et ἀνέτλατε cum ἀΐοντες construendum. Ut metrum incertum est, ita correctio.

239. οὐκ ἀνέτλατ'] ἀνέτλατ' corruptum mihi videtur. Vera lectio fortasse est οὐκ ἀνέχεσθ', aut οὐδάμ' ἔτλατ'. Cf. El. 1028. ἀνέξομαι κλύουσα χὤταν εὖ λέγῃς. Ph. 411. ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο. Verbum ἀνατλῆναι nusquam alibi occurrit apud Sophoclem, tantum simplex τλῆναι.

240. αὐδάν] Qu. ὀμφάν (the report).

243. μόνου om. B. T. τοῦ μόνου K. A. L. τοὐμοῦ (om. μόνου) Tricl. πατρὸς ὑπὲρ τοῦ δυσμόρου Mein. πατρὸς ὑπὲρ τοῦ παμμόρου (161.) Weckl. πατρὸς ὑπὲρ τοῦδ' ἀμμόρου conj. Jebb. πατρὸς ὑπὲρ τοῦδ' ἀθλίου Mekler. (sed cf. 246.).

244. Verba ἄντομαι — προφανεῖσα suspectant Mein. Weckl., ut etiam 250 sq. οὐκ ἀλαοῖς] οὐ καλοῖς B. K. T. οὐκα . . λοῖς

(α in litura trium literarum, et λοῖς a m. recentissima) L. μὴ προσορ. B. μὴ om. A. K.

246. προφανεῖσα] Qu. πεφυνῖα aut γεγανῖα.

247. κύρσαι B. K. κῦρσαι T. ὑμῖν B. K. T. ἐν ὔμμι γὰρ Bergk. Mein. Qu. ἐν ὑμῖν δ', aut ἐν ὑμὶν ὅπως θεῷ.

250. πρός σ' B. T. πρὸς (om. σ') K. ἐκ σέθεν] ἔκαθεν B. ἐκ φρενὸς Fröhlich. οἴκοθεν Elmsl., coll. Ph. 469. πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές. Qu. ἢ 'κ σέθεν, aut ἐκγένετ'.

251. ἢ λόγος B. K. T. ἢ λέχος aut ἢ 'λόχος (ἄλοχος) Reisk. ἢ λέχος Dind. ἢ τέκνον ἢ 'λοχος (!) ἢ βροτὸς ἢ θεὸς Fröhlich. Qu. ἢ δόμος.

252. ἂν ἀθρῶν A. B. K. ἀναθρῶν C. βροτὸν T. βροτῶν A. B. K. ὅστις K. A. ὅς B. T. βροτὸν οὔτιν' ἄν, ὅστις ἂν Herwerden ad OR. 68. ὅστις ἂν ἄταν Weckl. (Cf. Ant. 623 sq.) Qu. βροτὸν οὐδέν' ἂν (aut οὐδ' ἂν ἕν', aut οὐδαμοῦ). (Οὐδέν' ἂν fortasse excidit propter simile vicinum ὅστις ἄν.) Aut βροτόν, ὅστις ἄν, | εἰ θεὸς ἄταν | ἄγοι, etc. Aut οὐ γὰρ — ὅστις ἄν, | εἰς κακὸν εἰ θεὸς | ἄγοι, —. Cf. Fr. 611. αἴσχη μέν, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἷς φύγοι | βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά. El. 697.

253. ἄγοι K. A. ἄγει B. ἄγει γ' T. ἐκφυγεῖν] φυγεῖν Dind. Qu. 'κφυγεῖν.

256. σθένοιμεν] Qu. θέλοιμεν.

257. πρὸς σε B. K.

258. κληδόνος B. κλῃδόνος K. καλῆς] Fort. πολλῆς.

259. γίνεται B. K.

260. γ' K. pr. (corr. τ') τ' A. L. om. B. T. V. τάς γ' schol. ed. Rom. Mein. Qu. τάσδ' (cum Hart.).

261. κακούμενον A. B. K. ξένον] Qu. ξένων.

262. σώιζειν L.

263. κἀμοί γέ που A. B. K. L. T. κἄμοιγε (—) Dind. Mein. Qu. ἐμοί γε τοῦτ' οὐκ ἐστίν, aut ἐμοὶ δὲ (aut γε) ποῦ ταῦτ' ἐστίν. Vulgata manifesto vitiosa est.

265. γε K. τε B. T.

266. τἀμά K.

268. χρεῖ' ἢ A. B. K. χρεῖ' ἦι (ει corr., ut vid., ex η) L.

269. οὕνεκ' A. K. T. εἵνεκ' B.

271. παθῶν K.

272. ὧδ'] ὡς Herw. ἐγιγνόμην B. K. L. Qu. ἐφαινόμην, aut ἂν ἐγενόμην.

276. κἀναστήσαθ' K.

277. εἶτ' ἐν οὐδενὸς | μοίρᾳ ποιεῖσθε τοὺς θεοὺς Burges. ad Phil. 499. Verba τοὺς θεοὺς tam brevi intervallo post θεοὺς posuisse Sophoclem valde improbabile est. Qu. εἶτ' ἐν οὐδενὶ (μηδενὶ) | μέρει ποιεῖσθε μηδαμῶς. Aut εἶτά σφ' ἐν μέρει | σμικρῷ ποιεῖσθε —. (Glossematis τοὺς θεοὺς ad σφε adscripti insertio cor-

ruptelae loci causa fuisse videatur.) Aut *εἶτ' ἐν εὐτελεῖ | μοίρᾳ* —. Aut potius *εἶτα τῶν θεῶν | μοῖραν ποιεῖσθε μηδεμίαν*. Aut *εἶτά σφ' ἐν μέρει | σμικρῷ ποιεῖσθε* —. Aut *εἶτ' αὐτῶν λόγον | σμικρὸν ποιεῖσθε* —. Cf. Phil. 498. *τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρει | ποιούμενοι*. Herod. II. 172. *ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγαλῃ ἦγον (αὐτόν)*.

278. *μοίρας* K. *μοῖραν* B. T. *μοίραις* L. (in marg. *ζτ*, i. e. *ζήτει* or 'quaere'). Pro *μοίραις* Herwerden epithetum aliquid requirit *ἀσθενεῖς* significans, velut *μαυρούς*(?). Qu. *σμικρούς*. *ποιεῖσθε* B. T. *ποιεῖσθαι* K. *οὐδαμῶς* pro *μηδαμῶς* frustra Weckl.

279. *βροτῶν* A. B. K.

281. *ἀνοσίου βροτῶν. ξὺν οἷς*] *ἀνοσίου. τάδ' οὖν | ξυνεὶς* — Dind. *βροτῶν*] *κακῶν* Weckl. Qu. *κακῶν*, aut *'κ κακῶν*, aut *ποτέ*. Aut *φωτὸς* (*πώποτ'*?), aut *βροτῶν* (cf. 279.) mendosum videtur. Cf. ad Aj. 1358.

282. Fort. *ξὺν οἷσι μὴ σὺ κρύπτε* (*μὴ 'παίσχυνε*) —.

284. *ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον*] *ὥσπερ* — *ἐχέγγυος* Reisig. Sed cf. OR. 276. *ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες*. *οἰκέτην* K.

285. *κἀφύλασσε* K. *κἀκφύλασσε* B. T.

286. *δυσπρόσοπτον* K. L. *δυσπρόσωπον* A. B. T. *εἰσορῶν ἀτιμάσῃς*] *εἰσορᾶν ἀτιμάσῃς* (ne recuses honorare) Wakef. ad Herc. 609. Recte. Cf. Eur. Her. 228. *μηδαμῶς ἀτιμάσῃς | τοὺς Ἡρακλείους παῖδας εἰς χέρας λαβὼν* (*λαβεῖν* Elmsl.). Aesch. Fr. 255. *ὦ θάνατε θάνετε, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν*.

288. *ὅταν*] *ὅτ' ἂν* L. hic et alibi. *δ' ὁ κύριος* K. Mein. *ὁ κύριος* A. B. (om. *δ'*). *δὲ κύριος* T. *κύριος* (*υ* in litura, *ρ* ex alia aliqua litera corr., *ος* add. a m. rec.) L. (Ergo fort. *κοῖνος*, i. e. *κοίρανος*, pristina lectio erat.) Legerim *ὅταν δὲ κύριος παρῇ τις*.

289. *παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις* — Reisk. Fort. *παρῇ 'νθάδ'* —.

290. *ἐπιστήσῃ τάδε. | μεταξὺ* B. K. Cf. Herod. IV. 169. *ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τούτου χώρῳ* etc. et ad Ach. 434.

291. *γίνου* B. K. L.

292. *ταρβεῖν*] *θαρσεῖν* Herw. Qu. *σέβειν*.

293. *'στ'* K. *γ'* B. T. *τ'* A. Ald. Eadem discrepantia lectionis est Tr. 295. El. 309.

294. *ὀνόμασται* B. *τῆσδε* A. B. K. *τῆς* L.

297. *σκοπὸς*] *πομπὸς* Weckl. Cf. 70. OR. 289. Ant. 164.

298. *ἔπεμπεν* K. A. *ἔπεμψεν* (supr. *π* a m. pr.) L.

299 sq. Hirzel (Mus. Rhen. XVIII. 306 sq.) vv. 301—304. ejicit, et locum sic constituit, *ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν | ἢ φροντίδ' ἕξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας; | ΧΟ. θάρσει, παρέσται· πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν | ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε* etc. Ita Chorus pergit v. 305. *θάρσει, παρέσται* (cf. 726.). Probant Meinekius (Praef. p. X.), Dind. Nauck.

300. *ἀπόνως τ'* B. K. L. *ἀπόνως τ'* mss. *αὐτὸν ὥστ'* Porson. *αὐτίχ' ὥστ' ἐλθεῖν πέλας* Apitz ad Trach. 811.

301. κάρτ' K.

302. δ' om. L. add. A. B. K. τοὖπος B. K.

303. μακρὰ] μικρὰ Herwerden. "Sed vv. 301—304 fortasse recte seclusit Hirzel." μακροῦ et μικροῦ confunduntur Isocr. Or. XV. § 291.

306. κεἰ βραδὺς [βαρὺς] ἔτεσι Fröhlich. (coll. 875. χρόνῳ βραδύς. Theocr. XXIV. 100. Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς). κεἰ βραδὺς γήρᾳ Dind. κεἰ βραδὺς φύσει Winckelmann. κεἰ βραδύς, εὐθὺς — Herw. A. C. p. 13. χρόνῳ νωθὴς (gl. βραδύς) Wecklein. Lege κεἰ βραδὺς ἕρπει (though he walk slow, though he be slow of foot). Ita etiam Brunck. Mein. Cf. Ant. 231. ἤνυτον σχολῇ βραδύς. Phil. 1223. ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς. Eur. Fr. 715, 2. χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν. Aut fortasse κεἰ βραδὺς κυρεῖ. Cf. 890. λέξαθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν | οὗ χάριν δεῦρ' ᾖξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός. Similiter Creon χρόνῳ βραδὺς dicitur v. 875.

307. σου] σοῦ L. Recte.

308. εὐτυχὴς] Qu. εὐμενής. τ' αὐτοῦ B. K. L. etc. θ' αὑτοῦ A.

309. ἐσθλὸς] Lege ἐσθ' ὅς. Et sic Nauck. Dind. Mein. Cf. Aj. 725. οὔτις ἔσθ' ὃς οὐ —. 1336. πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ. Haec causam reddunt cur verba ἐμοί τε addiderit. οὐχ αὑτῷ] οὐχ' αὐτῷ K. οὐχ ἀὐτῷ B. οὐχ αὐτῷ T. Fort. οὐ χαὐτῷ (etiam sibi).

312. ἡμῶν ἆσσον A. K. ἆσσον ἡμῶν B. ἐπὶ] ἔπι L.

313. ἡλιοστερὴς vulg. ἡλιοστεγὴς (i. e. 'keeping off the sun') Coraes. Mein. prob. Dind. ἡλιοστεγεῖ conj. Mein. (coll. 1260. κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ | κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται, et quod epithetum aliquid ad κρατὶ requiri videatur). Fort. ἡλιοσκεπής. Cf. ἀνεμοσκεπὴς (Hom. Il. 16, 224. χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων). Sed confer ὀμματοστερής infra 1260.

314. Θεσσαλὶς — κυνῇ] Cf. Fr. 843. Θεσσαλικῆς (Θεσσαλῆς Ellendt. qu. Θεσσαλίδος) ἀπληγίδος. Nisi hic potius Θεσσαλὴ legendum. Sed Θεσσαλὶς νύμφη est Eur. Alc. 332. νιν A. B. K. L. Cf. ad El. 528.

315. τί φῶ;] τί φῆμι; Elmsl. τί φῶ νιν Herm. τί φωνῶ; Mein. (coll. 1132.). τίν' αὐδῶ Wecklein. Fort. τί φάσκω; aut τί φημί; aut τί φῶ, τί; aut τί φῶ 'γώ; Baccheus requiri videtur, ut in 318. τάλαινα.

316. γνώμη L. ἡ γνώμη πλανᾷ Spengel. Mein. Qu. — ἔστι καὶ γνώμη πλανᾷ; aut ἆρ' οὐκ ἔστι καὶ γνώμη πλανᾷ; πλανῶ (supr. αι a m. pr.) L. πλανᾷ A. B. K.

318. — φῶ, | τάλαινα. | οὐκ ἔστιν ἄλλη Herm. Mein. τάλαινα de gravi Antigonae mentis sollicitudine intelligentes. Equidem ad Ismenam potius haec retulerim, ut sensus sit, the dear creature. Nisi vera lectio est τίς ἐστίν (pro τάλαινα); Versus enim integram sententiam continere debet.

319. φαιδρὰ γοῦν A. B? K. φαιδρὸν οὖν Tricl. In quo Meinekius latere suspicatur φαιδρόνους (Aesch. Ag. 1229.), sed nil innovandum esse putat, coll. Fr. 699 N. φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ. Eur. Herc. 899. ἄκραντα βακχεύει. Lobeck. ad Aj. p. 246.

320. Qu. σαίνει μ' ἀποστίλβουσα (aut ἀπαστράπτουσα), aut σαίνει με προσβλέπουσα. σαίνει B. T. σημαίνει A. K. pr. (corr. ead. m.) Ald. σημαίνει (ει corr. ex η a m. pr.) L.

321. τόδ' ἐστὶ δῆλον] τόδ' ἔστ' ἀδελφὸν — Herw. Dind. (Cf. Ant. 1. etc.) τόδ' ἐστὶ κλεινὸν Wecklein p. 52., coll. OR. 1207. ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα. El. 1170. τόδ' ἔστ' αἰδῆμον conj. Mein. Praestaret τόδ' ἐστὶ θεῖον. Cf. OR. 1235. θεῖον Ἰοκάστης κάρα. προστείχουσα] προσστείχουσα Dind. Mein.

322. ΑΝ. om. B. K. (contin.).

323. ἔξεστιν] Lege ἐξέσται. Et sic Dobr. Dind. Mein.

327—331. Hoss vv. sic disponit Wecklein, 327. 330. 329. 328. 331.

327. δύσμοιρ' ὁρᾶν A. δύσμορ' ὁρᾶν K. L. M. R. S. δύσμορ' ἐσορᾶν B. T. V. Farn. Qu. δύστην' ὁρᾶν, aut δύσμορ' εἰσορᾶν. Δύσμοιρος aliud est ac δύσμορος (cf. ad OR. 248.), neque alibi apud tragicos occurrit.

328. Post 330. transponunt Musgr. Dind. Hart. γέ μοι] γέ μοι B. K. T. γέ μου L. pr. m. ut videtur. γέ του Herw. Qu. γ' ἐμοῦ (aut γέ του, sic Herw.), aut γ' ἐγώ.

330. Hunc v. vulgo post 327. lectum huc transponunt Musgr. Dind. ὦ δύ' ἀθλίω τροφὰ Dind. III. ("Numero δύο opus est, ne Oedipus inepte pergere videatur ἢ τῆσδε κἀμοῦ;") ὦ δυοάθλιοι τροφαὶ Herm. Mein. ὦ τρὶς ἄθλιαι (372.) aut ὦ πανάθλιοι (1110. Phil. 1026.) Herw. Dindorfii correctionem (ὦ δύ' ἄθλια τροφὰ) jure impugnant Mein. Herw. Qu. ὦ τρισάθλιαι τροφαὶ (aut -ίας τροφᾶς). Cf. 372. τοῖν τρισαθλίοιν. Aut ὦ δύ' ἄθλιαι τροφαί.

331. δ' B. K. T. τ' Markl. Mein. Qu. καὶ τρίτης γε τῆσδ' ἐμοῦ. ὦ τῆσδε κἀμοῦ — Markl. κἀμοῦ] Qu. κἀμή. Cf. ad Tr. 485. κείνου τε καὶ σὴν — χάριν. Aut ὦ τῆσδε κἀμοῦ δυσμόρου — κἀμοῦ τρίτης. Aj. 1174.

332. σῇ K. A. σῇ γε B. T.

333. πόθοισι] Correxerim ποθοῦσα, quod sciolus aliquis in πόθοισι mutaverit, ut cum sequente λόγοις congrueret. γ' K. τ' A. B. om. T. λόγοις A. B. K. L. (supr. ων a m. pr.). λόγων T. Dind. Praestat λόγοις, αὐτῶν post αὐτάγγελος subaudito. Cf. El. 47. ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς (sc. αὐτόν).

335. αὖθ' ὅμαιμοι B. K. L. T. αὐθόμαιμοι A. ποῖ A. B. K. L. πονεῖν] I. e. ἐς τὸ πονεῖν. Fröhlich corrigit sic, οἱ δ' — ποῦ νεανίαι; ΙΣ. πονεῖν, | ὅπουπέρ εἰσι, δεῖ με κἀκείνοις τανῦν. Qu. οἱ δ' — ποῦ νεανίαι διπλοῖ (aut τανῦν, quamquam hoc legitur in prox. v.); | ΙΣ. εἴσ' — δεῖ με κἀκείνοις πονεῖν.

336. *δεινὰ τἀκείνοις* B. T. *δεινὰ δ' ἐκείνοις* K. *δεινὰ δ' κείνοις* A. *δεινᾶς* (pr. *δεινὰ δ'* corr. pr. m.) *δ' ἐκείνοις* (*ν* supr. *ἐ* ab S.) L. Lege *δεινὰ τἀν κείνοις*. Et sic Sch. Dind. Aut *δεινὰ δὴ 'ν κείνοις*.

337—343. Meinekius hos versus interpolatos esse putat ab eadem manu qua Ant. vv. 904 sq. Ita etiam Sch.

337. *ὦ πάντ' ἐκείνω*] Qu. *ὦ πάντα τέκνω* (aut *παῖδε*) — (*κατεικασθέντε* foemininum, cf. ad 1676). *τοῖς* B. *τοῖς τ'* K.

338. *φύσιν κατεικασθέντε*] Malim *φύσιν τ' ἀπεικασθέντε*.

344. *ἐκείνου* B. *ἐκείνων* A. K.

349. *νηλίπους* A. K. *ἀνηλίπους* B. T. *νήλιπος* Blomf. Gl. Prom. 248. *Νήλιπος* legitur Apoll. Rh. III. 646. Lycophr. 635. *ἀνάλιπος* Theocr. IV. 56. *τ'* add. A. K. T. om. B.

350. *πολλοῖσι δ'*] *πολλοῖσιν* L. pr. (corr. ead. m.) *ὄβροις* K. *καύμασιν* B. *καύμασι* K.

352. *εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι*] Qu. *ἣν* — *ἔχῃ*, aut *εἰ πατὴρ ἕξει* (aut *ἕξοι*) *τροφήν*. *ἔχει* (s. *οι*) B. K. *ἔχοι* A.

354. *λάθρα* K. *πάντα*] Lege *πιστά*. Alioquin *ἐξικνοῦ* requireretur.

355. *δέ μου* mss. *τέ μου* Elmsl. Mein. Dind. *μου*] *μοι* Jebb, coll. Bacch. 612. *τίς μοι* (*μου* cod. L².) *φύλαξ ἦν;*

358. *σ'* add. A. T. om. B. K. *ἐξῆρεν*] Qu. *ἔπεμψεν*. Aut *τίνα δ' ἐξῆρας οἴκοθεν στόλον;* Aesch. Ag. 563. *εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον*.

360. *μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι*] Qu. *μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρειν μέγα* (aut *νέον*). Cf. tamen OR. 221. *οὐ γὰρ ἂν μακρὰν | ἴχνευον αὐτὸ μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον* (*μή τι σύμβολόν γ'*?) *ἔχων*.

361. *ἄπαθον*] *ἃ 'παθον* B. *ἃ πάθον* L.

362. *κατοικοίης* K. *κατοικοίη* B. T. *κατοικοίη στροφὴν* (*στρ* in ras.) A. *ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κυροῖς, ἐπιστροφὴν* Herw. Qui tamen serius versum inutilem interpolatori tribuit. Qu. *ποῦ βίου 'χοις τὴν τροφήν*. (Cf. 446. *τροφὰς ἔχω βίου*. 352.) Aut *τὴν σὴν οἰκίαν τε καὶ τροφήν*. Aut *ποῦ κυρῶν εἴης, τροφὴν* (ut in Phil. 544.). Aut *ποῦ τὰ νῦν ἔχοις*. Jure in hoc loco offendit T. Halbertsma. *τροφήν*] Gl. A. *διαγωγήν*. Gl. T. *δίαιταν*.

366. *σημανοῦσ'* B. T. A. *σημαίνουσ'* K.

367. *αὐτοῖς* vulg. *αὐτοῖν* recte Mein. *ἦν ἔρις*] *ἦν ἔρως* Tyrwh. Herm. Madvig. *ἦν ὅρος* Nitzch. *ἤρεσεν* Bergk. Meinekius connectit *αὐτοῖς Κρέοντί τε* (coll. 1524.), et confert Thuc. II. 54. *ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει — ἀλλὰ λιμόν*. Qu. *ἦν ἔρως* (*κριτὸν*) *μεθιέναι | θρόνους Κρέοντι*. Aut *ἦν Κρέοντι τοὺς θρόνους | ἔρως* (*κριτὸν*) *μεθεῖναι*. Aut — *μητρὸς κάσει* (gl. *Κρέοντι*). Aut *ἦν κριτὸν* (hinc fortasse *Κρέοντι*) *τῆσδε χθονὸς* —. Aut *ἦν Κρέοντι κεκριμένον*. Aut *ἤρεσεν θρόνους ἐᾶν | θείῳ Κρέοντι*. Aut *ἦν ἔρως Κρέοντί τε — μήτε* —. Aut *Κρέοντι τοὺς | θρόνους ἐᾶσαι*.

368. *θρόνους ἐᾶσθαι*] *ἐᾶσαι* malit Naber. Qu. *θρόνους μεθέσθαι* (aut *μεθεῖναι*). *μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,* | *λόγῳ σκοποῦσι* vulg. Lege *μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν* | *φόνῳ, σκοποῦσι* etc. Aut *μηδὲ σείεσθαι πόλιν* —. *μὴ δὲ* K.

369. *πόλιν* | *λοιγῷ, σκοποῦσι* — Madvig.

370. *οἵα*] *οἷα* L. pr. *οἵα τε* K.

371. *τοῦ* B. non K. *κἀξ ἀλιτήριον* T. *κἀξ ἀλητήρου* B. *κἀξαλιτηροῦ* (sic) K. L. *κἀλιτηρίου* probabiliter Toup. Elmsl. *κἀξ ἀλαστόρου* Bergk. *κἀξ ἀλιτρίας* Dind. (coll. Fr. 42. *ἀλιτρία*.) Mein. Nauck.

372. *τρὶς ἀθλίοιν* Pors. Cf. ad Aj. 969. Ph. 101.

374. *χ' ὦ* B. K. *μείων* B. T. *μεῖον* K.

375. Litera *χ* ante h. v. est in L. *Πολυνείκην* B. K. T. *Πολυνείκη* A.

376. *ἀποστερίζει* B. non A. K. T. *κἀξελήλακε* K.

377. *ὁ δ'*] *ὅδ'* L. *πληθύων* A. K. *πληθύνων* B. T. Cf. 930. *ὁ πληθύων λόγος*. Aesch. Ag. 842. *ὡς ἐπλήθυον* (*ἐπλήθυνον* T.) *λόγοι*. Cho. 1044. *αἵδε πληθύουσι δή*. Suppl. 599. *δημοῦ κρατοῦσα χεὶρ ὅπου πληθύεται* (*πληθύνεται* Blomf.). Fr. 651.

379. *κλεινὸν* Elmsl. ad Iph. T. 9., coll. Eur. Phoen. 710. *ἤκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,* | *κήδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῷ πεποιθότα*. Et sic Herwerden ad OR. 7. Parum hic conveniret *καινὸν*, ut monuit Herw.

380. 381. Hos duos versus jure spurios esse judicat Dind., cujus v. notam.

380. *ὡς αὐτίκ' Ἄργος*] *ὡς ἄστυ πάτριον καὶ τὸ* — F. W. Schmidt. *Ἄργος*] *αὐτὸς* conj. Nauck.

381. *τιμῇ καθέξων* L. *τιμῇ καθέξον* A. pr., ut videtur. *ἢ γῆ καθέλξων* Reisk. *αἰχμῇ καθέξον* Cobet. (Mnem. IX. 447.) Bl. Mein. Nauck. Herw. Weckl. *τιμῇ καθέλξον* Madvig., coll. Cic. Fin. V. 92. 'terram ea lanx et maria deprimet' (*καθέλξει*). *πάλῃ καθέξων ἢ πεσὼν ῥανῶν φόνῳ* Schmidt. "Apparet totam imaginem ductam esse a trutina, in cujus lancibus utraque urbs gloriaque ejus imposita altera alteram elevet aut deprimat." (Herw.) Qu. *βίᾳ* (*λόγχῃ, αἰχμῇ, δόρει*) *λαπάξον* (*κρατῆσον, καθέξον*). (Aesch. Sept. 47. *λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ*.) Aut *τόλμης ἐφέξον*. Aut *καθαιματῶσον*.

382. *ἄρ' ὕθλος* pro *ἀριθμὸς* Reisk.

383. *ὅποι* A. B. K. *ὅπου* Herwerden ad OR. 925. Qu. *τοὺς δὲ σοὺς πόνους ὅποι* | *θεοὶ* —. Cf. 23. *ὅποι καθέσταμεν*.

384. *κατοικτιοῦσιν* B. T. *κατοικιοῦσιν* K. frustra probat J. P. Postgate. *καθορμιοῦσιν* (in quem portum deducturi sint) Madvig.

385. *ἤδη γὰρ ἔσχες*] Malim *ἦ γάρ τιν' ἔσχες*, aut potius *ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδας θεοὺς ἐμοῦ* (aut *κἀμοῦ θεοὺς*) *ὥραν τιν' ἕξειν* etc. Sic El. 952. *εἶχον ἐλπίδας — αὐτὸν ἵξεσθαι*. Ant. 897. 1246. Aut — *ἐλπίδ' ἀνδρὸς τοῦδε θεοὺς* (mon.) etc. Aut — *ὡς θεοὶ* —

ἕξουσ'. Cf. Tr. 57. Aut — ὥστ' ἐμοῦ θεοὺς | ὥραν τιν' ἕξειν —. (Cf. Eur. Or. 52. ἐλπίδα δὲ δή τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν. Idem sentit Jebb.) Aut — ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὶ | ὥραν τιν' ἕξουσ'.

386. ὧραν B. K. A.

387. νῦν om. B. γ' om. K. M. T. add. A. μαντεύμασιν K. T. μαντεύμασι B.

388. τέκνον] Fort. νέον.

390. θανόντ' K. θανόντα τ' B. T. Qu. νεκρόν τ' (gl. θανόντα). ζῶντά τ' K. καὶ κατ' B. T. εὐνοίας B. K. γρ. εὐσοίας T.

391. ὑπ' add. K? T. om. B? τίς δ' ἀντὶ τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν; Weckl., coll. 1326. (v. Schn.) 1489. Tr. 707.

392. τἀκείνων A. pr. L. sec. m. (ut in El. 1345.) τὰ κείνων B. K. φασὶ] Qu. φησὶ (τὰ μαντεύματα, aut ὁ θεός). Et sic Herwerden. Cf. 994. εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ | χρῆναι μιγῆναι etc. 853. ὅν γε Λοξίας διεῖπε. Sed vera lectio, ni fallor, est ἴσθι: nullum enim subjectum est verbi φασὶ, neque ipsum φασὶ omnino convenit.

393. ἄρ'] ἆρ' L.

395. Qu. ὀρθοῦν γέροντ' οὐ φλαῦρον —.

397. βαιοῦ om. K.

399. ὡς B. K.

400. μὲν σοῦ] μέν σου L. Nescio an recte. μὴμβαίνῃς (sic) K.

401. θύραισι B. K. L. T. Cf. ad Arist. Lys. 353.

402. δυστυχεῖν Reisk. κείνοις ὁ τύμβος σὸς (σου?) διχοστατῶν βαρὺς Weckl. ὁ νεκρὸς ἐγκοτῶν Nauck. κείνοισι τύμβῳ δυστυχῶν ἔσει βαρὺς Herw., coll. Aesch. Sept. 464. Eur. Phoen. 406. Meinekius δυστυχῶν corruptum habet. Cf. 800.

403. μάθοι B. μάθῃ (s. οι) K.

405. θέλουσι B. θέλουσιν K. ἂν] αὖ L. pr. κρατοῖς Br. Dind. κρατῇς (κρατῆς A. B. K.) mss.

406. ἦ] ἤ (accent. a sec. m.) L. Qu. ἤ κἄμ' (καί μ') ἐπισκιῶσιν οἰκείᾳ κόνει; Cf. Ant. 1203. καὶ τύμβον — οἰκείας (i. e. πατρῴας) χθονὸς | χώσαντες. κατασκιῶσι] καταστεγῶσι Gleditsch. καταστεγῶσι aut κατασκεπῶσι Herw.

407. σύμφυλον B. non K. T. αἷμά σ', ὦ πάτερ] αἷμά σου, πάτερ conj. Mein. Nescio an recte. Qu. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τοῦθ' αἷμά γ' ἔμφυλον, πάτερ. Aut ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' αἷμ' ἐμφύλιον.

408. οὐκ ἄρ' B. T. οὐκ ἆρ' K. L. οὐ τἄρ' Elmsl. ad Her. 269. Lege οὐ τἄρ', aut οὔτἄρα.

409. ἄρα B. ἆρα K. L. κρατήσωσιν A. B. et (s. ου) T. κρατήσωσι K.

410. συναλλαγῆς B? K. L. Dind. ξυναλλαγῆς vulg.

411. σῆς K. στῶσι K. Qu. στῶσ' ἐν τάφοις. (Cf. Ant. 1215. παραστάντες τάφῳ.) Aut σοῖς ἐπιστᾶσιν τάφοις.

412. κλύουσά του K.

414. 415. Hos vv., ut etiam v. 224., spurios esse suspicatur Herwerden.

414. *ἡμῖν* K. *ἡμῶν* B.

415. *ὥς φασιν* K. vulg. *ὡς φασὶν* B. L. *ὥς φασί γ'* recte Mein. et Herw. ad OR. 622. *μολόντες* A. B. L. pr. *μολοῦντες* K. L. corr. ab S. *εἰς* B. K. L. *ἐς Θήβης πέδον*] *ἐς Θήβας πάλιν* Weckl.

416. *οὖν τις* K.

417. *γ'* B. *θ'* A. K. (*γ'* pr. fort.) L.

418. *τῶνδ'* K. *τούτων* B.

419. *τοῦ 'μοῦ* K.

420. *τ'* (pro *ταῦτ'*) K.

421. *σφι* A. K. *σφε* B. Leg. *σφιν,* quae forma legitur 444. 451. Aj. 570. El. 1070. *πεπρωμένην* B. *πεπραγμένην* K. *τῶν πεπραγμένων* (supr. *η* a m. pr. aut S.) L.

422. *ἐν δ'* vulg. Mein. Constructio hic subito mutatur, subjectum enim non amplius est *οἱ θεοί,* sed *τέλος*. Poeta primum hujusmodi clausulam subjungere voluisse videtur, *ἔν τ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν τιθεῖεν* etc. De *μήτε* — *δὲ* cf. ad Tr. 143. Sed legendum *νῦν τ'*. Cf. Tr. 583.

423. *αὐτοῖν* A. B? K. M. R. *αὐτῶν* L. etc. *αὐτοῖν* est 430.

424. Cf. Aesch. Pers. 487. *αἴρονται* (*αἱροῦνται* mss.) *φυγήν.*

426. *ἂν* om. K. *οὐξεληλυθὼς* B. *ἐξεληλυθὼς* K. *πάλιν* B. K. *πόλιν* A. Ald.

427. *με* (pro *γε*) K.

429. *ἤμυναν* B. K. *ἤμυνον* A. Ald.

430. *αὐτοῖν* K. T. *αὐτὴν* B.

432. *κατήνεσεν* B. K. T. *κατήνυσεν* A. Mein. *κατηίνυσεν* (sic, non *κατήινυσεν*) L. Lege *κατήνυσεν.* Cf. 454. *Καταινεῖν* (to assent, agree to, promise) (sequente futuri infinitivo) occurrit 1633. 1637. Sed iste sensus huic loco non convenit.

433. *αὐτίκ'*] *αὐτίχ'* (*ι* corr. ex *η*) L. Qu. *οὖσαν.*

434. *ὁπηνίκ' ἔζη* A. *ὁπηνίχ' ἕξει* K. pr. *ἥδιστον δὲ* B. K. T. (Recte.) *ἥδιστόν τε* Herm. Mein.

436. *ἔρωτας τούσδ'* Reisk. *ἐρῶντα τοῦδ'* Herw. ad OR. 141. Lege *ἔρωτ' ἐς τόνδ',* as regards this desire. Corruptelac causa obvia est. Idem hodie proponit Papageorg. p. 16. recepit Jebb.

437. *δ'*] *τ'* L. pr.

438. *καὶ μάνθανον* K.

440. *τὸ τηνίκ'* B. K. *τόθ' ἡνίκ'* T. *τὸ τηνίκ'* (post *η* litera, fortasse *ι*, erasa) L. Lege *τόθ' ἡνίκ'* (ut in T.). Sic 768. *ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος* — *τότε* etc. Eur. Hec. 388. *εἴθ' ὤφελες τόθ' ἡνίκ' ἔρανον ἐς θεοὺς* | *πεισθεὶς ἐποίεις ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον.* Qu. *τοὐντεῦθεν,* aut *ἰδοὺ τότ',* aut *τοῦδ' εἵνεκ',* aut *τόδ' ἡνίκ' ἤδη, τοῦτο μὲν* —, aut *παραυτίκ' ἤδη* —, aut — *ἔργων* (aut *πάλαι*),

τότ' ἤδη —, aut τότ' (αὐτίκ' aut εὐθὺς) ἤδη —. Lege ὁπηνίκ' —. Cf. 434. ὁπηνίκ' ἔζει θυμός. Qu. ⏑ –, τότ' ἤδη (Aesch. Pr. 947. Arist. Plut. 694.) etc.

441. ἤλαυνέ μ' A. K. ἤλαυνεν B. T. οἱ] οἶδ' K. οἷ L.

442. βιότου τροφὰς τῷ πατρὶ Fröhlich. I rather suspect οἱ τοῦ πατρός.

443. οὐκ ἠθέλησαν] οὐκ ἔσχον οὐδέν. ἀλλά που A. K. M. R. T. Ald. ἀλλ' ἐπ' οὐ B. ἀλλέπου (ἀλλάπου a m. rec.) σμικροῦ L. ἀλλ' ἀπ' οὐ σμικροῦ χρόνου Fröhlich.

444. σφιν B. φιν K. ἠλώμην ἐγὼ A. B. ἠλόμην ἐγὼ K. ὠλόμην (melius ὠλλύμην) ἀεὶ Mein., coll. Tr. 652. ἁ δέ οἱ φίλα δάμαρ πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο. Cf. OR. 1506. πτωχὰς — ἀλωμένας.

445. ἐκ ταῖνδε δ' A. K. κἀκ ταῖνδε δ' T. κἀκ τῶνδε δ' B.

446. αὐταῖν K. αὐτῶν B. T.

447. καὶ γῆς ἄδειαν] κοίτης τ' ἄδειαν F. W. Schmidt. καὶ γένους] κἀν ὁδοῖς (?) F. W. Schmidt. καὶ τέγους (tecti) Madvig. Qu κἀγγενῶν.

449. Qu. σκῆπτρ' ἀνάσσειν (Phil. 140. παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται). Aut καὶ σκῆπτρα νωμᾶν. Cf. 1354. σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων.

450. λάχωσι A. K. (supr. ου) L. (supr. ου a m. pr.) Qu. λάχωσι τόνδε σύμμαχον. Cf. ad El. 751. οἷα λαγχάνει (γρ. τύγχάνει L.) κακά. 364. Phil. 508. Ant. 699. Eur. Suppl. 309. κτερίσματων λαχεῖν (τυχεῖν? coll. Tro. 1249.). Thuc. II. 14. οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν (τύχωσιν?) — τελευτῆς. Hom. Od. 5, 311. τῷ κ' ἔλαχον (ἔτυχον?) κτερέων. Herod. III. 130. ὕπνου τέ μιν λαγχάνειν (μεταλαγχάνειν Suid.) ἐποίεε. Ubi ὕπνου significat some sleep, subaudito μέρος. Cf. Ant. 918. El. 1135.

451. οὔτε σφιν B. K. L. T. οὐδέ σφιν Elmsl. Mein. Nauck. Qu. μηδέ — ἔλθῃ. Cf. ad El. 43. Καδμείας] Καδμείοις Elmsl., coll. Hom. Od. 1, 70.

452. ἕξει (supr. ἤ a m. pr.) L. ἤξειν B. ἤξει A. K. τε B. T. γε A. K. L. Ald.

453. τά τ' ἐξ ἐμοῦ B. K. L. T. τἀπ' (τὰ ἐπ') ἐμοῦ aut τἀπ' ἐμοὶ (414.) conj. Dind., addens, "Sed vereor ne aut hic aut in versu proximo aliud quid lateat." συννοῶν τε τὰκ θεοῦ, | παλαίφαθ' — Mein. συννοῶν τε κἀξ ἐμοῦ — Weckl. Qu. τε κεῖν' ἐμοῦ (cf. 355.). Aut συννοῶν τε κἀξ ἐμοῦ —. Aut συννοῶν θ' ἅμ' ἐξ ἐμοῦ (i. e. ἐμαυτοῦ) —. Aut συννοῶν τε τἄμφ' ἐμοὶ —. Aut ἐξ ἐμοῦ τε συννοῶν —. Aut συννοῶν τε κεῖν' (ταῦθ') ὁμοῦ —. Utique parum placet τἀξ ἐμοῦ. De ipso oraculo cf. 387.

454. ἤνυσεν] ἔχρησεν conj. Nauck. Fortasse recte. Qu. ἤπυσεν. Sed cf. Aj. 887. Ant. 1178. ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.

457. θέλητέ μου | πρὸς ταῖσι ταῖς] θέληθ' ὁμοῦ | προστάτισι ταῖς Dind. Qu. — προστάτισι (Dind.) σεμναῖς τῇσδε δημούχοις

χθονός. Cf. 1087. *γᾶς τᾶσδε δαμούχοις*. 1348. *τῆσδε δημοῦχοι χθονός*. *μου* A. B. K. T. *μοι* M.

458. *σὺν* (*πρὸς* al.) *ταῖσι ταῖς* mss. *σὺν ταῖσδε ταῖς* Cant. *πρὸς ταῖσι τρὶς* Nauck. *πρὸς ταῖσδε ταῖς* Mein., qui nonnihil totum versum suspectat. *πρὸς ταῖσι θεαῖς* Wecklein. *πρὸς* K. L. (supr. *σὺν* ab al. m. ant.). *σὺν* (s. *ξ*) B. *σὺν* A. T. *ταῖσι* A. B. K. L. T. (pro *ταῖσδε*).

459. *ποιεῖσθε* K. L. non B. T. *τῇδε μὲν πόλει* B. K. L. T. *τῇδε μὲν τῇ γῇ* Nauck. *ἀλκὴν ποιεῖσθαι*] Qu. *βίαν ἀλαλκεῖν*. Cf. Pind. Ol. XI. 125. *ἅ ποτε ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε*.

460. *ἀρεῖσθε*] Fort. *ἀρεῖτε* (parabitis). *τοῖς*] *τῆς* L. pr. *ἐμοῖς*] *ἐμῆς* L. Lege *τοῖς δὲ γῆς*. Et sic Wecklein. Oedipi inimicos nequaquam curabat populus Coloneus.

461. *ἐπάξιος* B. *ἐπάξιον* K. *ἐπάξιον* (supr. *ς* a m. pr.) L. Qu. *Οἰδίπους, ἐποικτίσαι*. Corruptela orta forsan est ex scriptura *Οἰδίπου* pro *Οἰδίπους* posita. Cf. ad 1346. etc.

463. *σωτῆρας αὐτὸν* K.

464. *ξύμφορα* B. *σύμφορα* A. K.

465. *ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι* vulg. Lege *ὡς πᾶν ἂν τελοῦντι*. Cf. OR. 145. *ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος* etc.

466. *νῦν* B. K.

467. *κατέστειψας* A. T. *κατέστιψας* K. *κατέστεψας* B. Cf. ad Phil. 2. *ἄστιπτος*.

469. *ἱερὰς* A. B. K. *ἀειρρύτου* A. B. K. L. T. Recte.

470. *ἐνέγκου* A. B. K. L. T. *θιγὼν* A. B. K. L.

471. *τοῦτο χεῦμ'* A. B. *χεῦμα τοῦτ'* K. *λάβω* B. A. *βαλὼν* K. *λαβὼν* L. pr. (supr. *λάβω* a m. pr. *βαλὼν* corr.).

472. *κρατῆρές εἰσιν, ἱερὰ τεύχη τέσσαρες* Fröhlich.

473. *ἔρεψον* B. T. A. *ἔρεψον* (supr. *ε*) K. *ἔρεψον* (*ε* supr. *ο*, i. e. forsan *ἐρέψαι*) L. Qu. *ἐρέψαι*. *ἀμφιστόμους*] Qu. *ἀμφιστεφεῖς*.

474. *θαλοῖσιν* K. *κρόκαισιν* K. A. *κρόκοισιν* B. T.

475. *οἰοπόκω* B. T. *οἰνοτόκω* (ut vid.) K. *οἰνεοτόκωι* (supr. *οἰοπόκωι* a m. ant., sed non S.) L. *νεαρᾶς* A. B. K. T. *νεαλοῦς* Dind. Mein. *νεογνοῦ* conj. Mein. *οἰός τε νεαρᾶς* Weckl. *οἰὸς νεώρει νεοπόκου μαλλῷ λαβὼν* Fröhlich. *λαβὼν* B. K. T. V. *βαλὼν* A.

476. *ποῖ* A. B. K. *ποῦ* V. *πῇ* malit Elmsl. ad Iph. T. 89. *τὸ δ' ἔνθεν*] I. q. *τὸ δ' ἐνθένδε*. Cf. Phil. 895. 833. Eur. El. 618. *εἶεν· σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον, γέρον*. Hec. 725. *τοὐνθένδε σιγῶμεν*. Hel. 1039. Suppl. 695. *τό γ' ἐνθένδ'*. Aut 1275. Elmsl. ad Med. 773. Aesch. Ag. 239. *τὰ δ' ἔνθεν* (*τἀνθένδε δ'*?) *οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω*. Fort. *εἶεν· τελευτῆσαι δὲ ποῖ τοὐνθένδε χρή;*

478. *οἷς λέγεις χέω τάδε;*] *οἷς λέγεις; χέω δὲ τί;* bene T. Halbertsma. "Quia vero etiam sequens versus corruptus est, incerta manet emendatio." *λέγεις* A. B. K. *λέγω* T. V. *τάδε* A. K. L. *τόδε* B.

479. *τρισσοῖς γε πηγὰς* Fröhlich. *τε* A. Ald. *γε* B. K.

480. *τοῦ τόνδε πληρώσω* (aut *πλήρη θῶ*) optime Mein. "Non statuendus erat, inquit, crater, sed effundendus." *τοῦ τόνδε πλήσας* (sc. *χέω*); *ἐκδίδασκε καὶ τόδε* Herw. ad OR. 1370. *τοῦ τόνδε* B. K. L. *τοῦτον δὲ* T. *θῶ* K. L. *τῶ* B. *τῷ* (gl. *ἐν*) T.

481. *ποτοῦ μελίσσης* Fröhlich. *ὕδατος,* [*γάλακτος εὐτραφοῦς, τὸ δὲ τρίτον γλεύκους,*] *μελίσσης* — conj. Reiskius. Qu. *μέλιτος ὑδρηλοῦ.* (Cf. Aesch. Pers. 612. *τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,* | *λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.* Eur. Suppl. 206. *σταγόνας ὑδρηλάς.*) Aut *ὕδατος μελιχροῦ.* (Cf. Teleclid. II. 368. *μελιχρὸν οἶνον.* Hippocr. Apoll. Rhod. Callim.) Aut *ὕδατος, γάλακτος.* Aut *μέλιτος, γάλακτος.* (El. 895. *πηγὰς γάλακτος.*) Aut *μελιχροῦ γάλακτος.* Aut *νασμοῦ μελίσσης,* i. e. with honey. (Meleager Epigr. 30. *ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν.* Antiphil. Epigr. 29. *τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα* | *πηγάζει.* V. Jacobs. Anim. in Eur. p. 115., qui observat, "*Νᾶμα* sive *νασμὸς μελισσῶν* proprium est.") Aut *πελάνου μελίσσης* (Eur. Fr. 467, 5. *πελάνῳ μελίσσης.*). Aut *γάνους μελίσσης.* (Eur. Iph. T. 634. *τῆς ὀρείας γάνος ξουθῆς μελίσσης.*) Aut *ὕδατός τε μέλιτός τ'* —. Aut *ὑδρομέλιτος* (Hippocr.). *μηδὲ* B. *μηδὲν* K. *μὴ* (*δὲ* additum a m. recentiore) L.

482. *τούτων* — *τύχῃ*] Qu. *τοῦτο* (aut *ταῦτα*) — *πίῃ.*

483. 484. Hi duo versus inverso ordino (sed correcti *β. α.*) in L.

484. *ἐλάας* Dind. III. *ἐλαίας* the mss.

487. *οἰκέτην* K.

488. *σύ γ' αὐτὸς* B. K. L. T. *σύ τ' αὐτὸς* Reisk. Cf. ad 868.

491. *θαρρῶν* B. K. T. *παρασταίην* B. *παρασταίμην* A. K. L. T. Cf. ad El. 1306.

492. *δὲ* B. T. *δ' αὖ* K. L.

493. *παῖδε κλύετον*] *παῖδ' ἐκλύετον* L.

494. *ΑΝ.* *καὶ ΙΣ.* in A. et sic Turn. append. *χᾦτι* K. *χ' ὦτι* B. *χῶ σε* (sup. *τ*) L. Unde legerim *χῶσα.*

495. *ὡδωτὰ* L. pr. Lege *ὁδευτά.* *Ὁδεύειν* (to journey) legitur Hom. Il. 11, 569. etc. *λείπομαι γὰρ ἐν*] Lege *λείπομαι γὰρ οὖν.* Et sic Elmsl. ad Med. 804. Cf. Ant. 771. *εὖ γὰρ οὖν λέγεις.*

496. *τῷ μὴ δύνασθαι* mss. *τῷ μήτε σωκεῖν* Dind. Mein. Nauck. Male. *Σωκεῖν* non minus quam *δύνασθαι* infinitivum regit, ut in El. 119. *ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ* (schol. *ἀντὶ τοῦ ἰσχύω*) *λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.* Suidas *σωκῶ* per *ἰσχύω, δύναμαι* explicat. Glossemate *δύνασθαι* in textum illato librarius aliquis metri servandi causa *μήτε* in *μὴ* mutavit. Verbum *σωκεῖν* legitur El. 119. *μόνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ* | *λύπης ἀντίρροπον ἄχθος* (ubi rursus Scholiasta verbo *δύνασθαι* utitur). Aesch. Eum. 36. *ὡς μήτε σωκεῖν* (schol. *διὰ τὸ γῆρας*) *μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν.* Schol. *λείπομαι γὰρ τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν, τοῦ τε μὴ δύνασθαι καὶ τοῦ μὴ ὁρᾶν.*

"Res ipsa et verba *δυοῖν κακοῖν* ostendunt duo a poeta mala esse per *μήτε* — *μήτε* distincta, alterum senilis imbecillitatis, alterum caecitatis. Verba *τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν* hic potius significare viderentur Oedipum 'ne videre quidem posse'." (Dind.) Qu. *τῷ μὴ σθένειν τι μηδ' ὁρᾶν.* Aut *τῷ μὴ σθένειν καὶ μὴ βλέπειν.* (Cf. Eur. Alc. 277. *κλίνατέ μ', οὐ σθένω ποσίν.* Pherecrat. Fr. 242. *ὦ γῆρας, ἐν ᾧ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν,* etc.) Aut *τῷ μὴ βαδίζειν μηδ' ὁρᾶν.* Aut *τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν.* (Cf. Xen. An. IV. 5. 12. *τὰ μὴ δυνάμενα τῶν ὑποζυγίων.*) *μήδ'* B. K. T. *δυοῖν κακοῖν*] Qu. *διπλοῦν κακόν.*

497. *ἢ 'τέρα* K. *ἡ 'τέρα* B. T.

499. *τάδ' ἐκτείνουσαν* B. K. T. *τάδ' ἐκτίνουσαν* Cant. *τάδ' ἐκτίνουσαν* (aut *ἐκτελοῦσαν*) Reiske n. ms. Cf. 465. Qu. *τάδ' ἐκτελοῦσαν,* aut *τι συμπονοῦσαν* (*συμπράσσουσαν, προξενοῦσαν*), aut *τι πρᾶγμ' ἄνουσαν,* aut *ἃ δεῖ ποιοῦσαν* (*πονοῦσαν*), aut *διακονοῦσαν.* Schol. *τεταμένως καὶ συντόμως* (l. *συντόνως*) *δρῶσαν καὶ διακονοῦσαν.*

500. *τι* K. T. vulg. Mein. om. B. *τοι* Herm. *τῳ* Schneid. Lege *ἐν τάχει τῳ* —. Cf. OR. 80. *ἐν τύχῃ γέ τῳ.* *δέ με*] Malim *δ' ἐμέ.*

502. *ὧδ'* Herm. Wex. prob. Dind. Mein. *ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ* A. B. K. *ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ* T. V. *ὑφηγητοῦ δίχα* Herm. prob. Herw. ad OR. 1007. *ὑφηγητῶν ἄνευ* id. Herwerden. *ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ* Bergk. *ὑφηγητοῦ κενὸν* Weckl., coll. 931. Ant. 754. El. 403. Leg. *οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.* *Ἄνευ* glossema videtur esse ad *δίχα* ascriptum. Cf. Suppl. 239. *νόσφιν ἡγητῶν.*

503. *τὸν τόπον* K. A. *τοῖς τόποις* B. V. Ven.

504. *χρή 'σταί* K. *χρησταί* B. *χρῆ 'σται* T. *χρῆ ᾽σται* A. Ald. *χρῆ 'σταί μ' ὑπουργεῖν τοῦτο,* — Reisk. *χρήσει μ' ἐφευρεῖν* Fröhlich. et sic Jebb. *χρῆσται* — Mein. V. Nauck. Obs. Crit. de Trag. Gr. fragm. 23. Qu. *χρὴ ταὐτά μ' εὑρεῖν,* aut *τὸν τόπον δ' ἵν' ὧν* | *δεῖ χρή μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο* (OR. 407. Tr. 455.) —. Schol. *δηλοῦται δὲ ταυτὸν τὸ* (l. *τῷ*) *δεήσει.*

505. *του*] *τοι* L. pr., ut videtur. *τοὐκεῖθεν ἄλσος, ὦ ξένη, τόδ'* (sub. *κατὰ*) Elmsl., coll. OR. 1134. *τὸν Κιθαιρῶνος τόπον.*

506. *ἔσθ'* B. K. T.

509. *πονῇ* K. *πονῇ* L. *πονεῖ* A. B. T. *εἰ πονοῖ* Dind. Mein. Qu. *πονῇ* aut *πονοῖ.* Schol. *ὅταν πονῇ.* *δεῖ* supr. text. in K.

511. *ἔραμαί τι πυθέσθαι* conj. Mein.

512. Scribe cum Elmsleio *πυθέσθαι* —.

513. *τὰς* — *ἀλγηδόνας* B. K. T. *τὰς δειλαίας ὁπόθεν* (vel *ἀφ' ὅτου*) *φάνησαν ἀλγηδόνας αἷς ξυνέστας* Herw. *ἀπόρου φανείσας*] Qu. *περὶ καὶ* ⏑ – – (*μεγίστας?*).

514. *ἃ ξυνετὰς* B. *ᾇ ξυνέστας* K. T.

515. *ξενείας* (supr. ῐ ab S.) L. Qu. *μὴ πρὸς ξενίου 'ξανοίξῃς Ζηνὸς* —. Cf. Phil. 1182. *μὴ πρὸς ἀραίου Διὸς ἔλθῃς, ἱκετεύω.*

516. *τᾶς σᾶς* T. *τὰς σὰς* B. K. L. Sed vera lectio videtur esse *τᾶς σᾶς, ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ*. Cf. 595. *πέπον* Mein. Sic Hom. Il. 16, 492. *Γλαῦκε πέπον*. Hermannus jure *πέπον* suspectat. Fort. *γέρον* aut *τέκνον*.

517. *μηδαμᾶ* B. K. *μηδαμῶς* (sup. *ᾶ*) T. *μηδαμὰ* A. pr. (ut vid.).

518. *ξέν'* mss. *ξεῖν'* Nev. Dind. Mein.

519. *ἰώ μοι* B. K. T. *XO.* K. T. cont. B. *στέρξων ἱκετεύω* B. *στέρξον οἰκετεύω* K. *OI. φεῦ* — K. T. continuat B.

520. *πείθου* vulg. prob. Kvic. Lege *πιθοῦ*. Idem malit Mein. Cf. ad El. 1015. *σοι* (pro *σὺ*) B. *προσχρήζεις*] *προχρήζεις* B. Malim *προσχρήζω*.

521. *κακόταϑ'* B. A. *κακότητ'* K.

522. *ἤνεγκ' ἀέκων* Martin. *ἤνεγκον ἀνάγκῃ* Weckl., coll. Phil. 538. Ant. 1106. *ἤνεγκον ἑκὼν* Both. Mein. Lege *ἤνεγκον, ἑκὼν δ' οὔ* (aut *ἑκὼν οὔ*).

523. *αὐθαίρετον*] *ἐθελητὸν*(?) conj. Herm. *ἐθελητὸν* aut aliquid simile vocabulum requirit Dind., cui glossema videtur *αὐθαίρετον*. Metrum enim ⏑⏑–⏑ requirere. *ἀκάθαρτον* Wolf.

524. *ἀλλ' ἐς τί;* B. *ἀλλ' ἔστι* (marg. *ἀλλ' ἐς τι*) K. *ἀλλ' ὡς τί;* Weckl.

525. *μὲν* A. B. K. L. T. *μ'* M. (qu.) *κακᾷ μ' ἐν εὐνᾷ* — Reisk. Qu. *κακᾷ μοίρᾳ* — *ἐνέδησέ μ'*, aut *κακᾷ μ' ἄτᾳ* — *ἐνέδησεν εὐνᾷ*. *ἴδρις*] *ἴδριν* recte Mudg. Mein. Nauck. *ἄτᾳ* B. T. *ἄταν* K. *γάμων*] Qu. *γάμων τ'*.

527. *μητρόθεν* A. B. K. T. *ματρόθεν* Elmsl. Mein. etc.

528. *λέκτρα* A. pr. *ἔπλησαν* B. *ἐπλήσω* A. et (s. *σαν*) T. *ἐπλήσω* K. L. *ἐπάσω* Nauck. Mein. Weckl. (Cf. Aesch. Fr. 211. *ἐπάσω*. Eum. 177. *πάσεται*. Ag. 835. Cho. 191. Eur. Andr. 641. Or. 1197. Herc. 1426. Ion. 675. Fr. 52. 660, 4. (qu.) Arist. Av. 943.) Etiam Dindorfius jure *ἐπλήσω* suspectat. Qu. *ἐπλάσθης*.

529. *θάνατος μὲν*] Qu. *θάνατός μοι*. Cf. Aj. 215.

530. *μὲν* add. Elmsl. *φεῦ* conj. Reisig. prob. Mein. Facile excidere poterat *φεῦ* post *ἐμοῦ*.

531. *φῄς* B. K.

532. *δύ' ἄτα* K. T. *δύ' ἆται* (ut vid.) B. *δύ' ἄτᾳ* (*γρ. ἆται*) A. Qu. *δύ' ἀδελφὰ* (aut -*αί*). Oedipus vix filias suas *δύο ἄτα* (aut *ἄτας*) appellaret.

533. *ὠδῖνος*] *ὠδῖνες* Reisk.

535. *σαὶ τἄρ' εἴσιν* K. *αὔτ' ἄρ' εἴσιν* B. *αὐτὰρ εἰσὶν* T. *σαί τ' εἴσ' ἄρ' ἀπόγονοί τε καὶ* — Jebb. Qu. *εἰσὶν γὰρ ἀπόγονοι τεαί;* Hermannum sequuntur Dind. et (dubitanter) Mein.

536. *κοιναί γε* L. vulg. Recte. *κοιναί τε* Mein. Dind. Cf. ad 821. *ἐμαί γε* — Weckl. Praestat *κοιναί γε* —. *ἀδελφεαὶ* K. *ἀδελφαὶ* B. T. *OI. ἰώ. XO. ἰὼ δῆτα. OI. μυρίων* —. *XO. ἔπαθες* — K. Qu. *μυρίων γε συστροφαὶ κακῶν*.

537. ἐπιστροφαὶ] I. e. invasiones. Qu. ἐπιστάσεις. Cf. OC. 225. πολλὰς — φροντίδων ἐπιστάσεις. Aut μυρίων γε συστροφαὶ (accumulatious) κακῶν. Cf. Herod. VII. 9. κοίην πλήθεος συστροφήν; ἄλαστ' ἔχειν] Qu. ἄλαστ' ἄχη (et sic conj. Herw.), aut ἄλαστα δή, aut ἄλαστ' ἰδεῖν.

541. ἐπωφέλησας (?) πόλεος ἐξελέσθαι Jebb. ἐπωφείλησα (?) Madvig. Qu. ἐκ τᾶσδε πόλεος ὤφελον δέχεσθαι. Aut — ὄφελον ἐκδέχεσθαι (ἀπο.). Aut — ὄφελον ἐξαρέσθαι. (Cf. Tr. 491. νόσον — ἐξαρούμεθα.) Aut — ὤφελον φέρεσθαι. Cf. Aj. 1192. ὄφελε (ὤφελε plures mss.). Aut potius ἂν ἠθέλησα. Ἐπωφέλησα pro ὤφελον scripsisse Sophoclem omnino incredibile est, ut etiam Meinekius monuit. πόλεως B. K. T. πόλεος occurrit Aesch. Sept. 773.

542. τί γὰρ ἔθου A. Ald. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον — (sic) Bergk. φόνον] πόνον L. pr. Cf. ad Aj. 61.

544. παπαί B. K. παπαῖ (sic) L. ἔπαισας] Qu. ἔμνασας aut ἔψαυσας. Cf. ad Ant. 857.

547. καὶ γὰρ ἀλοὺς ἀπάταισιν ἀπώλεσα Erf. ad Trach. 838. καὶ γὰρ ἀμυνόμενός νιν ἀπώλεσα | φονῶντα, καὶ πρὸς ἄϊδρις ἐς τόδ' ἦλθον Fröhlich. Qu. τὸν πατέρ', οἶδ', ἐφόνευσα. ἄλλους A. B. K. T. ἀλοὺς Herm. Dind. Mein. ἄνους Porson. Fortasse huc pertinet Hesychii, glossa Ἁλούς: πιασθείς. Qu. ἄνους (i. e. ἄϊδρις), aut ἁπλῶς. καὶ ἀπώλεσα K. A. κἀπώλεσα B. T. V. καὶ ὤλεσα Both. Mein.

548. νόμῳ καθαρὸς] νόῳ καθαρὸς (animo purus) legendum esse monuit Karsten ad Ag. 1097. Ita etiam Herwerden (A. C. p. 13., coll. Aj. 964. κακοὶ γνώμαισι. Phil. 1208. φονᾷ νόος.) et Heimsoeth, coll. Eur. Orest. 1604. Hipp. 317. Fortasse recte. Qu. νοῦς δ' ἐστὶ καθαρὸς, aut ἀλλ' εἰμὶ —, aut ὅμως δὲ καθαρός. εἰς B. T. ἐς K.

549. ἡμῖν B. K. L. Αἰγέος K. pr.

550. om. K. ἀπεστάλη B. T. ὃς ἐστάλη Herm. ἐφ' ἀστάλη Dind. Nauck. Aptius σταλῆναι quam ἀποσταλῆναι diceretur Theseus.

551. ἀκούων] Sine causa suspectat Wecklein.

552. Hunc versum ut interpolatum excludit Nauck., non assentitur Meinekius.

553. τανῦν] τὰ νῦν L. τανῦν θ' ἕδραις | ἐν ταῖσδ' ἀθρῶν ἄμεινον ἐξεπίσταμαι F. W. Schmidt.

554. ἐν ταῖσδ' ἀκούων] Qu. ἐν ταῖσδε λεύσσων. Et sic Nauck. Mein. Herw. ("part. male repetitum ex 551."). ἐν ταῖσδ' ἀπαντῶν Wecklein p. 71. Qu. ὁδῷ | ἐν τῇδέ σ' ἀθρῶν.

555. σκευή] Fort. στολή. Cf. 1597. δυσπινεῖς στολάς. 1357.

556. ὅνθ' ὃς εἶ] Qu. ὅστις εἶ.

557. σ' ἐρέσθαι B. T. V. τί ἔρεσθαι A. K. τι ἐρέσθαι (ἔρεσθαι m. sec.) L. Qu. κἀποικτίσας (1296.) | θέλω σ' ἐρέσθαι. Eur. Cycl. 274. θέλω δ' ἐρέσθαι πόθεν etc. Tro. 899. ἐρέσθαι βούλομαι.

El. 548. *βούλομαι ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.* Compositum *ἐπερέσθαι* nusquam alibi legitur apud Soph., sed simplex *ἐρέσθαι* aliquoties, Phil. 576. *μή νύν μ' ἔρῃ τὰ πλείον'.* OR. 749. 1166. El. 563.

559. *χ' ἡ* B. K. *παραστάτης* K. pr.

561. *ὁποίας* A. B. K. L. pr. *ὁποίας σ'* corr. (*σ'* forsan ab S.).

562. *γ' αὐτὸς* B. K. T. vulg. Doederl. *ὡς ἐπαιδεύθην*] *οἷ* — Weckl.

563. *χ' ὡς* B. K. Qu. *ἐν πόλει* (aut *πέδῳ*) *Θήβης.*

564. *κράα* K. *κρατ* (supr. *α* a m. pr. et del. *τ*) L.

565. *γὰρ* B. K. T. *γε* A. pr. *γ' ἂν* Vauv. Mein. *ὥστ' οὐ ξένον γ' ἂν οὐδὲν* (sic L.) *ὄνθ'* Herm. Malim *ὥστ' οὐ ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ'.* Cf. ad 45. *οὐδὲν* B. K. T.

566. *μὴ οὐ* A. B. K. *μ' οὐ* (*η* eraso) L. *συνεκσώζειν σ'* B. K. T. *συνεκσώιζειν σ'* L.

567. *ἐπεὶ | ἔξοιδ'*] Leg. *ἐπεὶ | εὖ γ'* (aut *εὖ*) *οἶδ'.* *χ' ὅτι* B. K. *ἐσαύριον* K. *ἐς αὔριον* B. L. T. *εἰς αὔριον* Dind.

569. *Θησεῦ, τοσοῦτον αὐτὸς ἐν σμικρῷ λογῳ | γ'* (!) *εἴρηκας ὥστε* — Fröhlich.

570. *βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι* B. K. T. *βραχέ' ἔμ' ἐνδεῖσθαι φράσαι* Weckl. *βραχέ' ἐμοὶ φράσαι πάρα* Hense. *βραχέ' ἀμείβεσθαι* ⏑ – Naber. Qu. *βραχέα σοί με δεῖν* (aut *δεῖν μέ σοι*) *φράσαι.*

571. *μ'* om. K. *κἀφ' ὅτου*] Qu. *κἀξ ὅτου.* Cf. Aj. 1289. 1299. Fr. 94, 3.

574. *χὠ*] *χ' ὠ* L.

575. *αὐτὸ νῦν* A. B. K. etc. *αὐτό νυν* T.

578. *κρείσσον'* K. *κρεῖσσον* B. T.

579. *ἥκεις* K.

580. *τῷ παρόντι που*] *τῷ παρόντι πω* Herw. Qu. *τῷ παρόντι νῦν.* Et sic Mein. Cf. Tr. 1169. *χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν.* 174. *χρόνου τοῦ νῦν παρόντος.* El. 1293. *τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ.*

581. *ποίῳ*] Qu. *πόσῳ.* Cf. ad Av. 920. Ach. 83.

583. *τὰ λοίσθι'* B. T. *τὰ λοίσθι'* (inserto *ἄρ'*) K. Qu. *τὰ λοῖσθ'* (*λοῖπ'*) *ἐπαιτεῖ* (1364.) *τοῦ βίου.* Cf. OR. 1487. *τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου.*

585. Qu. *ἐνταῦθα γάρ τοι πάντα συγκομίζομαι.* Cf. Fr. 74. *ἐνταῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ.*

586. *ἐξαιτεῖ* A. K. *ἐξαιτει* B. *ἐξαιτῆι* L.

587. *μὲν* A. *οὐ* A. B. K. *οὐ* (supr. *ω* ab al. m. ant.) L. *ὡς* M. *οὐκ* A. *οὖν* K. *γὰρ* B. T. *οὖν* (*γ* post *οὖν* eras.) L. *οὖκ* Br. Qu. *οὖχ, ἀγών.*

588. *τὰ* A. K. *δὲ* B. T. *ἐκγόνων*] Qu. *ἐγγενῶν* (relations), ad quos spectat *κεῖνοι* in prox. v. Et sic Hart. Mein. Weckl. *ἢ 'μοῦ*] *ἢ τοῦ* (*τίνος*) Weckl. *κἀμοῦ* Schneid. Mein. *ἢ πῶς* Herw. De *ἢ 'μοῦ* pro *ἢ τἀμοῦ* cf. ad El. 1498. Qu. *ἢ τἄμ' ἐρεῖς.*

589. κομίζειν] κατελθεῖν conj. Nauck. βαδίζειν Herw. κεῖσ' ἀναγκάσουσί με B. T. Herw. κεῖσ' ἀναγκάζουσί με K. A. ἀξιοῦσι κεῖσέ με Enger. κεῖσ' ἐπαξιοῦσί με Mein. Madvig. κεῖσ' ἀναρπάσουσί (!) με aut κεῖσ', ἄναξ, ἥξουσί με Schmidt. κεῖσ', ἄναξ, χρῄζουσί με Kayser.

590. εἰ θέλοντ' ἄν γ' A. K. L. Ald. εἰ θέλοιντ' ἂν B. T. εἰ θέλοιεν Turn. οὐ θελόντων (om. γ') Goebel. (Obs. in Lucret. p. 49.). Dindorf. Mein., sc. ἐκείνων. ἀλλ' ἔα· θελόντων γ' — Madvig. Qu. ἀλλ' οὐ θελήσουσ'.

591. ὅτ'] ὅσ' Nauck. Mein. Nihil opus. παρίεσαν B. παρήεσαν K, L. Redde, did they permit. Cf. 765—767.

592. μῶρε K. δ' add. A. B. K. L. Herm. Dind. Mein. om. Herw. οὐ ξύμφορος] Qu. οὐ ξύμφορον. Cf. Phil. 1387. διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς ('ν κακοῖς?).

593. οὐ σμικρὸς ἆρ' ἀγὼν ὅδε Mein. Fr. Com. III. 511.

594. ἄνευ γνώμης] Fort. ἄπο γνώμης, ut in Tr. 389., ubi ἄπο per ἄνευ explicatur in schol. οὔ με χρὴ λέγειν] οὔ με χρὴ ψέγειν Bergk. Herw. ad OR. 338., qui confert Eur. Suppl. 565. πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους (ψόγους Herw.). Lege οὐ χρή με ψέγειν, aut potius οὐ ψέγειν με χρή.

596. ἐρεῖς] λέγεις conj. Nauck. Meinekius ἐρεῖς defendit ex Aesch. Pers. 1029. Sept. 490.

598. Qu. μεῖζόν τι (aut μεῖζον τι) γὰρ τόδ' —;

600. ἔστιν K. T. ἔστι B.

602 sq. Herwerden nonnulla hic excidisse putat, et locum sic constituerit, *ΘΗ.* πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ' * *; | *ΟΙ.* * * * * * *. | *ΘΗ.* * * * * ὥστ' οἰκεῖν δίχα; | *ΟΙ.* τὸ θεῖον —. "Rogat, inquit, Theseus quod rogare vix potuit. Potuisset, si abfuisset colloquio habito ab Oedipo cum Ismena, unde illud οἰκεῖν δίχα quid sibi velit intellegitur." δίχα] πέλας aut μέτα Reisk.

603. ἐξαναγκάσει B. K. L. M. T. V. ἐξαναγκάζει A. Ald. Cf. ad 589.

604. δείσαντες A. B. K. T.

607. γίνεται A. B. K. Ald.

608. θεοῖς γῆρας K. (sup. σι) L. θεοῖς τὸ γῆρας B. T.

610 sq. Damnat Nauck.

610. φθίνει μὲν ἴς ψυχῆς Coraes. φθίνει μένος ψυχῆς Fröhlich. Heimsoeth.

611. θνήσκει A. B. K. T. θνῄσκει L.

612. Qu. λῆμα, aut φρόνημα (om. καί). οὔτ' om. B. non K. T. ἀνδράσι B. ἀνδράσιν K. T.

613. βέβηκεν] Corr. βέβαιον. Ante πόλει duae literae (accent acut. supra secundum) eras. in L.

614 sq. Suspectant Mein. Weckl.

615. *γίνεται* A. B. K. L. Ald.

616. *τανῦν*] *τὰ νῦν* L.

617. *τε* B. T. et (sup. text) K. *τὰ* ed. Lond. 1722. *τὸ* Herm. Mein. *πρὸς σὲ* B. K. T.

619. *δεξιάματα* B. K. L. *δεξιώματα* recte T. Cf. ad Eur. Fr. 324, 1.

620. *δορὶ* B. K. *ἐν δορὶ* T. Cf. Arist. Pac. 356. *σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι* (cum Dindorfii nota). Vesp. 1081. Aesch. Suppl. 853. *γομφοδέτῳ δὲ δόρει διώλου* (*δορὶ δι' ὅλου* vulg.). Eur. El. 479. *ἐν δὲ δόρει φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἔπαλλον* (*ἐπήδων?*). Achae. Fr. 29. *Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.* In quibus locis plerumque *δορὶ* est in mss. *μακροῦ χρόνου* B.

623. *εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς*] Qu. *εἰ Ζεὺς ἔτ' ἐστί* (gl. *Ζεύς*). *χὠ*] *χ' ὡ* L. K.

624. *ἡδὺ*] *ἡδὺς* K. Qu. *ἔστι* aut *οἶδα.*

628. *μὴ* B. *με* (*ε* corr. ex *αι* a recentiore m.) L. *οἱ* K. Lege *εἴ τι μὴ ψεύσουσί* (aut *ψευδ.*) *με.*

629. *πάλαι καὶ*] Leg. *πάλαι δή.*

630. *ὅδ'* B. *ὅ γ'* K. *ἀνὴρ* B. K. *ὅδ' ἁνὴρ* Monk. ad Hipp. 1005. Cf. ad Tr. 391. *ἐφαίνετο*] *ἔφαινέ μοι* Herwerden, coll. OR. 525. 848. Tr. 1.

632. *ὅτου* B. K. T. *ὅτῳ* Suid. Mein. *δορύξενος* (*φιλο* supr. ab S.) L.

633. *κοινή τ' ἄρ'* B. non A. K.

635. *τῇ γῇ τε* B. T. *γῇ δὲ* (s. *τῇ*) K.

636. *ἁγὼ*] *ἃ 'γὼ* B. K. *ἀγὼ* (supr. ῾) L. *σεβασθεὶς* B. K. T. V. *σεβισθεὶς* A. Cf. Hom. Il. 6, 167. *σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ.*

637—640. Hos quattuor versus suspectos habet Dind. Duos postremos ejicit Nauck.

637. *ἔμπαλιν*] *ἔμπεδον* (i. e. *βεβαίαν*) Herw. *ἔμπολιν* optime Musgr. Dind. (Cf. v. *ἔνδημος*. Contra 1357. *ἔθηκας ἄπολιν.*) *ἔμπα νιν* (i. e. in any case, happen what may) conj. Mein. coll. Aj. 563. Ant. 845.

638. *εἴτ' ἐνθάδ' … εἴτ' ἐμοῦ* V. D. in Class. Journ. VII. 242. Etiam Spengel *εἴτ'* corrigit, sed male virgulam post *κατοικιῶ* ponit. Cf. OR. 91. *εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν, | ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.* *τὸν ξένον* B. et (s. *ω ω*) T. *τῷ ξένῳ* K. A.

639. *εἴτ' ἐμοῦ* B. K. L. T. Mein. *μέτα τόδ'* A. K. *μέτα. τὸ δ'* L. T. etc. *μέτα, τόδ' ἡδὺ* Pflugk. ad Hel. 877.

640. *τόδ' ἡδὺ τούτων* K. *τὸ δ' ἡδὺ* — B. L. T. vulg. *τὸ δ' ἡδὺ* — Mein. *ἑτέρῳ* (?) *δὲ τούτων — κρίναντι χρῆσθαι, 'γωγέ σε ξενώσομαι* Fröhlich. Lege *τόδ' ἡδὺ μᾶλλον.* Cf. OR. 407. *δεῖ δ' — ὅπως — λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.* *Οἰδίπους* A. B. *Οἰδίπου* K. L.

643. *ἢ* K. *ᾗ* A. L. *ἐς* B. T. V. Leg. *ᾗ 'ς* —.

644. *εἴ μοι θέμις γ' ἦν*] *εἴ μοι θεμίστ' ἦν* Wund.

646. *ἐμ'*] *ἔμ'* (sic) L.

647. *μέγ' ἂν λέγοις*] Qu. *μέγ' ἐννέπεις*, aut *μέγ' ἂν φέροις*, aut *μέγ' ὠφέλημα τῆς συνουσίας λέγεις*. *λέγοις*] *λόγοις* (supr. *ε*) L. *ξυνουσίας* (sic) B. K.

648. *σοί γ'* K. T. *σύ γ'* B. *φῂς* K. *ἐμμενεῖ* A. B. K. *ἐμμένει* T. V.

649. Punctum est post *θάρσει*, non post *ἀνδρὸς*, est in L.

650. *οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκον γ'* —] Qu. *οὔτοι σ' ἔνορκόν γ'* —. Cf. Phil. 811. *οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι*. 72. *ἔνορκος οὐδενί*. Ant. 369.

651. *οὐκ οὖν πέρα γ'* —] Qu. *οὐκ ἂν πλέον γ' ἂν* (aut *οὐ τἂν πλέον γ' ἂν*) —, aut *οὐκ οὖν πλέον γ'* —. Cf. Prom. 518. *οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην*.

652. *σ'* add. B. supr. in K. om. L.

653. *ἄνδρες*] Scrib. *ἄνδρες*.

654. *λείπων*] *λειπών* (sic) L. Qu. *ὅρα, μέλον μου* (aut *σύ*), aut *ὅρα παρὼν σύ*. *ἃ χρή με δρᾶν* vulg. *ἃ χρή μ' ὁρᾶν* Spengel. Nauck. Mein. Weckl. prob. Dind.

655. *ὀκνοῦντ' ἀνάγκῃ*] *ὀκνεῖν γ' ἀνάγκη* Weckl. Qu. *ὀκνεῖν μ' ἀνάγκη*.

656. *ἀπειλάς;* K.

657. Post *βίαν* litera erasa in L.

658. *πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη*] *πολλοὶ δὲ δειλοὶ* — Fröhlich. *πολλοὶ δὲ δεινοὶ* — Weckl. "Jure mirati sunt viri docti illas minantes minas." (Mein.) *πολλοὶ δὲ πολλοῖς* optime Schneidewin. Qu. *ΟΙ. πολλαὶ δ' ἀπειλαί. ΘΗ. πολλὰ δὴ* —, aut *πολλοὶ μὲν ἤδη* (*πολλοὶ γὰρ ἤδη*, aut *ἤδη δὲ πολλοὶ*) *πολλὰ δὴ* etc., aut *πολλοὶ δὲ πολλοὶ* —. Schol. *πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ τὸν καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν*. Cf. Patrocl. trag. 1, 3. *τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην | δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες* (*ῥίπτοντες*?) *λόγους* —;

659. Reiskius sic, *Οἰ. θυμῷ κατηπείλησαν. Θη. ἀλλ'* —.

660. *αὐτοῦ* B. K. L. corr. T. *αὐτοῦ* A. L. pr.

661. *κείνοις* K. *κείνων* B. *κεῖ* K. T. *εἰ* B. *δείν'*] *δεῖν'* L. Qu. *ἐπέρρωσθεν*. Redde, they were encouraged (took courage) to say. Cf. Xen. Hell. III. 4. 18. *ἐπερρώσθη* — *ἰδών*. Thuc. VII. 17. *πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωντο*. Polyb. I. 24. 1. *ἐπερρῶσθαι πρός τι*.

663. *οὐδὲ πλεύσιμον* Mein. prob. Dind. *οὐδὲ πλώιμον* conj. Herw. Anal. Trag. p. 200. Qu. *οὐ περάσιμον*. Cf. Theocr. XV. 45. *πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι | χρὴ τὸ κακόν;*

664. *ἔγωγε*] Qu. *ἐγώ σε*. *κἄνευ τῆς ἐμῆς | γνώμης*] *κἂν ἄνευ γ' ἐμῆς* — Dobr. Adv. II. 57. *κἂν ἐμῆς ἄνευ* — Dind. Qu. *κἂν γνώμης ἄτερ | ἐμῆς*, aut *ἔγωγ' ἄτερθε τῆς ἐμῆς | γνώμης*, aut *καὶ γνώμης ἄνευ* (aut *δίχα*) | *ἐμῆς*. Vulgata contra Porsoni prae-

ceptum peccat. Conferri non debet Phil. 22. neque Eur. Iph. T. 580. κἀμοί· τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' οὕτω (τῇδε? gl. οὕτω) γίγνεται.

665. ἐπαινῶ] Annon παραινῶ? γνώμης] ῥώμης conj. Mein., (coll. OR. 1292. ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος | δεῖται). λόγχης aut αἰχμῆς aut ῥώμης conj. Herw. Anal. Trag. p. 201. προὔπεμψε A. B. K. προὔτρεψε T. Fortasse recte.

668. τάσδε B.

669. γᾶς K. γῆς B.

670. τὸν A. B. K. ἀργῆτα] Qu. ἀργῆντα. Cf. ad Tr. 675.

671. ἔνθα λίγεια B. K. μύρεται B.

674. οἰνῶπ' ἀνέχουσα T. οἰνῶπ' ἀν' ἔχουσα K. οἰνωπὰν ἔχουσα B. οἴνωπ' ἀνέχουσ' A. Lege οἰνῶπα νέμουσα. Et sic Dind. Nauck. Cf. Arist. Av. 239. ὅσα θ' — ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει. 246. ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους ἔχετε (qu. νέμετε). Aut τὸν οἰνῶπα ναίουσα (αἴ) κισσόν. Cf. Arist. Av. 1094. φύλλων ἐν κόλποις ναίω. 615. ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις | οἰκήσουσιν. Vulgata, ut jure observat Dindorfius, absurda est.

675. θεοῦ] Monosyllabum videtur esse. Cf. ad 668.

676. ἀνάλιον T. ἀνήλιον B. K. A. Lege ἀνάλιον.

677. ἀνήνεμον] Lege ἀνάνεμον.

678. βακχειώτας B. T. L. βακχειότας K. βακχιώτας Seidler ad Eur. El. 122.

680. θείαις] θεαῖς (mon.) Elmsl. ad Med. 813. [θείαις] ἀμφιπολῶν Ἀθήνας Margoliouth. ἀμφιπολῶν K. T. ἀμφιπόλων B. ἀμφιπόνων L. pr. ἀμφιπωλῶν L. corr.

681. βάλλει B.

682. κατ' ἦμαρ] Lege κατ' ἆμαρ et hic et in Phil. 798. 1089. Eur. Bacch. 910. Ion. 124. El. 145. 183. (ubique chor.)

686. μινύθουσιν T. μινύθουσι B. K.

687. Κηφισοῦ A. K. Κηφισσοῦ B. T. Praeferenda videtur scriptura Κηφισσὸς, ut Ἰλισσὸς, Παρνασσὸς, Ὑμηττὸς (Ὑμησσὸς), etc. Quum νομάδες propter sedem ejus vix significare queat wandering, meandering, Meinekius proponit γονάδες, quocum bene convenit epithetum ὠκυτόκος. Redde, feeding (supplying) the streams of the Cephissus. Schol. τοῦ Ἰλισσοῦ (Κηφισοῦ Mein.) πηγαὶ — λέγοι δ' ἂν ἐν τῇ Καδμείᾳ (Ἀκαδημείᾳ Mein. Ἀκαδημίᾳ Dobr.).

688. ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι mss. Leg. ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἆμαρ (Fr. 234, 3 N., ut θεοῦ monosyllabum sit in 675.). Aut ἀλλ' ἀενάοις ῥοαῖς, aut ἀλλ' αἰὲν ἀείρυτος (coll. 469. ἐξ ἀειρύτου κρήνης). Aut ἀλλ' ὠκεῖ νάματι (ὠκέσι νάμασιν). Aut ἀλλ' ἀενάῳ ῥοᾷ, aut ἀεὶ δὲ καθ' ἀμέραν (Fr. 1019, 4 N. προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί.). Eur. Fr. 597, 1. ἀενάῳ | ῥεύματι. Ion. 1083. ἀενάων τε ποταμῶν δίνας. 118. ῥυτὰν ἀέναον παγάν. Vulgata vix sana esse potest. Saltem legendum foret ἐπ' ἄματι. Cf. Hom. Il. 10, 48. ἐπ' ἤματι (in one day). Cf. ad v. str. 675.

689. *ὠκυτόκος*] Fort. *ὠκυτόκῳ* aut *ὠκυτόκοις*. Cf. ad 688. *ἐπινίσσεται* B. T. *ἐπινίσεται* (s. alt. *σ*) K. Cf. Eur. Phoen. 1249. *νείσεσθε* (al. *νίσσεσθε*, *νίσεσθε*, *νείσσεσθε*). De forma *νείσσομαι*, quae in optimis mss. legitur, v. Buttmann. Irreg. Verbs p. 181.

690. *σὺν* K. L. Dind. *ξὺν* B. vulg. Qu. *ἀκηράτοισιν ὄμβροις*.

691. *στέρνου* B. *σπερμούχου* conj. Herm. et Mein., quorum hic correctionem eam confirmari putat explicatione *γονίμου* ab antiquo scholiasta data. Affert idem Polemonis locum apud Athen. X. 416 B., qui Cereris *σπερμούχου* (*ἑρμ.* vulg.) statuam memorat, et H. Orphic. 39, 5. *Δημήτηρ σπερμείη*.

692. *οὐδ' αὖ ἁ* (sic) T. *αὖ* om. B. add. K. L. T. *οὐδὲ μὰν* Herm. Mein.

693. *ἁ* om. K. *χρυσάνιος* K. A. *χρυσήνιος* B. T.

694. *δ'* T. *δὲ* A. B. K. L. V. Ald. etc. *οὐκ ἀκούω*] Leg. *οὐδάμ'* (aut *οὐκ ὂν*) *ἀκούω*.

695. Post *γᾶς* spatium relictum in B.

697. *Πέλοπος* del. Bergk. Mein. Ritschel. *πώποτε* A. K. *ποτε* B. T. Ritschel. Excludendum videtur *Πέλοπος πώποτε*. Cf. ad v. ant. 709.

698. *ἀχείρωτον* A. B. T. *ἀχείρητον* K. Dind. Mein. Ritsch. *ἀχήρητον* (sed *ή* in *εί* mutatum) L. (*Ἀχείρητον* analogiae repugnare videtur, quia nullum verbum simplex est *χειρεῖν*, sed tantum *χειροῦν*. Itaque aut veram lectionem esse *ἀχείρωτον*, aut corruptum esse vocabulum suspicari licet. *ἀχειρίστον* conj. Lud. Dind. in Thes. p. 2744. Pollux II. 154. *ἀχείρωτον δὲ Σοφοκλῆς εἴρηκε τὸ ἀχειρούργητον* (*ἀχειρόδοτον* cod. opt. Par.), *δυσχείρωτα* (*ἀχείρωτα* aliquot libri) *δὲ Δημοσθένης*. Cf. Aesch. Sept. 1022. *τυμβοχόα χειρώματα* (Thom. Mag. *θύματα τὰ διὰ τῆς χειρὸς γινόμενα*). Usitata significatio epitheti *ἀχείρωτος* est qui subdi non potest. Qu. *ἀχείριστον* (cf. ad Ant. 858.), aut *ἀπόρθητον*. *αὐτόποιον* B. K. T. *αὐτόφοιτον* Mein. (coll. Meleag. Anth. Pal. V. 144. *οὐρεσίφοιτα κρίνα*). *αὐτόφυιον* conj. Mein. (ut *δίφυιον*, cf. Lobeck. ad Phryn. p. 494.). Qu. *αὐτόβλαστον*, aut *αὐτόσοιον* (self-preserving). Wecklein frustra connectit *αὐτόποιον φόβημα*.

699. *ἐκχέων* B.

700. *μεγίστα* A. B. K. *μεγίσται* (sic) L. *μέγιστα* T. Leg. *μάλιστα*.

701. *παιδοτρόφου* (supr. *ε* fort. a m. pr.) L. *πεδοτρόφου* K. Qu. *παντοτρόφου*. Cf. Arist. Av. 1100. *λευκότροφα μύρτα*. Aut *ἱρᾶς γλαυκοτρόφου*. *ἐλαίας*] Qu. *ἐλάας*. *φύλλον* K. A. *θάλλον* B. *θαλλὸν* (*γρ. φύλλον*) T. Recte.

702. *οὔτε νεαρὸς* K. *οὔτε νέος* T. *οὐδὲν ἐναρὸς* (ut vid.) B. *οὐθ' ἁβὸς* (!) Dind., qui *νεαρὸς* nunquam de adolescente sed tantum de infantibus usurpari contendit. Seidler (ad El. 468.) thinks *νέος* here is lita pronounced on a monosyllablo. Qu. *τὰν οὔτε νεαρός* (cf. ad 475.) *τις* —. Aut *τὰν οὐ νεάζων* (374) *τις*

οὐδὲ —. Aut τὸ δ' —. Displicet hic μέν. Cf. Aesch. Ag. 358. ὡς μήτε γέρων μήτ' οὖν νεαρῶν τις ὑπερτελέσαι etc. τὸν οὔτις οὐ νεαρὸς οὐδὲ γήρᾳ συνναίων Weckl. Plane mendosum est τὸ μέν τις· Cf. El. 422. etc. Plat. Legg. 943 C. ὁ τῆς ἐλαίας θαλλός. Hom. Od. 17, 224. Aeschin. 80, 37. θαλλοῦ στέφανος.

703. γήρᾳ σημαίνων mss. Hoc jure suspectum habent Ritschel. et Mein., ipsi γηρὰς σημαίνων (!) proponentes. Σημαίνειν imperare significare nequit. Correxi jamdudum γήρᾳ συνναίων. Et sic Weckl. Jebb. etc. Cf. El. 241. μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ, ξυνναίοιμ' εὔκηλος. Tr. 1237. τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ. Phil. 892. συνναίειν ἐμοί. Ariphron. Fr. 1. Ὑγίεια — μετὰ σεῦ ναίοιμι etc. Eur. Fr. 897, 8. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων. Soph. El. 600. κακοῖς — ξυνοῦσα. Oed. C. 8. χὠ χρόνος ξυνὼν μακρός. 514. 945. El. 1485. βροτῶν — σὺν κακοῖς μεμιγμένων. Phil. 471. οἵοις (κακοῖς) ὁρᾷς — ἐνναίοντα με 1168. Oed. R. 1206. ἄταισιν ἀγρίαις ξύνοικος. 338. 17. οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς. Oed. C. 1238. ξυνοικεῖ γήρᾳ πρόπαντα κακά. Aj. 339. νοσήμασι ξυνεῖναι. 611. θείᾳ μανίᾳ ξύναυλον. Eur. Her. 996. ὅπως — μὴ ξυνοικοίην φόβῳ. Eur. Fr. 370, 2. μετὰ δ' ἀσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην. Fr. 150, 2. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς | ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας. Aesch. Ag. 1626. σκότῳ — ξύνοικος (λιμός). Theogn. 145. ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν. Tentabam olim γήρᾳ συμμιχθείς (aut συγκραθείς). χειρὶ B. K. T. Heath. Dind.

704. εἰσαιὲν B. T. Mein. εἰς αἰὲν K. αἰὲν Pors. Herm. Dind.

705. λεύσσει T. λεύσει B. K. Qu. σώζει.

706. χά] χ' ἁ L.

707. ἔχω om. (spatio relicto) B.

708. χθονὸς add. Pors. Dind.

709. εἰπεῖν delot Ritschl. Excludendum videtur αὔχημα μέγιστον. Cf. ad v. str. 697.

710. αὔχημα B. K. σχῆμα Bergk. κτῆμα Mein. prob. Weckl. Cf. Ant. 702. 1050. Phil. 81. 673. OR. 549.

711. Qu. εὔιππον (gl. εὔπωλον) εἶναί νιν, εὐθάλασσον. Aut ἔστιν γὰρ εὔιππος εὐθάλασσος. εὔοπλον Burges. Wakef.

712. εἰς L. ἐς Dind.

713. εἶσας] εἴσας K. εἴσας B. T. Qu. ἦρας. Ποσειδᾶν K. Ποσειδῶν B. V. Ποσειδῶν (s. ἂν) T. Ποσειδὰν A.

714. ἵπποισιν T. ἵπποισι B. K. L.

715. ταῖσδ' ἔκτισας A. B. K. T. ταῖσ δ' ἔκτισας L. ταῖσδ' ἐκτίσας (sic) M. T. corr. ταισίδε κτίσας Mein. Qu. πρώταισι δείξας ἐν ταῖσδ' ἀγυιαῖς (Eur. Tro. 798.). Aut ταῖσδε ζεύξας (Aesch. Prom. 471.). ἀγυιαῖς B. ἀγυαῖς K.

716. ἁλία B. T. ἀλία K. Fort. ἅλιος. Cf. Aj. 358. ἅλιον (ἁλίαν mss.) ὃς ἐπέβας ἐρέσσων πλάταν. Eur. Her. 82. ἁλίῳ πλάτᾳ.

717. *παραπεπταμένα* T. *παραπτομένα* K. A. *παραΐσσομένα* Mein. prob. Weckl. Qu. *χερσὶν ἐλαυνομένα.*

718. *θρώισκει* L.

719. *Νηρηΐδων* B. K. L.

721. *νῦν σοὶ* mss. *νῦν σὸν* Nauck. Dind. Mein. *ἐν σοὶ* aut *νῦν σὸν* Weckl. Cf. ad Phil. 1165. Qu. *νῦν τοι.* *δεῖ* A. B. *νῦν* K. *δὴ* Dind. Nauck. Mein. *φαίνειν*] *κραίνειν* Nauck.

722. *ἐστὶν* K.

723. Qu. *ἡμῶν.* Cf. 312. *στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον.* El. 900. *τύμβου προσεῖρπον ἆσσον.* Aesch. Fr. 172. *ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος.*

726. *παρέσται*] Legerim *φανεῖται,* quod melius praecedenti *φαίνοιτο* respondebit. *κυρῶ* A. B. T. *κυρῶ* supr. ab S. in L. *ἐγὼ* K. L. Dind. Lege *εἰ γέρων ἐγώ.* Pronomen omnino requiritur. Qu. *κεἰ γάρ εἰμ' ἐγὼ γέρων,* aut *κεἰ γὰρ ὢν γέρων κυρῶ.*

727. *τῆσδε χώρας*] *τῆσδε χειρὸς* Naber. Ipsorum enim senum, non reliquorum civium, opem imploravisse Oedipum. Leg. *γεγήρακε.*

729. *ὁμμάτων*] *ἐμφανῶς* (manifesto) Herw. *οὐ μάτην* Tournier. "Sed omnis reliqua Creontis oratio eo tendit ut *μάταιον* ejusmodi timorem esse ostendat." (Herw.) Ipse malim *ἀρτίως.* *εἰληφότας* mss. Lege *εἰληφότα.* Et sic Nauck. Dicebant enim *φόβος με λάμβανει,* non *ἐγὼ λαμβάνω φόβον,* et similia.

730. *νεώρη* A. K. Ald. *νεωρῆ* B. T.

731. *μήτ'* A. K. *μήποτ'* B. T.

732. *οὐχ ὥς*] *ὥς οὐχ ὥς* K. L. *δρᾶν*] *δράσειν,* ut videtur, L. pr.

735. *τηλικόνδ'* A. K. L. M. Ald. Reisk. *τηλίκον* B. T. *ἀπεστάλην* B. T. *ἐπεστάλην* K. A. R.

736. *Καδμείων* B. K. *Καδμεῖον* A. T. V.

737. *ἀνδρῶν* A. K. *ἀστῶν* B. T. Herw. *ὕπο* A. B. K. *ὑπὸ* V.

738. *οὕνεκ' ἧκέ μοι* K. *οὕνεκ' ἧκέ* (sic) *μοι* L. *ἧκ' ἔμοιγ' ἑνὶ* Vater ad Rhes. 487. Bergk. Mein. Qu. *ἦν ἐμοὶ πρέπον,* aut *εἶκος ἦν ἐμὲ,* aut *ὡς ἀνῆκέ μοι.*

739. Delet Dobr. *πήματα πλεῖστον* Markl. ad Suppl. 481. Qu. *τὰς τοῦδε πενθεῖν πημονὰς —.* *εἰς* L. *εἰ* (supr. ς) K. *ἢ* A. B. T. V. *ἐς* Dind.

741. *ἱκοῦ*] *ἵκου* A. B. T. *ἥκου* K. L. (supr. ϊ ab S.). *Καδμείων* A. B. K. *Καδμεῖος* V.

742. *μάλιστ'* A. K. L. *πάντων* B. T. V.

743. Qu. *εἰ μὴ αἴσχιστος ἀνθρώπων ἔφυν,* | *ἀλγῶ μάλιστα* (aut *'πὶ πλεῖστον*) *τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον.*

744. *μάλιστ ἀλγῶ* (sic) B. *μάλιστα δ' ἀλγῶ* T. *μαλισταλγῶ* (*α* supr. *τ*, et in marg. *ἀλγῶ*) K. *ἀλγῶ* inter lineas ab al. m. ant. in L. Lege *κακὸς, μάλιστα σοῖς κακοῖς ἀλγῶ, γέρον.* Aut *κακὸς, συναλγῶ —.* Cf. Phil. 558. *εἰ μὴ κακὸς πέφυκα.*

746. δ' supr. in K.

747. τὴν K. T. τήνδ' B.

748. αἰκείας K. αἰκίας A. B. T. De orthographia hujus vocabuli v. Blomf. Gl. Prom. 93.

749. ἥδε K. A. ἥδ' ἡ B. T. V. ὧδε Weckl. "ἥδε vitiosum propter τήν."

751. πτωχῇ A. B. K. T. πτωχῶι (supr. ῇι a m. pr.) L. Recte se habet πτωχῇ. Cf. Oed. R. 1506. πτωχάς. Aesch. Ag. 1274. ἀγύρτρια | πτωχὸς (πτωχὴ?) τάλαινα.

752. ἔμπειρος] ἔγκληρος Nauck. ἔμμοιρος (?) conj. Mein. Cf. Ant. 909. οὐ γάμου μέρος λαχοῦσα. Vulgata, quae non aliud significare potest quam virum experta, manifesto inepta est. τοῦ 'πιόντος B. K.

753. ἄρ' K. L. ἀρ' B. ὦ B. ὢ K.

755. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι B. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐστὶν L. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ conj. Herw. τἀμφανῆ A. K. τἀφανῆ B. T. σὺ νῦν A. B. K. L. σύ νιν Bl. Dind. Mein. Non convenit hic encliticum νιν.

757. κρύψον K. A. κύψον B. T. V. Qu. στρέψον, aut εἶξον. θελήσας ἄστυ —] Qu. θέλων εἰς ἄστυ —.

758. φίλως εἰπών] φίλως λιπὼν Bl. prob. Dind. φίλως οἰκῶν Reisk. φίλος λιπὼν conj. Herwerden.

759. ἡ δ'] ἥδ' K. pr. ἡ δ' οἴκοι] ἡ δ' ἐκεῖ Weckl. prob. F. W. Schmidt.

760. σέβοιτ' ἄν] φέροιτ' ἂν F. W. Schmidt.

761. ὦ πάντα τολμῶν] Qu. ὦ πᾶν σὺ τολμῶν. Cf. Fr. 195. φέρων] πλέκων Naber, coll. Andr. 66. μηχανὰς πλέκειν. Rhes. 834. πλέκων λόγους. Ion. 1280. 1410.

763. πειρᾷ A. B. K. πείρᾳ (sic) L. Schol. βαρυτόνως ἀναγνωστέον πείρα, οὐ περισπωμένως. οὕτω Δίδυμος (οὐ βαρ. — πείρα, ἀλλὰ, aut περισπωμένως. — πειρᾷ, οὐ βαρ. Mein.).

767. προσθέσθαι χάριν] Lege προσθεῖναι χάριν. Sic Tr. 1253. τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες. Cf. etiam ad Tr. 996. Media vox recte se habet Ant. 40. τί — ἂν — προσθείμην πλέον;

768. 769. Inverso ordine B. K. T.

768. ἦν mss. ᾗ Dind.

771. συγγενὲς K. ξυγγενὲς B. φίλον] μέλον Weckl.

772. νῦν τ'] Lege νῦν δ' —.

774. μετασπᾶν] κατασπᾶν Naber. Qu. καταγαγεῖν.

775. καίτοι τίς αὕτη B. T. καίτοι τοσαύτη A. K. L. Qu. καὶ τίς τοσαύτη —. Cf. Tr. 1140.

776. εἴδοι (pro εἴ σοι) B.

777. θέλοι K. et (s. η aut ει) T. θέλει (s. οι) B.

778. χρῄζοις] χρῄζεις A. B. K. T. χρήιζεις L. χρήιζοις M.

779. δωροῖνθ' K. L. corr. δωροῖθ' A. B. K. T. οὐδέν] οὐκέθ' Herw. Recte. φέροι B. K. T. V. φέρει A. φέρει (supr. οι a m. pr.) L.

780. ἄρ' ἂν —] ἄρ' οὐ — Herw. τῆσδέ γ' recte B. T. τῆσδ' A. K. L. τῆσδ' ἂν M. In sententiis interrogativis ἂν non repeti solet. Cf. OR. 339. ματαίου] Qu. ματαίας. Cf. El. 642. etc.

781. καὶ σὺ] Qu νῦν σύ.

782. ἔργοισιν B. ἔργοισι K.

783. καὶ τοῖσδ'] καὶ τοῖς K. L. Qu. καὶ τάδ' (ταῦθ'), aut χἄτερ'. φράσω δ' ἐναντί', ὡς Weckl. ὥς σε] Qu. οἷς σε —.

784. ἥκεις ἔμ' ·ἄξων] ἥκεις ἔμ' ἕλξων F. W. Schmidt. Qu. ἥκεις μ' ἀφέλξων (ἀπάξων). ἐς B. K. L.

785. οἰκίσῃς B. οἰκήσῃς K. pr. L.

786. ἄνατος A. B. ἄναιτος K. L. T. τῆσδ'] τῶνδ' B. K. T.

787. ἀλλά σοι T. ἀλλὰ σοὶ B. K. Post ἔστ' duo aut tres literae erasae in L. ἀλλά σοι τάδ' ἔστ', ἐκεῖ —] Qu. ἀλλὰ ταῦτ' ἐκεῖ, | —. Aut ἀλλὰ τοιάδ' (aut τοιόνδ') ἔστ' ἔχειν, | —. Cf. ad Ant. 452. Repetitio pronominis σοι valde inelegans est.

790. τοσοῦτον ἐνθανεῖν ὅσον] ἐνθάπτειν conj. Mein. Fortasse recte. Cf. Sept. 818. ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν (l. λάχωσιν) ἐν ταφῇ (ἐς ταφὴν?) χθόνα. Lege ὅσονπερ ἐνθανεῖν μόνον. (Cf. Aesch. Sept. 730. ὠμόφρων σίδαρος | χθόνα ναίειν διαπήλας ὁπόσαν καὶ φθιμένοισιν (καπφθιμένους νιν?) κατέχειν | τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Xen. Anab. IV. 8. 12. τοσοῦτον χωρίον κατασχεῖν — ὅσον ἔξω τοὺς ἐσχάτους λόχους γενέσθαι τῶν πολεμίων κεράτων. Thuc. I. 2. νεμόμενοι — τὰ αὑτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν. OR. 1191. τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν.) Aut τοσοῦθ' (τοσόνδ') ὅσ' ἐνθανεῖν μόνον, Cf. El. 1117.

792. 793. Versus fortasse spurii.

792. ἐκ B. K. L. M. T. V. καὶ A. Ald. Nauck.

793. Spurium habent Nauck. aliique.

796. λάβοις τὰ πλείονα] Lege λάβοις ἂν πλεῖον' —. Cf. Ant. 313.

797. πείθων A. B. K. pr. T. πείθοντ' K. corr. πείσοντ' V. D. in Class. Journ. VII. 243. ἀλλ' οἶσθα γάρ με ταῦτα μὴ πείθων V. D. apud Musgr. ἀλλ' ἴσθι γάρ με ταῦτα μὴ πείσων conj. Mein. Quod et ipse conjeceram. Cf. 802. et ad Phil. 1252. 1354. Utique corrigendum πείσων. Cf. ad Agam. 1239.

799. ζῶμεν L. εἰ A. B. K. L. (supr. ἦ a m. pr.).

800. δυστυχεῖν] δυσστοχεῖν ('male conjicere') conj. Mein.

805. λῦμα] λῆμα Weckl., coll. 855. ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. τῷ om. K.

806. οὐδέν' K. T. οὐδὲν B.

808. καὶ τὰ libri mss. Ald. et Mein. καὶ τὸ Suid. in χωρὶς τὰ Μυσῶν. et schol. (ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν, ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα (τὰ καίρια?) λέγειν). Elmsl. Blomf. Gl. Cho. 574. ("quam lectionem veram esse satis monstrat particulae τε positio, τό τ' εἰπεῖν καὶ τὸ εἰπεῖν"). Idem confidenter reponit Bailey Com. Gr. p. 167. V. Elmsl. ad h. l. Cf. Aesch. Prom. 927. μαθήσεται | ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα. Eur. Alc. 528. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ

τὸ μὴ νομίζεται. Vulgata tamen non temere sollicitanda est. Cf. Aj. 120. *δρᾶν — τὰ καίρια.* Phil. 108. *οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;* 1236. *εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ* (i. e. *τὰ ἀλ.*) *λέγειν.* Fr. 325. *καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν.* 678. *θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν.* Aesch. Cho. 573. *σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.* Sept. 1. *χρὴ λέγειν τὰ καίρια.* 619. *φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.* Eur. Iph. A. 731. *καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.* Trag. Adesp. 478. *τοῖς καιρίοις* (?) *γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια.* Sed El. 228. *φρονοῦντι καίρια.* Phil. 862. *καίρια φθέγγει.* Arist. Ran. 1056. *πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.* 1057. *τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν —;* Nonnunquam autem omittitur articulus in secunda clausula sententiae. Sic El. 1498. *τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.* Tr. 1068. *εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν.* El. 991. *τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.* OC. 606. *τἀμὰ κἀκείνων κακά.* Aesch. Eum. 671. *ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις.* Eur. Iph. A. 859. *χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος.* Cf. etiam Trag. adesp. 319. *τὰ* (l. *τὸ*) *πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.* Xen. Hier. I. 2. *πῇ διαφέρει ὁ τυραννικός τε καὶ ὁ ἰδιωτικὸς βίος.* Seidler (ad El. 429.) jure vulgatam lectionem defendit, coll. Sept. 1. 621. Cho. 578. Iph. A. 829. "Facile intelligitur, inquit, *τὸ εἰπεῖν* ad *τὰ καίρια,* aegrius desideramus articulum ad *καίρια.*" Utraque lectio defendi posse videtur. Et *τὰ καίρια* et *καίρια* aeque dicebant, ut *τὰ ψευδῆ* et *ψευδῆ,* et alia.

809. Qu. *ὡς δὴ σὺ βραχέα ταῦτα κἂν καιρῷ λέγεις.*

810. *δῆτ'* K. non B. *ὅτῳ*] *ὅ τῶι* (supr. *σω*) L. *σὺ* B.

811. *με*] Qu. *μοι.*

812. *φύλασσ'*] Lege *πρόστασσ',* aut *ἐπίτασσ'.*

813. *μαρτύρομαι τούτους σὺ πρός γε τοὺς φίλους | οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἤν σ' ἕλω ποτὲ* Fröhlich. *μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ, τοὺς πρόσθεν φίλους* — Weckl. *μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὅς γνώσει φίλους* Dind. (cujus notam vide). Meinekius *τοὺς φίλους* de Thebanis intelligit coll. 850. Lege *πρὸς δὲ τοὺς — ῥήματ', ἤν σ' ἕλω ποτὲ —.* Fortasse *πρὸς δὲ* significare potest and besides, sed hoc sensu non alibi legitur apud Soph. Utique *ἀνταμείβεσθαι πρός τινα* singularis locutio est. Cf. Aesch. Prom. 929. *ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ'* (*θ'*?) *ἃ βούλομαι λέγω.* *δὲ* K. A. *γε* B. T.

814. *ἤν σ' ἕλω ποτὲ* — (sic) Bergk.

816. *τῶνδε* B. K. L. (*δε* additum ab S.). *κἀντὶ τῶνδ'* Reisk.

818. *σοι*] *σε* (supr. a m. pr.) L.

819. *ἕξω* aut *ἔξω*) K.

820. *Οἰ. ὤμοι.* | *Κρ. ὤμοι; τάχ' ἕξεις* — Mein. *ᾤμοι* A. L. *οἴμοι* Dind. *οἰμώζεις* (supr. *ν* ab S. aut ant. m.) L.

821. *τήνδε γ'* B. K. T. *τήνδε τ'* Both. Herm. Dind. Mein. Herw. ad Ion. 1501. Lege *τὴν παῖδ' ἔχεις; Κρ. καὶ τήνδε γ' —.* Yes and this one too (I will have) before long.

822. *ὦ* K. *ἦ* K. L. *ἢ* B. T. A. Ald.

823. *κοὐκ*] Malim *οὐκ*. *τῆσδε χθονός*] Qu. *τῆσδ' ἐκ χθονός*. aut *'κ τῆσδε χθονός*. (Lex *ἐξελῶν*).

825. *δίκαι' ἃ πράσσεις* conj. Mein. *εἴργασαι*] Praestat, ni fallor, *εἰργάσω*. Cf. ad Phil. 928. 1172. Elmsl. ad Med. 1320.

827. *πορεύεται* B. K. L. M. Bergk. *πορεύσεται* (σ additum ab S.) L. *πορεύσεται* A. Ald. Dind. Recte.

829. *δρᾷς* (σ ab S.) L.

834. *εἲς* L.

836. *οὒ* (sic) K.

837. *Κρ.*] *Οἰδ.* L. Per totam hanc fabulam personarum nomina omnia scripta sunt a sec. m. in L. lineolae tantum sunt a pr. m. *γὰρ*] Leg. *τἄρ'*. Cf. ad Eq. 366.

839. *μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς*] Qu. *μὴ 'πίτασσ' ὧν* (aut *οὗ* ubi) *μὴ κρατεῖς*. Ita etiam Nodell in Class. Journ. XI. 53. Cf. Ant. 668.

840. *σοὶ δ' ἔγωγ'* A. B. *σοὶ δ' ἐγὼ δ'* K. L. Lege *σοὶ δ' ἐγώ γ'*. *ὁδοιπορεῖν* K. *ἀναχωρεῖν* B. V.

841. *προβᾶθ'* K. T. vulg. *προσβᾶθ'* B. *πρόβαθ'* Nauck. Mein. *ὧδε βᾶτε* T. *ὧδ' ἔμβατε* B. K. *ὧδ' ἐμβᾶτε* L. *ἐντόπιοι* B. K. T.

842. *ἐναίρεται*] Qu. *ὑβρίζεται*. *σθένει*] *φθίνει* Schmidt, coll. OR. 25. *πόλις — φθίνουσα* etc. Eur. Tro. 1299. *δορὶ καταφθίνει γᾶ*. Tentabam olim *βίᾳ* (*δόρει, ξένοις, φίλοι,* aut *φίλα*) —, sed vera lectio, ut nunc video, est ea quam exhibent mss., *σθένει* (vi et armis). Aliquando enim *σθένος* eodem sensu quo *δύναμις* usurpatur. Schol. Vict. Iliad. XVIII. 274. *σθένος τὴν δύναμιν, ὅ ἐστὶ τὴν στρατιάν· οὕτω καὶ οἱ συγγραφεῖς δύναμιν καλοῦσι τὸ στράτευμα καὶ Σοφοκλῆς, "ἐν τοῖσιν ἵπποις* etc." (Fr. 818.) Cf. 1088. *πόροις γᾶς τᾶσδε δαμούχοις ἐπινικίῳ σθένει τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον*. Aj. 438. *ἐς τόπον | Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει*. Aesch. Pers. 901. *ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχεστήρων*. Eur. Iph. A. 393. *ἡ δέ γ' ἐλπὶς — ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος· | λαβὼν στράτευ'*. Phoen. 857. *συλλέξαι σθένος*. Tro. 72. *ἔπερσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει*. Bacch. 1172. *ἄνευ σθένεος ἀρείου*. *Σθένος* et *δόλος* sibi opponuntur Herod. III. 65. Sensui conveniret *βίᾳ* (*βίαι*), quod tamen vix in *σθένει* transire potuit. Non sollicitandum *πόλις ἐμά*. Cf. 236. *μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς*. Ant. 1141. *βιαίας ἔχεται πάνδαμος ἁμὰ πόλις ἐπὶ* (l. *ὑπὸ*) *νόσου*.

844. *ἀφέλκομαι δύστηνος* T. *ἀφέλκομ', ὦ δύστηνος* A. B. K. L.

847. *ὢ* B. K. Lege *ὦ*.

848. *τούτοιν*] Qu. *ταύταιν* (859. 1149. OR. 1504.).

849. *ὁδοιπορήσῃς* A. et (s. *εις*) B. Ald. *ὁδοιπορήσεις* K. L. T. Cf. Aeschin. p. 177 B. *τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε* (l. *ποιήσητε*).

850. *τε* add. T. om. B. K. L.

851. ἔρδω K. L. ἔρδω B. T.

853. ὅθ' οὕνεκ' K. αὑτὸν T. αὐτὸν B. K. L. σαυτὸν A. Ald.

856. ξεῖνε B. L. ξένε K.

858. ἆρα] ἄρα L. Qu. ἔτι μεῖζον ἆρα —. πόλει τάχα] τελεῖν πόλιν F. W. Schmidt. Qu. τῇμῇ πόλει | τίσεις (aut δώσεις). Quod si sincera est vulgata, confer locutionem τόκον τιθέναι Dem. 41, 9.

859. ταύταιν] Cf. 1149. OR. 1504. Qu. τούτοιν. Cf. El. 981. τούτω.

861. λέγεις] λέγοις L. λέγεις (s. οις) K. λέγοις ἂν conj. Herm. prob. Mein. δεινὸν λέγεις τοι Schmidt, coll. Pers. 245. δεινά τοι λέγεις —. Qu. δεινὸν λέγεις τοῦτ'. *KP.* ἀλλὰ μὴν πεπράξεται. Aut δεινὸν τόδ' εἶπας (Eur. Iph. T. 992.) —. Aut δεινόν γ' ἔλεξας. *KP.* τοῦτο νῦν (v. γοῦν) πεπράξεται. ὡς add. T. om. B. K. L. (ὡς post — εις exciderat.)

862. Suspectat Wecklein. *KP.* vulg. *XO.* Piderit. Jebb.

863. Qu. ὦ λῆμ' ἀναιδές (ut in 960.). Aut ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ut in El. 622. Arist. Lys. 369. Cf. Ant. 746. ὦ μιαρὸν ἦθος. ψαύσεις] ψαύεις L.

865. γῆς] τῆς ed. Lond. 1747. Qu. τῆσδ' ἀρᾶς μιᾶς ἔτι, aut τῆσδέ γ' ἔτι μιᾶς ἀρᾶς.

866. φίλιον ὄμμ' conj. Mein. (Qui nullam se vocabulorum ψιλὸν ὄμμα explicationem quae satisfaceret vidisse dicit. Si epithetum 'solum' significans requireretur, μοῦνον scripturum fuisse Sophoclem opinatur.) ὅς μ', ὦ κάκιστ', ἔμψυχον ὄμμ' Herw. et postea Schmidt. Reiskio τρίτον pro ψιλὸν reponendum videtur, coll. Eur. Tro. 275. τριτόβαμον βάκτρον. Qu. ὅς γ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμματός με θείς, aut ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμματος (aut ὀμμάτων) τίθῃς — τοῖς πρόσθ' ἀποσπάσας βίᾳ, aut ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὀμμάτων κτίσας etc., aut ὅς γ', ὦ κάκιστε μ' ὀμμάτων ψιλούμενος (-ον) etc. (cf. Xen. An. I. 10. 13. ἐψιλοῦτο ὁ λόφος τῶν ἱππέων. Herod. II. 151. ψιλώσαντας τὰ πλεῖστα τῆς δυνάμεως), aut ὅς γ', ὦ κάκιστε, τοὐμὸν ὄμμ' ἀποσπάσας, aut ὅς μ' (γ'), ὦ κάκιστε, τοὐμὸν ὄμμα νοσφίσας, aut ὅς μου τὸ μοῦνον λοιπὸν ὄμμ' ἀποσπάσας, aut ὅς μου, κάκιστε, μοῦνον. Cf. 895. οἴχεται τέκνων | ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.

867. Qu. πρὸς ὕβρεσιν ταῖς πρόσθεν. ὄμμασιν] Lege πήμασιν.

868. θεῶν] θεὸς malit Jebb. Qu. πρόπαν.

870. γηράναι Blomf. (quem adi in Gl. Cho. 895.) Dind. Mein.

871. ταῦτα, τῆσδε] Qu. ταῦτ', ὦ τῆσδε etc.

873. ἀμύνομαι] Qu. ἀμείβομαι.

874. οὔτοι B. T. οὔτι K. ἄξω B. T. ἕξω (s. ἄ) K.

875. τόνδε K. L. τῶνδε A. B. T. χρόνωι βραδύς (γηρῶν βαρύς supr. a m. ant.) L. χρόνῳ βραδὺς Mein. Leg. γήρᾳ βαρύς.

Cf. OR. 17. *οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς.* Aj. 1017. *ἐν γήρᾳ βαρύς.* Arist. Ach. 220. *βραδύς* A. K. L. *βραχύς* B. T.

877. *λῆμ'* A. K. L. T. *δεῖμ'* B.

879. *νέμω* mss. *νεμῶ* ex Schol. (qui *νομιῶ* explicat) Mein.

880. *μέγαν*] Qu. *μέγα* (valde). Alioquin articulo opus foret.

881. *τά γ'* B. L. T. *τάχ'* K.

882. ⏑ – ⏑ – –. *Κρ. Ζεὺς ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ* Dind. *σαφῶς ἐγῷδα* supplet Spengel. prob. Mein. Qu. *Κρ. πῶς* (*τί*) *οὐ τελῶ; Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.* Aut *Κρ. οὐ γὰρ τελῶ;* —. *ζεῦστ' ἂν* L. pr. *ζεὺς ταῦτ' ἂν* L. corr. ab S. B. K. *εἰδοίη* T. (*λείπει* in marg.) *Ζεύς γ' ἂν* conj. Enger. *Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰ τελοῦμεν εἰδείη, σὺ δ' οὔ* Fröhlich.

883. *ἆρ'*] *ἄρ'* L. *τάδε* B. K.

885. Elmsleium sequitur Mein. Qu. *πέρα περῶσιν δίκας.* (*πέρα* etiam Herw. Cf. El. 521. *ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω.* 1506. *ὅστις πέρα πράσσειν γε* (*τι*?) *τῶν νόμων θέλει.*) OC. 257. OR. 74. Aut *ἐπεὶ δίκαν περῶσ' οἵδε δή.*

886. *περῶσι δὴ* B. K. L. *περῶσι δῆτα* T.

887. *ποθ'* A. T. *ποθεν* B. K. L. V. *τοὖργον* B. K. *τοὔργον* T.

889. *λέξασθον* B. *εἰδῶ* B. T. *ἴδω* (sic) K. L.

890. Schol. *ταχύτερον ἢ ὡς ἔδει* (*ἡδὺ* Mein.) *βαδίζειν.* Pro *ποδὸς* Nauckius *ἐμοὶ* conjicit Versum suspectat Nauck.

893. *σ'*] Cf. ad El. 483.

896. *οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας*] *οἷα καὶ πέπονθ'* — et rhythmi et sensus gratia Jebb. Non male.

897. *οὐκοῦν* B. K. L. T. *οὔκουν* A.

899. Hic versus in marg. a m. pr. in L. *ἄπο* B. K.

900. *ἀπὸ* A. B. K. *ἀπαὶ* T. Fort. *ἄνευ* (aut *ἄτερ*) *ῥυτῆρος.* Sic *στομίων ἄτερ* Aesch. Prom. 295.

902. *δ'* A. B. T. om. K. L.

905. *ἧκον*] *ἧκεν* L. pr. *ἦλθον* malim cum Blomfieldio ad Pers. 511. Haec duo verba saepe confunduntur.

906. *ἄτρωτον*] *ἀθῷον* T. Halbertsma. *οὐ μεθῆκ' ἂν* A. *οὐκ ἀφῆκ' ἂν* B. *οὐδ' ἀφῆκ' ἂν* K. T. *οὐδ' ἀφῆκ' ἂν* L. (*εν* eras. post *κ*).

907. *ὥσπερ* B. K. T. *οὕσπερ* Reisk. *τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων*] *θεὶς νόμους εἰσῆλθε γῆν* F. W. Schmidt. Qu. — *ἦλθε δεῦρ'* (aut *ἦλθεν ὧδ'*) *ἔχων νόμους.* Cf. Ant. 404. *ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν | ἀπεῖπας.*

908. *τούτοισι κοὐκ* A. (sic) B. K. L. *τούτοισιν οὐκ* Ald.

909. *ποτ' ἕξει* A. B. *ποθ' ἕξει* K. *ποθ' ἕξει* (*θ* a m. recentiore pro *τ*) L. *ποθ' ἕξῃ* (gl. *ἅψῃ*) T.

910. *στήσῃς*] *στήσεις* L.

911. *οὔτ' ἐμοῦ* A. B. K. *οὔτε μου* L. *οὔτε σοῦ* Nauck. Mein. *καταξίως*] Qu. *κατάξια.* Cf. ad El. 800. Aesch. Cho. 707. *οὔτοι*

κυρήσεις μεῖον ἀξίως (*ἀξίων* recte Pauw.) *σέθεν*. Inscr. Agrig. p. 290 Rose. *τιμᾶν — ταῖς καταξίοις τιμαῖς*. ibid. *χάριτας ἀπονέμειν καταξίας*.

912. *αὐτὸς*] *ἀστὸς* Mein. prob. Herw. *υἱὸς* Nauck. (Cf. OR. 459. *ἐξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις*. Ubi tamen *ὑιὸς* additus requiritur.) *αὖθις* Heims. *οὔθ' ὃς πέφυκας αὐτὸς* Weckl. Vera lectio, ni fallor, est *πέφυκας ἐσθλός*. *τῆς σῆς* B. T. *σῆς* A. K. L.

914. *κραίνουσαν*] *κρίνουσαν* conj. Mein.

915. *κύρι'* B. T. *κύρια* K. L. *ἐπεισπεσὼν* A. B. T. *ἐπιπεσὼν* K. L. Qu. *ὧδέ γ' εἰσπεσών*.

919—923. Suspecti a nonnullis. Fortasse Sophoclis junioris interpolatio.

923. *φωτῶν* K. L. *φοιτῶν* T. *φοιτων* (sic) B.

924. *οὐκοῦν* K. L. Lege *οὐ τἂν* —. *ἐπεμβαίνων* B. T. *ἐπιβαίνων* K. L. Qu. *σῆς ἐπ' ἐμβαίνων χθονός*.

927. *ἂν ἦγον*] *ἀνῆγον* L. Fort. *ἀπῆγον*. Sed cf. 923.

928. *ξένον*] *ξεῖνον* B. K. L. T. *ἀστοῖς*] *αὐτοῖς* L. pr.

929. *αἰσχύνεις*] *αἰσχύνας* A. pr. L. pr. *αἰσχύνης* L.

930. *αὐτοῦ* A. B. K. L. T. Cf. 1356. *τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα*. Aj. 1132. *τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους*. Ag. 836. *τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται*. Prom. 921. *ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ*. 762. *αὐτὸς πρὸς* (*πρὸς αὐτὸς* Elmsl.) *αὑτοῦ* —. Plat. Alc. II. 144 C. *τὴν αὐτὸς αὑτοῦ* (*μητέρα διενοεῖτο ἀποκτεῖναι*). *πληθύων* A. K. L. *πληθύνων* B. T. Cf. ad 377. et Fr. 643.

931. *καὶ τοῦ νοῦ κενόν*] Qu. *κἀσθλοῦ νοῦ κενόν*.

936. *τῷ νῷ θ'*] *τοῦ νοῦ θ'* Mein. Ipse malim *νοῶν θ'*. *γλώσσης* A. K. L. *γλώττης* B. T.

938. *δ'* A. B. *τ'* K. L. T.

939. *λέγων* vulg. *λέγω* L. Spengel. Mein. Lege *νέμων*. Cf. 918.

941. *τοὔργον* T. *τοῦργον* B. K. L. *τόδ'* B. T. *τό γ'* (*τόγ'*) K. L. *ἐξέπραξα* K. L. *ἔπραξα* A. B. T. V. *γιγνώσκων* A. B. T. *γινώσκων* K. L.

942. *αὐτοὺς* A. B. K. L. *ἀστοῖς* Jacobs Anim. in Eur. p. 60. Cf. ad 1501. *αὐτοῖς* Heath. Br. Emendatio fortasse non necessaria, ut monuit Elmsleius in Quart. Rev. XIV. 459., quum multa verba duos casus regant sine ulla discrepantia significationis, velut *ἐπιζεῖν, ἐπιστρατεύεσθαι, ὠφελεῖν*, etc. Attamen, quando metrum sinit usitata constructio plerumque usurpatur, ideoque maxime probabile est veram lectionem esse *αὐτοῖς*. *ἐμπέσοι* K. T. *ἐκπέσοι* B.

944. *ἤδη* A. B. *ἤδην* K. *ᾔδειν* T. *ἥιδη* (supr. *ν* a m. rec.) L. Cf. Ant. 18. *ᾔδειν* (*ἤδην* supr. *ει* M.). *ὅθ' οὕνεκ'* K. L.

945. *κἄνανδρον* B. K. L. T. *κἄναγνον* A. R. Weckl. Cf. OR. 823. *ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος;* *δεξαίατ'* B. K. T. *δεξοίατ'* Elmsl. Mein. Cf. ad OR. 1268.

946. *εὑρέθησαν* mss. *ηὑρέθησαν* Dind. *τέκνων*] *τέκνῳ* (sc. *πρὸς μητέρα*) Reisk. prob. Mein. Lege *τοκέων*. Et sic Herw. ad

OR. 928. Cf. 978. *μητρὸς — γάμους*. OR. 825. *εἰ γάμοις με δεῖ | μητρὸς ζυγῆναι*. Aesch. Pers. 63. *τοκέες δ' ἄλοχοί θ' —*. Eur. Hec. 400. *τοκεῦσιν* (Hecuba).

948. *ξυνῄδειν* A. *ξυνήδειν* B. K. L. Qu. *κατῄδη*. *χθόνιον* vulg. *χρόνιον* Bergk. Legerim *'γχωρον*, quod in *χθόνιον* abierit propter falsam lectionem *ξυνῄδειν*. Scholiasta per *ἐγχώριον* explicat.

951. *καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον*] Qu. *καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔδρων ἄν*.

954—959. Herwerden (Anal. Trag. p. 201) multas ob causas hos versus suspectos habet. Versus 954. 955. spurios esse suspicor. Idem sentit Nauck.

954. *θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἄλλο πλὴν θανεῖν* conj. T. Halbertsma.

957. *καὶ* K. corr. (supr. *ἄν*). *καὶ εἰ* L. *κεἰ* B. T. Qu. *κεἰ λέγω δίκαι ὅμως*. Cf. ad Aj. 15.

960. *λῆμ'*] *δῆμ'* L. pr., ut in lemm. schol. Qu. *θρέμμ'*.

965. *εἰς* B. K. L. T. *ἐς* Dind.

966. *αὐτόν γ'*] *αὐτὸν* L. pr. (*γ'* add. ab ead. m.). *αἰσχρὸν τρόπων* (*ἀκαθαρσίας* vel *στόμαργος ὤν*) *ὄνειδος* suggerit Herwerden.

967. *ὅ σ'* ante *ἁμαρτίας* erasum in L. *ἁμαρτίας ὄνειδος*] *αἰσχρὸν τρόπων* (*ἀκαθαρσίας*, aut *στόμαργος ὤν*, aut simile aliquid) *ὄνειδος* Herw., coll. 270 sq. *ὄνειδος*] Qu. *ὃν εἶδος*.

970. *ἱκνεῖθ'* A. K. L. *ἱκνοῖθ'* B. T. Qu. *ἵκεθ'*. Cf. 975. Et sic Herw. *πρὸς* B. L. T. *γ' ἐκ* K. supr. text. *πέδων* B.

971. *ὀνειδίζεις* B. K. L. T. Pro *ἐμοὶ* qu. *ἔτι*.

972. *πω* K. *πως* B. *πῶς* A. L. T. *γενεθλίας* L. pr. (corr. ab S.).

973. *εἶχον* A. K. L. *ἔσχον* B. T. *ἦν* A. K. (*ἧς* pr.). *ἣ* L. (*ἔα ἣ* in marg. ab S.).

974. *'φάνην* T. *φάνην* B. K. Qu. *ὥσπερ δὴ 'φάνην*, aut *κἀφάνην*, aut *ὡς οὐδεὶς βροτῶν*.

975. *ἐς* B. L. *εἰς* K. T.

976. *ξυνείς*] *ξυνιεῖς* L. Qu. *μηδ' εἰς τίνας* (aut *οὕστινας*). Versus fortasse interpolatus.

977. *πῶς γ' ἂν* — A. B. K. L. T. *πῶς ἂν τό γ' ἆκον* Elmsl. ad Med. 1334. *τό γ'* A. B. T. *τόδ'* K. *τό θ'* L. pr. *τότ'* M. *ἆκον* B. K. T.

978. *τλήμων* B. K. L. *τλῆμον* A. T.

979. *ἀναγκάζει* (s. *ω*) K.

981. *εἰς* L. *ἐς* Dind.

982—984. Hos vv. expungit Nauck. Locum plane corruptum sic restituere conatur T. Halbertsma, *ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτε καὶ τεκοῦσά με | ἐγήματ' οὐκ εἰδυῖα* (hiatus?), *ὤμοι μοι κακῶν, | χαὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι*.

982. *μοι* B. T. *μοί* L. *μ'* om. K.

984. *αὑτῆς*] *αὐτῆς* B. K. L. De A. non liquet.

985. Qu. *ἀλλ' ἓν γὰρ εὖ κάτοιδα.* Cf. 1615. *ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον* etc.

986. *δυστομεῖν* L. *δυσστομεῖν* Br. Mein. Sic *προσστείχειν* (cf. ad 30.). Conferri non debent verba quale est *συστοιχεῖν.*

987. *φθέγγομαί τ'*] Qu. *φθέγγομαι δ'.*

988. *ἀκούσομαι*] *ἁλώσομαι* Herwerden, coll. OR. 576. *οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.* Ant. 46. Eur. Med. 84. *κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἁλώσομαι.* et, de hoc usu praepositionis *ἐν,* supr. 764. *ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς.* Eur. Hipp. 959 sq. Recte. Graeci, ut jure monet, dicebant non *ἀκούειν κακῶς* (aut *κακὸς*) *ἔν τινι,* sed *διά τι.*

989. *ἐμφορεῖς* B. *ἐμφερεῖς* K. T. *ἐμφέρεις* A. *ἐμφερεῖς* (supr. *ο* a m. ant.) L. *ἀμφέρεις* Lud. Dind. in Thes. v. *ἀναφέρω.* prob. Dind. *ἐμφορεῖ* (te ingurgitas et oblectas) Madvig. Sic *ἐμπίπλασθαι ποιῶν τι* aliquis dicitur. Insolita est locutio *ἐμφορεῖν* (aut *ἐμφέρειν*) *τί τινι.* Qu. *οὓς ἐμφέρεις* (aut *ἐπιφέρεις*) *ἀεὶ σύ μοι.* Confer Latinum ingerere. *Ἐμφορεῖν πληγάς τινι* (verbera alicui incutere) legitur Diodor. XIX. 70. Plut. Pomp. 3. *ἐπιφέρειν τινὶ αἰτίαν, ἔγκλημα, μέμψιν, ψόγον, μωρίαν, μανίαν,* etc. (ut in Lat. exprobrare alicui aliquid).

990. *ἐμφορεῖς*] Qu. *ἐγκαλεῖς.*

991. *ἄμειψαι*] *ἀμεῖψαι* L. pr.

992. *εἴ τίς σε* B. K. T. Malim *εἴ τις σὲ* —.

996. *τίνοι'* B. T. *τίνοις* K. L. *περιβλέπεις* B. non K. L. Qu. *τἄνδικ' ἂν περιβλέποις.* Sed cf. 927.

998. *οἷς*] Lege *ὡς* cum Reiskio. *Ἀντειπεῖν* plerumque personae dativum regit, non rei. Sed Eur. Hipp. 402. *οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλεύμασιν.* *ἐγὼ οὐδὲ* A. B. *ἐγ' οὐδὲ* K. pr. T. *ἐγὼνδε* (*ν* insertum, ut videtur, ab S.) L. *ἐγὼ δὲ* (sup. *οὐ*) K.

999. *ἐμοί*] *ἔχειν* conj. Nauck. prob. Mein. Recte.

1001. *ῥητόν τ' ἄρρητόν τ'* T.

1003. *καί σοι*] *καὶ σοὶ* L. pr. *καλὸν*] *μέλον* aut *μέλει* Weckl. coll. 653.

1004. *κατῴκηνται* B. (*ῴ*). L. T. *κατοίκηνται* K. Fort. *κατῴκισται.*

1005. *τοῦδ'* B. L. T. *τούσδ'* K.

1007. *τιμὰς* A. K. T. *τιμὰς* (aut *τιμᾶς*) B. *τιμᾶς* L. pr. *τιμὰς* corr. *τιμαῖς* Turn. *ἥδε* B. K. *ἥδὲ* A. *ἥδε* (*η* in litura, supra *οι* aut *ει,* ut videtur) L. *τοῦθ'*] *τοῦδ'* B. K. L. T. Qu. *τῷδ'.* Cf. OR. 381.

1008. *οἰκέτην* K.

1009. *αὐτόν τε χειροῦ* A. B. L. T. *αὐτόν τ'* (*τ'* sup. text.) *ἐχειροῦ* K. (fort. ex corr.).

1010. *τὰς* add. T. om. B. K. L.

1011. *καὶ κατασκήπτω*] *κἀξεπισκήπτω* Weckl. Nauckius, ejecto toto versu, legit *ἐλθεῖν ἀρῶμαι ξυμμάχους.* Fortasse recte, alioquin enim male positum foret *ἐμοὶ* v. 1010.

1012. συμμάχους B. K. T. ξυμμ. A. ϑ' K. (sup. text.) om. B. L. T. ϑ' add. Reisig. Herm. Dind. Mein. Sed cf. ad 1011.

1013. οἵων ὑπ' ἀνδρῶν] Qu. οἵως ὑπ' αὐτῶν.

1014. ὦ 'ναξ B. K.

1015. δ' vulg. Lege τ'.

1016. ἐξηρπασμένην B. K. T. ἐξηρπασμένοι (οι corr. ην ab S.) L. ἐξηρπασμένοι Schmidt. Herw. ad OR. 77. ἐξειργασμένοι (conj. F. W. Schmidt. Dind.) Mein. Weckl.

1017. ἕσταμεν] B. T. ἕσταμεν K. L.

1018. προστάσεις K. ποιεῖν B. T. ποεῖν K. L.

1019. τῆς ἐκεῖ] Qu. τῆσδέ σοι, aut τῆς ἐκεῖσ', ὁμοῦ δέ με etc. Aut τῆς ἐκεῖσε πομπὸν ὡς | χώρας. πομπὸν] σκοπὸν Weckl. Cf. Ant. 215. Aj. 945. Bachmann. Anecd I. 346. πομπόν: συνοδοιπόρον, καὶ προπέμποντα. δὲ σὲ Reisk. δέ μοι Heath. .Malim δ' ἐμοί.

1020. ἔχεις K. L. T. ἔχει B.

1021. τὰς παῖδας ἡμῶν αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί] τὰς παῖδας ἡμῖν Elmsl. Mein. τὰς παῖδας, ἡμῖν — μολὼν (aut ἄγων) Bergk. τὰς παῖδας, ἐλθὼν αὐτὸς — Weckl., coll. Ant. 1107. τὰς παῖδας ἥκων Reiske. τὰς παῖδας, αὐτὸς ἡγεμὼν δείξῃς ἐμοὶ Nauck. et G. H. Muller. τὰς παῖδας, ἡμῖν αὐτὸς ἐκδείξῃς ὅπου T. Halbertsma. Qu. τὰς παῖδας, αὐτὰς αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί. Qu. τὼ παῖδε κρύψας —.

1022. οὐδὲν] οὐδ' ἓν Monk. ad Alc. 687. ἢν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ ϑάνατος, οὐδεὶς (οὐδ' εἷς Pors. etc.) βούλεται | ϑνήσκειν. Phoen. 759. Herc. 1338. ϑεοῖ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων. πονεῖν] Fort. πόνου.

1023. ἄλλοι] ἄλις vel πολλοὶ conj. Nauck. οἱ σπεύδοντες] Mendosum. οἱ σπεύσοντες conj. Mein. Qu. οὑφέξοντες (οἱ ἐφ.), vel ἀπάξοντες, vel οἱ σώσοντες. Futurum aliquid requiritur. Qu. οἷς μέλει τόδ'. Qu. μήποτ' ἐκ | χώρας —.

1024. φυγόντες K. L. φεύγοντες B. T. τῆσδ' B. L. τοῖσδ' K. ἐπεύχονται K. (s. ξ) L. ἐπεύχωνται (s. ξ) B. T. ἐπεύχωνται A. corr. ἐπεύξωνται Mein. Qu. τῆσδέ γ' εὔξωνται χϑονός (aut 'κ χϑονός).

1025. ἐξ ὑφ' ἡγοῦ K. ἐξυφηγοῦ B. L. T. Qu. ἀλλ' εἶ' ὑφηγοῦ (El. 1502.).

1026. εἷλε ϑηρῶνϑ'] εἷλεν αἱροῦνϑ' bene Mein., ut ἔχων ἔχει in praec. v. et proverbium αἱροῦντες ᾑρήμεσϑα (Zenob. I. 34.). Aesch. Ag. 340. ἑλόντες ἀνϑαλοῖεν. Eur. Alc. 1065. μή μ' ἕλῃς ᾑρημένον. Hor. Ep. II. 1. 156. 'Graecia capta ferum victorem cepit'. τύχη] Δίκη Doed. prob. Mein. Cf. El. 528. ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν. Tr. 808. ὧν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ'. Aj. 1390. Eur. Her. 941. ὦ μῖσος, ἥκεις; εἷλέ σ' ἡ δίκη χρόνῳ. Aesch. Ag. 1601. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν. Act. Apost. XXVIII. 4. ὃν — ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν. Δίκη confirmatur sequentibus τὰ δόλῳ κτήματ'. Saepe confunduntur δίκη et τύχη. V. Br. ad Ant. 387. Arist. Pac.

606. *φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης* (al. *δίκης*). Cf. 1187. *τά τοι κακῶς | ηὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται. θηρῶντα* K. pr.

1027. Lege *τὰ γὰρ δόλῳ | καὶ μὴ δίκῃ κεκτημέν'*. Mendum forsan ortum est propter ejectum *κε-* post simile *-κη* (*ΔΙΚΗΙ-ΚΕΚΤΗΜΕΝ'*); quo facto facile *κτημένα* in *κτήματ'* mutari poterat; deinde metri gratia *καὶ μὴ δίκῃ* in *τῷ μὴ δικαίῳ* mutatum est. *κτήματ'*] Qu. *λήμματ'*. Cf. Ant. 313. *ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς* (*ἂν* aut *τοι*?) *πλείονας | ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους*. Tentabam aliquando *τὰ γὰρ τρόπῳ* —. *σώιζεται* L.

1028. *κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τάδ'*] Qu. *εἰ· κἄλλον ἄξεις ἐς τάδ'* (aut *ἐνθάδ'*). Aut *κεἰ θάρσος ἴσχεις ἐς τάδ'*. Aut *κεἰ φαρκτὸς ἥκεις ἐνθάδ'*. *εἰς* L. *ἐς* Dind. *ὡς* add. K. L. T. om. B.

1030. *τανῦν*] *τὰ νῦν* L.

1031. Post *ἕδρας* duae literae (fort. *ας*) erasae in L. *πιστὸς*] Qu. *πίσυνος* (Herod. VII. 85. *ταύτῃσι πίσυνοι ἔρχονται ἐς πόλεμον*. 153. *τούτοισι πίσυνος ἐών*.).

1032. *ἀθρῆσαι* B. L. T. *ἀθροῖσαι* K.

1033. *ποῆσαι* L.

1034. *τὰ νῦν* K. L. *τανῦν* B.

1035. *δοκεῖ* A. K. L. *δοκεῖς* B. T. V. *χ' ὥτε* K.

1036. *σὺ* B. L. *σοὶ* K. *ὢν* B. L. *ὤν* K. *ὄντ'* Weckl. *μεμπτὸς* Madvig. Etiam Nauckius vitium latere putat. Qu. *οὐ μεμπτὸν οὐδὲν ἐνθάδ' ὢν ἐρῶ σ' ἐγώ*. Aut *οὐδέν σε μεμπτὸν* (aut *δεινὸν*) *ἐνθάδ' ὢν ἐγώ γ' ἐρῶ*. Aut *οὐδέν σε μεμπτὸν ἐνθάδ' ὄντα δρᾶν τάδε*.

1037. Qu. *οἴκοι δέ γ' ἡμεῖς* etc. *εἰσόμεθ'* K. non B. *ποεῖν* L.

1041. *στήσω* B. *στῆσαι* K. L.

1043. *ἐνδίκου*] *ἐμπέδου* Weckl., coll. Ant. 169. *προμηθίας*] *προθυμίας* Herwerden ad OR. 48.

1046. *ἄρη* A. B. K. L. T. *ἄρην* M. V.

1049. *ἢ*] Fort. *καί*.

1050. *σεμναὶ* B. K. L.

1052. *κλῄς*] *κλῃῒς* B. K. T. *κλῃ·ης* L. pr. *γλῶσσαν* B. *γλῶσσα* A. K. *γλώσσῃ* T. *βέβακεν* L. pr. T. *βέβακε* B. K. L. corr.

1054. *ἐγρεμάχαν* B. L. T. *ὀρειοβάταν* K. et v. l. ap. schol. ab S. in L. *ὀρείταν | ἐγρεμάχαν* Gleditsch. Schmidt. *ὀρειβάταν* prob. Meinekius. Cf. Ph. 955. *θῆρ' ὀρειβάτην*. Ant. 350. OR. 100. *Πανὸς ὀρεσσιβάτα*. Epithetum *ἐγρεμάχαν* multo melius hic convenit quam *ὀρειβάταν*. Qu. *ἔνθ' οἶμαι ἄρειον | Θησέα* etc. Aut *ἔνθ' οἶμαι* ...| *ἐγρεμάχαν* (gl. *Θησέα*) *τὰς διστόλους — ἀνσώσειν βοᾷ* etc. *Θησέα καὶ τὰς* —] *Θησέα μοι τὰς* (aut *Αἰγεΐδαν τὰς*) Herwerden. Qu. *Θησέα τὰς σὰς* —.

1055. *καὶ τὰς* —] *παῖδας* Weckl. Qu. *καττὰς διστόλους* (following after the two sisters). Aut *σοι τὰς* —. Dindorfius *καὶ*

per etiam explicat. *διστόλους* A. K. L. pr. T. *διαστόλους* B. L. corr.

1056. *ἀδμῆτας* K. L. *ἀδμήτας* B. T. *ἀδελφεάς* A. B. K. V. Ald. *ἀδελφὰς* M. T. *ἀδελφὰς* (supr. *ε* ab S.) L. *ἀδελφεὰς* tuetur Seidler ad Eur. El. 134. Quae forma epica rara est in Tragoedia.

1057. *αὐτάρκει* B. T. *αὐτάρκη* K. *παντορκεῖ* (?) conj. Dind. *ἀνταρκεῖ* (?) conj. Mein. Jure *αὐτάρκει* tuetur Herwerden. *ἐμμίξειν*] Herwerden jure verbum aliquid requirit significans will rescue, et *ἐξέλξειν* proponit, quod tamen vix satisfacit. Qu. *ἀνσώσειν* aut *ἐκσώσειν*. Manifesto vitiosum est *ἐμμίξειν*.

1059. *ἢ* B. K. L. T. *ἐφέσπερον*] *ἐφ' ἕσπερον* L. m. sec. Scholiasta *χῶρον* ex praecedentibus supplet. Via ad laevam manum *πέτρας νιφάδος* dicitur. Qu. *ἢ που 'ς τὸν* —. Aut *ἢ που τὸ πρὸς ἑσπέραν* —. Aut *ἢ που τάχ' ἐφ' ἕσπερον* —. Aut *ἢ που τάχ' ἐφεσπέρου πέτρας* —.

1060. *νιφάδος*] *λιχάδος* conj. Mein., coll. Hesych. *Λιχάς*: (*πέτρα*) *ἀπότομος*. Ovid. Met. IX. 226. 'Lichas scopulus brevis etc.' et insulis quae 'Lichades' appellabantur (Strab. I. p. 60. etc.). Qu. *λίθακος*, stony. Hom. Od. 5, 415. *μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ*. *γρ. πελάζουσι* ab S. in L.

1061. Cf. Hesych. *Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ. τῆς* (*γῆς* Mein.) *προβατευομένης, ἐκ νεμήσεως. οἱ δὲ ἀπ' Οἴης τοῦ δήμου, κακῶς· οὐ γὰρ ἐγγὺς κεῖται.* Meinekius *ἐκ νομοῦ* antiquum glossema ad *Οἰάτιδος* adscriptum esse putat, ut *ἐκ νεμήσεως* in Hesychii glossa. Fortasse constructio est *ἢ* — *πελῶσι πέτρας νιφάδος Οἰάτιδος, ἢ μόνοις πώλοισιν ἢ* etc. Aut — *Οἰάτιδος εὐνόμου*.

1062. *ῥιμφαρμάτας* B. non K. T. *ῥίμφαμάρτος* (*ο* corr. ex *υ*) L. pr. Cf. ad Arist. Pac. 415.

1063. *ἁμίλλας* B. non K. L. T.

1066. *Θησειδᾶν* K. L. Pro *ἀκμὰ* qu. *μάχα*.

1069. *κατὰ ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων*] *χαλῶσ' ἀμπυκτήρια* Herm. Mekler. *χαλᾷ τ' ἀμπ.* Mein. Recte, opinor. *φάλαρα* delent Herm. Mein. *ἀμπυκτήρια πωλικὰ* (i. e. *πωλικῇ*) Herm. Mein. Qu. *ἀμπυκτήρια δημοτῶν* (aut *νεανιῶν*). Aut *κατ' ἀμπυκτήρια πώλων* (aut *πωλικῇ*) *ἄμβασις*. Metrum (si *πώλων* legamus) idem est atque in 1049. 1056. 1064. 1071. Cf. Eur. Suppl. 586. *μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι*.

1074. *ἔρδουσιν* B. K. L. T. *αἱροῦσ'* Bücheler. *ὁρμῶσ'* F. W. Schmidt. *ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν, ὡς* Steinhart. Mein. *ἔρδουσιν* vix sanum esse potest. Qu. *ἔχουσιν* aut *αἱροῦσιν*. *μέλλουσιν* mss. *μέλλουσ'* Herm. Dind. Qu. *ἢ μέλλουσ' ἔτι*. Cf. Ph. 567. *ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι*. 1256. Tr. 75. Ant. 939.

1075. Qu. *ὡς προμνᾶταί γέ* (pro *τι*) *μοι* (aut potius *γ' ἐμὰ*) *γνώμα*. Cf. 1086. OR. 1086. Aut *ὥς μοι μαντεύεται* | *γνώμα* —.

"Utrumque (*προμνᾶται* — *ἐνδώσειν*) nove dictum est, alterum pro praesagire, alterum pro cessare." (Mein.)

1076. *ἂν δώσειν* B. K. L. T. *ἐνδώσειν* Reisk. Elmsl. Mein. *εὔσοιαν* Halm. *ἄμπαυσιν* Weckl. *ἀντάσειν* Buecheler. recepit Jebb. Qu. *ἀνσώσειν*, aut *τάχα σφ' ἄξειν*.

1077. *τὰν* — *τλᾶσαν* — *εὑροῦσαν* B. K. L. T. schol. *τᾶν* — *τλασᾶν* — *εὑρουσᾶν* v. l. ap. schol. Mein. Lege *τὼ δεινὰ τλάσα, δεινὰ δ' εὑρούσα* etc. Corruptela orta est ex *τὰ* (*τὼ*) in *τὰν* aut *τᾶν* mutato. Pluralis tamen est 1055. *τὰς διστόλους* — *ἀδελφεάς*.

1078. *αὐθομαίμων* B. K. L. T.

1079. *κατ' ἆμαρ* K. *κατ' ἦμαρ* B. *κατᾶμαρ* L.

1081. *εἴτ'* B. *ἄελλα* B. *ἀελλαία* K. *ἀελλαία* L. T. *ταχύρρωστος* (sup. *οθ*, i. e. *ταχύρροθος*) K. *πελιὰς* B.

1082. *αἰθερίας νεφέλας*] *αἰθερία 'κ νεφέλας* Mein. *αἰθερίας ἀφ' ἕδρας* Badham. Praef. ad Plat. Euthyd. p. XI. *αἰθερίας ἀφ' ἕδρας* Dind. *αἰθερίᾳ νεφέλᾳ* suadet idem. *κύρσαιμ' αὖ τῶνδ'* K. *κύρσαιμ' αὐτῶν δ'* A. B. L. T. *κύρσαιμι τῶνδ'* Wund. Dind. Mein.

1083. *τῶνδ' ἀγώνων θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα*] *τῶνδ' ἄνωθεν θεωρήσας φίλον θέαμα* F. W. Schmidt. Qu. *τόνδ' ἀγῶν' ὡς θεωρήσειε τοὐμὸν ὄμμα*. Vel *αἰθερίας νεφέλας* (i. e. *ἀπ'* —) *κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων θεωρήσουσα* (vel *θέας πλήσουσα*) *τοὐμὸν ὄμμα*. Ut construatur *κύσαιμι* cum *τῶνδ' ἀγώνων*. Displicet tamen pluralis *τῶνδ' ἀγώνων*. Cf. Eur. Phoen. 166. *ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι*. Plut. Demosth. 19. *τῆς ἐπὶ Θερμώδοντι μάχης ἀπάνευθε γενοίμην | αἰετὸς ἐν νεφέεσσι καὶ ἠέρι θηήσασθαι* (orac.).

1084. *θεωρήσασα* B. K. L. T. *θεωρήσαιμ'* Reisk. *αἰωρήσασα* conj. Dind. (quamvis v. ant. 1095. a brevi syllaba incipiat, *μολεῖν* ⏑—). *ἐναιωρούμεν' ὄμματ' ἴσχων* Weckl. Lege *ὄμμα θέας πλήσουσα* (to feast my eye with the sight, aut *πληροῦσα*). Cf. Eur. Andr. 1087. *θέᾳ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν*. Trag. Adesp. 458, 6. (Men. IV. 226.) *βλέψασά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχῇ, | τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν*. Plat. Resp. IV. 439 E. *διελκύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς — ἰδοὺ ὑμῖν, ἔφη, ὦ κακοδαίμονες, ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος*. Qu. *ἐνιπλήσουσα*, aut *θέᾳ δώσουσα*, aut *θέᾳ τέρψουσα*. Aut *θεωρῆσαι τε τοὐμὸν ὄμμα*. Aut *θεωρήσειέ τ' ἀμὸν ὄμμα*. Aut potius *κύρσαιμι τόν τ' ἀγῶνα θεωρήσειε τοὐμὸν ὄμμα*. Cf. Aesch. Prom. 302. *ἢ θεωρήσων τύχας ἐμάς ἀφῖξαι;* Theocr. XXVI. 10. *Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει*. Sed omnia plana fient, si pro *κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων* substituamus *κορέσαιμι τόνδ' ἀγῶνα* (would that I could feast my eyes with a sight of this contest). Sic Phil. 1156. *ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας*. Fortasse pro *στέργω* in v. ant. 1094. aliud quid verbum anapaesti mensuram habens reponendum est.

1085. *θεῶν* hic est monosyllabum. Molossus in stropha cretico hic respondet si sincerae sunt lectiones.

1086. *παντόπτ', ὦ Ζεῦ, πόροις* Mein.

1088. *ἐπινικίῳ σθένει* A. B. T. *ἐπινικείῳ σθένει* K. L. Praestat vulgata, forma *ἐπινίκειος* suspecta est. Pro *τὸν* qu. *τιν'*. Parum satisfacit correctio *σθένει 'πινικείῳ τὸν — λόχον*. Offendit articulus.

1091. *'Απόλλω* K. L. T. *'Απόλλων* B.

1093. *ὠκυπόρων* B. non K. L. T. *διπλᾶς* A. B. K. L. T. *ἀγωγὰς* B. Qu. *διπλοῦς ἀρωγούς*, aut saltem *διπλᾶν ἀρωγάν*. Cf. 1010. *τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ — καλῶν ἱκνοῦμαι — ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ'*. El. 454. *γῆθεν εὐμενῆ | ἡμῖν ἀρωγὸν — μολεῖν*. Aesch. Eum. 279. *καλῶ | χώρας ἄνασσαν τῆσδ' 'Αθηναίαν ἐμοὶ | μολεῖν ἀρωγόν*. *'Αρωγὸς* utriusque generis est.

1096. *ἀλῆτα* B. *τῷ σκοπῷ*] *τὸν σκοπὸν* conj. Elmsl. prob. Dind. Similis corruptela est Arist. Av. 1441. *ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε | τοῖς μειρακίοις ἐν* (l. *τὰ μειράκια τἀν*) *τοῖσι κουρείοις ταδί*. Cf. El. 984. *τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν*. 520. Arist. Av. 167. "Usus loquendi postulat *τὸν σκοπόν*" (Mein.).

1098. *ὧδε προσπολουμένας* B. K. L. T. *ὧδε πρὸς σ' ὁρμωμένας* Wecklein. Legendum forsan *ὧδε προσπωλουμένας*, i. q. *προσστειχούσας* (30.) Cf. Hom. Il. 5, 350. *εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι*. Od. 4, 811. Od. 2, 55. *εἰς ἡμέτερον* (*δῶμα*) *πωλεύμενοι ἤματα πάντα*. Il. 1, 490. *οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο — οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον*. Od. 4, 384. H. Apoll. 170. *ἐνθάδε πωλεῖται*. Archil. Fr. 43. *περὶ πόλιν πωλεύμενος*. Hesiod. Th. 781. *παῦρα δὲ —. πόδας ὠκέα Ἶρις | ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης*. Aesch. Prom. 666. *ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολούμεναι* (*πωλ.*?) | *ἐς παρθενῶνας* etc. Lys. p. 216. *ὅσαι δὲ πεφασμένως πωλοῦνται* (i. e. *βαδίζουσι*, ut ipse Lysias interpretatur). Sic apud Homerum *ἐνθάδε πωλεῖται, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν*. *Πωλεῖσθαι* antiqua forma est. Confer *στρωφᾶσθαι*. Soph. Fr. 682. *ἀναστρωφώμενοι*. Herod. VIII. 135. *περιστρωφώμενοι*.

1099. *ὦ πάτερ ὦ πάτερ* L.

1100. *τόνδ'* A. B. K. *τῶνδ'* L.

1103. *τ'* additum a m. pr. in L.

1104. *πρόσελθ'* K. non A. B. *μηδαμὰ* diserte B. *μηδαμᾶ* A. K. L. T.

1105. In margine habet L. pr. m. sed diverso atramento. *δότε* B. *τόδε* K. L. T.

1108. *τῷ τεκόντι*] Qu. *τοῖς τεκοῦσι*. Cf. 508. OR. 1176.

1109. *ὡς* K. pr. *τε* B. K. T. *γε* Reisk.

1110. *ὅταν* B. K. L. T. V. *ἔτ' ἂν* A.

1111. *θανὼν*] Jure suspectant Nauck. Mein. *θάνοιμ' ἂν ἤδη* F. W. Schmidt. Qu. *οὐδ' ὥς*, aut *ἔγωγ'*, aut *πάντως*, aut *γέρων*. *εἴην* B. L. T. *εἴη* K. *παρεστώσαιν*] *παρεστώτοιν* conj. Dind. Mein.

1112. *πλευρὸν* A. B. T. *πλευρὰν* K. L. *ἀμφὶ δεξιὸν* A. B. K. T. *ἀμφιδεξιὸν* L. vulg. *ἀμφιδέξιον* Mudg. (I. e. *ὥστε μοι ἀμφιδέξιον γενέσθαι τὸ πλευρὸν ὑμῶν.*) *ἀμφιδέξιοι* (ab utraque parte adstantes) Madvig. Recte.

1113. *ἐμφύτε* L. pr. (*ἐμφῦσα* corr. cum gl. ab S. *ἀντὶ τοῦ ἐμφῦσαι*). *ἐμφῦτε* A. Ald. *ἐμφῦσα* B. K. T. *ἐμφύντε* Mudg. Mein. Lectio *ἐμφύσα*, frustra *ἐμφῦσα* metri gratia scripta, manifesta est correctio alicujus qui masculinam formam numeri dualis aliquando de feminis usurpari nesciret. Cf. ad 1676. *ἰδόντε καὶ παθούσα* (leg. *παθόντε*). 1601. 1608. Feminina forma dualis *ἔχουσα* exstat in inscriptione Ol. 95, 3. apud Boeckh. p. 232. *καὶ δύο σφραγῖδε λιθίνω χρυσοῦν ἔχουσα τὸν δακτύλιον.* Cf. ad OR. 1462. *κἀναπαύσατον* B. T. V. *κἀναπαύσετον* A. K. L. corr. *κἀναπαυστέον* pr. *κἀναπνεύσατον* Jebb. Qu. *κἀμὲ παύσατον* etc. Cf. Phil. 1379. *τοὺς — σε — παύσοντας ἄλγους.* Dindorfius supplet *με.*

1114. *τοῦδε δυστήνου*] *τοῦ τε* A. B. K. L. corr. *τοῦδε* (sup. *τ*) T. Lege *τόνδε δύστηνον* (i. e. *ἐμέ*). Et sic Herwerden a. 1855. *πλάνου*] *πόνου* T. Halbertsma.

1115. *βραχ* (relicto spatio) K.

1116. *σμικρὸς* A. B. K. L. *μικρὸς* V. *ταῖσδ' ἐν τύχαις γε* [quidni *τύχαισι*?] F. W. Schmidt.

1118. *καὶ σοί τε* — K. *καὶ σοί γε τοὔργον τοὐμὸν εἴρηται βραχὺ* Spengel. Mein. *οὗ κἄστι τοὔργον· τοὐμὸν ὧδ' ἔσται βραχὺ* Wex. Jebb. Hart. Nauck. *καὶ σοί τε κἀμοὶ τοὐμὸν ἵσταται* (aut *ὧδ' ἔσται*) *βραχὺ* Weckl. *καὶ σοί τε τοὔργον τοῦτο νῷν τ' ἔσται βραχὺ* R. Ellis. *τοὔργον* T. *τοῦργον* B. K. L. *ἔσται δὴ* T. non A. B. K. L.

1119. *μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς | τέκν'* — (sic) Dind. Qu. *μὴ θαύμαζέ μου τὸ λιπαρές.*

1120. *μηκύνω*] *μηκυνῶ* citat Elmsleius ad Iph. T. 930.

1121. *τὴν ἴσην* Reisk. *τὴν ἐμὴν* V. D. in Class. Journ. VII. 243. Qu. *τήνδε τήν.* *ἐς τὰς δέ μοι* A.

1122. *πεφασμένην*] *πεφρασμένην* Reisk.

1124. *καί σοι* B. K. L. T. *καὶ σοὶ* A. *πόροιεν* A. B. T. *πόρειεν* K. *πορεῖεν* (supr. *οι* a m. rec. *ν* additum ab S.) L. Hinc *παρεῖεν ὡς* Mein., coll. OR. 251. *ὑμῖν — οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν* (?) *αἰὲν οἱ θεοί.* *ὡς*] Lege *οἷ'*. Cf. Phil. 275. *οἷ' αὐτοῖς τύχοι.* 509. *οἷα* (*ὅσσα* mss.) *μηδεὶς τῶν ἐμῶν λάχοι φίλων.* Eur. Hel. 1405. *θεοὶ δέ σοί τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω.* El. 334. *δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.* Arist. Ach. 446. *εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.* et ad OR. 1118. *οἷ'* (*ὡς* al.) *ἀνὴρ νομεύς.*

1125. *τό γ'* A. B. T. *τοῦτό γ'* K. L.

1126. *εὗρον* mss. *ηὗρον* Dind. III.

1129. *ἃ 'χω* B. K. L. *ἃ ἔχω* T. *διὰ σὲ κοὐκ ἄλλον βροτῶν*] Qu. *διὰ σέ γ', οὐκ ἄλλον βροτῶν.* Cf. 1123. *σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας,*

οὐκ ἄλλος βροτῶν. Phil. 977. *ἐγώ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος.* Eur. Hipp. 355. *σοῦ τάδ', οὐκ ἐμοῦ, κλύεις.*

1130. *καί μοι χαῖρ'* K. L. *καί μοι χέρ'* A. M. R. *καὶ χαῖρέ μ'* B. T. V. *ὦναξ* L. *δεξιὰν* A. M. R. *δεξιάν τ'* B. K. L. T. V. *ὤρεξον* K.

1131. *τ' η* (sup. *ει*) *θέμις* K. (qu.) *θ' ἧ θέμις* B. T. *τ' ἧ θέμις* L. *τ' εἰ θέμις* Mein. *θ' ᾗ θέμις* Elmsl. *ᾗ θέμις* nusquam alibi in Tragoedia legitur.

1132 sq. Hic locus omnino detorquetur a Meinekio (Praef. p. VII sq.).

1132. *καίτοι* B. L. T. *καί* (supr. *τοι*) K. *πῶς δ'*] *πῶς σ' ἂν* Herm. Dind. *πῶς ἂν ἁγνὸν ὄντα σὲ* — conj. Dind., ut magis inter se opponantur Thesei *ἁγνὸν* et Oedipi *ἄναγνον* (1384.). *ἄθλιος*] Vix sanum hoc videtur. Qu. *ἐσθλὸς φὺς ἐγώ.*

1133. *ᾧ τίς* Herm. Dind. Cf. ad OR. 1526. *θιγεῖν* (sic) L.

1135. Fort. *οὐδ' οὖν σ' ἐάσω.* *ἐμπείροις βροτῶν* vulg. *ἐμπείροις ἐμῶν* conj. Dind. (Qui hoc de Oedipi liberis explicat.) *ἐμπείροις ἴσων* conj. Mein. *ἐμπείροις κακῶν* conj. Nauck. Weckl. Quod et ipse conjeceram. *ἐν γένει βροτῶν* T. Halbertsma, coll. OR. 1430 sq. Vitium fortasse non est in *βροτῶν,* sed in *ἐμπείροις.* Redde, for to those only of mortals who have had experience (of such troubles). Meinekii correctio *ἐμπνόοις* futilis est.

1137. *δ'*] *τ'* (supr. *δ'* ab S.) L. *μου* A. K. L. *μοι* B. T.

1138. *ἡμέρας* B. L. *ἡμερᾶν* (qu.) K. Qu. *ὥσπερ ἐς τήνδ' ἡμέραν.*

1141. *οὐδ'* B. K. L. T. *πρὸ* B. L. T. *πρὸς* K. *τῶνδ'* A. K. L. *τοῦδ'* B. *τοῦδ'* (sup. *ῶ*) T.

1144. *ποεῖσθαι* L.

1145. *οὐκ ἐψευσάμην*] Qu. *οὐκ ἔψευσά πω* (aut *ἔψευσά τι,* aut *ἔψευσ' ἐγώ*). Cf. 1509. *καί σ', ἅπερ ξυνήνεσα, | θέλω — μὴ ψεύσας θανεῖν.*

1148. *ἀγὼν* B. K. L. T. *ἁγὼν* Heath. *αἱρῶν* (*ὁ αἱρῶν*) *ᾑρέθη* aut *οὗτος* (Creon) *ᾑρέθη* conj. Mein. *ᾑρέθη*] *διεκρίθη* Naber. Qu. *ἐκρίθη.*

1149. *ἅ γ'* B. L. T. *ἅγ'* K. *ταύταιν*] Fort. *τούτοιν.*

1150. *ἐμπέπτωκεν* A. B. K. L. *ἐκπ.* T. V.

1151. *στείχοντι*] *στίχειν τὶ* K. L.

1153. *ἀτίζειν*] Cf. Aesch. Sept. 441. *θεοὺς ἀτίζων.* Eum. 540. Suppl. 733. Fr. 96. Eur. Suppl. 19. etc. Hesych. *ἀτίσεις: ἀτιμάσεις.* *οὐδὲν* A. K. M. L. pr. *οὐδέν'* corr. B. T. *ἀνθρώπων* A. B. K. L. T. Correctum ex schol.

1155. *μὴ εἰδότ'* A. B. T. *μ' εἰδότ'* K. L.

1156. *σοὶ μὲν ἔμπολιν | οὐκ ὄντα*] *σοί γ' ὁμόπτολιν | οὐκ ὄντα* Nauck. Sed particulae *γε* locus hic non est. Leg. *ἄνδρ' ὁμόπτολιν μὲν οὐ | σὸν ὄντα.* *ἔμπολιν*] *ἔμπολιν πόλει* B. *σύμπολιν* aut *σοί γ' ὁμόπτολιν* (Nauck.) Herw.

1157. πως | βωμῷ] Qu. τῷ | βωμῷ. Cf. ad Ph. 263.

1158. τῷ A. B. K. L. τοῦ V.

1159. ἔκυρον A. L. T. et (ῦ in ras.) K. ἔτυχον (sup. κ ρ) B. Legerim κυρῶν ἔθυον. Cf. Phil. 371. ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ὢν κυρεῖ (qu. ἦν κυρῶν). 544. ὡρμώμεθα A. B. T. ὁρμ. K. L. Cf. Tr. 156. Arist. Eccl. 490. ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ' (ὁρμ. libri).

1160. προσχρήζοντι K. L. προσχρήζοντα B. T. Post προσθακῶν quattuor fere literae erasae sunt in L.

1164. σοὶ φασὶν K. L. σοί φασιν B. T. μολόντ' (μολόν | τ') mss. vulg. (i. e. μόνον τ', τ' ad prox. v. pertinente). μόνον Vauv. ἐς λόγους αἰτεῖν μολεῖν | αὖθίς τ' ἀπελθεῖν Herwerden. Lege ἐς λόγους ἐλθεῖν μόνον | αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ'. In alienam sedem migraverat particula τε.

1165. ἀπελθεῖν B. K. L. T. ἀπελθεῖν τ' Heath. Mein. Cf. ad 1164.

1167. ὑμῖν B. K. L. T. ἐγγενὴς] Qu. ἐν γένει. Cf. OR. 1413. τοῖς ἐν γένει. 1016. ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. Sed τὰ ἐγγενῆ oppositum est τοῖς ἔξω γένους Ant. 659.

1168. προσχρήζοι A. K. L. προσχρήζει B. T. σου A. K. L. σοι B. T.

1169. ὦ φίλτατ', ἴσχες B. K. L. ὦ φίλτατ', εἶχες T. ὦ φίλτατε, σχὲς Heath. Mein. οὗπερ A. ἧπερ B. T. . . περ (rel. spat.) K. οἷπερ L. corr. τί δ' ἐστί σοι B. K. L. T.

1170. πράγματος ποίου; λέγε] Inusitata est constructio δεῖσθαί τινός τινος (pro τι). Quare corrigendum suspicor πρᾶγμα ποῖον καὶ λέγεις; aut πράγματος ποίου πέρι;

1172. ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι] Leg. ὅντινα —. Cf. Prom. 292. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Ag. 620. Ch. 172. Eur. Alc. 52. Qu. ὅν μέ σοι (aut σὺ) ψέξαι θέλεις. Aut ὅν με χρὴ (δεῖ) ψέξαι τί σοι. Aut ὅν μέ σοι ψέξαι θέλεις. Aut ὅν τί σοι ψέξαιμ' ἐγώ. Vulgata plane vitiosa est. Particula γε parum hic convenit. ὅν γ' ἐγὼ A? B. L. T. ὃν ἐγὼ K. ὃν ἂν ἐγὼ Br. Madvig.

1173. ὄνμος K. ὦ 'ναξ B. ὦναξ K.

1174. κλύων] κλύειν L. pr. ut videtur.

1175. ἐστὶ B. K. T.

1177. ὦ 'ναξ B. ὦναξ K.

1178. καὶ μή μ' ἀνάγκῃ] Qu. καὶ μή γ' ἀνάγκην (sc. μοι) —, vel potius μὴ 'μοιγ' ἀνάγκην —.

1181. πιθοῦ K. L. T. πειθοῦ (sic) K. κεἰ A. B. K. καὶ εἰ L.

1182. τῇ θ' αὐτοῦ K. L. τῇ τ' αὐτοῦ B. T.

1183. δ' (supr. θ' a m. pr.) L.

1185. παρασπάσει A. B. T. παρασπάσῃ K.

1186. συμφέροντα A. B. K. L. T. Dind. ξυμφέροντα vulg.

1187. καλῶς A. B. K. L. T. κακῶς Herm. Dind. Mein.

1188. Cf. Aj. 1137. πόλλ' ἂν κακῶς (καλῶς L. pr. recte) λάθρα σὺ κλέψειας κακά. Soph. Fr. 964, 6. τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα. Archipp. II. 724. ἔστιν δέ μοι πρόφασις καλῶς εὑρημένη. εὑρημέν' vulg. ηὑρημεν' Dind. ἔργα A. B. K. L. ἔργῳ B. V. τῷ λόγῳ μηνύεται] Qu. τῷ χρόνῳ μηνύεται. Cf. Eur. Hipp. 1051. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον | δέξει καθ' ἡμῶν —;

1189—1191. Meinekius hos vv. spurios habet.

1189. ἔφυσας] κἄφυσας Heimsoeth. μήτε B. K. L. T.

1190. δυσσεβεστάτων, πάτερ B. K. L. T. τὰ τῶν κάκιστα δυσσεβεστάτων, πάτερ Fröhlich. Lege κἀσεβεστάτων, πάτερ. Aut τὰ καὶ κάκιστα κἀσεβέστατ', ὦ πάτερ.

1191. θέμις σέ γ' εἶναι] θέμις σε γονέα Fröhlich. Leg. θεμιστὸν εἶναι. Cf. 1758. OR. 993. κεῖνον B. 'κεῖνον T. κείνων K. L.

1192. ἀλλ' αὐτὸν B. K. T. ἀλλ' αὐτὸν L. pr. αὐτὸν sec. ἀλλ' ἑαυτὸν Dawes. Br. Fritzsch. ad Ran. 1243. ἀλλ' ἔασον ed. Lond. I. Dind. ἀλλ' ἀγαθὸν Fröhlich. ἀλλ' εἶξον Musgr. prob. Nauck. αἰδοῦ νιν tentat Jebb. ἀλλ' ἔασον anon. Mein. (Synizesis in ἔασον, ut in ἔα, θεᾶσθαι, θεῶν, ἕως, etc. Cf. ad Arist. Lys. 734. 945. Ran. 1243.) ἀλλ' ἔα νιν Herm. Wund. ἀλλ' ἔα τόδ' Schmidt Anal. p. 31. Qu. ἀλλ' ἔα αὐτόν. (ἔα hic monosyllabum est, ut in OR. 1513.)

1194. φίλων ἐπῳδαις] Qu. φίλων λόγοισιν. ἐξεπᾴδονται φύσιν] Qu. — φρένας. Cf. Aesch. Prom. 172. καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς | ἐπαοιδαῖσιν θέλξει etc. ἐξεπᾴδονται] Confer composita ἐξεπεύχεσθαι, ἐξεπομβρεῖν, ἐξεμπολᾶν, ἐξεπίστασθαι, ἐξαφαιρεῖσθαι, ἐξαφιέναι, ἐξαφίστασθαι, etc. Sed Sophoclem ἐπῳδαῖς ἐξεπᾴδονται scripsisse vix credibile est. Cf. ad Phil. 668. Qu. ἐκμαλάσσονται. Cf. Aj. 594. πρὸς θεῶν μαλάσσου.

1195. εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν] εἰς ἐκεῖνά μοι τὰ νῦν Camer. prob. Mein. μὴ] μοι Fröhlich, sublata virgula post ἐκεῖνα. τὰ νῦν B. K. L. T. ταννῦν aut τὰ νῦν valet nunc.

1196. ἄπαθες K. ἃ πάθοις B. ἃ ʼπαθες T. ἃ 'πάθες L.

1197. κἂν] Ubicumque hoc καὶ ἢν valet, scribendum suspicor κἤν. κεῖνα λύσῃς A. B. K. L. T. κεῖνα λεύσσῃς Pierson. Fröhlich. Mein. κεῖν' ἀτίσῃς (haec monita si spernas) Reiske. Qu. κἢν κεῖν' ἀθρήσῃς. Cf. Ant. 1077. καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ — λέγω. Aj. 886. λεύσσων (λεύσων Barr. Laud. Mosq. b.). 890. λεύσσειν (λεύσειν Barr. Mosq. Dresd. b.). Arist. 990. τάδε μὲν λεύσσεις (λεύσεις A. R. V. etc.). κακοῦ] Suspectum.

1198. προσγίνεται A. B. K. L. T.

1199. οὐ βίαια A. B. T. οὐχὶ βίαια K. L. οὐχὶ βαιὰ Musgr. Mein. γὰρ οὖν βίαια Heath. Porson. Schaefer. Fröhlich.

1201. ἡμῖν B. K. ἡμὶν T. ἡμιν L. γὰρ A. K. L. T. μὲν B.

1204. Qu. βαρεῖαν δὴ χάριν (aut δόσιν) νικᾶτέ με.

1206. ἅπαξ ἐγὼ ταῦτ' — Burgesius in n. ms., coll. Phil. 1231.

1208. κλύειν] λέγειν Weckl.

1209. *κομπεῖν δ'*] Melius aberit particula. *σὺ δὲ* (supr. *δέ σε* ab S. ut vid.) L. *σὺ δ' ὢν* | *σῶς ἴσθ'* Dind. Mein. *σὺ δὲ* | *σῶς ὢν κάτισθ', ἣν κἀμέ τις* conj. Mein., cui *ὢν σῶς* pro *σῶς ὢν* positum displicet.

1210. *σῶν* B. K. L. (gl. ab S. *ἀντὶ τοῦ σῶιον*). T. *σῶς* Scal. *σὺ δ' ὢν σῶς ἴσθι* recte Dind. *σώζῃ* B. T. A. *σώζει* K. *σώιζει* L.

1211. *πλείονος* B. *πλέονος* K. L. T. *τοὐκ μετρίου* (de modico vivere) Reisk. Pro *παρεὶς* lege *πέρα* (aut *πάρος*) et construe *τοῦ πλέονος μέρους τοῦ μετρίου*. Qu. *τὰν μετρίαν παρεὶς ζωάν*.

1212. *τοῦ μετρίου παρεὶς*] Nunc video pro *παρεὶς* corrigendum esse *πέρα*. Cf. OR. 74. *τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα* | *ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου*. El. 521. *πέρα δίκης ἄρχω*. 1506. OC. 257. Ita commode procedit oratio.

1213. *ζώειν*] *ζώιειν* L. *ἔσται*] Herwerden jure corrigit *ἐστιν*. Ultima syllaba versus ant. 1228. brevis est.

1214. *ἐν ἐμοί*] Angl. in my estimation. Cf. OR. 677. *ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος*. Sed *ὅδ' ἐμοὶ* corrigendum esse suspicor. *κατάδηλος*] Supra *τ* aliquid erasum, et *ά* in litura in L. Qu. *μάλα δῆλος*. *Κατάδηλος* non alibi legitur apud Soph. or other Attic writers.

1215. *κατέθεντο δὴ*] Verba manifesto vitiosa.

1218. *ὁπότ' ἂν τις* (cum *γρ. ὅπου ὅτ' ἂν τις* ab S.) L. *ὁπόταν τις* B. *ὁπότάν τις* T. *ὁππότ' ἄν τις* K. *χὤταν τις* Fröhlich. *πέσῃ*] Qu. *προβῇ* aut *μόλῃ*.

1220. *τοῦ θέλοντος* mss. *τοῦ δέοντος* Reisk. Mein. prob. Dind. Qu. *τοῦ δέοντος* (*πρέποντος*, aut *μεσοῦντος*). Cf. ad Phil. 730. Arist. Vesp. 1455. Eur. Iph. A. 1270. *τὸ κείνου βουλόμενον*. Schol. *ἀντὶ τοῦ μετρίου, τοῦ ἱκανοῦ*. Schol. ad 1218. *ἐς πλέον τοῦ προσήκοντος*. *οὐδ' ἐπὶ κόρος* A. Ald. *οὐδ' ἔπικοῦρος* K. *οὐδ' ἐπίκορος* M. T. *οὐδέπικόρος* (sic) B. *οὐδ' ἔπι κόρος* T. corr. rubr. *οὐδ' ἐπίκουρος* L. pr. m. *οὐδ' ἔπι κοῦρος* L. sec. (*οἶμαι κόρος* in marg. ab S.). *ὅ γ' ἐπίκουρος* Fröhlich. Mors *ἐπίκουρος* dicitur ut alibi *παιών*. Qu. *οὐδ' ἔπι κόρος*. Aut *ὁ δ' ἔπι* (supervenit) –◡ *ἰσοτέλεστος*. Lectio *ὁ δ' ἐπίκουρος. ἰσοτέλεστος* parum satisfacere videtur. *ἰσοτέλεστος*] Fort. *ἰσοτάλαντος* (dispensing aut dispensed equally to all).

1221. *μοῖρ'* B. L. T. *μοῖραν* K.

1221 sq. *ἄλυρος, ἄχορος, ἀνυμέναιος* | *Μοῖρ' ὅτ' Ἄϊδος ἀναπέφηνε* conj. Martin. *ὁ μόρος ἀνυμέναιος* Fröhlich.

1223. *θάνατος*] *θανάτου* Reisk. *ἀνατιθεὶς τελευτὰν* Fröhlich.

1224. *δ' ἐννυχιᾶν* Lachmann. Mein. Cf. schol.

1225. *μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον*] Lege *μὴ φῦναί τιν'* (aut *μὲν*) —. Cf. Ant. 721. *φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ* | *φῦναί τιν'* (vulg. *τὸν*) *ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων*. *φῦναι* B. T. *φύναι* K. L.

1226. *ἐπεὶ φανῇ* K. T. *ἐπιφανῇ* B. *ἐπεὶ* (*ει* in litura) L. Qu. *εὖτ' ἂν φανῇ*.

1227. *κεῖθεν* K. L. T. *κἀκεῖθεν* B. Lege *κεῖσ' αὖ ὅθεν*, aut *κεῖσ' ὁπόθεν*. Cf. Ciceron. de Senect. 80. 'Abeunt enim illuc omnia unde orta sunt.' Aj. 690. *ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον*. 810. Arist. Nub. 1408. *ἐκεῖσε δ'* (*ἐκεῖθεν δ'* X.) *ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι* (l. *'πάνειμι*). Vesp. 765. *ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ'*. Men. IV. 212. *τὰ σεμνὰ ταῦτ' ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν ταχύ*. Eur. Suppl. 534. *ἐάσατ' — ὅθεν ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο, | ἐνταῦθ'* (*ἐκεῖσ'*?) *ἀπελθεῖν*. Thuc. VII. 27. 1. *διενοοῦντο αὐτοὺς πάλιν ὅθεν ἦλθον ἐς Θρᾴκην ἀποπέμπειν*. Plat. Legg. IX. 864 C. *ἐκεῖσε ὁπόθεν ἐξέβημεν δεῦρο*. Phaedr. 248. *εἰς τὸ αὐτὸ ὅθεν ἥκει — οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων*. Epich. Fr. 126. *συνεκρίθη καὶ διεκρίθη κἀπῆνθεν ὅθεν ἦνθεν πάλιν* etc. Antiph. III. 48. *ἐκεῖσε δ' οὐ* (l. *δ' αὖ*) *πλέω | ὅθεν διεσπάσθημεν*. Lucian. Pisc. 52. *καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς ἀπιέναι ὅθεν ἥκετε*. Aelian. V. H. XIV. 33. *οὐκ ἐπανῆλθεν ἐκεῖσε ὅθεν ἐπράθην*. Trag. adesp. 85. *τὸ δυστυχὲς βίου | ἐκεῖθεν ἔλαβες ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθήρ, ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοὰς* etc. Conferre noli Arist. Pac. 505. *καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω | ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε*. *Βῆναι κεῖθεν* significat to go from thence. Sic OR. 758. *ἀφ' οὗ κεῖθεν ἦλθε*. A. 233.

1230. Dindorfius cum Nauckio *παρῇ* aoristum verbi *παρίημι* esse putat coll. Plat. Resp. V. 460 E. *ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ*. *κούφας ἀφροσύνας*] Qu. *κούφαν ἀφροσύναν*. *φέρον* A? B. T. Dind. *φέρων* K. L. M. *φορὸν* (ferax) Herwerden.

1231. *τίς πλάγχθη* B. K. T. *τίς πλάγχθη κακότατος* conj. Dind. *τίς πλαγὰ* conj. Herw. (Anal. Trag. p. 201.), coll. Aesch. Eum. 893. Ag. 358. 461. Pro *πλάγχθη*, quod plane corruptum est, nomen aliquid requiritur *λύπη, ἆθλος, ἄτη, πληγὴ*, aut *πλάνος* significans. Cf. 1114. *τοῦ τε δυστήνου πλάνου*. 521. El. 236. *καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφυ;*

1235. *κατάμεμπτον* B. L. (*έ* in litura duarum literarum). *κατάπεμπτον* T et (sup. *μ*) K. *ἐπιλέλογχε — | ἀκρατὲς* — K. etc.

1239. *ὅδ'* K. L. T. *ὧδ'* B. Post *μόνος* Meinekius male plenum punctum ponit. Verba *οὐκ ἐγὼ μόνος* languida mihi et inepta videntur.

1240. *πάντοθεν*] Praestat *ποντόθεν*. Littus quod aquiloni aut cuivis alii vento exponitur non dici potest *πάντοθεν* agitari.

1242. *ὧς* A. (qu.) *ὡς* B. K. L. T. Scribe *ὥς*. Cf. ad El. 1085. Aut *τώς*. *κατάκρας*] *κατ' ἄκρας* B. K. L. T.

1243. *κυματοαγεῖς*] Qu. *κυματοπλῆγες* (aut -*ᾶγες*?). Cf. Ant. 592. *ἀντιπλῆγες ἀκταί.*

1244. *ἆται* A. T. *αἴτε* B. K. *αἶτε* L. pr. *αἵτε* corr.

1247. *μέσσαν* K. L. *μέσαν* B. T.

1248. *νυχιᾶν* B. T. *νυχίᾶν* K. *νυχίαν* A. L. *νυχιᾶν* Elmsl. ad Med. 1230., qui Doricum *νυχιᾶν* hic defendit, quod in Attico ser-

mone *νυχίων* (non *νυχιῶν*) foret. Cf. ad Arist. Ach. 553. *αἱ δ' ἐννυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν* Lachmann. (ex schol.) Jebb. De montibus Ripaeis cf. Aristot. Meteor. I. 13. *ὑπ' αὐτὴν δὲ τὴν Ἄρκτον ὑπὲρ τῆς ἐσχάτης Σκυθίας αἱ καλούμεναι Ῥῖπαι, περὶ ὧν τοῦ μεγέθους λίαν εἰσὶν οἱ λεγόμενοι λόγοι μυθώδεις.* Aesch. Fr. 68. *Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρός* (*πατρίς*?). Fr. 197. *Ῥιπαῖα ὄρη.* Alcman. Fr. 51 B. *Ῥίπας, ὄρος ἔνθεον* (*ἀνθέον* Lobeck.) *ὕλᾳ*, | *Νυκτὸς μελαίνας στέρνον.* Hellanic. Fr. 96. Mull. *τοὺς δὲ Ὑπερβορέους ὑπὲρ τὰ Ῥίπαια ὄρη οἰκεῖν ἱστορεῖ.* Damas. Fr. 1. *ἄνω δ' Ἀριμασπῶν τὰ Ῥίπαια ὄρη, ἐξ ὧν τὸν βορέαν πνεῖν, χιόνα δ' αὐτὰ μήποτε ἐλλείπειν· ὑπὲρ δὲ τὰ ὄρη ταῦτα Ὑπερβορέους καθήκειν εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν.* Strab. VII. p. 297. *οἱ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη καὶ τοὺς Ὑπερβορέους μυθοποιοῦντες.* Steph. Byz. h. v. Virg. G. I. 240. 'Rhipaei montes'. Aliena ab hoc loco sunt verba Sophoclis El. 106. *παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς.*

1250. *ἀνδρῶν γε μοῦνος*] Lege *ἀνδρῶν ἔρημος*, aut potius *ἀνδρῶν γ' ἔρημος.* Ita etiam Wecklein p. 110. Cf. OR. 57. *ἔρημος ἀνδρῶν.* 1509. Eur. Or. 206. Andr. 78. Herc. 551. Dindorfio hic versus aut saltem verba *ἀνδρῶν γε μοῦνος* interpolata videntur. Etiam Meinekius jure locutionem *ἀνδρῶν γε μοῦνος* suspectat. Versum damnat Nauck.

1251. *δάκρυον*] Malim *δάκρυ'*.

1257. *σὺν* B. K. L. T. Dind. *ξὺν* vulg. Herwerden Praef. OR. p. V. *ἐφεύρηκ'* mss. *ἐφηύρηκ'* Dind.

1259. *μαραίνων*] *μιαίνων* (inquinans) Herwerden. *πόνος* B. K. L. T. *πίνος* Scal. Reisk.

1261. *ἀΐσσεται* B. K. L. T.

1262. *ἔοικεν* L. pr. *τούτοισιν φορεῖ*] Qu. *τούτων αὖ φορεῖ.* Pro *φορεῖ* fort. *πρέπει.*

1264. *ἃ 'γὼ* B. K. L. T. *ἄγαν* A. K. L. *ἄγαν γ'* B. T.

1265. *ἀνδρῶν οὐ τροφαῖς* | *ταῖς σαῖσιν ἥκειν μᾶλλον ἢ 'ξ ἄλλων πόθου* Fröhlich.

1266. *ἥκειν*] *οἰκεῖν* (i. q. *εἶναι, ζῆν*?) conj. Mein. (Anal. Soph. p. 230.). Cf. ad OR. 586. Qu. *ἥκων.* Cf. Ant. 995. *τἄλλα* A. K. L. T. *τἆλλα* B. *τἀμὰ* Reisk. Dind. *ἄλλα* ('alia post alia') Spengel. Meinekius Reiskii conjecturam improbat.

1268. *πᾶσι* om. B. M. V. add. A. K. L. T. *σοὶ* A. K. L. *σοῦ* B. V. et (s. *σοὶ*) T. Qu. *καὶ σοὶ πρὸς* (adv.), aut *καὶ σοί γ', ὦ πάτερ.*

1270. *ἄκη μέν ἐστί πως, φθορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι* Fröhlich. *προσφορὰ*] *πρόσφορα* L. Qu. *προσβολή.*

1274. *μηνιεῖς* K. L. *μηνίεις* A.

1275. *σπέρματ'* K. L. T. *σπέρματά γ'* B. *ὦ σπέρμα τἀνδρὸς τοῦδε* A.

1277. *δυσπρόσοιστον* K. L. *δυσπρόσιτον* B. T. Gl. T. *δυσπροσπέλαστον.*

1279. *οὕτως μ' ἀφῇ γε* A. B. K. L. T. *οὕτως ἀφῇ με* Dind. Mein. Leg. *οὕτως ἀφῆται.*

1282. Qu. *ἤ τι κινήσαντα,* aut *ἤ τι και κνίσαντα.* Connecte *πως* (some how or another) cum *παρέσχε φωνήν.* Cf. Phil. 448. *καί πως τὰ μὲν πανοῦργα* etc. El. 372. Itaque virgula non debet poni post *πως,* ut fit in nonnullis edd.

1285. *ποιούμενον* (s. ς̄) B. Cf. 1589. *ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.*

1286. *ἐνθέ μ'* K. L. non B. T. *ἀνέστησε* K. non B. L. T.

1288. *ἀσφαλεῖ* A. *ἀσφαλῇ* B. K. T. *ἀσφαλῆι* L. *ξὺν* B. T. *σὺν* K. L.

1291. *ἤδη* A. K. L. *ὧδε* B. T. *σοι* B. *σοὶ* K. T.

1294. *γεραιτέρᾳ*] *γεραίτερος* Nauck. prob. Dind. Meinekius vulgatam defendit. Cf. Hom. Il. 21, 439. *γενεῆφι νεώτερος.* Supra 374. *χρόνῳ μείων γεγώς.*

1295. *νεότερος* K.

1297. *οὔτ' ἔργον* A. K. L. *οὔτ' ἔργων* B. et (sup. *ου*) T. *οὐδ' ἔργον* Herm. Mein. *οὐ* [melius *ἤ*] *κλήρου* Herwerden. Equidem *οὐδ' ἔργον* praetulerim.

1299. *ἐριννὺν* B. T. *ἐριννῦν* A. K. *ἐρινῦν* L.

1300. *ταύτῃ κλύω*] *ταῦτ'* (aut *ταῦτ'*) *ἔκλυον* Reisk. *ταύτῃ 'κλυον* Fröhlich. *κλύω* B. K. L. T. V. *κλύων* A? Ald. Herm. Mein.

1301. *ἐπεὶ γὰρ* —] *ἐπεὶ δ' ἄρ'* — requirit Herwerden. *ἐς* K. L. *εἰς* B. T.

1305. Fröhlich hunc v. post 1300. transponit. *ἑπτάλοχον* A. K. *ἑπτάλογχον* B. T. *εἰς* A. Ald. *ἐς* B. K. L.

1306. *τοῖσδ'* (*δ'* additum by S.) L. *πανδίκως*] Qu. *παντελῶς.* Cf. OR. 669. *κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν.*

1307. Qu. *ἤ τοὺς τάδε ῥέξαντας.* Aut *ἤ θάνοιμι πανδίκως τοὺς ταῦτά μ' ὑβρίσαντας* (aut *ἀδικήσαντας*).

1308. *τί δῆτα*] Qu. *τί δὴ 'γώ.* Cf. El. 533. *εἶεν· δίδαξον δή με* —. Aj. 101. *εἶεν· τί γὰρ δὴ* —; Aut *τί δὴ τὰ νῦν* —;

1309. *ἔχων*] Malim *φέρων.* Alioqui nullum verbum est unde pendeat *σοί.*

1310. *αὐτός γ'* A. B. K. L. T. *αὐτός τ'* Reisk. Mein. *ξυμμάχων* A? L. *συμμάχων* B. K. T.

1311. *σὺν ἑπτὰ τάξεσι σὺν* — A? *σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν* — B. K. L. T. Dind. Nauck. *ξὺν ἑπτά τ' ἀσπίσι ξὺν* — conj. Herw., ut *ἀσπὶς* et *δόρυ* conjunguntur 1524 sq. *ἑπτά τ' ἀσπίσιν* Bergk. Mein. Dindorfius vulgatam tuetur, *λόγχαις* de ducebus intelligens. Cf. ad El. 36.

1312. *ἀμφεστᾶσι* L. *ἀμφ' ἑστᾶσι* K. *ἐφεστᾶσι* B. T. *πᾶν* om. B. *λόγχαις*] Fort. *λόχοις* L. ut aliquando consociantur *ταξίαρχος* et *λοχαγός.*

1313. δορυσσοῦς B? Reisig. Mein. δορύσσους A. K. L. T. Cf. ad Aj. 1188. δορυσσόντων (δορυσσόων?) μόχθων ἄταν. Aesch. Suppl. 179. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω. 963. ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους | ἔταξαν. Sept. 125. πρέποντες — δορυσσόοις σάγαις. Eur. Her. 774. δορύσσοντα (δορύσσουν c. Kvick. δορυσσόητα Nauck. Dind.?) στρατόν. Hesiod. Scut. 54. δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι. Theogn. 987. δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν. Simile epithetum est δορυσθενὴς Cho. 157. Cf. λαοσσόος Pind. P. XII. 24. et ἱπποσόας (ἱπποσόας Ἰόλαος) Pind. Isthm. IV. 40.

1314. δορὶ A. B. K. L. T. δόρει Herm. Mein. Seidler. ad Eur. El. 429. Qu. δόρει κρατῶν, τὰ πρῶτα δ' —.

1317. ἀπέστελεν K.

1318. κατασκαφῇ] Qu. κατασκαφαῖς, ut in Aesch. Sept. 46. πόλει κατασκαφὰς | θέντες. Cho. 46. ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων. Aut κατασκαφέν.

1319. πυρί B. K. L. τάχα A. Ald.

1321. ἀδμήτης χρόνῳ] Qu. ἀδμήτης ἀεί. Cf. El. 1239. τὰν Ἄρτεμιν, τὰν αἰὲν ἀδμήταν. Supra 1056. τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεάς. Ant. 353. Aut ἀδμῆτος χρόνῳ. Adde Aesch. Suppl. 140.

1322. πιστὸς] κεδνὸς conj. Nauck. κλεινὸς Herwerden.

1324. σός γέ τοι καλούμενος] Imo σός γε μὴν (aut γ' ὅμως) —, yet thine at least by name.

1325. ἄγω K. L. T. ἐγὼ B. ἐς A. L.

1326. ἀντὶ] ἀμφὶ Lud. Dind.

1328. μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν] 'Deprecantes iram ut cedat' (Mein.) Qu. μήνεως βαρείας εἰκαθεῖν.

1332. κράτος] Fort. κρατεῖν.

1333. πρὸς νῦν A. B. K. L. πρός νυν (gl. δή) T. κρηνῶν] κείνων (sc. χρηστηρίων 1331., aut χρησμῶν) Herw. Meinekius etiam ὁμογνίων (i. q. πατρῴων) ad κρηνῶν refert, ut in v. 1385. γῆς ἐμφυλίου. Fr. 825, 2 N. ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ, | Ὑπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον. Qu. βωμῶν. Aut γονάτων. Aut πρός νύν σ' ἐρινύων (trisyll.). κρηνῶν tuetur Jebb, collata inscriptione (Rangabé Ant. Hell. nr. 2447.), καὶ ἥρωας καὶ ἡρωάσσας καὶ κράνας καὶ ποταμοὺς καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας (ὀμνύω). καὶ θεῶν B. K. L. T. V. πρὸς θεῶν A.

1336. θωπεύοντες οἰκοῦμεν] Qu. θωπεύοντε ναίομεν. οἰκοῦμεν] οἰχνοῦμεν (vagamur) Schmidt, coll. El. 165. ἄτεκνος — αἰὲν οἰχνῶ (schol. περιέρχομαι). OC. 444. 1363. Fort. ἥκυμεν. Cf. OR. 587.

1337. ἐξειληφότες B. K. L. T. ἐξειληχότες Mein. Cf. ad Phil. 1429. ἀριστεῖ' ἐκλαχὼν (ἐκβαλὼν mss. ἐκλαβὼν Turn.) στρατεύματος. Moschion. Fr. inc. 5, 6. τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν (l. εἴληχεν) πέτρου. Arist. Av. 279. λόφον κατειληφὼς (l. κατειληχὼς) — ὄρνις.

1338. ὁ δ'] ὅδ' K.

1339. ἀγγελῶν L. pr. et (s. ε) K. non B. T.

1340. ξυμπαραστήσεις B. K. L. T. φρενί] Lege χερί. Cf. Tr. 264. ἀτηρᾷ φρενί (leg. χερί). Correctionem meam probat Herw.

1341. σὺν (non ξὺν) L. Dind. ὄγκῳ] Qu. ὅτλῳ. βραχεῖ τε μόχθῳ (vel ὅτλῳ) Herwerden. πόνῳ] χρόνῳ A. B. K. L. Cf. ad Aesch. Prom. 75.

1342. τοῖσι K. τοῖς B. L. ἄγων A. K. L. ἐγὼ B.

1344. σοῦ μὲν A. K. L. μὲν σοῦ B. T. ξυνεθέλοντος K. L. pr. ξυνθέλοντος A. B. T. ἔστι B. T. ἐστί K.

1346. οὕνεκ' A. K. L. εἵνεκ' B. T. Recte. Οἰδίπου A. B. K. L. T.

1347. ἔκπεμψαι K. L. ἐκπέμψαι A. T. ἔκπέμψαι (s. ον) B.

1348. δημοῦχοι L. pr. m. δημοῦχος L. ab S. ἄνδρες τῆσδε δημοῦχοι χθονὸς Reisig. Mein. Dind. Cf. Ant. 940. 988. Sed supra 1087. γᾶς τᾶσδε δαμούχοις (de Theseo). Qu. τῆσδ' ὁ δημοῦχος χθονός.

1349. 'τύγχαν' L. T. τύγχαν' B. K. προπέμψας K. πέμψας B. T. V. προσπέμψας A. L.

1350. ἐμοῦ] Fort. ἐμούς.

1351. οὔτ' ἂν L. οὔ τἂν Br.

1352. γ' ἐμοῦ A. T. γε μοῦ (sic) B. γέ μου K. L.

1355. σὸς L. corr. ab S. σοὶ pr.

1356. αὐτοῦ B. K. T. αὑτοῦ A. L.

1357. στολὰς — φορεῖν] τροφὰς — φέρειν conj. Mein. Equidem malim τροφὰς — ἔχειν (cf. 1309.). φορεῖν A. φέρειν B. K. L. T. V. Ven. Praestat φορεῖν. Cf. El. 269. ἐσθήματα | φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά. Eur. Hipp. 317. φέρεις (φορεῖς A.). Arist. Pl. 991. τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν. Herod. II. 37. εἵματα δὲ λίνεα φορέουσι. III. 27. εἵματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα. IV. 107. εἵματα — μέλανα φορέουσι. 168. ἐσθῆτα — φορέουσι οἵην etc. 175. δορὰς φορέουσι (φέρουσι al.) προβλήματα. Eut. 81. ἐπὶ τούτοισι δὲ εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι. Arrian. Epict. IV. 11. φορεῖν κόκκινα. S. Matth. Ev. XI. 8. μαλακὰ φοροῦντες.

1358. Herwerden (Anal. Tr. p. 201.) conjicit ὃς νῦν δακρύεις δῆθεν (del. πόνῳ, "quia cum ironia respicitur ad 1254 sqq.") εἰσορῶν, ὅτ' ἐν | ταὐτῷ —. ἐν πόνῳ] ἐν βυθῷ Reisk. ἐν πότμῳ Bergk. ἐν κλόνῳ Martin. ἐν κακῷ — πόνων Mein., coll. Aj. 1145. ἐν κακῷ χειμῶνος. ἐν δρόμῳ Schmidt Anal. p. 94. Lege ἐν πότμῳ (i. q. μοίρᾳ El. 1094. aut τύχῃ OR. 80.). Cf. El. 1093. μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν. 1056. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς | ἤδη βεβήκῃς.

1359. βεβηκὼς] Qu. βεβὼς δή. κακῶν] Qu. τανῦν.

1360—1361. Versus fortasse interpolati.

1360. οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν A. B. K. L. corr. ab S. οὐ κλαυστ' ἐστὶν L. pr. οὐ κλαυτὰ — M. T. Dind. οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν; Reiske.

1361. ὥσπερ mss. ἔς περ (!) Mein. ἕωσπερ Reisk. Herwerden. Recte. Cf. ad Phil. 635. 1330. Aj. 1117. φονέως A. B. T. φονέος K. L. μεμνημένος L. vulg. μεμνημένον Dind.

1362. *μόχθῳ*] *μόχθος* aut *μόχθοις* L. pr.

1363. *ἀλώμενος* A. T. *ἁλώμενος* K. *ἐλώμενος* B. *δ'* additum ab S. in L.

1364. *ἐπαιτῶ*] Qu. *προσαιτῶ*. Ante *βίον* duae literae erasae sunt in L.

1366. *ἦτ' ἂν* B. K. T. *ἦ* A. B. *ἦν* K. T. L. corr. rec. m. *ἦ τἂν*] *ὦ τὰν* Reisk.

1367. *αἱ* (sup. *δὲ*) K. *ἐκσώιζουσιν* L. *ἐμαὶ* A. K. L. *ἐμοὶ* B. T. V. *τροφοὶ* B. L. *τροφαὶ* A. T. *τροφαὶ* (sup. *οἱ*) K.

1368. *εἰς* B. K. L. *ἐς* Dind. Qu. *εἰσὶ συμπονεῖν*. Fortasse *εἰς τὸ* ex glossemata irrepsit.

1370. *εἰσορᾷ νῦν Οἰδίπου·* | *ὡς* — Fröhlich. "Mire dictum *οὔ τί πω ὡς αὐτίκα*." (Dind.) Qu. *οὐ δέδρακεν οὔ τί πω* | *οἷ' αὐτίκ'*. Vel *οὐκ ἐλήλακ' — ὡς αὐτίκ'*. Locus plane corruptus. *εἰσορᾷ* A. K. L. *νῦν ὁρᾷ* B. T. V. *οὔ τί πω* A. B. K. *οὔ τί που* (supr. *ω* a m. pr.) L.

1371. *ὡς αὐτίκ'*] *ἀλλ' αὐτίκ'* conj. Mein. *εἴπερ οἵδε*] *εἰ πάροιθε* Weckl. *λόχοι* K. L. *λόγοι* B.

1373. *ἐρεῖ τις* B. K. L. T. Qu. *ἐρείψεις* (Turn.). Aut *λαπάξεις*. (Aesch. Sept. 46. *ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς* | *θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,* | *ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ*. 527. *ὄμνυσι δὲ — ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ*. Ag. 128.)

1374. *πεσεῖ*] *πεσῆι* L. *σύναιμος* (non *ξύν*) L. Dind.

1375. *πρόσθε τ'* B. L. *πρόσθε γ'* T. *πρόσθ'* (s. *εν*) K. In schol. pro *ὑπ' ἀλλήλων* qu. *ὑπ' ἀλλήλοιν*.

1376. *ἀνακαλοῦμαι* B. L. T. *ἀναβαλοῦμαι* K. Qu. *νῦν τ' αὖ καλοῦμαι*. Cf. 1384. *ἅς* (*ἀρὰς*) *σοι καλοῦμαι*, etc. Idem suadet T. Halbertsma.

1378. 1379. Versus fortasse interpolati. Qu. *καὶ μή σφ' ἀτίζειν, ὥτιν' ἐξ ἐσθλοῦ πατρὸς* | *τοιώδ' ἔφυτον*.

1380. *τὸ σὸν θάκημα*] Qu. *τὸ σὸν σκῆπτρόν* (aut *κράτος*) *τε*. *τοὺς σοὺς δόμους* (pro *θρόνους*) F. W. Schmidt.

1381. *κρατοῦσιν*] *κρανοῦσιν* Hartung. *κρινοῦσιν* Nauck. *ῥαίσουσιν* Madvig. Qu. *χρανοῦσιν*, aut *ἕξουσιν*. Futurum aliquid requiri videtur.

1382. *ξύνεδρος*] Qu. *πάρεδρος*. *ἀρχαίοις νόμοις*] Qu. *ἀρχαίοις θρόνοις*. Ita etiam Bergk. et F. W. Schmidt. Sed cf. Eur. Fr. 343. *σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος*. Hesiod. Fr. 213. *νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος*. Nub. 903. *φέρε γὰρ ποῦ 'στιν* (*δίκη*); *ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς*. *Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς*] Cf. Pind. Ol. 8, 20. *Διὸς ξενίου πάρεδρος — Θέμις*. Connecte *Ζηνὸς* cum *ξύνεδρος*. Cf. Ant. 451. *ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν δίκη*.

1385. Fort. *ἃς ἐπικαλοῦμαι* (pro *σοι καλ.*). *ἐμφυλίῳ* Reisk.

1386. *δορὶ* B. K. L. T. Fort. *ποτ' ἐς* | *τὸ κοῖλον Ἄργος*. Cf. 1409. *ἐὰν — τις ὑμῖν ἐς δόμους* | *νόστος γένηται*.

1387. *συγγενεῖ* B. L. T. *συγγενῆ* K.

1389. *τοῦ* A. L. et (corr. *τὸ*) *Ταρτάρου* K. *τοὺς ταρτάρους* B. T. *τὸ Ταρτάρου* Herm. Mein. Cf. ad Phil. 1357. Aesch. Prom. 961. *αἰχμὴν τὴν* (al. *τοῦ*) *Ποσειδῶνος*.

1390. *στυγνὸν πατρῷον*] *στυγνοπρόσωπον* conj. Mein. Herw. Qu. *στυγνὸν κάτωθεν*. Et sic conj. Nauck. Locus manifesto corruptus est. Scholiasta per *ὕποπτον* (*ὑπόπνον* Mein. Praef. p. IX.) explicat. *ὥς σ'* A. L. T. *ὡς σ'* B. *ὥς τ'* K.

1392. *ἐμβεβληκότα* A. K. T. *ἐκβ.* B.

1393. *κἀξάγγελλ'* B. L. *κἀξάγγελ'* A. K.

1394. *καὶ πᾶσι*] *τοῖς πᾶσι* Nauck. *ἅπασι* Mein. Wecklein *καὶ* per etiam explicat. Qu. *πᾶσίν τε*. Wunder injuria defendit *καὶ* — *τε* coll. OR. 347. *καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον εἰργάσθαι θ'*.

1395. *συμμάχοισιν* A. K. L. T. *ξυμμ.* B.

1396. *αὑτοῦ* A. B. K. L.

1399. *κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς*] Qu. *κελεύθου τῆσδ' ἐμῆς τ' ἀπραξίας*. Aut *κελεύθου τῆσδ' ἐμῆς* (aut *τῆσδε τῆς*) *δυσπραξίας*.

1400. *ἄρ'* B. L. T. *ἆρ'* K.

1402. *οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα*] *οἴμον οὔτ' ἐφυμνῆσαί τινα* Reisk. Qu. *οἷόν μ'* (aut *ὥστε μ'*) —. Qu. *οὐδὲ προσφωνεῖν*, aut *οὐδ' ἐπιστρέψαι*. *τινα* B. K. T. *τινι* Tyrwh. Br. Dind. Mein. Elmsleius (ad Her. 693.) *τινα* defendit coll. 1760 sq.

1404. *συγκύρσαι* B. K. T. *συγκῦρσαι* L. pr. *συγκύρσαι* L. corr.

1405. *ἀλλ' ὑμεῖς*] Malim *ἀλλ' ὑμεῖς γ'*. Cf. 1276.

1406. *τοῦδ' ἀρωμένου*] Malim *ταῦτ' ἀρωμένου*.

1407. *μή τοί με* —] Annon *μὴ μή με* —? *σφῶϊν γ' ἂν* K. L. *σφῶν γ' ἂν* A. B. *σφῶιν ἄν γ'* T. *πρός σφω θεῶν ἐάν γ'* — Fröhlich. Qu. *ἐὰν ἡ τοῦδ' ἀρὰ* | *πατρὸς τελεσθῇ*.

1408. *ὑμῖν* B. K. L. T.

1409. *μή μ' ἀτιμάσητέ γε*] Qu. *μὴ 'ξατιμάσητέ με*, vel *μή μ' ἀτιμάσητ' ἔτι*.

1410. *ἐν τάφοισι θέσθε*] Qu. *ἐς ταφὰς τίθεσθε* (Aj. 1110. *τόνδε* — *εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω*. 1090.) *καὶ κτερίζετε* (*καὶ κτερίσματα*, *σὺν κτερίσμασι*). Aut *ἐν τάφοις τίθεσθε* —. (De *ἐν τάφοις* cf. OR. 942. El. 443.) Aut *ἐς ταφάς* (*ἐν τάφοις*) *τε θέσθε* —. Cf. Ant. 204. *τοῦτον* — *τάφῳ μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα*. El. 434. 931. *κ' ἐν* K. L. *καὶ* B. T. V. *κἂν* A. *κτερίσμασι* A. B. K. *κτερίσμασιν* L. T.

1411. Nauckius legit *καὶ σφῶν ὁ* (*ἃ*?) *νῦν πονεῖτον οὐκ ἐλάσσονα* | *ἔπαινον* —.

1412. *τοῦδ' ἀνδρός*] Fort. *τοῦ πατρός*.

1414. *πισθῆναι* L.

1415. *τὸ ποῖον* A. M. R. *ποῖον* K. L. T. Farn. *μοι ποῖον* B. V. Ven.

1416. ἐς L. εἰς Dind. ὡς τάχιστά γε] Qu. ὡς τάχος πάλιν. Cf. 1398.

1417. καὶ μὴ] ὡς μὴ Naber. Qu. ἵνα μή. Aut μὴ καί. σέ γ' B. K. L. T. Lege σέ τ'. Et sic Br. Dind. Mein. Cf. ad 488. et OR. 64.

1418. τε B. γε A. K. L. M. Ald. αὖ s. text. in B. αὖ (s. δὴ) T. αὖ K. L. ἂν Vauv. Mein. Dind. πάλιν] κάσιν Naber, coll. 1440. Sed cf. 1421.

1419. ἄγοιμι ταυτὸν] ἄγοιμι ταῦτ' ἂν Porson. Adv. p. 315. ἄγοιμ' ἐς ταὐτὸν Herw. A. C. p. 13. ἄγοιμ' εὔτακτον Nauck. Qu. ἄγοιμ' ἂν τοὐμὸν (ἀμὸν) —. Aut ἄγοιμ' εἰς Ἄργος (οἶκον). Aut ἄγοιμι τοὐμόν. Aut ἄγοιμ' ἐπακτὸν, aut στράτευμα συλλέξαιμ' (vel συλλέγοιμ') ἄν. Cf. Nub. 971. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους ξυμψῆσαι.

1420. Qu. τί δ', ὦ φίλ', ὦ παῖ. Aut τί δ', ὦ τέκνον, τί —.

1423. κασιγνήτου] νεώτερον conj. Mein

1424. Collocatio particulae οὖν parum elegans est. Qu. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' ὅπως —. Aut ὁρᾷς τὰ πατρὸς ὡς —. ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει] Qu. κατ' ὀρθὸν ἐκφέρει. Cf. OR. 88. εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα. Sed cf. OR. 50. Fr. 555 N. εἰς ὀρθὸν φρονεῖν. et ad Tr. 347. ἐκφέρει] ἐκφέρεις Tyrwhitt. Dind. Mein. Vide Dindorfii notam.

1425. Suspectus Nauckio. ὃς] Qu. ἅ. ἐξ ἀμφοῖν] Leg. ἐξ αὐτοῖν.

1426. χρῄζει (ει in duarum literarum litura) L. Herm. χρῄζοι γὰρ (vaticinetur quantum velit, per me licet) Reisk.

1429. οὐδ' A. K. L. Recte. οὐκ B. T.

1430. τἀνδεᾶ] Non τἀνδεῆ. Ἐνδεᾶ legitur etiam Xen. Mem. III. 1. 11. Cf. ad Tr. 1095.

1431. οὕτως ἄρ'] Qu. οὕτω γὰρ —; ἄρ' K. L. ἆρ' B. T.

1432. γ' add. A. B. L. T. om. K. V. ἐμοὶ μὲν A. K. (sup. text.). L. (μὲν in litura, fort. δ' pr.). M. R. ἐμοί γ' B. T. V. Farn. om. L. Qu. ἀλλ' ἐμοί γ' ἤδ' ἔξοδος (aut — ἐμοὶ μὲν ἤξοδος).

1433. μέλλουσα B. τε] γε Reisk.

1434. ἐριννύων A. B. K. ἐρινύων L. πρὸς τοῦδε πατρὸς] Lege πρὸς τοῦ τε πατρός. Idem conj. Mein.

1435. Lege σφὼ δ' εὐοδοίη. Aut σφῷν δ' εὖ πόροι (1121.) Ζεύς. εὐοδοίη B. K. L. T. εὖ διδοίη Burges. Mein. Dind. prob. Weckl. Cf. 642. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ. OR. 1081. Τύχης | τῆς εὖ διδούσης. Aesch. Cho. 800. εὖ δὸς ἀνιδεῖν (?) δόμον ἀνδρός. τελεῖτε A. B. τελοῖτε K. τελεῖται L. pr. τελοῖτε sec. μοι A. K. L. με B. V. Ven. τάδ' εἰ θανόντι μοι τελεῖτ', ἐπεὶ — Lobeck. ad Aj. p. 341. Qu. τάδ' εἰ στελεῖτέ με. Versus fortasse interpolatus est.

1436. ἐπεὶ οὔ μοι A. T. ἐπ' οὔ μοι (οὔ in ras.) K. ἐπεί μοι B. ἐπ' (supr. ει) οὔ μοι L. Qu. ἐπεὶ οὔ τοι (aut τι) ζῶντά μ' αὖθις

ἕξετον (aut εἰσόψεσθ' ἔτι). Aut — ζῶντά γ' ὄψεσθον μ' ἔτι. Aut — ζῶντά γ' εἰσόψεσθ' ἔτι. Aut θανόντ' ἐπεί μ', οὐ ζῶντ' ἔτ' αὖθις ἕξετον. Sed versus fortasse interpolatus est, nullum idoneum sensum praebens. Itaque plenum punctum posui post μοι. Dindorfius pristinum versum praeter θανόντι interiisse, et postea ab interpolatore imperito suppletum esse putat. Versum spurium habet Mein. Madvigius hunc v. post 1409. transponit. ἕξετον K.

1437. μέθεσθε δ'] Fort. μέθεσθον. γ' K. L. T. om. B. τ' A.

1438. αὖτις A. L. Ald. αὖθις B. K. T. V.

1440. εἰς L. ἐς Dind. προὖπτον (sic) T. καταστένοι B. L. T. καταστένει (s. οι) K.

1441. πιθοῦ B. T. πείθου K. L.

1442. τἄρ' B. τ' ἄρ' K. Cf. ad Aj. 980.

1443. εἴ σου K. L. T. εἰ σοῦ B. Malim ἢν σοῦ στερηθῶ. Cf. 509. Aj. 496. OR. 198. 868. Ant. 710. Phil. 963. Aesch. Suppl. 86. 395. Pers. 777. Eum. 225. Eur. Iph. A. 1227. Pind. Fr. 171. εἰ δ' τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἀτλάτα κακότας προστύχῃ. Bekk. Adesp. p. 129, 10. λείπει δὲ (part. ἂν) καὶ ἐν ὑποτακτικοῖς, 'Εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ.' καὶ πάλιν, 'Πρὶν παροῦσα διδάσκῃ.' Κρατῖνος Δηλιάσιν.' Sic ἐπεὶ cum subjunctivo 1226. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι] Leg. ταῦτα δὴ 'ν τῷ δαίμονι, vel ταῦτά γ' ἐν —.

1444. φῦναι] κρᾶναι Nauck. φῆναι conj. Mein. σφῷν] σφὼ Elmsl. ad Herc. F. 312., coll. Aj. 433. τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω. Herod. II. 119. Et sic Mein. Cf. Tr. 48. Aj. 509. Qu. σφῷν — ἐγκῦρσαι κακὰ, aut σφὼ — ἐγκῦρσαι κακοῖς (El. 863.).

1445. ἀντῆσαι K. L. T. ἀναστῆναι B. κακὸν T. κακῶν A. B. K. L.

1447. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι κακὰ | βαρύποτμα παρ' ἀλαοῦ ξένου Mein. Qu. νέα τάδε νέα πέφηνέ μοι, vel — νέον ἐπῆλθέ μοι.

1448. Qu. βαρύποτμα κάκ' ἄπορα παρ' ἀλαοῦ ξένου. Aut βαρύποτμα κακὰ παρὰ τοῦδ' (παρά γ' Tricl.) ἀλαοῦ ξένου.

1450. κιχάνῃ B. K. T. V. κιχάνει A. Ald. τυγχάνηι L. pr. κιχάνηι corr. Vulgata lectio hujus versus nullum idoneum sensum praebet. Vide an legendum sit εἴ τι μοῖρά νιν κιγχάνει (aut κατθανεῖν), aut ἄρα μοῖρά νιν (aut ἢ σφε μοῖρα νυν) κιγχάνει;

1451. μάτην γὰρ οὐδὲν] Leg. μάταν —. Qu. μάταιον οὐδὲν —. Aut οὐχ ἅλιον (1467.) —. Aut ματᾶν (irritum esse). Cf. Aesch. Eum. 137. ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

1452. ὁρᾶ, ὁρᾷ ταῦτ' Reisk. ὁρῶν πάντ' ἀεὶ χρόνος ἔκλινεν ἕτερα | τὰ δ' ἐξῆρεν αὖθις αὔξων ἄνω Herwerden. Recte, ni fallor, nisi quod pro ἕτερα malim ἔνια. Glossema fuisse videtur ἕτερα ad τὰ δὲ adscriptum. In secundo versu corrigendum forsan τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις ἐξῆρ' ἄνω. Cf. Aj. 131. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν | ἅπαντα τἀνθρώπεια. OR. 1213. ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος. Fr. 280, 2 N. ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος. Ant. 184. Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί.

1453. *αὔξων ἄνω*] Qu. *αἴρων ἄνω*. Pro *ἄνω* qu. *πάλιν*.

1454. *ἕτερα* A. K. T. *ἑτέρα* B. T. V. L. pr. *ἐφεὶς μὲν ἕτερα* Mein. (ut *κήδεα ἐφιέναι* apud Homerum, *μόρον* in Aesch.). Herwerden proponit — *ἔκλινεν ἕτερα*, coll. Aj. 131. Qu. *ῥέπων μὲν ἕτερα*. Aut *ῥέπων μὲν ἑτέρᾳ, τᾷ δὲ* —. Aut *ῥέπων μὲν μεγάλα*. (Cf. Ant. 1158. *τύχη γὰρ ὀρϑοῖ καὶ τύχη καταρρέπει | τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί*.) Aut *ἐπείγων* —. (Hom. Il. 12, 452. *ὀλίγον τέ μιν ἄχϑος ἐπείγει*.) Aut *φϑίνων* (*ἀμῶν*) *μὲν ἕτερα*. Aut *ἕνια μὲν* —. Aut *ἐλῶν ἕτερα*. Aut *ἐνίοϑ' ἑτέρᾳ* (*ἑτέρα* L. pr.). Cf. 1444. *καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ*.

1455. *τάδε πήματ'* A. K. L. T. *τάδ' ἐπ' ἦματ'* B. V. *τὰ δ' αὖϑις παρ' ἦμαρ* Mein., coll. v. ant. *αὔξων*] *αὖ 'ξων* (sic) B. Herwerden *αὔξει φανέντ'* conjicit. Qu. *αἴρων*. Cf. ad Arist. Ach. 226.

1462. *μέγας ἴδε μέγας ἐρείπεται κτύπος | δίβολος ὅδ'* (postea *διόβολος*) *ἄφατος*, — Mein. *μέγας, ἴδε, μάλ' ὅδ' ἐρείπεται | κτύπος ἄφατος διόβολος* Jebb. Qu. *ἴδ' ὅδε μάλα μέγας ῥίπτεται*. Cf. v. str. 1447. *ἐρίπεται* K. L. non A. B. T.

1466. *ἔπτηξα ϑυμόν*] *ἔπτηξ' ἄϑυμος* conj. Burges in n. ms., qui tamen confert Homer. Il. 14, 41. *πτῆξε* (al. *πῆξε*) *δὲ ϑυμὸν ἐνὶ στήϑεσσιν 'Αχαιῶν*. *ἔτηξα ϑυμὸν* conj. Mein., coll. Eur. ap. Clem. Alex. Strom. III. p. 520. *τήκω* (*πτήσσω* aut *τρέμω*?) *τάλαινα καρδίαν ὀρρωδίᾳ*. Qu. *ἔπτηξ' ἄφωνος* (Aj. 171. *πτήξειαν ἄφωνοι*). Aut *ἔφριξα ϑυμόν*. *οὐρανία*] *ὀρανία* Dind. *αἰϑρία* conj. Mein. Dind. ("quia puro coelo tonabat"). *οὐλία* Herw., coll. Aj. 933. *ἁ Διὸς* (pro *οὐρανία*) Pallis in Class. Rev. II. 42. 1888, coll. 95. *Διὸς σέλας*. 1460. *Διὸς πτερωτὸς βροντή*. Fortasse recte. *οὐρανὸν* (coelum illustrat) Mein. *οὐρανὸν* aut potius *ὀρμένα* (coll. OR. 177. Hom. Il. 7, 135.) Schmidt. *ϑουρία* Karsten. ad Ag. p. 123. *ὄβριμα*. T. Halbertsma, coll. Hesiod. Th. 839. *σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον*. Lege *οὐρανῷ* (sub. *ἐν*) aut *οὐρανοῦ* (ex coelo), aut *ἀστραπά*. Cf. Eur. Med. 144. *διά μου κεφαλῆς φλὸξ οὐρανία βαίη*.

1468. *τιμὰν* (sic) A. *ἀφήσει* A. B. T. *ἀφῆς* K. *ἀφῆς* (supr. *ἀφήσει*) L. *ἀφ' ἧς* corr. *τί μὰν ἐφήσει βέλος* conj. Burges in n. ms. *τί μάν; ἀϑρήσω* conj. Schmidt. *τί μάν; τί φήσω τέλος;* conj. Nauck. *τί μὰν ἀφήσει βέλος;* Mein. *τί μὰν ἐπάξει τέλος* conj. Mein. (coll. Aesch. Sept. 157.). *ἐπάξει* conj. Mein. *ἐφήσει* conj. Dind. *τί μὰν καϑέξει* Weckl., coll. El. 502 sq. *τί φήσω* Nauck. *τί φαίνει* Herwerden. Qu. *τί φάσκω* (aut *ἔσται*), aut *ἄρ' ἔσται*. Qu. *ἐφήξει*. Aut *τί μάν; ἀφήσει* (aut *ἐφήσει*) *βέλος;* Aut *τί μάν, τί ϑήσει τέλος;* Leg. *τί μάν; ἀφήσει βέλος; δέδιά γ'· οὐ γὰρ ἅλιον* —. Cf. Ag. 366. *ὅπως ἂν μήτε — βέλος ἠλίϑιον σκήψειεν* (*σκήψῃ βέλος ἠλιϑιώϑεν*?). *τέλος*] *βέλος* Mein. prob. Schmidt. *δέδια δ'* T. *δέδεια τόδ'* K. L. *δέδια τόδ'* A. B. Qu. *δέδιά γ'*.

1469. *ἅλιον* T. *ἄλιον* B. K. L. Gl. T. *μάταιον*.

1470. ἀφορμᾷ A. B. K. ἀφορμᾶι (supr. ε a m. pr. aut ant.) L. Qu. ἐφορμᾷ ποτ' οὐδ' —. οὐκ B. corr. K. L. T. οὐδ' B. pr. Heath. Dind.

1472. τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ] Lege τῷδε τἀνδρί, et cf. Tr. 1257. ἔστ' ἀποστροφὴ A. K. L. ἔσθ' ὑποστροφὴ B. T. V.

1474. Χο. praef. in L. a sec. m. 'Αντ. Turn. Mein. οἶσθα τοῦτο B. T. V. Farn. Ven. οἶσθα A. K. L. M. R. Suid. τῷ A. B. L. T. τὸ K. pr. συμβαλὼν L. ξυμβαλὼν K. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις (πάτερ); Dind. Lege πῶς οἶσθα (τοῦτο); τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις. Aut πῶς οἶσθα; τῷ δὴ τοῦτο —; συμβαλὼν ἔχεις] συμβαλεῖν ἔχεις Naber. Cf. ad OR. 702.

1476. τις B. L. νῦν K.

1478. ἀμφίσταται A. K. L. ἀφίσταται B. V.

1479. ὄττοβος T. ὄτοβος A. B. K. L.

1480. ἴλαος K. L. T. ἴλαος B. ὦ add. B. K. L. om. T. L. δαίμων L. δαῖμον A. B. K. T. εἴ τι B. L. T. ἴσθι K. ἴλεως — ἴλεως (◡ –) conj. Mein. Ἴλαος nusquam alibi legitur apud Soph., sed semper ἴλεως. Qu. ἴλαος — κλύοις (pro alt. ἴλαος). Cf. 44. El. 1276. ἴλεως αὐτοῖν κλύε. 655. γᾷ K. L. T. γῇ B.

1481. ἀφθεγγὲς B. K. L. T. V. ἀφεγγὲς A. Qu. ἀτερπές. Cf. ad Aesch. Prom. 115.

1482. ἐναισίῳ δὲ σοὐντύχοιμι Badham ad Hel. 580. ἐναισίου δὲ σοῦ (sic) τύχοιμι Bl. Cobet. N. L. p. 201. Mein. Seyf. ad Phil. 319. Cf. Alc. 559. αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου. Aut 704. τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥᾳδίως ὅσον (οἵου Cobet.) θέλεις. Andr. 742. θυμούμενος δὲ τεύξεται θυμουμένων. Tro. 734. αὐτή τ' 'Αχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις. Hel. 1300. ἡμῶν τυγχάνων οἵων σε χρή.

1485. σοὶ K. T. σοι B.

1486. ἄρ'] ἄρ' L.

1487. κιχήσεται] Qu. ἀφίξεται, aut ἐλεύσεται.

1488. ΑΝ. T. ΧΟ. A. L. a m. sec. contin. in K. τί δ' ἂν θέλοις; ΟΙ. τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί, | ἀνθ' ὧν — Fröhlich. τὸ πιστόν] Qu. πιστὸν τόδ'. ἐμφῦναι B. L. T. ἐμφύναι K. ἐμφῦσαι Herm. Herw. (ex schol., qui per ἐμβαλεῖν et ἀνακοινώσασθαι explicat). ἐμφῆναι Nauck. ἐμφῆναι (aut ἐμφῦσαι) λόγῳ conj. Mein. Lege ἐμφῦσαι. Cf. Hom. Od. 22, 348. θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας | παντοίας ἐνέφυσε.

1490. δοῦναί σφιν] σφιν pro αὐτοῖς legitur 444. 451. Aj. 570. Qu. δοῦναί τιν'. τυγχάνων] ἐμφανεῖν Weckl. coll. Tr. 239. εὐκταῖα φαίνων (OC. 721.). ὑπεσχόμην A. K. L. T. ἠνεσχόμην B. V.

1491. Post βᾶθι Dindorfius lacunam quinque syllabarum indicat. ἄκραν] ἄκρον Vauv. Dind. ἄκρα περὶ γύαλ' (in the farthest recesses of the glade) Jebb.

1493. ἐπὶ γύαλον A. T. ἐπιγύαλον B. K. L. (et spatio deinde sex aut octo literarum relicto). Qu. εἴτ' ἐπ' ἄκρῳ | γυάλῳ.

1494. *Ποσειδαωνίῳ* A. B. K. L. T. *Ποσειδαονίῳ* Dind. *Ποσειδανίῳ* Bergk. Mein. *Ποσειδανείῳ* conj. Mein. *τυγχάνεις* del. Herm. Dind.

1495. *ἁγίζων* A. *ἁγιάζων* K. L. (supr. *ἁγίζων* ab al. m. ant.). *αἰγίζων* B. T. *ἑστίαν*] Qu. *ἐσχάραν*. Cf. Ant. 1016. *βωμοὶ — ἐσχάραι τε*. Eur. Iph. T. 1085. *βωμοὺς μηλοθύτους*. *ἵκου* A. B. K. L. T. *ἱκοῦ* Elmsl.

1497. *δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών*] Qu. *δικαίαν χάριν παθὼν ἀντιδρᾶν*. Cf. El. 1274. *ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι*. 658. Phil. 803.

1498. *ὦ 'ναξ* B. *ὦναξ* K. L. *παθῶν* A. L. *παθὼν* B? K?

1499. *ἄισσ'* A. ‒ ⏑ *ἄϊσσ'* Dind. *ἄσσον* Engelmann. *θᾶσσον ἄϊσσ'* F. W. Schmidt, coll. 890. *δεῦρ' ἧξα θᾶσσον*. Ipse correxerim *ἀλλ' ἴθ' ἄϊσσ' ὦναξ*. Versus strophicus est *Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ* (1485.). Verba *ἀλλ' ἴθι* exciderant propter simile *ἄϊσσ'*. Corrigi possit etiam sic, *ᾆσσε τάχιστ', ὦναξ*, aut *ὡς τάχος ᾆσσ', ὦναξ*.

1500. *αὖ* A. L. T. *ἂν* K. om. B. *κοινὸς*] *καινὸς* Schmidt, coll. OC. 1543. *ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι καινός*. 1507. 722. Eur. Orest. 790. *ἠχεῖται* A. K. L. *ἡγεῖται* B. T. Fort. *ἵσταται* (cf. 1478. Phil. 1263.). Sed cf. Tr. 866. *ἠχεῖ τις· οὐκ ἄσημον — κωκυτόν*. 643. *ἀχῶν καναχάν*. Arist. Th. 995. *ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται Κιθαιρώνιος ἠχώ*. Pl. 758.

1501. *αὐτῶν* mss. *ἀστῶν* Reisk. Dind. Mein. Weckl. Cf. 13. *ξένοι παρ' ἀστῶν*.

1506. *θῆκε τῆσδε* mss. *τῆσδ' ἔθηκε* Heath. Dind. Mein.

1507. *τί δ' ἐστὶν* K. L. T. vulg. Dind. *τί δ' ἐστιν* B. *τί δ' ἔστιν* Wund. *νέορτον*] Qu. *νεοχμόν*. Cf. Phil. 751. *τί δ' ἐστὶν οὕτω νέοχμον —;*

1508. *ἅπερ* B. L. T. *ἅπαξ* K.

1510. *ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ*] *ἐν τῷ δὲ κεῖταί σοι μόρου τεκμήριον;* vel *ἐν τῷ δ' ἔχεις δὴ τοῦ μόρου τεκμήριον;* F. W. Schmidt. Cf. 248. *ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα*. 1474. El. 1186. Vulgata suspicionem movet. Qu. *καὶ τῷ σὺ πιστεύεις μόρου τεκμηρίῳ;* Aut *ἐν τῷ δὲ πίστις σοι μόρου τεκμηρίῳ;* Aut *καὶ τῷ πέποιθας τοῦ —;* Aut *ἔχεις δὲ πιστὰ — τεκμήρια;*

1511. *θεοὶ*] *θεοῦ* (Jovis) Reisk. Cf. 146.

1512. *οὐδὲν* B. L. *μηδὲν* K. *σημάτων* B. K. T. *σῆμα τῶν* Dind. Mein. *προκειμένων*] *πεπρωμένων* Nauck.

1513. *πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ; ΟΙ. δηλοῦσαι τάδε | πολλαί τε βρονταὶ διατελοῦσι, πολλά τε* — Fröhlich.

1514. *αἱ πολλαὶ βρονταὶ* K. L. *αἱ πολλὰ βρονταὶ* A. B. T. Gl. T. *καταπολύ. τὰ πολλά τ' ἀ- | στράψαντα* Reisk. *δηλοῦσι βρονταὶ* egregia Meinekii correctio est Dindorfio probata. Ita aptum responsum Thesei interrogationi datur *πῶς εἶπας δηλοῦσθαι τάδε;* non si vulgatam retineas. Qu. *αἱ σφόδρα βρονταὶ —*.

1515. στρέψαντα A. B. K. L. T. στράψαντα Pierson. vulg. σκήψαντα Forster. Recte. Apte σκήπτειν dicuntur fulmina (βέλη). πρέψαντα (?) Herw. ad Ion. 1154. Verum videtur σκήψαντα. Cf. 28. Tr. 1087. ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ. Forma στράπτειν non usurpata fuisse videtur ante aetatem Alexandrinorum scriptorum. Χειρὸς hic genitivus motionis est. Qu. ἐξ ἀνικήτου.

1517. ψευδόφημα A. B. K. L. ψευδόθυμα T. V. χρῆν B. K. L. V. χρὴ A. ποιεῖν A. B. T. ποεῖν K. L.

1518. σοι] σοις (del. ς a m. pr.) L. Qu. σοῖς.

1519. τῇδε A. B. T. σῇ τε K. γρ. σῆι τε κείσεται (ab S. ut videtur) L. Lege σῇ τε.

1520. χῶρον μὲν αὐτὸς] Qu. ἐς χῶρον αὐτὸς —.

1521. χρὴ (ν post η eras.) L.

1523. Corrigendum forsan κέκευθα — κεῖμαι. Hunc versum damnat Herwerden (A. C. p. 13.), qui non apte κεκευθέναι aut κεῖσθαι ἐν τόποις locum dici posse arbitratur.

1524 sq. ἀσπίδων ἀλκὴν [ὅδε | δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ] τιθῇ T. Halbertsma.

1524. ὥς σοι K. L. ὥς σοὶ A. ὅς σοι B. T.

1525. γειτόνων B. T. pr. γειτονῶν K. T. corr. γειτόνῶν (circumflexus a m. recentiore) L. γειτονῶν Dind. Mein. ("Hoc enim dicitur: meus tumulus in vicinia tua situs vice exercitus ex longinquo arcessiti tibi erit praesidio." Mein.) Meinekius ἐπακτοῦ et ad δορὸς et ἀσπίδων refert. Dindorfio ἀσπίδες ad copias nativas, ἐπακτοὶ ad mercenarios spectare videntur.

1526. ἐξάγιστα] Suspectum. Fort. ἃ δ' ἔσθ' ἁγιστά. κινεῖται λόγῳ] κινῆτ' ἐν λόγῳ Herw. A. C. p. 14.

1527. μόλῃς, μόνος (sic) K.

1528. ὡς A. B. L. T. ὥστ' K. οὔτ' A. K. L. οὐδ' B. T. V.

1529. οὔτ' ἂν] οὔτ' αὖ Reisk. στέργων ὅμως A. στέργω (sup. ν) νόμω K. στέργω νόμῳ L.

1530. ἀεὶ A. K. αἰεὶ B. L. T. εἰς A. B. K. L.

1531. ἀφίκῃ B. K. T. ἀφίκηι L. μόνῳ] γόνῳ Nauck. Herw. ex schol. τῷ πρεσβυτάτῳ υἱῷ.

1532. αἰεὶ A. B. K. L. Ald.

1533. ἀδῄον A. B. K. T. Ald. ἐνοικήσεις] Malim ἂν οἰκήσαις. Cf. ad El. 798.

1534. ἀπ' ἀνδρῶν] ὑπ' ἀνδρῶν Schaef. Mein. Herw. Dindorfius ἀπ' defendit. αἱ δὲ μυρίαι πόλεις] αἱ δὲ μωρίαι (sic) πόλεις Fröhlich. αἱ δὲ κύριαι Nitzsch. αἱ δ' ἐν οὐρίᾳ Madvig. οἱ δὲ μυρίοι πόλεως Wecklein. Meinekio incredibile videtur offendisse aliquem in verbis αἱ μυρίαι πόλεις (civitates pleraeque omnes). Lege μωρίᾳ γὰρ αἱ πόλεις etc. Aut αἱ πόλεις δὲ μωρίᾳ. Corruptela orta est propter μωρίαι pro μυρίαι acceptum, unde ulterior cor-

ruptela *αἱ δὲ μυρίαι πόλεις.* Qu. *μυρίαι δέ τοι πόλεις.* Schol. *κἂν δικαίως τις πολιτεύηται, πολλαὶ πόλεις ἀδίκως ἐπέρχονται.*

1535. *κἂν*] Lege *κἦν.* *οἰκῇ*] Qu. *ἀρχῇ.*

1536. Post *εὖ μὲν* versum excidisse putat Reiskius.

1537. *εἰς* L. *ἐς* Dind.

1540. *τοὐκ θεοῦ παρὸν*] Qu. *τοὐκ θεοῦ πτερόν.* Cf. 97. *ὥς με — πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν | ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος.* Aut *τοὐκ θεοῦ πνέον* (cf. ad Ph. 1451. *ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην*). Aut *τοὐκ θεοῦ καλοῦν* (1629.).

1541. *μή δέ γ'* B. K. T. *μηδ' ἔτ'* Reisig. Dind. Mein.

1543. *σφώ*] *σφῶι* L.

1544. *ὥσπερ*] *ὡς πρὶν* conj. Porson. Herw. Anal. Trag. p. 201.

1549. *τοῦτ'* B. V. *ποῦ ποτ'* A. K. T. *ποῦ . στ.* (litera erasad) L.

1550. *ἔσχατον*] Qu. *ὕστατον.*

1551. *τὸν τελευταῖον βίον*] *τὴν τελευταίαν, βίον* — Musgr. Mein. *τόνδε δειλαῖον βίον* Martin. *τὴν τελευταίαν ὁδὸν, | κεύσων παρ' Ἅιδην* conj. Dind. Probabilis conjectura. Cf. Aj. 634. *κεύθων παρ' Ἅιδᾳ.* Ant. 911. Hom. Il. 23, 244. Futurum *κεύσω* occurrit Hom. Od. 3, 187. Qu. *τόνδε δύστηνον* (aut *τὸν ταλαίπωρον*) *βίον* —.

1552. Qu. *κευθμῶν' ἐς Ἅιδου,* aut *κεῦθος παρ' Ἅιδου,* aut *στυγνὸν παρ' Ἅιδην.*

1554. *κἀπ' εὐπραξίᾳ*] Fort. *κἂν εὐπραξίᾳ.*

1555. *μέμνησθ'*] *μεμνῇσθ'* (opt.) Elmsl. Male. Imperativus recte se habet hic, ut optativus in *εὐδαίμονες γένοισθε.* Hic Oedipus jussum exprimit, illic precem facit. et ad Oed. R. 49. Arist. Pl. 991.

1556. *τὰν ἀφανῆ*] *τὰν ἀφαῆ* (luce carentem) Mein. Qu. *τὰν χθονίαν θεόν.*

1557. *καὶ σὲ* K. L. T. *καί σε* B.

1560. *ἀϊδωνεῦ* bis A. B. K. L. T. *λίσσωμαι* (?) Dind. *αἰθοῦμαι* Reisig. *αἰτοῦμαι* conj. Mein. *ἱκνοῦμαι* Weckl. coll. 275. 1010. *τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ | καλῶν ἱκνοῦμαι.* El. 136. *αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.* *νεῦσόν μοι* conj. Jebb. Probabilis conjectura. Scholiasta legebat *δίδου μοι* (*τὸ δὲ δίδου μοι τοῦτο ἀσυνάρτητόν πως φαίνεται ἡμῖν· ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον. δίδου μοι τὸν ξένον* etc.). Emendatio hujus loci minime facilis est, nequaquam tamen desperanda.

1561. *μήποτ' ἐπιπόνῳ* T. *μήτ' ἐπιπόνῳ* K. L. *μήτ' ἐπίπονα* B. *μήποτ'* (?) *ἐπίπονα* A. *μὴ 'πιπόνῳ* Bergk. Mein. *μὴ 'πιπόνως ἐπί τε βαρυαχεῖ* conj. Mein. *μήτε πόνῳ* (sub. *ἐπὶ*) — Weckl. *μήτ'* del. Seidler. Qu. *μὴ 'πιπόνῳ μηδέ τι βαρυαχεῖ.* Aut *μὴ 'πιπόνως βαρυαχεῖ ξένον | ὁδὸν ἐξανύσαι.* Schol. *μήτ' ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαρυηχεῖ μόρῳ. εὔχονται δὲ αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι.* Respondet in antistropha versus 1572. *ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀΐδᾳ.* Articulus

requiri videatur ante *ξένον*, ut in 1577., sed cf. 1637. *ἐπιβαρυάχει* L. pr. *ἐπιβαρυαχεῖ* L. corr. *ἐπὶ βαρυάχει* A. Ald.

1562. *ἐκτανύσαι* B. K. L. T. *ἐξανύσαι* Vauv. Mein. Dind. *κατανύσαι* in schol. Cf. Ant. 805 sq. Aj. 606 sq.

1563. *τὰ* (pro *τὰν*) B. Qu. *τὰς παγκευθεῖς — πλάκας* (cf. 1577.).

1564. *νεκύων* A. B. K. L. *νεκρῶν πλάκα τὸν Στύγιόν τε δόμον* conj. Mein. (et in v. ant. 1575. *κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βεβάναι*). *Στύγιον δόμον*] Qu. *Στύγιον πόρον*.

1565. *πολλὸν* B. *πολλῶν* K. L. T. *πολλῶν δ' ἀνάγκᾳ μάταν* conj. Mein. Qu. *πολλοῖς γὰρ ἂν καὶ μάταν* (sine causa, cf. 1451.) | *πήμασιν κακούμενον* etc. Pro *ἱκνουμένων* praeteritum aliquod requiri videtur, ut Meinekius quoque animadvertit. Fort. *ἀνθ' ἱγμένων*, aut *ἀντ' ὀργένων*, aut *πολλῶν — πημάτων γεγευμένον* (cf. Tr. 1101.).

1566. *καὶ μάταν*] *κἀμάχων* Weckl. Mendosum videtur *καὶ μάταν* aut saltem *μάταν*, pro quo reponendum suspicor *λυγρῶν* aut aliud quid simile. Cf. OR. 185. *λυγρῶν πόνων*. Phil. 1424. *νόσου — λυγρᾶς*.

1567. *σε* B. K. L. T. *σφε* Reisk. *αὔξοι* A. B. K. *ἀέξοι* T.

1568. *σῶμά τ' ἀνικάτου*] *σῶμά τ' ἀμαχάνου* Herm. *σῶμά τε μαιμάκου* Mein. (Phot. p. 241, 14. *Μαίμακον: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον. τραγικὴ ἡ λέξις*. Arcad. p. 51, 12.) *σῶμά τ' ἀμαιμάκου* conj. id. prob. Nauck. Trag. p. 956. Cf. ad Tr. 1098. Cf. v. stroph. 1556. Qu. *σῶμά τε δυσμάχου* (gl. *ἀνικήτου*).

1570. *φασὶ*] *ταῖσι* Bergk. Herm. A. C. p. 14. prob. Mein. Quae levis correctio certe constructionem expedit, et recipi, ni fallor, debet. Vide Dindorfii notam. Cf. Aesch. Suppl. 157. *τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων*. *πολυξέστοις*] *πολυξένοις* Musgr. Leg. *πολυξείνοις*.

1571. *κνυζεῖσθαι* A. K. L. *κνυζᾶσθαι* B. et (s. *εῖ*) T. Eadem varietas lectionis occurrit Arist. Vesp. 977. Theocr. II. 108. Cf. Fr. 646. *κνυζούμεναι*.

1572. *ἀδάμαστον* A. K. L. T. *ἀδάμαντος* B. V. *φύλακα παρ' ἀΐδᾳ* A. B. K. L. *φύλακ' ἀΐδᾳ* T.

1573. *λόγος* A. B. K. L. *ὡς λόγος* T. Mein. *ἀνέχει* A. B. K. L. *ἔχει* T. Lege *λόγος ἐστὶν ἀεί*.

1574. *ὃν*] *τὸν* Mein. prob. Dind. *ἵν'* Weckl. Etiam Nauckius *ὃν* suspectat. Correxerim *σέ τοι, Γᾶς παῖ* etc.

1575. *ἐν καθαρῷ βῆναι*] *ἐκ καθαροῦ βῆναι* Madvig. (i. e. de via decedere, ut pura vacuaque sit). Qu. *ἐν καθαρῷ στῆναι* (aut *'κστῆναι*). Cf. ad 1564. Scholiasta *ἀβλαβῶς ὑπαντῆσαι* explicat.

1578. *κικλήσκω* L. *τὸν*] *τίν'* K. pr. L. Qu. *κύν'*. *αἰὲν ἔνυπνον* T. *αἰὲν ἄϋπνον* A. B. K. L. pr. *αἰένυπνον* L. corr. *αἰένυπνον* schol. Suid. h. v. Eust. p. 1201, 25. Herm. Mein. Schol. *ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον αἰένυπνον*.

1579. ξυντομωτάτως B. L. T. συντομ. K. ξυντομωτάτων Weckl. Qu. ξυντομώταϑ' ὑμὶν ἂν —. Cf. Eur. Her. 544. ἐνδικωτέρως (ἐνδικώτερον Elmsl., qui comparativa adverbia plerumque in ον, superlativa in α desinere monet). Scholiasta legisse videtur ξυντομώτατος.

1581. 1582. In his vitium latere suspicor.

1581. οὖϑ' ὁ L. οὖτ' ὁ M. οὕτω A. pr. οὔ τῳ Ald.

1583. λελοιπότα] λελογχότα Madg. ὡς λελογχοτα | κεῖνον τὸν ἀεὶ ϑάνατον (aut τὸν αἰὲν ὕπνον, Aesch. Ag. 1450.) conj. Mein. Qu. ὡς λελογχότα | κεῖνον τὸν Ἅιδῃ (aut τὸν Ἅιδου, aut παρ' Ἅιδῃ) βίοτον etc. Aut — τὸν ἐν νεκροῖσι βίοτον etc.

1584. κεῖνον, γεραιὲ, βιοτὸν Fröhlich. κεῖνον σαφῶς τὸν βίοτον conj. Dind. ἐκεῖνον ἄρτι βίοτον Mein. Weckl. κεῖνον τὸν ἐν φάει βίοτον conj. Herw. Anal. Trag. p. 201., coll. Eur. Hec. 169. Phoen. 1287. Pro ἀεὶ Herwerden epithetum aliquod ad βίοτον, velut αἰνὸν, requirit. Qu. κεῖνον τὸν αὐτοῦ (aut ὧδε, i. q. ἐνϑάδε) βίοτον. Cf. ad Aj. 342. Aut κεῖνον βίον τὸν ἐνϑάδ'. Aut τὸν αὐτοῦ βίοτον. Cf. O. R. 612. φίλον ἐσϑλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω | καὶ τὸν παρ' αὑτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ. ἀεὶ K. L. αεὶ A. B. T.

1585. κἀπόνῳ A. T. καὶ πόνῳ B. K. L. V.

1586. ταῦτ' B. K. L. T. V. τοῦτ' A. Ald.

1588. ἔξεσϑ' B. ὑφηγητῆρος A. B. K. ὑφ' ἡγ. T. ὑφ' (ἀφ' m. pr.) ἡγητῆρος L. ἐξεῖδες, ἡγητῆρος (1521. 1648.) conj. Mein. ad Ant. 1192.

1590. καταρράκτην A. K. L. corr. T. καταράκτην B. L. pr. V. ὀδὸν K. (pr. οδ.). T. (gl. ἤτοι οὐδὸν). ὁδὸν A. B. L. M. V.

1592. πολυσχίστῳ B. K. L. T. Lege πολυσχίστων (Heath.).

1593. Qu. οὗ τὰ Πειρίϑου | Θησέως (disyll.) τέ —.

1594. Περίϑου A. B. K. L. Forma Περίϑους in vasorum inscriptionibus exstat, tituli lapidei variant. πίστ' K. L. πλεῖστ' B. et (s. πι) T. Cf. ad Arist. Ol. 521.

1595. ἐφ' A. B. K. L. T. V. μέσον A. B. K. L. T. μέσον V. τοῦ τ' ἐρικίου K. τοῦ ϑορικίου (om. τε) B. V. τοῦ τε Θορικίου T. τοῦϑ' (ϑ corr. ex τ, et supr. τε ab S.). ὀρικίου L. τοῦ τ' Ἐρικείου πέτρου Mein. (cujus notam vide). Meinekius confert Alciphron. Fr. 3. μέση γὰρ ἕστηκα ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἔρωτος (ita enim legit). "Suspectum est, quod situi locorum non convenire videtur." (Dind.) Qu. ὅπου μέσος στάς. πέτρου] Qu. πάγου. Πέτρος non significat rock (πέτρα), sed lapis (a stone). Aut τῆς τ' — πέτρας.

1596. τ' A. B. L. δ' K. κἀπολαΐνου K. κἀπὸ λαΐνου A. B. L. κἀπὶ λαΐνυυ Reiske n. ms.

1597. ἔλυσε B. T. ἔλευσε V. ἔδυσε A. K. L. δυσπηνεῖς K pr.

1599. λουτρὰ καὶ χοάς] λουτρὰ καὶ στολάς conj. Mein. quum χοαὶ nihil aliud significare queat quam libationes mortuis oblatas,

quarum nulla mentio fiat in seqq. Recte, opinor: cf. 1603. *λουτροῖς τέ νιν | ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν.*

1600. *τὼ δ'* T. *τῶ δ'* (*τὼ* pr.) K. *τὰ* (s. *ω*) *δ'* B. *τῶιδ'* L. *εἰς* L. *ἐς* Dind. *ἐπόψιον* A. B. T. *προσόψιον* K. L. Qu. *κατόψιον*. Cf. Eur. Hipp. 30. *κατόψιον γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος*. et ad Agam. 307.

1601. *μολοῦσα* vulg. *μολοῦσα* A. B. T. *μολοῦσαν* K. *μολοῦσαι* L. M. *μολόντε* Dind. Mein. Cf. ad 1676.

1602. *ταχεῖ*] Qu. *βραχεῖ*. Cf. 1648. *χρόνῳ βραχεῖ*. 1341. Fr. 572. *ἐν γὰρ βραχεῖ — κὠλίγῳ χρόνῳ*. Fr. 358. *βραχὺν χρόνον*. *πόρευσαν*] Qu. *'πέραναν* (et sic Herw. A. C. p. 14.), aut *'πετέλεσαν*. *σὺν* L. Dind. III. *ξὺν* vulg.

1604. *πόθου τέρψιν*. *ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων* [?] *πρὸς ἡδονὴν* Mekler. *παντὸς εἶχ' ἔρωτος ἡδονὴν* Jebb, coll. 436. et Pallis, coll. Phoen. 194. conj. Mein. Hermannus absurde *πᾶν δρῶν* pro *πᾶσα ὑπηρέτησις* poni arbitratur. Pro *δρῶντος* Herwerden proponit *χρωτὸς* ("quum volupe ei esset per totum corpus"), coll. 1602. *λουτροῖς τε νιν* etc. Corruptela alte latet. Qu. *ἐπεὶ δὲ πάντ' εἰργάσμέν' ἦν καθ' ἡδονήν*. Aut *ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὅσ' ἤθελεν δεδραμέν' ἦν*. Aut *ἐπεὶ δὲ πάντ' ἐτέλεσεν ὧν εἶχ' ἡδονήν* (aut *εἶχεν πόθον*). Aut *ἐπεὶ δὲ πάντ' ἐπέσχε δρῶν καθ' ἡδονήν*.

1605. *ἀργὸν ἔτ'* K. *ἐφείετο* K. L. *ἐφίεται* Elmsl. ad Bacch. 1132.

1606. *κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος*] *Ζεὺς ἐκτύπησε χθόνιος* (aut *χθόνιον*) conj. Blomf. Gl. ad Prom. 1029. *βρόντημα χθόνιον*. Eur. Hipp. 1217. *χθόνιος ὡς βροντὴ Διός*. Arist. Av. 1750. Cf. Bacch. 1082. *σίγησε δ' αἰθήρ* (*αἰθὴρ δ' ἐσίγα* conj. Elmsl.). 1066. *κυκλοῦτο δ' ὥστε —*. Qu. *Ζεὺς ἐκτύπησε χθόνιος*. Cf. ad El. 715.

1607. *ῥήγησαν* L. pr. Qu. *ἔδεισαν* aut *ἔφριξαν*. At *ῥίγησεν* versum incipit Hom. Il. 4, 150.

1608. *πεσοῦσαι κλαῖον* A. B. K. L. *πεσοῦσαι 'κλαιον* Br. Herm. *πεσοῦσαι κλᾶον* Mein. *πεσόντ' ἔκλαον* Dind. *ἀνίεσαν* A. B. *ἀνήεσαν* K. *ἀνείεσαν* (*η* supr. *ει* a m. pr.) L.

1610. *ὁ δ'*] *ὅδ'* K.

1612. *ἐσθ'* K. *τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ*] Cf. Eur. Med. 1231. *τῆδ' ἐν ἡμέρα*. Qu. *τῇδε θἠμέρᾳ*, ut in OR. 1283. Aj. 756. 773. 1362. Cf. Tr. 740.

1614. *δυσπόνητον*] Qu. *δυσφόρητον*.

1617. *τὸ γὰρ φιλεῖν*] *τὸ γὰρ φιλοῦν* conj. Mein. Qu. *τἄπορον* (perplexity). Cf. ad OC. 1617. *τὸ γὰρ φιλεῖν* (qu. *φιλοῦν*) *οὐκ — ἔσχεθ'*. Sed cf. Tr. 463. 1243.

1618. *ἢ τοῦδε τἀνδρὸς*] Qu. *ἢ 'κ τοῦδε τἀνδρός*. *ἔσχεθ'* B. *ἔσχετ'* K. L.

1619. *τὸ λοιπὸν* K. L. *τὸν λοιπὸν* A. B. T. *τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου* Suid. Reisig. Fröhlich. *τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον* Mein. *ἤδη βίοτον* A. B. K. L. *ἤδη βίωτον* T.

1621. ἔκλαιον mss. ἔκλαον Dind.

1622. οὐδέ τ' A. B. K. L. T. οὐδ' ἔτ' Turn. (v. l.) Cant. ὠρώρει B. L. T. ὀρώρει K.

1623. ἐξαίφνης τινὸς] ἐξ ὄρφνης χθονὸς T. Halbertsma. ἐξαίφνης] Mendosum videtur, proxime enim legitur v. 1625. Fort. ἐκ θεῶν τινος (1629.). Requiritur, ni fallor, nominis alicujus genitivus.

1624. τινὸς | θεῶν ἐθώϋξ' Porson. ad Phoen. 5. (θεῶν excidisse videtur ante similem syllabam θώ —.) Cf. 1627. θεοῦ 'ξέλαμψεν Fröhlich.

1625. Quum modo praecesserit ἐξαίφνης, exspectandum hic erat potius εὐθέως, ut monuit Dind.

1626. Hunc v. spurium habent Herm. Lehrs. Weckl. Mein. aliique, praecipue ob verba πολλὰ πολλαχῇ, quae fortasse corrupta sunt. Qu. δεινὸν ἠπύσας (aut ἀΰσας). καλεῖ A. B. K. L. in lit. κάλει T. V. πολλαχεῖ (supr. ηι a m. pr.) L.

1629. ὅδ' B. K. T.

1630. οἱ] οἷ L. Qu. αὐδᾷ καλεῖν οἱ (aut μετελθεῖν) etc.

1632. χερὸς K. L. T. χειρὸς B. ἀρχαῖον] Legendum omnino ἀρκέσειν (opitulaturum esse) cum Nauckio. Cf. Phil. 813. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν. Tr. 1182. El. 322. ἀρκεῖν φίλοις. Phil. 281. ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον | οὐχ (οὐθ'?) ὅστις ἀρκέσειεν etc. Corruptela constructionis ignorautiae debetur, et proximitati nominis πίστιν. Nauckius jure πίστιν ἀρχαίαν corruptum habet. Tentabam olim πίστιν ἔμπεδον, aut δός μοι. βέβαιον σῆς χερὸς πίστιν. Sed certissima correctio est ἀρκέσειν.

1633. ὑμεῖς τε] Leg. ὑμεῖς δέ. καταίνεσαν B.

1634. τάσδ' (σ' in litura) L. Fort. τώδ'.

1635. μέλλῃς] μέλλης A. B. T. μέλλεις K. L. νέμῃς Schmidt. μέλλῃς φρονεῖν εὖ — Madvig, coll. 1774. Qu. μέλλῃ φανεῖσθαι (aut γενέσθαι) —. Sub. τελεῖν. ἀεί] Fort. δρᾶν, aut ἰδεῖν, aut αὐταῖσι δρᾶν.

1636. ὅδ' K. T. οὐκ οἴκτου μέτα] οὐδ' — Bergk. οὐκ ὄκνου μέτα (haud cunctanter) Both. Fröhlich. Wex. Mein. Herw. ad OR. 591. V. Herw. ad Ion. 361. et Add. Mihi arridet οὐκ οἴκτου μέτα, sine lamentatione.

1640. τλάσας] τλάντε conj. Dind. III. Cf. 1077. et ad 1601. 1608. et 1676. φέρειν B. K. L. T. V. φρενὶ A. τρέφειν Weckl. (Cf. OR. 356. τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.) Qu. ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον ποιεῖν. Cf. El. 948. τλῆναί σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω. Vel ὦ παῖδες (1633.), ὑμᾶς χρὴ τὸ γενναῖον φέρειν (ποιεῖν). (Pronomen ὑμᾶς aut σφὼ requiritur.) Vel ὦ παῖδ', ἐχούσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενί. Cf. Eur. Alc. 627. ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε. Vel ὦ παῖδε, τλάσα (1077.) χρὴ τὸ γενναῖον φέρειν (aut τρέφειν) etc.

Vel *ὦ παῖδε, δρᾶσαι* (vel *δρῶντε*) *σφὼ τὸ γενναῖον χρεών*. Vel *ὦ παῖδ' ἐμὰ* (*ἐμὼ*), *χρὴ σφὼ τὸ γενναῖον ποιεῖν*. Vel *ὦ παῖδε, νῦν σφὼ* —. Vel *ὦ παῖδ', ἐχούσας* (*ἐχούσα*) *χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ* —. (Cf. Aj. 525. *ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ | θέλοιμ' ἄν*. Quod ad *τὸ γενναῖον*, cf. OC. 8. 569. 1042. Eur. Fr. 1066, 2. *ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει*. Fr. 739, 5. *τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ* (*τέκνα*?).) Vel *ὦ παῖδε, νῦν σφὼ δρᾶν τὸ γενναῖον χρεών*, —. Vel — *τλάσα σφὼ τὸ γενναῖον πρέπει* —. Vel *ὦ παῖδε, δρώσα* (*δρῶντε*) *σφὼ τὸ γενναῖον χρεὼν* —. Vel — *τλάσα σφὼ τὸ γενναῖον ποιεῖν* —. Vel — *νῦν σφὼ χρὴ τὸ γενναῖον ποιεῖν*, —. Vel *ὦ παῖδες, ὑμᾶς χρὴ* —. Pluralis numerus est *ὦν παίδων* 1639. et *ἕρπεθ'* 1643. Postulari videtur pronomen *σφὼ* aut *ὑμᾶς*. Mendosum videtur *φρενί*. Cf. 1636. *ὡς ἀνὴρ γενναῖος*. Fr. 296. *ἐσθλοῦ πρὸς ἀνδρὸς πάντα γενναίως φέρειν*. 616. *ἄνδρα γενναῖον φρένας*. Ph. 51. *δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας | γενναῖον εἶναι*. Eur. Alc. 627. *ἔργον τλᾶσα γενναῖον*. Eur. Hipp. 1390. *τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν ἀπώλεσεν*. Men. IV. 264. *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τἀγαθὰ | καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα* (*πάσχοντα*?) *γενναίως φέρειν*.

1641. *μή μ'* A. B. pr. K. pr. L. T. *μή μ'* (sup. *δ*) B.

1644. *μανθάνων*] Malim *μανθάνειν*, to learn. Cf. 12. *μανθάνειν γὰρ ἥκομεν | ξένοι πρὸς ἀστῶν* etc. 1368. Eur. Andr. 49. *ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὔτ' ἐμοὶ πάρα | προσωφελῆσαι*. Et sic Reisk. et Herw. A. C. p. 14.

1646. *ἀστακτὶ δὲ*] Qu. *εἶτ' εἰς ἄστυ σὺν* etc. Aut *εἶτ' ἀστακτὶ* (idem conj. Mein.) *σὺν* etc. *ἀστακτὶ*] Cf. Aj. 1227. *ἀνοιμωκτὶ* (*ῐ*) *χανεῖν*. Sed *ἀστακτὶ* (*ῐ*) supra 1257.

1648. *ἐξαπείδομεν*] *εἶτ' ἀπείδομεν* T. Halbertsma. Qu. *εὐθὺς εἴδομεν*, aut *εἰσελεύσσομεν*. Schol. *ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλάκις* (*πολλαῖς κεχρῆσθαι ταῖς προθέσεσι*).

1649. *τὸν ἄνδρα τὸν μὲν*] *τώ γ' ἄνδρε* — Fröhlich, coll. Ant. 21. *οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων | τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;* Qu. *τὸν ἄνδρα κεῖνον* (aut *τοῦτον*). Vulgata vix defendi potest.

1651. *χεῖρ' ἀντέχοντα* A. K. L. *ἔχοντα χεῖρα* B. T.

1652. *ἀνασχέτον* L. pr.

1653. Qu. *ἔπειτα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου*, aut *ἔπειτα μετά τι βαιὸν* Herwerden. Qu. *ἔπειτα μέντοι μετὰ χρόνου βαιοῦ τριβὴν* (vel — *σὺν χρόνου βαιοῦ τριβῇ*). Utique vix *βαιὸν* pro *μετὰ μικρὸν* accipi potest.

1655. *τὸν* A. B. L. T. *τῶν* K. *Ὄλυμπον*] Fort. *ὅμιλον*, assembly. *λόγῳ*] Qu. *χρόνῳ*.

1656. *δ' ὁποίῳ* A. B. L. T. *δὲ ποίῳ* K.

1658. *αὐτὸν* A. B. T. *αὐτῶν* K. L. V. *θεοῦ* B. L. pr. T. *θεὸς* K. L. corr. ab S.

1659. *ἐξέπραξεν*] Confecit. Qu. *ἐξέφλεξεν*, aut *ἐξήστωσεν*. *ποντία*] Qu. *πόντιος*. Cf. Tr. 100. et ad Ant. 587. Phil. 269.

1661. *ἢ τὸ* K. L. *ἤ τις* B. T. *νερτέρων*] *νέρτερον* T. Halbertsma. Cf. 1576. *νερτέρας — νεκρῶν πλάκας*. Eur. Alc. 47. *κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα*.

1662. *ἀλάμπετον* K. L. (*γρ*. ab S.) *ἀλύπητον* A. B. *ἀδούπητον* (aut *ἀναύγητον*) Pierson Veris. p. 165. Qu. *ἀναύγητον* (Aesch. Prom. 1031. *εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἅιδην*). Aut *μελαμφαές*.

1664. *ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ'*] Qu. *ἀπελύσατ' ἀλγειναῖσιν*. Cf. Ant. 1314. *ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;* 1268. *ἔθανες, ἀπελύθης*. Luc. Evang. I. 29. *νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου* etc. Aut *ἀπῆλθεν* (*βέβηκεν*, aut aliquid simile verbum) *ἀλγειναῖσιν*. Aut *ἀλγεινὰ πνεῦμ' ἔρρηξεν*. Sic *κατάμεμπτα* 1695. *ἀλγεινὸς* A. B. T. *ἀλγεινῶς* K. L.

1667. *ποῦ δ' αἵ* B. L. T. *ποῦ δὲ* K. *χοὶ* (*χ* in litura) L.

1669. *φθόγγοι δὲ* K. *φθόγγοις δὲ* B. L. T. *φθόγγοι* (aut *φθόγγοις*?) *σφε* A. Ald. *φθόγγοις* (sine *δὲ*) V.

1670. *αἲ αἲ φεῦ* B. K. *αἲ αἲ φεῦ* A. L. T. *αἲ αἲ* (del. *φεῦ*) ed. Glasg. *αἰαῖ* Dind. Qu. *παπαῖ φεῦ*, ut in Phil. 785. 792. *ἔστιν* A. B. K. *ἔστ'* T. *ἔστι* B. T. *ἔστιν* A. K. L.

1673. *ᾧτινι* mss. *ὥτινε* Badham. Dind. Mein.

1674. *εἴχομεν* K. L. T. *ἔχομεν* A. B. M. Ald.

1675. *ἀλόγιστα*] Qu. *δ' ἔτ' ἄλαστα* (cf. 538. *ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν*). Aut potius *δὲ δύσοιστα*. Quae glossam huc fortasse spectat. *παροίσομεν*] *κυρήσαμεν* (vel *ἀλόγιστ' ἐκυρ*.) Gleditsch. et Herwerden. Lege *πεπόνθαμεν*. Compositum *παραφέρειν* hic vix aptum est. "Mire dictum *παροίσομεν*." (Dind.) Qu. *ἐν πυμάτῳ δὲ δύσοιστα πεπόνθαμεν* (*κάκ' ἔσχομεν*, aut *κάχ' ἕξομεν*). Cf. Aesch. Eum. 738. *δύσοιστα πολίταις ἔπαθον*. Eur. Hel. 22. *ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ λέγοιμ' ἄν*.

1676. In plerisque locis feminina forma dualis librariis aut grammaticis deberi videtur. Cavendum tamen est ne temere correctiones faciamus, quum ambae formae in inscriptionibus extent (Corp. Inscr. Boeckh. I. p. 232. *καὶ δύο σφραγῖδε λιθίνω, χρυσοῦν ἐχούσα τὸν δακτύλιον*, but *λιθίνα* in another similar one I. p. 240, 39.). Itaque fieri potest ut Sophocles, quamvis plerumque masculina forma ubatur, altera forma feminina nonnunquam usus sit. *παθοῦσαι* B. K. T. V. *παθούσα* A. *παθούσα* L. corr. *παθοῦσα* pr. *παθόντε* Br. Mein. Cobet. (L. V. p. 71.) Dind. Cf. ad 1113. Qu. *παρούσα* (being present). Cf. 1676. *ἰδόντε*. El. 3. *νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι* | *παρόντι λεύσσειν*. 980. *ἀφειδήσαντε*. 1003. *πράσσοντε*. 977. *τώδε τὼ κασιγνήτω — ὦ —*. OR. 1472. *τοῖν μοι φίλοιν δακρυρροούντοιν* (quod scholiasta *Ἀττικώτερον* quam *δακρυρροούσαιν*

esse docet). OC. 1113. *ἐμφύντε* (*ἐμφῦσα*, i. e. *ἐμφύσα*, mss.) *τῷ φύσαντι*. 1601. *μολόντε*. 1608. *πεσόντε*. Hom. Il. 8, 455. *πληγέντε*. Plat. Phaedr. 237 D. *δεῖ αὖ νοῆσαι ὅτι ἡμῶν ἐν ἑκάστῳ δύο ἐστὸν ἰδέα ἄρχοντε καὶ ἄγοντε, οἷν ἑπόμεθα ᾗ ἂν ἄγητον*. Xen. Cyr. I. 2. 11. *καὶ μίαν ἄμφω τούτω τὼ ἡμέρα λογίζονται*. Eur. Alc. 902. *διαβάντε*. Hipp. 387. *ἔχοντε*. Hom. Il. 5, 778. *τὼ δὲ βάτην* —. Hesiod. Op. 197. *Αἰδὼς καὶ Νέμεσις προλιπόντ' ἀνθρώπους*. 198. *καλυψαμένω*. 199. *προλιπόντ'*. Eccl. 1087. *ἕλκοντε*. Pl. 512. *ἀμφοῖν — τούτοιν ἀφανισθέντοιν*. Sed feminina forma est Ant. 2. *ζώσαιν*. El. 985. *ζώσαιν θανούσαιν τε*. OC. 445. *οὔσαιν*. 1111. *παρεστώσαιν*. Arist. Ran. 565. *δεισάσα*. Hom. Il. 8, 378. *προφανεῖσα* (qu. *προφανέντε*. v. schol.). Plat. Tim. 79 D. *οὔσαιν*. Politic. 311 B. *περιγενομέναιν*. 265 A. *τεταμένα*. Legg. III. 692 D. *διεφθαρμένα*. VI. 771 C. *ἀπονεμηθείσαιν*. Hom. Il. 8, 377. *νῶϊ — προφανεῖσα*. V. Cobet. V. L. p. 70.

1677. *οὐκ ἔστιν* T. *οὐκ ἔστι* A. B. K. L. Post *τί δ'* duo literae erasae sunt in L. *οὐκ ἔστιν ὑμῖν —;* Reisk. Lege *τί δ' ἐστίν; AN. οὐ γὰρ ἔστιν εἰκάσαι* (aut *ἔστ' ἐπεικάσαι*) —. Cf. ad 1704. Particula *μὲν* parum hic convenit. Hermanni correctio, ab Dindorfio et Meinekio recepta, valde improbabilis est.

1678. *εἰ πόθῳ* B. K. L. *εἰ πόθον* (ς. ω) T. *ἐν* Cant. Dind. Mein.

1679. *τί γὰρ* —] *ἀγγ.* praef. in L. a sec. m. lineola a pr. m.

1680. *ἄσκοποι — πλάκες*] The invisible regions (world). *πόντος*] *νοῦσος* Reisig. Schol. *ᾧτινι μήτε πόλεμος μήτε νόσος ἐπῆλθεν*.

1682. *ἐν*] Qu. *σὺν* ant *νιν*. *τινι* K. L. *τινὶ* T. *τίνι* B. *ἐν ἀχανεῖ τινι πόρῳ* conj. Mein., coll. Hesych. *'Αχανεῖ: ἀνανοίκτῳ*. Schol. *ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπολομένω*. Cf. Aesch. Sept. 860. *πάνδοκον εἰς ἀφανῆ* (*ἀχανῆ* Mein.) *τε χέρσον*. *φαινόμεναι* A. B. K. L. *φερόμεναι* T. *φερόμενον* Kunhardt. Dind. Cf. Arg. III. Arist. Pac. *φέρεται* (*φαίνεται* V.) *ἐν ταῖς διδασκαλίαις δεδιδαχὼς Εἰρήνην* etc.

1683. *τάλαινα*] *αν.* praef. in L. a m. sec. B. K. lineola in L. a pr. m. *ὀλεθρία*] *ὀλεθρίαν* L. Qu. *ὀλεθρίαιν*. Cf. Tr. 878.

1684. *ὄμμασιν* T. *ὄμμασι* B. K. L. *βέβηκε* B. K. L. *βέβηκεν* T.

1685. *ἢ τίν'* A. B. T. *ἢ τιν'* K. L. Qu. *πῶς γὰρ οὔ; τίν'* —. *τίνα ξέναν γᾶν* —.

1687. *ἀλώμεναι* B. L. *ἀλ.* K. T.

1689 sq. Wecklein conjicit, *οὐ κάτοιδα· κατά με φόνιος Ἀΐδας | ἕλοι τάλαιναν· ὡς ἐμοὶ βίος οὐ βιωτός*.

1689. Nulla personae nota est in B. K. L.

1690. *γεραιῷ* K. L. T. *γηραιῶς* B. Verba *πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῷ* del. Dind.

1691. *ὡς ἐμοὶ* [*γ' ὁ μέλλων*] *βίος* — Weckl.

1693. *δίδυμα — ἄριστα* A. B. K. L. *διδύμα — ἀρίστα* T.

1694. τὸ φέρον ἐκ θεοῦ] τὸ παρὸν — Sallier. Heath. Qu. τὸ δοθὲν ἐκ θεῶν. Cf. Phil. 1316. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν | τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. Aesch. Pers. 298. φέρειν χρὴ post καλῶς del. Elmsl. Dind. Mein. καλῶς et χρὴ del. Weckl.

1695. μηδὲν ἄγαν Dind. Mein. ἄγαν οὕτω mss. οὕτω del. Burton. Dind. Mein. Qu. μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθ'· οὔτοι —. Aut μηδὲ φλέγεσθ' ἄγαν (dochm.)· | οὔτοι etc. Aut μὴ φλέγεσθ' ἄγαν· οὐ κατάμεμπτ' ἔβητον. κατάμεμπτ' A. K. T. κατάπεμπτ' (μ supr. a m. ant.) L. κατα...πτ' (sic) B. ἐβήτην Elmsl. Dind. Mein. κατάμεμπτ' ἔβη σφῷν Bergk. κατάμεμπτος αἶσα Nauck. Qu. κατάμεμπτος οἶτος.

1697. Nulla personae mutationis indicatio est in L. ἦν τις B. T. ἦν τις ἦν K. L. Secundum ἦν ad prox. v. pertinere videtur.

1698. δ A. B. K. ὁ L. μηδαμῇ A. B. K. T. μηδαμῆι L. μηδαμὰ Br. δὴ φίλον ἦν φίλον Hart. ἦν in prox. praec. v. migrasse videtur.

1699. ὁπότε γε καὶ τὸν mss. ὁπότε γ' ἔτ' αὐτὸν Arndt. Qu. ὁπότ' ἔτι κεῖνον —. Aut εὖτέ γ' ἔτι κεῖνον —. Cf. 1656. 1760. 1763. 1768. κατεῖχον] Qu. ἔτ' εἶχον.

1700. πατὴρ (πατῆρ) B. πάτερ K. L. T.

1702. οὐδὲ γέρων B. K. L. T. οὐδὲ γὰρ ὢν Herm. Dind. οὐδέ γ' ἔνερθ' Bergk. Weckl. Jebb. οὐδέ περ ὧδ' Mein. (coll. Aesch. Cho. 504. οὐδέ περ θανών). οὐδὲ θανὼν (vel πεσὼν) conj. Elmsl. οὐδὲ γὰρ ὡς Linw. οὐδ' ἐκεῖ ὢν feliciter conjicit Jebb. Lege οὐδὲ γὰρ ὡς —. Cf. Ant. 1042. οὐδ' ὡς — παρήσω. Arridet etiam οὐδὲ θανών (Elmsl.).

1703. τάδε A. L. Ald. τᾷδε B. K. T. Dind. Mein.

1704. Qu. ἔπραξε — AN. ναί· ἔπραξεν —. Cf. ad v. stroph. 1677. οἷον ἤθελεν K. L. T. οἷον ἤθελε B. Qu. οἷα δὴ ᾿θελε, aut οἷά γ' ἤθελε, aut οἷα κἤθελε.

1707. αἰὲν] αι΄.έν (erasis duabus literis, fort. ει) L.

1708. ἄκλαυτον B. K. L. T. ἄκλαυστον A. R.

1709. ἀεὶ vulg. ἀνὰ (ut tmesis sit) Herm. Dind. Mein. καὶ conj. Mein. Qu. θαμά. σε καὶ τόδ' B. V. σε τόδ' A. K. L. T. τε τόδ' M.

1710. δακρύον A. B. L. Ald. δακρῦον K.

1712. τοσόνδ' K. L. T. τόσον Arndt. Mein. ἄχος. | ⏒ – ⏒ ⏑ – ⏑ ⏒ ⏑ – ⏑ ⏒ ἔρημος Dind. ἀφανίσαι — ἰὼ om. B.

1713. ἰὼ μὴ | γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρῃζες ἀλλ' | ἔρημος — μοι L. ἰὼ γᾶς — Nauck. Mein. ὤμοι γᾶς — Weckl. coll. Aj. 900—901. γᾶς A. B. K. L. T. γῆς V. ξένης B. T. V. ξένας A. K. L. ἔχρῃζες L. ἔχρηζες K.

1715 sq. Nulla personae nota in B. K. L. Wecklein conjicit, ὦ τάλαινα· τίς ἄρα με πότμος αὖθις | ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, πατρὸς ὧδ' ἐρήμας;

1716. αὖθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος (ut invectum huc ex 1735) delent Reisig. Lachmann. (Chor. syst. p. 237.) Mein. Dind. ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι Dind. (qui lacunam indicat post πότμος). ἔρημος ὧδε μοι θάνες Mein. ἀλαὸς ἔρημος — Reisk. ἔρημος ἄπορος Nauck. ὧδ' ἔρημος ἄπορος Weckl. αὖθις ὧδ' (ἄνολβος) Schmidt. Jebb.

1718. ἐπιμένει mss. ἐπαμμένει Herm. Dind. ἀμμένει conj. Mein. Qu. ἔτ' ἀμμένει, ut in Ant. 1296. Bergkius post ἐρήμας lacunam indicat.

1720. *Xo.* a m. ant. in L. γ' A. K. L. T. τ' B. V. ἔλυσε A. ἔλυσεν B. K. L. Cf. Eur. Iph. T. 679. τὸ μὲν γὰρ οὖν (εἰς vulg.) ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει — λύειν (λείπειν?) βίον. Suppl. 1007. ἐς Ἅιδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον βίοτον αἰῶνός τε πόνους. Propert. II. 9. 39. 'Figite certantes atque hanc mihi solvite vitam.' Qu. ἔκαμψεν. Cf. 91. ἐνταῦθα κάμπτειν τὸν ταλαίπωρον βίον. Eur. Hipp. 87. τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου. El. 956. πρὶν ἂν τέλος | γραμμῆς ἵκηται καὶ πέρας κάμψῃ βίου. Aut λέλοιπε. Aut ἐτέλεσεν. (Tr. 79. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν, etc. 1171. ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ | λύσιν τελεῖσθαι.) Aut ἀφίκετο τέλος — βίου. Cf. 1530. χὤταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ. 1621. ὡς δὲ πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο.

1723. λήγετ' αἰνοῦ τοῦδ' ἄχους Weckl.

1724—1730. Personae in A. ut in Ald. Per totum hunc dialogum lineolae tantum sunt in L.

1725. ῥέξωμεν B. K. L. T. V. ῥέξομεν A. M. R. Qu. *AN.* πάλιν, φίλα, συθῶμεν; ἢ τί ῥέξομεν; ἵμερος ἔχει μέ (τις). *ΙΣ.* τίς (οὖν); Gleditsch. Schmidt. *XO.* τίς B. *ΙΣ.* τίς T. ἵμερος ἔχει με τίς; φράσον conj. Mein.

1726. τίς] *Xo.* praef. a sec. m. in L.

1727. χθόνιον B. K. L. χθονίαν A. Ald.

1728. 1729. *ΙΣ.*] *Xo.* L. a m. sec.

1728. ἔγωγε A. B. K. L. T.

1729. θέμις δὲ —] Qu. θεμιτὰ δὲ —. Cf. ad 1758.

1731. Ante h. v. Bergkius lacunam notat.

1733. ἐνάριξον A. B. K. L. T. ἐπενάριξον Elmsl. Mein. Qu. ἄγε με κεῖσε καὶ ἐνάριξον. Aut ἄγε μ' ἐκεῖ καὶ τότ' ἐνάριξον. Post h. v. lacunam indicant Herm. Mein. Weckl.

1734. αἴ αἴ B. T. αἶ αἶ K. L. αἰαῖ (αἰαῖ) Gleditsch. Schmidt. Wecklein sic: *ΙΣ.* αἰαῖ. *AN.* – – ⏑ – ⏑ | *ΙΣ.* φεῦ φεῦ, δυστάλαινα etc. ποῖ A. B. K. L. πῇ M. Malim ποῦ.

1736. τλάμων A. B. K. T. τλάμον' (ο mut. in ω a corr.) L. τλάμον' Herm. Dind. Mein. ἔξω] Qu. ἄξω. Dicebant enim ἄγειν

βίον potius quam *ἔχειν*. Cf. ad Phil. 690. Sed Tr. 81. *βίοτον εὐαίων' ἔχειν*. Pind. Ol. I. 95. *ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον.*

1739. *καὶ πάρος ἀπεφύγετον. AN. τί (δή);* Gleditsch. Schmidt. *καὶ πάρος ἀπέφυγε. AN. τί;* Herm. Jebb. *ἀπεφεύγετον* A. B. K. L. T. *τὸ τί* om. B. K. T. Qu. *ἐλάχετε* (aut *ἐπέλιπε*) — *AN. τί;* Aut *ἔλαχε* — *AN. τὸ τί;*

1740. *τὰ* om. B. K. L. T. *πίτνειν* K. L. *πιτνεῖν* A. B. T. *τὰ σφῷν* Herm. Mein. *κακῶς*] Qu. *καλῶς*. Cf. ad El. 1466. Schol. *σφῷν. κακῶς ἡ ἀντωνυμία, διὸ τὸ χ.*

1741. *ὑπερνοεῖς*] *ὅπερ νοεῖς* Graser. Mein. Dind. Jebb. (At *ὅπερ* hic non convenit.) *ὑπεννοεῖς* recte Hermannus. Cf. Men. IV. 289. *χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.* Verbum *ὑπεννοεῖν* (to purpose secretly) occurrit Aelian. V. H. IV. 8., simplex *ἐννοεῖν* (to purpose) Aj. 115. OR. 330. Ant. 664. Eo facilius autem *ὑπεννοεῖς* in *ὑπερνοεῖς* transire poterat quod multo frequentiora sunt verba ab *ὑπερ* — incipientia quam ab *ὑπεν* —. Qu. *τί δῆτα περινοεῖς;* Cf. Ran. 958. *κἄχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα.* Thuc. III. 43. 2. *διὰ τὰς περινοίας*. Schol. Pac. 92. *ἔφη — μετεωρολέσχας τοὺς φιλοσόφους ὅτι τὰ οὐράνια περινοοῦσιν.*

1742. *μολούμεθ'* A. K. L. T. *βουλόμεθ'* B. V. *μολοῦμ'* T. Qu. *ὅπως μόλωμεν*. Cf. Aj. 428. *οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν | ἔχω.* Ant. 271.

1743. *μάτευε* A. L. T. *μάστευε* B. V. *μάντευε* (ut vid.) K. Ita Reiskius, *XO. μηδέ γε μάτευε. AN. μόγος ἐμὲ καὶ σάλος ἐπείγει.*

1744. *μόγος ἔχει* Choro cont. A. B. K. L. T. Ald. *XO.* K. *AN.* B. *ἔπει:* (sic) K. *ἐπεί* A. B. L. T. *ἐπεῖχε* Wund. Dind. *καὶ τὸ πάρος εἶχε* Mein. Requiritur simplex *εἶχε*.

1745. *XO.* B. Antigonae cont. T. Lineola personam indicans praefixa est in K. L. *πέρα* mss. *ἄπορα* Wund. Dind. Mein. *ἕτερα* conj. Mein. *τοτὲ δ'*] Qu. *τάδε δ'*. *ὕπερθεν*] *ὑπέρφεν* Blomf. Gl. Pers. 825. Recte. *Ὑπέρφεν* legitur Aesch. Pers. 820. Ag. 377. Eur. Phoen. 550. Herc. 1321. I. e. *ὑπεράγαν*. Confer *ὑπέρευ* .. *Ὕπερθεν* valet desuper.

1746. *ἆρα* A. Ald. *ἄρα* B. K. L. *ἐλαχέτην* Elmsl. Dind. Mein. Qu. *μέγ' ἄρα τι μέρος ἐλάχετ' ἄτης*. Aut *μέγα γε τὸ* (*μέγ' ἄρα τι*) *βάθος ἐλάχετ' ἄτης*. (Aesch. Pers. 713. *κακῶν ἰδεῖν βάθος.*) Cf. Eur. Hipp. 817. *κακῶν δ' ὁ τλάμων πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν.* Suppl. 826. *ἴδετε κακῶν πέλαγος.* Sophocles non sic absolute *πέλαγος* posuisset, nisi *κακῶν* aut aliquid simile additum esset.

1747. *ξύμφημι καὐτὸς* B. L. T. *ξύμφημ' αὐτὸς* K. delet Dind. *AN. ναὶ ναί. XO. φεῦ φεῦ* Gleditsch. Schmidt.

1748. *φεῦ φεῦ* L. *αἰαῖ* Dind. *μέλλομεν* B. K. V. *μόλωμεν* A T. Mein. *μέλωμεν* L. *μένωμεν* Schneid.

1749. *ἐς τί με* B. K. L. T. *τίν' ἔτι με* Herm. Mein. Dind.

1750. *τὰ νῦν* K. *τὸ νῦν* B. Ven. *τονῦν* V. *ταννῦν* A. L. T. *γ'* A. L. T. *δ'* B. om. K. Ven. Qu. *λοιπὴν ταννῦν βλέπειν δεῖ;*

1751. *Θη.*] *ΧΟ.* L. a m. ant. Correxit Heath. *θρήνων* K. L. M. corr. V. *θρῆνον* A. B. T. V. M. pr. *ἐν οἷς*] *ἐφ' οἷς* conj. Mein. Malim *ὅσοις* aut potius *ὅπου*. Scholiasta per *οἷς* — explicat. *οἷς* K. L. T. *οἷα* B.

1752. *ξυναπόκειται* A. K. L. *συν*. B. T. V. *νὺξ ἀπόκειται* Martin. *νὺξ παράκειται* Wecklein. *ξύν' ἀπόκειται* Reisig. Dind. *ξενία κεῖται* Mein. (coll. El. 91.) *ξενίων κεῖται* conj. id. Qu. *ὅσοις γὰρ χάρις ἡ χθονία μοῖρα γένηται* (aut *πέφανται*). Schol. *οἷς κεχαρισμένον ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν.*

1754. *ὦ* B. L. om. K. *προσπίτνομεν* K. *προσπίπτομεν* A. B. L. *προσπιτνοῦμεν* T. Qu. *προσπίτνομέν σε*. Sic Ph. 485. *προσπίτνω σε γόνασι*. 46. et saepe apud Euripldem. Sed altera constructio est Tr. 904. *βωμοῖσι προσπίτνουσα* (embracing). OC. 1157.

1755—1759. Nullae personarum notae, tantum lineolae, in L.

1755. *τίνος* — *χρείαν ἀνύσαι* Br. *τίνος* — *χρείας ἀνύσαι* Dind. *τίνας* — *χρείας ἀνύσαι* Nauck. *τίνος* — *χρείᾳ 'ξανύσαι* conj. Mein. Qu. *τίνος, ὦ παῖδες, χρείας; φράσατε* (*φράσατον*). Aut *τίνα μ'* (*δ'*), *ὦ παῖδες, χρείαν ἀνύσω;* Aut *τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἕνεκα;* Aut *τίνα δή, παῖδες, χρείαν ἀνύσαι;* Aut *τίν' ὅπως, παῖδες, χρείαν ἀνύσω; 'Ανύσαι* valet that I may effect it (for you).

1756. *τύμβον* — | *προσιδεῖν* — | *ἀλλ' οὐ* — B. K. L. T.

1758. *θεμιστὸν* (*σ'* eras.) *κεῖσε μολεῖτ* L. *κεῖσαι μολεῖν* A. *ἀλλ' οὐ θεμιτόν σοι κεῖσε μολεῖν* Herm. *ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν σφὼ* Mein. (qui *σφὼ* facile excidere potuisse putat ante *πῶς*). Equidem malim *ἀλλ' οὐ θεμιτὸν σφῷν κεῖσε μολεῖν* (aut *κεῖσε μολεῖν σφῷν*). Aut *ἀλλ' οὐ θεμιτὸν* (aut *οὐχὶ θέμις*) *κεῖσ' ἐστὶ μολεῖν.*

1761. *τούσδε* A. K. L. T. *τόδε* B. M.

1762. *μήτ' ἐπιφωνεῖν* —] Qu. *μήτε τι φωνεῖν* —. Cf. 1402. *τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα* (*τινι* Br.) | *ἔξεσθ' ἑταίρων*. Alioqui dativum post *ἐπιφωνεῖν* sequi oporteret.

1764. *καλῶς* L. Butler. *κακῶν* Herm. Dind. Mein. Cf. El. 1002. *ἄλυπος ἄτης*. OC. 1519. *γήρως ἄλυπα*. 786. *κακῶν ἄνατος*.

1766. *ἔκλυε* A. B. K. L. T. *ἔκλυεν* Elmsl. ad Med. 1050. Dind. etc. Recte, opinor. Cf. ad El. 96.

1768. *ΑΝ.*] Lineola est in L.

1769 sq. *Θήβας δ'* —] Hos versus spurios habent Ritter. Nauck.

1769. *ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ*] *Ταῦτ'* post *τάδ'* supervacaneum et inelegans est. Quare corrigendum forsan *νῷν ἂν ἀπαρκοῖ*, aut *χἠμὶν ἀπαρκεῖ*. Nisi quidem *ἀλλ' εἴπερ ἔχει* in praec. v. legamus. *ἀπαρκοῖ* B. L. T. *ἀπαρκεῖ* (s. *οῖ*) K.

1771. *διακωλύσωμεν* A. B. L. T. *διακωλύσομεν* K. *ἰόντα*] *ἰόντε* (fem.) Naber. Sed cf. Ant. 10. *πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά.*

1772. *τοῖσιν ὁμαίμοις*] *τοῖς ἡμετέροισιν ὁμαίμοις* Mein., qui systema claudere oportere paroemiacum monet secundum constantem Aeschyli et Sophoclis usum (v. Prom. 1053. 1062. 1070. 1079. Sept. 1065. 1070. Aj. 1416. Tr. 1263. 1279. Ph. 1431. 1468.). Nec male legeretur *τοῖσιν ὁμαίμοισιν ἀδελφοῖς*, aut *τοῖσιν ὁμαίμοις πρὸς ἑαυτῶν.*

1773 sq. Herwerden feliciter locum sic corrigit, *δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν ᾖ | πρόσφορά θ' ὑμῖν καὶ τῷ κατὰ γῆς, | ὃς νέον ἔρρει, | πρὸς χάριν* etc. Causa corruptelae fuerit exclusio literae *H* (*ᾖ*) post similem *N*. Ipse olim corrigendum suspicabar *δράσω — μέλλω πράσσειν πρὸς χάριν* (*πρόσφορα* gl. aut v. l.) *ὑμῖν | καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει· | οὐδὲν γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.*

1773. *ὅσ' ἂν* B. K. L. T. *ὅσα ἂν* A. Ald. Dicebant aeque *πάνθ' ὅσα* (*ὅσαπερ*) et *πάνθ' ὁπόσα.* Cf. OR. 77. *πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.* 1298. *ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ'.* Cf. Arist. Av. 119. *πάνθ' ὅσαπερ.* 719. *πάνθ' ὅσαπερ* (al. *ὅσα.* 1069. *ἑρπετὰ — πάνθ' ὅσαπερ ἔστιν* etc. Pac. 599. *τἄλλα θ' ὁπόσ'* (al. *ὅσ'*) *ἐστὶ φυτά.* Qu. *καὶ πάνθ' ὅσαπερ | πρόσφορ' ἂν ὑμῖν μέλλω δράσειν.*

1774. *πράσσειν*] Lege *δράσειν.* Futurum enim requiritur. *πρόσφορά θ' ὑμῖν*] Leg. *πρόσφορα χὐμῖν*, aut *ὑμῖν πρόσφορα.*

1775. *νέον* A. B. L. *νέος* K. *ἔρρεις* K. L. non A. B. T. Pertinet ς ad *νέον.* Verba *ὃς νέον ἔρρει* delet Weckl. Meinekius male legit — *ἔρρει. | πρὸς χάριν οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.*

1776. *οὐ γὰρ δεῖ* B. K. L. T. *οὐ δεῖ* Herm. Dind. Mein.

1777. *ἀποπαύετε*] Qu. *ἄγε παύετε.* *μήτ'* A. B. K. L. T. *μηδ'* Elmsl. *ἐπὶ πλείω* B. K. *ἐπιπλείω* L. T. Leg. *ἔτι πλείω* etc.

1778. *θρῆνον* A? T. *θρήνων* B. K. pr. L. V. *ἐγήρετε* B. Deesse nonnulla videntur ad integrum dimetrum conficiendum. Confer exitus similes fabularum Aj. Phil. El. Trach., in quibus omnibus anapaesti sunt ut hic.

ANTIGONE.

Arg. *κεῖται δὲ* —] Cf. schol. ad v. extr. (*ἰστέον*) *ὅτι διαφέρει* etc.

Pers. *ΑΙΜΩΝ*] Cf. v. *αἵμων*, Eur. Hec. 90. *εἶδον — ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν.*

1. κοινὸν] κλεινὸν Weckl., coll. OR. 8. 1207. 1235. El. 1170. Eur. Ph. 88.

2. ὅ, τι (comma ab al. m. ant.) L. ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς — ἐλλεῖπον conj. Dind., coll. 585. ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει. OR. 1496. τί γὰρ κακῶν ἄπεστιν; ἀνάπαυλαν οὐχὶ — Margoliouth, coll. Phil. 878. El. 873. Tr. 1255. (Qui ὁποῖον glossema ad ὅ τι in praec. v., fuisse suspicatur quod pristinam vocabulum extruserit. Cf. ad Aj. 988. Praeterea ἐλλεῖπον facile potuit in simile vocabulam ὁποῖον transire. Sed vix aptum hic videtur ἐλλεῖπον.) ἆρ' οἶσθα δὴ Ζεὺς conj. Mein. ἆρ' οἶσθά τι Ζεὺς — Madvig. Qu. ἆρ' ἔσθ' ὅ τι etc. (Utique nulla indicatio lectionis οἶσθα est in scholiasta, qui sic explicat ἆρά γε ἔστι τῶν ἀπ' Οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ Ζεὺς ἔτι ζώσαις ἡμῖν τελεῖ; — εἶπεν δὲ διττῶς, πρῶτον μὲν ὅ τι, ἔπειτα δὲ ὁποῖον, ἀρκοῦντος θατέρου.) Aut ἆρ' ἔστι γ' ὁ Ζεὺς — ὁποῖον. Aut ἆρ' οἶσθ' ὅτι — οὐκ ἐστὶν ὅ τι νῷν οὐκ ἔτι ζώσαν τελεῖ; Aut ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς — οὐκ ἔσθ' ὁποῖον νῷν ἔτ' οὐ (aut οὐχὶ νῷν) ζώσαιν τελεῖ. Aut ἆρ' οἶσθά γ' ὁ Ζεὺς — ὁποῖον οὐχὶ etc. Cf. Arist. Av. 1245. ἆρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει, etc. Eur. Fr. 140, 3. οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς.

3. τελεῖ A. L. τελεῖν K. ὁποῖον] ἐλλεῖπον conj. Dind.

4. ἄτης ἄτερ] ἄτης ἔχον conj. Porson. ἄτης γέμον conj. Herm. prob. Mein. ἀήσυλον (!) conj. Dind. ad Aesch. Prom. 1021. ἀτήσιμον conj. Dind. (coll. ὠφελήσιμος Aj. 1022. ἀκούσιμος "metri caussa" i. e. ἀκουστὸς Fr. 823., ἀρνήσιμος Ph. 74. Adde ἐξοικήσιμος OC. 27.). Et sic Wolff. ἄτης πέρα Weckl. Qu. ἀτηφόρον (ut θανατηφόρον αἶσαν Aesch. Cho. 363.). Vel ἄτης ἔχον. Vel οὔτ' ἀτηρὸν οὔτ' | ἄτιμον οὔτ' οὖν αἰσχρὸν ἔσθ'. Vel οὐκ ἔσθ' ὁποῖον οὐχὶ νῷν ζώσαιν τελεῖ. Vulgata venit fortasse ab ἀτὴρ (i. e. ἀτηρὸν), unde ἄτης. Ἄγη et ἄτη aliquando confunduntur. V. Blomf. ad Ag. 129.). Kvicala confert Aj. 1004. ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς. Cf. Tr. 48. πημονῆς ἄτερ. Aesch. Sept. 683. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ. 1010. μομφῆς ἄτερ. Aesch. Eum. 934. τὸ μὲν ἀτηρὸν (ἀτήριον mss.) | χώρας κατέχειν (ἀπέχειν?), τὸ δὲ κερδαλέον | πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.

5. οὐ A. K. οὐχὶ L. pr. Cf. 1156. οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν — αἰνέσαιμ' etc. Eur. Fr. 140. οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' (τόθ' mss.) ἡδονῆς. Qu. ὁποῖον οὐ | τὸν σόν τε κἀμὸν λαγχάνονθ' ὁρῶ βίον. Aut ὁποῖον ἐκ | τῶν σῶν —. ἄτιμον] Qu. ἀτηρόν.

6. τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ —] Qu. τοῖς σοῖς τε κἀμοῖς ἐνὸν —. ἐγὼ] ἤδη Weckl.

7. καὶ νῦν τί τοῦτ'] καὶ νῦν τοιοῦτ' Naber. Schol. ἐγκλιτικῶς προσενεκτέον (προεν. recte Naber) τὸ τι.

9. ἔχεις τι κεἰσήνουσας;] Qu. ἔχεις τι ἢ εἰσήκουσας;

10. Fort. στεῖχόν τι — κακόν. Corruptela στείχοντα pro στεῖχόν τι facilis fuit, qua facta κακὸν in κακὰ mutandum erat.

13. *δύο* A. K. *δύω* (supr. *ο* ab al. m.) L.

15. *Ἀργεῖος* A. K. *ἀργείων* (supr. *ῖος* ab al. m. ant.) L.

17. *ἀτωμένη*] Fort. *ἀσωμένη*, quod Hesychius per *λυπουμένη*, explicat, ut *ἄση* per *λύπη*. V. Elmsl. ad Med. 240.

18. *ἤδειν* A. K. *ἤιδειν* L. *ἤδη* Br. (ex schol. *ἀντὶ τοῦ ἤδεα*). Cf. 448. 460.

19. *οὕνεκ'* mss. et vulg. Lege *εἵνεκ'*.

20. *καλχαίνουσ'*] *χαλκ.* A. K.

23. *Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λόγος* (*νόμος* aut *δίκη* conj.), *κατὰ χθονὸς* | *ἔκρυψε* Dind. III. (qui totum v. om. in ed. II.) *Ἐτεοκλέα μὲν σὺν δίκῃ κατὰ χθονὸς* | *ἔκρυψε* Aug. Jacob. Meinekius ejici versum vult. Qu. *Ἐτεοκλέους μὲν, ὡς λέγουσι, τὸν νέκυν* | *χρησθεὶς δίκῃ τε καὶ νόμῳ* etc. Cf. 26. Aut *Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσιν, ἐνδίκως* (aut *λέγουσι, πανδίκως*) etc. *ὡς λόγος*] Qu. *ὡς νόμος* (Kayser), aut *ἐνδίκως*, aut *σὺν δίκῃ*.

24. *σὺν τύχης* | *χρήσει δικαίᾳ* (juste fortuna utens) Madvig. *κρίσει δικαίᾳ* Nauck. *μνησθεὶς δίκης δὴ* Weckl. *χρῆσθαι δικαιῶν* Margoliouth. *χρηστὸς* pro *χρησθεὶς* Seyf. Qu. *χρησθεὶς δίκῃ τε καὶ* —. Cf. 213. *νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που μέτεστί σοι.* Eur. Iph. A. 316. *οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλε.* Med. 524. *καὶ δίκην* (*δίκῃ τ'*?) *ἐπίστασαι* | *νόμοις τε χρῆσθαι.*

25. *νεκροῖς*] *θεοῖς* conj. Pote.

27. *ἐκκεκηρύχθαι* K. L.

28. *κωκυσαι* A. *κωκύσαι* K. L. pr.

29. *ἄταφον ἄκλαυτον* K. L. M. Seyf. *ἄκλαυστον ἄταφον* A. *ἄκλαυτον, ἄταφον* Dind. Eadem varietas lectionis est in Eur. Hec. 30. *ἄκλαυτος, ἄταφος.*

30. *εἰσορῶσι* mss. *εἰσορμῶσι* anon. ap. Burton. *εἰσορῶσι πρὸς χρείαν βορᾶς* Margolioth. Qu. *εἰσορῶσιν ἐς χάριν βορᾶς.* (Cf. Aj. 400. *ἀμερίων — βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν. Χάριν* et *χαρὰ* confusa sunt Eur. Or. 159. etc.) Cf. Tr. 179. *στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.*

31. *Κρέοντά σοι* mss. vulg. *Κρέοντα σοὶ* Schaef. Dind. Seyf.

33. *τοῖς μὴ εἰδόσι* A. *τοῖς μὴ εἰδόσιν* K. *τοῖσι μὴ εἰδόσι* Heath. Monk. ad Hipp. 1331.

34. *προκηρύξοντα* A. *προκηρύξαντα* (sup. *ο*) K. *προκηρύξαντα* (*προκηρύττοντα* pr.) L. Quod ad *προκηρύσσοντα* ducit, quae fortasse vera lectio est.

36. *ἐν πόλει*] Qu. *ἐκ πόλεως* (at the hand of the state).

37. Qu. *δείξει* pro *δείξεις.*

38. *εἴτ'* L. *εἴτ' ἐξ* K. *εἴτ'* (sup. *ἐξ*) A. Qu. *ἢ 'ξ ἐσθλῶν.*

39. Qu. *τί δ', ὦ ταλαῖφρον, πρᾶγμ' ἂν ἐν τούτοις ἐγὼ* etc. Aut — *ἔν γε τοιούτοις ἐγὼ* etc. Aut potius *εἰ τάδ' ἔσθ' οὕτως.*

40. *ἢ θάπτουσα* A. K. *ἢ θάπτουσα* (*γρ. καὶ ἢ 'φάπτουσα*) L. *ἢ 'φάπτουσα* Br. *εἴθ' ἅπτουσα* Porson. *κλάουσ' ἂν ἢ θάπτουσα*

Haakma Adv. Crit. p. 85., coll. 26 sq. *τὸν δ' — ἐκκεκηρύχθαι τὸ μὴ | τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα*, etc. et 44. *ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει; κλύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα* Heath. *λέγουσ' ἂν ἢ πράσσουσα* Eldick. *ποιοῦσ' ἂν ἢ παθοῦσα* V. D. in Class. Journ. VII. 244. *ἢ 'φάπτουσα* al. recepit Dind. (Sed alienum ab hoc loco est compositum *ἐφάπτειν*.) *ἅπτουσ' ἂν ἢ λύουσα* T. Halbertsma, qui post Nauckium jure simplex verbum *ἅπτειν* hic requiri monuit. Aut potius *λύουσ' ἂν ἢ δέουσα*. Cf. S. Matth. Ev. XVI. 19. *ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς — ἔσται λελυμένον* etc. XVIII. 18. et Joann. Ev. XX. 23. Leg. *ἢ πεδῶσα*. (Cf. Aj. 676. *ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος | λύει πεδήσας*. OR. 1351. *ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας — ἔλυσεν*.) Aut *ἢ χἄπτουσα*. *προσθείμην*] Lege *προσθείην*.

42. *ποῦ γνώμης ποτ' εἶ* A. *ποῖ* K. L. Qu. *ποῖ γνώμης φέρει;* Cf. El. 922. *οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει*. OC. 170. *ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;* Arist. Av. 1638. *ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;*

43. *σὺν* K. Dindorfius connectit *ξὺν τῇδε — χερί* (mecum). Male. Pro *χερὶ* Meinekius proponit *ἄθρει* aut *ὅρα*. Qu. *χεροῖν*. Cf. Aj. 1047. *τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν | μὴ ξυγκομίζειν*.

ἢ A. *εἰ* (supr. *ἢ* ab al. m. ant.) L. Erfurdt et Seyffert virgulam post *σφ'* omittunt, *ἀπόρρητον* masculinum habentes. Schol. *τὸν ἀπηγορευμένον καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ;*

45. *τὸν γοῦν ἐμὸν τὸν σόν τε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς* conj. Mein. Qu. *τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ σόν γε, κἢν σὺ μὴ θέλῃς*. Repetitio articuli suspicionem movet. Dindorfius stichomythiae servandae causa ex duobus versibus unum fecerit, *τὸν γοῦν ἀδελφὸν οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι*. Schol. *Δίδυμός φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἑξῆς στίχον νενοθεῦσθαι*. Versum excludunt Cobet. Seyf.

47. *ὦ*] *ὢ* (accentus a rec. m.) L.

48. *μ'* om. K. L. Qu. *τῶν γ' ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα*. Cf. El. 536. *ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν*.

51. *διπλὰς* K. *διπλᾶς* A. L. (ut vid.) *ἀμπλακημάτων*] Metrum *ἀπλακήματα* (*ἀμπλ.* mss.) requirit Aesch. Eum. 871. Fortasse semper scribendum est *ἀπλάκημα, ἀπλακεῖν, ἀναπλάκητος*, etc. Similiter *ὄμβριμος* pro *ὄβριμος* exhibent mss. Aesch. Ag. 1411. etc.

53. *ἔπος* K. *ἔπος* (*πάθος* supr. ab S.) L. *πάθος* (*γρ. ἔπος*) A.

55. *δύο* K. L. pr. *δύω* corr. a m. ant. *δύω* A.

56. *αὐτοκτονοῦντε* K. diserte. *αὐτοκτενοῦντε* A. L. T.

57. *ἐπ' ἀλλήλοιν* A. *ἐπαλλήλοιν* K.? Herm. Dind. Seyf. (Cf. Phil. II. p. 66. *προχέας θερμὰ καὶ ἐπάλληλα δάκρυα*. Hesych. *ἐπαλλήλων*: *ὁμοίων*. Confer epithetum *ἀλλοπρόσαλλος* Hom. Il. 5, 831. *ἐπ' ἀλλήλων χεροῖν* aut *ἐπ' ἀλλήλοιν χερὶ* conj. Mein. Qu. *ἐπ' ἀλλήλοιν χερί*. (*Χεροῖν* fortasse scriptum est ut concordaret cum

vicino *ἀλλήλοιν*.) Aut *κατειργάσανθ' ὑπ' ἀλλήλοιν χεροῖν* (by the hands of one another). Cf. schol. ad v. 14. *διπλῇ χερί τῇ ὑπ' ἀλλήλων*. Aesch. Sept. 821. *ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ*. Cf. 14. *διπλῇ χερί*.

58. *νώ*] *νῶ* L. *λελειμμένα*] Qu. *λελειμμένω*. V. Dind. ad OC. 1113. *δ'* L. add. a m. rec. om. Nauck. Seyf.

60. *ἢ κράτη*] *καὶ κράτη* conj. M. Axt. prob. Seyf. Naber, coll. 173. OR. 237. *κράτη τε καὶ θρόνους*. El. 689. Anglice, authority.

62. *μαχομένα* A.

63. *ἀρχόμεσθ'* A. L. *ἀρχόμεθ'* K. *κρεισσόνων* A. *κρειττόνων* (supr. *σσ* ab al. m. ant.) L.

69. *ἔτι*] Suspectum. Qu. *σύ γε*, aut *σύ τι* (aut *νιν*), aut *γέ τι*.

70. *πράσσειν*] Qu. *θάπτειν*. Post *γ'* duo literae erasae in L. *ἐμοί γ' ἂν* conj. Mein. *ἀμνήμονος* pro *ἂν ἡδέως* Weckl. *ἀσμένης* pro *ἡδέως* Lehrs. et Herwerden ad OR. 740. coll. Tr. 18. Supple *ἐμοί*. Cf. 436. *ἅμ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα*.

71. *ὁποῖά σοι* A. K. L. *ὁποία σοι* T. Qu. *ἀλλ' ἴσθ' ὁποία δὴ θέλεις*. Aut *γίγνωσχ'* (*δράσεις*) *ὁποῖά σοι δοκεῖ*. Si sincerum est *ὁποία*, *ὁποία σοι δοκεῖ* pro *ὁποία βούλει* positum esse statuendum erit. Schol. *τοιαύτη γενοῦ ὁποία καὶ βούλει*.

73. *φίλη μετ' αὐτοῦ*] Qu. *φίλη γὰρ αὐτοῦ* —.

76. *αἰεὶ* A. K. L. *σοὶ* mss. *σὺ* Elmsl. Dind. Nauck. *τοῖς κάτω*] Qu. *τοῖς ἐκεῖ*. Cf. ad Aj. 1372.

78. *ἐγὼ μὲν*] I indeed, I at least. Quum pronomen requiri videatur, legendum forsan *οὔ σφ' ἄτιμα*, aut *νιν* pro *μὲν*, substituendum, quo facile carere possumus.

80. *προὔχοιο* K. L. non A. *τάφον*] Qu. *τύμβον*. Cf. 1204. *τύμβον — χώσαντες*.

82. *οἴμοι, ταλαίνης ὡς* — (sic) Steph. Qu. *οἴμοι τάλαιν', ἄγαν* —, aut *οἴμοι τάλαινα, σφόδρ'* —, aut *οἴμοι, ταλαῖφρον* (ut in 39.), *ὡς* —. Cf. El. 920. *φεῦ τῆς ἀνοίας; ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι*.

83. *βίον* A. K. *πότμον* (*γρ. βίον* ab S.) L.

85. *τοὔργον* A. K. Qu. *κρύψον· ὡς δ' αὔτως ἐγώ*. Hom. Od. 9, 31. *ὣς δ' αὔτως Κίρκη* etc.

86. *πολλὸν*] *μᾶλλον* (aut potius *πλεῖον*) Porson. ad Hec. 624. Cf. Tr. 1196. *πολλὸν δ' ἄρσεν' — ἔλαιον*. Qu. *μᾶλλον ἐχθίων*, ut in Herod. I. 32. *μᾶλλον ὀλβιώτερος*. Phil. 631. *τῆς κλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης*. Eur. Hec. 377. *μᾶλλον εὐτυχέστερος*. Hipp. 485. *αἶνος μᾶλλον ἀλγίων κλύειν*. Qu. *πολὺ γάρ*.

89. *μάλιστ' ἀδεῖν* K. L. *μάλιστ' ἀδεῖν* A.

90. *εἰ καὶ δυνήσει γ'*] Qu. *εἰ δὴ δυνήσει γ'*, aut *εἴ τοι δυνήσει γ'*.

93. *ἐχθρανῆι* (*γρ. ἐχθαρῆι* a rec. m.) L. *ἐχθαρῇ* A. K. Ald. Klotz (ad Hel. 944.) *ἐχθαρεῖ* hic praefert ob sequens *ἐχθρά*.

94. *προσκείσει δίκῃ*] *προσκείσει κάσει* Dind. *πρὸς δίκης ἔσει* Herwerden.

95. ἔα με] Legendum ἔα 'μὲ, ut ostendit sequens ἐξ ἐμοῦ.

96. γὰρ οὐ] γὰρ οὖν Elmsl. ad Med. 804. Seyf. "Recte fortasse," Dind.

97. μὴ οὐ καλῶς K. L. μὴ (sup. οὐ) καλῶς A.

100. ἀελίοιο A. K. ἀελίου L. pr. (in textu et lemm. schol.) ἀελίοιο L. corr. a m. ant. ἀελίου, τὸ — Dind. III. Genitivi in οιο non raro apud tragicos occurrunt. Sic 'Αελίοιο Eur. Or. 812. Qu. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ φίλιστον (aut ἀελίοιο, φίλιστον) —, aut ἀκτὶς ἀελίου, πολὺ λῷστον. Cf. ad v. ant. 117. Cf. 1127. διλόφοιο (διλόφου the mss.). Eur. Hec. 467. καλλιδίφρου (καλλιδίφροι' Pors.) 'Αθαναίας.

102. πρότερον A. προτέρων K. L. Cf. Arist. Eq. 1355. ταῖς πρότερον (προτέραις al.) ἁμαρτίαις. Av. 599. οἱ πρότερον (πρότεροι al.) Eccl. 985. ἐπὶ τῆς προτέρας (sic R. πρότερον B. Γ.) ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν. Herod. II. 161. ἐγένετο εὐδαιμονέστατος τῶν πρότερον (προτέρων unus ms. inferior) βασιλέων.

104. βλεφαρίς] Annon βλέφαρον? Cf. Eur. Phoen. 546. νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Διρκέων K. non A. L. ὕπερ A. K. L.

106. 'Αργόθεν] 'Αργογενῆ Wolff. ἀπ' 'Αργόθεν Erf. Seyf. Leg. (τὸν) 'Αργόθεν —. φῶτα βάντα] ἐκ φῶτα βάντα (i. e. ἐκβάντα) Herm. Dind.

108. πρόδρομον] Qu. πρότροπον (cf. προτροπάδην). ὀξυτόρῳ A. K. L. ὀξυτόνῳ aut ὀξυκρότῳ conj. Nauck. ὀξυτόρῳ ('freno lupato') Welcker. apud Herm. Praef. XVII. Qu. ὀξυτόμῳ, sharp-cutting.

110. ὃν A. K. L. ἁμετέρα A. ἡμετέρα γᾷ mss. γῇ Dind. III. Πολυνείκης mss.

111. Meinekius dipodiae anapaesticae lacunam indicat.

112. ἤγαγε· [κεῖνος δ'] Weckl. ex schol. ἐξήλασεν· ἐν δ' ὀξέα Weckl.

113. αἰετὸς mss. ἀετὸς Dind. εἰς γᾶν mss. Suspectum. ἐς γῆν Herm. Dind. ἀετὸς εἰς γᾶν ὡς ὑπερέπτα Seyf. Qu. αἰετὸς ὣς γᾶς ὑπερέπτα (aut γαῖαν ἐπέπτα). εἰς A. K. L. ὡς (post γᾶν) A. ὡς K. L. ὑπερέπτα L. ὑπερέπτη Dind.

114. στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων] πτὰς δ' — recte Naber, saepe confundi πτ et στ admonens.

115. γένος] Fort. τόκος (Hipp. 10.), aut τέκος (Iph. T. 239.).

116. κορύθεσσιν K. L. κορύθεσσι A.

117. φονίαισιν A. K. φονώσαισιν Boeckh. Both. Dind. Restitui φονίαισιν. Cf. ad v. str. 100.

118. γένυσιν πλησθῆναι] γένυν ἐμπλησθῆναι Naber, coll. Theocr. XIV. 69. εἰς γένυν (ῠ) ἕρπει. Correctio admodum probabilis.

119. Legerim ἑπτάπυλον πόλισμ' (πόλισμ' etiam Nauck. Praef. Phil. ed. VI.). Aut ἑπτάπυλον πόλιν. Cf. 100. Phil. 1423. τὸ Τρωϊκὸν πόλισμα. OC. 1496. Ant. 101. ἑπταπύλῳ — Θήβᾳ. Eur. Herc. 782.

ἑπταπύλου πόλεως. Phoen. 79. ἑπτάπυλα τείχη. Bacch. 917. πόλισμ' ἑπτάστομον. Suppl. 401. ἀμφ' ἑπταστόμους πύλας. Phoen. 294. ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός. 629. ἑπτάστομον πύργωμα. Herc. 543. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον — κράτος. Phoen. 252. ἑπτάπυργος γαῖα. 755. ἑπτάπυργον ἐς πόλιν. 1085. ἑπτάπυργοι περιβολαί. 1065. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς. Soph. Fr. 705. Θήβας — τὰς πύλας ἑπταστόμους. Locutio ἑπτάπυλον στόμα absurda est. Istud στόμα a v. l. aut glossemate ἑπτάστομον venit.

122. πλησθῆναί (τε) Tricl. Dind. πλησθῆναί (τι) Weckl. Qu. πλησθῆναί σφε.

124. Qu. τοῖος ἀμφί νιν ⏑⏑–. ἐτάθη] Qu. ἐχύθη. Cf. Trach. 853.

125. ἀντιπάλωι (supr. ου a m. ant.) L. ἀντιπάλῳ (sup. ead. m.) A. ἀντιπάλου K. δράκοντι K. δράκοντι (supr. ος a m. ant.) L. et (sup. ος ead. m.) A. Qu. πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλου | δυσχείρωμα δράκοντος.

126. δυσχείρωμα] Qu. δυσχείρωτα (adv.). Pollux (II. 154.) δυσχείρωτα ex Demosthene affert.

128. ὑπεχθαίρει K. non L. ἐσιδὼν A. εἰσιδὼν K. L.

129. πολλῷ ῥεύματι] Qu. ῥεύματι πολλῷ. V. Elmsl. ad Med. 1050. Correctionem meam probat Wecklein. προσνισομένους A. K. L. προσνισσομένους T.

130. καναχῆς L. καναχῇ θ' Emper. Dind. καναχῆς θ' Weckl. Qu. χρυσοῦ καναχῇ θ'. ὑπεροπτίας A. (supr. ὑπερόπτας ead. m.) K. T. ὑπεροπτίας (ὑπερόπτας in marg. a m. ant.) L. Gl. T. ὑπέρφρονος. χὐπεροπλίαις Br. ὑπεροπλίαις Vauv. Seyf. (Cf. Hom. Il. 1, 205. ἧς ὑπεροπλίῃσι etc. 2, 564.) χρυσοῦ καὶ καναχῆς ὑπερόπτης Madvig. Qu. πιστὸν Καπανῆ' ὑπεροπλίαις. Aut Καπανῆ' αὐχοῦνθ' ὑπεροπλίαις. Καπανῆα ut Πηλῆα, Ἰδομενῆα, βασιλῆα, βασιλῆας (Eur. Or. 829.), etc. Καπανῆος est Hom. Il. 2, 564. 4, 403. 5, 319.

131. ῥιπτεῖ A. K. L.

133. ὁρμῶντ'] Qu. μαιμῶντ'. Ὁρμᾶν active transitivum est Aj. 175. Sensu intransitivo media voce semper utitur Sophocles.

134. ἀντίτυπα A. K. ἀντίτυπα (supr. πως, non πος, a m. recentissima) L. ἀντιτύπᾳ Porson. Dind. Seyf. ἀντίτυπος Tricl. Nauck. ἀντιτυπὰς Wieseler. Bergk. Scholiasta videtur ἀντίτυπος legisse. "Sophocles ἀντιτύπᾳ praetulisse videtur, ne γᾷ epitheto careret, quae apte dicitur 'repercussa' sive 'resonans.'" (Dind.) Sed ἐς γῆν sine epitheto habemus 113. Lege ἀντιτύπῳ (resounding, reverberating). Aut ἀντίτυπος passivo sensu (repercussus), ut στόνος ἀντιτύπος est Phil. 693. στόνον ἀντίτυπον. 1460. Blomfield (Gl. Sept. 517.) ἀντίτυπος explicat contra feriens. Ἀντίτυπος modo activo modo passivo usurpari videtur, striking against, aut struck against (repercussus). V. Ruhnk. ad Tim. p. 175. Suid. in ἀντιτυπῆσαι. ἐπὶ γᾷ] ἐπὶ γᾶν al. Fortasse recte. πέσεν ἀνθρακωθεὶς (aut αἰθαλωθεὶς) Wakefield S. C. § 91. Cf.

Eur. Suppl. 641. *Καπανέως γὰρ ἦν λάτρις,* | *ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ.* *τανταλωθείς*] Qu. *τανταλιχθείς*. Hesych.: *ἐταντάλίχθη· ἐσείσθη.*

135. Interpunxerim sic, —, *πυρφόρος ὃς* etc.

138. *τὰ μὲν*] *τὰ τοῦδ'* Wolff. *εἶχε δ' ἄλλος* (sc. Jupiter) *τὰ μέν, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις* Erf. Seyf. *εἶχε δ' ἄλλᾳ τάδ' ἄρ', ἄλλα* — Weckl. *εἶρχε* Par. Ven. *τὰ μὲν* A. K. L. (*μὲν* a m. ant. supra literam deletam, supra quam aliae duo scriptae fuerant, nunc erasae).

139. *ἄλλα τὰ δ'* A. K. *ἄλλᾳ τὰ δ'* L. *ἄλλα τάδ'* A. T. *ἄλλους* Par. Ven.?

140. *δεξιόχειρος* L. pr.

141. *γὰρ* om. A. non K. L.

147. *κοινοῦ*] Qu. *κοινόν*. Cf. El. 1135. *τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.*

149. *ἀντιχαρεῖσα*] Qu. *ἄρτι χαρεῖσα.*

150. *ἐκ μὲν δὴ*] *ἀκμὴ δὴ* Seyf. Qu. *ἐκ μὲν δεῖ.* Aut *νῦν δὴ δεῖ.*

151. *τῶν νῦν*] *πᾶς νῦν* nescioquis (Muff?). *θέσθε* (*θέσθω* pr.) L. *λησμοσύνην* A. K. L.

153. *παννύχοις* A. K. L. *ἐλελίζων* A. K. L. *ἐλελίχθων γρ.* ab S. Qu. *ὁ Θήβας δὲ θαμίζων* (*πελάζων, σεβίζων*), aut *ὁ Θήβας δ' ὄνομ' ἴσχων* (cf. OR. 210. *τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω, τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, οἰνῶπα Βάκχον εὔιον*). Aut *ὁ Θήβας δὲ κρατύνων* (OR. 14. *ὁ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς*). Aut *ὁ Θήβαισι δ' ἀνάσσων.*

154. *βακχεῖος* A. K. L.

156. *Κρέων ὁ Μενοικέως,* | *νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις* Dind. (*Κρέων* monos., ut *θεῶν*). *Κρέων ὁ Μενοικέως κρείων νεοχμὸς* Seyf. *οἴκων ἔξω ταγός* supplet Wolff. Qu. *παῖς ὁ Μενοικέως* (gl. *Κρέων*).

158. *τινὰ δὴ* A. L. *τίνα* (om. *δὴ*?) K. Lege *τίνα δὴ —;* Et sic Seyf. *ἐρέσσων*] *ἑλίσσων* Herwerden 1855. Bergk. prob. Weckl. Quod et ipse conjeceram. Cf. 231. et ad Aj. 251.

162. *τὰ μὲν δὴ πόλεως*] Lege *τὰ τῆς πόλεως μὲν —.* *πόλεος* A. *πόλεως* K. L. Genitivus *πόλεος* occurrit OC. 541. (mel.) Aesch. Suppl. 340. *αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος* (*πόλεως πρύμναν*?) *ὧδ' ἐστεμμένην.*

167. Post h. v. Wecklein hujusmodi aliquid excidisse arbitratur, *τούτῳ βεβαίους ὄντας αὖ παραστάτας.*

168. *διώλετ'* A. L. *διώλετο* K. *τοὺς κείνων ἔτι*] *τοὺς κείνου διπλοῦς* Herwerden, coll. El. 539. *ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ;*

169. *ἐμπέδοις*] *ἐμπέδους* Hart. Nauck. Seyf. Cf. Aj. 640. *συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος.* Tr. 827. OC. 1674. *πόνον ἔμπεδον εἴχομεν.* Qu. *εὐμενεῖς φρονήμασιν.* (Eur. Alc. 212. *οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,* | *ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι*).

171. παίσαντες ("literae αισ duabus literis elutis substitutae ab S.") L. πλήξαντες conj. Mein., coll. Aesch. Sept. 961. παίσας ἐπαίσθης (de iisdem duobus fratribus), et locutione de Hercule apud Hesych. v. πλήξαντα: πλήξαντα καὶ πληγέντα. prob. Schmidt. non Nauck.

173. ἔχω] Lege νέμω. Cf. OR. 237. ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω. Aj. 1015. ὡς τὰ σὰ | κράτη θανόντος καὶ νόμους (θρόνους?) νέμοιμι σούς. πάντα] Qu. ταῦτα. Sed cf. Phil. 142. πᾶν κράτος.

174. ἀγχιστεῖα] Solennis formula est κατ' ἀγχιστείαν. Isaeus I. 45. διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν. Dem. p. 1051. Arist. Av. 1661. Plat. Legg. 924 D. πρὸς δὲ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν. E. τὸ γένος ἀεὶ πορευέσθω κατ' ἀγχιστείαν. Cf. ad Av. 1752.

175. ἐκμαθεῖν] ἐμμαθεῖν (supr. κ a m. pr.) L.

180. ἐγκλείσας A. L. ἐκκλείσας K. pr.

182. μεῖζον L. pr. μείζον' corr. a m. rec. ἀντὶ] Lege κτῆμα. αὑτοῦ] αὐτοῦ A. K. L.

183. λέγω] νέμω F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Pers. 492. θεοὺς τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ. Eur. Andr. 210.

185. σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν] Qu. σιωπήσαιμ' ὁρῶν ἄτην τινὰ —.

186. στείχουσαν ἀστοῖς] Demosthenes (19, 248.) στείχουσαν ἆσσον legisse videtur, ut Dobraeus notat Adv. I. 436.

187. ποτ'] πότ' L. χθονὸς] πόλεως supr. a m. pr. L. Qu. δυσμενῆ χθονί. Sic Ph. 585. Ἀτρείδαις δυσμενής. Ant. 212. τὸν εὐμενῆ πόλει.

188. γινώσκων A. K. L. Ald.

189. ἐστὶν K. L. ἐστιν A.

190. τοὺς φίλους ποιούμεθα] θεοὺς φίλους — Herwerden.

191. αὔξω L. αὔξων A. K. Cf. Eur. Suppl. 507. ἣν (πόλιν) αὔξειν χρεών.

192. τῶνδε A. L. τῶδε K.

193. τῶν A. τῶνδ' K. L. R. Aug.

195. δορὶ (supr. χε ab S., i. e. χερὶ) L. δόρυ A.

196. ἐφαγνίσαι K. L. Reisk. ἀφαγνίσαι A. conj. Nauck.

197. Versus suspectus Nauckio.

198. Πολυνείκην A. K. L. Lege Πολυνείκη. Cf. OC. 375. Elmsleius (Quart. Rev. XIV. 453.) legerit ubique Πολυνείκη (non Πολυνείκην), Διομήδη, Γανυμήδη, Κλεισθένη, Εὐκράτη, Φιλοκράτη, Διοπείθη, Ἀντισθένη, Παλαμήδη, etc.

199. γῆς (sup. ν) K.

201. κατ' ἄκρας A. K.

203. ἐκκεκηρύχθαι τάφῳ] ἐκκεκήρυκται — Musgr. Dind. ἐκκεκηρῦχθαι λέγω conj. Nauck., ut in parodia Carneadis apud Diog. L. 4, 64. τοῦτον σχολῆς ποτ' ἐκκεκηρύχθαι λέγω, quamvis satis

probabile sit Carneadem λέγω pro τάφῳ substituisse, ut consilio suo inserviret. Herwerden (Anal. Trag. p. 201.) hunc versum interpolatum esse putat, quum τάφῳ non congruat cum κωκῦσαι. Quae sequuntur a λέγω (198.) pendere arbitratur.

204. κωκῦσαι A. L. κωκύσαι K.

206. αἰκισθέν τ' A. et (ut vid.) K. Reiske. Recte. Cf. Tr. 1056. διέφθαρμαι (διέφθαρται al.) δέμας. Pind. P. III. 62. πυρὶ περθόμενοι δέμας. Eur. Hipp. 1238. σποδούμενος — φίλον κάρα. Xen. An. IV. p. 308. διεφθαρμένοι ὑπὸ τῆς χιόνος τοὺς ὀφθαλμούς. Cf. Moschion. trag. 8, 1. τί κέρδος οὐκέτ' ὄντας αἰκίζειν νεκρούς;

210. ἐξ ἐμοῦ A. K. ἔκ γ' ἐμοῦ A. ἔκ γ' ἐμοῦ (γρ. ἐξ ἐμοῦ in marg. ab S. male ab Elmsleio ad 207. relatum) L.

211. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει] σὲ — Toup Em. I. 83. (Cf. Aj. 584. οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη. Arist. Ran. 103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;) σὺ ταῦτα δράσεις Nauck. Qu. εἰ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως, περὶ | τὸν νόμῳ γε etc. κρέον A. κρέων L. ποιεῖν Martin. ποεῖν Schubert. κυρεῖν Seyf. Cf. ad 1098. Κρέων additur 156. OR. 69. omittitur OR. 85. 1503.

212. κἀς Dind. (Fortasse recte). ἐς τόν τε δύσνουν conj. Weckl.

213. πού τ' ἔνεστί σοι A. K. L. που πάρεστί σοι Dind. που μέτεστί σοι conj. Mein. σοί γ' ἔνεστί που Bergk. Nauck. Qu. παντί που πάρεστί σοι. Aut παντὶ δή που 'ξεστί σοι.

215. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε mss. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἶτε Dind., qui confert Hom. Od. 22, 195. ποῖοί κ' εἶτ' 'Οδυσῆϊ ἀμυνέμεν; (ubi libri plerique ut hic ἦτ') et Eur. Fr. 781, 56. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε (sc. μὴ ἐπιχωρεῖτε) Wecklein p. 41. Qu. ὡς οὖν σκοποὶ νῦν ἦτε (aut γένησθε, om. νῦν) τῶν εἰρημένων —. (Creontis oratio a Choro indignabundo interrumpi existimenda est.) Aut πῶς ἂν σκοποὶ γένοισθε —; Aut οὐκοῦν σκοποὶ γένεσθε (aut στάθητε) —. Aut ὥς νυν σκοποὶ γένησθε —. Aut σκοποί νυν ὑμεῖς ἐστε —. Formae εἶμεν εἶτε valde dubiae sunt in Tragoedia. Duo loci (Eur. Hipp. 349. Alc. 921.) non minus quam hic suspicioni obnoxii sunt. Cf. Plat. Phil. 24. εἴτην.

217. εἴσ' K. L. εἶσ' A. τ' A. K. L.

218. ἄλλο] ἄλλωι (supr. ο a m. pr.) L. ἄλλῳ K. ἄλλω A. ἐπεντέλοις K. L.

219. 'πιχωρεῖν A. 'πιχειρεῖν K. L. corr. m. ant. 'πιχωρεῖν (ω mut. in ει a m. ant.) L. ἀπιστοῦσι K. non A.

220. οὕτως K. L. ὅτῳ A. Lege οὕτω.

221. σοί, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ] Qu. εἰ καὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, vel καί, κεἰ —. Schol. ὑπ' ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν. Post h. v. versum excidisse suspicatur T. Halbertsma.

223. ἀγγ. L. hic et infra. Φύλαξ Br. τάχους L. σπουδῆς Dind. Nauck. ex schol. οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων πρὸς σὲ πορεύομαι. et Arist. Rhet. III. 4. Wecklein τάχους

revocavit. Etiam alibi enim (Ant. 241. 911. El. 256.) Aristotelem ex memoria citare.

224. *δύσπνους ἱκάνω*] *τί φροιμιάζῃ;* apud Arist. Rhet. III. 14.

225. *φροντίδων* A. L. *φροντίδος* K.

226. *ποδοῖν κυκλῶν ἐμαυτὸν* conj. Seyf. Qu. *ποσὶν* (*ποδοῖν*) *κυκλῶν* —. Cf. Aj. 19. *βάσιν κυκλοῦντα.* Eur. El. 561. *τί κυκλεῖ πέριξ πόδα;*

227. *ηὖδα* A. L. *ηὗδα* K.

229. *τλήμων* K. *τλῆμων* (sic) A. *τλήμων* A. corr. ead. m. *μενεῖς* A. *μὲν εἰς* K. *μὲν εἰσαῦ* L. pr. *μὲν εἰσαῦ* m. rec. (' supra σ utrobique). *μένεις αὖ* Dind. Melius *μένεις* praecedenti *χωρεῖς* respondet quam *μενεῖς*. *καὶ* A. *κεἰ* K. L. Nauck. Seyf. (qui tantum virgulam post *ἀνδρὸς* notant). Male.

230. *σὺ* add. A. L. om. K.

231. *ἤνυτον*] *ἤνυτον* (punctum supra *ἤ*) L. Sic 302. *ἤνυσαν* L., sed 805. *ἀνύτουσαν.* 1178. *ἤνυσας.* *σχολῇ βραδὺς*] *σχολῇ ταχὺς* v. l. ap. schol. *σπουδῇ βραδὺς* Seyf.

233. *ἐνίκησεν* K. L. *ἐνίκησε* A.

234. *κεἴ σοι τὸ μηδὲν ἐξερῶ* conj. Mein. Qu. *εἰ καὶ τὸ μηδὲν* —, aut *καί, κεἰ τὸ μηδὲν* —. Cf. OR. 302. *πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως | οἵᾳ νόσῳ ξύνεστιν.*

235. *δεδραγμένος* A. *πεπραγμένος* K. L. *πεφαργμένος* Dind. Gl. *ἠσφαλισμένος.* Schol. *γρ. δὲ καὶ δεδραγμένος, ὅπερ πρὸς τὸ ἐλπίδος συνάψεις.* Schol. *ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος.* Verum proculdubio est *δεδραγμένος*.

236. *τὸ μὴ παθεῖν*] Qu. *μηδὲν παθεῖν.*

240. *οὐκ* L. pr., ut videtur.

241. *στεγάζει* Fr. Jacobs. *σκεπάζει* Emper. *στοχίζει* (i. q. *στοιχίζει*, i. e. *περικυκλοῖς*) Seyf., qui confert Cic. de Orat. 3, 9, 32. 'Genus praemunitum et ex omni parte saeptum.'

242. *σημαίνων* A. K. L. Ald. *σημανῶν* Reisk. Dind. ex schol.

244. *οὔκουν* A. K. L. *εἶτ'* A.

248. *φῇς* A. L. *φής* K.

249. *οὔτε — οὐ*] Cf. 952. OC. 973. *του*] *που* L. pr. *γενῇδος* A. L. *γενῇδος* K.

251. *ἀρρὼξ* A. *ἀρὼξ* K. L. *καὶ χέρσος, ἄρρωξ οὐδ'* — Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 233. Lege *καὶ χειρὸς ἀρρὼξ*, and unbroken by hand (force). Aut *καὶ χερσὶν ἀρρώξ.* *ἐπημαξευμένη* A. L. *ἐπιμαξευμένη* K.

252. *τις*] *τίς* L. *δὐργατης* K.

253. *ἡμὶν* A. *ἡμῖν* K. *ἧμιν* L.

254. *θαῦμα*] *φάσμα* Nauck. Praef. Phil. ed. VI. Qu. *θέαμα.* Sed cf. Tr. 673.

258. *ἐλθόντος*] *ἕλκοντος* Naber, coll. Plat. Resp. VII. 539 B. *χαίροντος ὥσπερ σκυλάκια τῷ ἕλκειν τε καὶ σπαράττειν* (i. q. *σπᾶν*).

Idem Sophoclem diversa tempora conjungere amare monet. *οὐ —*] Annon *ἤ —*? Et sic Naber. *ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος*] *ἐλθόντος ὡς σπάσοντος* Seyf. Lege *ἕλξαντος ἢ σπάσαντος*. Cf. Eur. Herc. 568. *ῥίψω κυνῶν ἕλκημα* (*ἕλκυσμα*?).

259. Qu. *λόγους δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακούς*, aut *λογοισι δ' ἀλλήλους ἐπερρόθουν κακοῖς*.

260. *ἐγίνετο* A. K. L.

261. *πληγὴ τελευτῶσ'*] *μάχη τελευτῶσ'*, aut *πλήγματα* (250. 1283. Tr. 522.) *τελευτῶντ'* Herwerden, quem jure offendit singularis *πληγή*.

262. 263. Versus forsan interpolati, breviter enim exprimunt quod sequitur vv. 264—267.

262. Qu. *αὐτὸς γὰρ ἦν ἕκαστος* (aut *ἔργον τόδ'*) —. Cf. Herod. VIII. 123. *αὐτὸς ἕκαστος δοκέων ἄριστος γενέσθαι*. *δὺξ*. K.

263. *κοὐδεὶς ἐναργής*] Qu. *οὐδεὶς δ' ἐναργής*. *ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι* mss. *ἔφυγε* — Porson. ad Med. 139. *ἔφευγε πᾶς τὸ μὴ* Dind. (*Φεύγειν τὸ μὴ* ut *ἀρνεῖσθαι τὸ μή*.) *ἔφασκε μὴ εἰδέναι* Goettling. Schneidewin. *ἔφυγε τῷ μὴ εἰδέναι* (i. e. *προσποιούμενος μὴ εἰδέναι*) Apitz ad Aj. 482. Qu. *ἔφευγε πᾶς τὸ δρᾶν*, aut *ἔφασκε πᾶς τὸ μή* (sc. *ἐξειργάσθαι*), aut *ἔφευγεν εἰδέναι*. Cf. Herod. IV. 76. 1. *ξεινικοῖσι δὲ νομαίοισι — χρᾶσθαι φεύγουσι*. *Εἰδέναι* vitiosum esse videtur, ut enim Dindorfius observat, non quis facinus cognoverit quaeritur sed quis id patraverit.

264. *ἕτοιμοι* A. K. *αἴρειν* A. *ἔχειν* K. *ἔχειν* (supr. *αἴρειν* ab S.) L.

266. *δράσαι* L.

267. *μήτ'*] *μηδ'* Bl. Nauck.

268. *ἐρευνῶσι* A. K. L. Cf. ad 819.

269. *λέγει τις, εἷς ὃς* Mein. Seyf. *λέγει τις εἷς, ὃ* conj. Nauck. Lege *λέγει τις εἷς ὃ* (et sic Herw.) —, aut potius *λέγει τις ἔπος ὃ* —. Dicebant *εἷς τις*, ut in v. 262., vix *τις εἷς*. *τις* L. *τὶς* K. *τίς* A.

273. *τοὔργον* A.

276. *ἑκοῦσιν* A. *ἑκοῦσιν δ'* K. *δ'* add. m. ant. fort. S.

278. *Χο.* add. Tricl. *μή τι*] Lege *μή 'στι*. Qu. *μή τι ᾖ θεήλατον*. Cf. ad Phil. 782.

279. *τοὔργον* A. (Gl. *συνείδησις*). *τόδ' ᾖ, ξύννοια* — conj. Nauck. prob. Dind. III.

280. *κἀμὲ* A. K. L. *καί με* Seidler. Seyf. ("comparatio absurda est").

281. Cf. Fr. 669. *κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ*, etc.

285—288. Suspectat Nauck.

285. *ἀμφὶ κίονας* K. non A. L.

287. *ἐκείνων*] *κενώσων* Naber (coll. OR. 29. Rhes. 914. Bacch. 730.) Todt. prob. Herwerden. *ἐκείνων* et *πυρώσων* permutanda cen-

set Nauck. Qu. ἐρείψων (OC. 1373.). νόμους] δόμους conj. Herw. καὶ γῆν ἐκείνων] καὶ γῆν τε κείρων (Aj. 55.) Reisk. Versum excludit Nauck.

288. ἦ] ἢ L., ut videtur. εἰσορᾷς (ς add. ab S.) L.

289. Herwerden (Anal. Trag. p. 201.) proponit οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστ'· ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι (om. πόλεως) etc.

290. Virgulam vulgo post ἐμοὶ positam omiserim, ita ut ἐρρόθουν cum κρυφῇ construatur.

291. κρυφῇ A. K. κρυφῆι L.

292. Nauckius (ap. Dind. III.) proponit οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ | νῶτον δικαίως εἶχον εὐλόφως φέρειν. Quae conjectura nititur quattuor locis apud Eustathium p. 824, 32. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ "ὑπὸ ζυγῷ νῶτον εὐλόφως φέρειν." p. 1313, 32. ὅθεν καὶ ὁ νῶτος εὔλοφος παρὰ Σοφοκλεῖ. p. 1536, 49. εἴ τι προσεκτέον τῷ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ "κάρα σείοντες οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ νῶτον εὐλόφως εἶχον." p. 1653, 5. ὅθεν ὁ τραγικὸς Οἰδίπους (lege Κρέων) φησὶ τῶν τινὰς πολιτῶν μὴ ἐθέλειν "ὑπὸ ζυγῷ νῶτον εὐλόφως φέρειν." Cf. etiam ad Phil. 872. οὑτἂν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως (εὐλόφως Eldike) | οὕτως ἐνεγκεῖν. ὡς στέργειν ἐμέ] — εὐπειθεῖ φρενί conj. Dind. III. Haec paullum dubia videntur esse. Qu. ὥστ' ἄρχειν ἐμέ. Qu. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ | τὠμῷ 'θελον τὸν νῶτον (aut θέλουσι νῶτον) εὐλόφως ἔχειν. ὡς (ς add. ab S.) L.

296. κακὸν νόμισμ'] κακῶν ἔνασμ' (?) conj. Nauck. prob. Herwerden. τοῦτο καὶ] Qu. τοῦτο δὴ (aut τοῦτό τοι), —. Sed cf. Eur. Herc. 1316. οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος, | συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι —; Virg. Ecl. IV. 6. 'jam redit et virgo, redeunt Saturnia regna.'

297. ἐξανίστησιν L. ἐξανίστησι K. ἐξανάστησιν A.

299. βροτῶν] βροτοὺς (supr. ων a m. pr.) L.

300. ἔχειν] ἄγειν Weckl., coll. Aj. 382. Suspectum ἔχειν. Qu. τρέφειν (gl. ἔχειν), aut aliud aliquid verbum sensu τοῦ ἀσκεῖν.

301. Cf. Hom. Od. 23, 288. ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς.

302. ἤνυσαν A. ἥνυσαν L.

303. ἐξ in L. a corr. ἔπραξαν A. pr. ἐξέπραξ' ἂν Reiske n. ms. ὡς δοῦναι] Qu. ἐκτίνειν δίκην, aut οἱ θεοὶ δίκην.

307. εἰς K. L. ἐς A.

308. ὑμὶν A. ὑμῖν K. ὕμιν L. pr. ὑμῖν corr.

311. ἁρπάζητε K. L. ἁρπάξητε A. Ἁρπάξητε Dorica est forma, parum hic idonea. Qu. ἀεὶ ζῆτε.

313 sq. Damnant ut interpolatos Bergk. Wecklein. τοὺς πλείονας] Lege ἂν πλείονας, aut τοι πλείονας, aut πλείους πολύ. Accusativus πλείους occurrit Aj. 1113. Herwerden proponit τις — ἴδοιτ' ἄν. Cf. ad OC. 796.

315. τι δώσεις A. L. δέδωσεις (supr. τι a m. pr., ut videtur) L.

Qu. *εἰπεῖν ἐάσεις;* Cf. Aj. 428. *οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω.* Ph. 444. El. 630. Aut *εἰπεῖν παρήσεις;*

316. *οἶσθα*] *οἶσθα* (supr. *εἶ* ab S.) L. Gl. in L. *ἄπιθι. καὶ νῦν γὰρ λέγων ἀνιαρός μοι εἶ.*

317. *ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει*] Qu. *ἤ τι τὴν ψυχὴν δάκνει.* Cf. Eur. Phoen. 383. *μή τι σὴν δάκω φρένα.* Qu. *ἤ τι —;* *δάκνῃ* A. *δάκνηι* L. *δάκνει* (ς η) K.

318. *τί δὲ* K. Markl. ad Suppl. 94. *τί δαὶ* A. L. *τί δαί; ῥυθμίζεις* Seyf. Cf. Eur. El. 772. Cycl. 397.

319. *σ'* add. K. L. om. A. *ὁ δρῶν*] *ἂν δρῶν* L. pr.

320. *οἴμ'* K. *οἶμ'* A. *λάλημα* A. *ἀλάλημα* L. pr. *λάλημα* L. corr. *λάλημα δεινὸν* Burges. Dobr. Lege *λάλημα* (a prater, chatterbox). Scholiasta per *περίτριμμα* et *πανοῦργος* explicat.

321. *τόδ'* A. K. L. *τό γ'* Reisk. Seyf.

322. *τοῦτ'* A. pr.

323. *φεῦ* in eodem versu in L. *ἣν δοκῇ* A. K. *ὧι δοκεῖ* (supr. *ἣν* et *η* a m. pr.) L. *ᾧ δοκεῖ* Seyf. *ᾧ δοκῇ* Dind. *δοκεῖν* A. K. *δοκεῖ* L.

324. *κόμψευε τὴν δόκησιν* Wurm. *κόμψευε νῦν δόκησιν* Wolff. *κόμψευέ νυν* Dind. III. *νῦν* A. K. L.

326. *δεινὰ* A. K. *δεινὰ* (sed in schol. *γρ. τὰ δειλὰ*) L. *τἄδηλα κέρδη* Weckl. Cf. 309 sq. Epithetum *δειλὰ* hic non convenit. Epithetum significans unjust, dishonest, base requiritur. Cf. 312. Quod vereor ut *δεινὰ* significare queat.

327. *τοι*] *σοι* (supr. *τ* a m. pr.) L. Mihi verum videtur *σοι. εὑρεθείημεν* K.

328. *ληφθῇ τε καὶ μὴ*] *ληφθῇ τε κἂν μὴ* V. D. in Class. Journ. VII. 244. Qu. *ληφθῇ τις ἢ μή.*

332. *πολλά τε δεινὰ* — malit Donaldson ad Pind. Ol. I. 28.

334. *τοῦτο καὶ*] Qu. *τοῦτο μὲν* —. *πέραν πόντου*] Hesiod. Th. 215. *πέρην κλυτοῦ 'Ωκεανοῖο.*

336. *περιβρυχίοισιν* L. *περιβρυχίοισι* A. K.

337. *περῶν* K. L. *πτερῶν* A. *ὑπ' οἴδμασιν*] Qu. *ἐπ' οἴδμασιν.*

338. Post *τὰν* litera erasa in L. Qu. *θεῶν δὲ* —.

340. *ἀποτρύεται* A. *ἀποτρύετ'* K. L. *ἀπλομένων* K. *ἀπλομένων* (ο corr. ex ω) L. *παλλομένων* A. Qu. *εἱλλομένων.* Cf. ad Arist. Nub. 762. Ran. 1066. Plat. Tim. 40 B. *γῆν — εἱλλομένην* (al. *εἱλουμένην*) *περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον* 76 B. 86 E. Conv. 206 D. Criti. 109 A. Hesych. *Εἱλλόμενον: εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσαρίσι.* Schol. ad Arist. Ran. 1066. *εἴλλειν* (*ἴλλειν* Ald. *εἱλεῖν* R.) *γὰρ τὸ συστρέφειν.*

341. *πολεύων* A. *πόλευον* L. pr. *πολεῦον* L. corr. *πολεῦον* K. Seyf. Lectiones *πολεῦον* et *ἀμφιβαλὸν* (343.) fortasse lectioni falsae *τοῦτο καὶ* pro *τοῦτο μὲν* in v. 334. debentur.

342. κουφονέων A. κουφονέων (ō sup. alt. m.) K. κοῦφον ἰόντε L. pr. κουφονέων τε corr. Qu. κοῦφον ἔπειτα φῦλον ὀρνίθων, aut κουφοτάτων δὲ φῦλον ὀρνίθων. Cf. El. 1059. τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους ὄρνιθας.

344. ἀμφιβαλὼν A. L. (supr. ο a m. pr.). ἔχει ἄγει (ἄγει erasum, et ἔχει mutatum in ἄγει ab antiquiore m.) L. Praestat ἔχει.

346. τ' A. K. L. γ' L. pr. ἐναλίαν A. K. L.

350. ὀρεσιβάτα K. ὀρεσσιβάτα A. ὀρεσσιβάτᾱ (post ᾱ litera erasa, quae ν potius quam ο fuisse videtur) L.

351. ἕξεται K. (ᾱ sup. alt. m.). L. ἄξεται A. ἀέξεται Doederl. Dind. ἀνάσσεται Seyf. ἵππον ὀχμάζεται ἀμφιλόφῳ ζυγῷ Kayser. ὀχμάζεται Franz. Leg. ὀχμάζει ὑπ' ἀμφίλοφον ζυγόν. Schol. ad Apoll. Rh. I. 743. κυρίως ἐστὶν ὀχμάσαι τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν ἢ ὑπὸ ὄχημα. Ὀχμάζειν ab ὄχμα (cf. ὀχμὴ, ὄχανον, ὀχάνη, ὀχεὺς, ὄχος, ἔχμα), ut θαυμάζειν a θαῦμα, ὀνομάζειν ab ὄνομα, etc. Scholiasta ἄξεται legebat. Qu. ὑπήγαγ' (aut ἐλάννει) ὑπ' ἀμφίλοφον ζυγόν.

352. ἀδμῆτα A.

353. ἀνεμόεν] In antistropha respondet simile μηχανόεν.

354. φρόνημα] φώνημα conj. Valck. Bergk.

355. ὀργὰς] ἀγορὰς Mekler.

356. αἴθρια mss. ὑπαίθρεια Boeckh. Dind. ἐναίθρεια (conj. Helmck.) Nauck. Seyf. αἴθρεια Wolff. ἀλέξηθρα conj. Margoliouth. Scholiasta per ψυχρὰ explicat. Leg. ὑπαίθριά τε καὶ —. Cf. Aesch. Ag. 335. ὑπαίθριοι πάγοι. Forma αἴθρειος valde dubia videtur esse.

359. παντ' ὁπόρος (sic, tertius accentus a m. rec.) L. παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν (sic) Seyf. Recte. Cf. v. ant. 370. ὑψίπολις· ἄπολις —. Ἔρχεται corruptum videtur, sed cf. 99. ἄνους μὲν ἔρχει.

361. ἅιδα] ἀίδα A. K. ἄϊδα (ι supr. α a m. pr., et duplex punctum supra ι erasum) L. μόνωι (supr. ον a m. pr.) L. μόνου Nauck. Mein.

362. φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται] φύξιν οὐ διδάξεται Seyf. ᾄδα μόνου φύξιν οὐκ ἐπεύξεται conj. Mein. aut Heindorf. οὐχὶ πάσεται (Aesch. Eum. 177.) aut οὐκ ἐπάσατο Weckl. Qu. οὐ πορίζεται, aut οὐκ ἐπίσταται, aut οὐκ ἐφράσσατο, aut οὐκ ἐφηύρετο (aut ἐφηῦρέ πω), aut οὐκ ἐπάσατο. Schol. θανάτου μόνον οὐχ εὗρεν ἴαμα.

363. ἀμηχάνους L. pr. corr. a m. rec.

365. ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει] Qu. ἄλλοτε δ' ἐσθλὸν ἔρδει.

366. ποτὲ A. τοτὲ K. L. Seyf. ἄλλοτ' ἐπ' A. L. ἄλλοτε δ' ἐπ' K. ἕρπει K. L. ἕρπειν A. Qu. τοτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτε δ' ἐσθλὸν ἔρδει. (Cf. Plat. Phaedr. 237. τοτὲ μὲν — ἄλλοτε δὲ etc. El. 739.

τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἅτερος.) Aut — *κακὸς, ἄλλοτε δ' ἐσθλὸς ἕρπει.* (Quod confirmatur sequentibus, ubi comparatio fit inter *ὑψίπολις* et *ἄπολις*.) Aut *ποτ' ἐπὶ κακὸν, ἄλλοτ'* —. De *ἄλλοτε* cf. El. 739. Aj. 58. Phil. 761.

368. *παρείρων* vulg. Seyf. *γὰρ αἴρων* Schaef. *τ' ἀείρων* Schn. *γεραίρων* Reisk. Nauck. *παραιρῶν* Dind. *παραίρων* Margoliouth. *περαίνων* conj. Wund., coll. Eur. Phoen. 592. *περαίνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία* (schol. *πληροῖ*). Qu. *γὰρ* (aut *μὲν*) *αἴρων*, aut *φυλάσσων*. Schol. *ὁ πληρῶν τοὺς νόμους* etc.

370. *ὑψίπολις· ἄπολις* — (sic) Seyf. Recte. Cf. ad v. str. 359. *παντοπόρος· ἄπορος* —. *ὑψίπολις*] I. e. *ὑψηλὸς πολίτης*. Sic *δικαιόπολις* (i. e. *δίκαιος πολίτης*). Suspectum.

371. *ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι τόλμας χάριν· μήτε μοι* vulg. Lege *ὅτῳ — ξύνεστι· τόλμας χάριν μήτε μοι* etc. Cf. v. str. 361. *τὸ μέλλον· Ἅιδα μόνον* etc.

372. *μήτ' ἐμοὶ* vulg. *μή τέ μοι* K. *μήτε μοι* L. Seyf.

373. *ἐμοὶ παρέστιος*] Qu. *ἐμοὶ συνεστιος.*

374. *μήτ' ἴσον φρονῶν*] Haec plane vitio laborant. *μήτε κοινόπλους* (vel *συνθύτης*) vel aliud quid simile jure videtur requirere Herwerden. Qu. *μήτε συνθύτης* (Eur. Fr. 852, 4.) vel *μήτε κοινόπλους*. *ἴσον φρονῶν*] Annon *ἴσα φρονῶν*? Ita enim dicere solebant.

375. *τάδ'*] *κάκ'* Mein. *ἔρδει* A. *ἔρδει* K. L. *ἔρδει*] Qu. *ἔρδοι*. Cf. ad Tr. 1161. 1236. Phil. 409. Hom. Il. 13, 321. *ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας | ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν.* Od. 15, 359. *ὡς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιγε — φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.* 1, 403. *μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι | κτήματ' ἀπορραίσειε.* Cf. tamen Eur. Fr. 29, 2. *τούτῳ — μήτε ξυνείην ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν | πέποιθε.*

376. *ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶν | τότε* Seyf., coll. Tacit. Ann. I. 55. 'dissidet hostis in Arminium et Segestem.'

378. *τήνδ' οὐκ εἶναι*] *μὴ οὐ τήνδ' εἶναι* Madvig, quum negativam vim habeat *ἀντιλογήσω*. Qu. *τήνδε μὴ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην*. Connecte *τήνδ'* cum *παῖδ'*.

379 sq. *ὦ — | πατρὸς — | σέ γ' — | τοῖς — | καὶ* — A. K. L.

379. *ὦ δύστηνος καὶ*] *ὦ δύστηνος παῖ* (aut potius *κἀκ*) *δυστήνου* conj. Mein. Cf. El. 589. *εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν.* Praestat *παῖ*. Corruptela satis frequens.

382. *ἄγουσι* A. K. L. *προσάγουσι* Weckl. *βασιλείοις ἀπάγουσι* Boeckh. Recte.

383. *καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες*] *κἀν ἀφροσύνῃ καθελόντες* Wakef. ad Trach. 1277. Fort. *κακῇ ἀφροσύνῃ* (aut *ἀφροσύνῃ σῇ*) —. Cf. 385. Sed *ἑλόντες* potius quam *καθελόντες* requiri videtur. Qu. *ἔργ' ἄφρονα δρῶσαν ἑλόντες* —. Vel *καὶ ἐν ἀφροσύναισιν ἑλόντες*. Cf. OC. 1230. *τὸ νέον κούφας ἀφροσύνας φέρον.*

384. φύλαξ L. praef. ab S. ἀγ. a m. pr. τοὖργον A. K. ἐξειργασμένη A. et (sup. ἡ' alt. m.) K. ἡ 'ξειργασμένη Br. Scrib. ἡξειργασμένη.

386. ἄψορος (ρ̄ sup. alt. m.) K. εἰς δέον A. εἰς μέσον K. L. Seyf. εἰς καιρὸν Nauck. ἐς καλὸν Weckl., coll. OR. 78.

387. προὔβη A. ἐξέβην K. ἐξέβην (supr. ab S. προύβΗΝ sic) L. ξύμμετρ' ἐξέβην Bergk. Seyf. Weckl. Cf. ad 1046. OR. 322. Aj. 403. τύχη A.

388. οὐδέν ἐστ'] οὐδὲν ἔστ' L.

389. Versus fortasse interpolatus, et deinde legendum σχολῇ γὰρ ἥξειν etc.

390. ηΐξειν (ἥιξειν?) L. ἥκειν conj. Mein. ἐλθεῖν Nauck. Cf. Arist. Lys. 258. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' — ἀκοῦσαι etc. Th. 956.

δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν] δεῦρ', ἄναξ, ηὖχουν ἐγὼ F. W. Schmidt. Qu. σχολῇ γ' ἂν ἥξειν δεῦρ' ἂν (aut δεῦρό γ') ἐξηύχησ' ἐγώ.

392. ἡ γὰρ ἐκτὸς —] ἡ γὰρ ἄτοπος Seyffert. prob. Nauck. F. W. Schmidt. Qu. ἡ γὰρ ἀδόκητος —. Cf. Eur. Phoen. 311. φανεὶς ἄελπτα κἀδόκητα. Dubito num ἐκτὸς sincerum sit. Miram tautologiam jure notat Dindorfius, qui interpolatoris manum hic agnoscit et commendat ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος πολλὴ χαρά. Mihi vitium in γὰρ ἐκτὸς latere videtur, pro quo substituendum adjectivum aliquod subita significans. ἐλπίδας] ἐλπίδα L.

394. ὅρκων A. ὅρκου K. ὅρκων (supr. ου a m. pr.) L.

395. καθευρέθη mss. vulg. καθηυρέθη Dind. Nauck. Seyf. Cf. ad 406. Qu. καθῃρέθη. Cf. Eur. Hipp. 637. εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ᾑρέθην (εὑρέθην vulg.).

397. θ' οὔρμαιον K. θούρμαιον A.

398. ὡς] Fort. ᾗ. θέλεις A. ἐθέλεις K. θέλεις (supr. ἐ ab S.) L.

399. κἀξέλεγχε A. L. κἀξ ἔλεγχε K. Fort. κἀξέταζε.

401. πόθεν λαβὼν] Qu. λαβών ποτε. Cf. ad Tr. 421. Phil. 401.

402. ἐπίστασαι L. ἐπίστασε K. ἐπίστασο A. Cf. Tr. 484. πάντ' ἐπίστασαι λόγον. 876. πάντ' ἀκήκοας. Phil. 1240. Aj. 480. πάντ' ἀκήκοας λόγον. Phil. 241. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν. Fr. 198. πάντ' ἔχεις. Aesch. Ag. 582. πάντ' ἔχεις λόγον. Eum. 710. εἴρηται λόγος. Eur. Phoen. 953. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις. aut 1203. Arist. Lys. 1460. πάντ' ἔχεις. Av. 1460. πάντ' ἔχεις.

403. ξυνίεις L. ξυνιεῖς Naber. Cf. ad El. 596.

403. 442. φῄς A. φής K.

404. ἰδὼν K. ἴδον A. L. Cf. OC. 907. Eur. Hec. 973. ἐπὲ παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς | Πολύδωρον ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις. Aesch. Sept. 559. Arist. Lys. 834. ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν. Av. 437. σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπέρ τοῖς (καὶ Dobr.) λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ | φράσον. Pac. 676. Cratin. II. 226. ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν. Plat. Gorg. 469. περὶ ὧν ἐγὼ λέγω τῶν ἀνθρώπων. 477. ἥνπερ ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν ὠφέλειαν. 511. ἣν σὺ κελεύεις

ἐμὲ μελετᾶν τὴν ῥητορικήν. Phil. 42. ὃ σὺ νῦν ἦρου τὸ ἐρώτημα. Hipp. maj. 291. οἷν ἄρτι ἔλεγον τοῖν τορύναιν. Crit. 48. ἃς δὲ σὺ λέγεις τὰς σκέψεις. Hipp. maj. 286. σμικρόν τί που ἂν εἴη μάθημα ὧν σὺ τῶν πολλῶν ἐπίστασαι. Erast. 137. ἐπιστήμονας εἶναι ὃν σὺ λέγεις τὸν τρόπον. Theocr. VII. 51. εἴ τοι ἀρέσκει | τοῦθ' ὅ τι πρὰν ἐν ὄρει τὸ (qu. ἐν ὄρεσσι) μελύδριον ἐξεπόνασα. Lucian. Imag. 10. συνίημι — ἣν τινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα. De merc. cond. 42. καθ' οὓς εἰσῆλθε τοὺς χρυσοῦς θυρῶνας. Usitatior constructio est sine articulo. Sic El. 873. ὧν πάροιθεν εἶχες — κακῶν. Tr. 56. μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς Ὕλλον —. Arist. Pl. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. Plut. Nic. 8. ἐντὸς οὗ προεῖπε χρόνου. Sed vera lectio videtur esse οὗ σὺ τὸν νεκρόν. Sic supra 26. τὸν — Πολυνείκους νέκυν.

405. ἄρ' A. ὡς K. ἀρ' (supr. ως a m. pr.) L. ἔνδηλα] Qu. εὔδηλα.

406. εὑρέθη A. K. εὑρέθη (η supr. ε a m. pr., i. e. pro ηὑρέθη, opinor). L. ἡρέθη Dind. Seyf. Schol. ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συνελάβεσθε καὶ κατειλήφατε; Cf. ad 395.

408. τὰ δεινὰ κεῖν' Mein., euphoniae gratia. δείν'] δεῖν' L.

409. σήραντες A.

411. καθήμεθ'] ἠθροῦμεν conj. Mein. Cf. El. 742. ὀρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων. 894. ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους | πηγὰς γάλακτος. Homer. Il. XIV. 154. Ἥρη δ' εἰσεῖδε — στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου. Eur. Tro. 523. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεώς, Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς. Phoen. 1023. ἀλλ' εἶμι καὶ στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων | σφάξας ἐμαυτὸν etc. 1238. Ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς | πύργου. (Sed 1107. πύργων ἐπ' ἄκρων στάς.) Qu. ἄκρων ἐπὶ πάγων. Cf. 132. Eur. Or. 116. καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος etc. Hec. 524. ἔστησ' (αὐτὴν) ἐπ' ἄκρου χώματος. Cf. ad El. 894. ὑπήνεμοι] ὑπήνεμον (ὀσμὴν) Naber, vulgatam absurdam esse admonens.

413. Ante h. v. Herwerden nonnulla excidisse suspicatur, quum constructio laboret, ut nunc legitur locus. κινῶν A. κεῖνον K. L.

414. κακοῖσιν] νείκαισιν Weckl., coll. Aesch. Ag. 1378. ἀφειδήσοι A. L. ἀφειδήσει K. ἀκηδήσοι Bonitz. Dind. Wolff. Seyf. Weckl. Sic κηδόμενοι in φειδόμενοι corruptum est in schol. Aj. 204. Qu. εἴ τις τοῦδε μὴ ἀφειδοῖ πόνου, aut εἴ τις τοῦδ' ἀποσταίη (aut ἀτημελοῖ), πόνου, aut sic, εἰ μὴ τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου (ut τις ex glossemate irrepserit). Ἀφειδεῖν (οὐ φείδεσθαι) πόνου dici potest qui operi suo intentus est. Cf. El. 980. ψυχῆς ἀφειδήσαντε. Thuc. II. 43. τοῦ βίου. Lys. 193, 5. σωμάτων.

415. κινῶν] Lege κνίζων.

417. ἐρκίον L.

418. *σκηπτὸν οὐράνιον, ἄχους | πίμπλησι* — Herw. ad Ion. 764. Genitivus aliquis requiri videtur post *πίμπλησι.*

420. *ἐν δ'* A. *ἔνθ'* K. L. *σὺν δ'* Herwerden.

421. Lege *εἴδομεν,* we saw with our eyes half-closed. Sic *σκότον* (*ἐν σκότῳ*) *δεδορκέναι,* etc. Cf. Fr. 754. *μύω τε καὶ δέδορκα.* Eur. Med. 1183. *ἐκ μύσαντος ὄμματος.* Hom. Il. 24, 637. Qu. *μύσαντες δ' εἴχομεν θείᾳ νόσῳ.*

422. *ἀπαλλαγέντος*] Qu. *ἀπαλλαχθέντος,* quae forma occurrit El. 1335. OC. 786. Ant. 244. Aj. 493. Altera forma nusquam alibi legitur apud Sophoclem.

423. *πικρᾶς*] Seyf. Malim *πικρῶς.* Et sic Both. Nauck. Qu. *λυγρᾶς.*

425. *κλέψῃ* K.

426. *χαὔτη*] *χ' αὔτη* A. K. *χ' ἄτη* (supr. *υ* et spiritus ab S.) L.

427. *κακὰς*] Qu. *πικράς.*

428. *τοὖργον* A. K.

429. *διψίαν φέρει*] *διψάδ' ἐμφέρει* Dind. Seyf. Qu. *ἐπιφέρει.* Cf. 256. *λεπτὴ δ' ἐπῆν κόνις.* Ant. 247. *κἀπὶ χρωτὶ διψίαν | κόνιν παλύνας.*

430. *χαλκέως* A.

432. *ἱέμεσθα* (non *ἱέμ.*) L. *ἱέμεσθα* A. *ἱέμεθα* K. *χ' ἡμεῖς* A. K.

434. *πρόσθε* K. L.

435. *ἄπαρνος*] Cf. *ἔξαρνος,* Arist. Nub. 1230. Pl. 241. Lucian. Tox. 17.

436. *ἀλλ'*] *ἅμ'* Dind. Seyf. ("certissima conjectura").

438. *ἐς* A. K. L. *πάντα ταῦθ'*] *πάντα τἄλλ'* aut *τἄλλα πάνθ'* Herw. A. C. p. 14. Recte.

440. *πέφυκε*] *πέφυκεν* L.

441. *εἰς* A. K. L. *κάρα*] Qu. *κάρᾳ* aut *λέγω.* Cf. Aj. 1228. Arist. Pl. 1099. *σέ τοι λέγω.* Av. 406. 274. 658. Ran. 171. Iph. A. 855. Rhes. 642. *σὲ δὴ*] Qu. *σέ τοι,* quod suadet etiam V. D. in Quart. Rev. IX. 360. Et sic Nauck. Cf. Aj. 1228. *σέ τοι, σὲ τὸν τῆς αἰχμαλώτιδος λέγω,* etc. El. 1445. *σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν — θρασεῖαν.* OC. 1578. *σέ τοι κικλήσκω.* Eur. Ion. 219. *σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ, θέμις —;* "Sed v. Phil. 276. Eur. Hipp. 948. Andr. 324." (Seyf.) Aj. 1226. *σὲ δὴ* (*σέ τοι?*) *τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι — χανεῖν.*

443. *καὶ φημὶ*] Scrib. *καί φημι.* Cf. e. g. Arist. Ran. 631. 831. *τὸ μή*] *τὸ. η* (supr. *μ* a m. pr., et ante *η* litera erasa, *τ* aut *σ*) L. Cf. Arist. Nub. 1084. *ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ* (*μὴ οὐκ,* del. *τὸ?*) *εὐρύπρωκτος εἶναι;* Corrigendum *τὸ μὴ οὐ.* Cf. ad Aj. 96. Aeschin. 19, 14. *καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ* (*οὐχὶ* om. tres mss.). *συμβεβηκέναι μοι.* Lucian. Tox. 17. *οὐδ' αὐτὸν ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι.*

444. *κοιμίζεις* A.

446. *συντόμως* K. *σύντομα* A.

447. *ᾔδεις* A. L. *ἤδεις* K. *ᾔδησθα* Herw. a. 1855. Cobet. Nauck. Seyf. Dind. ed. III. in Add. Weckl. Cf. ad Tr. 988. *ἐξῄδης* (*ἐξῄδησθ'*?) *ὅσον* —. Etym. M. p. 420, 13. *ἤδεισθα. τὸ κοινότερον διὰ τοῦ ε̄, τὸ δὲ Ἀττικώτερον διὰ τοῦ η̄, ᾔδησθα. Εὔπολις.* *κηρυχθέντα*] Qu. *κηρυχθὲν τὸ* —. Et sic Herwerden a. 1855. Corruptelae causa obvia est. Cum *κηρυχθέντα* Cobetus confert *δεδογμένα* infra 576.

448. *ᾔδειν* A. L. *ἤδειν* K. *ἐκφανῆ* (supr. *μ* a m. pr.) L.

449. *καὶ δῆτ' ἐτόλμας* —;] Lege *κἄπειτ'* —;

451. *ξύνοικος*] Fort. *ξύνεδρος*. Cf. OC. 1384. *ἡ παλαίφατος* | *Δίκη ξύνεδρος Ζηνός*. 1267.

452. *οἳ τούσδ'* — *ὥρισαν* mss. *τοιούσδ'* — *ὥρισεν* Valck. Nauck. Seyf. Weckl. Dind. Correctio certissima. Cf. 191. *τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι* etc. Qu. *τούτους* — *ὥρισεν*.

453. *τοιοῦτον* A.

455. *θνητὸν ὄνθ'*] *θνητὰ φύνθ'* Nauck. Praef. Phil. ed. VI.

456. *ἀεί* A. K. L. *νῦν γε*] Lege *νῦν τε*. Cf. ad Arist. Ran. 726. *κἀχθὲς*] Quidni *καὶ χθές*? Quam formam magis Atticam esse docet Apollonius in Anecd. Bekk. p. 556, 30.

457. *φάνη* A. K. L.

458. *ἐγὼ οὐκ* A. *ἔγ' οὐκ* K. L.

459. *δείσας* K. *ἐν θεοῖσι τὴν δίκην*] Qu. *ἐν θεοῖς κάτω δίκην*.

460. *ἐξῄδειν* A. L. *ἐξήδειν* K.

462. *πρόσθεν*] *πρόσθε* L. *αὖτ'*] *αὔτ'* L. Schn. Nauck. Seyf. *λέγω*] Malim *νέμω*.

465—468. Excludit Kviçala.

465. Qu. *πῶς ὅδ' οὐκ ἂν κατθανὼν κέρδος φέροι;*

466. *παρ' οὐδέν· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμοῦ πατρὸς* | *μητρὸς τ' ἄθαπτον ὄντ' ἀνεσχόμην νέκυν* Herwerden ad OR. 740.

466. 467. Ut Dindorfius (in Add. ed. III.) bene monuit, multa sunt in his versibus quae suspicionem movent. Verba *τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ'* nihil aliud significare possunt quam 'him who was killed by my mother.' Et, etiam si legamus *γεγῶτ'* pro *θανόντ'*, aut id suppleamus, inexplicabile est cur tantum matris et non patris mentio fiat. Praeterea offendit aoristus inauditus *ἠνσχόμην*. Dindorfius hujusmodi aliquid scripsisse poetam suspicatur, *παρ' οὐδὲν ἄλγος, ἀλλὰ μᾶλλον εἴ τι σοῖς* | *ὑπεικαθοῦσα καινοπηγέσιν νόμοις* | *θανόντ' ἄθαπτον τόνδ' ἀνεσχόμην νέκυν*.

466. *τὸν ἐξ ἐμῆς*] *τὸν ἐξ ὁμῆς* Seyf. (i. e. *τῆς αὐτῆς*, vocabulum Homericum. Unde *ὁμοσπλαγχνος, ὁμογάστριος, ὁμομήτριος*). *τὸν ἐκ μιᾶς* conj. Mein.

467. *θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν*] *πατρός τ' ἄθαπτον* — conj. Mein. *θανόντ' ἄταφον ἀνεσχόμην* conj. Wolff. Bonitz. Seyf. *θανόντ' ἄθαπτον ὄντ' ἠνεσχόμην* Weckl. (*Ὄντ'*, inquit, exciderat

post *θανόντ'*, et *νέκυν* post *θανόντα* supervacaneum est.) Qu. *μητρὸς γεγῶτ' ἄθαπτον ὄντ' ἠνεσχόμην*, aut *μητρὸς πεφυκότ' ἄταφον ὄντ' ἠνεσχόμην*. Cf. ad OR. 1387. *ἠνσχόμην* A. *ἠνειχόμην* K. *ηἰσχόμην* L. *ἤσχυναν κύνες* Jebb. Malim *ᾔκισαν κύνες*.

468. *κοινοῖς* A.

471. *γέννημ'* K. *φώνημ'* (s. *γέννημ'*) A. *γέννημ'* (secundum *ν* add. ab S.) L. Lege *δηλοῖ τὸ γοῦν λῆμ'* (aut *τὸ λῆμ' ὂν*) *ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς* | *τῆς παιδὸς εἴκειν οὐκ ἐπίστασθαι κακοῖς*.

472. *ἐπίσταται*] *ἐπιστα.α* (*ι* supr. secund. *α*) L. pr. *τ* supra deletam literam, quae fuit *ϑ* potius qaam *μ*. Pristina scriptura, ni fallor, fuit *ἐπίστασθαι*.

473. *σκλήρ'* L. pr. *σκλῆρ'* sec.

474. *πίπτειν* K. L. *πίπτει* A.

476. *ἐσίδοις* K. L. (supr. *ει* a. m. pr.).

478. *καταρτυθέντας*] Qu. *καταρτισθέντας*. Nomen *καταρτιστὴρ* legitur Herod. IV. 161. Cf. ad OC. 71. *οὐ γὰρ ἐκπέλει*] Lege *οὐ γὰρ οὖν πρέπει*.

484. *ἦ νῦν*] *ἦ τἄρ'* Elmsl. ad Her. 651. Lege *ἦ τἄρ'* —. Cf. Eur. Alc. 743. *ἦ τἄρ'* (*ἦ κάρτ'* Wakef.) *Ἄκαστος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐν δώμασιν*, | *εἰ μὴ* etc. Aut *ἦ μὴν* (verily) —. *αὕτη* K. L. *αὐτὴ* A.

485. *ταῦτ'* — *κράτη*] Fort. *τοῦτ'* — *θράσος*. Schol. *εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα καὶ ἡ νίκη αὕτη χωρὶς βλάβης καὶ τι* (*κείσεται καὶ*?) *μωρίας*. *ἀνατὶ* K. L. *ἀνατεὶ* A. *κείσεται* K. *κἀκεῖσε* A. *κείσεται* (constituta erunt) tuetur Herwerden. *κράτη*] *κράτηι* L. Correxerim *κόρῃ*.

486. *ὁμαιμονεστέρας* A. *ὁμαιμονεστέρα* K. *ὁμαιμονεστέραις* (eras. *ις*) L. *ὁμαιμονεστέρας* Seyf.

487. *ἑρκίου* A. K. L. Idem vitium est Aj. 108. Aesch. Cho. 561. 571.

489. *μόρου κακίστου*] Qu. *μόρου 'κ κακίστου*.

490. *τοῦδε βουλεῦσαι τάφου*] Qu. *τόνδε βουλεῦσαι τάφον*. Cf. OC. 1755.

491. *ἔσω* L. *εἴσω* Dind.

492. *ἐπίβολον* (s. *η* alt. m.) K.

495 sq. Suspectat Zippmann.

496. *θέλειη* (del. *ει*) L.

497. *τι*] *τί* L.

499. *μέλλεις* A. L. *μέλεις* K.

500. *ἀρεσθείη*] *ἀρεσθείην* Herm. (Sic *ἀρέσκεσθαί τινι* occurrit Herod. III. 34. IV. 78. VII. 160. IX. 66.) *ἀρέστ' εἴη* Elmsl. (Cf. OR. 1097. *σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη*.) Lege *οὐδὲ μὴ ἀρέσῃ ποτέ*. (Corruptelae causa fuit omissum *οὐδὲ* post *οὐδέν*.) Aut *μηδ' ἀρέστ' εἴη ποτε* (sub. *ἔπη*, ex *λόγων* subaudiendum.

504. *καὶ τοῦτ' ἔσθ' ὃ πᾶσιν ἁνδάνει* — conj. Dind. *τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν* | *κλύοις ἂν* Herw. A. C. p. 15., *τούτοις* ad Chorum spectat, ut in 509. *δρῶσι χοὖτοι*. Qu. *τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἂν δοκοῖ,* | *σάφ' οἶδ', ἄν,* —. Aut *καὶ τοῦτ' αὐτὸ τούτοις πᾶσιν ἁνδάνειν γνοίης ἄν,* —. *ἁνδάνειν* A. *ἀνδάνει* K. *ἁνδάνει* L.

505. *λέγοιτ' ἂν*] *λέγοιντ' ἂν* K. *γνοίης ἂν* optime Herwerden. *ἐγκλείσοι* A. L. *ἐγκλείσῃ* K. *ἐγκλεῖσαι* Erf. *ἐγκλῄσαι* Dind. III. *ἐγκλείοι* Schaef. *ἐγκλῄοι* Dind.

506. 507. Hos duos versus uncinis includunt Jacob. Dind. Nauck. Nauckius ex aliqua Euripidis fabula sumptos eos esse putat.

507. *δρᾶν* A. *δρᾶν* add. ant. m. L. *δρᾶν* (s. *καὶ* et del. *θ'*) K.

508. *τῶνδε Καδμείων*] Qu. *τῶνδε τῶν ἀστῶν* (gl. *Καδμείων*).

509. *χ' οὗτοι* K. L. *χ' οἵδε* A. *ὑπίλλουσι* A. *ὑπίλλουσιν* K. *ἰπίλλουσιν* L. (*ἰπίλλουσι* in lemmate).

513. Fort. *κἀκ* pro *καί*. *ταυτοῦ* A.

514. *δυσσεβῆ* K. *δυσσεβῶι* (supr. *ηι*) L. *δυσσεβεῖ* A. *τιμᾷς χάριν*] Qu. *τίνεις χάριν,* aut *τιμᾷς ἴσως*.

515. *ὁ κατθανὼν νέκυς*] Qu. *ὁ κατὰ γαίας νέκυς*.

516. *εἴ τοί* K. *εἰ τοῖν* L. *εἴ τι* A. Recte, opinor. *σύ τοι* conj. Nauck. *εἰ τῷδε τιμᾷς ἐξ ἴσου τὸν δυσσεβῆ* F. W. Schmidt.

517. *τι* A. L. *τοι* K.

518. *γε* recte A. *δὲ* K. L.

519. *ᾅδης* A. L. *ἀΐδης* K. *ἴσους* vulg. *τούτους* A. K. L. *κοίνους* Seyf. *ποθεῖ*] Qu. *φιλεῖ* aut *σέβει*.

520. *ἴσος*] Lege *ἴσα* (Mein.), et supple *ποθεῖ* ex praec. v.

521. *κάτωθεν*] *κάτω 'στὶν* A. L. Dind. III. *κατ' ἐστὶν* K. *γρ. κάτωθεν* ab S. in L. et sic Dind. II.

522. *οὗτοι* K. L. *οὔτοι* A. *οὐδ'* K. *οὔθ'* A. *ποθ'*] *πόθ'* L.

524. *νῦν* A. K. L.

525. *ἄρξει*] *ἄρξῃ*, ut videtur, L. pr.

527. *δάκρυα* A. K. L. Correctio *δάκρυα* facta ab aliquo sciolo videtur qui non intelligeret *φιλάδελφα* hic adverbii vice fungi. *λειβομένα* A. K. *λειβόμενα* L. *δάκρυ' εἰβομένη* Tricl. Dind. *δάκρυ λειβομένη* Bergk. Mein. Seyf. Forma *εἴβεσθαι* Tragicis ignota est. Scholiasta *φιλάδελφα* per *φιλαδέλφως* explicat. Lege *δάκρυ λειβομένα*. Cf. OC. 1251. *λείβων δάκρυον*. Aesch. Sept. 50. *δάκρυ λείβοντες*. Arist. Eq. 327. *λείβεται θεώμενος*.

528. *ὑπεραιματόεν* Seyf. *'Οφρύων νέφος* occurrit Eur. Hipp. 173.

531. *ἣ* K. *ἡ* A. L.

533. *ἄτας* A. *ἄτα* K. L. Qu. *δύ' ἄτας*. Cf. ad OC. 530. *αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ — παῖδες, δύο δ' ἆται* (al. *ἄτα*) etc. *κἀπαναστάσεις*] Utiquo duo nomina ejusdem numeri oportet esse, sed quin mendosum sit *ἐπαναστάσεις* vix dubitari potest. Qu. *κἀπαναστάτας* (aut fortasse *κἀπαναστάτα*). Sic *ἐπιβουλευτὴς στρατοῦ*. Elmsleius

(ad Med. 798.) δυοῖν apud Atticos scriptores semper cum duali, δύο autem nonnunquam cum plurali conjungi recte admonet.

535. ἢ εξομῆι (sic, corr. ex ἐξομεῖ a m. pr.) L. τὸ μ' εἰδέναι L.

536. τοὖργον A. K.

538. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τοῦθ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ οὔτε σὺ | τοὔτ' ἠθέλησας, aut ἀλλ' οὐκ ἐάσει σ' ἡ δίκη γ' — conj. Mein. Cf. OC. 407. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σ', ὦ πάτερ.

539. Qu. οὔτ' ἤθελες σύ γ', aut οὔτ' ἤθελες δρᾶν οὔτ' ἐκοινώνεις τί μοι. κοινωσάμην A. K. L.

540. τοῖς] Leg. τοι. Cf. ad Aj. 776.

542. τοὖργον A. K. ᾅδης A. L. ἅδης K.

544. μήτοι μ' ἀτιμάσῃς] Corrige μή μ' ἐξατιμάσῃς. Cf. OC. 1378. ἵνα — μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ etc. Ante imperativum locum non habent particulae μή τοι. τὸ μὴ] τὸ μ' (supr. η a m. pr.) L.

546. μηδ' K. μὴ δ' L. μήθ' (μὴ θ') A. θίγες A. K. L.

547. θνήισκουσ' L.

548. λελειμμένη φίλος] Fort. λελειμμένη, φίλη; Cf. 566.

551. ἀλγοῦσα μὲν δή, κεἰ γέλωτ' ἐν σοι Dind. Qu. ἀλγοῦσα μὲν δή γ', εἰ γελῶ γ', ἐν σοὶ (ἔν σοι) γελῶ. Aut ἀλγοῦσα δὴ 'γωγ', εἰ γελῶ γ', ἐν σοὶ γελῶ. Aut ἀλγοῦσά γ' ἔνδον, —. (Cf. Arist. Lys. 512. εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι.) Particulae μὲν δῆτα nusquam alibi leguntur. Cf. Aesch. Cho. 218. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. | ΟΡ. κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε σοῖς (γελῶ). Aj. 957. γελᾷ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα.

552. σε τ' K. pr. (ut vid.) L. σ' ἔτ' A.

554. κἀμπλάκω] Qu. κἀπλάκω. V. Blomf. ad Ag. 336. 1183. Cf. 910. 1234. Eur. Fr. 1076, 3. τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

557. δόκουν A. L. μὲν τοῖς A. Ald. μέν γοὺ (μέντοι corr. a m. pr.) L. μέντ' οἷον unus ms. μέν θ' οὗ (supr. ἢ οὐ) alius. μὲν θοῦ tres alii. μὲν σοὶ (ex schol.) Dind. III. Schol. σεαυτῇ καλῶς ἐδόκεις φρονεῖν, μὴ συμπράττουσά μοι, ἐγὼ δὲ τούτοις, ἢ τοῖς ἀνδράσιν, ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασιν. τινὲς δὲ τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ. Qu. καλῶς σὺ μὲν τῶς, τῶς δ' ἐγὼ etc.

560. ὥστε τοῖς ἔνερθ' ὀφείλεται conj. Weckl. Qu. ὥστε τὸν θανόντ' ἐπωφελεῖν. Cf. El. 357. λυπῶ δὲ τούτους ὥστε τῷ τεθνηκότι (sing.) | τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.

563. βλαστῇ A. K. βλαστῆι L.

564. πράσσουσιν K. L. πράττουσιν A. Qu. ἀλλ' ὅμως. Cf. OC. 442. τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν.

565. σοὶ A. καὶ σοὶ K. L. pr. κακοῖς (supr. ῆι a m. pr. aut S.) L. κακῷ A. πράσσειν κακά] Lat. mala patrare. Herwerden malit πράσσειν κακῶς (infelix esse), ut melius Ismenae verbis respondens 563 sq., coll. 567. Cf. ad El. 1026.

566. *τί γὰρ — βιώσιμον;*] Qu. *πῶς γὰρ —;* Aut fortasse *τίς γὰρ — βίου χάρις;* Cf. Arist. Lys. 865.

567. *μέν σοι* A. K. L. *μέντοι* Br. Seyf. Scribe sic, *ἀλλ' ἥδε μέντοι — μὴ λέγ'* etc. Ita etiam Mein. Cf. ad El. 1329. Qu. *ἀλλ' ἥδε μὲν τέθνηκεν.*

568. *ἀλλὰ*] Qu. *ἆρα*, aut *ἦ γὰρ* (574.). *νυμφια* (sic) L.

569. *ἀρώσιμοι* K. *ἀρώσιμαι* A. *χἀτέρων εἰσὶν* A. L. *χἀτέρων εἰσὶ* K. *εἰσι χἀτέρων* Dind. *γύαι* A. *γυῖαι* K.

570. *ἡρμοσμένα* K. *εἱρμοσμένα* A. *ειρμοσμένα* (supr. *ἡ* a m. pr.) L.

571. *υἱέσι*] *υἱάσι* A. L. *υἱάσιν* K. Cf. Arist. Nub. 1001. 1424.

572. *ΙΣ.* L. *ΑΝ.* Ald. Dind. Mein. Antigonae esse hunc versum, non Ismenae, ex Creontis verbis liquet *ἄγαν γε λυπεῖς* etc., etiam ex Chori verbis, *ἦ γὰρ στερήσεις* etc. "Recte autem fecit Sophocles quod Haemonem hoc uno loco ab Antigona memorari fecit, ut Haemonem quidem carissimum ei esse appareret, nec tamen Haemonis amori plus quam amori erga fratrem tribuere videretur." (Dind.) *φίλταθ'* A. L. *φίλτατ'* K. *Αἷμον* A. *Αἵμων* K. L.

573. *'Ισμ.* in A.

574. et 576. *ΧΟ.* Boeckh.

574. *γόνον* A. L. *μόνον* K.

575. *ᾅδης* A. L. *ἅδης* K. *ἔφυ* A. *ἐμοί* K. L. Seyf. *μόνος* Nauck. *κυρεῖ* Mein. *μένει* Weckl. Mihi istud *ἐμοὶ* nihil aliud videtur esse quam *ἔφυ* scriptum *ἔφοι* (ut *υ* et *οι* constanter permutantur in mss.). Lege *Ἅιδης ὁ παύσων ἐστὶ τούσδε τοὺς γάμους*, aut *Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.*

576. *ΙΣ.* in A. *ΑΝ.* Boeckh. Dind.

577. *καὶ σοί γε κἀμοί*] Lege *ναὶ, σοί τε κἀμοί.*

578. *ἔσω* (s. *ῑ*) K. *ἐκ δὲ τοῦδε* A. pr. et sic legebat schol. *ἐκ δὲ τᾶσδε* (sic in textu et lemm. schol.) *χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδ' ἀνειμένας* L. *εὖ δετὰς δὲ χρὴ | γυναῖκας εἶναι τάσδε* — Seyf. *εἰργμένας δὲ χρὴ | γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδ' ἀν.* Weckl. *εὖ δὲ τάσδε — εἶρξαι* Herw. (coll. e. g. Eur. Hel. 288.). *εὖ δὲ τάσδε χρὴ | γυναῖκας εἶρξαι μηδ' ἐᾶν ἀνειμένας* Madvig. Qu. *εὖ δὲ τάσδε χρὴ | ἔνδον καθείργειν μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν*, aut *ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ | ἔνδον φυλάσσειν τάσδε μηδ' ἀνιέναι*, aut *ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ | εὖ νιν (καθείργειν) φυλάσσειν μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν*, aut *ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ | ἔνδον νιν εἴργειν μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν.* (Cf. Arist. Ach. 329. *μῶν ἔχει του παιδίον | τῶν παρόντων ἔνδον εἴρξας;*) Sed vera lectio videtur esse *εὖ δὲ τάσδε χρὴ | γυναῖκας εἶρξαι* (aut *ἔνδον καθεῖρξαι*) *μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν.* Cf. 753. 795. Causa turbarum fuerit *εὖ δὲ τάσδε* in *ἐκ δὲ τοῦδε* mutatum. Invectio pronominis *τάσδε* in v. prox. tum necessaria facta est, et propterea omissio infinitivi *ἐᾶν*. Schol. *ὁ δὲ* (in *μηδὲ*) *περιττεύει· λέγει γὰρ ὅτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀνειμένας εἶναι ταύτας τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ φρουρεῖσθαι.* Qui non *εἶναι* sed

εἴλλειν aut *εἴργειν* aut verbum aliquid simile legisse videtur, quum per *φρουρεῖσθαι* explicet.

579. *εἶναι* mss. *εἶρξαι* Herwerden (a. 1855, coll. Aj. 752 sq.). Mein. Madvig. *ἴλαι* Dind., qui *εἴλαι* in *εἶναι* mutatum et *ἐᾶν* post simile *ενας* excidisse suspicatur, et confert Aj. 753 f. *Συνείλας* glossa Hesychiana est. Sed *εἴλαι*, ut monuit Madvig., nunquam significat coercere, detinere (Anglice, to shut up, to confine). *ἴλαι* (i. q. *εἴλαι*, coercere) Dind. *εὖ δὲ τάσδε χρὴ* | *γυναῖκας ἴλαι μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν* Dind. (Qui corruptelam ex omissione infinitive *ἐᾶν* ortam esse putat). Qu. *εὖ δὲ τάσδε χρὴ* | *ἔνδον καθείργειν* —. (Cf. Arist. Vesp. 70. *ἔνδον καθείρξας* (*τὸν πατέρα*), *ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ*.) Aut *ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ* | *εἴργειν νιν ἔνδον μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν*. Aut *ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ* | *εὖ νιν καθείργειν* —. *Τάσδε γυναῖκας* tam brevi spatio post *νιν* supervacaneum foret (quod facile in *γυναῖκας εἶναι* mutari potuit.) Dindorfii conjectura mihi valde improbabilis videtur.

580. *φεύγουσι*] *πτήσσουσι* Nauck. *φρίσσουσι* Naber. Qu. *τρέμουσι, δεδίασι, ταρβοῦσι*.

581. *ᾅδην* A. L. *ἅδην* K. *εἰσορῶσι τοῦ βίου*] Qu. *εἰσορῶσιν ὄντα που*. Latet participium aliquid.

583. *οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ*] Fort. *οἷσι γὰρ σεισθῇ*.

584. Scholiasta *αἰὼν* pro subjecto accipit, *τούτοις ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης ἐλλείπει, ἕρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς*.

585. *γενεᾶς*] Lege *γενεᾶν*. (Et sic J. F. Davies Praef. Ag. p. IX. Cf. El. 513 sq.) Aut *γενεᾷ*. Xen. Mem. II. 1. 8. *ὧν δ' ἐνέλειπε τῇ πόλει* —. *ἕρπον* (supr. ω) L. *Ἕρπον* additum est quasi *γένος ἄτης* praecessisset. Qu. *ἕρπειν* (Tr. 90.). Cf. 185. *τὴν ἄτην ὁρῶν* | *στείχουσαν ἀστοῖς* (l. *ἆσσον*). 10. Aut *ἕρπων* (v. schol.).

586. *ὅμοιον ὥστε ποντίας* | *οἶδμ' ἁλὸς, πνοαῖς ὅταν* | — *ῥοαῖς ὅμοιον ὡς Προποντίδος* | *οἶδμα* — Seyf. Qu. *ὅμοιον ὡς ὅτ' οἶδμ' ἁλὸς* | *ποντίας, δύσπνοις ὅταν* etc. Aut *ὅμοιον ἁλὸς ὡς ποντίας* | *οἶδμα* etc. Aut *ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλὸς*, etc. Cf. ad 598. (De *ποντίας ἁλὸς* cf. Eur. Hec. 610. Hel. 128. Herc. 400. De *ἁλὸς οἶδμα* cf. 446. 634. Hec. 26.) Accumulatio epithetorum *ποντίαις δυσπνόοις Θρῄσσαισιν* minime elegans est; praeterea collocatio *τοῦ ὅταν* parum placet. *ποντίας ἁλὸς* A. *ποντίαις* (*ι* insertum a m. ant.) *ἁλὸς* L. *ποντίαις* [*ἁλὸς*] Elmsl. Dind. *πόντιον* [*ἁλὸς*] Schneid. Nauck. Cf. Eur. Iph. A. 704. *κατ' οἶδμα πόντιον*. Hel. 527. *κατ' οἶδμ' ἅλιον* 1517.

587. *ὅταν* A. *ὅτ' ἂν* K.

588. *Θρῄσσῃσιν* vulg. Seyf. *Θρῄσσαισιν* Dind. Ellendt. etc.

589. Qu. *ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ βυθόν* (*βυθῷ*?), darkness pervades the ocean (submarine) deep. *θῖνα, καὶ δυσανέμῳ στόνῳ βρέμουσιν* — Jacobs. Exerc. Crit. I. p. 151.

590. *κελαινὰν*] Qu. *κελαινόν*. Cf. Arist. Vesp. 696. *τὸν θῖνα*. Hom. Od. 12, 45. *πολὺς — θίς*. Il. 23, 693. *θίν' ἐν φυκιόεντι*. Arist. H. A. 8, 13. *ὁ θὶς ὁ μέλας*.

591. *δυσάνεμον*] *δυσάνεμοι* Hart. Seyf. Mein. Sed epithetum aliquid requiritur cum *στόνῳ* consociandum. Itaque lege *καὶ δυσανέμῳ στόνῳ βρέμουσιν* (sic) —. Cf. ad Aj. 596. El. 484. Ph. 688.

592. *ἀντιπλῆγες*] *ἀμφιπλῆγες* Bergk. prob. Seyf. Redde, reverberating, resonant, et confer *ἀντίτυπος* 134.

593. *ἀρχαῖα τὰ —*] Qu. *ἀρχαῖα δὲ* (aut *ἀρχαῖά γε*), aut *ἀρχαῖ' ἐνὶ — οἴκοις* (cf. v. str. 582.) etc. *τἀρχαῖ' ἄρα Λαβδακιδᾶν ἰδὼν φοβοῦμαι* (aut *δρῶν πτοοῦμαι*) conj. Mein. Qu. *ἀρχαῖά γε* (aut *δέ*). *οἴκων*] *δόμων* Seyf. Qu. *σκοπῶν*. Et sic Weckl. Cf. v. str. 582.

594. *πήματα φθιμένων* A. K. L. *πήματα φθιτῶν* Herm. Dind. (Cf. Aesch. Pers. 216. 514. Eum. 97. Eur. Hipp. 1448.) *πήματ' ἀλλ' ἄλλοις ἐπὶ* — Dind., coll. 139. *ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα* etc. Qu. *πήματ' ἀφθόνως*.

596. Qu. *οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν ἄγος*. Cf. Phil. 880. *ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ*. Pro *γένος* fort. *ἄγος* aut *μύσος*. Cf. Aesch. Sept. 744. *αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει*. *ἐρείπει* A. *ἐρίπει* K. L. *ἐπείγει* Seyf. *ἐνείρει* (*τὰ πήματα*) Herwerden. Qu. *ἐρείδει*. Et sic Weckl. instat et urget semper aliquis deus. Cf. ad Aj. 309.

598. *οὐδ' ἔχει λύσιν*] Qu. *οὐδ' ἐστὶν λύσις*. Cf. ad El. 142. *λύσιν*] Qu. *λύσιν τινά* (cf. ad 586.).

599. *ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας ἐτέτατο — δόμοις· κᾆτ' αὖ* — C. Matth. Lex. Eur. p. 149. Lege *ἐσχάτας ὅπερ ῥίζας ἐτέτατο* (*ἔτ' ἔσκε?*) *θάλος*. *ὑπὲρ*] *ὕπερ* K. L.

600. *τέτατο* A. K. L. *ὃ τέτατο* corr. ex schol. Qu. *ἐτέτατο*, mox enim sequitur *νιν*. *φάος*] *θάλος* Kock. Ver. p. 175. Morstadt. Seyf. Weckl. *Θάλος* legitur Homer. Il. 22, 87. *φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή*. Od. 6, 157. *λευσσόντων τοιόνδε θάλος* ('so fair a scion of their house'). Pind. Ol. II. 81. VI. 115. etc. Eur. Phoen. 88. *ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί*. Iph. T. 170. *Ἀγαμεμνόνειον θάλος*. 209. *πρωτόγονον θάλος*. 233. El. 15. *θῆλυ τ' Ἠλέκτρας θάλος*. Eur. Fr. 318, 7. *παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος* (*νεογνὸν — θάλος* F. W. Schmidt). Confer *ἔρνος*. Soph. El. 422. *ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω | βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν*.

601. *κἄτ'* A. *κατ'* K. *κᾶτ'* L. Cf. El. 1067. *κατά μοι βόασον*. Arist. Ach. 295. *κατά* (*κᾆτά* plures mss.) *σε χώσομεν τοῖς λίθοις*. Av. 1456. *κᾆτ'* (l. *κατ'*) *αὖ πέτωμαι*. *νιν* A. L. *νιν* (s. ῡ alt. m.) K. *φοινία* L. *φονία* A. K.

602. *ἀμᾷ* A. *ἀμᾶ* K. *ἀμᾶι* L.

603. *ἐρινύς* L. *ἐριννύς* A. *ἐρινῦς* (ῡ s. alt. m.) K. Fort. *θεῶν ἐρινύς* (1075. *Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες*).

604. τεὰν vulg. τίς σὰν Nauck. Seyf. Qu. τὶς σάν. Cf. v. ant. 615. δύνασιν A. δύναμιν K. δύναμιν (supr. σ a m. pr.) L. Forma δύνασις occurrit 951. Pind. P. 4, 424. Eur. Ion. 1012. κατάσχοι L. Qu. τίς σ', ὦ Ζεῦ, δύναται, τίς ἀνδρῶν | ὑπερβασίᾳ κατασχεῖν; aut τίς ἄν, Ζεῦ, τίς — κατάσχοι; Aut τὰν σὰν, Ζεῦ, δύνασιν, τίς ἀνδρῶν —; Particula ἂν manifesto requiritur. De forma τεὸς cf. ad OC. 539. El. 1089.

605. ὑπερβασία K. ὑπερβασίᾳ A. ὑπέρβασις ἂν probabiliter Mein. ἂν παρβασία (?) Nauck. Forma ὑπέρβασις (dislocatio) legitur Hippocr. Art. 839. Sed ὑπερβασία est Hom. Il. 3, 107. Od. 3, 206. et in plurali Il. 23, 589. Od. 22, 168. Hesiod. Op. 826. Confer similem locum Aesch. Cho. 595. ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς κατάσχοι;

606. παντανήρως A. παντογήρως K. L. παντοθήρας Seyf. πανταγρεὺς Wolff., coll. Anth. Pal. VII. 609. παναγρέος Μοίρης. Hom. Il. 5, 487. λίνου πανάγρου. epitheto Ἀγρεύς Apollinis, Dionysi, Poseidonis, etc. παντοθήρως Bamberger. ὁ πάντ' ἀμαυρῶν Weckl., coll. schol. ὁ ἀσθενείας παραίτιος. et Fr. 685. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κἀς λήθην ἄγει. Leg. παντοθήρας. Cui apprime convenit αἱρεῖ. Ansam errori fortasse praebuit vicinum ἀγήρῳ. Idem conjicit Bamberg. probat Dind. Sic ὁ παγκρατὴς ὕπνος Aj: 675. Qu. ὁ παντοδμής, οὔτ' | ἀκάματοι (aut ἀκαμάτως) θέοντες | μῆνες (θέοντες etiam Donaldson. Wolff.) Confer epithetum παντάρχης. Παντογήρως parum idoneum est epithetum somni.

607. οὔτ' K. L. οὐδ' A. οὔτ' ἄκοποι θεῶν νιν | μῆνες Dind. οὔτε θεῶν ἄκματοι Herm. Seyf. οὔτε θέειν ἄκματοι conj. Seyf. Qu. οὔτε θέοντες ἀεὶ | μῆνες —. Cf. 1064. Ph. 285. Alcaeus Mess. Epigr. ἡ δ' ὥρη λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει. Hor. Carm. II. 5. 13. 'currit enim ferox aetas'.

608. ἀγήρῳ A. ἀγήρως K. Seyf. ἀγήρωι L. pr. (et sic Poll. II. 14.) ἀγήρως L. corr. ἀγήρῳ δὲ θρόνῳ Margoliouth. Utramque scripturam explicat scholiasta. Vera scriptura haud dubie est ἀγήρῳ. Cf. Fr. 59. ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος ἐς γῆρας χρόνου. Eur. Fr. 987. ἀγήρων ἀρετήν. Qu. ἀγήρως δὲ χρόνου (pro χρόνῳ). Corrupto χρόνου in χρόνῳ, postea ἀγήρως in ἀγήρῳ transierit. Locutio ἡ μνήμη τὸν χρόνον ἀγήρων ποιεῖ bis apud Philostratum occurrere dicitur.

611. τό τ' ἔπειτα] Qu. τὸ παρόν τε —. Cf. Aj. 34. πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος | τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί.) Aut τὸ πάραυτα.

612. τὸ πρὶν] τὸ πάλιν (sc. μέλλον) Seyf. (ex schol. τὸ ἐσόμενον καὶ μετ' ἐκεῖνο μέλλον καὶ πάλιν ἐσόμενον). Schol. τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος λελέχθαι φασὶν ἀντὶ τοῦ νῦν. Totum locum sic legerim, τὸ παρόν τε καὶ τὸ μέλλον, | ὡς τὸ πρίν, ἐπαρκέσει etc. Redde, Both for the present and the future,

as for the past, this law will hold good, etc. ἐπαρκέσει] ἐπικρατεῖ (conj. Köchly) Nauck. Seyffert reddit suppeditabit (i. e. will provide).

613. νόμος ὅδ' –́ ⏑ – – | θνατῶν βιότῳ πάμπολις – ⏑ –́ – Dind.

614. πάμπολις A. L. παμπόλις (sic) K. πλημμελὲς conj. Weckl. παμπολύ γ' Heath. Br. Herm. Seyf. Correctio parum probabilis.

615. πολύπλαγκτος K. L. πολύπλακτος A.

616. πολλοῖς] παύροις Davies ad Agam. p. 206. ὄνησιν L. pr. ὄνησις corr. ὄνασις Br. Cf. ad Ant. 616. El. 1061. Aj. 400. Eur. Hipp. 757. ὄνασιν (mel.).

617. Cf. OC. 1230. κούφας ἀφροσύνας.

618. οὐδὲν L. οὐδέν' (sic) A. εἰδόσιν οὐδὲν ἕρπει Seyf. Qu. οὐδέν' ἕρπειν | θνατῶν βιότου πάμπολιν (aut δὴ πρόσω) ἐκτὸς ἄτας. Cf. 625. Dindorfius οὐδὲν ἕρπει et ἐκτὸς ἄτας interpolata esse putat ex vv. 618. 625.

619. πόδα A. L. πόδας K. προσψαύσῃ A. pr. προσψαύσῃ A. corr. προσαύσῃ K. προσαύσῃ (supr. αἴρει a m. ant., i. e. pro προσαίρει, quod Scholiasta per προσφέρει explicat) L. ψαύσῃ Br. Qu. προσάρῃ (προσαίρῃ), aut προσάψῃ.

620. σοφίᾳ A. K. σοφία (ι supr. m. rec.) L.

621. κλεινὸς A. πέφανται A. πέφαται K. πέφανται (ν eras.) L.

622. ποτ'] τότ' Weckl. Qu. θάμ', aut ποτ', aut ὄν.

623. ἔμμεν' ὅτῳ A. K. L. Qu. ἔμμεναι, ᾧ φρένας —.

624. ἄγει] Fort. ἄγῃ, generalis enim est observatio.

625. ὀλίγοστον A. ὀλίγως τὸν K. ὀλίγοστὸν (ο mut. in ω) L. ὀλίγιστον Bergk. Paley ad Arist. Pac. 559. (ὀλίγιστος occurrit Arist. Ran. 115. Pl. 628.) Scholiasta per οὐδὲ ὀλίγον explicat. 'Ολιγοστὸς, cui contrarium est πολλοστὸς, significat one out of few. Plut. Anton. 51. Qu. πράσσειν (διάγειν, ἄγειν?) δ' ὀλίγους (ὀλίγον) τὸν (νιν) χρόνον. Aut — ὀλίγιστον (aut ὀλίγον τὸν) χρόνον —.

626. ὅδε μὴν Αἵμων —] Fort. καὶ μὴν ὅδε δὴ, —. Aut ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ (del. Αἵμων), —. Cf. 155. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας τῆσδε —. Αἵμων fortasse glossema est. Qu. καὶ μὴν Αἵμων ὅδε, σῶν παίδων etc., aut καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ (ut in 1257.).

627. ἄρ' A. K. L.

628. τῆς μ. ν. add. A. K. L. del. Tricl. Dind. νύμφης del. Seyf.

629. τάλιδος ἥκει — Mein. μόρον] Qu. μόρῳ. Dicebant enim ἄχνυσθαί τινι, non τι. τᾶλις] Fort. πλᾶτις (Ach. 132.).

630. ἀπάτας λεχέων (λέχεων L.)] ἄτας λεχέων conj. Mein. Qu. ἀπάτᾳ λεχέων ὑπεραλγῶν, being exceedingly grieved at his etc. Schol. ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀποτυχίας. Quum Dorica forma in hoc genere versus anapaestici locum non habeat, Dindorfius ἀπάτας pro accusativo plurali accipit, nisi potius ἀπάταις legendum sit. Sed genitivum post ὑπεραλγῶν requiri patet.

631. εἰσόμεθα K. non A. L.

632. *ἄρα μὴ* K. pr. L. pr. *ἄρα μὴ* A.? *ἀρά μοι* Herm. ad Vig. p. 295. Fort. *ἀρά. που.* (Aesch. Ag. 1636. *Ὀρέστης ἀρά που βλέπει φάος —;*)

633. *λυσσαίνων*] *θυμαίνων γρ.* ab S. in L. Mein. Qu. *μηνίων.* Cf. OC. 1177. *πατρὶ μηνίσας φόνον.* Tr. 274. *ἔργου* | *ἕκατι τοῦδε μηνίσας. Λυσσαίνειν τινὶ* non melius Graecum foret quam *μαίνεσθαί τινι.*

634. Qu. *ἦ σοί γ' ἐσόμεθα πανταχῇ δρῶντες φίλοι;* Cf. Aj. 1368. *πανταχῆι* L.

635. *μου* K. L. *μοι* A. Qu. *με.* Cf. ad 636.

636. *ἀπορθοῖς*] Qu. *ἀπεύθυν'* (*με*), coll. OR. 104. *πρίν σε τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.* Aj. 72. Fr. 143, 2. *ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν. Κατορθοῦν* legitur El. 416. OC. 1487. *Ἀπορθοῦν* nusquam alibi apud Sophoclem occurrit.

637. *ἀξίως ἔσται* mss. *ἀξιώσεται* Musgr. Dind. Schol. *οὐδείς μοι προκριθήσεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σοῦ ἄρχοντος.*

638. *μεῖζον* vulg. Bergk. Dind. *μεῖζων* (sic) L.

639—680. His Creontis 42 versibus versibus 41 (683—723) respondet Haemon. Ut numeri eorum exaequentur, aut illius orationis unus ejiciendus erit, aut hujus orationi addendus unus. Heiland (a. 1855. Stendaliae) nonnulla ut interpolata excludere vult in vv. 673 sq., quos sic corrigit *αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσι κἂν μάχῃ δορὸς* | *τροπὰς καταρρήγνυσι* —. Huic omissioni verborum *ἥδ' ἀναστάτους οἴκους τίθησιν,* quae hic tam apta sunt, Dindorfius jure adversatur, et hujusmodi versum potius in Haemonis oratione excidisse suspicatur (fortasse ante 699.), *οὐχ ἥδε πασῶν παρθένων ὑπερτέρα;* Meinekius omiserit v. 680., Dindorfius contra unius versus lacunam indicaverit post 690. aut 698. De hac versuum aequalitate, in longis praesertim orationibus, cf. ad Aj. 966 sq.

639. *οὕτω γάρ*] Qu. *τοῦτ' αἰέν.*

640. *ὄπισθεν* A. *ὄπιθεν* L.

643. *ἀνταμύνωνται* A. *ἀνταμύνονται* K. L. Qu. *ἀνταμείβωνται.* Cf. Aesch. Prom. 231. *κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἀντημείψατο.* Sept. 1049. *παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.* Cho. 121. *πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;* Archil. Fr. 67. *ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα,* | *τὸν κακῶς τι δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.* Eur. Med. 809.

644. Suspectus Nauckio. *ἐξίσου* A. K.

645. *φυτεύει* A. K. L. *φιτύει* Br.

646. *αὑτῷ* A. *αὐτῷ* K. L. *πόνους* A. K. L. *γρ. πέδας* ab S. *πέδας* Mein. Recte. Cf. Theogn. 539. *οὗτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὑτῷ,* | *εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.*

647. *φῦσαι* A. *φύσαι* K. L.

648. *μή νῦν ποτ'* K. L. *μὴ τοίνυν ποτ'* A. *τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς* mss. *τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς* Tricl. *τάσδ'* — Weckl.

σὰς ὑφ' ἡδονῆς φρένας Dind. (Sed *σὰς* non bene a *φρένας* separatur.) *φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεὶς* Dind.? (Utique *δαμεὶς* facile excidere potuit post — *δονῆς*.) *τὰς φρένας φιληδίᾳ* Kayser. *τὰς φρένας σύ γ' ἡδονῇ* conj Mein. *τὰς παρεστώσας* (aut *παρούσας σοι*) *φρένας* Herw. A. C. p. 15. coll. Tr. 736 sq. et Ar. Eq. 1119 sq. *τὰς φρένας σέθεν φίλης* — F. W. Schmidt I. 400 n. Aut *τὰς φρένας δι' ἡδονήν*. Aut *τὰς φρένας δοὺς ἡδονῇ*. Aut *τὰς φρένας μιᾶς καλῆς* —. Aut *τὰς φρένας τε τόν τε νοῦν*, aut *τόν τε νοῦν καὶ τὰς φρένας*.

649. *οὕνεκ'* mss. Dind. Lege *εἵνεκ'*.

650. *γίνεται* A. K. L.

652. *ἢ φίλος κακός*] *ἢ οἰκεῖος κακὸς* Mein. (Crasis ut in Tr. 85. *ἢ οἰχόμεσθ'*.) Sophoclem scripturum fuisse potius *ἢ λέχος κακὸν* arbitratur, ut in Eur. I. A. 390.

653. *ἀλλὰ πτύσας* —] *ἀποπτύσας δ'* — Mein. *ἀλλὰ στυγήσας ὥστε* — Mein. (serius, *δὲ* hic non convenire existimans). Nauckius corrigit sic, — *μεῖζον· ἀλλ' ἀποπτύσας | τὴν παῖδ' ἐν ᾅδου* etc. Meinekius et Nauckius jure *πτύσας* suspectant. Qu. *ἀποπτύσας οὖν* (*δῆθ'*) *ὥστε δυσμενῆ* etc. I. e. respuens. Aut *ἀλλ' ὥστε δυσμενῆ σφ' ἀποπτύσας* —. Aut *ἀποστυγῶν οὖν ὥστε δυσμενῆ* etc. Aut *ἀποπτύσας δ'* —. Aut *πτύσας ὡσεὶ 'πὶ δυσμενῆ*. Cf. 1232. *πτύσας προσώπῳ*. El. 234. *αὐδῶ μάτηρ ὡσεί τις πιστά*.

656. *πάσας* K. L. *πάσης* A.

657. *οὐκ ἀπιστήσω* A.

658. *ταῦθ'* (supr. *τ'* a m. ant.) L.

659. *τά τ'* K. L. *τάδ'* (aut *τὰ δ'*) A. *τά γ' ἐγγενῆ — τοὺς ἔξω γένους*] *τὰ συγγενῆ — τούς γ' ἔξω γένους* Herwerden A. C. p. 15., qui bene monet particulam *γε*, quae in protasi supervacanea est, in apodosi omnino requiri. *ἐνγενῆ* L. pr.

663. *ἢ νόμους*] Qu. *τοὺς νόμους*.

664. *ἢ τοὐπιτάσσειν*] Qu. *ἢ κἀπιτάσσειν*. *τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ* A. *τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ* L. pr. *τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ* corr. (non ab S., sed a paullo recentiore m., ut videtur).

666. *στήσειε*] *στήσῃ γε* conj. Seyf. *τοῦδε χρὴ | τοῦδε χρῆν* Elmsl. ad Her. 959. Fort. *τοῦδ' ἐχρῆν*.

669. Qu. *καλῶς τ' ἂν ἄρχειν, εὖ τ' ἂν* —.

672. *δὲ* K. *γὰρ* A. L. supr. ab S. *ἔστιν* A. L. *ἔστι* K.

673—676. Versus fortasse spurii. Cf. ad 639 sq.

673. *πόλεις τ'* A. K. *πόλις θ'* (*τ'* supr. ab S.) L. *πόλεις τ' ὄλλυσιν ἠδ' ἀναστάτους* Nauck. Seyf. *πόλεις* (om. *τ'*) Dind. Cf. 296. Heiland legerit *αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσι κἂν μάχῃ δορὸς* etc., ut aequus versuum numerus sit in Creontis sermone (41) et Haemonis sermone (40). Sed confer similem locum 296 sq. *τοῦτο καὶ πόλεις | πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων, | τόδ' ἐκδιδάσκει* etc. Qu. — *ὄλλυσι κἀξαναστάτους | οἴκους τίθησιν*. *ἤδ'* recte vulg. (Cf. 674.) *ἦδ'* M. *ἠδ'* Nauck. Seyf.

674. *σὺν μάχῃ*] *συμ μάχηι* L. *συμμάχου δορὸς* Both. Seyf. Fortasse recte. Cf. Aj. 181. *ξυνοῦ δορός*.

675. *καταρρήγνυσιν* L. *τῶν δ' ὀρθουμένων*] Qu. *τῶν δ' αἰδουμένων*. Cf. Aj. 1079. *δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ*, | *σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο*. Hom. Il. 5, 531. *αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται*. 15, 563.

676. *σωίζει* (sic) L. *πιθαρχία* L.

679. *δεῖ* A. *χρὴ* K. *δεῖ* (*ει* ex *η* corr. pr. m.) L.

680. Hunc versum proscribunt Bergk. Mein. Dindorfius Creontis sermonem bene hoc versu terminari putat. Et hoc versu non addito languidam esse terminationem arbitratur Seyffert. Cf. ad 639.

681. *κεκλέμμεθα* A. *κεκλήμεθα* (sup. *ί* alt. m.) K. *κεκλήμεθα* L. Qu. *βεβλάμμεθα*. Cf. Plut. Caes. 45. *ὑπὸ θεοῦ μάλιστα βλαπτομένῳ τὴν γνώμην ἐοικώς*.

683—723. Hic Haemonis sermo aequum, ut videtur, versuum numerum atque Creontis sermo (639—680) habere debet. Cf. ad 639 sq.

684. *ὅσ'* A. *χρημάτων* A. *κτημάτων* K. *χρημάτων* (supr. *κτ* a pr. m.) L. Lege *κτημάτων*. Cf. ad Phil. 673.

685. *λέγεις*] *λέγηις* L.

687. *μέντ' ἂν* K. L. *μὲν τ' ἂν* A. *χἄτερον* Seyf. *χἀτέρως* Erf. (ex schol. *δυνατὸν δὲ καὶ ἑτέρως καλῶς μεταβουλεύσασθαι*). Qu. *χἀτέρᾳ* (ut *τῇδε*).

688. *σοὶ* A. *σοῦ* (supr. *ι* a pr. m.) L. *γρ. σὺ δ' οὖ πέφυκας* in marg. ab S. *προσκοπεῖν* K. L. *σκοπεῖν* A.

690. 691. Hos vv. transposuerit T. Halbertsma, ut *λόγοις τοιούτοις* a *ψέγειν* (689) pendeat.

691. *λόγοις τοιούτοις*] Qu. *λόγους λέγειν τούσδ'* —, aut *λέγειν τὰ τοιαῦθ'*, aut *λέγοντι τοιαῦθ'*, aut *λέγειν τοιαῦθ' οἵοις σὺ* —, aut *τὸ μὴ λέγειν ταῦθ'*. Herwerden hujusmodi versum excidisse putat, *κοὐδείς ποτ' ἀστῶν ἐμφανῶς χρῆται, πάτερ*, —. Ita Haemonis sermo cum patris ejus sermone exaequabitur. Cf. El. 44. Dindorfius lacunam notat.

692. *ἐσθ'* K.

695. *ἀπ'* K. L. *ἐπ'* A.

696. *αὑτῆς* A. K. *αὐτῆς* L.

697. *ὠμιστῶν* K. L. *κυνῶν*] *γρ. λύκων* ab S. in L.

698. *μήθ'* A. *μήδ'* L.

699. *τιμῆς* A. *τιμαῖς* K. L. (*γρ. καὶ στήλης* ab S.). Qu. *χρυσῆς* — *στήλης*, aut potius *πάσης* — *τιμῆς*. Cf. El. 364. *τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν*. *λαχεῖν* A. K. L. Cf. El. 751. *οἷα λαγχάνει* (al. *τυγχάνει*) *κακά*.

700. *ἐπέρχεται*] *ὑπέρχεται* Herw. Schmidt.

701. ἐμοὶ A. corr. ἐμοῦ (supr. ι ab al. m.) L. πράσσοντος (ασσον in litura) A. εὐτυχῶς] εὐτυχῶ L. pr. ς add. ab S.

702. Cf. Antiph. III. 150. τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον. Hipparch. com. IV. 431. πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον etc. Mon. 482. σοφία — πλούτου κτῆμα τιμιώτερον. 416. οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.

703. Leg. θάλλοντος εὐκλείᾳ. Cf. 1164. θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ. El. 951. βίῳ θάλλοντα. et ad Ph. 1327. El. 180.

705. Wecklein versum hic excidisse putat, ad quem spectet v. 708. Ita Creontis et Haemonis sermones aequum versuum numerum, ut par est, haberent. μὴ νῦν A. K. L. μή νυν Dind. ἐν σαυτῷ] Corrigendum suspicor ἐν στέρνῳ (aut στήθει). Cf. 639. οὕτω — χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν. Fr. 196 N. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται. φόρει] Cf. Alex. com. III. 423. τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.

706. ἔχειν A. ἔχει K. L. Cf. ad Aj. 496. OC. 1443. Aj. 496. Correxerim ὃ φῂς σύ, τοῦτο κοὐδὲν ἄλλ' ὀρθῶς ἔχειν. ἄλλο] ἄλλ' ο (supr. literis ο et ω, sed postea erasis) L.

709. Qu. οὗτοι δ' ἀναπτυχθέντες —. Schol. ἀνακαλυφθέντες.

710. 711. Versus, ni fallor, spurii.

710. ἄνδρα] Fort. ἀνδρί. Cf. ad Tr. 65. κεἴ τις ᾖ σοφὸς] Malim κἢν τις ᾖ σοφός. Cf. ad 1025. ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ. OR. 198. OC. 1443. Aj. 496. κἢν A. κεἴ K. ᾖ A. εἰ K. L.

711. ἄγειν (s. ᾱ) K. γαν L.

712. παρὰ ῥείθροισι A. pr. παραρρείθροισι A. corr. L.

713. ἐκσώιζεται L.

715. αὕτως A. οὕτως K. L. corr. ὅστις A. οὔτις K. pr. εἴτις (sup. οσ pr. m.) L. ἐγκρατῆ K. ἐγκρατὴς A. ἐγκρατεῖ (sup. η m. pr.) L. ἐγκρατῶς Herw. Seyffert male connectit ναὸς ἐγκρατῆ πόδα, funem quo navis regitur.

717. τὸ λοιπὸν] τὸ πλοῖον conj. Herm. Vix enim absolute dici posse κάτω στρέψας. Sed cf. Eur. Tro. 85. ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν | εἰδῶσ' —. σέλμασιν A. σέλμασι K. L.

718. θυμῷ καὶ A. K. L. θυμοῦ καὶ Dind. II. καὶ θυμῷ Dind. III. μύθῳ καὶ Martin. Nauck. δήμῳ (!) καὶ conj. Mein. Qu. ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου. (Cf. 1105. οἴμοι· μόλις μὲν καρδίας δ' ἐξίσταμαι. Aesch. Eum. 818. μεθίσταμαι κότου.) Aut ἀλλ' εἶκε τῷ θυμῷ μετάστασιν διδούς.

720. φήμ'] φῆμ' L.

721. φῦναι τὸν ἄνδρα] φῦν' (?) αὐτὸν ἄνδρα correctio est Herwerdeni (Anal. Trag. p. 20.). Redde Anglice, that a person be by nature himself altogether full of knowledge. Sed corrigendum potius φῦναί τιν' (aut μὲν) αὐτὸν ἄνδρ' —. Cf. OC. 1225. μὴ φῦναί τιν' (vulg. τὸν) ἅπαντα νικᾷ λόγον. Hesiod. Op. 291 sq. Herod. VII. 16. 1. Liv. 22, 29. Cic. pro Cluent. 31.

Aut φύναί τιν' αὐτὸν —. φύναι A. K. L. πάντ'] Accusativus singularis. Qu. ἄνδρ'. πλέων] πλέω A. K. L.

722. Aposiopesis post εἰ δ' οὖν fortasse intelligenda est, nisi exciderunt nonnulla. Qu. ἦν δ' οὖν, φιλεῖ γάρ, τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπῃ.

724. σέ τ' A. L. ἔστ' K.

725. αὖ τοῦδ'] αὐτοῦδ' L. διπλᾶ A. K. διπλᾶι L. Lege διπλῇ.

726. οἱ A. ἡ K. οι (supr. ῆῖ a m. pr.) L. Qu. οἱ τηλικοίδε γὰρ —; aut ἦ τηλικόσδε δῆτ' ἐγὼ διδάξομαι —; τηλικοῖδε L.

727. ὑπ' L. πρὸς A. (fort. gloss.).

728. Qu. μηδὲν σὺ (aut γε) μὴ δίκαιον.

730. ἔργον γάρ ἐστι] Leg. πρέπον —.

731. εἰς A. K. L. ἐς Dind.

732. τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ] Qu. τοιᾷδε γ' εἴληπται νόσῳ. Cf. ad Tr. 445. τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι.

734. γὰρ A. corr. pr. m. δ' ἂν A. pr. ἃ ᾽με (sic) A. ἅ με K. L.

735. τόδ' A. τάδ' K. L. corr. a m. ant.

736. ἢ 'μοὶ A. ἤ μοι K. L. Cf. 557. Aj. 1367. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; χρῆ L.

737. ἀνδρός ἐσθ'] ἀνδρὸς ἔσθ' A. L. ἀνδρὸς ἔστ' K.

739. Post καλῶς punctum in L. Lege καλῶς γ' ἐρήμης ἂν etc. ἐρήμου A.

743. ὁρῶ] ὁρῶι L. Fort. οὐ γάρ τι βαιά σ' —. Sed δίκαια posuit, ut monuit Herw., ob δίκης in v. praegresso, ἐξαμαρτάνοντα vero ob ἁμαρτάνω in v. seq. δικαίως, σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶν T. Halbertsma.

747. οὐκ ἂν K. L. vulg. οὐκ ἄν γ' A. οὔ τἂν Elmsl. Burges. ad Phil. 442. Add. Qu. ἥσσω με ('μὲ?) τῶν αἰσχρῶν ποτε.

748. ὅ γ' οὖν K. L.

749. γε K. L. τε (ut vid.) A.

750. ποτ'] πότ' L. Legerim οὐκ ἔσθ' ὅπως ταύτην ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. Cf. ad Ph. 196. ὡς K. L. ὥς γ' A.

751. ἥδ'] Sic scribendum, non ἡ δ'. ἦδ' L. Qu. ἥδ' εἰ θανεῖται, κατθανοῦσ' ὀλεῖ τινά. Cf. Aj. 1308 sq.

754. κλαίων mss. κλάων Dind.

755. ἦσθ'] ἦισθ' L.

756. μὴ κώτιλλέ με] Qu. μὴ κώτιλλέ μοι. Κωτίλλειν τινὰ, ni fallor, nusquam alibi occurrit.

757. κλύειν A. λέγειν K. L. ψέγειν Weckl. ψέγων μηδὲν λέγειν conj. idem. Λέγειν et ψέγειν saepe confunduntur (v. ad El. 1423.).

758. ἀληθὲς K. pr. L.

759. δεννάσεις] δ' ἐννάσεις (δ' ab S. pro alia aliqua litera, fort. λ) L. Sic δ' ἐννάζων (L.) Aj. 243.

760. ἄγετε A. ἄγαγε K. L. Fort. ἄπαγε, sed cf. 885. οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα —;

761. *θνήσκῃ* A. *θνήσκει* (sup. *η*) K. *θνῄσκει* L.

763. *οὐδαμᾶ* A. K. *οὐδαμαῖ* L.

765. *μένεις* A. K. *μαίνῃς* (supr. *ε εις* a m. ant., et *ς* eras.) L. *μένῃς* (*γρ. μαίνῃ*) schol. *ξυνών* A. *συνών* K. *ξυνών* (supr. *σ* a m. pr.) L.

767. *ἔστι* A. K. *βαρύς*] *βραχὺς* L. pr.

768. *φρονείτω μεῖζον*] *φρονείτω μείζον'* V. D. Quart. Rev. IX. 357., coll. Eur. Her. 933. *μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολύ.* 258. *τοῦ θεοῦ πλείω* (*πλεῖον* al.) *φρονῶν.* Cf. Eur. Fr. 963, 2. *ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν.* *φονείτω* K.

769. *τὰ δ' — τάδ'* A. *τᾶ δ' — τᾶδ'* K. *τάδ' — τάδ'* L. *τὼ δ' — τώδ'* Dind. Qu. *τὼ δ' οὖν κόρα τώδ'*, ut in 561. *τὼ παῖδε — τώδε.* El. 977. *τώδε τὼ κασιγνήτω.* 981. 982. *τώδε.* Fr. 1018 N. *ἐδοξάτην μοι τάδ'* (*τώδ'*?) *ἐπ' ἠπείρῳ μολεῖν.* Cf. ad OC. 1676. et Dind. ad OC. 1113. ed. III.

770. *αὐτὰ* L. vulg. *αὐτὼ* Dind. III. Sic *τούτω* femininum est El. 981. *καὶ*] Qu. *παῖ.* Nuntius sic compellat regem Oedipum *ὦ παῖ* OR. 1008. *κατακτῆναι* K. L.

771. *τήν γε — λέγεις* A. *τήνδε — λέγεις* K. *τὴν δὲ — λέγεις* (supr. *γ* et *οι* a m. pr.) L.

772. *κτανῆν* K. pr.

773. Lege *ἄγων ἐρήμην ἔνθα μὴ βροτῶν στίβος.* I. e. conducting her to a place where the road (Phil. 48.) shall be void of mortals. Cf. Phil. 487. *μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου.*

774. *πετρώδει* A. *πετρώδῃ* (supr. *ει* a m. pr.) L. *κατώρυχι* A. L. *κατωρυχῆ* K.

775. *ὡς ἄγος τρέπειν* Weckl. *ὡς ἄκος μόνον προθεὶς* Madvig. *ὡς ἄγος μὴ εἶναι* conj. Herw. "Non potest *ἄγος* id significare quod volunt, piaculi depulsionem; et ea depulsio significatur proximo versu." (Madvig.) Qu. *ὅσον ἄγος φεύγειν προθείς.* (Cf. 256. *ἄγος φεύγοντος ὥς.*) Aut *ὅσον ἄγος φεύγων.* (Cf. Theocr. XXV. 73. *ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων*). Aut *ὡς ἄγος φεύγειν.* Aut *ὅσον ἐφ' ἡμέραν προθείς.* Aut *φορβῆς ὅσον φεύγειν ἄγος μόνον προθείς* (deleto gl. *τοσοῦτον*). Aut *ὅσον ἄγος μόνον.* (Cf. OC. 1191. *τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν.* Arist. Vesp. 1288. *οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι — εἰ* etc. Lys. 732. *ὅσον διαπετάσασ' — μόνον.*) Fortasse *μόνον* huc irrepsit a v. 777. *Ἄγος* idem valet quod *μίασμα, μύσος*, ut in 256., nec piaculum significat, ut monuerunt Hart. Weckl. alii.

776. *πᾶσ'*] Qu. *πᾶν.* Et sic Herwerden. *ὑπεκφύγῃ* K. L. *ὑπεκφύγοι* A.

778. *που* A. *ποῦ* K. L.

779. *γοῦν*] *γ' οὖν* L.

782. ὅς] ὅστ' K. L. ἐν κτήμασι] ἐν λήμασι conj. Dind. ἐν βλέμμασι Seyf. ἐν δώμασι (gl. οἰκήμασι, unde κτήμασι) Heims. ἐν δώμασι etiam Mein. (coll. Aesch. Ag. 1468. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυίοις Τανταλίδαισι). νέων ὃς ἐν στήθεσι πίπτεις conj. Herwerden. ("Corruptum est κτήμασι.") Gl. A. πλουσίοις Qu. ἐν χείλεσιν ἵζεις. Aut εἰν (?) ὄμμασιν ἵζεις. (De εἰν cf. ad 1241.) Aut ἐν βλέμμασιν (aut νεάνισιν tris.) ἵζεις. Cf. Plat. Conv. 195. οὗ δ' ἂν εὐανθής τε καὶ εὐώδης τόπος ᾖ, ἐνταῦθα καὶ ἵζει καὶ μένει Ἔρως. c. 18. Ἔρως — ἐν ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἵδρυται. Damascius apud Phot. p. 1029. καὶ τὴν φιλοσοφίαν — τῇ ψυχῇ ἐνιδρῦσαι. 196 B. ἀνανθεῖ — οὐκ ἐνίζει Ἔρως. Mosch. II. 3. ὕπνος ὅτε — βλεφάροισιν ἐφίζων. I. 17. ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται (Ἔρως). Pind. Nem. VIII. 1. ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας, ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων, ἅτε παρθενίοισι παίδων τ' ἐφίζοισα βλεφάροις etc. Aut ἔν τ' ὄμμασιν ἵζεις, | κἀν ταῖς μαλακαῖς etc. Aut ἐν γλήνῃ ἐνίζεις. (OR. 1277. φοίνιαι — γλῆναι). Aut ὄσσοισιν ἐνίζεις. (Cf. 1231. ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας. Tr. 999. προσιδεῖν ὄσσοις.) Aut ὀφθαλμῷ ἐνίζεις. Aut εἰς ὄμματ' ἐνίζεις. (Cf. 1000. ἐς παλαιὸν θᾶκον — ἵζων.) Aut εἰς ὄμμα προσίζεις. Cf. 795. νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας. Eur. Hipp. 525. Ἔρως Ἔρως, ὃ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχαῖς χάριν οὓς ἐπιστρατεύσῃ. Arist. Eq. 403. δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων. Eur. Rhes. 409. Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσών. 127. ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ. Arist. Ran. 904.

783. μαλακαῖσι A. μαλακαῖς K. L.

785. φυτᾶς A.

790. ἐπ'] Leg. σέ γ'. Et sic Nauck. Weckl. Seyf. Cf. OR. 1101. Ph. 1117. Fort. ἔφυ θνατῶν. ὁ δ'] ὅδ' L.

795. ἐναργὴς] Qu. ἐναργῶς (plane, manifesto). Sensus hic videtur esse, 'The love of the maiden overcomes Haemon's respect for the commands of his father.'

797. πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς] ἐκτὸς ὁμιλῶν (aut ἀλαίνων) paullo audacius Dind. (Verba quae sequuntur καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι Dindorfius ostendere arbitratur participium aliquid cum ἔξω aut ἐκτὸς junctum praecessisse. Hoc tamen non necessario sequitur. Sophocles eandem rem alio mōdo exprimere poterat.) πατρὸς ἀνάγκας Herw. A. C. p. 16. Qu. παρβασίαισιν, aut ἐκτὸς ὀρούσας (aut ἐνεχθείς). (Cf. 801. νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν | ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν.) Aut τῶν μεγάλων οὐχὶ πάρεδρος θεσμῶν. πάρεδρος (θρ supr. ρy eras.) ἐν ἀρχαῖς L. ἐν ἀρχαῖς varia lectio videtur esse ad ἐναργής, πάρεδρος autem alius adjectivi alicujus corruptela.

800. ἐμπαίζει] ἐνστάζει (ἵμερον) Herwerden. Qu. ἐμπαίει (El 902.) aut ἐμπίπτει (ingruit).

801. ἤδη 'γώ] Malim ἤδη ἐγώ, ut in anapaestis.

802. τάδ' ὁρῶν] μαλερῶν Herw. A. C. p. 16., ob sequens ὅθ' ὁρῶ.

805. ἀνύτουσαν (sic) L.

806. ὁρᾶτέ μ' A. K. ὁρᾶτ' ἔμ' L. et Dind.

809. λεύσσουσαν A. λεύσουσαν K. L.

810. ἀλλά μ' A. L. ἀλλ' K. ἀΐδας A. K. L.

811. Ἅιδας] ἀΐδας L.

814. ἐπινυμφίδιος mss. ἐπινύμφειος (?) Dind. ἐπὶ νυμφείοις Bergk. Seyf. Et sic, ut videtur, legebat Scholiasta, qui λείπει θύραις ἢ κοίταις interpretatur. Νυμφεῖα (a marriage) legitur Tr. 7. Qu. ἐπινυμφίδιος.

815. Gl. A. ἔγκληρον: τυχοῦσαν.

817. οὐκοῦν] Fort. ἀλλ' οὖν.

819. φθινάσι A. K. L. Cf. ad 268.

822. θνατῶν L. θνητῶν Dind. III. ἀΐδαν L. Ἀΐδην Dind. III. καταμήσῃ K. καταμήσῃ L. pr.

823. λυγροτάταν ὀλέσθαι] Qu. λυγρότατ' ἐξολέσθαι. I. e. perished 'in a most sad way.'

825. ἄκρῳ] Malim ἄκρᾳ. Cf. Tr. 788. Εὐβοίας τ' ἄκραι. Fr. 265. ἀπ' ἄκρας Πίνδου. et ad Phil. 355.

826. ἀτενὴς] Gl. A. πολυτενής. Schol. περιέφυσεν (περιέφυ δὲ?). αὐτῇ — πέτρα.

828. ὄμβρῳ A. K. L. ὄμβροι Musgr. Dind. (in Add. ad Annot.). Praestat ὄμβρῳ. Redde, melted with rain (as with a flood of tears, OR. 1279.). Ita forsan omittendum erit τ' post χιών.

830. οὐδαμᾶ A. K. οὐδαμᾶι L. Οὐδαμὰ non est pro οὐδαμῇ (qui dativus singularis est, 874.) sed neutrum plurale adverbialiter usurpatum ut μάλιστα, ἥκιστα.

831. τέγγει A. τάκει L. θ' A. K. L. δ' Both. Seyf. Dind. (in Add. ad Annot.) Fortasse tamen θ' praecedenti τε (in praec. v. χιών τ' — respondet. παγκλαύτοις K. παγκλαύτοις A. παγκλαύτους (sic) L. Qu. χιὼν οὐδαμὰ λείπει τέγγουσ' —.

832. ὁμοιοτάταν] Qu. ὁμοιότατ' αὖ. Cf. ad 823.

833. κατευνάζει A. L. κατευνάξει K. Qu. κατευνάζοι, may the god (fate) consign me to rest. Ita vituperationis lenis vim ei protinus a. Choro inflictae melius intelligere possumus.

834. θεογεννὴς A. L. θεογενὴς (sup. alt. ν) K. θεογενὴς Eust. p. 859, 61. διογενὴς conj. Bergk. Herw. A. C. p. 17. θειογενὴς Wieseler. Seyf. ("vocabulum τοῦ πονηροῦ κομματος," Herw.) Mein. Wolff. Qu. θειογενὴς, aut θείου τε γένους, aut θεογέννητος (om. καὶ, cf. αὐτογέννητος 864.). Formam θεογεννὴς proscribit Lobeck. Paral. I. 274. Qu. ἀλλὰ θεός τ' ἦν —, aut ἥδε θεός τοι, aut ἀλλ' ἥδε θεὸς etc.

835. θνητογεννεῖς L.

836—838. Nauckius et Wecklein nonnulla hic excidisse putant. Sententia postulat, ni fallor, *καί σοι* (aut *καὶ σοὶ*) *φθιμένῃ τοῖς ἰσοθέοις* (aut *καίτοι φθιμένῃ σοι τοῖσι θεοῖς*) | *σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι*. I. e. 'And for you, when deceased, to share the like fate with those who are equal to the gods (would be) a great thing to have said of you.' Aut *καί σοι φθιμένῃ δὴ μέγ' ἂν εἴη* | *τοῖς ἰσοθέοις σύγκληρα λαχεῖν* | *ζώσῃ καὶ ἔπειτα θανούσῃ*. Aut *καίτοι θνητῷ* —. Schol. *καίτοι σοι φθιμένῃ ἢ φθιμένῳ παντὶ μακαριστὸν ἂν εἴη τὸ τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις*. Qui ambas leetiones norat *φθιμένᾳ* et *φθιμένῳ*. *φθιμένᾳ* A. *φθιμένα* (supr. *ω* a m. pr.) L. *φθιμένα* K. *φθιμένᾳ σοι* Mein.

836. *τοῖς ἰσοθέοις*] *τοῖσι θεοῖσιν* Nauck. Seyf. Mein. Qu. *τοῖς ἡμιθέοις*. *ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν*] Haec om. Par. 27, 2. Dind. Manifesta interpolatio. Modo enim praecesserat *φθιμένῃ* (i. e. *θανούσῃ*), nec ad rem est *ζῶσαν*. *ἔγκληρα*] *σύγκληρα* Schaef. Mein. Seyf. Cobet. V. L. p. 395. *μέγ' ἀκοῦσαι* ante *τοῖς* — in A. K. L. *μέγα κἀκοῦσαι* Seyf. *μέγα τἀκοῦσαι* Weckl.

837. *μεγ' ἀκοῦσαι*] *μέγα τἀκοῦσαι* Weckl.

838. *ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν*] Haec om. A. habent K. L. Seyffert hujus versus additionem necessariam esse arbitratur, argumentationis tamen ejus vim non perspicio. *τί με* (additum inter versus a m. pr.) L.

840. *ὀλομέναν*] *ὀλλυμέναν* Tricl. Dind. II. *οἰχομέναν* Martin. Dind. III. Nauck. Seyf. Weckl. Participium sensu praeterito manifesto requiritur.

843. *πολυτλήμονες* A. non K. L.

844. *κρῆναι* A. *καὶ κρῆναι* K. L.

845. *ἔμπας*] Qu. *ὑμᾶς*. Cf. ad v. prox.

846. *ὔμμ'* K. L. *ὔμμ'* A. Aeolica et epica forma. Hom. Il. 11, 781. *κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι*. *ἐπιβοῶμαι* A. *ἐπικτῶμαι* K. L. Dind. *γρ. ἐπιβοῶμαι* ab S. in L. *ἐπιβοῶμαι* (*ἐπιβῶμαι*) Bergk. Qu. *ξυμμάρτυρας ὔμμε καλοῦμαι* (*κικλήσκω*). Aut — *ὧδε* (huc *καλοῦμαι*. Cf. Hom. Il. 22, 254. *ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι* | *μάρτυροι ἔσσονται*. Trach. 1248. *τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς*. Sensus hic est, 'You also I invoke as joint witnesses (with my fellow-citizens).' *Ἐπικτᾶσθαι* valet acquirere (Phil. 1344. *ἐπίκτησις*). Cf. ad v. ant. 865.

847. *οἵα*] *οἷα* L. Qu. *οἵοις ἐγὼ φίλων ἄκλαυτος νόμοις* — (cf. 876 sq.), aut *οἵα* (alone, *ἔρημος* 919.), *φίλων ἄκλαυτος*, —. *οἵοισι* A. K. L. *οἷα* Tricl.

848. *ἔργμα* A. *ἔρυμα* K. *ἔργμα*·(i. e. *ἕρμα*) L. *ἕρμα* Herm. Dind. Seyf. Blomf. Gl. Sept. 552., coll. Oppian. Hal. IV. 477. *πολλάκι μὲν καὶ νῆες ἐν ἕρμασιν* (*ἔργμασιν* vulg.) *ἤυτ' ἔκελσαν*.

849. *ποταινείου* A. K. *ποτ' αἰνείου* (supr. ϊ a m. pr.) L.

851. *οὔτ' ἐν βροτοῖσιν* (*βροτοῖς* Tricl.) *οὔτ' ἐν νεκροῖσι* mss.

⏑ ⏑́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ – Dind. Qu. *οὐ ζῶσ' ἔτ', οὐ θανοῦσα.* Glossema esse, quod genuini versus locum occupaverit, jure suspicatur T. Halbertsma. Versus antistrophicus est 870. *κασίγνητε, γάμων κυρήσας.* *νεκροῖσιν* K. *νεκροῖσι* A. L.

855. *πολὺ* A. *πολὺν* K. L. *πολὺς* Seyf. Qu. *ὦ τάλαν τέκνον.*

856. *ἐκτίνεις* A. *ἐκτείνεις* L. *ἐκτελεῖς* conj. Don. *ἐκπονεῖς* conj. Seyf. *τιν' ἆθλον*] *τιν' ὄτλον* Weckl.

857. *ἔψαυσας*] Qu. *ἐμνάσω.* (Cf. OR. 564. *ἐμνήσατ'* — *ἐμοῦ.* Tr. 1124. *καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ τῆς* — *μητρὸς* —;) Aut *ἔμνασας.* (Cf. Phil. 1170. Eur. Alc. 878. *ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν.*) Cf. OC. 544. *παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας* (*ἔμνασας*?) *ἐπὶ νόσῳ νόσον.* Qu. *ἀλγεινοτάταν* — *μέριμναν* — *οἶτον* — *δόμον* (aut *γένους*). Conjecturam meam *ἔμνασας* probat Herwerden.

858. *τριπόλιστον*] *τριπόλητον* olim Dind. (I. e. *πολλάκις ἀναπεπολημένον,* itaque *πολοθρύλητον.*) *τριπλοιστὸν* Herm. *τριπόλιστον* Dind. III. *οἶκτον* (*κ* eras. in M.) mss. et lemma schol. *οἶτον* Br. Dind. Cf. Aesch. Suppl. 58. *οἶκτον* (lege *οἶτον*) *οἰκτρὸν ἀΐων* —. Cf. ad Aj. 895.

859 sq. *τόν τε* — *δόμον κοινὸν Λαβδακίδαισιν* Herw.

860. *πότμου*] Qu. *δόμου* aut *γένους* (OC. 221.).

862. *κλεινοῖσι* A. Qu. *κλεινῶν Λαβδακιδάων* (quod facile in *Λαβδακίδαισιν* mutari poterat).

863. *ματρῴαι* A. *πατρῷαι* K. L. *ἆται* A. *ἄται* K. L.

864. *κοιμήματ' αὐτογένητ'* A. K. L.

865. *ἐμῷ* mss. *ἀμῷ* Tricl. *ἐμῷ* Seyf. Qu. *ἀμῷ* aut *τὠμῷ.* Cf. v. str. 846. *δυσμόρῳ* K. L. *δυσμόρου* A.

866. *οἵων*] Potius *ἐξ ὧν.*

867. *ἅδ'*] *ἀδ'* L. *ἀραῖος*] *ἄνυμφος* aut *ἄλεκτρος* multo melius hic conveniret quam *ἀραῖος.*

869. *ἰὼ ἰὼ* A. K. L. 870. *κασίγνηται* K. non L.

874. *οὐδαμᾶ* K. *οὐδαμᾶι* L. *οὐδαμῇ* A.

876. *ταλαίφρων ἄγομαι* mss. et vulg. *ἔρχομαι* Dind. *τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν* vulg. *τὰν πυμάταν ὁδὸν* optime Reisk. Dind. Qu. *τὰν νεάταν ὁδὸν* (cf. 807.).

880. *ταλαίνᾳ*] *τάλαινα* L. pr. *ταλᾶινα* sec. *ταλαίνα* tert.

883. *ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς* —] Qu. *ἆρ' ἴστε γ' ᾠδὰς* etc. Cf. ad Aesch. Ag. 16. *ὅταν δ' ἀείδειν* — *δοκῇ,* etc. *ἴστ'* A. L. *ἴστ'* (*οἶσθ'* s. alt. m.) K.

884. *παύσαιτ' ἂν*] Qu. *παύσειεν,* et dein *εἰ 'ξείη λέγειν.* Elmsleius (ad Med. 93.) subintelligit *λέγων* ex sequenti *λέγειν*: quod valde durum est. *εἰ χρεί' ἦ λέγειν* A. K. *εἰ χρεῖ' ἦι λέγειν* L. Qu. *εἰ 'ξείη χέειν,* (*χέαι*), aut potius *εἰ 'ξείη, χέων.* Eadem varietas lectionis est Aesch. Prom. 221.

885. *ἄξεθ'* A. *ἄξεσθ'* K. L. *κατηρεφεῖ*] *κατώρυχι* Nauck. Praef. Phil. p. VI.

887. μόνην ἀφῆτ' (γϱ. ἄπιτε μόνην) A. ἀφεῖτε μόνην K. L. χϱὴ A. K. χϱῇ Dind. Seyf. Schol. εἰ χϱήζει καὶ θέλει.

888. τυμβεύειν K. L. τυμβεύει A. νυμφεύειν Herw. Anal. Trag. p. 201., coll. 1204 sq. 654. et 1240. τὰ νυμφικὰ | τέλη λαχὼν δειλαιος εἰν Ἅιδου δόμοις. Nescio an recte.

891. ὦ] ὦ̃ L. pr. ὢ sec. ὦ] ὢ L. pr. ὦ] ὦ̃ L. ὢ K. pr.

892. ἀείφϱουϱος K. L. αἰείφϱουϱος A.

894. Πεϱσέφασσ' A. K. Φεϱσέφασσ' (Φεϱϱ. pr.) L. Πεϱσέφασσα legitur Aesch. Cho. 400. Eur. Or. 914. Secundum Dindorfium antiqui Graeci aut Πεϱσέφασσα, quam antiquiorum formam esse arbitratur, aut Φεϱϱέφαττα, unde Φεϱϱεφάττιον (Dem. p. 1259.), dicebant Cf. ad Arist. Ran. 671. Th. 287. Mihi antiquior forma Φεϱσέφασσα, fuisse videtur, recentior Φεϱϱέφαττα (ut θαϱσεῖν et θαϱϱεῖν, etc.).

895. λοισθία 'γὼ] λοίσθί' ἀγὼ (accentu supra οι eraso) L. κάκιστα δὴ μακϱῷ] Qu. καὶ κακίστῳ δὴ μόϱῳ.

897. ἐλπίσιν K. L. ἐλπίσι A. Qu. κάϱτ' ἐγὼ 'λπίδας τϱέφω, aut κάϱτ' ἔχω τήνδ' ἐλπίδα —. Cf. 1296. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι — οὐκ ἀξιώσειν στένειν.

899. σοὶ A. L. σὺ K.

900—928. Inepta et absurda Herodoti, de Intaphernis uxore, narrationis parodia. Inter duo loca enim nihil commune est. Dindorfius hos vv. ut spurios damnat. Justa Weckleinii observatio est, "Quem oratio hujus loci non movet, eum nihil movet. Omnia fere verba gravissimis reprehensionibus obnoxia sunt. — Quae quum ita sint, auctoritas Aristotelis nihil aliud probare potest quam, quod quidem etiam sine hoc testimonio facile suspiceris, jam ante Aristotelis aetatem hunc pannum adsutum esse." Probabile est τὸν ψυχϱὸν Ἰοφῶντα, qui aliquot patris sui fabulas edidit, hujus loci auctorem esse. Quod si verum est, multa eum mutasse credibile est, ut narrationem suam cum historici narratione quadrare faceret. Itaque Sophoclis verba ab interpolatoris verbis distinguere conari opera perdita est. Etiam Meinekius (ad OC. 337.) hunc locum interpolatum habet, et Sophocle et Antigone indignum.

904. καίτοι σ' ἐγὼ Mein., εὖ cum 'τίμησα connectens. Hoc modo duriorem aphaeresin post εὖ vitamus. τίμησα A. K. L.

905. Hunc v. proscribit A. Jacob.

906. ἐτήκετο] Lege ἐσήπετο. Ita etiam Herwerden. Cf. Eur. El. 318. αἷμα δ' ἔτι πατϱὸς κατὰ στέγας | μέλαν σέσηπεν. Eur. Fr. 783. φίλος δέ μοι | ἄλουτος ἐν φάϱαγξι σήπεται νέκυς. Hom. Il. 19, 27. μὴ — κατὰ δὲ χϱόα πάντα σαπήῃ. Herod. VI. 136. 3. σφακελίσαντός τε τοῦ μηϱοῦ καὶ σαπέντος. III. 66. ὁ μηϱὸς ἐσάπη. Qu. οὔτ' εἰ πόσις γε κατθανὼν ἔκειτό μοι. Herwerden (Anal. Tr. p. 201.) frustra ἐτήκετο defendit.

907. ἂν ἠρόμην A. ἀνηρόμην K. L.

909. πόσις] Qu. πόσιος (qu.), aut ἀνδρός.

910. καὶ παῖς ἂν ἀλλόφαντος ('aliunde susceptus', ut φαίνειν γόνον in Hom.) conj. Seyf. Qu. καὶ παῖς ἔτ' ἄλλος ἂν τάχ'.

912. βλαστοῖ A. L. βλαστῇ K. βλάστοι ap. Arist. l. c.

914. νόμῳ] μόνῳ Schneid.

917. οὔτε του] οὔτέ τοῦ (῀ eras.) L. οὔτε πω conj. Schn. Incertum est utrum του an τοῦ voluerit scriptor. Neutrum eum additurum fuisse putat Dind.

918. παιδίου A. K. L.

919. ἔρημος πρὸς φίλων] Qu. ἐρημωθεὶς φίλων.

920. εἰς A. K. L. ἐς Dind. θανόντων A. θανάτων K. pr. L. κατασκαφὰς A. κατασφαγὰς K. L.

921. παρεξελθοῦσαν A.

922. ἐς K. L. εἰς A.

923. αὐδᾶν] αὐδὰν L. corr. ξυμμαχοῦντ' Vauv. ad Trach. 1072. ξυμμαχεῖν (conj. Winkelmann) Seyf. Qu. τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων ἀλκήν; ἐπεὶ etc. Aut τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων ἐλθεῖν; ἐπεὶ etc. Aut τίν' αὐδᾶν ξύμμαχον σώσοντ'; ἐπεὶ etc. Aut τίν' αὐδᾶν ξύμμαχον πέλειν; ἐπεὶ etc. (OR. 245. τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.). Aut — ξύμμαχον μολεῖν; ἐπεὶ etc. (OC. 1630. αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα.). Aut τίν' ἀνδρῶν ἐπικαλεῖν; Aut τίν' αὐδᾶν τῶν βροτῶν; Aut τίν' αὐδᾶν ξύμμαχον θνητῶν; ἐπεὶ etc. ἐπεί γε δὴ A. ἐπεί. γε δὴ K. Qu. ὅπου γε δή, aut ὅπου γ' ἐγώ. (Cf. Phil. 428. OR. 964 sq.) Aut ἥτις γε δή.

925. ἀλλ' εἰ μὲν οὖν] Haec particularum consociatio tolerari nequit. Qu. εἰ μὲν τὰ τοιάδ' —. (Corruptela orta fuerit ob articuli τὰ omissionem ante τοι.) Aut εἰ μέν νυν ἐν θεοῖσι ταῦτ' ἐστὶν καλά. (Fortasse sciolus aliquis, qui mensuram particulae νυν ignoraret, verba transposuit; aut turbae ortae fuerint ob νυν in οὖν mutatum.) Aut ἀλλ' εἰ μέν ἐστι τοιάδ' —. Aut ἀλλ' εἰ μὲν ἐν θεοῖσι ταῦτ' ἐστὶν καλά.

927. οἴδ'] Hoc ad Creontem spectat. μὴ πλείω] μὴ μείω Nauck. Seyf. Herw. Recte. Πλείω manifestum glossema est ad μὴ μείω, quod μείω extrusit. Valde similis error invasit Eur. Andr. 707. δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν | ἥσσω (μείζω recte Pal. B. Herw., qui ἥσσω glossema ad μὴ — μείζω esse monet) νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε.

928. ἐνδίκως (supr. κ ab S.) L. καὶ] Qu. νῦν.

929. ἀνέμων ῥιπαὶ | τήνδε γ' ἔχουσιν Dind. (om. αὐταὶ ψυχῆς). Recte, opinor. Cf. 137. ῥιπὰς ἐχθίστων ἀνέμων. αὑταὶ] Qu. αὗται.

930. ψυχῆς — τήνδε γ'] ψυχὴν — τῇσδε γ' Herw. Recte. τήνδε γ' ἔχουσιν] Leg. τῇδε πνέουσιν. τήνδε γ' A. L. τήνδ' K. ἔχουσιν K. L. ἔχουσι A.

931. τοιγάρτοι A. L. Ald. τοιγὰρ apogr. τούτων mss. καὶ Dind. νιν Weckl. p. 34. τοίγαρ τούτων Seyf. Qu. νιν τοῖσιν ἄγουσιν, aut τοῖσί σφ' ἀπάγουσιν, aut τοίγαρ ταύτην τοῖσιν ἄγουσιν. τοῖσιν A. τοῖς K. L. ἄγουσιν K. L. ἄγουσι A.

932. βραδυτῆτος ὕπερ] An βραδυτῆτος ὕπο?

933. ἐγγυτάτωι L.

934. τοὖπος A. K. ἀφίκται L.

935. Κρ. L. Choro Assignant Boeckh. Dind. Seyf. etc. θαρσεῖν] Leg. θαρσεῖν (σ').

937. γῆς] Qu. τῆς. Θήβης] ἀμᾶς T. Halbertsma. ἀμῆς Herw. Qu. ταύτης. Glossema est Θήβης.

938. πατρογενεῖς A.

939. δὴ A. δὴ 'γὼ K. L. μέλλω] μελλὼ (sic) Mein.

940. λεύσσετε A. L. λεύσετε K.

941. βασιλίδα] βασιλειδᾶν Seyf. (coll. Hesych. βασιλείδης. ὁ τοῦ βασιλέως). βασιληΐδα conj. Herm. βασίλειαν Tricl. Qu. τὴν βασίλην μούνην δὴ λοιπήν. (Cf. Fr. 292. βασίλη, i. q. βασίλεια.) Aut τὴν βασίλην ἔτι λοιπὴν μούνην. (Cf. Ag. 146.) Aut τὴν βασιληΐδα. Fortasse βασιλίδα ex βασίλην δή corruptum est.

942. σεβίσασυ] Qu. νομίσασα. Alliteratio in vulgata vix Sophocle digna videtur.

943. εὐσέβειαν A. K. L.

945. ἀλλάξαι] Qu. ἀμεῖψαι (to leave).

946. κατεζεύχθη] Fort. κατω 'ξεύχθη. Cf. 955. ζεύχθη δ' — ἐν δεσμῷ. Aut κατεκλήσθη.

947. τίμιος] ἦν omissum ut in 834. Cf. etiam Aj. 711. El. 999.

948. καίτοι (καὶ) γενεᾷ Elmsl. ad Aj. 900. Herm. γενεᾷ (sup. ᾳ alt. m.) K. γενεᾷ A. L. τίμιος, ὦ παῖ παῖ] τίμιος ὦ Ζεῦ conj. Mein., coll. OR. 1197. Aj. 173. Tr. 995. Leg. τίμιος ἦν, ὦ παῖ.

950. χρυσορρύτους A. K. L.

951. ἀλλὰ μοιριδία A. K. L. δύνασις A. L. δύναμις (s. σ) K. δεινὰ A. L. δυνὰ K. Qu. ἀλλ' ἅ μοιριδία δή 'στι τίσις (aut γὰρ τίσις ἦν) δεινά. Aut ἀλλ' ἅ μοιριδία δὴ τίσις ἦν δεινά. Cf. OC. 228. μοιριδία τίσις. τις] τίς L. Qu. 'στίν (μοιριδία 'στίν).

952. ὄμβρος A. K. L. ὄλβος Erf.

953. Qu. οὔτ' ἔγχος, οὔθ' ἁλίκτυποι.

955. ὀξυχόλως A. K. L. ὀξυλόχως L. pr. ζεύχθη] Qu. κλήσθη, aut potius εἵρχθη (was confined). Aut φάρχθη (ut κατάφαρκτος est 958.). ὀδρύαντος K.

956. κερτομίοις ὀργαῖς] Schol. διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς. Erf. propter procax ingenium. Dindorfius jure hunc vocat "mirum dativi usum." Et dittographiam esse ad verba κερτομίοις γλώσσαις (961) suspicatur. Qu. κερτομίαις ὀργᾶς, aut potius κερτόμου ἀντ' ὀργᾶς. Cf. 356. ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο. 1200. ὀργὰς εὐμενεῖς. Aj. 640. συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος.

958. *πετρώδει*] *πετρώδη* L. corr. a m. pr. Dindorfius, neque *μανίαις* sanum esse posse opinatus, neque *ψαύων* cum accusativo junctum, hujusmodi aliquid scripsisse Sophoclem suspicatur, *οὕτω τᾶς μανίας κεῖνος ἀποστάζων | ἀνθηρόν τι μένος δεινοῦ ἐπέγνω παράνους | ψαύων τοῦ θεοῦ ἐν κερτομίοις γλώσσαις.* Qu. *οὕτω τᾶς μανίας κείνῳ ἀπέσταζεν | ἀνθηρόν τι μένος.* Aut *οὕτω τᾶς μανίας δεινόν οἱ ἔσταζεν* etc. Seyffert sententiam generalem hic esse putat et reddit, ita ex insania mentis redundat atque efflorescit insolentia.

959. *τᾶς*] *τὰς* L. pr. *ἀποστάζει*] Qu. *ἀπέσταζεν.*

960. *ἀνθηρόν*] *ἀτηρὸν* conj. Nauck. Bergk. Herw. *αἱμηρὸν* conj. Mein. I. e. *ἀκμαῖον* (schol.). *τε* A. L. *τὸ* K. pr. Qu. *τι.* *μανίας — ἀνθηρὸν — μένος*] Cf. Tr. 1000. *τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος.* Fr. 182. Plat. Polit. p. 310. *ἐξανθεῖν — μανίαις.* *κεῖνος ἐπέγνω μανίαις*] Qu. *καὶ τότ' (τάχ') ἐπέγνω μανίας,* aut *κᾆτα μετέγνω μανίας.*

961. *ψαύων*] *χραίνων* Herw. A. C. p. 17. Qu. *κνίζων* aut *ψέγων.*

962. *ἐν κερτομίοις γλώσσαις* K. L. *ἐν κερτομίαις γλώσσαις* A. *γλώσσαις*] *γλώσσας* Seyffert. Qu. *ἐκ κερτομίου γλώσσας,* aut *ἐν κερτομίαις γλώσσας.* Quae correctio scholiastae annotatione confirmatur, *τὸ ἑξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν κερτομίοις γλώσσης* (sic) *μανίας* (supr. *αις*) *ψαύων.* Cf. Hom. Il. 1, 539. *αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.* Od. 9, 474.

964. *ἠρέθιζε*] *ἠθέριζε* (contemnebat) Madvig.

965. *τ'* add. A. vulg. om. K. L. Lege *δ'.*

966. *παρα δε* L. (sine accentu, ut *κατα δε* 977.). *Κυανέων* (sup. *ᾱ* alt. m. in K.) *πελαγέων* (*πελάγεων* L.) *πετρῶν* A. K. L. *Κυανεᾶν σπιλάδων* Wieseler (Gotting. 1857.) Dind. III. Herwerden. *τεναγέων* conjicit Mein. (coll. Scymn. Perieg. 724. *εἶτ' αἰγιαλός τις Σαλμυδησὸς λεγόμενος | ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν*). *παρὰ δὲ Κυανεᾶν σπιλάδων διδύμα 'στὶν ἅλς κἀκταὶ* — Herwerden. *Κυανεᾶν* (sc. *πετρῶν*) *πελαγέων* Seyf. (coll. Eur. Tro. 88. *πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.* Hec. 938. *ἅλιον πέλαγος.* Aesch. Pers. 427. *πελαγίαν ἅλα.*) Wieseler *πετρῶν* glossema habet, coll. Hesych. *σπιλάδες: αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι.* eod. *σπίλον: σπιλάδες γὰρ πέτραι.* *Σπιλὰς* Homericum vocabulum est, omnibus autem notum est quam *φιλόμηρος* sit Aeschylus. Cf. Tr. 678. *καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος.* Fr. 342. *ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι.* Hom. Od. 5, 405. *ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε.* 3, 298. *ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν | κύματα.* Apoll. Rh. II. 570. *ὑπὸ σπιλάδος τρηχείας.* Mihi vera lectio videtur esse *Κυανεᾶν πετρᾶν, πελαγέων* autem corruptelam glossematis *συμπληγάδων* esse suspicor. Cf. Eur. Med. 1529. *Κυανεᾶν Συμπληγάδων πετρᾶν.* Qu. *παρὰ δὲ Κυανεᾶν σπιλάδων διδύμας ἁλός τ' ἀκταῖς Βοσπορίαισιν ὁ —.* Aut

παρὰ δὲ Κυανέαις σπιλάσιν (aut *Κυανέας σπιλάδας*) —. *Πετρῶν* manifesto glossema est ad *σπιλάδων* adscriptum. Genitivus *πελαγέων* legitur Aj. 702. *Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων μολών.* *διδύμας ἅλος*] Qu. *διδύμας ἁλός τ'*.

968. *Βοσπόριαι* A. L. *Βοσπόρειαι* K. *ἠδ'* A. *ἦδ'* K. (*ἦ* in marg.). L. *ἴδ'* Tricl. Dind. Qu. *ἠδ'* (et *ἐχούσας* in v. ant. 979.). *ἰδὲ Θρῃκῶν ἠϊὼν Σαλμυδησὸς* Mein. Seyf. (*Ἰδὲ* nusquam alibi apud Tragicos occurrit.) Qu. *ἀκτὰ Βοσπορία τις, ὁ Θρῃκῶν ἄξενος* etc. Aut *ἀκταὶ Βοσπόριαί καὶ ὁ* etc. Aut *ἀκταὶ Βοσπόριαί θ' ὅ τε Θρῃκῶν.* Aut *ὅθι Θρῃκῶν ᾀὼν Σαλμυδησός, ὅ τ' ἀγχίπολις Ἄρης* etc. Cf. v. ant. 980. *Θρῃκῶν*] Qu. *Θρᾳκῶν*.

969. *ἄξενος* addidit Boeckh. Aut *ἰδὲ Θρῃκῶν* legendum aut *ἴδ' ὁ* mendosum habendum esse censet Davies.

970. *Σαλμυδησσὸς* A. *Σαλμυδισσὸς* K. L. V. Blomf. ad Prom. 751. Confer nomina *Ἁλικαρνησσός, Ταρτησσὸς* (Herod. IV. 152.), *Λυκαβησσός, Λυρνησσὸς, Μυκαλησσός, Τελμησσός*. Cf. Herod. IV. 93. *οἱ — τὸν Σαλμυδησσὸν* (sic mss.) *ἔχοντες Θρήϊκες*. Eadem varietas lectionis est in *Ἁλικαρνησος* et *Ἁλικαρνησσὸς* Herod. I. 1. etc. *ἵν'* (supr. *ὃν* ab S.) L. *ὃν* v. l. ap. Schol. Fort. *ὅθ'*. *ἀγχίπολις* L. *ἀγχίπτολις* duo mss. Dind. (Respondet versus 981. *ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων.*) *ἀρχέπολις* (i. q. *ἄναξ*) Seyf. Dindorfius idem metrum esse putat ac in 788. 944. et mendum in versu antistrophico 981. latere putat. Solutio arsis choriambicae non toleranda videtur. *Ἀγχίπολις* ut *ἔμπολις, σύμπολις, ὁμόπτολις*, etc. Scholiasta explicat *γέγονεν ἐμφύλια κακά*. Qu. *ἔμφυλος, ἄγχουρος* (Mein.), *ἄγχιστος, ἐνναίει, αὐδᾶται*, aut *ὅπου ναίει*. Quod si recte se habet *ἀγχίπολις*, arsis solutionem fieri existimandum erit. *Ἀγχίπολις* valet 'dwelling near.'

972. *ἀρατὸν*] *ἀραῖον* Schn. Herw. A. C. p. 18. *ἀραχθὲν* Wund. Dind. Nauck. Herw. *ἀρατὸς* nusquam alibi apud Tragicos legitur. Apud Homerum *ἀρητὸν γόον* est Il. 17, 37. 24, 741. Dindorfius usitatius fore monet *ἀραῖον* aut *κατάρατον*. Qu. *ἀραῖον, ἄλαστον, ἀραχθὲν*, aut *ἀρακτόν*. Cf. OR. 1276. *ἤρασσ' ἐπαίρων* (*ἤρασσεν αἴρων*?) *βλέφαρα*. Ant. 52. *διπλᾶς | ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί.* Totum locum sic refinxerim, *εἶδεν ἀραῖον ἕλκος | τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος | ἄλαστον ἐπ' ἀλαοῖσιν* (*ἐπὶ τυφλοῖσιν*) *ὀμμάτων κύκλοις | ἄτερθεν ἐγχέων, ὑφ' αἱματηραῖς | χείρεσσι* (*χερσίν τε*?) *καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν* —. Gl. *ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν*. Schol. *ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσσιν ὑπ' ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς, τουτέστι γυναικείαις.* Qui haud dubie legebat *ἀραχθὲν ἐγχέων*. Sed Triclinius *ἕλκος τυφλωθὲν, ἀλαὸν καὶ τυφλὸν, ἀραχθὲν καὶ πληγὲν, οὐκ ἐν ἀκμαῖς καὶ ὀξύτησιν ἐγχέων καὶ ξιφῶν ἀλλ' ὑπὸ αἱματηραῖς τε χερσὶ καὶ ἐν ἀκμαῖς κερκίδων, ἤγουν σιδηρῶν ἀτράκτων.* Qui aliter legebat atque schol.

973. *τυφλωθὲν*] *τυφλωθέντων* Herw. *ἀραχθέντων* Lachm. Seyf.

974. *ἀλαὸν*] I. e. causing blindness. Sed hic sensus non magis probabilis videtur quam *ἀλγεινὸς* (in pain) OC. 1664. Herwerden proponit *ἀλαῶν ἀλαστόρως ἐν ὀμμάτων κύκλοις*. Musgravius conjicit *ἀλάστορσιν* (et in ant. 985. *ἁμίπποις* aut *ἅμ' ἵπποις* ex schol.), quanquam in vulgata acquiescit. *'Αλάστωρ* et *ἀλάστορος*, ut *διάκτωρ* et *διάκτορος*. Qu. *ἀλαῶν ἄλαστον τοῖσιν* —.

975. *ἀραχθὲν* the mss. *ἄτερθ'* Herm. Dind. Qu. *ἄτερθεν ἐγχέων* (⏑ ⏑́ ⏑ – –). Glossema *ἀραχθὲν* simile vocabulum *ἄτερθεν* extrusisse suspicor. Cf. ad v. ant. 986. Aut *ἐγχέων οὐχ, ὑφ' αἱματηραῖς* | *χερσὶν δὲ* —. V. Tricl. Hoc cum v. ant. 986., ut vulgo legitur, quadrabit. *'Αραχθὲν* mihi videtur glossema esse ad *τυφλωθὲν*, potius quam *τυφλωθὲν* ad *ἀραχθέν*. V. Schol. *τυφλοῦν ἕλκος* ('to inflict a wound causing blindness) audacior est locutio, sed conferri potest *κείρειν φόνον* (Aj. 55.) et similia. Servandum igitur *τυφλωθέν*.

976. *χείρεσσιν*] Qu. *χερσίν τε*. *ἀκμαῖσιν* L. *ἀκμαῖσι* A. K.

977. *κατα δε* (sic) *τακόμενοι* (*α* in litura) L. Qu. *μέλεοι μελέας πάθη κλαῖον ματρός*. Pro *μέλεοι* qu. *κεῖνοι* (cf. ad 966.)

980. *κλαῖον* mss. *κλᾶον* Dind. *ματρὸς* A. *πατρὸς* K. L. Cf. ad 863. *ἔχοντες*] *ἀχοῦντες* Seyf. ("Pios filios non suam sed matris infelicis vicem lugentes facit poeta: ad matrem enim Cleopatram, quae divino genere orta tamen male nupta (*ἀνύμφευτος*) erat, omnis spectat comparatio sortis Antigoneae"). Qu. *ὁρῶντες* (aut *ἰδόντες*). *γονάν*] Qu. *τροφάν*. (Cf. El. 1183. *φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς*.) Aut *βίον*. Aut *ζόαν* (Fr. 500.). *ἀνύμφευτον*] *ἀνυμφεύτου* (*ματρὸς*) T. Halbertsma. Sed cf. OC. 972. *ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς*, | *οὐ μητρὸς εἶχον*.

982. *ἄντασ'*] Gl. A. *ἔλαχ'*. Dindorfius proponit *ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἐξ* | *ηὐδᾶτ' 'Ερεχθειδᾶν*. Cf. Aj. 202· *ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος* | *γενεᾶς* (*γενεὰ* aut *γενέθλα*?) *χθονίων ἀπ' 'Ερεχθειδᾶν*. Qu. *αὔχησ'*, aut *ἔβλαστ'*. Cf. Eur. Fr. 1048, 6. *οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ* | *γυναικὸς αὐχήσειεν*. 696, 3. *ἔνθεν εὔχομαι γένος*. Aesch. Suppl. 274. *'Αργεῖαι γένος* | *ἐξευχόμεσθα*. Fr. 1064, 6. *κείνου γὰρ ἐξέβλαστον, οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ* | *γυναικὸς αὐδήσειεν* (*αὐχήσειεν*?), *ἀλλὰ τοῦ πατρός*.

984. *θυέλλαισιν ἐν* —] Lege *θυέλλαισι σὺν* —. *θυέλλησιν* L. *θυέλλαισιν* Dind. Seyf.

985. *Βορεὰς ἅμιππος*] Corruptum hoc videtur. Qu. *βορέᾳ* (⏑ ⏑ ⏑) *ἅμιππος*, aut *Βορεῖς ἅμιππος*. *ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου*] Qu. *ὀρθίους ὑπὲρ πάγους*, coll. Fr. 110. *νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων* | *καθεῖρπεν ἔλαφος*. Aut *ὀρθόποδας* (?) *ὑπὲρ πάγους*, aut *ὀρθόπεδον ὑπὲρ πάγον*. *'Ορθόπους* legitur Nicand. Alex. 419.

986. *θεῶν παῖς*] Qu. *παῖς οὖσα θεῶν* —, aut *θεῶν παῖς γεγῶσ'* —. Cf. ad v. stroph. 975. *κἀπ' ἐκείνᾳ* A. L. *κἀπέκεινα* K. Qu. *ἀλλ' ὅμως ἐκείναν — ἔσχον*. Cf. Phil. 331. *ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν*. OR. 713. *ὡς αὐτὸν ἥξοι* (l. *ἕξοι*) *μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν*. Aut — *εἷλον*. OC. 1690. *κατά με φόνιος ἀΐδας ἕλοι πατρὶ ξυνθανεῖν*. Aj. 516. *καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε καθεῖλεν*.

987. *ὦ παῖ*] Quum paullum antea exierit Antigone, vix probabile est Chorum sic eam compellaturum fuisse, *ὦ παῖ* —, tanquam si ea adesset. Ob eandem causam Meinekius *ὦ Ζεῦ* correxerit. Equidem altius latere corruptelam suspicor. Scire velim quid significant verba *ἐπ' ἐκείνᾳ ἔσχον*. Num *τόξα* aut *βέλος* aut simile aliquid subaudiendum est? Quum etiam strophae lectio incerta sit, eo difficilior est hujus loci emendatio. Conjecturam hanc propono, *ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνας — ἔσχον υἱοῖς* (*Φινεΐδαις*).

989. *βλέποντε* A. *βλέποντες* K. *βλέποντες* L. pr. corr. a m. pr.

990. *αὕτη*] *αὐτὴ* J. F. Davies Pref. Ag. p. IX. Qu. *αὕτη* (aut *μόνη*) *κέλευθος ἡ 'κ* (*ἥκ*) *προηγητοῦ πέλει*.

994. *τήνδε ναυκληρεῖς* vulg. *τήνδε ναυκληρεῖς* (sup. *οῖς*, accentu acuto supra *η* eraso) A. *τήνδ' ἐναυκλήρεις* Valck. ad Phoen. p. 321. Bergk. Dind. Nauck.

996. *αὖ* A. L. *ἂν* K. Qu. *ἐπὶ ξυροῦ γ' ἀκμῆς*, aut *ἀκμῆς ἐπὶ ξυροῦ*.

998. *τῆς ἐμῆς σημεῖα* K. L.

999. *εἰς* L. *ἐς* Dind. *θᾶκον* K. L. *θῶκον* A. *ὀρνιθοσκόπον* L. *ὀρνισκόπον* K. pr. (*πορνεοσκόπον* corr.).

1000. *ἵν' ἦν μοι*] *ἵν' ἡμῖν* (*ἡμὶν*) Naber. Qu. *ἵν' ἐστὶ* (vel *ὅπου μοι*). Cf. ad El. 785. *οἰωνοῦ* L. *ἰωνοῦ* K. pr. *οὐρανοῦ* conj. Herw.

1001. *κακῷ*] *κακὸν* K. pr.

1002. *οἴστρῳ*] Qu. *οἴκτῳ* (wail), aut *οἰκτρῶς*. *βεβαρβαρωμένως* Weckl.

1003. *ἐγχήλοισιν* (pro *ἐν χηλαῖσιν*) Herw.

1004. *πτερῶν* A.L. *πετρῶν* K. *ῥοῖβδος*] Annon *ῥοῖζος* (whirr?)? Cf. Hom. Il. 16, 361. *ὀϊστῶν τε ῥοῖζον* etc. 10, 502. *ῥοίζησεν δ' ἄρα* (the arrow). Hesiod. Th. 835. *ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσχ'*, etc. Trach. 567. *στέρνων διερροίζησεν* (*ὁ ἰός*). Arist. Av. 1182. *ῥύμη δὲ καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν | αἰθὴρ δονεῖται*. Alio sensu *ῥοῖβδος* est Nub. 407. *ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης*. Cf. ad 1021.

1005. *ἐμπύρων* A. L. *ἐμπείρων* K.

1010. *διεπείροντο* K.

1011. *πημελῆς* (s. *ι*) K.

1013. *φθίνοντ' ἀσήμων*] Qu. *φθίνοντα σεμνῶν*. Cf. Tr. 765. *ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο | φλὸξ αἱματηρά*, etc. *φθίνοντ'*] Evanescentia. *φανέντ'* Weckl. Fortasse recte.

1016. *παντελεῖς*] *παντελης* (supr. *ει* a m. pr.) L. I. q. *πᾶσαι*, ut videtur. Cf. 1163. *χώρας παντελῆ μοναρχίαν*. OR. 930. *παντελὴς δάμαρ*. Seyffert explicat public, et conjicit *παμπόλεις*.

1017. *πλήρεις*] *πλήρης* L. pr. corr. a m. pr.

1021. *εὐσήμους* (duabus literis post *εὐ* erasis) L. Unde *αἰσίμους* legit Nauck. Qu. *ἔτι ῥοιζεῖ*. Aut — *ἔτ' ᾄδουσιν βοάς*. *ἀπορροιβδεῖ*] Suspectum. Qu. *ἀπορροιζεῖ*.

1022. *βεβρῶτες* A. *βεβρῶτες* (*ο* supr. *ε* a m. pr.) L. *βεβῶτος* K. pr. (corr. *βεβρ*.). Qu. *βεβρώς γε* (in *βεβρώς τε* mutatum, deinde facili transitione in *βεβρῶτες*). Aut *ἀνδροφθόρον βεβρώς γε σώματος λίπος*. *λίπος* (*π* in litura) L. *λίβος* Herw. A. C. p. 18. Cf. Aesch. Ag. 1428. *λῖπος* (sic cod. *λίβος* Casaub. Bl.) Cho. 448. Qu. *ἥπατος λίπος*. Cf. Aesch. Prom. 1061.

1025. *ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ*] Lege *ἐπὴν δ' ἁμάρτῃ*. (Idem malit Seyffert.) Aut *εὖτ' ἂν δ' ἁμάρτῃ*. Cf. ad 710. OC. 1225. *ἐπεὶ φανῇ* (in carmine). 1443. *εἴ* (*ἦν?*) *σου στερηθῶ*. *οὐκέτ'* A. *οὐκ* K. pr. L.

1026. *ἐς* A. K. L.

1027. *ἀκεῖται* A. K. L. Seyf. *ἀκῆται* Wund. Dind. *ἀκίνητος* A. *ἀΐνητος* K. pr. L. *πέλη* A. *πέλει* (supr. *η* a m. pr.) L. *πέλει* (sup. *ῃ*) K. *πέλει* Seyf.

1028. *αὐθαδεία* K. pr.

1029. *ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι*] *ἀλλ' εἶκε νουθετοῦντι* probabiliter Wecklein, coll. 1031 sq. OC. 1193. Phil. 1322. Qu. *ἀλλ' εἶκε τοῦ θυμοῦ τι*. Cf. 718. *ἀλλ' εἶκε θυμοῦ* (al. *θυμῷ*) *καὶ μετάστασιν δίδου*.

1030. *ἀλκή*] Qu. *εὐχή* (boast, glory). *τὸν θανόντ'*] Qu. *κατθανόντ'*. *ἐπικτανεῖν*] *κτανεῖν* (in litura undecim literarum) L.

1031. *δέ*] *γε* al. Cf. ad OR. 1030.

1032. *λέγοι* L. *λέγει* A. cf. OR. 851.

1034. *κοὐδ' ἐκ μαντικῆς* Weckl. *ἄπρακτος*] *ἄπρατος* Steph. *ἄτρωτος* Pallis. *ἄγευστος* Nauck. *ἀτάρακτος* (*ἄθρακτος*) Herw.

1035. *ἄπρακτος*] Qu. *ἄπρατος*, aut *ἄπειρος*. *ὑμῖν*] *ὕμιν* L. *τῶν δ' ὑπαὶ γένους*] *τῶν ὑπαὶ γένους* Bellermann. *τοῖσι δ' ἐν γένει* conj. Nauck. *τῶν δ' ὕπ' ἐγγενῶς* Mein. *τῶν δ' ὑπ' ἐγγενῶν* Herwerden. Qu. *τῶν γένους ὕπο*.

1036. *κἀκπεφόρτισμαι* A. *κάμπεφόρτισμαι* (supr. *κ* ab S. aut m. ant.) L. Qu. *κἀμπεφόρτισμαι*. Confer v. *ἐμπολᾶν* et nostrum 'to take in'. *Ἐκφορτίζεσθαι* non alibi legitur nisi in glossario antiquo, *ἐξεφορτίσατο* (exoneravit). "Creon cum mercibus comparatur, quae venditae mari imponuntur." (Dind.) *πάλαι*] Qu. *τάλας*.

1037. *τὸν πρὸς σάρδεων* A. K. *τα* (supr. *ὸν* a m. pr.) *προσάρδεων* L. in textu et lemm. schol. Lege *τἀπὸ Σάρδεων*. Ita etiam Nauck. (apud Dind. ad Soph. T. VIII. p. IV.). Mein. *τὸν ἀπὸ*

— conj. Mein. Cf. Herod. III. 115. *ἀπ' ὅτευ* (*ποταμοῦ*) *τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστί.* Duo tantum masculini *ἤλεκτρος* exempla reperta sunt teste Dindorfio, Eust. ad Dionys. Perieg. 288. *ὁ ῥηθεὶς ἤλεκτρος.* et 311. *ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος.* Vide etiam Nauckii notam.

1038. *βούλαισθε* L. pr.

1039. In fine versus plene interpungendum est.

1040. *οὐδ' εἰ* A. (*οἱ δ' εἰ* pr.). *οὐ δὴ* K. L. *θέλουσ' οἱ* A. L. *θέλουσι* K. *θέλωσ'* conj. Bergk. Cf. ad Aj. 521. 1344. Qu. *οὐδ' εἰ βορὰν μέλλουσιν ἀετοὶ Διός,* aut *οὐδ' εἰ Διὸς μέλλουσιν ἀετοὶ βοράν.* *αἰετοὶ* A. L. *ἀετοὶ* K. Dind.

1041. *ἐς* A. K. L.

1042. *οὐδ' ὧς* A. *οὐδ' ὡς* K. L. Qu. *οὐδ' ὧς μίασμα τοῦτ' ἐγὼ τρέσας ποτὲ* (aut *τοῦτο δὴ τρέσας ἐγὼ*) etc.

1046. *χοἱ* K. *χ' οἱ* A.

1047. *αἰσχροὺς* om. K. (*κακοὺς* in marg. al. m.). add. A. L.

1050. Cf. 702. OR. 549. *εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν | εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.* Fr. 501. *ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλάειν ἂν ἦν.* Phil. 673. *παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.* 81. OC. 1027. Herod. V. 24. *ἐγνωκὼς ὅτι κτημάτων πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος συνετός τε καὶ εὔνους.* III. 53. *φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν.* et ad OR. 549.

1051. *μήμαι* (pro *οἶμαι*) K. pr.

1054. *λέγειν* (supr. *ω* a m. pr.) L.

1056. *τὸ δ' ἐκ τυράννων* mss. *τὸ δέ γε τυράννων* V. D. in Class. Journ. VII. 245. *τὸ δέ γε* (aut *τὸ δ' αὖ*) *τυράννων* Herw. Ex. Crit. p. 22. *τὸ δέ γε τύραννον* Cobet. a. 1878., coll. Aesch. Pr. 761. *τύραννα σκῆπτρα.* Soph. Ant. 1169. *τύραννον σχῆμ' ἔχων.* OR. 588. *τύραννα δρᾶν.* *αἰσχροκέρδειαν* L. *αἰσχροκερδίαν* ms. Par. 2884. Dind. *Αἰσχροκέρδεια* ab *αἰσχροκερδὴς* (Eur. Andr. 452.) formatum, ut *ἀλήθεια* ab *ἀληθής,* etc. Hoc nomen, quamvis nusquam alibi apud Tragicos repertum, constanter apud Demosthenem occurrit, saepe *αἰσχροκερδία* scriptum: sed nihil frequentius est mutatione *ει* in *ι* in mss.

1057. *'ἂν* A. L. *ἂν* K. *λέγεις*] *λέγῃς* L. corr. a m. pr.

1059. *σὺ* K. L. *γὰρ* A.

1060. *διὰ φρενῶν*] Suspectum. Fort. *δι' ὀδόντων.*

1061. *μόνον δὲ*] Fort. *μόνον δή.* (Alioqui requireretur *λέγε* pro *λέγων.* Cf. Phil. 590. *σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.* *ΝΕ.* *ποιοῦ λέγων.* Saepe *δὴ* cum *μόνος* consociatur.) Aut potius *μόνον γε,* si recte se habet *λέγων.* *μοῦνον* A. *μὴ* supra versum a m. pr. in L. *κέρδεσιν* L.? *κέρδεσι* A. K. *λέγων* A. K. L.

1062. *ἤδη* in litura in L. '.*ήδ..* (supr. *ή*, et *σ'* eras. in initio, et *α* aut *ω* in fine) L. pr. Schol. *οὕτω νομίζεις ὅτι ἐπὶ κέρδεσιν λέγω;* Suspectum est *ἤδη.*

1063. *ὡς μὴ 'μπολήσων*] Qu. *μὴ 'ξεμπολήσων.* Cf. Agam. 932. *γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.*

1064. *πολλὰς* (supr. *οὐ* a m. pr.) L.

1065. *τροχοὺς* mss. *τρόχους* Erf. Dind. Seyf. I. e. courses. *τρόχους — τελῶν*] Qu. *βλέψων — τρόχους.* *ἡλίου τελῶν*] *ἥλιον τελεῖν* Winckelmann. Recte.

1066. *αὐτὸς* A. L. *αὐτῶν* K.

1068. *βαλὼν* A. *βάλλειν* (supr. *ω* a m. pr.) L. *βάλλων* K. marg.

1069. *κατῴκισας* A. K. L. *κατοικίσας* Seyffert. Herwerden. et (om. *τ'*) Both. Schn. Lege | *ψυχὴν ἀτίμως τ' ἐν τάφῳ κατοικίσας.* Et sic Nauck. Oppositio est inter *τῶν ἄνω* (*θεῶν*) *ψυχὴν* et *τῶν κάτωθεν θεῶν νέκυν.* Aut *τῶν ἄνω θεῶν κάτω* | *ψυχὴν ἀτίμως — κατοικίσας.* Additio genitivi *θεῶν* necessaria videtur. *Θεῶν* fortasse ex glossemate irrepsit, *κάτω θεῶν* autem facile in *κάτωθεν* transire potuit.

1070. Qu. *ἔχεις δὲ τῶν κάτω 'νθάδ' αὖ θεῶν ταφῆς* | *ἄμοιρον* (aut *βαλὼν* | *ἄκλαυτον*) — *νέκυν.* Aut *ἔχεις δὲ τῶν κάτω 'νθάδ' αὖ θεῶν νέκυν* | *ταφῆς ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον.* Aut *ἔχεις δὲ τῶν κάτω* (gl. *θεῶν*) *τιν' ἐνθάδ' αὖ ταφῆς* | *ἄμοιρον.* Aut *ἔχεις δὲ τῶν κάτω 'νθάδ' αὖ θεῶν ταφῆς ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον.* Aut *ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν* (sc. *θεῶν*) *ἐνθάδ' αὖ ταφῆς* | *ἄμοιρον — νέκυν.* Genitivus aliquis manifesto post *ἄμοιρον* requiritur (cf. Aj. 1327. *οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς* | *ἄμοιρον.*) *τῶν κατώθεν*] Qu. *τῶν κάτω τιν'.* Cf. 75. *πλείων χρόνος* | *ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.* 1072. *τοῖς ἄνω θεοῖσιν.* Sed El. 1058. *τοὺς ἄνωθεν — οἰωνούς.*

1071. *ἀνόσιον*] Suspectum.

1075. *ἐρινύες* L.? *ἐριννύες* A. K.

1077. *ἄθρησον* A. L. *ἄθροισον* K.

1078. *φανεῖ* A. K. L. Seyffert et Madvig *τριβὴ* subjectum verbi *φανεῖ* esse opinantur. Fort. *φανεῖται δ'.*

1079. *γυναικῶν σοῖς δόμοις*] Qu. *γυναικῶν τ' ἐν δόμοις —.* Praepositio semper fere ante *δόμοις* additur: cf. ad Tr. 205. Cf. tamen Arist. Ran. 156.

1080—1083. Hos vv. proscribunt Wund. Dind. Mein. Jacob. "Num hi versus ex alia fabula Sophoclis sumpti sint, velut ex Epigonis, in quibus accommodatiorem locum habere poterant, num Iophonti auctori debeantur vix discerni potest. Latere in iis nescio quid suspicor; videntur enim aliquid illo ipso tempore factum, quod nos fugit, tacite significare et cum consilio reprehendendi illud vindicandique compositi esse. Hoc quidem atque ipsum dicendi genus Iophonti fabulam retractanti facile imputaveris." (Weckl.) Herwerden eos post 1022. transposuerit.

1080. *ἔχθρᾳ* (Reisk.) *δὲ πᾶσι συνταράσσονται* Madvig. Qu. *ἔχθρᾳ δὲ πᾶσιν ἐγχαράσσονται.* *συνταράσσονται*] *συνταράξονται*

Bergk. Seyf. Qu. συνεπανίστανται (are rising up in league against Thebes).

1081. καθήγνισαν] καθήγισαν Burton. Seyf. Recte. Cf. ad Arist. Pl. 681. Fort. διείλκυσαν (i. q. διεφόρησαν).

1082. ἢ θῆρες] Qu. ἢ θήρ τις. ἤ τις πτηνὸς] Qu. ἢ πτηνός τις.

1083. πόλιν] πόλον Nauck. Seyf. σποδὸν Dobr. θόλον Madvig. Qu. πέδον, βάθρον, aut δόμον.

1084. σου] Lege σοι. Cf. OC. 1375. 1384.

1086. ὑπεκδραμεῖ K. ὑπεκδραμῇ L. ὑπεκδραμεῖν A.

1089. καὶ γνῷ] ἢ γνῷ confidenter corrigit Herwerden. γλῶτταν L. ἡσυχωτέραν] Lege ἡσυχαιτέραν. τρέφειν] Malim φέρειν et propter articulum et quia melius convenit cum ἢ νῦν φέρει in prox. v. Redde, to carry (keep) his tongue more quiet. Cf. Fr. 669. σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φέρῃ στόμα (i. e. γλῶσσαν). Aesch. Cho. 581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν. Suppl. 972. γλῶσσαν εὔτυκον φέρει | κακήν. Ephipp. Athen. p. 571 A. ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς. Plat. com. Athen. p. 677 A. καίτοι φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν. Herod. IV. 107. γλῶσσαν δὲ ἰδίην (φορέουσι).

1090. ἢ mss. ὧν Br. Dind. τῶν γε νῦν φέρειν φρενῶν conj. Schmidt. Seyffert et Herwerden male connectunt τὸν νοῦν τῶν φρενῶν, conferentes γνώμῃ φρενῶν OR. 524. et locutionem latinam mens animi. Qu. τὰς φρένας θ' ὧν νῦν φέρει. φέρει] φορεῖ malit Herwerden, coll. 705. τρέφει idem ad OR. 93. Cf. 705. et ad Tr. 323. Aesch. Sept. 622. γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει. OC. 1640. ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φέρειν (sic L.). et ad 1089.

1091. φέρει] τρέφει Herw., coll. Arist. Lys. 432. τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τὰς φρένας θ' ὧν νῦν τρέφει Herwerden.

1092. Qu. ἀνταμείβομαι, aut potius ἀνταλλάσσομαι.

1094. ἐς A. K. L. λαβεῖν A. K. λακεῖν L.

1095. ἔγνωκα καὐτὸς] Cf. Eur. Alc. 1080.

1096. δὲ (supr. τ a m. pr.) L. Leg. τε. Cf. ad El. 1099. Tr. 285. 333. Qu. ὡς εἰκαθεῖν μὲν —, aut τάδ' εἰκαθεῖν μὲν —.

1097. ἐν δεινῷ πάρα] ἓν δεινοῦ πέρα Seyf. ἄτῃ παλαῖσαι δεινὰ καὶ δεινῶν πέρα conj. Nauck. ἄτῃ πατάξαι τοὺς ἐμοὺς δεινῶν πέρα Herwerden, coll. 1066 sq. Qu. ἔτι (aut αὖ) δεινοῦ πέρα, aut τοὐμὸν αὖ δεινὸν κάρα.

1098. εὐβουλίας δὴ — σε δεῖ T. Halbertsma. Qu. εὐβουλίαν — σ' ἔχειν. Κρέον A. λαβεῖν K. λακεῖν (ex 1094.) L. M. λαβεῖν Seyf. (quod etiam Neue conjecerat). De constructione confer Porson. ad Eur. Med. 1396. φιλίου χρῄζω στόματος — προσπτύξασθαι. Κρέον (cf. ad 211.), aut λαβεῖν, aut τὰ νῦν, aut τόδε

Weckl. εὐβουλίας δεῖ ('ν τοῖσδε), παῖ Μενοικέως Herwerden. Cf. ad 211. Idem λακεῖν per errorem hic repetitum censet e fine versus 1094. Sed cf. Phil. 1. Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε. 1261. Fortasse Κρέον ex interpretatione venit.

1101. τάφον K. L. τάφῳ A.

1102. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;] Qu. ἦ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς μ' ἂν εἰκαθεῖν; Cf. Fr. 524, 12 N. καὶ ταῦτ' — χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν. Aut — θέλεις παρεικάθω (that I should yield); (Cf. OR. 651. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;) Aut καὶ κελεύεις μ' εἰκαθεῖν; Aut καὶ δοκεῖς καλῶς ἔχειν; Sed cf. OC. 1334. αἰτῶ (σε) πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν. Hunc versum Nauckius sine idonea causa suspectum habet.

1103. γ' add. A. L. om. K. ὅσον γ' — τάχιστα] Qu. ὅπως γ' — τάχιστα. Cf. OR. 1436. El. 1433.

1104. τοὺς κακόφρονας] Qu. κακόφρονας πάντας (aut βροτούς). Cf. Eur. Iph. A. 391. οἱ κακόφρονες (ō).

1105. καρδίας δ' ἐξίσταμαι K. vulg. καρδίᾳ — A. L. καρδίᾳ 'ξεπίσταμαι Seyf. Schol. μόγις μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης. Qu. καρδίᾳ μεθίσταμαι (cf. ad 718.). Aut ἀλλ' ὅμως ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν. Cf. Aj. 32. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ἰδεῖν (al. ὄκνῳ). Aut καρδία δὴ 'ξίσταται — καρδία μοὐξίσταται (μοι ἐξ.) —. (Cf. 564. οὐ γάρ ποτ' — μένει νοῦς — ἀλλ' ἐξίσταται.) Aut καρδίᾳ δὴ 'ξίσταμαι τὸ δρᾶν. Connect μόλις δή.) Aut ἀλλ' ὅμως μεθίσταμαι. Cf. Eur. Phoen. 1436. μόλις μὲν ἐξέτεινε δ' εἰς ἧπερ ξίφος. 1085. διὰ μακροῦ μέν, ἀλλ' ὅμως | ἐξελθ'. Iph. T. 330. Lucian. Encom. Dem. 27. μόλις μέν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ.

1107. νῦν A. K. L. ἄλλοισιν] ἄλλοισι A. K. L. (σι add. ab S.). τρέπε K. L. τρέπου A. pr. (ut vid. corr. ead. m.)

1108. ἴτ' ἴτ' L. ἴτ' (semel) K. οἵ τ' A. Lectio οἴτ' orta videtur ex alterius ἴτ' omissione, metri necessitate facta.

1109. οἵ τ' ὄντες] Qu. οἵ τ' ἐνθάδ' (gl. ὄντες). Sed cf. ad OR. 781. τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν.

1110. Post h. v. lacunam indicant Herm. Dind. Bergk. Nauck. Aliter sentit Wecklein. Duos sequentes versus, ut Sophocle indignos, interpolatos esse censet Dind. Verba εἰς ἐπόψιον τόπον valde frigida et inepta sunt. Sensus hic fere postulatur, 'pyram facturi (Polynicis cadaveris comburendi causa)'. Qu. ὡς ἀνάψοντες πυράν.

1111—1114. Hos vv. lacunae supplendae causa interpolatos esse putat Bergk. Vv. 1111. 1112. Dindorfio suspecti sunt.

1111. δόξα τῇδ' —] Schol. δοκήσει μετεστράφην. Cf. OR. 911. δόξα μοι παρεστάθη. ἀπεστράφη A. Dind. ἐπεστράφην (supr. η) K. ἐπεστράφην (η corr. ex ει) L.

1113. Cf. Fr. 83, 1. ἀλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ — τῶν ἐναντίων κρατεῖν | ᾖ etc.

1114. ᾗ A. ἤ K. L. ἦν Seyffert. Male. τὸν βίον σώζοντα K. et (σώιζ.) L. σώζοντα] Qu. σέβοντα. Sed cf. Aj. 1343. τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἄν.

1115. Καδμείας Dind. (ut Θηβαίας 1135.) Cf. ad v. ant. 1126. νύμφας ἄγαλμα mss. ἄγαλμα νύμφας Nauck. Recte.

1119. Ἰταλίαν mss. Dind. φυταλίαν (φυταλιάν?) Seyf., i. e. 'vitium sationem', coll. Hom. Il. VI. 195. τέμενος — φυταλιῆς καὶ ἀρούρης. XII. 314. XX. 185. Ἰκαρίαν R. Unger. Κιδαλίαν Bergk. prob. Nauck. Φιγαλίαν Schmidt.

1120. παγκοίνους K. L. παγκοίνου diserte A. Qu. παγκοίνοι'. Cf. ad 831.

1121. Δηοῦς] δηιοῦς L. Δήους (sic) Mein. ad Callim. p. 29. Seyf. Βακχεῦ] Haec forma dubia videtur. Qu. ὦ βακχεύουσαν (136) —, aut ὦ ταύταν, Βάκχε, —, aut ὦ Βάκχ', εὔβοτρυν (Ph. 548.), aut — εὔκαρπον (Fr. 879.), aut — εὔσεπτον (OR. 864.).

1122. ὁ add. Musgr. Dind. etc. μητρόπολιν K. L. ματρ. A.

1123. ναίων mss. ναιετῶν metri gratia Dind. Cf. Tr. 635. παραναιετάοντες. ὑγρὸν A. K. L. Qu. παρ' ὑγρῷ τ' Ἰσμηνοῦ ῥ.

1124. ῥέεθρον A. K. L. Soluta forma legitur 105. Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων (chor.). OC. 687. Κηφισσοῦ — ῥεέθρων. Pind. Isth. IV. 43. ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις. Qu. ῥείθρῳ (aut potius ὑγροῖς — ῥείθροις).

1126. διλόφου mss. διλόφοιο Dind. etc. Cf. ad 1115. ὄπωπε] Suspectum. Fort. λέλογχε.

1127. Κωρύκιαι γνυφαί τ' ἔχουσι Βακχίδας Κασταλίας τε νᾶμα Schmidt. Κωρυκίας γνυφάς τ' ἔχουσι Βακχίδες — M. Schmidt. Seyf. Weckl. Muff. Hesychius γνυφὴ per νάπη explicat, sed vocabulum Tragicis ignotum est. Correxerim potius νάπας aut πτυχάς. Cf. OR. 1026. ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς. Tr. 436. ἄκρον Οἰταῖον νάπος. De monte Coryco cf. Strab. c. 670. κοιλὰς μεγάλη ἡ Κώρυκος ἄκρα. Qu. Κωρυκίους μυχοὺς ἔχουσι. στείχουσι] πολοῦσι F. W. Schmidt.

1130. νύμφαι στείχουσι A. K. L. στίχουσι νύμφαι Dind. στείχουσι νύμφαι conj. Mein. στίχες τε Βακχίδων conj. Herwerden ad Ion. 550. Cf. OC. 1151. στείχοντι (στίχειν τί L.). Herod. IX. 61. στείχουσι (στιχ. al.). Aesch. Prom. 81. Hesychii glossa στίχουσι (βαδίζουσι, πορεύονται) proculdubio corrupta est ex στείχουσι, et in altera ejus glossa στίχομεν: πορευθῶμεν, βαδίσωμεν, στίχωμεν manifesto aoristus est. Aoristus παρέστιχες legitur Hom. H. Apoll. 217. Forma στίχειν valde dubia est, et στείχουσι valde frigidum foret. Itaque legerim παίζουσι, aut πηδῶσι, aut ναίουσι νύμφαι, aut νύμφαι πέλουσι, aut potius νάπας τ' ἔχουσι —.

1131. Νυσαίων K. L. Νισαίων A. Νυσίων Br.

1132. ὄχθαι] An ὄχθοι?

1133. *πολυστάφυλος*] *καλλίβοτρυς* conj. Mein. ad 1119. *πέμπει*] Corruptum hoc videtur. Gl. A. *τιμᾷ*. Fort. *κλήζει*.

1134. *ἐπέων*] *ἐπετῶν* (i. e. *ἀπολούθων*, Pind. P. V. in.) Hart. et Herw. A. C. p. 19. Nomen *ἐπέτης* legitur Pind. P. V. init. et *ἐπέτις* Apoll. Rh. III. 666. Non mirum est vocabulum perrarum depravatum esse. Malim *θεράπων* (a *θέραψ*, Eur. Ion. 94. *ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες*. Suppl. 762.), aut *προπόλων*.

1135. *Θηβαίας* mss. *Θηβαΐας* Herm. Qu. *Θήβας*. Cf. v. str. 1125. *ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος*. Haec correctio confirmari videtur sequenti relativo *τάν*.

1137. *τὰν* (supr. *ἣν* a m. pr.) L. *τᾶν* pr. *ἐκ πασᾶν — ὑπερτάταν* (secunda *α* supra aliam literam deletam, et literis duabus aut tribus, quae supra scriptae erant, erasis) L.

1138. *ἔκπαγλα τιμᾷς ὑπὲρ πασᾶν* Dind.

1141. (*ἁμὰ*) *πόλις* Boeckh. Dind. Dubia correctio. *πόλις ἐπὶ νόσου*] Lege *πόλις ὑπὸ νόσου*. Aut *πόλις ἐμὰ νόσῳ*. Cf. ad v. ant. 1150. Cf. Arist. Eccl. 1096. *ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν*. Menand. IV. 254.

1144. *Παρνησίαν* A. K. L. *Παρνασίαν* Dind. Malim *Παρνασσίαν*. De orthographia hujus vocabuli V. Dind. Lex. Soph. p. 387. *Παρνησσίδα* exhibent mss. Aesch. Cho. 563., sed *Παρνησσοῦ* Eum. 11.

1146. *ἰὼ*] Qu. *ὦ*. Cf. v. str. 1137. *πνεόντων*] *πνειόντων* Boeckh. Seyf.

1147. *χοραγὲ* A. K. L. *καὶ νυχίων* A. K. L. *καὶ* om. Br. Dind.

1149. *παῖ Διὸς* A. K. L. *παῖ Ζηνὸς* Both. Dind. *παῖ δῖον* Seyf. (coll. Elmsl. ad Bacch. 8. Schaef. ad Hec. 460.). prob. Wecklein. *τοῦ Ζηνὸς* Herwerden ad Ion. 136. Add. Qu. *ὦ Διὸς γένεθλον*. Cf. Phil. 453. *ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός*.

1150. *προφάνηθι Ναξίαις* mss. *προφάνηθ' ὦ* — Musgr. Dind. *προφάνηθ' ὦναξ, σαῖς* optime Bergk. Weckl. *προφάνηθ', ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις* Bergk. Nauck. Seyf. *Ναξίαις* corruptum videtur. Cur enim Naxias nymphas pedissequas habeat Bacchus quum praesentia dei ejus a Parnassi jugis aut ab oppositis Euboeae (1144 sq.) oris invocetur? Quare *ναξίαις* ex *ὦναξ σαῖς* corruptum esse suspicari licet. Qu. *προφάνηθ' ὧδ' ὦναξ, περιπόλοις ἅμα* (aut *ὁμοῦ*). Cf. ad 1141. *ξὺν Ναξίαις* et *σαῖς θυάσι προσπόλοις* (metri gratia) Tricl.

1151. *θυιάσιν* A. L. *θυάσιν* K. *θυίαισιν* Boeck. Dind. Seyf. Cf. Aesch. Sept. 494. *θυιὰς ὥς*. 836. *θυιάς* (*θυάς* vulg.). Recta hujus nominis forma est *θυιὰς* (non *θυὰς*), ut ex prima syllaba patet nominis Latini 'thyias' (saepe scriptum 'thyas'), quae longa est. *περιπόλοις*] Qu. *πρόσπολοις*. Cf. OR. 212. *Μαινάδων ὁμόστολον*.

1156. *ἔσθ'* A. L. *ἔστ'* K. *οὐκ ἔσθ' ὁποῖον ἄν τιν'* — Mein. Qu. *οὐκ ἔσθ' ὁποῖον ἄν τις ἀνθρώπου βίον | ἐπαινέσειεν, οὔτε μέμψαιτ' ἄν ποτε*. Cf. El. 591. *πῶς ταυτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν;*

1158. *καταρρέπει* A. L. et (supr. *τρ* al. m.) K. *καταστρέφει* conj. Mein. Qu. *κάτω τρέπει*. (Idem conj. Mein. prob. Seyf) Aut *κάτω ῥέπει*. *Ἐπιρρέπειν* intransitivum est Aesch. Ag. 242. Eum. 886. Qu. *καὶ πάλιν* (pro *τύχη*) *καταρρέπει*. Cf. Theogn. 157. *Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως*.

1159. *τόν τε* A. L. *τὸν δὲ* (corr. m. rec.) K.

1160. *τῶν καθεστώτων*] Imo *τῶν ἐφεστώτων* (ita etiam Nauck.), of what is impending on mortals, aut *τῶν πεπρωμένων βροτοῖς*.

1161. *ὡς ἐμοί, ποτὲ*] *ὡς ἐμοί ποτε* L. *ὅς γέ τοί ποτε* V. D. in Class. Journ. VII. 245. Malim *ὡς οὐδείς ποτε* (sc. *ἄλλος*), aut *εἴπερ τις*, aut *ὡς ἐμοί, ποθ', ὃς* | *σώσας μὲν — λαβὼν δὲ —*. Post *ποτέ* colon ponit Seyffert.

1162. *σώσας γὰρ* conj. Hart. Qu. *σώσας γὰρ —*, aut *ἐχθρῶν γε σώσας*.

1163. *λαβών τε* A. *λαβόν τε* K. *λαβόντε* L. *λαχών τε* — malit Naber, sc. *γένους κατ' ἀγχιστεῖα*, ut est v. 174. Qu. *λαβὼν δέ*.

1164. *εὔθυνε* mss. *ηὔθυνε* Dind. *εὐγενῆ* K. L.

1165. *καὶ γὰρ ἡδοναὶ* | *οὓς ἂν προδῶσιν, ἄνδρας οὐ τίθημ' ἐγώ* (om. 1167.) Hart. *καὶ γὰρ ἡδοναὶ* | *ὅταν προδῶσιν ἀνδρὸς* — Seyf. Qu. *καὶ γὰρ ἡδοναὶ* | *ὃν ἂν προδῶσιν, ἄνδρ'* (aut *προδῶσι, ζῶντ'*) *ἔτ' οὐ τίθημ' ἐγὼ* etc. V. schol.

1166. *ὅτ' ἂν* K. L. *ἀνδρὸς* A. K. L. *ὅταν προδῶσιν ἄνδρες* (sic) — Eust. p. 957, 17. *ὅταν προδῶσιν ἄνδρες,* — Athen. VII. p. 280 B. XII. 547 C. *ὅταν* (*βίου*) *προδῷ τις, οὔ τι φήμ' ἐγὼ* Herw. Qu. *ὅταν προδῷ τις, ἄνδρ' ἔτ' οὐ τίθημ' ἐγώ*. *ὅταν προδῶσιν, ἀνδρὸς* — A. Ald. *ὅταν προδῶσιν ἄνδρας,* — T. *ὅταν προδῶσιν, ἀνδρὸς οὐ τίθημ' ἐγὼ* (punctis post *προδῶσιν* et *ἐγώ* positis) L. *οὐ τίθημ' ἐγὼ*] *οὔτι φήμ' ἐγὼ* Nauck. Mein. Seyf. "*Τίθημι* tanquam verbum existimandi cum accusativo et infinitivo nemo junxit." (Seyf.) Qu. *ὅταν προδῷ* (*προῇ*) *τις, ἄνδρ' ἔτ' οὐχὶ* (*οὔτι*) *φήμ' ἐγὼ* | *ζῆν τοῦτον* etc. Quae correctio confirmatur lectionibus *ἄνδρες* et *ἄνδρα* apud Athen. et Eust. Aut *ὅταν προῶσιν* (let go, lose).

1167. Hunc versum om. A. K. L. Scholiasta tamen legisse eum videtur in exemplari suo, explicat enim, *οὐ τίθημι, φησίν, ἐν τοῖς ζῶσι τὸν τοιοῦτον· οἷον οὐ νομίζω ζῆν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί*.

1169. *ζῇ*] *ζῆι* L.

1170. *τἄλλ'* A. *τἄλλ'* K. L.

1175. *αὐτόχειρ*] *ἀρτίχειρ* Mein. (coll. *ἀρτίπους* Tr. 58.). I. e. just now. Confert Tr. 1130. *τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφάγης*. — *πρὸς τοῦ;* — *αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου*. "*Αὐτόχειρ αὐτοσφαγὴς* et quae sunt similia mihi videntur non caedem

a cognatis factam significare, sed vim vitae a quolibet illatam vel mortem violentam et necessariae contrariam." (Seyf.)

1176. Hos duos versus proscribunt Jacob et Mein.

1177. *αὐτοῦ* K. L. *αὔτου* A. *φόνου*] *φόνωι* (supr. *ου* a m. pr.) L. *γόνος* conj. Herw., qui cum Nauckio vocabulum *φόνου* de Antigonae supplicio nimis severum esse autumat.

1178. *τοὔπος* A. K. *ἤνυσας* (sic) L. *ᾔνεσας* Tournier. Herw., coll. Phil. 1366. *ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας*. Ipse corrigendum suspicor *ἦν τὸ σόν*.

1179. Qu. *ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδε βουλεύειν πάρα*. Cf. Aj. 281. *ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή*. 904. *ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα*. Sed Aj. 981. *ὡς ὧδ' ἐχόντων — πάρα στενάζειν*. *τἆλλα* K. *τάλλα* A. Qu. *τῶνδε*. Cf. Aj. 904. *ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα*. *βουλεύειν*] *συμβάλλειν* Weckl.

1180. *τάλαιναν*] Qu. *στείχουσαν*, aut *χωροῦσαν*, aut *παροῦσαν*.

1182. *πάρα*] *περᾷ* Br. Nauck. Seyf. Cf. 386. *ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς μέσον περᾷ*. OR. 531. *ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ*.

1183. *ὦ πάντες ἀστοί*] Hoc vix sanum sonat. *ὤνακτες ἀστοὶ* F. Schubert. *γέροντες ἀστοὶ* Hense. *ἄνδρες γεραιοὶ* F. W. Schmidt. Qu. *πόλεως ἄνακτες*, aut *ὦ γῆς ἄνακτες* (OC. 831.), aut *ὤνδρες πολῖται*, aut *χώρας ἄνακτες* (ut in OR. 911.), aut *ὤνακτες* (aut *ἄνακτες*), *ὑμῶν τῶν λόγων* —, aut *Θήβης ἄνακτες* (988). Eurydice primores civitatis alloquitur, qui *ἄνακτες* appellantur 988. Herwerden quoque in vulgata lectione offendit. Eadem tamen verba *ὦ πάντες ἀστοὶ* leguntur Eur. Iph. T. 1422. Cf. Eur. Herc. 754. *ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ*. *τῶν λόγων* K. L. *τοῦ λόγου γ'* A. Potius *σῶν λόγων*.

1184. *πρὸς ἔξοδον* L. Qu. *ἐπ' ἐξόδῳ*. Cf. El. 1322. *ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἔνδοθεν χωροῦντες*. Aut *ἐγὼ 'ξοδον στείχουσα* (cf. Aj. 287. *ἐξόδους ἕρπειν κενάς*. 290.).

1185. *εὐγμάτων*] Qu. *εὔγμασιν*. Post *προσήγορος* (aut post *κἀποπλήσσομαι* 1189.) interrogationis nota ponenda est. Cf. ad 1183.

1186. *γε* A. K. Dind. *τε* (supr. *γ* a m. pr.) L. *δὲ* M. *κλῆθρ'* K. *κλεῖθρ'* A. *κλῆιθρ'* L. Rectus accentus est *ἀνασπάστου*. Cf. Herod. IV. 204. etc. Valck. ad VII. 80. et ad Arist. Vesp. 382. Pl. 717.

1188. *βάλλει* A. L. *κάλαι* K.

1189. *δμωαισι* A. *δμώεσσι* K. *δμώαῖσι* (supr. *εσ*, accentus ab S.) L. *κἀποπλήσομαι* K. non L.

1192. *καὶ παρὼν ἐρῶ*] *καὶ τρανῶς ἐρῶ* — conj. F. W. Schmidt. *καὶ γὰρ οὖν ἐρῶ, οὐδὲν παρήσω* conj. Mein. Qu. *δέσποιν', ἃ δὴ παρὼν ἐρῶ*.

1193. *παρείσω* (supr. *ή* ab S.) L.

1194. *ἐσύστερον* A. K. L. *εἰς ὕστερον* Dind.

1195. *ἡ ἀλήθει'* A. K. L.

1197. ἄκρον A. ἄκρων K. L. (sed πεδίον). πεδίων ἀπ' ἄκρων Dresd. a. νηλεὲς] νηλέως Elmsl. in Ed. Ran. XXXIII. p. 230.

1200. κατασχέθειν A. K. L.

1201. νεοσπάσιν K. L. νεοσπάσι A.

1202. δὴ λέλειπτο A. K. L. etc. δὴ 'λέλειπτο Dind. III. Cf. Arist. Ach. 10. ὅτε δὴ 'κεχήνη (κεχ. mss.). Nub. 962. σωφροσύνη 'νενόμιστο (νενόμ. mss.). "Augmentum etsi in nunciorum narrationibus interdum omittitur, tamen non omittitur nisi metro postulante." (Dind.) συγκατήθομεν A. L. συγκατήθομεν K.

1203. τύμβον ὀρθόκρανον] I. e. ὀρθόν. Cf. Eur. Hec. 221. σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου. οἰκείας] εἰκαίας (i. e. τυχούσης) Weckl.

1204. αὖθις] εὐθὺς Seyf. Nondum enim Antigonae sepulcrum ingressos eos esse. Fortasse recte.

1206. ἄπωθεν A. L. ἄποθεν K.

1207. τις] τίς L.

1208. μολὼν A. μαθὼν (μολὼν in marg.) K. μολὼν (supr. αθ ab S.) L.

1209. τῷ δ' — περιβαίνει — ἕρποντι] Qu. τὸν δ' — περιβάλλει — ἕρποντα. Cf. Eur. Phoen. 1462. ἤδη με περιβάλλει σκότος. Herc. 1140. στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος. ἄσημα περιβαίνει] Qu. ἄσημος ἐμπίπτει (ἐμπαίει), βοή. Cf. OC. 1150. λόγον, ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ | στείχοντι δεῦρο. περιβαίνει] περιπολεῖ conj. Wund. περιπίτνει Herm. περισαίνει Schaef.

1211. ἴῃσι L.? ἴῃσι A. K. ὦ A. L. ὦ K.

1212. ἆρ'] ἄρ' L.

1214. με σαίνει] με βάλλει vel μ' ἱκάνει (F. W. Schmidt) Herwerden, coll. 1209. Eur. Hipp. 1371. καὶ νῦν μ' ὀδύνα βαίνει. Legendum με βάλλει. Hom. Il. XV. 686. φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν. Cf. 1187. καί με φθόγγος — βάλλει δι' ὤτων.

1216. χώματος vulg. χάσματος Seyf. Herwerden. Qui reddit, 'ubi per commissuram aditus saxo detracto solutam ad ipsum ostium penetraritis.' Idem observat, "Tumuli ex terra adgesti (χώματος) nullus nunc locus est. Erat sepulcrum Antigonae κοῖλον λιθόστρωτον, idque πετραῖον ac subterraneum. Jubentur famuli per aditum (χάσμα) speluncae lapidibus obstructum ad ipsum ostium τοῦ κοίλου (1204. coll. 774.) penetrare. Hesychius, χάσμα: στόμα ἢ σχίσμα γῆς." λιθοσπαδῆ] λιθοσπαδῆι (eraso in fine ι) L. λιθοσπαγῆ ('e saxis compaginatum') Reiske. Qu. λιθοσπάδα, aut λιθοστεγῆ.

1217. πρὸς αὐτὸ στόμιον vulg. Hoc vix bene Graecum sonat, articula enim addita opus foret. Cf. ad Phil. 23. Lege πρὸς αὐτὸ τὸ στόμ'. Causa vitii fuit articuli τὸ omissio post αὐτή.

1218. συνίημ' (sic, non ξυν.) L. κλέπτομαι] βλάπτομαι Herw. A. C. p. 19. coll. Aj. 455. El. 697.

1219. *ἐξ ἀθύμου*] *ἐξ ἑτοίμου* Seyf. Construe cum Dindorfio *κελεύμασιν ἐξ ἀθύμου δεσπότου.* Qu. *τάδ' ὀξυθύμου δεσπότου κελεύσμασιν.* Ita non opus est Burtoni correctione *κελευσμάτων.* Cf. Arist. Eq. 706. *ὡς ὀξύθυμος.* Menand. IV. 96. *τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν.* 291. Epich. Fr. 132. *ὀξύθυμον.* *κελεύσμασιν* A. L. *κελεύσμασι* K. *κελευσμάτων* Burton. V. D. in Class. Journ. VII. 245. Herw. Seyf. *κελευμάτων* conj. Schneid. *κελεύμασιν* Dind. III. Antiqua forma *κέλευμα*, ait Dind., servata est in cod. L. Aesch. Pers. 397. Cho. 751. Cf. Aesch. Eum. 229. *Λοξίου κελεύσμασιν* (al. *κελεύμ.*) | *ἥκω.* Herod. IV. 141. *κελεύσματι* (*κελεύματι* F. P.). VII. 16. Versum suspectum habet Mein.

1220. *ἠθροῦμεν*] *ἐδρῶμεν* Nev. Nauck. Herw. prob. Naber.

1222. *μιτρώδει* A. *μιτρώδη* K. pr. *μιτώιδη* (supr. *ει* a m. pr., et *ρ* ab S. addito) L.

1223. *τὸν δ' αὖ λυθείσῃ* (vel *τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ*) — Herw., coll. 1101. et Aj. 1059. *μέσσῃ* A. L. *μέσῃ* K.

1224. 1225. Versus fortasse spurii.

1224. *εὐνῆς*] Qu. *νύμφης.* Cf. 1240. *τῆς κάτω φθορὰν*] *τῆς γ' ἄνω φθορὰν* Weckl. coll. 1240. *τῆς αὐτοῦ φθορὰν* Gleditsch. *τὴν καταφθορὰν* (the ruin) V. D. in Class. Journ. VII. 245. et Herwerden. Seyffert *εὐνῆς τῆς κάτω* de sepulcro ejus intelligit.

1225. Versus suspectus Dindorfio. *λέχος*] Marriage, alliance. *λάχος* Bergk. Herw. *τέλος* aut *γένος* conj. Mein.

1226. *ὅδ'* A. K. *στυγνὸν*] *στυγὸν* (*ν* supr. a m. ant.) L. Qu. *λυγρὸν*, aut *πικρὸν*, aut *στύγν' ἀνοιμώξας.*

1228. *οἷον* A. *ποῖον* K. L.

1229. *συμφορᾶς* A. K. L. Qu. *ἐν τῷ ξυμφορᾷ* (*ξυμφορᾶι*) —; Sed cf. Aj. 314. *κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.* Eur. Hel. 1211. *ἐν τῷ δὲ κεῖσαι ξυμφορᾶς* (f. *ξυμφορᾷ*);

1231. *παπτήνας* L. *παπτήνας* A.

1232. "*πτύσας προσώπῳ* talis oris motus gestusque intellegendus qualem spuentes efficiunt." (Weckl.) *στύξας προσώπῳ* (Lat. vultu abominans) conj. Mein. Vera lectio, ni fallor, est *στυγνῷ προσώπῳ*, with a look of abhorrence. Cf. Eur. Alc. 777. *σὺ δ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν | στυγνῷ προσώπῳ καὶ συνωφρυωμένῳ | δέχει.* Trach. 870. *ἀηδὴς καὶ συνωφρυωμένη.* Hesych. *ἀηδές: στυγνὸν, λυπηρόν.* Aut *ἀποπτύσας τε* —. Versum proscribit Nauck. Cf. ad 653. *ξίφους* A. *ὅλως* K. *ἀντειπὼν λως* (*ν* ante *λ* corr. ex *ο*, et *ὅ* supr. a m. pr., et *ξίφους* supra *λως* a m. pr.) L. *βέλους* (gl. *ξίφους*) Seyf., coll. Aj. 658. *ἀντειπὼν τέλος* Weckl. Qu. *ἔπος*, aut *ὅλως.* Scholiasta *ξίφους* legisse videtur.

1233. *ξίφους — διπλοῦς κνώδοντας*] His cross-hilted sword. *Κνώδων* idem significare videtur quod Latinum mora aut remora, et nostrum cross-spike.

1234. *φυγαῖσιν*] Suspectum. Fort. *φυγόντος*.

1235. *αὐτῶ* K. *αὐτῷ* A. *αὐτῶι* L.

1236. *πλευραῖς*] Qu. *πλευρᾷ* (*πλευρᾶι*). (Cf. Ag. 837. *πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ*. Tr. 933. *φασγάνῳ | πλευρὰν — πεπληγμένην*.) Aut *πλευραῖσι μέσον, ἤρεισεν ἔγχος*. *μέσσον* A. *μέσον* K. L. *πηκτὸν* conj. Nauck. *θηκτὸν* Herw. *ἐς δ'*] *ἐν δ'* Weckl.

1237. *προσπτύσεται* K. non L.

1238. *καὶ φυσιῶν —*] Lege *κἀκφυσιῶν*, ut in Ag. 1389. *κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν* (f. *πνοὴν*) | *βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου*. Quem locum ante oculos habuisse videtur Sophocles. Constructio dativi *λευκῇ παρειᾷ* notabilis est, si *ἐκβάλλει* retineas. Sed vix dubitari potest quin *ἐμβάλλει* reponendum sit.

ἐκβάλλει] Imo *ἐμβάλλει*. Et sic Mitchell. *πνοὴν* A. *ῥοὴν* K. L. (sed *πνοὴν* schol.). M. Seyf.

1240. *λαχὼν ἐν ᾅδου δείλαιος δόμοις τέλη* aut *δόμοις ἐν ᾅδου δείλαιος τέλη λαχὼν* A. E. Housman.

1241. *ἐν* K. L. *εἰν* A. M. etc. *ἔν γ'* Heath. Seyf. Lege *ἔν γ' Ἅιδου* (but in Hades). Qu. *εἰς Ἅιδου δόμους*; aut *ἐν Ἀΐδου*. Cf. Aj. 80. *εἰς δόμους* (*ἐν δόμοις* Harl.) *μένειν*. *Εἰν* Epica forma est, ut in Hom. Od. 1, 392. *εἰν ὕδατι*. V. Dind. ad Eur. Alc. 232.

1243. *κακόν*] Qu. *κακῶν*.

1244. *ἤ* A. L. *εἰ* K.

1245. Pro *ἐσθλὸν* qu. *ἢ 'σθλόν*.

1246. *ἐλπίσι* A. K. *ἐλπίσιν* L.?

1247. *ἐς* A. K. L.

1248. *οὐκ ἀξιώσειν*] Qu. *οὐκ ἐξανήσειν σφ'*. Cf. Aj. 851. *ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει*. 628. *αἴλινον οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἥσει δύσμορος*. OC. 1375. *τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν — ἐξανῆκ' ἐγώ*. Aesch. Sept. 865. *οἶμαί σφ' — ἥσειν ἄλγος* (?) *ἐπάξιον*. Eur. Med. 1176. *ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν | κωκυτόν*. Herc. 626. *καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανίετε*. Iph. T. 1460. *αἱμά τ' ἐξανιέτω*.

1249. *προθήσειν*] Qu. *προθεῖναι* (*ἀξιώσειν*).

1250. *ἄπειρος*] *ἄκαιρος* Seyf. Lege *ἄμοιρος* (not void of judgment). Sic Aj. 1327. *νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον*. Ant. 1071. Cf. 1191. *κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι*. Arist. Lys. 1125. *αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω*. Hunc versum interpolatum habent Meinekius et Wecklein.

1251. *ἐμοὶ δ'*] *ἔμοιδ'* L. Aut *βάρος* aut *προσοῦσα* malit Herwerden.

1252. *χ' ἤ* K.

1253. *εἰσόμεσθα* A. L. *εἰσόμεθα* K.

1254. *κρυφῇ* A. K. L.

1256. *ἐστί που*] *ἐστί πως* Seyf. Fort. *ἔσθ' ὅπου*. Et sic Bergk. prob. Mein. Hunc v. spurium habent Nauck. et Herwerden.

1258. *μνῆμ'*] An *δεῖγμ'*?

1259. *θυμουμένη*] *πονουμένη* conj. Pallis. *θολουμένη* Herw.

1263. *κτανόντας*] *κανόντας* Mein. Cf. v. ant. 1286. *ὦ κακάγγελτα καί.*

1265. *ἰώ μοι* A. K. L. Qu. *ἰὼ ἰὼ ἐμῶν* etc. Cf. 1284. *ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν.*

1266. *ξυμμόρῳ* A. K. L.

1267. *αἶ αἶ αἶ* A. K. L.

1270. *γρ. ἔχειν* ab S. in L.

1271. *οἴμοι* K. L. om. A.

1273. *θεὸς τότ' ἄρα τότε* —] *τότ' ἄρα τότε θεὸς μέγα βάρος μ' ἔχων* Erf. Seyf. Weckl. *τότ' ἄρα τότε θεός με μέγα βάρος ἔχων* Mein. *μ'* add. A. L. om. K.

1274. *ἔπαισεν*] Qu. *ἐνήλατ'*. *ἐν δ' ἔσεισεν*] Lege *ἔν τ' ἔσεισεν.*

1275. *λεωπάτητον* (*γρ. λακπ.*) A. *λακπάτητον* K. *λακπάτητον* (*τον* add. ab S.) L. *λαξπάτητον* nonnulli libri et Eust. 625, 21. 796, 5. Recte. Cf. Aesch. Cho. 642. *τὸ μὴ θέμις — λὰξ πέδοι πατούμενον.* Eum. 110. 540.

1276. *ἰὼ πόνοι* A. K. L.

1278. *ΕΞ.*) *οἰκέτης* in L. et in 1282. *τε* A. L. *γε* K. *κεκτημένος* K. L. *κτημένος* A.

1279. *πρὸ χειρῶν τάδε*] *προχειρῶν τὰ δὲ* L. *τὰ δ'*] *τάδ'* L. sec. m. *φέρων*] *φέρεις* Br. Herw. Lege *φέρειν* (*ἔοικας*).

1280. *ἔοικας ἥκων καὶν' ἐπόψεσθαι κακὰ* bene Herwerden A. C. p. 20. Qu. *ἔοικας ἥκων χἄτερ' ὄψεσθαι κακά*, aut *ἔοικας εἰσήκων* (*εἰσελθὼν*) *τάχ'* —. *ἥκειν* (sic) K. *τάγ'* A. *τάχ'* L.

1281. Quum quinque *ἐξαγγέλου* versus (1278—1283) cum quinque ejusdem versibus (1301—1305) congruant, Dindorfius cum Heilando totum versum excludit. At, nisi Creontis interrogatio (*τί δ' ἐστὶν* —;) interveniat, particula *γὰρ* requiri videatur post *τέθνηκε*. Fieri tamen potest ut non integrum versum dixerit Creon, sed tantum *τί δ' ἐστὶν αὖ;* aut *τί δ' ἐστί;* Meinekius quoque hunc versum spurium habet. *αὖ — ἢ* A. K. L. *τί δ' ἔστιν αὖ;* Dind. II. *τί δ' ἔστιν αὖ νέορτον ἐν δόμοις κακόν;* conj. Dind. III. *τί δ' ἔστιν αὖ; κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;* Reisk. Seyf. *τί δ' ἔστιν; ἢ κάκιον αὖ κακῶν ἔτι;* Emper. Qu. *τί δ' ἔστιν αὖ* (aut *ἔστι νῦν*) *νεοχμὸν ἐν δόμοις ἔτι;*

1282. *τέθνηκεν* L. *παμμήστωρ* Mein. *γεννήτωρ* conj. Nauck. Nauckius et Herwerden *παμμήνωρ* suspectant, quum tantum *πάντων μήτηρ* (Aesch. Pr. 9.) id significare queat, non *κατὰ πάντα μήτηρ*, ut scholiasta explicat. Herwerden *δυσμήτωρ* (ut *δυσάδελφος, δύσδαμαρ*, etc.) proponit.

1283. *πλήγμασιν* K. L. *πλήγμασι* A.

1284. *Κρ.*] *Χο.* L. pr. *Κρέ.* a m. recentiore.

1286. *ἰὼ* A. K. L.

1287. *ἄχη*] Potius *ἔπη*. Cf. El. 1155. *φήμας λάθρα προύπεμπες*. Phil. 846. *λόγωι* L. pr. *λόγων* corr. ead. m. *λόγον* a m. recentissima. *τίν' αὐδὰν θροεῖς* (gl. *λόγον*) conj. Mein. Qu. *λόγων* (cf. ad 1313.). Fortasse *λόγον* a v. 1289. venit.

1288. *αἶ αἶ* A. K. L.

1289. *ὦ παῖ, τίνα λέγεις μοι νέον λόγον*] *τί φῄς; ὦ τίν' αὖ λέγεις μοι νέον* Enger. Mein. Dind. *τί φῄς, ὦ παῖ; τίνα λέγεις μοι νέα* Boeckh. Seyf. *τί φῄς, παῖ; τίν' αὖ λέγεις μοι νέον* Nauck. Lege *τί φῄς; τίνα λέγεις νέον μοι λόγον; μοι νέον λόγον*] *νέον μοι νέῳ* Don. Dind. III. *νέον μοι νέον* Herm. Dind. II. Cf. v. str. 1266. *ἰὼ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ*.

1290. *αἶ αἶ αἶ* A. K. L.

1291. 1293. Versus corrupti.

1291. *σφάγιον* A. L. *σφαγεῖον* (aut *σφάγειον*) K. *ἐπ' ὀλέθρῳ*] Qu. *ἐπὶ νεκρῷ*.

1292. Quum Creontis interrogatio *τί φῄς, ὦ παῖ;* — manifesto ad nuntium dicatur, Herwerden dubitat num hujus sit hic versus, non Chori. *γυναικεῖον* A. L. *γυναικείων* K. Pro *μόρον* qu. *νεκρὸν* aut *νέκυν*.

1293. *ἄγγ.* in L. *ΧΟ.* Erf. Seyf.

1296. *ἄρα* A. (non *ἆρα*). K.

1297. *ἐν χείρεσσιν*] Qu. *ἐν χερσὶν τόδ'* —, aut *ἐν ταῖς χερσίν*. Forma *χείρεσσιν*, quae legitur in choro 976., locum non habet in puris trimetris. *ἀρτίως* A. L. *ἀρτίων* K. pr.

1298. *ἐναντία* K. *τάδ' ἐναντία* (cum *γρ. τόνδ' ἔναντα* ab S.) L. *τὸν δ' ἔναντα* A.

1301. *ΕΞ.*] *Χο.* *ἢ ἄγγ.* in L. *ἡ δ'*] *ἠδ'* (accent. a m. rec.) L. *ἤδ'* K. *ἢ δ' οἰστρόπληκτος ἡμένη βωμοῖς ξίφει* | *λύει κελαινῷ πλευρὰ* conj. Mein. (coll. Theocr. 26, 34. *ἐπιγουνίδα λύσας*. Aj. 232.). *ἡ δ' ὀξυθήκτῳ κοπίδι βωμίᾳ* conj. Wolff. *ἥδ' ὀξύπληκτος βῆμα βώμιον πέριξ* Weckl. *ἴδ' ὀξύπληκτος* (v. schol.) *ἥδε φοινίαν ἀπρὶξ* Seyf. *ἡ δ' ὀξυθήκτῳ βωμία* (*φοινία* Bergk.) *περὶ ξίφει* Arndt. Bergk. Qu. *ἥδ' ὀξυθήκτῳ σφαγίδι βωμίᾳ πέρι* | *λύει* (*κλείει*) *κελαινὰ* (*τάλαινα*?) *βλέφαρα*. Aut *ἥδ' ὀξυθήκτῳ βωμίῳ* (*βωμία, φοινίῳ*) *περὶ ξίφει* | *λύει κελαινῷ βλέφαρα*. Cf. Aj. 227. *κατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτά*. Tr. 853. *κελαινὰ λόγχα δορός*. Schol. *ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγὴν ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη παρὰ τὸν βωμὸν προπετής*. Sed *ὀξύθηκτος* gladii potius (1309. *ἀμφιθήκτῳ ξίφει*) quam personae epithetum est. Cf. Aj. 828. *πεπτῶτα περὶ νεορράντῳ ξίφει*. 899. *νεοσφαγὴς* | *κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής*. Tr. 904. Eur. Alc. 170. et Homericum *κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ*.

1302. *λύει* —] *μύει* aut *κλῄει* Herw. A. C. p. 21. Matthiae (ad Rhes. 8.) explicat remittit palpebras (quae antea intentae erant; quod faciunt moribundi). Sic *μέλη λύεσθαι* dicuntur. Sed *λύειν βλέφαρα*, ut Dindorfius monet, significare tantum potest to

open the eyelids, not to shut them. Addit, valde diversum est quod γούνατα vel γυῖα morientium λύεσθαι [i. e. 'to give way to sink'] dicuntur, quae interpretes quidam compararunt. Wieseler conjicit κλῄει pro λύει, ut βλέφαρα κεκλῆσθαι dicuntur Fr. 635. Qu. μύει (closes, shuts), aut κλείει (κλῄει). Cf. OR. 1222. κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα. Dindorfius nonnulla excidisse suspicatur inter hunc et praec. v. Λύει corruptum videtur, solvi enim non nisi quod vinctum erat dici potest. Quod ad κελαινὰ, si allusio ad mortis tenebras esset, Meinekius σκοτόεντα aut σκοτεινὰ aptius epithetum fore admonet. κελαινὰ —] Qu. σκοτεινὰ (tenebris offusa). (Cf. Aj. 85. σκοτώσω βλέφαρα). Aut τάλαινα. Aut κελαινῷ (ξίφει), aut κελαινῇ (σφαγίδι, κοπίδι). Cf. Aj. 231. κελαινοῖς ξίφεσι. Tr. 856. κελαινὰ λόγχα.

1303. δεινὸν (aut οἰκτρὸν) μόρον conj. Dind. τέλος conj. Mein. κενὸν λέχος Seyf. ("ducta translatione ab nido avis; cf. 423.") καινὸν πάθος conj. Seyf. Qu. δεινὸν λάχος. Sed λάχος, quanquam pluries apud Aeschylum, nusquam apud Sophoclem aut Euripidem legitur. Cf. Tr. 27. λέχος (λάχος Harl.).

1304. δέ σοι K. L. δὲ σοὶ A.

1305. πράξεις] βάξεις Heimsoeth.

1306. αἶ αἶ αἶ αἶ A. K. L. γρ. καιρίαν ab S. in L.

1309. ἔπαισεν K. L. ἔπαισε A. ἀμφιθήκτῳ] Lege ἀμφιθάκτῳ.

1310. φεῦ φεῦ A. K. L. a m. rec. αἰαῖ Erf. Dind. Versus dochmiacus, ut videtur, media syllaba in δείλαιος correpta, nisi legendum δείλαος. Respondet v. 1332.

1311. δειλαίᾳ] δειλαίαι (ι add. a m. rec.) L.

1312. 1315. ΕΞ.] ἀγ. in L.

1313. ἐπεσκήπτου] Corruptum videtur. Fort. ἐπερρόθου (Tr. 264.). μόρω A. K. μόρωι L. μόρων duo mss. Dind.

1314. Aut ποίῳ δὲ δὴ ⏑ – –. κἀπελύσατ'] κἀλύσατ' (schol. ἐλύετο) Nauck. prob. Weckl. Qu. κἀπέψυξεν. (Cf. ad Aj. 1031. ἀπέψυξεν βίον). Aut κἀξέπνευσεν. (Aesch. Ag. 1461. ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. Eur. Hel. 142. σφαγαῖς — ἐκπνεῦσαι βίον.) Sed cf. 1268. ἔθανες, ἀπελύθης ἐμαῖς — δυσβουλίαις. ἐν φοναῖς (supr. εἰς φονὰς ab S.) L.

1315. ὑφ' L. ἐφ' A. pr. αὑτὴν L. αὐτὴν A. K.

1317. ὤμοι μοι K. L. ᾤμοι μοι A. ἰώ μοι Nauck.

1319. σ' post ἐγὼ om. A. K. L. σ' add. Herm. Dind. Qu. — ἐγὼ μέλεος ἔκτανον. Blomfieldius frustra hiatum defendit ex Aesch. Ag. 1228. οἳ ἐγώ, ἐγώ. ἔκανον A. L. ἔκτανον K. ὦ A. L. ὢ K.

1320. ἐγὼ φᾶμ' L. ἔτυμον K. L.

1321. ὅτι τάχος] Lege ὅτι τάχιστ' —. Et sic Erf. Seyf. (Cf. OR. 1340. ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με.) ἐκποδὼν] ἐκποδῶν L.

1323. *ὅ τι τάχος*] Imo *ὅ τι τάχιστ'*, vel *ὡς τάχιστ'*. Cf. OR. 1341. *ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστά με*. Ant. 855. *οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα;*

1327. *ποσὶν* A. L. *ποσὶ* K.

1328. *βράχιστα*] *γρ. κράτιστα* ab S. in L. *κράτιστα*] *γρ. τάχιστα* ab S. in L. *τὰν* (*α* corr. ex *ε*) L.

1330. *φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν* —] Qu. — *ὁ κάλλιστος ὢν* —.

1331. *ἁμέραν* L. *ἡμέραν* A.

1332. *εἰσίδω* A. L. *ἐσίδω* K.

1333. *ἅμαρ ἀλλ'*] *ἆμαρ ἀλλ'* L.

1334. 1337. *ΧΟ.*] *ἀγγ.* L. Correxit Br.

1334. *τι*] *τί* L. Seyf.

1336. *ἀλλ' ὧν ἐρῶ* K. L. *ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν* A. et al. *ἀλλ' ὧν ἐρῶμεν* Both. *ἀλλ' ὧν ἐρῶ, τοιαῦτα* — Dind. III. *ἀλλ' ὧν ἐρῶ γ', ἅπαντα συγκατηυξάμην* ('uno optato complexus sum', sc. mortis 1329—1333.) Seyf. *συγκατηυξάμην* A. K. L. Qu. *ἀλλ' ὧν ἐρῶ γε* (aut *'γὼ*), *ταῦτα καὶ* (aut *ταῦτ' ἐγὼ*) *κατηυξάμην*. Aut *ἀλλ' ὧν ἐρῶ γε* (aut *'γὼ*) *τυγχάνειν κατηυξάμην*. (Cf. Aj. 968. *ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν* | *ἐκτήσαθ' αὑτῷ*.) Schol. *ὧν βούλομαι τυχεῖν, ταῦτα ηὐξάμην*. Creon mortem sibi precatus erat 1330 sq.

1337. *ΧΟ.*] *ἄγγ.* A. et forsan L. *μὴ νῦν* A. K. L. Seyf.

1338. *συμφορᾶς* (sic) L.

1339. *ἐκποδὼν*] *ἐκποδῶν* (supr. *μ* a m. pr.) L.

1340. *τ'* A. *γ'* K. L. *κατέκτανον* A. K. L. *κάκτανον* Herm. Seyf. Dind. III. *ἔκτανον* Musgr. Nauck. Recte. Cf. OR. 277. 844. Forma *κατέκανον* usitata est apud Xenophontem (v. L. Dind. ad Anab. IV. 8. 25.).

1341. *ὅς σέ τ'* A. K. L. *σέ τ'* Herm. Dind. Seyf. *αὐτὰν* A. K. L. *αὖ τάνδ'* Seidl. Seyf. Cf. Aj. 559.

1342. *ὅπα* A. K. L. *ῥοπὰν* conj. Kayser. Herw. *ὅπᾳ πρόστροπος κλιθῶ* Gleditsch. prob. Herw. *ὅπα πρὸς πότερα κλιθῶ* Kayser. Dind. Weckl. Seyf. ("evidentissima conjectura"). Certa videtur Musgravii correctio *πᾷ κλιθῶ* pro *πᾷ καὶ θῶ*. *ὅπα πρὸς πρότερον ἴδω πᾶι καὶ θῶ* L. *ὅπα πρὸς πότερα κλιθῶ* Kayser. Dind. Qu. *οὐδ' ἔχω* | *πρὸς πότερον κλιθῶ πρῶτον· πάντα γὰρ* —. *πάντα γὰρ* deleverit Herw.

1343. *σχέτλια τὰν χεροῖν, ὅτ' ἐπὶ κρατί μοι* — Herwerden.

1345. *τάδ' ἐν χεροῖν* A. K. *τάδ' ἐν* (i. e. *τὰ ἐν*, aut *τὰν* et *τ' ἐν* conflata) *χεροῖν* L. *τά τ' ἐν χεροῖν τά τ' ἐπὶ* Tricl. *τὰν χεροῖν* Br. *τὰ πρὸ χεροῖν* (ut *τὰ πρὸ χειρῶν* 1279) conj. Kayser. (Quod melius respondet versui stroph. 1324.) *λέχρια· τὰν χεροῖν, τὰ δ'* — Seyf.

1347. *τὰ δ' ἐπὶ κρατί μου*] Qu. *τὰ δ' ἐπί* (aut *ἐς*) *μου κάρα*, aut *τὰ δ' ἐς ἐμὸν κάρα*. Cf. OR. 763. *νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ'*

ἐνήλαθ' ἡ τύχη. Fr. 695. *τῷ Ἡρακλεῖ — ἐς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίην* (*εἰσαλοίμην* Dind. qu. *εἰσαλαίμην*). *εἰσήλατο* K. L. *εἰσήλλατο* A.

1348. *χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς* Tricl. Seyf. (coll. OR. 706. *ἐπεὶ | τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθερὸν στόμα.*)

1349. *χρὴ τά τ' εἰς θεοὺς* A. K. L. *χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν* Dind. *χρὴ δὲ τὰ πρὸς θεοὺς* Wecklein p. 167., coll. Ph. 1441. *εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.* Qu. *χρὴ δ' ἐς τοὺς θεούς.* (Cf. Ant. 731. *εὐσεβεῖν ἐς τοὺς θεούς.* Corruptela orta fortasse est ex ignorantia synizesis in *θεούς.*) Aut *χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν.*

1350. *μηδὲν* A. L. *μηδέν'* K.

1351. *μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων* —] *τῶν ὑπεραύχων μεγάλας πληγὰς* — recte T. Halbertsma. Cf. Aesch. Sept. 483. *ὑπέραυχα βάζουσιν.*

1353. *γήρᾳ*] Manifesto vitiosum. Qu. *θνητοὺς,* vel *πείρᾳ* (Herw.), vel *πάντας,* vel *τὸ φρονεῖν ὀψ' ἐξεδίδαξαν.*

AJAX.

23. *ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς*] Qu. *τρανῶς γὰρ οὐδὲν ἴσμεν.* Cf. Ag. 1371. *τρανῶς — εἰδέναι.* Moschion. 8, 1. *ἦν ἄρα τρανὸς* (*τρανὴς* aut *ἦν ἄρ' ἀληθὴς?*) *αἶνος ἀνθρώπων ὅδε,* etc.

40. *ἤξεν* (*ἦξεν* L.) *χέρα* mss. *ἤρξεν χερὶ* (manu patravit?), Herwerden. Cf. Hom. Il. 11, 484. *ἀΐσσων ἔρχει.*

44. *βούλημ'* schol. Arist. Plut. 493. (qui hanc lectionem reperbam esse dicit *ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν Σοφοκλείων ἀντιγράφων*). Cf. ad Av. 993.

45. *ἐξεπράξατ'*] *ἐξέπραξεν* L. *γρ.* et sic Eust. p. 1564, 20. et Thomas. M. p. 269. Sed Hesychius, *ἐξεπράξατο· ἐφόνευσεν* (glossa haud dubie ex hoc ipso loco sumpta). Vera lectio videtur aut *κἂν ἐξέπραξεν,* aut *κἂν αὔτ' ἔπραξέ γ',* aut potius *κἂν ἐξέπραξέ γ'.* Cf. OC. 1659. *οὐ γάρ τις αὐτὸν — κεραυνὸς ἐξέπραξεν* (schol. *ἀνεῖλεν*). Voce media non nisi metri causa usus esset Sophocles.

50. *μαιμῶσιν*] Schol. *γρ. διψῶσαν.* Trag. incert. apud Athen. X. 433 F. *χεῖρα διψῶσαν φόνου.*

51. *δυσφόρους*] Suspectum. Fort. *δυσμόρους γ',* aut *παραφόρους* (schol. rec.). Aut *ἐγώ σφ' ἀπεῖρξ' ἀποστρόφοις* (69) *ἐπ' ὄμμασι | κνέφας βαλοῦσα.* Aut *δνοφερὸν αὐτοῦ 'π' ὄμμασι | κνέφας βαλοῦσα.* Cf. Eur. Phoen. 1534. *ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλών.* Arist. 581. *Κρονικαῖς λήμαις* (*γνώμαις, γρ. λήμαις,* schol.) — *λημῶντες.*

57. *ἔχων*] *ἑλὼν* Morstadt. Cf. Ant. 497. *θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;* Qu. *ἄγων.*

59. *μανιάσιν νόσοις*] Qu. *μαινάσιν* —. Cf. Fr. 678, 4. *λύσσα μαινάς* (*μανιάς* Porson.).

61. Praestat *πόνου*.

64. *ἔχων*] *ἄγων* F. W. Schmidt, coll. 234. 296. Phil. 608.

65. *συνδέτους αἰκίζεται*] Qu. *συνδέτους σφ' αἰκίζεται*. Cf. ad 74.

66. *δείξω δὲ καὶ σοὶ*] Qu. *δείξω δέ τοί σοι* (aut *δή*).

70. *σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν*] Qu. *μὴ πρόσωπα σ' εἰσιδεῖν*, vel *μὴ τὰ σ' ὄμματ' εἰσιδεῖν*. Requiritur, ni fallor, particula *μή*.

73. *δωμάτων πάρος*] Qu. *τῆς σκηνῆς πάρος*.

75. *ἄρει* vulg. *ἀρεῖ* recte Schn. Dind.

80. *τοῦτον ἐν δόμοις μένειν*] Qu. *τοῦτον ἄνδρ' ἔνδον μένειν*.

82. *φρονοῦντα* — *ἐξέστην*] Qu. *φρονοῦντι* —. Cf. Arist. Ran. 370. *τούτοις αὐδῶ* — *ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς*. Sed cf. Dem. p. 460, 1. *οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν*. p. 617, 15. etc.

83. *ἀλλ' οὐδὲ νῦν*] Leg. *ἀλλ' οὐ τὰ νῦν*, aut *ἀλλ' οὔτι* (*οὐχὶ*) *νῦν*.

91. *ὦ χαῖρ' Ἀθάνα*] Cf. El. 666. *ὦ χαῖρ' ἄνασσα*. Eur. Or. 476. *ὦ χαῖρε πρέσβυ* (*ὦ πρέσβυ χαῖρε* vulg.). Arist. Ach. 872. Eq. 1254.

96. Leg. *κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ οὐ*. Cf. Plat. Men. 89 D. *οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐ καλῶς λέγεσθαι*. Aeschin. I. 136. *οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ* (*οὐ* om. al.) *γεγονέναι ἐρωτικὸς* etc. 19, 14. *καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ* (*οὐχὶ* om. tres mss.) *συμβεβηκέναι μοι*. Ibid. *τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον ὃν* etc. Lucian. Tox. 17. *οὐδ' αὐτὸν ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι*. et ad Ant. 443. Tr. 90.

98. Leg. *ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' ἐξατιμάσουσ'* (aut *ἐξατιμάζειν*, cf. Hec. 250.) *ἔτι*. Aut *ὥστ' οὔποτ' Αἴαντά σφ' ἀτιμάζειν ἔτι*.

100. Qu. *ἀφαιρείσθων μ'*, sed cf. Arist. Eccl. 1023. *θανόντες*] Qu. *θανόντος*.

103. *ἐξήρου*] Fort. *ἠρώτας*. *ὅπου*] Cf. 890. Aesch. Eum. 301. *ἔρρειν τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν*.

108. *ἑρκίου* mss. *ἑρκείου* recte Elmsl. Cf. ad Ant. 487.

112. *ἐργάσει*] *ἐργάσῃ* (quod a *πρὶν ἂν* pendeat) Naber.

126. *κουφὴν σκιάν*] Qu. *κουφὴν κόνιν*. Cf. Hor. Od. IV. 7. 16. 'Pulvis et umbra sumus.' Anacr. IV. 9. *ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα* | *κόνις ὀστέων λυθέντων*. Theogn. 1068.

127. *ὑπέρκοπον*] *ὑπέρκομπος* valet boastful, *ὑπέρκοπος* eminent, excellent. V. Karsten ad Agam. 412.

137. *πληγὴ Διὸς ἢ ζαμένης*] *πληγὴ ζαμενὴς ἢ Διὸς* Herw.

140. *πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας*] *φήνης ὡς οἶμα* Herwerden Stud. Crit. etc. p. 6.

154. Qu. *τῶν μὲν μεγάλων γὰρ ψόγον ἱεὶς* | *οὐκ ἂν ἁμάρτοις*. Aut *κατὰ μὲν γὰρ* —.

157. *τὸν ἔχονθ'*] Qu. *τὸν μέγαν*.

163. *τούτων γνώμας*] Qu. *χρηστὰς* (aut *ἀγαθὰς*) *γνώμας*.

166. ἀπαλέξασθαι] Qu. ἀπαμείψασθαι (respondere). Ἀπαλέξασθαι occurrit Fr. 286.

167. Qu. ἄλλοτε γὰρ δὴ σὸν ὅτ' ὄμμ' ἀπέδραν.

173. μεγάλα] μελέα Nauck. prob. F. W. Schmidt.

176. ἀκάρπωτον] Malim ἀκαρπώτου. Vulgatam defendit Dind., coll. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν (pro ἀχάριτος) χάριν.

179. εἴ τιν'] Fort. πού τιν'.

186. ἥκοι γὰρ ἂν] Qu. ἥκοι τάχ' ἄν.

190. ἢ τᾶς —] Qu. χὠ 'κ τᾶς —.

191. Qu. μὴ μηκέθ' ὧδ', ἄναξ, ἐφάλοις —. Aut μὴ δῆτ', ἄναξ, —.

193. ὄμμ' ἔχων] σῶμ' ἔχων Herw. Qu. σῖγ' ἔχων. Scholiasta per κρυπτόμενος explicat, quod conjecturam meam ἐμμένων confirmat.

197. ἀτάρβητος ὁρμᾷ πῦρ (i. e. ὡς πῦρ) Herwerden, coll. Hom. Il. 14, 396. Utique apprime hic convenit πῦρ.

199. γλώσσαις βαρυαλγήτως] Qu. κακοῖσιν ἀναλγήτως.

205. μέγας (om. ὁ) Elmsl. Ed. Rev. XIX. 93. Qu. νῦν γὰρ ὁ δεινός τε καὶ ὠμοκρατὴς —.

206. μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρ'] μηδὲ συμφορὰν τίθου — Madvig.

244. κοὐδεὶς] Malim οὐδείς. Cf. Ag. 663. ἡμᾶς — ἐξητήσατο | θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.

250. μεθεῖναι] συθῆναι ingeniose Herwerden, coll. Aesch. Prom. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. Mendosum videtur μεθεῖναι. Requiritur, opinor, verbum aliquod significans effugere.

251. ἐρέσσουσιν] Qu. ἐρείδουσιν. Cf. Arist. Eq. 627. ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη | τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων. Ran. 914. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν | μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν.

256. ἄπλατος] Suspectum. Fort. ἄφερτος.

267. Qu. ἢ κοινὰ σὺν νοσοῦσι (φίλοισι) λυπεῖσθαι ξυνών. Dolor amicorum conjunctus cum dolore Ajacis dicitur, ut explicat Kock.

268. νοσοῦντες] τοσοῦτον Gleditsch. Schubert. Hic locum interrogative accipit.

269. ἡμεῖς] διssῶς Kock Ver. p. 210., coll. 277. ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; "Quum restituta mentis sanitate Ajacis calamitas, quam antea ipse non senserat, duplicetur." (Kock) γ' ἆρ' οὐ cod. Par. Bekk. ἆρ' οἱ Mosq. b. ἆρ' οὐ cet.

270. πῶς τοῦτ' ἔλεξας;] τί τοῦτ' ἔλεξας; Nauck. οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις] οὐ κάτοιδ' ὅπερ (?) λέγεις Mein. οὐ κάτοιδα σοὺς λόγους F. W. Schmidt. Leg. οὐ γὰρ οἶδ' (aut οὐκέτ' οἶδ') —.

289. ἄκλητος] ἄκαιρος Schmidt.

290. ἀφορμᾶς πεῖραν] Malim ἀφορμᾷ πεῖραν (aut 'ς πεῖραν).

297. *εὔερον*] Cf. Tr. 675. Arist. Av. 121. Haec Ionica et antiquior forma legitur Hippocr. et Leonid. Tar. 657.

298. *ἄνω τρέπων*] Sc. *ὑπτίους*. Qu. *τοὺς δέ γ' αὖ τρέπων*.

299. *ἔσφαζε κἀρράχιζε*] Fort. *ἔσφαζεν, ἐρράχιζε*.

303. *τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ*] Qu. *τοὺς δ' αὖ 'π' Ὀδυσσεῖ*.

304. *ὅσην κατ' αὐτῶν* —] Verba plane vitiosa. Qu. *ὅπως τάχ' αὐτῶν* —, vel *ὅπως ἐκείνων* —.

310. *συλλαβὼν χερί*] *συλλαβὼν χερὸς* Herwerden.

311. *τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον*] Mira et inelegans verborum collocatio.

312. *τὰ δείν'*] Fort. *δείν' ἄσσ'*. Sed cf. 650. 1226. Tr. 476. Phil. 327. Ant. 408. Eur. Or. 376. *ὃς τὰ δείν' ἔτλη κακά*. Phoen. 185. *ὃς τὰ δείν' ἐφυβρίζει πόλει*. Arist. Ran. 796.

319. *βαρυψύχου*] *βραχυψύχου* Naber.

325. *σιδηροκμῆσιν*] *σιδηροδμῆσιν* Karsten. ad Agam. 724.

345. *κἄπ' ἐμοὶ*] *κἄπ'* (vel potius *κἀς*) *ἐμὲ* Herwerden.

353. *κυκλεῖται*] An *κυκλοῦται*?

360. *ποιμένων*] *πημονὰν* Reisk. prob. Dind. De locutione *ἐπαρκεῖν τι* (propulsare aliquid) cf. Hom. Il. 2, 873. *οὐδέ τί οἱ τότ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον*.

369. *ἐκνεμεῖ πόδα*] Fort. *ἐξαρεῖ πόδα*.

378. *ἔχειν*] *ἔχοι* Herwerden. Lege — *ταῦτά γ'* (vel *ταῦτ' ἂν*) *ὥστ' οὐχ ὧδ' ἔχειν*.

381. *κακοπινέστατόν τ' ἄλημα*] Qu. *κακοπινέστατον λάλημα*. Ulysses *κρότημα* appellatur Fr. 827.

388. Qu. *τὸν αἱμύλον τε καὶ ἐχθρὸν ἄλημα*.

405. *φίλοι*] Manifesto vitiosum, Ajax enim solam Tecmessam alloquitur. *τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας* mss. *πολύς γ' οἴμοι γέλως* Herwerden ad Ion. 528., coll. Tro. 983. *ταῦτα γὰρ γέλως πολύς*. Bacch. 520. Ion. l. l. *Πέλας* glossema videtur esse ad *ὁμοῦ* adscriptum.

411. *οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν*] *οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν* (*κλύειν*) Naber. Qu. *οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν χανεῖν*.

435. *τὰ πρῶτα καὶ κάλλιστ' ἀριστεύσας στρατοῦ* Herwerden, coll. 1300. Qu. *τὰ πρῶτα καὶ τὰ πλεῖστ' ἀριστεύσας στρατοῦ*.

438. *Τροίας ἐπελθὼν*] *τοῦτον παρελθὼν* Herwerden.

439. *χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς*] *χειρὶ δὴ πράξας ἐμῇ* Herw. Qu. *χεροῖν ἐνδείξας ἐμαῖς*.

449. *ὧδ' ἐψήφισαν*] *ὧδ' ἔκριναν ἂν* Herwerden.

451. *ἐπευθύνοντ'* L. pr. *ἐπεντύνοντ'* corr. Leg. *ἐπεντείνοντ'*. Cf. Eur. Iph. A. 550. *ὅθι δὴ δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας τόξ' ἐντείνεται χαρίτων*.

455. *οὐχ ἑκόντος*] *οὐκ ἔχοντος* v. l. ap. schol. Unde *οὐ κιχόντος* Naber.

459. Manifesto spurium esse judicat Herwerden.

461. *μόνους τ' Ἀτρείδας*] *ἀνόμους τ'* — Herwerden. *προδούς τ' Ἀτρείδας* sagaciter F. W. Schmidt, coll. 588. *μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ*. OC. 822. 1633. Phil. 757.

476. Qu. *ἔχοι προσθεῖσ' ἂν ἢ ἀναθεῖσα πλήν γε κατθανεῖν.*

477. *οὐκ ἂν πριαίμην*] Fort. *οὐκ ἂν ποιοίην* (aut *τιθείμην*).

488. *ἐν πλούτῳ*] *ἐν πόλει* optime Naber, coll. OC. 456. *καὶ Κρέοντα — κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.*

496. *εἰ γὰρ θάνῃς*] Leg. *ἢν* —. Vel *εἰ γὰρ θανεῖ* (*θάνεις* L. pr.) *σὺ καὶ τελευτήσεις* (*τελευτήσεις* L. pr. *τελευτήσῃς* sec.) *μ' ἀφείς*. Vel *ἢ δ' ἂν θάνῃς σὺ καὶ τελευτήσας μ' ἀφῇς*. De *εἰ* cum conj. cf. ad OC. 1443. *εἴ* (l. *ἢν*) *σου στερηθῶ*. OR. 198. Ant. 710. *ἀφῇς*] *ταφῇς* J. B. Bury in Hermath. XI. 268. *ἀπῇς* Madvig. *φανῇς* Sintenis.

497. *ταύτῃ*] Fort. *ταὐτῇ* (*τῇ αὐτῇ*).

501. *λόγοις ἰάπτων*] Qu. *κακοῖς ἀράσσων* aut *κακοῖσι βάλλων*. Cf. 724. 1244. Phil. 374. *ἰάπτων* (*γρ. ἀτίζων* ab S.) L. Cf. ad 1129. OC. 1153.

503. *οἵας λατρείας*] Qu. *οἵαν λατρείαν*. Cf. Tr. 830. *ἐπίπονον — λατρείαν*.

511. *διοίσεται*] Qu. *βιώσεται*, ut explicat Scholiasta. Activa forma est Rhes. 982. *ἄπαις διοίσει*. 600. *ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' εἰς αὔριον*.

515. *ᾔστωσας*] Qu. *ἐδῄωσας*.

516. *ἄλλη*] *ὠμὴ* Nauck. prob. F. W. Schmidt, coll. OR. 828. *ἀπ' ὠμοῦ δαίμονος*. Qu. *αἰνή*. Aut *ἀμήν*. Cf. El. 279. *πατέρα τὸν ἀμόν*. 588. 1496.

521. *εἴ τί που πάθοι*] Malim *ἤν τι που πάθῃ*. Cf. ad OR. 198.

524. *οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ'*] *οὐκ ἂν λέγοιτ' ἔθ'* F. W. Schmidt. *οὐκ ἂν πέλοι τοιοῦτος* idem. Malim *οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν* —.

531. *φόβοισί γ'*] *φοβηθεῖσ'* Naber, post quod recte inferantur sequentia. *φόβῳ σοῦ γ'* F. W. Schmidt. *ἐξελυσάμην*] *ἐξερρυσάμην* Herm. Nauck. prob. Naber.

534. *πρέπον γε τἂν ἦν*] *πρέπον γε τἄρ' ἦν* Naber. Qu. *ἔργον γε τἂν ἦν*, vel *ἄξιον ἂν ἦν ἄν*. Sed cf. Phil. 1227. El. 459. OC. 653.

547. *ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν*] *ἐστὶ πατρόθεν* (*γεγὼς*) conj. Herw., cui glossema videtur *ἐμός*.

562. *φύλακα*] Suspectum habet T. Halbertsma.

563. *ἔμπα*] Suspectum. Qu. *ὄντα*. Cf. ad 121.

581. *πύκαζε*] Schol. *ἀσφαλίζου*. Cf. Hesiod. Op. 622. *νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι | πάντοθεν*. Qu. *συγκλεῖε*.

589. *οὐ κάτοισθ'*] Qu. *οὐ γὰρ οἶσθ'*, aut *οὐ κάτοισθα γὰρ θεοῖς — ἐγώ;* Vulgatam suspectam habet F. W. Schmidt. Anal. p. 77.

593. *οὐ ξυνέρξεθ'*] Leg. *οὔ νιν εἴρξεθ'*. Cf. ad OR. 890.

594. *νόσου μαλαχθῇς*] Leg. *νόσου μεταστῇς*. Cf. Phil. 463. *καί σε δαίμονες | νόσου μεταστήσειαν*. Vel *νόσου ἀποπαυθῇς*. Dindorfius vulgatam tuetur coll. Fr. 63. *τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὄναρ | πνεύσαντα νυκτὸς ἡμέρας μαλάσσεται*. Sed alia ejus loci ratio est.

601. *μίμνω*] Qu. *ναίω*. *λειμώνια ποίαι* L. *λειμώνια πίσε'* nescioquis. Probabilis correctio. Cf. Hom. Il. 20, 9. *πείσεα ποιήεντα*. Od. 7, 124. *μηνῶν*] *κηδῶν* Herw., coll. El. 231. *ἀνάριθμος ὧδε θρήνων*. Qu. *μόχθων*.

640. *ἐκτὸς ὁμιλεῖ*] Qu. *οἷος ἀλᾶται*.

647. *φαίνει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται* Herwerden ad Theogn. 231. p. 52.

648. *ἁλίσκεται*] Lege *ἀμβλίσκεται*, irritum redditur (jusjurandum).

649. *ὅρκος*] *ὄγκος* cum aliis Cobet. Quibus non assentior.

651. *ἐθηλύνθην*] Qu. *ἀπημβλύνθην*. Cf. Fr. 761.

668. *τί μή;*] Leg. *τί μήν;* Cf. ad Ag. 672.

672. Sibi opponuntur *νυκτὸς αἰανῆς* et *λευκοπώλῳ ἡμέρᾳ*.

674. *δεινῶν*] *λῆγόν τ'* — Schmidt, coll. 257. *ὀξὺς νότος ὥς λήγει*. Pind. P. IV. 292. *λήξαντος οὔρου*. Malim *δεινόν*. Cf. Virg. Aen. V. 763. 'placidi straverunt aequora venti.'

685 sq. *ἔσω — εὔχου*] *εὔχου — ἔσω* transposuerit Herw.

693. *ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν* mss. Qu. *ἔφριξα χρῶτα* (*χρωτὶ*) *περιχαρής τ' ἀνεπτόμαν*. Aut *ἔφριξα χρῶτα περὶ χαρᾷ* (prae gaudio) *τ' ἀνεπτόμαν*. (Sic Aesch. Cho. 35. *περὶ φόβῳ*. Pers. 696. *περὶ τάρβει*.) Aut *ἔφριξ' ἀκούων ὑπὸ χαρᾶς τ' ἀνεπτόμαν*. Aut *ἔφριξ' ἔφριξα* —. *ἀνεπτόμαν*] Leg. *ἀνεπτάμαν*. Et sic Dind. *δ'*] Leg. *τ'*.

699. *Νύσια Κνώσι'*] Mendosum. Cf. Trag. adesp. 225. *Κνώσια κῶλα* (i. e. *τὰ ὀρχηστικά*, Hesych.).

700. *ἰάψῃς*] *ἰάψεις* Linw. Naber. Mendosum et hoc videtur. Qu. *ξυνάψῃς*.

717. *μετανεγνώσθη*] Vitiosum. Qu. *κατ' αὖ ἠλλάχθη* Cf. 744.

719. *τὸ πρῶτον*] Lege *πρῶτον τόδ'*.

731. *δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω*] Fort. *δραμοῦσ' ὅπως προσωτάτω* (ut *ὅπως τάχιστα* etc.).

742. *παρήκειν*] Vitiosum. Qu. *παρεκφρεῖν*, aut *παρελθεῖν*, aut *παρεῖναι* (aor.). Cf. Eur. Suppl. 468. *ἀπαυδῶ — Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι*.

758. *κἀνόνηται*] Leg. *κἀνόητα*. Cf. Arist. Ran. 530. *ἀνόητον* (*ἀνόνητον* V.).

772. *ηὔδατ'*] Suspectum.

778. *τῇδε θἠμέρᾳ*] *τῇδ' ἔθ' ἡμέρᾳ* Herw.

781 sq. *πέμπει — Τεῦκρος*] Malim *Τεῦκρος — πέμπει*. Idem sentit F. W. Schmidt. Fortasse *Τεῦκρος* ex interpretatione irrepsit.

782. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα] εἰ δ' ἄρ' ὑστερήσαμεν Badham (Praef. Iph. T. p. 20.). εἰ δ' ἄρ' ὑστερήκαμεν malit Herw. Lege εἴ τι δ' ὑστερήκαμεν (aut ὑστερούμεθα).

790. πρᾶξιν] βάξιν Reisk. Madvig. Recte. Cf. 998. ἣν ἤλγησ' ἐγώ] Fort. ἣν ἀλγῶ κλύων. ἣν] ἧς Herwerden.

792. Αἴαντος δ' ὅτι — οὐ θαρσεῖν πάρα Schmidt. (Sed vix bene Graecum est θαρσεῖν τινος.) Qu. Αἴαντος δ' ἐγὼ — οὐ θαρσῶ πέρι.

794. Malim καὶ μὴν θυραῖός (γ').

795. εἴργειν] Scrib. εἵργειν. Cf. 753. εἶρξαι — Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι.

799. ἐλπίζει φέρειν mss. ἐλπίζει ῥέπειν Schmidt. ἐλπίζει κυρεῖν conj. Nauck. Enger. ἐλπίζει φθάνειν V. D. apud Badham Praef. Iph. T. p. 20. Qu. ἐλπίζει κυρεῖν (aut πέλειν).

802. τὴν νῦν ὃς — φέρει] τὴν νῦν ἔτ' — ῥέπειν Schmidt. Qu. τὴν ἡμέραν | τὴν οὖσαν αὐτῷ — φέρειν. Aut καθ' ἡμέραν | τὴν νῦν ἐπ' αὐτῷ (aut ἐκείνῳ) — ῥέπειν. Cf. trag. incert. apud Crameri Anecd. Paris. I. 392, 5. ἥδ' ἡμέρα (adde γὰρ aut δὲ?) θάνατον ἢ βίον φέρει.

806. τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν] τἀνδρὸς (ἐπὶ σωτηρίᾳ) Herw., cui displicet locutio ζητεῖν τινος ἔξοδον.

807. δὴ φωτὸς] Qu. δὴ 'κ φωτὸς (vel τἀνδρὸς, i. e. αὐτοῦ).

811. χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν] Qu. σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν, ut in Eur. Hec. 507. σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν. Arist. Pl. 255. ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδετε. Sed Vesp. 230. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως.

816. Hunc versum proscribit Herwerden ad Ion. 737.

833. πηδήματι] Qu. προσφάγματι. Cf. Eur. Tro. 624. αἰαῖ, τέκνων σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων.

835. [ἀρωγοὺς — ἀεί θ'] Mehler. Fortasse recte. ἀεί τε] ἔνερθε optime Schubert. Fort. τὰς ἀεί τε μάρτυρας (aut ποτνίας).

839—842. Hos vv. uncinis secludunt Nauck. Mehler. Cf. schol. ad v. 845.

843. τ' Ἐρινύες] τε παρθένοι conj. T. Halbertsma.

844. γεύεσθε] Vix sanum. σεύεσθε Wakef. Mekler. ἅπτεσθε aut πέτεσθε F. W. Schmidt. μὴ φείδεσθε] Cf. 115. χρῶ χειρί, φείδου μηδέν. Eur. Hec. 387. κεντεῖτε, μὴ φείδεσθε. 1044. ἄρασσε, φείδου μηδέν. Herc. 1400. ἔκμασσε, φείδου μηδέν. Tro. 1285. ἄγετε, μὴ φείδεσθε.

845. ὦ τὸν αἰπὺν —] Qu. ὦ κατ' αἰπὺν —. Cf. Eur. Suppl. 990. ἐδίφρευε — ἅλιος — κατ' αἰθέρα.

852. θρηνεῖσθαι] Qu. θρηνῆσαι.

853. ἀρκτέον] ἑρκτέον conjicit Reisk. reponi jubet Herwerden. Idem pro τινὶ correxerit τόδε.

856—858. Hos versus suspectos habet Herwerden.

869. *κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος*] *κοὐδεὶς ἐπίσταταί σφε σημαίνειν τόπος* Herwerden. *τόπος*] Qu. *βροτῶν*.

907. *περιπετὲς*] Qu. *περιπετεῖ*. Cf. Ant. 1223. *ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον*.

923. *οἷος ὢν οἵως ἔχεις*] *οἷος ἀνθ' οἵου πέλεις* C. F. Müller. *οἷος ὢν οἵων κυρεῖς* conj. Nauck. (Recte, ni fallor.) *οἷος ὢν οἶμ' ὡς ἔχεις* F. Schubert. *ὦ δύσμορ', ἄτας οἷος ὢν οἵας ἔχεις* Mekler. *οἷος ὢν σύ γ' ὡς ἔχεις* F. W. Schmidt.

924. Fort. *ἄξιος θρήνων σύ γ' εἶ* (pro *τυχεῖν*).

932. *οὐλίῳ σὺν πάθει*] *οὐλίοισιν πάθεσι* Herwerden. Respondet v. 887. *ἀπύοι, σχέτλια γάρ*.

934. *μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων*] Verba vix sana. Leg. *ἦ μεγάλων ἐκεῖνος ἦρξεν* (*ἄρξεν*) *χρόνος*. Cf. Tr. 872. *ὡς ἄρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον*. Eur. Andr. 274. *ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν*. Phoen. 1598. *πολλῶν ὑπῆρξεν Οἰδίπου δόμοις κακῶν | τόδ' ἦμαρ*.

940. *οὐδέν σ' ἀπιστῶ*] Qu. *οὐδέν σε δεινὸν —*.

951. *ἄγαν γ'* Harl. Mosq. b. Dresd. b. Jen. Lipss.

954. *κελαινώπαν θυμὸν*] Leg. *κελαινῶπ' ἂν* (i. e. *ἀνὰ*) *θυμόν*.

964. *γνώμαισι*] Suspectum. *τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες*] Lege *τἀγάθ' ἐν χεροῖν —*.

969. *τοῦδ' ἔτ' ἐγγελῷεν ἂν κάτα* Madvig. Qu. *τοῦδέ γ' ἐγγελῷεν ἂν κάτα*. *κάτα*] *κακοῖς* Herwerden.

970. Cf. Arist. Ach. 421. *οὐ Φοίνικος, οὔκ*. Ran. 1308. *οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔκ*. Men. IV. 152. *οὐκ ἔλαττον, οὔκ*. *οὔ*] *οὐκ* malit Elmsl. ad Ach. 421.

971. *ἐν κενοῖς ὑβριζέτω*] Leg. *ἐν κακοῖς*. Cf. 1151.

972. *διοίχεται*] Qu. *ἀποίχεται*.

977. *ὄμμ' ἐμοὶ*] Malim *ὄμμ' ἐμόν*. Cf. Phil. 171. *σύντροφον ὄμμ' ἔχων*.

980. *ἄρα*] Qu. *τἄρα*. Cf. OC. 1442. *δυστάλαινα τἄρ' ἐγώ*.

983. *τί γὰρ τέκνον —*] *τί δ' ἄρα —* Madvig.

988. 989. Excludi vult Schmidt.

988. *θανοῦσι*] *ἐχθροῖσι* Mein. Herw. Dind. Nauck. Morstadt. *στένουσι* Seyffert. Weckl. Mekler. Glossema videtur *θανοῦσι* ad *κειμένοις* adscriptum irrepsisse.

989. *ἐπεγγελᾶν*] Qu. *ἐπενθορεῖν*.

1005. *κατασπείρας φθίνεις*] Leg. *κατέσπειρας φθίνων*.

1006. *μοι*] Qu. *με*.

1007. Versus fortasse interpolatus.

1008. *ἦ πού με Τελαμὼν —*] Qu. *ἦ που Τελαμών με —*.

1010. *πάρα*] Nonnihil suspectum.

1011. *ἴλεων*] Qu. *ἱλέῳ*.

1013. *τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα*] *τὸν ἐκ σπόρου —* Madvig. *τὸν ἐκ δρυὸς* (!) — J. B. Bury. Qu. *τὸν ἐκ δόμου* (*γένους*, aut *λέχους*) —.

1016. *δόμους*] Imo *θρόνους*. Cf. OR. 237. *ἧς ἐγὼ* | *κράτη τε καὶ θρόνους νέμω*. 200. *ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων*. Ant. 173. *ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω* (*νέμω*?). Sed El. 651. *δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε*. Eur. Phoen. 483. *ἔχει* | *τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος*.

1020. *λόγοισιν*] *γονεῦσιν* Morstadt. *ψόγοισιν* Schmidt. (coll. schol. *ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις*. et ad El. 1423. Eur. Suppl. 565. Phoen. 199.). *γοναῖσιν* (coll. Aj. 1094. *ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν*) idem.

1031. *ἐκνάπτετ' αἰὲν*] *ἐκνάπτετ', αἰῶν'* — Herm. Qu. *δεθεὶς ἐκνάπτετ'*. Cf. ad Arist. Vesp. 1128.

1039. *κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω*] *κεῖνος τὰ κείνου* — Monk. ad Alc. 545. Leg. *κεῖνός τε κεῖνα στεργέτω*.

1043. *γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ*] Latet, ni fallor, vitium. Qu. *καὶ τάχ' ἂν κακοῖς* | *γελῶν ἅτ' ὢν κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ*. Aut *καὶ τάχ' ἐν κακοῖς* | *γελᾶν ἅτ' ὢν κακοῦργος ἂν βούλοιτ' ἀνήρ*. *ἃ δὴ κακοῦργος*] *ἃ* — L. pr., post *δὴ* litera qualis est *ν* erasa. Qu. *ἅτ' ὢν πανοῦργος*. Cf. Arist. Ran. 546. Pac. 628. Av. 285. *ἐξίκοιτ'*] Qu. *ὧδ' ἵκοιτ'*.

1054. *ζητοῦντες*] Fort. *παθόντες*.

1064. *χλωρὰν*] *λευρὰν* Burges. prob. Naber.

1065. *παραλίοις*] *παράλιος* malit Naber.

1074. *φέροιντ'*] *τηροῖντ'* Herwerden. Qu. *σέβοιντ'*. *καθεστήκει* L. pr., ut vid. Leg. *καθεστήκοι*.

1084. *μοι καὶ*] *δή μοι* Herw.

1112. *πόνου*] *πόθου* Madvig. *οἱ στόλου πολλοὶ λεῴ* F. W. Schmidt, coll. 1100.

1115. *ἔδειξεν*] *ἔτευξεν* solerter F. W. Schmidt, coll. Hom. Od. 24, 476. *ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν* | *τεύξεις* etc. Eur. Andr. 644. *μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν*. Aesch. Pers. 189. *στάσιν τεύχειν*. Cho. 730. *τεύχειν κακόν*. Eum. 125. *τεύχειν κακά*. Anth. P. XI. 183, 5. *ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει* etc.

1116. *καὶ τὸν στρατηγὸν*] *καὐτὸν στρατηγόν*, ut fortius, malit Herw. *ψόφου*] Annon *ψόγου*? Sed cf. Arist. Nub. 1367. *ψόφου πλέων* (Aeschylum).

1120. *σμικρὰ φρονεῖν*] *σμικρὸν* — frustra Herm. Dind. Cf. Pers. 782. *νέα φρονεῖ*. Eur. Alc. 542. Ion. 1350.

1129. *ἀτίμα*] *ἄτιζε* recte Elmsl. Cf. OC. 1153. *πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών*. et ad Aj. 501.

1131. *εἰ τοὺς θανόντας* (*γ'*) etiam Herwerden.

1137. *κακῶς*] Leg. *καλῶς*. Cf. ad OC. 1188.

1141. Qu. *σὺ δ' ἀντακούσει γ' αὐτὸν* —. Post *τόνδε* magis placet *αὐτὸν* quam *τοῦτον*.

1142. *ἀλλ'*] Fort. *ἄλλ'*. *ἀντακούσει*] *ἀντάκουσον* Naber, coll. OR. 544. *ἀντὶ τῶν εἰρημένων* | *ἴσ' ἀντάκουσον*. Eur. Suppl. 569. *κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν*.

1144. ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν ηὗρες] Leg. ᾧ φθέγμ' ὃν οὐκ ἂν ηὗρες.

1145. ὑφ' εἵματος] Qu. ὑφ' εἵμασιν. Cf. OR. 1268. εἱμάτων περόνας. Singularis est Fr. 437. εἵματος διὰ πτυχῶν.

1156. ἄνολβον] Fort. ἄβουλον. 'Αβούλως enim valet ἀφρόνως (Bekk. Anecd. p. 322, 5. Rhes. 761.).

1164. τάχυνον | κοίλην κάπετον τῷδ', ἔνθα βροτοῖς | τὸν ἀείμνηστον | τάφον — Herw.

1168. πλησίοι πάρεισιν] Cf. El. 640. παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί. Tr. 896. εἰ παροῦσα πλησία | ἔλευσσες. 889. Cf. ad OC. 58.

1188. δορυσσοήτων] I. q. δορυσσόων, ut videtur. Cf. ad OR. 1313.

1197. πρόγονοι] πρόπονοι Dind. Vereor ut recte.

1209. κόμας] δέμας proponit Naber. Sed cf. Aesch. Ag. 561.

1222. προσείποιμεν 'Αθάνας] Qu. προσείποιμί σ', 'Αθάνα. Praecessit enim singularis γενοίμαν 1217. Cf. Arist. Av. 1338.

1226. σὲ δὴ] Qu. σέ τοι. Sed cf. ad Ant. 441.

1229. ἄπο] ὕπο Naber, coll. ad 1078.

1237. Cf. Eur. Hec. 1057. πᾶ (ποῖ?) βῶ; πᾶ στῶ; 1079. Alc. 866. ποῖ βῶ; πᾶ στῶ;

1241. πανταχοῦ] Qu. πανταχῇ. Cf. ad 634.

1251. οὐδ' εὐρύνωτοι] Qu. οἵ τ' —.

1256. κατακτήσει] Suspectum. Qu. ταχὺ κτήσει, aut ποθὲν κτήσει. Cf. Tr. 736. λῴους φρένας — τῶνδ' ἀμείψασθαί πόθεν.

1274. ἐγκεκλῃμένους] Qu. ἐντὸς εἰργμένους.

1281. ὃν οὐδαμοῦ φῂς οὗ σὺ μὴ βῆναι ποδὶ Madvig. Qu. ὃν οὐδαμοῖ φῂς οἷ σὺ μὴ βῆναί ποτε.

1290. δύστηνε, ποῖ βλέπων τοιαῦτα καὶ θροεῖς; Madvig.

1297. ἐφῆκεν ἐλλοῖς] Fort. ἐφῆκε μυνδοῖς. Aut ἐφῆκεν αὐτὴν ἰχθύσιν μυνδοῖς βοράν.

1307. λέγων] ψέγων Erf. F. W. Schmidt. Lege γελῶν. Cf. ad Arist. Vesp. 795.

1310. τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ] Corrige τοῦδ' ὕπερ πονουμένῳ, ut mox sequitur τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός. Activa forma ὑπερπονεῖν legitur OC. 345.

1311. Madvig προδήλως cum καλὸν connectit. Schneidewin in eo offendit. Qu. μᾶλλον ἢ μάχλης ὑπὲρ | γυναικός, ἢ σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω; Aut γυναικός, ἢ τῆς τοῦ ξυναίμονος λέγω; τῆς σῆς] λῃστὴς Schubert.

1312. λέγω] λέχους Seyffert. T. Halbertsma.

1324. ἤκουσεν αἰσχρά] ἤκουσεν ἐχθρὰ F. W. Schmidt. Cf. 1320. Phil. 607. Ant. 1047. Qu. ἤκουσε δεινά, vel ἤκουσεν ἄδικα.

1344. εἰ θάνοι] Leg. ἢν θάνῃ. Cf. Eur. Fr. 734. ἀρετὴ δέ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται. Phil. 1444. κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

1348. καὶ] Qu. τῳ (i. e. τινί).

1353. *κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενας*] Qu. *κρατεῖς πρὸς τῶν φίλων* —. Cf. Fr. 846, 4. *πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη*. Usitata constructio est *νικᾶσθαι τινι*. Sic Eur. Hipp. 458. *ξυμφορᾷ νικώμενοι*. *νικώμενος*] *ἡσσώμενος* praetulerit Herwerden.

1357. *νικᾷ — πολύ*] Cf. Aesch. Cho. 1052. *ἴσχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολύ*. Thuc. VII. 34. *ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων*. Arist. Nub. 1335. *τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως*. Qu. *νικᾷ — πλέον*.

1358. *τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν*] Qu. *τοιόσδε μέντοι πᾶς τις ἔμπληκτος βροτῶν*.

1368. *ἄρα*] Malim *τἄρα*.

1369. *ὃς ἂν ποιήσῃ, πανταχῇ χάρις γε σή* (aut *γ' ἴση*) Schmidt. Redde, however you may act, you will be (or appear) kind. *ὡς ἂν*] Fort. *ἅσσ' ἄν*. Cf. Eum. 469.

1373. *χρή*] *χρῇς* Dind. Cf. ad Ant. 887. et El. 606. Cratin. 127, 2. *πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρῇς*.

1374. *γνώμῃ σοφὸν φῦναι*] An *γνώμην* —? Sed cf. 964. *οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι*.

1383. *ἀνήρ*] Fort. *πολύ*.

1386. *ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα*] *ζῶντ' ἐφυβρίσαι τινὰ* Naber.

1392. *τὸν ἄνδρα*] *τόνδ' ἄνδρα* Herwerden.

1404. *χερσὶ ταχύνατε, τοὶ δ'* —] Qu. *χερσὶν δρύσσετε, τοὶ δ'* —, aut potius *χερσὶν ἑτοιμάσαθ', οἱ δ'* —. Parum bene enim post *οἱ μὲν* sequitur *τοὶ δὲ* —.

PHILOCTETES.

2. *ἄστιπτον*] Cf. v. *ἄφυκτος*, Eur. Med. 634. etc.

3. *ὦ κρατίστου* —] Qu. *ὦ 'κ κρατίστου* —. At cf. Tr. 934. *ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον*. Aj. 807. *ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη*. Eur. El. 123. *σᾶς ἀλόχου σφαγείς*. Soph. El. 343. *νουθετήματα | κείνης διδακτά*. Phil. 1066. *οὐδέ σου φωνῆς ἔτι | γενήσομαι προσφθεγκτός*.

17. *ἡλίου διπλῆ*] *ἡλιουμένη* T. Halbertsma.

22. De hoc loco Elmsleius observat, "We have seen no probable emendation of this passage."

26. *οὐ μακρὰν*] Qu. *οὐ μακρόν*. Schol. *οὐ μακροῦ πόνου δεόμενον*. *μέσον*] Qu. *μέσων*.

28. *οὐ γὰρ ἐννοῶ*] Qu. *οὐ γὰρ αὔθ' ὁρῶ*.

29. Qu. *τόδ' ἐξύπερθέ σοι* (vel *ἐξύπερθ' ἐστὶν*), *στίβου δ' οὐδεὶς κτύπος*. *τύπος*] *κτύπος* Fröhlich.

30. καταυλισθεὶς L. κατακλιθεὶς al. Qu. κατευνασθείς. Cf. Eur. Rhes. 611. τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατεύνασται φράσον. κυρῇ] κυρεῖ Schaef. Herwerden. Fortasse recte. Cf. 506. 519. El. 581. 584. 1003. ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ | κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους. Eur. Ion. 1528. ὅρα σύ, μῆτερ, μὴ σφαλεῖσ' — τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν. Hel. 119. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν. Or. 202. ὅρα — μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε. Eur. Fr. 781, 48. πῶς φής; ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων | κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς. V. Elmsl. ad Med. 310.

32. ἔστ' ἐπιστροφὴ Nauck (commoratio). prob. Herwerden, qui 'cura' reddit.

33. στιπτή L. στειπτή T. Halbertsma. στρωτή Hart. ex schol. χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων.

36. τέχνήματ'] Fort. τεχνάσματ'. Cf. Eur. Or. 1053. κέδρου τεχνάσματα.

42. προσβαίη] προσκάζοι (limp forth) probabiliter conjicit Jebb. (Sexcenties inter se permutantur literae κ et β.) καὶ βαίη Margoliouth. Qu. προυκβαίη. παλαιᾷ κηρὶ] Qu. βαρείᾳ κηρί. Cf. Agam. 206. βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι.

43. 'πὶ φορβῆς] 'πὶ φορβὴν recte Burges. Herw. 'πὶ φορβῇ Schenkl. Cf. 162. 712. 1108. Ant. 775. Tr. 55. ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά; Qu. κτῆσιν, aut μαστύν (Call. Fr. 277.). Quod ad νόστον, cf. Aj. 900. ὤμοι ἐμῶν νόστων. νόστον Nauckio suspectum est.

49. φράζ' ἐλευθέρῳ λόγῳ Fröhlich.

53. ὡς ὑπηρέτην πρέπει non male Naber. ὡς ξυνηρέτης πάρει conj. Nauck.

54. σε δεῖ]. Qu. σκοπεῖν.

55. λέγων] Qu. ὁρᾶν, aut μέλειν, aut φρονεῖν, aut σκοπεῖν. ἐκκλέψεις] Qu. εὖ κλέψεις. Cf. ad El. 56. Aut αἱρήσεις. Cf. 14. τῷ (σοφίσματι) νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ. 1228. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών. Eur. Andr. 289. Κύπρις εἷλε λόγοις δολίοις. Hel. 1621. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθείς.

57. κλεπτέον] κρυπτέον conj. Nauck.

58. πλεῖς δ'] πλεῖν δ' Fröhlich. Recte.

60. στείλαντες] πείσαντες Naber. Sed cf. Ant. 165. ὑμᾶς δ' ἐγὼ | ἔστειλ' (jussi) ἱκέσθαι.

62. ὅπλων, | ἐλθόντι — (sic) Fröhlich.

64. λέγων] λέγ' οὖν Herwerden.

67. λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς] Leg. λύπῃ πάντας Ἀργείους βαλεῖς. Cf. ad 374. Tr. 940. ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ. et ad OR. 657. Aj. 1244. ἡμᾶς — κακοῖς βαλεῖτε.

79. ἔξοιδα καὶ] ἔξοιδα, παῖ Erf. Weckl. ἔξοιδα μὲν — Fröhlich.

81. *τοι κτῆμα*] *τι κτῆμα* L. *τὸ κτῆμα* Fröhlich. Qu. *τὸ* (aut *τι*) *κτῆμα*. Lectionem *τοι* ex his duobus conflatam esse suspicor.

83. *εἰς ἀναιδὲς*] *εἰς μιᾶς τῆσδ'* T. Halbertsma. Qu. *εἰς ἀναιδὲς ἔργον ἡμέρας μέρος* (del. *βραχύ*). Necessarium videtur *ἔργον*. Utique per se stare non potest *εἰς ἀναιδές*.

92. *ἡμᾶς τοσούσδε*] Qu. *τοσούσδε γ' ὄντας*.

101. *λέγω σ' ἐγὼ*] Leg. *λέγω σε δεῖν*.

104. *ἰσχύος θράσος*] Malim *ἰσχύος κράτος*. Cf. 594. *μὴ πρὸς ἰσχύος κράτος*.

105. *ἰούς* (*γ'*) Dobr. Herwerden ad Ion. 295. Add.

106. *οὐ τἄρ'* Elmsl. ad Heracl. 269.

114. *οὐκ ἄρ' — ἐγώ;*] *οὐ τἄρ' — ἐγώ* Elmsl. ad Her. 269. Cf. 106. 1253. OC. 408. Tr. 322. Eur. Suppl. 496. Ion. 337.

117. Leg. *ὡς τοῦτο ῥέξας δύο φέρεις δωρήματα*. Cf. El. 1088. *δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ, σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι*. *δωρήματα*] Nonnihil suspectum. *ἔρξας*] Scrib. *ἕρξας*. Cf. ad 684. 1353. 1406. Tr. 935. 1201. Hom. Od. 18, 196. Schol. ad Arist. Ach. 330.

119. *κέκλησ'* L. pr. m. *κεκλῆ'* corr. cum gl. *ἀντὶ τοῦ κεκλημένος εἴης*). V. Cobet. N. L. p. 224.

123. Qu. *σὺ μέν νυν ἐνθάδ' ἐκδέχου κεῖνον μένων*.

128. *τρόποις*] *στολῇ* Herwerden, coll. 224. 309. etc.

130. *σὺ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένων* conj. Nauck. *αὐδὴν μένον* L. pr. m. (ut vid.).

133. *Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων*] Leg. *Ἑρμῆς δὲ πέμπων*. *ὁ πέμπων δόλιος*] *ὁ δολίων πομπὸς* Fröhlich.

136. *ὑπόπταν*] Qu. *ὕποπτον*.

139. *τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας*] Sensus manifesto requirit *τέχνα γὰρ ἑτέρας ἑτέρα προύχει* etc.

140. *σκῆπτρον*] Qu. *σκᾶπτρον*. *ἀνάσσεται*] Herwerden explicat curatur. Cf. OC. 449. *θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν*. Qu. *ἀΐσσεται* (cf. ad Aesch. Ag. 77.). Aut *ἐρέσσεται*.

141. *σὲ δ' — τόδ' ἐλήλυθεν*] Haec mendosa videntur. *σοὶ δέ, τέκνον, πατρὸς ἐλήλυθε* Fröhlich. Qu. *σὺ δ' — τόδ' ἐλάγχανες* Aut *σοι — προσελήλυθεν*.

142. *σὲ δ' — τόδ' ἐλήλυθεν*] Hoc vix sanum videtur. Corrigendum suspicor sic, *σοὶ δ' — προσελήλυθεν*.

144. *ἴσως γὰρ*] Qu. *γὰρ ἴσως*.

145. Qu. *ὅντιν' ἔχει νῦν*, aut *ὅντινα ναίει*.

156. *μή με λάθῃ προσπεσών ποθεν* Fröhlich. *μὴ προσπεσών με λάθῃ ποθεν* Schm. Nauck.

157. *τίς τόπος*] *τίς στίβος* Herw. *τίν' ἔχει στίβον;*] *τίν' ἔχει τόπον;* idem. "I. e. *ὅποι ἔρχεται ἢ ὅπου καθίζει, ὅπου ἐστὶν, ἔνδον ἢ θύρασι*."

170. *κηδομένου*] Fort. *καδομένου*. Cf. ad El. 1060. Aesch. Sept. 136.

171. *μηδὲ ξύντροφον*] *μηδὲν σύντροφον* Weckl. p. 17. *ὅμμ'*] Qu. *ἄνδρ'*.

177. *ὦ παλάμαι θεῶν*] *ὦ πολυτλάμονα* Fröhlich. Qu. *ὦ πολυτλάμονα* | *καὶ δύστανα* etc.

180. Leg. *πρωτογόνων γεγὼς οἴκων* —. Cf. Eur. Ion. 1073.

181. *οἴκων*] Qu. *ἐσθλῶν*. Cf. Eur. Archel. Fr. 5. *πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς*.

182. *ἄμμορος*] Suspectum. *ἐν βίῳ*] Qu. *ἐς βίον*.

183. *ἐν βίῳ*] Qu. *ἐς βίον* (for subsistence). *ἄμμορος — ἀπ' ἄλλων*] Qu. *πάντων δύσμορος — ἄμοιρος*.

186. *ἀνήκεστα δυσάλγητά τ' ἔχων βάρη· ἁ δ'* — Fröhlich. *ἀνήκεστα*] Qu. *ἀνήριθμα*.

189. *πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται* mss. *πικρὰς οἰμωγὰς ὑποκλαίει* Pflugk. Nauck. Correctio incerta. Qu. *πικρᾶς οἰμωγᾶς ὄπα χεῖται*.

190. Qu. *ὕπο χεῖται*, aut *ὕπ' ὀχεῖται* ('is conveyed').

201. *δέος ἔχει με, παῖ* Fröhlich. Cf. ad v. ant. 210.

203. *φωτὸς σὺν θορύβῳ στειβομένου* Fröhlich.

204. *ἤ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων* | *βάλλει μ' ἐτύμα φθογγὰ* | *τοῦ Φιλοκτάτου* — Fröhlich.

205. Qu. *βάλλει με κλυτὰ* (pro *μ' ἐτύμα*) *φθογγά*.

207. *βάλλει μ' ἐτύμα*] Qu. *βάλλει με κλυτά*.

210. *ἀλλ' ἔχω, τέκνον*, — Fröhlich.

213. *μολπὰν σύριγγος ἔχων*] Lege *μολπὰν σύριγγι χέων*. Cf. Eur. Suppl. 773. *ᾄδου δὲ μολπὰς ἐκχέων*.

218. *προβοᾷ γέ τι δεινὸν* Fröhlich.

220. *ναυτίλῳ πλάτῃ*] Fort. *ναυτικῇ πλάτῃ*. Sed cf. Aesch. Ag. 1442. *ναυτίλων δὲ σελμάτων*. Eur. Fr. 846, 2. *ναυτίλῳ πλάτῃ* | *Ἄργος κατασχών*.

234. *φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν* —] *φεῦ τό μ' οὐ λαβεῖν* Reisk. *φεῦ τὸ συμβαλεῖν πρόσφθεγμα* (subj.) Naber, coll. Aesch. Cho. 677. Qu. *φεῦ τὸ προσβαλεῖν*, sed sensus postulat, ni fallor, *τὸ μὴ λαβεῖν* —. Cf. Eur. Alc. 832. *ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι* etc.

238. *πᾶν τοὐνθ'*] *τὰ πάνθ'* conj. V. D. in Class. Journ. VII. 246.

244. *προσέσχες*] Annon *κατέσχες*? Cf. 270. Eur. Hel. 1206. *πόθεν κατέσχε γῆν;* Cycl. 223. Arist. Ran. 1208. *Ἄργος κατασχών* (Eur.).

250. *ὅν γ' εἶδον*] Cf. ad 1247.

256. *μηδαμοῦ*] *μηδαμόσε* Fröhlich.

258. *γελῶσι σῖγ' ἔχοντες*] *γελῶσιν εὐτυχοῦντες* F. W. Schmidt.

259. *ἀεὶ τέθηλε*] Cf. El. 260. *ἀεὶ* | *θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ* (*πήματα*). Qu. *ἀεί τε θάλλει*. *κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται*] Qu. *κὰς τὸ μεῖζον ἔρχεται*.

267. *ἀγρίῳ*] *φοινίῳ* Eust. p. 324, 29. prob. Herw. ad Ion. 1456.

271. *ἄσμενόν μ'* Lud. Dind. Nauck. (coll. Lys. I. 13. *ἐκάθευδον ἄσμενος*). *ἄσμενοί μ'* tuetur F. W. Schmidt, coll. Eur.

Ion. 1437. ἄσμενός σ' ἰδὼν etc. Herc. 524. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον etc. Bacch. 609. ὡς ἐσεῖδον ἀσμένη σε. Iph. A. 640. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη πολλῷ χρόνῳ. 644. ἄσμενός μ' ἰδών. Tro. 21. Arist. Pac. 557. ἄσμενός σ' ἰδών. Lys. I. 12. Xen. Anab. VI. 3. 24. etc.

272. πέτρῳ] Annon πέτρᾳ?

276. σὺ δή, τέκνον] Leg. σὺ δ', ὦ τέκνον, aut καὶ μήν, τέκνον.

278. κακά] κενὰ F. W. Schmidt. πῶς ἐκδακρῦσαι, πῶς ἀποιμῶξαι κακὰ idem.

281. οὐχ ὅστις — οὐδ' ὅστις] Qu. οὔθ' ὅστις — οὔθ' ὅστις.

282. Scribe συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν etc.

284. Cf. Tr. 193. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, γύναι.

285. Qu. ὁ μὲν χρόνου δὴ ποὺς ἀεὶ προὔβαινέ μοι.

286. κἄδει τι —] κεἰ δή τι — μ' ἔδει (aut δέοι) Weckl. Qu. κἄδει με —, aut ἔπει δὲ — μ' ἔδει etc.

287. γαστρὶ μὲν —] Qu. γαστρί νυν —.

290. ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας] Qu. ἄτρακτος οὗτος, ἂν τάλας etc.

292. εἴ τ'] Qu. εἰ δ', aut εἶτ'. πρὸς τοῦτ' ἂν] πρὸς τοὔδας lepide Fröhlich.

293. πάγου χυθέντος] Qu. πάγου φανέντος, ut in Fr. 162, 3. πάγου φανέντος αἰθρίου, nisi ibi potius reponendum χυθέντος.

294. ξύλων τι θραῦσαι F. W. Schmidt.

296. ἐκτρίβων] Malim ἐντρίβων, aut ἂν τρίβων.

299. τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ] Malim τὸ μὴ νοσεῖν τινά (aut μόνον).

300. φέρ' — μάθῃς] Qu. φέρ' — μάθε. Cf. 433. El. 310. φέρ' εἰπέ. Tr. 890. OR. 390. 534. 536. 1142. Sed OR. 536. φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω. τὸ τῆς νήσου] Malim τὰ —.

305. Qu. τάχ' ἄν τις —, vel τάχ' ἴσως τις —, vel τυχόν τις —. πολλὰ γὰρ τάδε] πολλοῖς γὰρ τόδε Fröhlich. Qu. πολλὰ τοιάδ' ἂν etc.

316. ἀντάποινα Ven. Schol. Cf. Eur. Herc. 755. ἀντάποινα (ἀντίποινα Canter) δ' ἐκτίνων | τόλμα.

319. ἔχω δὲ καὐτὸς τοῖσδε μαρτυρεῖν λόγοις Fröhlich. τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις] Qu. τοῖσδε μαρτυρῶ (aut μαρτυρῶν) λόγοις, aut τοιᾶδέ σου μάρτυς λόγοις.

320. ὡς εἴσ' ἀληθεῖς· οἶδα συντυχὼν —] Qu. ὡς εἴσ' ἀληθεῖς· οἶδα γὰρ τυχὼν κακῶν etc. συντυχὼν κακῶν] Cf. ad 1333. Qu. παγκάκων (aut μάλα κακῶν) τυχών. Requiritur, ni fallor, simplex τυχών. Cf. OR. 677. σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, etc. Συντυχὼν pro ὁμοίως σοὶ τυχὼν positum temere accipit Cobet.

328. ἐγκαλῶν] ἐγχαδὼν (?) Wakef. S. C. § 40. (coll. Il. 4, 23. χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει. | Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον. Lyc. p. 170. γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς.) ἐγχολῶν (?) V. D. in Class. Journ. VII. 246. Qu. ἐξεμῶν. (Cf. Aesch. Eum. 730. ἐμεῖ τὸν ἰόν.) Aut τόνδ' ἔχων, aut ἐντρέφων. (Cf. Herod. VI. 119. ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον.)

330. *ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν*] Lege *ἀγὼ πρὸς αὐτῶν* etc.

333. *ᾗ τέθνηχ'* (qua ratione sit mortuus) Herwerden, coll. Eur. Iph. T. 549. Lege *εἰ τέθνηχ'*.

335. *τοξευτὸς*] *τόξοισιν* Fröhlich. Recte, opinor.

338. *πρῶτον*] *πρότερον* Naber. Nauck.

344. *τρόφεὺς*] Elmsleius *τροφέα* pro *τροφὸν* (masc.) legerit in Eur. Herc. 45.

349. *μή με ναυστολεῖν*] *ἀλλ' ἐναυστόλουν* Fröhlich. Leg. *μὴ οὐχὶ ναυστολεῖν*. Cf. El. 517. *ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ* | *μή τοι* (l. *τὸ μὴ*) *θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους*.

360. Scrib. *κεῖνον, οὐ πολλῷ χρόνῳ* —.

362. *τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν*] *καὶ τἄπιπλα* malit Nauck.

367. *κἀγὼ δακρύσας*] *κἄγωγ' ἀκούσας* Both. prob. Naber.

371. *ὢν κύρει* mss. *ἦν κυρῶν* Br. Dind. Cf. 544. *ἐκέλευσ'* — *ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι*. 741. *ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν*. Qu. *ὢν κυρεῖ*. Cf. Pors. ad Med. 1138.

372. *οὗτοι*] *ἐμοὶ* F. W. Schmidt.

375. *τοῖς πᾶσιν*] Qu. *ἅπασιν*.

382. *κἀξονειδισθεὶς*] *κἀξονειδίσας* temere malit Naber. Cf. Plat. Hipp. maj. 304 E. *συμβαίνει δή μοι κακῶς μὲν ὑφ' ὑμῶν ἀκούειν καὶ ὀνειδίζεσθαι* (*καὶ ὀν.* insiticia habent Cobet. Naber.), *κακῶς δ' ὑπ' ἐκείνου*.

384. *τοῦ κακίστου* —] Malim *τοῦ κακοῦ τε*. Cf. OR. 1397. *νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι*.

395. *ἐπηνδώμαν*] Suspectum. Schol. *ἐπεκαλούμην*.

408. *θιγόντα*] Qu. *θιγεῖν ἄν*.

413. *ταῦτ'*] *τἄμ'* Nauck. F. W. Schmidt.

415. *νόει*] Fort. *φρόνει*. Cf. Tr. 289. *φρόνει νιν ὡς ἥξοντα*.

421. *τί δέ; ποῦ καλός τε* — Fröhlich. Cf. OR. 941. *τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;* Arist. Ran. 73. *τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ;* Arist. Pac. 700. *τί γὰρ ὁ παλαιὸς* —. Badham ad Eur. Iph. T. 517. (Aj. 101. *εἶεν· τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου;* | *ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν;* 983. *τί γὰρ τέκνον* | *τὸ τοῦδε; ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;*) Lege *τί γὰρ ὁ* —. Cf. 161. 327. 433. 651. El. 930. Aj. 983. Eur. Iph. T. 533. *τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;* et ad Arist. Nub. 191. Qu. *τί δ'; ἢ παλαιὸς* —; Aut *τί δ' αὖ* —; *παλαιὸς κἀγαθὸς*] Leg. *δίκαιος κἀγαθός*. Cf. 1050. *δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις*. Ant. 672. *μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην*. Aesch. Sept. 610. *σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνήρ*. Arist. Ran. 728. *ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κἀγαθούς*. Eur. Fr. 421. *ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρουσίαν*.) *φίλος τ' ἐμὸς*] Qu. *φίλος μέγας*. Cf. 586. *φίλος μέγιστος*.

424. Qu. *κεῖνος τὰ νῦν πράσσει κακῶς*.

425. *φροῦδος, ὅσπερ ἦν γόνος* mss. *φροῦδος ὑπὸ τοῦ Μέμνονος* Fröhlich. (Audax sed ingeniosa conjectura.) *φροῦδός ἐστ' ἐκ*

Μέμνονος Mekler. *φροῦδος ὁ στερκτὸς γόνος* Löhbach. *ὥσπερ ἦν λόγος* F. W. Schmidt. Qu. *ὥσπερ ἦν φάτις*, aut *ὅς παρῆν μόνος*. Cf. 373. *ἐγὼ γὰρ αὔτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών*. Aj. 1384. *τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος — μόνος παρέστης χερσὶν —*. Eur. Hec. 1026. *ἀκμὴ καλεῖ | Ἑκάβῃ παρεῖναι Τρῳάσιν τε συμμάχους*. Iph. A. 1238. *στρατὸς δὲ Μυρμιδόνων οὔ σοι παρῆν;* Her. 681. *φίλοις παρόντες — ὠφελεῖν*. Hinc *παρουσία* (aid, succour), El. 948. Aut *ὅσπερ ἦν μόνος*. Cf. OR. 756. *ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος*. Eur. Alc. 304. *μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα*. Arist. Pl. 35. *τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει*. Eccl. 353. *ἥνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον*.

426. *δύ' αὖ τώδ' ἐξέδειξας*] *δύ' αὖ θανεῖν ἔδειξας* Fröhlich.

429. *Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν οὑπίτριπτος, ὃν* — Herwerden, coll. Aj. 103. et, de *ὃν* in fine versus, OR. 632. etc.

439. *ἀνάξιον μὲν φωτὰ σ' ἐξ*. Fröhlich. Qu. *ἀναξίου μὲν φωτὸς ὕπερ ἐρήσομαι*, aut — *αὖ σ' ἐρήσομαι*.

440. *γλώσσῃ δὲ δεινοῦ φωτὸς εἰ νῦν ζῶν κυρεῖ* Naber. *τί νῦν κυρεῖ*] Qu. *τί δρῶν κυρεῖ;* Aut *ποῦ* (*πῶς*) *νῦν κυρεῖ;* Cf. ad El. 1424.

441. *ποίου δὲ τούτου*] *ποῖον δὲ τοῦτον* Fröhlich. Qu. *ποίου ποτ' ἀνδρός; μῶν* (*ἄρ'*) *Ὀδυσσέα λέγεις;* Aut *ποῖόν ποτ' ἄνδρα —;* aut *ποῖον δὲ τοῦτον —;*

442. Hunc versum vitium alere censet Naber.

443. *οὐκ ἂν εἶλετ'*] Leg. *οὐκ ἂν ᾔδεῖτ'*. *εἰσάπαξ*] Qu. *εἰς ἅπαντ'*.

450. *τὰ δὲ | δίκαια καὶ χρήστ' ἐξαποστέλλουσ' ἀεί*. Sed vitiosum videtur *ἀποστέλλουσ'*. Qu. *ἐκεῖ τηροῦσ' ἀεί*.

451. *ποῦ δ' αἰνεῖν*] Qu. *πῶς δ' αἰνεῖν*.

452. *τὰ θεῖ' ἐπαινῶν*] *τὰ θεῖ' ἐπανιὼν* Fröhlich. Qu. *τὰ θεῖ' ἐρευνῶν —*.

463. *νόσου μεταστήσειαν*] Cf. Aj. 594. *νόσου μαλαχθῇς* (*μεταστῇς*).

470. *ἱκέτης ἱκνοῦμαι*] *ἱκέτης* glossema esse suspicor et legerim *πρόστροπος ἱκνοῦμαι*. Cf. OR. 41. *ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι*. Qu. *γόνασιν ἱκνοῦμαι*. Cf. Eur. Hec. 147. Med. 710. 853.

476. *εὐκλεές*] *εὐφιλὲς* Herw. ad Ion. 1456. *Εὐκλεὲς* a vicino *εὐκλείας* venisse suspicor.

477. *τοῦδ'*] Lege *τόνδ'*.

481. *ὅπῃ*] *ὅποι* Elmsl. ad Her. 19. *ὅπου* idem ad Iph. T. 118. Lege *ὅπου*. Cf. Aesch. Prom. 638. *ὡς τἀποκλαῦσαι — ἐνταῦθ' ὅπου* (*ὅποι* aut *ὅπῃ* mss.) *μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ*, etc.

482. *πρῷραν* L. *πρῶραν* (sic) vulg. Wecklein bene (p. 16) observat: "Molestum videtur *παράδοσιν*, non rectam rationem, sequi." Itaque ab *προαίρειν*, non *προορᾶν*, deductum videatur *πρῷρα*.

486. *ἀκράτωρ*] Corrigendum suspicor *ἀκρατής* (powerless). Cf. OC. 1236. *ἀκρατὲς — γῆρας*.

491. *Τραχινίαν δειράδα τε* — Heath. Wund. Adv. p. 34. *δειράδ' ἢ τὸν εὔροον* Porson apud Elmsl. ad Ach. 612.

493. παλαιὸν] Qu. πάλαι 'στίν. Cf. Aj. 600. παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος — μίμνει.

496. ἔστελλον] Qu. ἐκέλευον. ἐκσῶσαι δόμοις] ἐκσῶσαι δόμους Wund. Cf. El. 63. ὅταν δόμους ἔλθωσιν αὖθις. Qu. ἐκσῶσαι 'ς δόμους.

497. τὸ (pro τὰ) τῶν διακόνων V. D. in Class. Journ. VII. 247.

498. τοὐμὸν] τοὖργον (the duty, the commission) idemV. D.

502. ὡς πάντα δεινὰ] ὡς πάντ' ἄδηλα Badham ad Iph. T. 461. Recte, opinor.

509. οἷα] ἅσσα Porson. τύχοι] Imo λάχοι. Solennis est confusio in libris verborum λαγχάνειν et τυγχάνειν.

515. κέρδος μετατιθέμενος] Leg. κέρδος μέγα τιθέμενος.

525. πρὸς τὸ καίριον πονεῖν] Qu. πρὸς τὸ τὰν καιρῷ πονεῖν, aut πρὸς τὸ καίρι' ἐκπονεῖν. Cf. OC. 1368. εἰς τὸ συμπονεῖν. 1537. εἰς τὸ μαίνεσθαι.

530. ἥδιστός τ'] Leg. ἥδιστος δ'.

537. μόνην] Leg. μόνον.

539. ἐπίσχετον, μάθωμεν] Qu. ἐπίσχες, ὡς μάθωμεν.

544. σε ποῦ] σ' ὅπου Herwerden.

546. τύχῃ δέ πως] Leg. τύχῃ δέ τῳ (cf. ad OR. 80.).

557. μὲν] Qu. γε. Nisi praestat ἀλλ' ἡ χάρις με — προσφιλῆ κτίσει. Scilicet προσφιλὴς valet kindly-disposed, grateful. Cf. 532. ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ. 587. OR. 322. El. 442. Thuc. VII. 86. ἀνθ' ὧν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς. I. 92. προσφιλεῖς ὄντες — αὐτοῖς ἐτύγχανον.

558. εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ] Qu. εἰ μὴ κακὸς πέφυκά γ', ἀσφαλὴς μενεῖ.

559. φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας] Leg. φράσον δὲ πῶς (aut δ' ὅπως) ἔλεξας. Cf. Aj. 270. οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. Vel potius φράσον δὲ ποῖ' ἔλεξας.

567. ταῦτ' αὖτ' ἐπίστω — Herwerden. Correxerim sic, ὡς δρῶμεν' ἴσθι ταῦτα κοὐ —. Particula ὡς in hujusmodi locis semper proxime participium praecedit, nisi quando negativum intercedit (Ph. 415. 253.). Aut ταῦτ' ἐξεπίστω (aut εὖ ταῦτ' ἐπίστω) —. Cf. Tr. 289. φρόνει νιν ὡς ἥξοντα. OR. 848. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο. 956. OC. 1583. El. 882.

580. οὐκ οἶδά πω τί φησι] Cf. ad Arist. Ach. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; — ΔΙ. οὐκ οἶδά πω (οἶδ' ὅ τι?).

585. ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής] ἐγώ σφίν εἰμι Bamberg de Aristoph. codd. R. V. p. 23., Ἀτρείδαις glossema habens. Qu. ἐγὼ μὲν αὐτοῖς —. Aut ἔγωγ' —. Aut ἀλλ' εἰμ' —. Cf. ad Arist. Vesp. 1224.

593. διώμοτοι] Qu. ἐπώμοτοι (Tr. 427.), aut ἐνώμοτοι (Aj. 1113.). ἦ μήν νιν λόγῳ Elmsl. Correctio probabilis, sed non necessaria.

594. *πρὸς ἰσχύος κράτος*] Qu. *πρὸς ἰσχύος χάριν*, ut in Eur. Med. 538.

600. *ὄν τ'* mss. *ὄν γ'* etiam Fröhlich.

611. *ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν*] Constructio soloeca et non toleranda. Leg. *ὡς οὐκ ἄν ποτε | πέρσειαν*, etc.

617. *οἴοιτο μὲν*] *οἷόν τε μὲν* — confidenter reponi jubet Naber. Qu. *πλέοντα μὲν* —.

621. *κεἴ τινος κήδει πέρι*] Qu. *κεἴ τινος κήδει φίλων*. Locutio solennis est *κήδεσθαί τινος*, non *περί τινος*. Cf. El. 1060. 1327. Aj. 203. OR. 1061. Sed Ant. 283. *δαίμονας λέγων | πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι*. Possis etiam *κεἴ τινος κήδει 'τέρου*.

624. *πεισθήσομαί γ' ἄρ'* (pro *γὰρ*) Badham ad Iph. T. 986.

629. Qu. *ἔμ' ἐλπίσαι πείσαντα μαλθακοῖς λόγοις | δείξειν* —. Fortasse *νεὼς* mendosum est. Versum ut confictum ex vv. 609. 616. damnat Herwerden, qui legerit *οὔκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου | ἔμ' ἐλπίσαι (πείσειν) λόγοισι μαλθακοῖς;*

630. *δεῖξαι νεὼς*] Fort. *δεῖξαι 'κ νεὼς* etc.

631. *οὗ θᾶσσον*] Qu. *ὡς θᾶσσον* —.

645. *ἔνδοθεν λαβὼν*] *ἔνδοθεν λάβ' οὖν* injuria Fröhlich.

648. *ἔνι*] *ἔπι* Wakef. prob. Kock. Fr. Com. I. 259.

649. *μάλιστ' ἀεὶ*] Qu. *μάλιστα δή*.

650. *πάνυ*] *πάνυ* in Tragoedia in anapaestis tantum occurrit idque admodum raro, OC. 144. Aesch. Pers. 890. Ag. 1431. Cho. 848. Lege *πόνον*.

661. *πάρες*] Hoc jure suspectum habent Mekler et Herwerden. Qu. *εἰ δὲ μή, οὐ θέλω* (aut *οὐκ ἐρῶ*).

666. Qu. *ὃς τῶν ἐμῶν | ἐχθρῶν ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησάς μ' ὕπερ* (aut *ἀναστήσας μ' ἔχεις*). *πέρα*] *πέραι* L. Vix sanum. Qu. *χερὶ* aut *πάλιν*, aut *μ' ὕπερ*.

667. Accusativus *ταῦτα* revera a longinquiore *δοῦναι* pendet. Alioqui proclivis foret correctio *τῶνδε*.

668. *καὶ δεξιοῦσθαι κᾆτ' ἐπεύξασθαι* Herwerden. Qu. *καὶ προσκύσαι τε* —. Vel *κᾆτ' ἀντιδοῦναι* —.

673. *παντὸς — κτήματος*] Qu. *πάντων — κτημάτων*.

678. *κατ' ἄντυγ' ἀεὶ δρομάδα δέσμιον ὅπως νιν ἔλαβ'* — Fröhlich.

682 sq. Cf. Eur. Med. 1282. *μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος | γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις, | Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν*, etc.

684. *οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας*] Qu. *οὐ σφάξας τιν' οὐδὲ νοσφίσας*. Aut *οὐ βλάψας τιν'* —. Aut *οὔτ' ἔρξας τι* (aut *κάκ'*), *οὔτε νοσφίσας*. Aut *ὃς οὔτε ῥέξας* (*κλέψας*, *βλάψας*) —. Cf. v. ant. 699. *κατευνάσειεν* ⏑ – ⏑ – ⏑, *εἴ τι* (l. *τῳ*) *ἐμπέσοι*.

685. *ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ*] *ἴσος ὢν* — Schultz. Lege *ἴσος ὢν ἐσθλός τ' ἀνήρ*. Cf. v. ant. 700. *φορβάδος ἐκ γαίας ἑλών*.

686. ὤλλυθ'] ὠλέκεθ' conj. Dind. Cf. Ant. 1286. τί μ' ὀλέκεις; Tr. 1013. ὠλεκόμαν ὁ τάλας.

689. ἀμφιπλήκτων] Leg. ἀμφιπλάκτων. Cf. ad Aj. 597. ῥοθίων μόνος κλύων] Lege ῥοθίων μένος κλύων.

690. κατέσχεν] Retinuit (οὐκ ἀπέβαλε) explicat Herw. ἀνέτλα Nauck. Qu. τέτλακεν (he has endured).

691. ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν] ἵν' αὐτὸς ἦν, πρόσουρον — Both. Madvig. (Ut μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων dicitur v. 171.) ἵν' αὐτὸς ἦν πρὸς αὐτὸν — Fröhlich. Malim ἵν' οἷος ἦν, —. I. e. where he was all alone, without the means of locomotion. πρόσουρος] Fort. ὅμουρος. (Aesch. Ag. 1004. γείτων ὁμότοιχος.) Aut βέβαιον (aut aliquid simile) οὐκ ἔχων βάσιν. Cf. 701 sq. Huic loco lucem affundit Lucianus Tim. 43. θεοῖς θυέτω καὶ εὐωχείτω (εὐωχείσθω?) μόνος ἑαυτῷ γείτων καὶ ὅμορος. πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν] Qu. πρόσουρον οὐκ ἔχων βάσιν.

692. ἐγχώρων] Qu. ἔγχωρον. κακογείτονα] Leg. καὶ ἀγείτονα. Cf. Aesch. Prom. 270. τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. Eur. El. 1130. οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων. Callim. H. Cer. 118. ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί. Hesiod. Op. 346. πῆμα κακὸς γείτων.

693. στόνον ἀντίτυπον] στονόεντα πόνον ingeniose Fröhlich. Fortasse recte. Qu. πόνον, aut νόσον (et αἱματηράν).

694. βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν] Qu. βαρυαχέα κλαύσειεν. βαρυβρῶτ'] Qu. βαθυβρῶτ' (eating deep).

696. θερμοτάταν] Qu. θερμορύταν.

698. ἐνθήρου ποδὸς] Anglice angry. ἀνθηροῦ ποδὸς (pedis morbo flagrantis) Karsten. ad Agam. 499. ἠπίοισι] Fort. ἀπίοισι.

699. ἤ εἴ τιν' ἐμπέσοι, φορβάδος ἀπὸ γᾶς ἕλοι Fröhlich. εἴ τις ἐμπέσοι] εἴ τι ἐμπέποι Dind. Ipse malim εἴ τῳ ἐμπέσοι. Cf. Plut. Anton. 45. τραπόμενοι δὲ πρὸς λάχανα καὶ ῥίζας ὀλίγοις μὲν ἐνετύγχανον τῶν συνήθων.

700. ἔκ τε γᾶς mss. ἐκ γαίας recte Dind. ἑλεῖν] Leg. ἑλών.

701. εἷρπε — τότ' οὖν] Qu. εἷλκε — πόδ' ἂν etc.

714. Qu. ὃς μὴ κρηνοχύτου πώματος ἥφθη (ἔσπα, εἷλκεν, εἶχεν). Aut potius ὃς μηδ' ὑδροχύτου —. Vulgata (qui ne vinum quidem gustasset) plane sententiae loci repugnat. Cf. Eur. Fr. 892, 2. Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου. οἰνοχύτου πώματος ἥσθη] Similiter ὀψείειν τινὸς (Hom. Il. 14, 37. 96.). Theocr. XXVII. 71. κεχαρημένος εὐνᾶς. Plat. Symp. 203 B. μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος. Resp. VIII. 562 D. ὅταν — πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς μεθυσθῇ. Qu. οἰνοχύτου 'κ πώματος. οἰνοχύτου] Qu. ἀδυπότου. Cf. Hom. Od. 2, 340. οἴνου ἡδυπότου. ἥσθη] Cf. Eur. Cycl. 425. ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγὼ (τῷ πώματι). 451. ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ. Qu. ἥφθη. Cf. Xen. Cyr. I. 3. 5. ὅταν τοῦ ἄρτου ἅψῃ — ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς etc. Nicomach. com. IV. 583. ζωγραφίας ἧφθαι. (Hom. Od. 10, 379.

βρώμης δ' οὐχ ἅπτεται οὐδὲ ποτῆτος.) *Ἥδεσθαί τινος* dixisse Graecos aegre crediderim, quamquam *μεθύσκεσθαι νέκταρος* est Plat. Symp. 203 B.

716. *λεύσσων*] *λευκὸν* Herw. Leg. *διψῶν*, aut fortasse *χωλὸν* (*πόδ' ἐνώμα*). *στατὸν*] *σταγόν'* Schultz. Gleditsch. Herw. *σταγόν' ὕδατος* contra metrum Fröhlich.

717. *προσενώμα*] *πόδ' ἐνώμα* Herw. Recte.

719. *παιδὸς ὑπαντήσας*] *παιδὶ συναντήσας* Fröhlich. Recte.

725. *Μηλιάδων*] An *Μαλιάδων*?

726. Cf. Aesch. Prom. 810. *τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ'*. Hom. Il. 3, 187. *παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.* Eustathius (p. 403, 13.) docet, *οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον παρ' ὄχθαις φασίν.* Fallitur vir doctus. *Παρ' ὄχθαις* valet 'near the banks', *παρ' ὄχθας* 'along the banks'.

727. *πᾶσιν*] *πᾶσι* L. (*θεοῦ*) *παῖς* Herw.

730. *εἰ θέλεις*] Leg. *εἰ σθένεις.*

731. *ὧδ' ἔχει*] Qu. *ὧδ' ἔχεις*, aut *ἵστασαι.*

746. Qu. *ἀπαπαπαπαῖ*, aut *παπαπαπαῖ.* Cf. ad Arist. Vesp. 235.

751. *ὅτου*] Qu. *ὅτι* (that).

752. *στόνον σαυτοῦ ποιεῖς*] Qu. *στόνον ποιεῖς χάριν.*

754 sq. *ΝΕ. τί σοι; | οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαί* Fröhlich.

754. Qu. *παπαπαπαπαπαπαῖ.*

755. *δεινόν γε τοὐπίσαγμα* —] *δεινόν γέ τοι τὸ πρᾶγμα* (vel *πῆμα*) Herw. Qu. *δεινόν γέ τοι τὸ σάγμα* —.

758. *ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πάλιν νόσος, | ὅτ' ἐξεπλήσθη. φεῦ.* Fröhlich. *πλάνοις ἴσως*] Qu. *πλάνοις ἴσοις*, aut *πλανωμένη.*

759. Qu. *πλάνους ἴσους ὡς ἐξέπλησ'* (Elmsl. prob. Dind.). Cf. Tr. 253. *ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν.*

764. *τοῦτο*] Fort. *τῆσδε.*

770. (*σ'*) *ἐφίεμαι* Fröhlich. Pronomen postulari videtur.

771. *μήτ'*] Leg. *μηδ'*. Cf. ad Arist. Av. 694. *γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν.* Aesch. Ag. 532. *Πάρις γὰρ οὔτε* (lege *οὐδὲ*) *συντελὴς πόλις* etc.

776. *τὸν φθόνον*] *τοὺς θεοὺς* Fröhlich.

782. *μή μ' ἀτελὴς εὐχή*] Qu. *ταῦτ' ἀτελῆ μὴ εὔχῃ.* De crasi cf. Diphil. 116. *θνητὸς πεφυκὼς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι.* Arist. Nub. 1084. *τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι.* Aut *μὴ ἀτελῆ* (⏑ ⏑ ⏑ –) *τάδ' ᾖ.* Aut *μὴ ᾖ ἀτελὴς εὐχή.* (De crasi cf. Arist. Eq. 193. *ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ* (*ἥκει καὶ*?) *βδελυρόν.*) Aut *ἀλλὰ δέδοικα μὴ ταῦτ' ἀτελῆ πέλῃ.* Corruptela grammatici alicujus ignorantiae, ni fallor, debetur, qui in crasi *μὴ εὔχῃ* offenderet. Requiritur procul dubio subjunctivus aliquis.

788. *προσέρχεται τόδ' ἐγγύς*] Cf. Tr. 1010. *ἤδ' αὖθ' ἕρπει* (*αὖ 'φέρπει*?).

791. *ὦ ξένε Κεφαλλὴν*] *ὦ 'ναξ Κεφαλλὴν* Fröhlich.

800. *τῷδ' ἀνακαλουμένῳ*] Qu. *τόνδ' ἀνακαλούμενον*. *ἀνακαλουμένῳ*] Suspectum. Dindorfii explicatio 'multum celebrato' parum placet. Sensus fortasse est 'invocato'. Cf. Tr. 910. *αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη*. OC. 1376.

807. *ὡς ἥδ' ἐμοί*] *ὡς ἡ νόσος* Fröhlich.

811. Leg. *οὐ μήν σ' ἔνορκόν* (*γ'*) —. Cf. Or. 810. *οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν*.

812. *ὡς οὐ θέμις γ'*] *ὡς οὐ θεμίστ'* Wunder.

823. *ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας*] Qu. *ἱδρῶτί γ' αὐτοῦ πᾶν καταστάζει δέμας*.

828. *εὐαὴς* (*εὐμενὴς* G.) mss. *εὐαὲς* (ut *ἀδυεπὲς* OR. 151.) Herm. Dind. Nauck. (Correctio parum probabilis.) *εὔνοος* Fröhlich. Schol. *εὔπνουν*. Cf. Eur. Hel. 1504. *ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες Διόθεν πνοάς*. Aliud epithetum requiritur hanc mensuram habens _ ⏑ ⏑. Respondet 844. *ὧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις*. Corrigendum suspicor *εὔπνοος*. Qu. *σύμμαχος, εὔκολος*, aut *εὔπνοος* (gl. *εὐαής*).

829. *εὐαίων*] *εὐαίων* bis Turneb. Qu. *εὐαής τ' αὐτῷ* (Philocteti) —. *ὦναξ*] Suspectum. Respondet v. 845. *βαιάν μοι, βαιὰν, ὦ τέκνον*.

831. *αἴγλαν*] *ἀχλὺν* Fröhlich. Cf. Archil. Fr. 101, 2. *τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως — πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν*. Pind. P. I. 7. *κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν — κατέχευας*. Hom. Od. 11, 19. *ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι*. Il. 17, 736. Qu. *αὐγάν*. Cf. v. *μελαναυγής*.

834. *πῶς δέ μοι* —] Qu. *πῶς δέ σοι* (aut *δ' ἔχει*) —.

835. *τἀντεῦθεν φρονίμως δράσεις* Fröhlich. Cf. ad v. ant. 851. *ὁρᾷς ἤδη. πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν*] Verba suspecta. Qu. *δρᾶν δὴ δεῖ.* | *πρὸς τί* —;

837. *γνώμαν*] Malim *ἀκμάν*. Ad rem cf. El. 75. *καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν* | *μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης*.

842. *κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ* —] Leg. *κομπεῖν δ' ἔργ' ἀτελῆ* —. *ψεύδεσιν*] A *ψεῦδος*, ne *ψευδέσιν* (a *ψευδής*) scribendum suspiceris. Aesch. Prom. 688. *μύθοις ψευδέσιν*. Eur. Hipp. 1288.

849. *δύνᾳ*] Cf. 798. Forma *δύνασαι* occurrit Arist. Ach. 290. Nub. 809. Pl. 574. etc.

850. *κεῖνό μοι, παῖ, κεῖν' ἄθρει ὀξέως ὅ τι πράξεις* Fröhlich.

851. *ἐξιδοῦ*] *ἐξίδου* (sic) L. Suspectum. Requiritur verbum *ἔξευρε* aut *ἐκδίδασκε* significans. Respondet v. 835. *φροντίδος. ὁρᾷς ἤδη*.

852. *οἶσθα γὰρ ὧν* (*ον* supr. ab S.) L. Leg. *οἶσθα δ' ὃν ἄνδρ' αὐδῶμαι*.

860. *οὔ τινος ἄρχων*] Qu. *οὐδενὸς ἄρχων*.

862. Leg. *ὅρα, βλέπει*. Aut *ὁρᾷς; βλέπει*.

867. *γέγηθ' ἰδὼν* | *ἄελπτον ἐπικούρημα* nescioquis V. D. *τόδ' ἐλπίδων* | *ἄμεινον ἦν φρούρημα* Herw. Qu. *τό τ' ἐλπίδων παρε-*

κτὸς —. Cf. Ant. 330. ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθείς. Vel τό τ' ἐλπίδων ἄπωθεν —. Vel τό τ' ἐλπίδος. τόδ' ἐκτὸς (vel ἐλπίδων ἐκτὸς τόδ') —. Quod ad pluralem ἐλπίδων, cf. Ant. 392. ἡ — παρ' ἐλπίδας χαρά.

868. οἰκούρημα] Leg. ἐπικούρημα.

872. Legerim οὔκουν Ἀτρεῖδαί γ' αὔτ' (sc. τἀμὰ πήματα). εὐφόρως] Fort. εὐπετῶς. Cf. Fr. 526, 2. χρεὼν | τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Eur. Med. 1014. κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

880. κόπος μ' ἀπαλλάξῃ] κόπου γ' ἀπαλλαχθῶ V. D. in Class. Journ. I. 838. Lege κόπου 'ξαπαλλαχθῶ.

895. Qu. τί δῆτ' ἂν δρῷμεν ἔτι τοὐνθένδε σοι (aut τοὐνθένδ' ἔτι); Cf. OR. 1267. δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν. El. 1307. οἶσθα μὲν τἀνθένδε. Eur. Iph. T. 91. τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα.

896. λόγῳ] Lege λόγων. Cf. El. 1174. ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω;

902. δυσχέρεια, —] Qu. δυσχερῆ 'στι, —.

910. γνώμην] γνώμων (conjector) Naber.

913. πέμπω] πέμπων Herwerden.

917. πρὶν μάθῃς] Qu. πρὶν μαθεῖν.

921. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ] καὶ ταῦτ' ἀληθῶς Herw. Qu. καὶ ταῦτα δὴ σύ.

927. καὶ πᾶν δεῖμα] καὶ πᾶν δῆμα cod. Flor. p. καὶ πᾶν λῦμα conj. Nauck. παιπάλημα Valck. ad Hipp. 406. prob. Naber. Non assentior. Cf. El. 301. ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

928. πανουργίας δεινῆς] Malim πανουργίας πάσης. Erravit librarius de vicino δεῖμα cogitans. εἰργάσω] εἴργασαι jure requirit Naber. Cf. ad 1172. OC. 825.

934. ἀλλ'] ὡς conj. Nauck. ὅδ' Hense.

935. μήποθ' ὧδ' ὁρᾷ πάλιν] Qu. μήποτ' αὖθ' —.

939. ἀνακλαίομαι] Qu. ἀποκλαίομαι. Cf. OR. 1467. ἀποκλαύσασθαι κακά. Arist. Vesp. 564. ἀποκλάονται. Vel κατακλαίομαι. Cf. Eur. El. 155. Iph. T. 149. παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν] παροῦσι τοῖς συνειδόσιν F. W. Schmidt. Qu. παροῦσι, τοῖσι μάρτυσιν. Vel παροῦσι τῶνδε μάρτυσιν. Vel παροῦσι καὶ ξυνειδόσιν. Vel παροῦσι, τοῖσιν εἰδόσιν. Cf. El. 93. ξυνίσασ' εὐναὶ — ὅσα — θρηνῶ πατέρα. Imperfectum forsan est παροῦσι (i. e. οἳ παρῆτε).

946. ἐναίρων νεκρὸν] Malim ὑβρίζων —. Aegre quis ἐναίρειν νεκρὸν posset.

950. Qu. ἀλλ' ἀπόδος αὐτά. νῦν ἔτ' —, aut ἀπόδος ἀπόδος αὔτ', ἀλλὰ νῦν σαυτοῦ γενοῦ. Corruptela orta est, ni fallor, ex alterutrius ἀπόδος omissione. νῦν ἔτ'] Leg. νῦν ποτ' (even now at length). ἐν σαυτῷ L. ἐν σαυτοῦ recte A. Cf. Arist. Vesp. 642. ὡς δ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αὑτῷ (sic R. sed αὑτοῦ B. C. V. vulg.).

952. *δίπυλον*] Fort. *δίθυρον*. Frequens est haec confusio in mss.

953. *εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς*] Haec vix sana sunt. Vera lectio fortasse est *εἴσειμί σ' ὅπλων ψιλός*.

954. Scrib. *αὑανοῦμαι*. Cf. ad El. 819. Arist. Ran. 1089. *νὴ τὸν Δί' ὥστ' ἐπαφηυάνθην* (l. *ὥστε γ' ἀφ.*). Eccl. 146. *ἀφαυανθήσομαι*.

956. *αὐτὸς*] *αὐτοῖς* proponit Naber. Nil mutandum.

984. Herwerden lectionem *τολμήστατε* (i. e. *τολμηέστατε*) defendit. *Τολμῆς* ut monet, nihil commune habet cum *κλέπτης, ψευδής, λάγνος*.

991. *οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν*] *οἷ' ἀεὶ κάχ' εὑρίσκεις λέγειν* Burges. in Class. Journ. I. 339. Fortasse recte.

992. *τιθεῖς* Naber. Cf. ad El. 596.

1002. (*ταύτης*) *πέτρας ἄνωθεν* — Herw.

1014. *ἀφυῆ*] *Ἀφυὴς* hic significare videtur not inclined thereto naturally. Qu. *ἀφυᾶ*, quae Attica forma est, quanquam *διφυῆ* est Tr. 1095. Sed *ἀφελῆ* fortasse corrigendum cum T. Halbertsma.

1017. *προυβάλου*] Praestat *προύβαλες*, aut saltem *προύβαλον*.

1019. *ηὐξάμην* Dind. Wecklein. Cf. Herod. IV. 76. *εὔξατο* (*ηὔξατο* S. V.).

1020. *μοι*. vulg. *μοι*, (sic) Fröhlich. Dind.

1032. *πῶς θεοῖς εὔξεσθ' ἐμοῦ πλεύσαντος*] *πῶς θεοῖσιν ἕξετε* | *πλεύσαντες* (velis factis), vel *πῶς θεοῖς εὔξεσθε δή;* | *πῶς ἕξετ' αἴθειν ἱερά;* Herw. Malim *πῶς θεοῖς ἕξεις ἐμοῦ συνόντος*, aut *πῶς θεοῖσιν ἕξετε* | *συνόντος*. Ex glossemate irrepserit *ἐμοῦ*. Vel *πῶς θεοῖσιν ἕξετε* | *ἐμοῦ μέτ'* —. *εὔξεσθ'*] *ἕξεις* Wakef. *ἕξεις γ'* Burges.

1033. *πλεύσαντος*] *πέλας ὄντος* Burges. Recte, opinor. Parum hic convenit aoristus, nec satisfaceret praesens *πλέοντος*, quum sententia *συμπλέοντος* potius requirat.

1039. *ἐμοῦ*] Suspectum. Vix enim *κέντρον ἐμοῦ* significare posset 'desiderium mei.' Nisi potius *κέντρον* mendosum est.

1044. *δοκοῖμ' ἂν*] Qu. *δοκῶ μ' ἂν* —. Cf. ad Arist. Vesp. 1405. *τῆς νόσου πεφευγέναι*] Similiter Ant. 488. *οὐκ ἀλύξετον* | *μόρου κακίστου*. Qu. *τῆς νόσου 'κπεφευγέναι*.

1048. *εἴ μοι παρείκοι*] Cf. Thuc. III. 1. Hierocles apud Stob. Serm. 85, 21. *εἰ δὲ παρήκοι* (*παρείκοι* Mein. Fr. Com. IV. 714.). Qu. *εἴ μοι παράσχοι*. Cf. Herod. V. 98. *ὑμῖν παρέχει σώζεσθαι* etc. *ἑνὸς κρατῶ λόγου*] *ἑνὸς καιρὸς λόγου* Wecklein.

1049. *τοιούτων*] *πανούργων* Nauck. prob. F. W. Schmidt. Qu. *τεχνάζειν*.

1054. *προσψαύσητ' ἔτι*] Qu. *προσψαύσητέ τι*. Cf. Tr. 1214.

1059. *μηδ' ἐπιθύνειν*] Leg. *οὐδ'* —.

1060. *χαῖρ', ὁ τὴν Λῆμνον πατῶν* Markland ad Suppl. 110.

1065. *μὴ μἀντιφώνει μηδὲν ὡς στείχοντι δὴ* Herw.

1071. λειφθήσομ' ἤδη mss. λειφθήσομαι δὴ Wakef. Cf. ad Tr. 216. El. 818. Qu. λειφθήσομαι 'γώ, aut λειφθήσομαι δῆτ' οὐδ' —;

1079. ἡμῖν] Leg. ἢ νῦν. Cf. Ant. 1090. τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν (τῶν νῦν?) φέρει (τρέφει?). Tr. 736. λῴους φρένας τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν. ὁρμώμεθον] ὁρμώμεθα Elmsl. ad Ach. 733. Recte. Cf. Ant. 58. νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα — ὀλούμεθα. El. 950. μόνα λελείμμεθον (λελείμμεθα?). 1003.

1085. συνοίσει] συνείσει Dobr. (p. 30.). Elmsl. ad Med. 1321. Fröhlich. Recte. Cf. ad Aesch. Suppl. 239. Arist. Eccl. 17.

1087. ὦ πληρέστατον αὔλιον] Mendosa haec sunt. Qu. ὦ πλῆρες τόδε ταὔλιον.

1089. τί ποτ' αὖ μοι] τίπτ' — Both. Dind. Leg. τί νῦν μοι —. Respondet v. 1109. οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς (⏑ – –) μετὰ χεροίν.

1091. σῖτον ἄνευ βέλεος, μεθ' ἑνὸς ποδὸς Fröhlich.

1092 sq. Quid in his lateat incertum est. De alitibus agi videtur.

1092. γοναὶ δ' αἰθέρος — ἑλῶσ'· ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω conj. Nauck. εἴθ' αἰθέρος ἄνω] Verba corrupta. Cf. v. ant. 1113. ἰδοίμαν δέ νιν.

1094. ὀξυτόνου διὰ πνεύματος] Qu. ὀξυτόνου μετὰ κράγματος. Cf. El. 243. ὀξυτόνων γόων. Aj. 629. ὀξυτόνους ᾠδὰς θρηνήσει. ἕλωσί μ'] Leg. ἕλξουσί μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἰσχύω] Qu. οὐκέτ' (aut οὐκ ἔτ') ἴσχω, aut οὐ σθένω γάρ. Respondet v. 1115. ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

1099. ὅσπερ γ' ὑπερφρονήσας | λῳΐονος δαίμονος — Fröhlich.

1100. ἑλεῖν] ἀντὶ Dind. Qu. ἴσχειν (Fröhlich).

1111. ἀλλά μοι ἄσκοπα —] Lege ἀλλά μ' ἀπρόσκοπα —. Aut ἀλλ' ἐμέ γ' ἄσκοπα —.

1116. πότμῳ σὺ δαιμόνων | τάδ' ἔπαθες, οὐδέ σε δόλος ἔσχ' Fröhlich.

1118. οὐδὲ σέ γε δόλος] Leg. οὐδέ σε δόλος —. Respondet v. 1095. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ —.

1121. (καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει) sic Fröhlich.

1123. πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος] Qu. πολιᾷ πόντου θινὶ καθήμενος.

1125. γελᾷ μου] Qu. γελᾷ μοι, coll. Aj. 951. γελᾷ δὲ τοῖσδε — ἄχεσιν πολὺν γέλωτα.

1128. ὦ φίλων χειρῶν —] Qu. ἐξ ἐμῶν (aut ὦ 'ξ ἐμῶν) —.

1130. ἐλεινὸν ὁρᾷς] Fort. ἐλείν' ἐσορᾷς.

1132. σύννομον] ἄρθμιον Erf. Fröhlich.

1135. Leg. πολυμαχάνου.

1138. μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ'] Verba graviter corrupta. μυρία τ' αἰσχρῶν Fröhlich. μυρία δ' ἀθρῶν Kaibel. μυρί' ἐπ' ἄλλοις Herw. Verum videtur μυρία δ'. Qu. μυρία δ' αἴσχρ' ἔργ' —.

1139. ὅσ' ἔφ' ἡμῖν] Qu. ὅσα δ' ἡμῖν. Cf. Eur. Phoen. 806. ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι. Aut ἅπερ ἡμῖν —. ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς] ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ Dind. Nauck. prob. Herw. ἐμήσατ' οὐδεὶς Bergk. Mekler. Qu. ἐμήσαθ' ἀνήρ (gl. Ὀδυσσεύς).

1140. ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν] ἀνδρός τοι τὸ νέμει (i. e. νομίζει) δίκαιον εἰπεῖν Herw. Qu. ἀνδρός τοι τὰ μὲν ἔνδικ' ἐστὶν (aut αἰὲν) εἰπεῖν, aut — τὸ μὲν ἔνδικον κατειπεῖν.

1143. ἀπὸ πολλῶν] Qu. ὑπὸ πολλῶν. Cf. OC. 851. ὑφ' ὧν ἐγὼ | ταχθεὶς τάδ' ἔρδω.

1144. τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ mss. τῶνδ' — Thudichum. Bergk. Qu. τοῦτ' —, aut τάνδ' ἐφημοσύναν.

1145. ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν] Leg. ἤνυσεν οἷς φίλοις ἀρωγάν. Aut ἤνυσε τοῖς φίλοις ἀρωγάν Cf. 712. εἴποτε — ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.

1149. φυγᾷ μ' οὐκ ἔτ' — πελᾶτε] Qu. φυγὰν οὐκ ἔτ' — ἀρεῖσθε. αὐλίων] Qu. αὐλίου. Cf. 19. 954. 1087.

1150. φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε] φυγαῖς οὐκέτ' — ἐλᾶτε Heimsoeth. Correxerim φυγὰν οὐκέτ' — ἀρεῖσθε; aut φυγὰν μηκέτ' — ἄρησθε. Cf. Aj. 248. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι.

1151. ἀλκὰν] ἀκμὰν conj. Herm., quum suspectus hic sit spondeus.

1152. ὦ δύστανος] Lege ὁ δύστανος, et virgulas duas tolle. Cf. ad 1187. ὁ (al. ὦ) τάλας.

1153. ὅδε] ὅτε Weckl. χῶρος] χωλὸς V. D. in Class. Journ. VII. 247. Recte.

1157. αἰόλας] ἀθλίας conj. Nauck.

1163. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβῃ σφε, μή μ' ἄπωσον ingeniose et fortasse recte Fröhlich. Qu. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει, ξένον πέλασσον (φίλησον?) —. Cf. 1202. πέλασσον] Corruptum.

1164. πελάταν] Leg. πελάσαντ'.

1168. ἔχειν] Leg. ἕλκειν. Cf. Plat. Min. p. 316. ἕλκει πλεῖον.

1172. εἰργάσω (propter ὤλεσας) Elmsl. ad Med. 1319. "Sed nihil invitis libris mutandum censeo." εἴργασαι tuetur Naber. Praeferendum videtur εἰργάσω. Cf. ad 928. OC. 825.

1202. Fort. ἐμὸν (pro ἐμοῦ) ποδὸς ἄρθρον. Cf. OR. 1270. ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων.

1203. ὀρέξατε] Qu. ἀνύσσατε.

1204. ξίφος εἴ ποθεν] Qu. ξίφος ἢ κοπίδ' (Ant. 602.).

1205. προπέμψατε] Leg. παρέξετε aut παράσχετε.

1206. ὡς τίνα ῥέξῃς δὴ παλάμαν ποτέ; Fröhlich.

1207. κρᾶτα καὶ ἄρθρ' ἀπὸ πάντα τέμω χερὶ conj. Bergk. prob. Dind. Recte, opinor. κρᾶτ'] Qu. κῶλ'.

1209. ὁρμᾷ ὁρμᾷ νόος ἤδη — Fröhlich.

1210. ματεύων] ματεύειν Fröhlich.

1211. ποῦ γᾶς; ΦΙ. ἐν Ἀΐδα Fröhlich.

1218 sq. M. Schmidt conjicit *ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι παλίσσυτος | στείχων ἂν ᾖ σοι τῆς ἐμῆς νεὼς πέλας, | εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς τόν τ' Ἀχιλλέως γόνον | Ὀδυσσέα τε δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.*

1218. *ὁμοῦ*] *ἐγγὺς Γ.* et sic interpretatur schol. Sed cum *σοι* potius construendum videtur (*ὁμοῦ σοι*). Nisi fortasse vitiosum est.

1219. *στείχων*] *τοίχοιν* Herw. Qu. *σπεύδων.* *ᾖ σοι*] Qu. *ᾖ 'γγύς.*

1220. *Ὀδυσσέα στείχοντα*] Qu. *Ὀδυσσέα θ' ἕρποντα*, vel *Ὀδυσσέα σπεύδοντα* (*παρόντα*). Modo enim praecessit *στείχων.*

1223. *σὺν σπουδῇ ποδὸς* Herwerden ad Ion. 1493., coll. Hec. 216. Rhes. 85.

1227. *ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον; ΝΕ. ἀνοσιώτατον, | ἀπάταισιν — ἑλὼν | ἄριστον. ΟΔ. ὤμοι· μῶν τι βουλεύῃ νέον;* Fröhlich.

1242. *τίς ἐστί μ' οὑπικωλύσων* aut *τίς ἔσται μ' οὑπικωλύων* Herwerden ad Ion. 1018. *ὁ κτείνων ἔσει*, bene admonens, "Aut sic Graeci loquuntur aut *εἶ ὁ κτενῶν*, non *ἔσει ὁ κτενῶν.*"

1243. *τοῖσδ'*] Lege *τοῖς.* Cf. ad OC. 742.

1245. *οὔτε δρασείεις σοφά*] Qu. *οὔτε δρᾷς ἃ χρὴ σοφόν.* Cf. 905. *ἀλλ' οὐδὲν — δρᾷς οὐδὲ φωνεῖς.* OR. 72. *ὅ τι | δρῶν ἢ τί φωνῶν.*

1251. *φόβον*] *ψόφον* Fröhlich. Recte, opinor.

1254 sq. *ΝΕ. ἔστω — ἐπιψαύουσαν; ΟΔ. ἀλλὰ — τιμωρήσεται* Fröhlich. *ἔστω*] Malim *ἔσται.* Cf. Aesch. Ag. 1240. *ἥξει τὸ μέλλον.*

1260. *ἐκτὸς κλαυμάτων*] Qu. *ἔξω κλαυμάτων.* Cf. Eur. Her. 109. *καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα.* Aesch. Prom. 263. Cho. 679. Eur. Hipp. 1293. Sed Pind. P. IV. 513. *φαντὶ δ' ἔμμεν τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γιγνώσκοντ' ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα.*

1265. Qu. *μῶν τί μοι νέον — ῥάπτοντες (πέττοντες) κακόν.*

1266. Qu. *πρὸς τοῖς πρόσθε* —, vel *τοῖς πρόσθεν ἔρδοντες (ἔρξοντες) κακόν.* *πέμποντες*] *πλέξοντες* Mekler. *ῥάπτοντες* melius F. W. Schmidt.

1273. *οὔτι μὴν* L. *οὔτι μὴ* pleraque apographa. Illud frustra probat Karsten. ad Ag. 1517. Cf. El. 817. *ἀλλ' οὔτι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου | ξύνοικος ἔσομαι.* Qu. *οὔτι δὴ* (pro *μὴν*) *νῦν.* Cf. ad Aesch. Ag. 1640. *οὔτι μὴ* (?) *σειραφόρον.*

1281. *κτήσει*] Lege *θήσει* aut *θήσεις.*

1282. *γ' ἐμοῦ*] Malim *γέ μου.* *λαβὼν*] Qu. *λαθών.* Et sic Karsten. ad Ag. 1511. Sed cf. 1232.

1288. *οὐκ ἄρα* mss. *ἄρ' οὐ* aut *ἆρα* Pors. *ἆρα* Elmsl. Dind. Leg. *ἦ γὰρ —;*

1289. *ἀγνοῦ* mss. *ἁγνὸν* Wakef. Fröhlich. Dind.

1301. *μέθες μέθες τὴν χεῖρα* Herw.

1302. *οὐκ ἂν μεθείην*] Cf. Arist. Ran. 830. *οὐκ ἂν μεθείμην* (*μεθείην* R. etc.) *τοῦ θρόνου.*

1312. *ϑ'* om. L. Cf. Tr. 334.

1325. *καὶ ταῦτ' ἐπίσται*] Qu. *ταῦτ' ἐξεπίστω*, aut *σὺ δὲ ταῦτ' ἐπίστω*.

1329. *τυχεῖν*] Imo *λαχεῖν*.

1330. *ὡς ἂν* —] *ἕως ἂν* Valck. ad Hipp. 659. Qu. *ἔστ' ἂν* —. Cf. El. 104. *ἔστ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς*. Herod. VIII. 143. Et sic Br. Cobet.

1333. *τῶν* — *'Ἀσκληπιδῶν*] *τοῖν* — *'Ἀσκληπιοῦ* Elmsl. *τοῖν* — *'Ἀσκληπίδαιν* Erf. Fröhlich. probat Dind. in Lex. *τοῖν 'Ἀσκληπίδαιν* (Erf.) Dind. Sed *'Ἀσκληπιάδαιν* dicendum fuisset. Sic *Ταλϑυβιάδαι* Herod. VII. 134. Intelliguntur autem Podalirius et Machaon, noti ex Homero. Cf. ad 320. *συντυχὼν κακῶν* | *ἀνδρῶν 'Ἀτρειδῶν*. Aj. 433. *τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω*. Contra *'Ἀμφιτρυωνιάδης* (metri gratia pro *-ίδης*) Hesiod. Th. 317. Qu. *τῶν* — *ἰατόρων*.

1334. *τέχνῃ μαλαχϑῆς τῶνδε* Herw. Qu. *νόσου τε λήξῃς*. (sic Aj. 274. *ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου*.) Vel potius *νόσου μεταστῆς τῆσδε*.

1354. *τὰ πάντ'*] Suspectum. Schol. *τὰ περὶ ἐμὲ πάϑη εἰδότες*. *κύκλοι*] *κακὰ* Fröhlich.

1355. *ταῦτ' ἐξανασχήσεσϑε*] *ναῦται, 'ξανασχήσεσϑε* Fröhlich.

1358. *τἄλλα παιδεύει κακά*] Haec inepta sunt. Leg. *πάντα* (aut *τούσδε*) *παιδεύει κακούς*. (*κακοὺς* etiam Dobr. Dind.) Cf. OC. 919. *καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν*.

1362. *δ'*] Leg. *γ'*. Vide Porson. ad Orest. 614., qui particulas *καὶ* et *δὲ* in eadem clausula sententiae non posse stare arbitrabatur.

1364. *ἡμᾶς τ' ἀπείργειν τῆς τ' 'Ὀδυσσέως βίας* | *καὶ τῶν 'Ἀτρειδῶν, οἵ γε* — Fröhlich. *οἵ γε* —] Haec ad inimicos ejus, Atridas et Ulyssem ex praecedentibus subintelligendos spectant.

1365 sq. *οἳ* — *ἔκριναν*] Haec delent Br. Schaef. Jacob. Buttm. Dind. Schn. Bgk. Nck. Cobet. tuentur Erf. Wund. Seyf. Weckl. Post *συλῶντες* plenum punctum aut colon ponendum est.

1369. *ἔα κακῶς τούσδ' ἐξαπόλλυσϑαι κακοὺς* corrigit Cobetus Coll. Crit. p. 189, coll. Fr. 216 N. *ἕως* | *ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο*. Qu. *ἔα κακῶς νιν ἐξαπόλλυσϑαι κακούς*.

1379. *κἀποσῴζοντας*] Leg. *κἀνασώσοντας*. Cf. ad 121. Tr. 534. OR. 297. 358. Tr. 870.

1381. *ἃ σοί τε κἀμοὶ κλέος ὁρῶ τελούμενα* Fröhlich. *τελούμενα*] Suspectum.

1382. *οὐ καταισχύνει ϑεούς*] Qu. *οὐδὲν αἰσχύνει ϑεούς*.

1384. *ὄφελος ἢ 'π' ἐμοί*] Barbara haec sunt. *ὠφελεῖν ἢ ἐμοὶ τόδε* Cavallin. *ὄφελος ἢ κἀμοὶ τόδε* Herm. Corrigo confidenter *ὠφέλημ' ἢ 'μοί*, (aut *ὠφελῶν*) *ἢ 'μοί*.

1385. *σοί που φίλος γ' ὤν*] *σοί τοι* — Seyffert. prob. F. W. Schmidt. Qu. *σοί γ' ὠφελῶν που*, aut *σοί γ' ὠφέλημα*.

1388. *ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, —*] *ὀλεῖς με, τέκνον, καὶ σὲ —* Fröhlich.

1393. *εἴ σέ γ' ἐν λόγοις | πείσειν δυνησόμεσθα*] Qu. *εἰ λόγοισί σε | πεῖσαι* (aut *πείθειν*) —.

1394. *ὧν λέγω*] Qu. *ὧν θέλω*.

1397. *ἔα με πάσχειν*] Qu. *ἔα παθεῖν με* propter sequens *παθεῖν*.

1401. *τεθρήνηται γόοις*] *τεθρύλληται λόγοις* Fröhlich. Cf. El. 379. *γόων* (*γρ. καὶ λόγων*).

1406. *τίνα προσωφέλησιν* etiam Fröhlich.

1415. *τὰ Διός τε φράσων*] Qu. *τά τε Δῖα* (*δῖα*) *φράσων* —. Cf. ad Aj. 757.

1418—1422. Hos vv. deleverit Herwerden, et mox *ἐλθὼν σὺ* (pro *δὲ*) scripserit.

1419. *ὅσους πονήσας — πόνους*] Qu. *ὅσους ὑποστὰς* —.

1429. *ἐκβαλὼν* mss. *ἐκλαχὼν* Turn. Leg. *ἐκλαχών*. Cf. El 760. *ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός*. OC. 1337. *τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληφότες* (*ἐξειληχότες* L. etc.).

1431. *τοῦδε τοῦ στρατοῦ*] *τοῦ δῄου στρατοῦ* Schneidewin. *δαΐου στρατοῦ* Herw. Qu. *πολεμίου στρατοῦ*.

1441. *εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς*] Qu. *εὐσεβεῖν εἰς τοὺς θεούς*. Cf. Ant. 731. *εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς*. Aut *εὐσεβεῖν πρὸς τοὺς θεούς*. Aut *εὐσεβεῖν τὰ τῶν θεῶν*. Cf. Eur. Bacch. 1148. *σέβειν τὰ τῶν θεῶν*.

1443. *ἡ γὰρ*] *οὐ γὰρ* Monk. ad Hipp. 428. Vulgatam tuetur Fröhlich. Cf. Eur. Andr. 775. *οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος, ἁ δ' ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμπει*.

1447. *οὐκ ἀπιθήσω*] Qu. *οὐδὲν ἀπιστῶ* —. Aut *οὐδὲν ἀπιστήσω σοῖς μύθοις*. Cf. Eur. Or. 31. *ὅμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπιστήσας θεῷ*.

1448. *γνώμῃ ταύτῃ* mss. *γνώμην ταύτην* Elmsl. Nauck. (Cf. Herod. VIII. 108. *τὴν ἐναντίην γνώμην ταύτῃ γνώμῃ ἐτίθετο*.) *γνώμην ταύτῃ* Bergk. Qu. *γνώμην ταύτῃ*. Cf. Theogn. 717. *ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι* (?), | *ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν*. Cf. ad Arist. Eccl. 658. Herod. I. 120. *ταύτῃ πλεῖστος γνώμην εἰμί*.

1450. *καιρὸς καὶ πλοῦς* mss. *καιρὸς καὶ πνόος* Fröhlich. Qu. *καίριος ὁ πλοῦς· | ὅδ'* —. Aut *καιρὸς γὰρ πλεῖν· | ὅδ'* —. Aut *καιρὸς δὲ πλόου* (aut *πλέειν*)· | *ὅδε πνεῖ γὰρ νῦν κατὰ πρύμναν* (aut *ὅδε· πνεῖ γὰρ νῦν κάτα πρύμναν*. Cf. 466. *καιρὸς γὰρ καλεῖ | μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν*. 465.

1451. *ὅδ' ἐπείγει γὰρ*] Leg. *ὅδε πνεῖ γὰρ νῦν* —. *κατὰ πρύμνην*] Cf. Thuc. II. 97. *ἢν ἀεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα*.

1452—1471. Hos versus non minus quam 19 ultimos Trachiniarum versus spurios habet Wecklein.

1455. *προβλής θ'* etiam Fröhlich. Cf. 936. Hom. Il. 2, 396. *προβλῆτι σκοπέλῳ.* Od. 5, 405. *ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε.* 10, 89. 13, 97.

1457. *πληγαῖσι νότου*] Qu. *πνοιαῖσι νότου,* aut *πληγαῖσιν ἁλός.*

1461. *Λύκιόν τε ποτὸν*] *γλύκερόν* — Markland ad Suppl. 1101.

1463. *ἀμφίαλον*] An *ἀγχίαλον?* Cf. Aj. 135.

1468. *ἐπέκρανεν*] Cf. Aesch. Sept. 887. Ag. 744. 1340. 1546. Eum. 950. Suppl. 375. 624. 689. etc.

ELECTRA.

1. *ἐν Τροίᾳ ποτὲ*] *ἐν Τροίας πέδῳ* Nauck, coll. Andr. 11. 58. Or. 522. Rhes. 432.

21. *ξυνάπτετον*] *ξυναπτέον* Toup. Naber. *ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν* mss. *ὡς ἐνταῦθ' ἔβης ἵν'* — Dind. *ὡς ἐνταῦθ' ἵνα | οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς* Toup. *ὡς ἐνταῦθ' ἵν' οὐ | καιρὸς κατοκνεῖν ἐσμὲν* Burges. *ὡς ἔνθ' ἕσταμεν* Naber. *ὡς ἔνθ' ἕσταμεν, | οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς* Thielemann. Corrigo confidenter *ὡς ἐσμέν γ' ἵνα* —. Interpolatum est *ἐνταῦθα.* Cf. Phil. 429. *Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα | χρῆν — αὐδᾶσθαι νεκρόν.* Critias Fr. 1, 27. *ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα | μάλιστ' ἂν ἐκπλήξειαν* etc. Hom. Il. 2, 558. *στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.*

28. *ἐν πρώτοις ἔπει*] *ἐν πρώτοις κυρεῖς* (aut *φέρῃ*) F. W. Schmidt. Leg. *ἐν πρώτοισιν εἶ.* In annotatione mea omitte verba "Qu. *πρόει — προᾴδειν.*"

37. *χειρὸς*] Leg. *μητρός.* Et sic Herw.

43. *ἠνθισμένον*] Cf. Epicrat. com. III. 369. *κρέα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα.* Philem. IV. 26. Herod. I. 98. *προμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαρμάκοισι.* Eur. Iph. A. 73. *ἀνθηρὸς — εἱμάτων στολῇ.* Erinnam apud Stob. 115, 13. *παυρολόγοι πολιαὶ τῶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.* Qu. *ὧδ' ἠσκημένον* (thus got up).

45. Leg. *Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως.* Cf. 670. *Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς.* et El. 705. *Μάγνης ἀνήρ.* Fr. 69, 1. *Δωτιεὺς ἀνὴρ — Ἔλατος.* Eur. Hec. 19. *παρ' ἀνδρὶ Θρῃκί.* Arist. Ach. 430. *ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον.* 750. *ἀνὴρ Μεγαρικός.* 920. *ἀνὴρ Βοιώτιος.* Vesp. 1427. *ἀνὴρ Συβαρίτης.* Alex. 213, 3. *ἄνδρα Θετταλόν.* Herod. VIII. 23. 1. *ἀνὴρ Ἱστιαιεύς.* VIII. 92. *Πολυκρίτου — ἀνδρὸς Αἰγινήτεω.* IX. 9. *Χίλεος ἀνὴρ Τεγεήτης.* 15. *Ἀτταγῖνος — ἀνὴρ Θηβαῖος.* 85. *Κλεάδην — ἄνδρα Πλαταιέα.* 92. 107. 115.

46. *μέγιστος*] *φέριστος* Nauck.

55. Cf. Eur. Andr. 563. *ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθά που κλύων.* Hunc versum spurium habet Ahrens, quum Orestes, qui advena erat, hoc scire non posset.

57. *φέρωμεν* etiam Elmsl. Cf. ad 763.

76. *μέγιστος*] Leg. *κράτιστος* (optimus). Cf. Phil. 837. *καιρός τοι — κράτος ἄρνυται.*

85. *νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν*] Qu. *νίκην τ' ἔφαινε* —, aut *νίκην τε θνητοῖς* —.

92. *ἤδη*] *κήδη* (troubles, cares) proponit Ahrens.

100. *οἶκτος φέρεται*] Malim *οἶκτος φλέγεται.*

109. *προφωνεῖν*] Qu. *προφαίνειν.* Cf. Ph. 202. *προυφάνη κτύπος.* Tr. 324. *προύφηνεν* (uttered).

122. *τί δ' ἀεὶ | τάκει χῶδ' ἀκόρεστον οἰμώζεις* — Herw. Qu. *τί ἀεὶ | δύρει τάνδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν* —.

123. *τάκεις*] Suspectum. Leg. *τρέφεις.*

142. *ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν* —] Leg. *ἐν οἷσι λύσις οὐκ ἔστιν* —. Cf. Ant. 598. *γενεὰν — ἐρείπει θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν* (*ἐστὶν λύσις*?).

147. *ἄραρεν*] Qu. *ἀλλ' ἐμοὶ ἁ στονόεσσ' ἄραρ' ἐν φρεσὶν ἃ Ἴτυν* —. Cf. Hom. Od. 4, 777. *μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ὑμῖν.* Quem locum noster in mente videtur habuisse. Qu. *ἄρεσεν* (i. e. *ἤρεσεν*).

149. *ὄρνις ἀτυζομένα*] Haec vitium alunt. Qu. *εἴαρος ἱσταμένου*, aut *ἦρος ἐνισταμένου.* Cf. Hom. Od. 19, 518. *ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν | καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο*, etc.

159. *κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ*] Qu. *κρυπτᾷ τε συνὼν ἔθ' ἥβᾳ.* Aut *κρυπτός τ'* ⏑ ⏑ – *ἀδελφός.*

164. *ὅν γ' ἐγὼ ἀκάματα*] Notanda primae syllabae in *ἀκάματα* correptio, si sincera est haec lectio. Qu. *ὅν γ' ἀκάματ' ἐγὼ* —.

166. *τὸν ἀνήνυτον*] Qu. *τὸν ἀνάριθμον.*

167. *οἶτον*] *ὅτλον* Schmidt.

182. *ἀνεπίτροπος*] Leg. *ἀνεπίστροφος* (unobservant, heedless). I. q. *ἀνεπιστρεφής* (*τινος*) Plut. Mor. 881 B.

193. *οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδὰ*] Qu. *οἰκτρά γ' ἐν νόστοις αὐδά.* De plurali *νόστοις* cf. Aj. 900. *ὤμοι ἐμῶν νόστων.* *αὐδὰ*] Corrigendum suspicor *αἶσα* (sors). Redde a sad fate on his return home.

196. *σοι*] *οἱ* Herm. Dind.

197. *ἔρος ἦν ὁ φράσας, δόλος ὁ κτείνας* Wakef. Herw.

199. *μορφὰν*] *λωβὰν* Herw.

201. *πλέον*] Leg. *πολύ.*

217. *ὑπερεκτήσω*] Leg. *βάρος ἐκτήσω.* Cf. 939. *πημονῆς — βάρος.* Tr. 325. *συμφορᾶς βάρος.* Eur. Suppl. 818. *πημάτων ἅλις βάρος.* De *πολύ τι* cf. Arist. Vesp. 1280. *πολύ τι θυμοσοφικώτατον.*

219. τὸ δὲ "τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ" λάθει (sc. σε) Gleditsch. σὺ δ', ἐπεὶ δυνατοῖς | οὐκ ἐριστά, τλᾶθι Herw.

220. πλάθειν] τλᾶθι Wakef. prob. Herw. Recte, opinor.

221. δεινοῖς ἠναγκάσθην] Qu. δεινοῖσιν ἐνεζεύχθην.

222. ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά] ἔξοιδ', οὐ λάθει μ', ἔργα Herwerden. Qu. ἔξοιδ'· οὐ λάθει μ' οἷα.

242. ἐκτίμους] ἐντίμους Erf.

246. γᾶ τε καὶ] Qu. γᾶς ὕπαι. Cf. 1134. ὅπως θανὼν ἔκεισο etc.

249. τ' ἂν] τἂν recte Martin.

271. τούτων] τλήμων F. W. Schmidt.

272. Qu. κείμενον κοίτῃ πατρός. Aut ἐν μιᾷ κοίτῃ πατρός. (Connecte τὸν αὐτοέντην πατρός, et cf. Fr. 503. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον.) Quod si recte se habet ἡμὶν, redde 'woe is me!' coll. Aj. 216. ἡμὶν] ἔνδον aut potius τοῦτον (v. l.) F. W. Schmidt. Ad ἡμὶν cf. 357. σὺ δ' ἡμὶν ἡ μισοῦσα etc. Qu. αὐτόν.

277. ὥσπερ ἐγγελῶσα] ὡσπερεὶ χλιδῶσα Schmidt, coll. Aesch. Prom. 971. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Eur. Fr. 986. πλούτῳ χλιδῶσα. Soph. El. 360.

278. εὑροῦσ'] τηροῦσ' recte Mein. prob. Dind. Cf. OR. 808. Arist. Eq. 1031. ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν. Thuc. III. 22. 1. τηρήσαντες νύκτα χειμέριον.

286. ἡδονὴν φέρει] Malim ἡδονὴν ἔχει, i. e. ἥδεται. Ita etiam Nauck. Cf. Pherecr. II. 326. σοί τε γὰρ κλύειν | ἐμοί τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει.

287. ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ] Qu. ἡ λόγῳ 'στὶ γενναία γυνή, —.

288. φωνοῦσα] λάσκουσα conj. Nauck. θροοῦσα F. W. Schmidt. Qu. γεγῶσα.

291. γόων] πόνων F. W. Schmidt.

292. μηδέ σ' ἐκ γόων —] Leg. μηδέ σε γόων —.

297. μου] Annon μοι?

316. ἱστορεῖν τί σοι φίλον; conj. Madvig. p. 264 n. Qu. ἱστορεῖν τί σοι πάρα.

328. πρὸς θυρῶνος ἐξόδους | στείχουσα Herw., coll. Ant. 1184.

329. ἐλθοῦσα] ἀλγοῦσα Herw. Fort. κλάουσα, aut ἑστῶσα.

341. οὗ σὺ παῖς ἔφυς] Qu. οὗπερ οὖν ἔφυς aut οὗπερ ἐξέφυς.

345. Qu. ἐπεὶ δυοῖν γε θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς. Aut ἐπεὶ δυοῖν γε θάτερον, φρονεῖν κακῶς —. Aut ἑλοῦ δυοῖν γὰρ θάτερον, —. Aut ἐπεὶ δέχου γε —. Corruptela forsan orta est propter ἐπεὶ τό γ' ἕτερον in ἔπειτα τό γ' ἕτερον mutatum, et postea ἑλοῦ metri sustinendi causa transpositum. Cf. Aesch. Prom. 780. δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ εἰ πόνων τὰ λοιπά σοι | φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. 867. δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται, | κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος. Eur. Phoen. 958. τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν | τὸν ἕτερον. Herod. IV. 126. 1. τί φεύγεις αἰεί, ἐξόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιέειν. Arist. Nub. 1336. ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν. Dem.

de Cor. 139. καίτοι δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ etc. Dem. p. 1196, 9. ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ οὐδενὶ χρῇ —, ἢ εἰδὼς —. Plat. Phaed. p. 103 D. ἀλλὰ δυοῖν τὸ ἕτερον, ἢ φεύγειν — ἢ — ἀπολωλέναι. Isocr. 303a. ὡς δυοῖν θάτερον ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτοῖς, ἢ μένοντας —, ἢ φεύγοντας —. Menand. IV. 135. ὅ τι βούλει δ' ἑλοῦ. Arist. Vesp. 519. ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς. Aristophont. com. III. 362. ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας.

354. ἐπαρκούντως] Leg. ἀπαρκούντως. Cf. OC. 1769. ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ.

363. τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον mss. τοὐμὲ μὴ λιπεῖν — Canter. τοὐμὲ μὴ 'κλιπεῖν — Lobeck. τοὐμὲ μὴ 'λλιπεῖν — Doederlein. πατέρα μὴ λυπεῖν μόνον Kayser. τοὐμὲ μὴ λήγειν γόων conj. Schneidewin. τοὐμμένειν λύπῃ μόνον M. Schmidt. τούς με χρὴ λυπεῖν — Tournier. prob. Herw. Leg. τοὐμὲ μὴ 'λλεῖπον (aut λυποῦν) μόνον. Cf. Eur. Ion. 632. εἴη δ' ἐμοὶ τὰ μέτρια μὴ λυπουμένῳ.

366. παῖδα] Leg. παιδί. Sed cf. Eur. Fr. 193, 1. ὅστις δὲ πράσσει πολλά, μὴ πράσσειν παρόν, | μῶρος, παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα. V. Elmsl. ad Her. 7.

376. ταύτην] Qu. τούτων.

380. μή ποθ'] μήκεθ' Herw., cum praesertim mox v. 383. in eadem versus sede occurrat μήποθ'.

382. χθονὸς] πόλεως Nauck. prob. Herwerden ad Ion. 932.

391. προσώτατ' ἐκφύγω] προσωτάτω φύγω Lud. Dind. prob. G. Dind., quum hac tantum forma προσώτατω usi sint Attici et φύγω aptius hic sit quam ἐκφύγω. Cf. Aj. 731. δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω. Ipse olim corrigebam προσωτάτω 'κφύγω, sed praeferenda altera emendatio

409. τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;] τῷ τόδ' — Elmsl. ad Med. 326. πῶς — Herwerden.

411. συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν] Leg. ξυγγένεσθέ μοι ἀλλὰ νῦν, aut fortasse ξυγγενέσθ' ἔτ' ἄλλὰ νῦν. Cf. Ant. 552. τί δῆτ' ἔτ' ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; 779. Ph. 1041. Arist. Av. 1598. Elmsl. ad Med. 882.

430. εἰ — ἀπώσει] εἰ — ἀπώσῃ A. L. Qu. ἢν — ἀπώσῃ.

433. 434. Spurios habet Herwerden.

433. οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι —] Leg. οὐδ' ὅσιόν ἐστ' ἐχθρᾶς —. Exciderat, opinor, ἐστ' ante simile ἐχ —.

443. τάφοισι] Qu. φθιτοῖσι. δέξασθαι] Leg. δέξεσθαι.

451. Hunc versum inscito interpolatori qui λιπαρῆς et λιπαρὸς confunderet tribuit Paley. V. Journal of Phil. V. 90.

456. ποδί] Qu. ποτε.

459. οἶμαι μὲν οὖν εἶναί τι κἀκείνῳ μέλον probabiliter Herw., coll. OC. 659. τοῖσδ' ἔστω μέλον. δαίμων μὲν οὖν οἶμαί τίς ἐστιν ᾧ ἔμελεν F. W. Schmidt. Qu. — οἶμαί τιν' ᾧ δή 'στιν μέλον. Cf.

Arist. Pl. 114. *οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,* etc. *μέλον*] Imo *μέλειν*.

460. *πέμψαι τάδ' αὐτῇ*] *πέμψαντί γ' αὐτῇ* Herw.

475. *ἁ πρόμαντις*] *ἁ πρόφαντος* etiam Herwerden Stud. Crit. p. 16. Cf. Eur. Ion. 681. *ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς.*

479. *ὕπεστί μοι θράσος — κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων*] De constructione cf. Aesch. Cho. 410 sq. Suppl. 785. Qu. *ὕπεστί μοι θράσος — κλυούσᾳ (κλυούσαι) —.*

495. Cf. Aj. 971. *πρὸς* (*πρὸ* L. pr.) *ταῦτα. πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει μήποτε μήποθ' ἡμῖν —*] Haec plane vitiosa sunt. Corrigebam olim *πρὸς ταῦτ' ἔχει με θάρσος τόδε, μήποθ' ἡμῖν —.* Sed nunc demum corrigendum video *πρὸς ταῦτα πείθομαι —.*

497. *ἀψεγὲς*] Suspectum.

501. *εὖ κατασχήσει*] *εὖ καταστρέψει* Madvig. Ipse tentabam *εὖ καταλλάξει* (aut *καταστρέψει*).

514. *οἴκου* (*οἴκους* L. pr.) *πολύπονος* mss. *οἴκους πολυπάμονας* Schneid. Bergk. ex schol. *τοὺς πολυκτήμονας δόμους.*

518. *μή τοι θυραίαν οὖσαν*] Leg. *τὸ μὴ —.* Cf. ad Aesch. Prom. 236.

528. *ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν*] Herwerden *ἀλλ' ἡ Δίκη νιν εἷλεν* requirit, nisi nonnulla post v. 527. exciderint. Addit idem, "Recte haberet *ἀλλ' ἡ γὰρ Δίκη —*, coll. OC. 755." *ἀλλ' ἡ Δίκη νιν εἷλεν* F. W. Schmidt. *σὺν δ' ἡ Δίκη* — Hense. Qu. *ἥ τοι Δίκη νιν εἷλεν.*

532. *οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης*] Qu. *οὐκ ἴσην παθὼν ἐμοὶ λύπην.*

537 sq. *ἀλλ' αὐταδελφοῦ δῆτα Μενέλεω χάριν;* T. Halbertsma.

538. Secludit Nauck.

540. *θνήσκειν, πατρὸς*] *θανεῖν πάρος* Nauck. Cf. Tr. 724. Eur. Ion. 485. *ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος — εἶεν —.*

542. *Ἅιδης τιν' ἵμερον — ἔσχε*] Malim *Ἅιδην τις ἵμερος — ἔσχε.* Cf. OC. 1725. *ἵμερος ἔχει με — τὰν χθόνιον ἑστίαν ἰδεῖν.* Fort. *Ἅιδην τις ἵμερος τέκνων —.*

543. *δαίσασθαι*] *λῄσασθαι* F. W. Schmidt.

548. *ἡ θανοῦσά γ'*] Qu. *ἡ θανοῦσ' ἄν.*

557. *ἐξῆρχες*] Cf. Eur. Tro. 152. *ἐξῆρχον* (?) *θεούς. Ἐξάρχειν* (i. q. *ἐξηγεῖσθαι*) *ὅρκον* occurrit Iph. T. 728.

560. *λέξω*] *δείξω* Morstadt.

561. Lege *ὡς οὐ δίκῃ σφ'* (pro *γ'*) *ἔκτεινας.*

564. *ἔσχ' ἐν Αὐλίδι*] *ἔσχε τὸν στόλον* Herwerden, coll. Ag. 145. 195 sq. Glossema *ἐν Αὐλίδι* in textum irrepserat. Qu. *ἔπνει τὰ πολλὰ πνεύμαθ' ἕνεκ' ἐν Αὐλίδι.* Vel *τὰς ναῦς — ἔσχ' ἐν Αὐλίδι.*

565. *πατῶν* et *πέδον* pro *παίζων* et *ποδοῖν* Schmidt, qui hunc versum damnat, probante Herw.

567. *ἐξεκίνησεν*] *ἐξενίκησε* cod. Aug. *ἐξενίκησεν* (cursu vicit) Madvig. *ἐξενίκησεν* Naber. *Ἐκκινεῖν* legitur OR. 354. Tr. 1242. Cf. Xen. Lex. *ποδοῖν*] *λοχμῶν* Morstadt. *λοχμῆς* Herwerden ad

Ion. 629. Add. *λόχων* alii. *πέδου* (aut *στεγῶν*) F. W. Schmidt, qui *πατῶν* pro *παίζων* proponit. Qu. *φυγεῖν*. Sed latet, opinor, nomen aliquid nostrum form, lair significans. Fort. *τύπου* (formae). Etiam Madvig *ποδοῖν* suspectum habet.

569. *τυγχάνει βαλών*] Qu. *τυγχάνει 'κβαλών*, vel *τυγχάνει κενόν*.

584. *τιθῇς*] *τίθῃς* Pors. *τιθεῖς* Herwerden. Cf. ad 584. Phil. 30. *ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ* (*κυρεῖ* Herw.). Eur. Alc. 1130. *ὅρα γε μή τι φάσμα νέρτερον τόδ' ᾖ* (*τόδε* Herw.).

585. *εἰ γὰρ θέλεις*] *εἰ γὰρ σθένεις* Schmidt. *εἰ γὰρ θέμις* Mein., coll. OC. 1131. Ant. 1259.

591. *πῶς ταῦτ' ἐπαινέσωμεν;*] Qu. *πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; τοῦτ' ταῦτ'* V. D. in Class. Journ. VII. 247.

593. 594. Hos vv. ut Sophocle indignos excludi jubet F. W. Schmidt. Nescio an recte.

596. *ἵῃς*] *ἱεῖς* Naber, ut *τιθεῖς*, etc. Has formas tantum non ubique servare optimos codices monuit Naber. Cf. ad Tr. 324. *διήσει* (*διοίσει* mss.) *γλῶσσαν*.

601. *ὁ δ' ἄλλος*] *ὁ δ' ἁμὸς* Wex. Herw. Qu. *ὁ δὲ κάσις* (vel *πλάνος*).

618. *πράσσω*] *φράζω* F. W. Schmidt. Vulgatam tuetur Herw.

629. *οὐδ' ἐπίστασαι*] *οὐκ ἐπίστασαι* F. W. Schmidt, qui colon post *ἐκφέρῃ* ponit. Non male.

632. *ἐῶ σ', ἕκηλος θῦε* F. W. Schmidt.

641. *πολυγλώσσῳ*] Leg. *παλιγγλώσσῳ*. Cf. Aesch. Prom. 244. *παλινστομεῖς*. Sept. 7. *παλιρρόθοις*. et ad 798 infra.

645. *δισσῶν*] *δεινῶν* Schenkl.

646. *δὸς τελεσφόρα*] Malim *θὲς τελεσφόρα*. Alioquin *εἶναι* addi oporteret.

650. *ἀβλαβεῖ βίῳ*] Qu. *ἀβλαβῆ βίον*. Sed cf. Tr. 168.

651. *δόμους*] Fort. *θρόνους*. Sed cf. Aj. 1016. *κράτη θανόντος καὶ δόμους* (*θρόνους*?) *νέμοιμι σούς*. Aesch. Prom. 900. *ὅς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος | θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ*. Pind. P. IV. 152. *σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος*. Eur. Phoen. 483. *ἔχει | τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος*.

656. *δὸς πᾶσιν*] *ὧδ' ὅπασον* F. W. Schmidt. *δὸς πρᾶξιν ἡμῖν ὥσπερ* [quidni *ἥνπερ*?] *ἐξαιτούμεθα* Herw., ad *πρᾶξιν* coll. Aj. 790. 792. Tr. 152. 294. Ant. 1305. Qu. *δός, ὅπασον*.

670. Cf. Eur. Iph. T. 917. *Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλῄζεται πατήρ*.

671. *παρὰ φίλου γὰρ ὢν ἀνδρὸς*] Qu. *παρὰ φίλου γὰρ ὡς ἀνδρός* (i. e. ut enim ab amico viro etc.).

686. 687. Post 690. transposuerit T. Halbertsma, *δρόμου δ'* in *δρόμων* mutato.

686. *τέρματα*] *πλίγματα* T. Halbertsma.

688. *ἐν πολλοῖσι παῦρα*] *ἐν παυροῖσι πολλὰ* recte Bergk.

689. *καὶ κράτη*] *παγκρατῆ* T. Halbertsma.

691 sq. Hos vv. ejici vult T. Halbertsma.

691. *δρόμων* —] Schneidewin versum ut interpolatum damnat. Locutio solennis, inquit, est *πένταθλον* (sing.), et praeterea poetam omnes certaminis partes memorare oportebat, *πάλην, σίγυννον, ἅλμα, δίσκον καὶ δρόμον* (ut in schol. Plat. p. 384. Bekk.), aut *ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.*

692. Paleius jure in *ἅπερ* pro *ἃ δὴ* posito offendit.

694. *τοῦ* — *ποτε*] Haec interpolata putat Paleius.

697. *δύναι τ'* (erasis literis 2 aut 3) L. *δύναι' ἂν* Mein. *οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν*] Fort. *οὐδ' ἂν εἰς δύην φυγεῖν.* *ἰσχύων*] *ὁ σθένων* bene Heimsoeth.

698. *ἱππικῶν*] Malim *ἱππικός* (*ἀγών*).

717. *χνόας*] Qu. *πνοάς.*

719. *ἤφριζον, εἰσέβαλλον*] *ἤφριζον, ἧ σφ' ἔβαλλον* Herwerden ad Ion. 1369.

722. *κἀνοκωχεύει* Cobet.

723. *καὶ πρὶν μὲν* — *τελοῦντες* — *ἔπειτα* — Burges.

724. *Αἰνιᾶνος*] *Αἰνειᾶνος* recte L.

725. *βίᾳ φέρουσιν*] *βίᾳ 'κφέρουσιν* malit Herw. Cf. Eur. Hipp. 1224. *οἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γνάθοις* | *βίᾳ φέρουσιν* (*βίᾳ 'κφέρουσιν* et hic Herw.).

726. *τελοῦντες*] Fort. *τελοῦσιν* (dat.).

739. *τότ' ἄλλος*] Qu. *τόθ' οὗτος.*

741. *ἀσφαλεῖς*] Leg. *ἀσφαλὴς* aut potius *ἀσφαλῶς.* Cf. Ant. 162. *τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ* — *ὤρθωσαν πάλιν.* Fr. 325, 2. *ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστὶν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς.*

742. *ὠρθοῦθ'*] Qu. *ὤρθωθ'.*

747. *πέδῳ*] Scribe *πέδοι.* V. Dind. Lex. Aesch. h. v. Cf. Aesch. Ch. 48. *πεσόντος αἵματος πέδῳ* (*πέδοι* Dind.). Eum. 267. *αἷμα* — *πέδῳ* (*πέδοι*) *χύμενον.* 479. *ἰὸς πέδῳ* (*πέδοι*) *πεσών.* 623. *αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ* (*πέδοι*). Pr. 749. *πέδῳ* (*πέδοι*) *σκήψασα.* Sept. 429. Ag. 1357. Ch. 643. Eur. Or. 1440. *θεὶς ἴχνος πέδῳ* (*πέδοι*). 1433.

750. *ἀνωλόλυξε*] *ἀνωτότυξε* Herw., coll. Aesch. Ag. 1074. Eur. Hel. 376.

754. *προφαίνων*] Fort. *προτείνων.*

755. *εὐθὺς ἐν βραχεῖ* —] Leg. *ἐνθέντες βραχεῖ* —.

756. *τῇδε θἠμέρᾳ*] Cf. 1362. 1123. *τῇ τόθ' ἡμέρᾳ.*

758. *μέγιστον σῶμα*] Cf. Aesch. Eum. 44. *λήνει* (?) *μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον.* Leg. *'λάχιστον ψῆγμα.* Qu. *φλογιστὸν* (aut *πυρωτὸν*) —. (Cf. 58. *δέμας* | *φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.* Aesch. Ag. 442. *πυρωθὲν ἐξ 'Ιλίου φίλοισι πέμπει βραχὺ ψῆγμα.*) *Σῶμα* tamen confirmat v. 1118. *τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.* 1216. *εἴπερ γ' 'Ορέστου σῶμα βαστάζω τόδε.* et *μέγιστον*

Aj. v. 1077. *κῆν σῶμα γεννήσῃ μέγα.* *δειλαίας σποδοῦ*] *δειλαίαν σποδὸν* Madvig.

761. *ὡς μὲν ἐν λόγῳ*] Qu. *ὡς ἁπλῷ λόγῳ*, ut in Arist. Ach. 1152. etc.

775. *τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς*] *τῆσδε νηδύος γεγὼς* Wecklein. prob. F. W. Schmidt. Recte, opinor.

780. *ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας | ἐμὲ στεγάζειν ὕπνον*] Lege *ὥστ' οὔτε νυκτός μ' ὕπνος οὔτ' ἐν ἡμέρᾳ | ἐπεσκίαζεν ἡδύς.* Cf. Herod. I. 209. *ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὁρᾶν — τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτερύγας, καὶ τούτων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν.* Post *ὥστε* cum infinitivo requiritur *μήτε*, non *οὔτε.* *οὔτ' ἐξ ἡμέρας*] Qu. *οὔτ' οὖν ἡμέρας*, aut *οὔτ' ἐν ἡμέρᾳ.*

781. *ἐμὲ στεγάζειν*] *ἐμοὶ πελάζειν* Reisk. Qu. *ἐπισκοπεῖν ἔμ'.* Cf. Ag. 13. *ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην | εὐνήν.* Sed cf. ad 780. *ὁ προστατῶν*] Leg. *οὑπιστατῶν*, aut saltem *ὁ προσστατῶν.*

782. *διῆγε*] *διῆγχε* (angebat) Herw., quum *χρόνος* aliquem *διάγειν* dici non posse videatur.

785. *ξύνοικος ἦν μοι*] *ξύνοικος ἡμὶν* malit Naber. Qu. *ξύνοικός ἐστι.* Cf. ad Ant. 1000.

790. *ἆρ' ἔχει καλῶς;*] *ἆρ' ἔχω καλῶς;* (ironice) F. W. Schmidt. Cf. 816. *ἆρά μοι καλῶς ἔχει;*

796. *σε*] *σφε* (i. e. *τάδε*) Herw.

797. Leg. *πολλῶν ἂν ἥκες — εἰ τήνδ' ἔπαυσας.* Cf. Arist. Vesp. 824. 1438. et ad Vesp. 1405. *ἄξιος τυχεῖν*] *ἄξιος φίλοις* conj. Nauck.

798. *πολυγλώσσου*] *παλιγλώσσου* Bergk. Cf. ad 641.

799. *οὔκουν*] Scrib. *οὐκοῦν.*

800. *καταξίως*] *κατάξι' ἂν* Monk. Dind. Recte. Cf. OC. 911. *δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως* (*κατάξια*?) *οὔτε —.*

814. *πάλιν*] *λάτριν* F. W. Schmidt. Qu. *βίᾳ* (1192.), aut *λάτριν.*

815. *ἀνθρώποις ἐμοὶ*] Qu. *ἀνθρώπων ἐμοῦ.* *ἐν τοῖσιν*] *συνοῦσαν* F. W. Schmidt. *τοῖς πλεῖστον* Herw.

816. *ἆρά μοι καλῶς ἔχει*] Qu. *ἆρ' ἔχει καλῶς τάδε;* Cf. 790.

817. Qu. *ἀλλ' οὔ τι μὴ σφίσιν* (aut *σφιν ἔτι*) *γε τοῦ λοιποῦ χρόνου*) *ζήσω ξύνοικος*, etc.

818. *ξύνοικος ἔσομ'* (*ἔσσομ'* L. rec. m.) mss. *ξύνοικος εἴσειμ'* Herm. *ξύνοικος ἔσομαι τῇδέ γ', ἀλλὰ πρὸς πύλῃ* Erf. *στέρξω ξυνοικοῦσ'* Kayser. *ἔτ' οἶκον εἴσειμ'* Heimsoeth. *τὸν οἶκον εἴσειμ'* Prinz. *ἔσομαι ξύνοικος* Dawes. Dind. Nauck. Recte, opinor.

819. *αὐανῶ*] Scribendum *ἀὑανῶ.* Sic *ἀφαυανθήσομαι* (Arist. Eccl. 146.), *ἐπαφηυάνθην* (Ran. 1089.).

835. *κατ' ἐμοῦ τακομένας — ἐπεμβάσει*] Leg. *κατ' ἐμοὶ τακομένᾳ* (i. e. *κατατακομένᾳ ἐμοὶ*) —. Cf. 456. *Ὀρέστην — ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί* (*ποτε*?). Soph. Ant. 977. *κατὰ δὲ τακόμενοι —.*

838. *κρυφθέντα*] Qu. *κλεφθέντα* (deceptum), aut *δμηθέντα,* aut *πεισθέντα.*

841. *πάμψυχος ἀνάσσει*] Qu. *πάνσεμνος* (aut *πάντιμος*) —. Cf. Aesch. Ch. 356. *σεμνότιμος ἀνάκτωρ.* Aut *ἔμψυχος.* Cf. Ant. 1167. *ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν* (*τοῦτον*).

846. *ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει*] *ἀμφὶ τὸν ἐν κεύθει* Herw., coll. Ant. 818. Eur. Hec. 1. *Ἀμφιάρεω παῖς* apte sed violentius Gleditsch. Cf. 838. Cf. 290. *ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;*

878. *ἐναργῶς*] *ἐναργὴς* F. W. Schmidt. Weckl. *ὥσπερ εἰσορᾷς*] *ὡς παροῦσ' ὁρᾷς* F. W. Schmidt, coll. Tr. 896. *εἰ παροῦσα πλησία* | *ἔλευσσες.* Eur. Bacch. 500. *καὶ νῦν ἃ πάσχω πλησίον παρὼν ὁρῶ.* 621. *πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν — ἔλευσσον.* Or. 208. *ὅρα παροῦσα — πέλας.* 81. *παροῦσ' ὁρᾷς.* Soph. El. 3. *ἔξεστί σοι* | *παρόντι λεύσσειν.* Xen. Hell. VI. 5. 45. *αὐτὸς ἤδη παρὼν ὁρῶ* etc.

888. *ἀνηκέστῳ πυρί*] *ἀνηφαίστῳ πυρὶ* (ut in Orest. 621.) conj. Herw. ad Ion. 453.

900. *ἐσχάτης — πυρᾶς*] Lege *ἐσχάτῃ — πυρᾷ.*

901. *νεωρῆ* mss. *νεώρη* restituit Dind. Cf. ad OC. 734. *φόβον νεώρη* (sic recte L. *νεωρῆ* apographa).

903. *ὄμμα*] *φάσμα* F. W. Schmidt. I. 119.

904. Hunc versum interpolatum habet Paley.

908. *μή του*] Leg. *μὴ 'κ του.*

909. *πλήν γ' ἐμοῦ*] Malim *πλὴν ἐμοῦ,* ut in Aesch. Cho. 172.

914. *οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν*] *οὔτε δρῶσα λανθάνειν* Naber, coll. Herc. 858. 1206. Ion. 1250. Iph. T. 349. *ἐλάνθαν' ἂν* Mein. Qu. — *ἂν ἔλαθεν ἄν.*

917. *κῦρος*] Qu. *πᾶσιν.* (Cf. Tr. 872. *ὡς ἄρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν* | *ἦρξεν τὸ δῶρον.* Eur. Phoen. 1598. *πολλῶν ὑπῆρξεν Οἰδίπου δόμοις κακῶν* | *τόδ' ἦμαρ.* Hel. 425.) Aut *'ς αὖθις.*

922. *οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς*] *οὐκ οἶσθα δ' ὅτι φῂς* Herwerden, coll. Cho. 168. *ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.* Eur. Alc. 101.

929. *δυσχερής*] *δυσμενὴς* v. l. in schol. Cf. ad Eur. Alc. 616.

931. *τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ*] *τομαῖα* Herw. Temere. Cf. Arist. Ran. 555. *τὰ πολλά.* 558. *τὰ πολὺ τάριχος.* *πρὸς τάφον*] *πρὸς τάφῳ* Bl. prob. Herwerden.

939. *λύσεις βάρος*] *παύσεις βάρος* F. W. Schmidt, coll. Anaxand. III. 197. *παύσετε* [*λύσετε?*] *τὸ βάρος.*

941. *οὐκ οἶσθ'* (aut *ἔσθ'*) *ὅ γ' εἶπον* Madvig.

950. *λελείμμεθον*] *λελείμμεθα* Elmsl. ad Ach. 733. et sic ms. Mon.

952. *θάλλοντά γ'* mss. *θάλλοντ' ἔτ'* recte Reisk. Cf. Tr. 235. *ζῶντα καὶ θάλλοντα.*

969. *θανόντος*] Schmidt hoc tuetur, coll. Tr. 1161. *Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ* Eur. Orest. 674. *τὸν κάτω χθονὸς* | *θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει.* Ion. 1441. Qu. *κεύθοντος* (coll. OR. 968.), aut *ναίοντος* (El. 1166.).

980. *φόνου*] *φονεῖς* (*φονῆς*) T. Halbertsma.

999. *εὐτυχεῖ* recte L. pr.

1007. 1008. Interpolatos quidem sed ex alio nostri dramate sumptos esse hos versus censet Herwerden.

1009. *ἀλλ', ἀντιάζω δή σε, πρὶν πανωλέθρους* Herw.

1013. *σχὲς*] *σχοῦσ'* F. W. Schmidt. *ἀλλά*] Qu. *ὥστε*.

1021. *γνώμην*] *ῥώμην* F. W. Schmidt.

1022. *πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω*] Qu. *πάντα τἂν κατειργάσω*.

1030. *μακρὸς*] Leg. *μικρὸς*, aut *βραχύς*. *χὠ λοιπὸς χρόνος*] Hoc ineptum est. Lege *χὠ πρόπας χρόνος*, aut *δὴ 'σθ' ὁ πᾶς χρόνος*. Cf. 1255. *ὁ πᾶς — χρόνος*. Pind. Ol. VI. 56. *χρόνῳ σύμπαντι*. In vulgata inepta est particula *καὶ*, ut monuerunt Meinekius et Schmidt.

1035. *οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις*] Qu. — *εἰς ἀτιμίαν μ' ἄγειν* (aut *ἄγων*).

1036. *δέ σου*] *δέ που* Herw. Qu. *δ' ἴσως*.

1045. *ἐκπλαγεῖσά σε*] *ἐκπλαγεῖσ' ἃ φῂς* T. Halbertsma, coll. Ant. 403. *ἃ φῄς*.

1047—1049. Hoc ordine (1049. 1048. 1047.) transposuerit F. W. Schmidt.

1052—1054. Hos versus proscribunt Morstadt. Nauck. Herw. His versibus omissis optime "habet Chrysothemidis oratio 1050. 51. 55. 56. 57." (Herw.)

1052. *οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε*] Hoc soloecum est. Leg. *οὔτοι σοι μεθέψομαί ποτε*, aut saltem *οὐ μή σοι μετάσπωμαί ποτε*. Exciderat, opinor, *τοι* ante simile *σοι*.

1054. *καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά*] *κάρτα* — optime corrigit F. W. Schmidt.

1058. *φρονιμωτάτους*] *φρόνιμοί γ' ἄνους* Herw. ad Ion. 935.

1066. *βροτοῖσι*] Leg. *φθιτοῖσι*.

1069. *ἀχόρευτα φέρουσα νείκη* F. W. Schmidt.

1077. *πανόδυρτος*] Qu. *φιλόδυρτος*, ut in Aesch. Suppl. 68.

1083. Lege *οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν ἂν* (pro *γὰρ*) — *θέλοι* (*θέλοι* Orion). Facile excidere potuit *ἂν* post — *ῶν*.

1085. *πάγκλαυτον* recte L. etc. Cf. Tr. 652. et ad Ant. 831.

1086. *κοινὸν*] *κλεινὸν* Madvig. *καθοπλίσασα*] *κατοκνήσασα* (i. e. having refused, despised) Madvig.

1113. *φέροντες*] *φθαρέντος* Schmidt. Herw. *φέροντες — θανόντος*] *θανόντος — φέροντες* recte Nauck. et T. Halbertsma.

1114. *θανόντος*] *κεκρυμμέν'* Herw., coll. 1119. Tr. 556. *κομίζομεν*] Qu. *προσήκομεν, ἀφίγμεθα*, aut potius *τάδ'* (*δεῦρ'*) *ἥκομεν*.

1120. *κέκευθεν αὐτὸν*] Fort. *κεύθει γ' ἐκεῖνον*.

1144. *τὴν ἔτ' ἀσθενοῦντί σοι* F. W. Schmidt.

1145. *παρέσχον*] *παρεῖχον* F. W. Schmidt.

1150. Cf. ad Phil. 1079. Hesiod. Op. 199. ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους | Αἰδὼς καὶ Νέμεσις.

1156. τιμωρὸς αὐτός] Qu. τιμωρὸς αὐτοῖς.

1169. ξὺν σοὶ μετεῖχον] σοὶ ξυμμετεῖχον conj. Herw., coll. Ant. 536. ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

1173. Hunc versum ab Sophocle abjudicat Bergk.

1189. ἐχθίω] αἰσχίω Nauck.

1191. πόθεν] τίνος Fröhlich. πόσον Herwerden.

1193. προτρέπει]· προστρέπει Reisk. Herwerden. Fort. προσβάλλει, προύβαλεν, aut τῇδ' ἐνέζευξεν.

1200. ποτέ] Leg. ἐμέ.

1201. τοῖσι σοῖς L. corr. Recte.

1208. μὴ 'ξελε] μ' ἐξέλῃ Elmsl. ad OR. 1522. Qu. μὴ ἀφέλῃ (sub. με).

1210. εἰ στερήσομαι] ἐστερήσομαι Herw. τῆς σῆς οὖν στερήσομαι τέφρας; F. W. Schmidt.

1220. ὦ παῖ] ὦ τᾶν Nauck. prob. Schmidt. Anal. p. 91. "quoniam advenam appellat Electra. Aliter res est v. 1130., ubi de fratre cogitat."

1225. ὦ φθέγμ'] Vitiosum. Lege ὠδέλφ'.

1231. γεγηθὸς ἕρπει] Qu. ἐσθλαῖσιν ἕρπει. Cf. Eur. Alc. 1155. χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι.

1233. φαίνουσι] βαίνουσι Nauck.

1235. ἦλθετ'] Qu. ἥψασθ'.

1239. τὰν αἰὲν ἀδμήταν] Leg. τὰν ἀδμῆτ' ἀεί. Cf. v. ant. 1261. σοῦ γε (γε σοῦ mss.) πεφηνότος. ἀδμήταν] ἀδμάταν Dind. in Lex. p. 6.

1260. ἂν ἀξίαν] κατ' ἀξίαν (schol. δικαίως) Herwerden.

1261. σοῦ γ' ἀμπεφηνότος olim Dind. Herw. Qu. ἂν σοῦ πεφηνότος, aut σοῦ γε πεφηνότος. Cf. v. str. 1239.

1277. μεθέσθαι] μεγίσταν aut δρέπεσθαι Herw.

1280. τί μὴν οὔ;] Quidni? Usitatius est simplex τί μήν;

1292. χρόνου] ἔργον Reisk. (Quod haud dubie legebat schol., qui τῶν μελλόντων πραχθῆναι explicat.) πόνου Dind. Integrum versum spurium habet Herw.

1296. οὕτω] ὅρα Bl. F. W. Schmidt. ὅρα aut τῷ σῷ Herw. Sed cf. Arist. Ran. 905. οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον —.

1298. λελεγμένῃ] δεδεγμένῃ (non δεδειγμένῃ) L. Cf. ad 1304.

1299. στέναζ'] στύγναζ' Wakef. ad Trach. 869.

1306. ὑπηρετοίην] Cf. ad OC. 1191. Phil. 1302. Arist. Vesp. 348. Isocr. p. 238. Elmsl. ad Her. 1017.

1323. χωροῦντος] Leg. ψοφοῦντος. Fort. ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύων | τῶν ἔνδοθεν ψοφεῖ (χωρεῖ) τις. Cf. Tr. 532. κατ' οἶκον θροεῖ — ὡς ἐπ' ἐξόδῳ. Omnino postulatur pronomen indefinitum. Cf. 1238. μή τις ἔνδοθεν κλύῃ. Arist. Pl. 227. τουτοδὶ κρεάδιον | τῶν

ἔνδοθεν τις εἰσενεγκάτω λαβών. 964. *φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.*

1327. *τοῦ βίου κήδεσθ'*] Qu. *τὸν βίον τίθεσθ'*. Cf. Aesch. Ag. 229. *λιτὰς — παρ' οὐδὲν ἔθεντο.* Eur. Iph. T. 371.

1331. *σταθμοῖσι τοῖσδε*] Leg. *σταθμοῖς ἐν τοῖσδε.*

1333. *ὑμῶν*] Qu. *ὑμῖν* aut *ἤδη.*

1334. *τῶνδε προυθέμην*] Offendit nonnihil *προυθέμην*. Qu. *τῶνδέ που 'θέμην ἐγώ.* Cf. ad OC. 466.

1344. *ὡς δὲ νῦν ἔχει*] Qu. *ὡς τὰ νῦν ἔχει —.*

1347. *ξυνιεῖς* (sic) Naber. Cf. ad El. 596.

1348. Spurium habet T. Halbertsma.

1349. *ᾧ 'ς τὸ Φωκέων πέδον | ξυνεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ λάθρᾳ* (vel *φρενῶν*) T. Halbertsma (*ᾧ τὸ* — malit Herw.)

1352. *προσηῦρον*] *ποθ' ηὗρον* Herw.

1370. *σοφωτέροις*] *προφερτέροις* Wecklein. ad Eum. 851.

1378. *λιπαρεῖ προύστην χερί*] Lege *λιπαρεῖ 'πέστην χερί.*

1384. *ὅποι*] *ὅπως* conj. Wolff.

1392. *εἴσω στέγας*] Lege *εἴσω στέγης*. Cf. Tr. 492. *εἴσω στέγης χωρῶμεν.* 900. *παρῆλθε δωμάτων εἴσω.* OR. 1515. *ἴθι στέγης ἔσω.* 1241. *παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος.*

1394. *νεακόνητον αἷμα*] Cobetus jure observat, "Sunt qui aequis animis audiunt Sophoclem *αἷμα* dixisse pro *ξίφος*." Nullam tamen emendationem proponit. Qu. *νεακόνητον ἔγχος*, aut *νεακονῆ μάχαιραν ἴσχων χεροῖν.* *χειροῖν* (*χεροῖν* L. corr. al. m. ant.) *ἔχων* mss. Forma *χεροῖν* semper alibi nostro usurpatur.

1404. Schol. *τὸ μὲν φορτικὸν τῆς ὄψεως ἀπέστη* (*ἄπεστι*?).

1414. *μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει* (pro *φθίνει φθίνει*) Dind., coll. Phil. 1311. *ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν.* Qu. *μοῖρα καθαμέριαν φθίνειν ἔχει.* (OR. 376. *οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν.* OC. 1546. *ἵνα μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.* Eur. Or. 1656. *θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει.*) Aut *μοῖρα δυσαμερίᾳ φθίνειν.* Aut *μοῖρα δυσαμερίας ἔχει.* (Phil. 331. *ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν.* Fr. 532, 4. *βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν.*) *φθίνει φθίνειν*] *φθίνειν ἔχει* Dind. Cf. Ph. 331. *ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν.*

1415. *παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν*] *παῖσον, ὥς σφ' ἕλῃς* (vel *ὡς θάνῃ*) F. W. Schmidt. Qu. *παῖσον αὖ ξίφει διπλῆν.* Displicet *εἰ σθένεις.* *παῖσον*] *πλῆξον* conj. Mein. *εἰ σθένεις*] *εἰ θέλεις* aut potius *εἴ σφε δεῖ* Schmidt.

1416. *Αἰγίσθῳ θ'*] Qu. *Αἰγίσθῳ γ'*. Verba *εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ* non sana esse jure arbitratur Herwerden.

1419. *πολύρρυτον*] *παλίρρυτον* Both. Dind. Recte.

1423. *θυηλῆς*] Qu. *θυηλαῖς* (scriptum *θυηλῆς*).

1430. *που*] *ποῦ* Herm. Dind. Jebb. Non assentior.

1437. *παυρά σ' ὡς ἠπίως*] Leg. *παῦρ' ἔπη σ' ἠπίως.*

1451. *φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν*] Leg. *φίλους γὰρ πρὸς ξένους κατήνυσαν.* *προξένου*] *ἐς ξένου* Bl. *ἐς ξένης* malit Herw.

1452. *ἦ καὶ*] Qu. *ἦ γάρ.* Cf. Eur. Or. 739. *ἦ γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;*

1454. *μαθεῖν*] *μ' ἀθρεῖν* Kayser.

1457. *τυγχάνοι*] *τυγχάνει* malint nonnulli. Temere. Post optativum *χαίροις ἂν* recte infertur alius optativus. Vide quae apposui ad Aesch. Ag. 1394. *χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἀπειθοίης δ' ἴσως.*

1460. *ἐξήρετο*] An *ἐπήρετο*?

1464. *τελεῖται*] Pro futuro habet F. W. Schmidt, coll. Tr. 1171. Idem *τελοῖτ' ἂν* conjicit.

1467. *οὐ λέγω*] Qu. *οὐκ ἐρῶ.*

1475. *τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;*] *τὴν φιλήτορ' ἀγνοεῖς;* tentat Herw. *τίν' ἀγνοεῖς;*] *μῶν ἀγνοεῖς;* Nauck. *τήνδ' ἀγνοεῖς;* F. W. Schmidt. Qu. *τόνδ' ἀγνοεῖς;* aut *τὸν ξύνευνον ἀγνοεῖς;*

1477. *πέπτωχ' ὁ τλήμων*] Leg. *πέπτωκα τλήμων.* Cf. OC. 1309. *ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων;* 248. *ἐν ὑμῖν — κείμεθα τλάμονες.* Phil. 923. *ἀπόλωλα τλήμων.* OR. 1175. *τεκοῦσα τλήμων;* Ant. 351.

1478. *ζῶντας* etiam Mitch. Linw. Jahn. Dind.

1485. *τί γὰρ βροτῶν ἂν — τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;*] Leg. *τί γὰρ βροτείων — ἂν χρόνου κέρδος φέροι;* Cf. Aesch. Ag. 1299. *οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνον πλέῳ.* 1327. *ἰὼ βρότεια πράγματ',* etc. *μεμιγμένων*] Qu. *κεκραμένων* (gl. *μεμιγμένων*), aut *σὺν κακοῖς ἐζευγμένων* (cf. ad Aj. 123. *ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ*).

1506. *πράσσειν γε*] *πράσσειν τι* Cobet. Recte.

TRACHINIAE.

1. *ἀνθρώπων*] *ἀνθρώπῳ* Margoliouth. *φανεὶς*] *σοφῶν* Fröhlich.

3. *οὔτ' εἴ τῳ κακός*] Qu. *οὔτ' οὖν εἰ κακός,* aut *οὔτ' εἰ 'στὶν κακός.*

7. *ναίουσ' ἐν Πλευρῶνι* L. *ναίοντος ἐν Πλευρῶνι* Farnstedt. *ναίουσα πρὸς Πλευρῶνι* Margoliouth.

17. *πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε*] Qu. *πρὶν τῆσδε τῆς κοίτης* (aut *πρὶν ταῖσδε κοίταισιν*) *πελασθῆναί ποτε.* Cf. Phil. 677. *τὸν πελάταν λέκτρων — Διός.* *Ἐμπελάζειν* dativum regit 748.

20 sq. *μάχης — πόνων*] *πόνων — μάχης* transposuerit Herw. "Deianirae *πόνοι* describuntur in praecedentibus."

26. Damnant Hart. Herw.

28. *ξυστᾶσ'*] *ζυγεῖσ'* Nauck. *σπεύσασ'* Margoliouth.

29. *νὺξ γὰρ —*] Translate, 'for (one) night brings in a trouble, and (another) night having received in turn

(another) gets rid of (the former one)', i. e. and another night only gets rid of the trouble to bring in a new one in turn. Verbum aliquid 'renovat' aut 'continuat' significans requiri videtur. Cf. Fr. 400. *πόνῳ πόνον | ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν.* Eur. Andr. 803. *ὡς κακὸν κακῶν* (*κακῷ* al.) *διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.* Thielemann sic explicat, "Sollicitudo, quam una nox adducit, usque ad alteram tenet, et haec demum eam depellit, i. e. noctem ac diem durat. Simili modo Cic. Off. III. 21. 84. 'metus diurni nocturnique.' — Aerumna ab una nocte tenet usque ad alteram; tum vero non desinit, sed haec altera nox eam renovat et redintegrat, consequenti nocti iterum quasi traditura."

40. *ὅπου*] *ὅποι* Br. Cf. Eur. Iph. T. 1285. *ποῦ* (*ποῖ* Elmsl.) *κυρεῖ βεβώς;* Rhes. 689. *οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;*

43. Qu. *σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.* Cf. ad OR. 737.

51. *τὴν Ἡράκλειον*] Leg. *τὴν Ἡρακλείαν* —. Cf. 576. *φρενὸς — τῆς Ἡρακλείας.*

53. *τὸ σόν* L. tuetur Porson. ad Med. 461. *τόσον* correctum ex schol. Cf. Aj. 185. 277. Anglice thus much.

56. *εἰ πατρὸς | νέμοι τιν' ὥραν, οὐ κακῶς πράσσειν δοκεῖν* Madvig. *εἰ πατρὸς | νέμειν νιν ὥραν — δοκεῖς* Nauck. Qu. *εἰ πατρός γ' ἔχει* —. Cf. OC. 386. Aut *ὥραν τιν' ἴσχει* —. Aut *εἰ πατρὸς | ἔχει μέριμναν τοῦ* —. Cf. Eur. Andr. 988. *νυμφευμάτων — μέριμναν ἕξει.* Aut *εἰ πατρὸς | νέμειν τιν' ὥραν — δοκεῖ.* Cf. 1238. *ἁνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, οὐ νεμεῖ πατρὶ | φθίνοντι μοῖραν.* OC. 386. *ὡς ἐμοῦ θεοὺς | ὥραν τιν' ἕξειν.* Plat. com. II. 616. *περὶ τῶν δὲ πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις.* Verba *τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν* interpolatori deberi putat Dind. a. 1869. *ὅνπερ εἰκὸς, Ὕλλον, εἰ πατρὸς | νέμει τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πρασσεῖν, μολεῖν* V. D. in Class. Journ. VII. 245. Non male. Cf. Eur. Fr. 183, 2. *νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος.*

58. *ἀρτίπους θρώσκει*] Leg. *ἄρτι προσθρώσκει.* Et sic Fröhlich. *δόμους*] *δόμοις* Wakef.

62. *λόγοι καλῶς πίπτουσιν*] Sensus requirit, ni fallor, *λόγοι καλοὶ πίπτουσιν.*

64. *εἰ διδακτά μοι*] Qu. *εἰ διδακτά, με.*

69. *ἐν μήκει χρόνου*] *Ὀμφάλῃ τινὶ* Fröhlich.

74. *Εὐβοΐδα*] *Εὐβῴδα* Elmsl. ad Ach. 883.

79. *τελεῖν*] *λύειν* Mein. *περᾶν* Nauck. *τεμεῖν* (?) Schmidt, coll. Pind. Ol. XIII. 57. *μαχᾶν τέμνειν τέλος.*

80. *ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον*] *ἄρας* manifesto vitiosum est. Qu. *ἢ τοῦτον ἀνύσας ἆθλον.* Aut *ἢ τόνδε τελέσας* —. Aut *ἢ τοῦτον ἆθλον ἀράμενος εἶθ' ὕστερον.* Aut *ἢ τόνδ' ὑποστὰς* —. (Eur. Suppl. 345. *τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.*) *εἰς τὸν ὕστερον*] *εὖ τὸν ὕστατον* Madvig. *ὕστατον πόνων* Herw. Leg. *εἶτ' ἐς ὕστερον,* aut *ὡς τὸν ὕστατον.*

81. *βίοτον — ἔχειν*] Malim — *ἄγειν*.

86. Collocatio pronominis *ἐγὼ* in secunda clausula suspicionem movet. Quid si corrigamus *ἀλλ' εἶμι μαστὴρ, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων | βάξιν* —? *Μαστὴρ* ante simile *μῆτερ* excidisse suspicor.

87. *πάλαι παρῇ*] *πάλαι γ' ἀπῇ* Herw.

88—91. Hos versus Fröhlich hoc ordine transposuerit, 90. 91. 88. 89.

88. *οὐκ ἐᾷ*] *οὐκ εἴα* etiam Fröhlich. Cf. Xen. Cyr. VIII. 7. 7. *καὶ τὸν μὲν παρελθόντα χρόνον — φόβος μοι συμπαρομαρτῶν — οὐκ εἴα τελέως με φρονεῖν οὐδ' εὐφραίνεσθαι ἐκπεπταμένως· νῦν δ', ἣν τελευτήσω*, etc.

90. *τὸ μὴ οὐ* —] Ut post negationem. Cf. ad 742. OR. 283. 1065. 1091. 1232. 1388. Aj. 540. 727. OC. 359 sq. 566. Ant. 544. Aesch. Prom. 918. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν*. 1056. *τί γὰρ ἐλλείπει μὴ* (l. *μὴ οὐ*) *παραπαίειν* —; 628. 786. Ag. 1170. *ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν | τὸ μὴ* (l. *τὸ μὴ οὐ*) *πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν*. Eum. 914. *οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ | τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν*. Eur. Med. 1238. *τί μέλλομεν | τὰ δεινὰ — μὴ* (*μὴ οὐ* Elmsl.) *πράσσειν κακά;* Hipp. 658. *οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ* (*οὐ* om. al.) *τάδ' ἐξειπεῖν πατρί*. Tro. 792. *τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδίᾳ | χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;* Iph. A. 41. *οὐδενὸς ἐνδεῖς | μὴ οὐ μαίνεσθαι*. Phoen. 1175 sq. Eur. Fr. 1048, 1. *ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος | τὸ μὴ οὐ σέ, μῆτερ, προσφιλῆ νέμειν ἀεί*. Fr. 1053. *οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται | ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι*. Arist. Ach. 320. *τί φειδόμεσθα τῶν λίθων — μὴ οὐ καταξαίνειν* —; Av. 36. *οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν | τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι* etc. Ran. 69. *κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ | ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον*. 695. Lys. 1199. *καὶ μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι*. 1191. Simonid. Fr. 5, 10. *ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι ὃν* etc. Herod. I. 209. II. 160. 181. III. 51. VIII. 100. Plat. Resp. I. p. 203. *οὐκ ἀπεσχόμην τοῦ* (l. *τὸ*) *μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν*. Men. 89 D. *οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐ καλῶς λέγεσθαι*. Andoc. III. 26. *οὐδέ λόγος ὑπολείπεται μὴ οὐκ ἀδικεῖν 'Αργείους*. Xen. Cyneg. V. 31. *ἔστιν οὖν ἀδύνατον μὴ οὐκ εἶναι — ἰσχυρὸν* etc. Plena constructio est Ant. 96. *πείσομαι γὰρ οὐ | τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν*. Eum. 299. *οὔτοι σ' 'Απόλλων — ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον | ἔρρειν*. Elmsleius (ad Prom. 914.) fallitur quum post sententiam negativam *τὸ μὴ* et *τὸ μὴ οὐ* pariter bene usurpari docet. Ubi negatio praecedit, recte se habet *τὸ μή*, non aliter.

94. *ἐναριζομένα*] *ἐπαμειβομένα* (i. e. *ἐν μέρει*, invicem) Herwerden. *μεταμειβομένα* Fecht. Leg. *ἀφανιζομένα*. Cf. Arist. Pac. 614. *ἥδε δ'* (*ἡ Εἰρήνη*) *ἠφανίζετο*.

100. ἢ ποντίας αὐλῶνος Margoliouth. αὐλῶνας] Qu. κλύδωνας. Cf. OC. 1686. πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι.

108. Fröhlich legit φέρουσ' ὀδύνας τ' ἐνθυμίους εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεται, κακὰν δύστανος ἐλπίζουσ' ἀνάγκαν.

117. τρέφει τὸ δ' αὔξει βιότου] τρέφει τε καὔξει — Fröhlich. Ipse malim τρέφει τ' ἀέξει τε βίον.

118. Virgulam post πολύπονον vulgo positam jure sustulit Fröhlich.

120. ἀμπλάκητον L. ἀναμπλάκητον Camer. Dind. Cf. ad Agam. 345. θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος (θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος?) εἰ μόλοι στρατός, etc. Metrum ἀπλακὼν requirit Eur. Iph. A. 124. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακὼν —; Alc. 241. ἀπλακήματα. Aesch. Eum. 937. V. Elmsl. ad Med. 115. Monk. ad Alc. 247. et Hipp. 145. Cf. ad OR. 472.

122. Qu. ὧν ἐπιμεμφομένα σοι δεινὰ (pro σ' ἀδεῖα) μὲν etc. Aut — αἰδοῖα μὲν etc. Cf. Aesch. Suppl. 194. αἰδοῖα — ἔπη.

124. φαμὶ γὰρ οὔ σ' ἀποτρύειν F. W. Schmidt. φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν — χρῆναι· κάκ' ἄλληκτα γὰρ — idem. prob. Herw., coll. 985. κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις. Qu. φαμὶ γὰρ οὐκ ἀπελαύνειν (ἀπολύειν) σ' —, aut οὐ παραλύειν σ' —.

131. στροφάδες] Qu. στροφάδος.

133. οὔτε μῆνες οὔτ' ἐνιαυτὸς Fröhlich.

134. ἀλλ' ἄφαρ βεβακότων ἐπέρχεται — Fröhlich.

143. νῦν δ'] νῦν τ' unum apogr. Fröhlich. Recte. Cf. ad 334. Eur. Fr. 409. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα, | κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου. Eur. Hel. 156. ὅτου δ' ἕκατι μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν, | ἐγώ τε σιγῶ.

144. ἐν τοιοῖσδε] ἐν ἰδίοισι Fröhlich.

145. χώροισιν αὑτοῦ Fröhlich. χώροις ἵν' αὐαίνοντος οὐ θάλπος θεοῦ Wolff. ad Aj. 558. χώροις ἵν' αὔτ' οὐ κρυμὸς Herw. χώροισιν ἔνθ' οὐ καῦμά νιν — G. H. Müller. χώροισι ναῖον ἵνα νιν οὐ — Naber. Lege χώροις ἵν' αὔτ' οὐ ψῦχος (frigus) etc. Cf. Aesch. Suppl. 356. ἡλιβάτοισιν (ἡλιβάτοις, ἵν' Valck.). Manifesto requiritur hic ψύχους mentio. (Aesch. Ag. 969. θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν· | ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς | οἶνον, τόθ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει. Xenoph. Cyr. VIII. 6. 21. τὰ μὲν διὰ θάλπος, τὰ δὲ διὰ ψῦχος — δυσοίκητα. Χειμὼν et θάλπος sibi opponuntur Aesch. Ag. 563. Aut ἵν' αὔτ' οὐ νιφετὸς, etc. (Herod. VIII. 98. τοὺς οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, οὐ νὺξ ἐέργει etc.) Aut ἵν' αὔτ' οὐ ῥῖγος —. (Xen. Mem. II. 1. 1. ῥίγους καὶ θάλπους.) Cf. Fr. 824. χῶρος γὰρ οὗτος (οὗν τις aut ἐντός?) ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν | ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει. θεοῦ] θέρους Fröhlich. Fortasse recte.

146. οὐδὲν] μένος Heimsoeth. prob. F. W. Schmidt.

147. *ἐν ἡδοναῖς θ' ἄμοχθον ἐξάγει βίον* F. W. Schmidt. *ἐξαίρει*] Suspectum. Qu. *ἐκτείνει*, aut *ἐκτρίβει*, aut *ἐξαντλεῖ*.

148. *ἕως τις*] Qu. *ἕως ἄν*. Requiritur enim particula *ἄν*. Cf. ad Aj. 555.

149. *λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος*] Verba suspecta. Qu. *λάβῃ τ' αὐτή τι* —.

150. *πρὸς ἀνδρὸς*] *πρὸ τἀνδρὸς* Margoliouth.

159. *πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν*] *πόλλ' εἰς ἀγῶνας ἐξιὼν* Margoliouth, coll. Phil. 1458. Tr. 1192. 789. Fortasse recte.

160. *ὥς τι δράσων*] *ὡς τεθνήξων* Fröhlich.

161. *λέχους*] *λάχους* Naber, coll. ad Ant. 1303. Musgravio *λέχους κτῆσις* valet jointure. Pro *ὅτι* lege *ὅ τι*.

162. *κτῆσιν*] Qu. *κλῆρον*, *μοῖραν*, vel *χρήματ'*.

165. *ἀπείη*] Qu. *ἀπέλθῃ*, aut *ἀπὼν ᾖ*.

167. *τοῦ χρόνου*] *σὺν θεοῖς* Margoliouth; cui *τοῦ χρόνου* post *τῷδε τῷ χρόνῳ* non tolerandum videtur.

168. *ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ*] Qu. *ζῆν ἀλύπητον βίον*. Sed cf. El. 650. *ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ*.

170—172. Versus fortasse spurii.

173. *συμβαίνει*] Qu. *συμβάλλει*. Cf. Aesch. Cho. 1007. *φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται*. Eur. Med. 284. *ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος* (*τοῦτ' ἐς δεῖμά μοι*?).

174. *ὡς τελεσθῆναι χρεών*] Qu. *ὥστε κρανθῆναι* (gl. *τελεσθῆναι*) *χρεών*.

179. *χαρὰν* tuetur Fröhlich.

188. *ἐν βουθερεῖ λειμῶνι*] *εἰληθερεῖ 'ν λειμῶνι*, conj. Herwerden.

190. *ὅπως τοι* —] Leg. *ὅπως σοι* —, aut *ὅπως πρώτιστος* —. Cf. 180. *πρῶτος ἀγγέλων* | *ὄκνου σε λύσω*. Aeschin. II. 171. *ἀπαγγείλας τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν*.

193. *πολλῇ*] *σπουδῆς* F. W. Schmidt.

195. *παραστὰς*] *περιστὰς* Margoliouth. Cf. ad Aesch. Cho. 983.

196. *τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων*] *τὸ γὰρ ποθεινὸν πᾶς τις* — E. Thomas. *τὰ γὰρ φίλων ἕκαστος ἐκμαθεῖν ποθῶν* F. W. Schmidt. Vix sincera est vulgata.

203. *ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ*] Qu. *ὡς ἄελπτον ὄμμα δή*.

204. *τῆσδε νῦν* —] Qu. *τῆσδ', ὃ νῦν* —.

206. *ἐπ' αἰσίοις συναλλαγαῖς* (i. q. *συμφοραῖς*) Margoliouth, coll. OC. 410.

207. *ἃ* (pro *ὁ*) *μελλόνυμφος* Fröhlich.

211. *ἀνάγετ'· ὦ παρθένοι* — (sic) Fröhlich.

214. Scrib. *ἐλαφαβόλον* (sic). Cf. 214.

216. *ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι*] *ἄειρέ μ'· οὐκ ἀπώσομαι* Margoliouth. Defendi non potest apocope in *ἀείρομ'*. Cf. ad Phil. 1071. El. 818. Metrum incertum est.

217. *ἰδού μ' ἀναταράσσει*] *ἰδού μ' ἄνω ταράσσει* Margoliouth, coll. Fr. 607. *θεῶν ἄνω ψυχὰς ταράσσει.* De metro non liquet.

220. *ὑποστρέφων*] *προσφέρων* Margoliouth. Qu. *ὑποτρέφων* aut *ὑποφλέγων.* Cf. Aj. 1113. *τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.* Xen. Cyr. II. 1. 17. *ἣν* (*τόλμαν*) *οὐδὲν ὑμῖν ἧσσον προσήκει ἡμῶν ὑποτρέφεσθαι.* Lucian. Cal. 24. *ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν.*

222. *ὦ φίλα γύναι*] *ὦ φίλα γυναικῶν* metri gratia Dind., coll. Eur. Hipp. 849. *ὦ φίλα γυναικῶν.* 429?

226. *φρουρὰν παρῆλθε*] *φθορὰ προσῆλθε* Margoliouth. Cf. ad OR. 1387.

229. Qu. *ἀλλ' εὖ τ' ἀφίγμεθ', εὖ τε* —. Cf. ad El. 1102. *προσφωνοίμεσθα* F. W. Schmidt.

235. *καὶ ζῶντα*] *τὸ σῶμα* Fröhlich. Fortasse recte.

236. Margoliouth sic interpungit, *ποῦ; γῆς πατρῴας εἴτε βαρβάρου, λέγε.* Malim *ποῦ* — *βαρβάρου; λέγε.*

237. *Εὐβοὶς*] *Εὐβωΐς* Elmsl. ad Her. 84. Forma *Εὐβοϊκὸς* (ex *Εὐβοεὺς*, ait Elmsleius) occurrit Eur. Hel. 773.

239. *φαίνων*] Qu. *κραίνων.*

250. *τοῦ λόγου*] Qu. *τῷ λόγῳ.* Et sic Margoliouth. *φθόνον*] Schol. *μέμψιν.* Qu. *ψόγον,* sed cf. El. 641.

251. *ὅτου*] *ὅταν* Margoliouth.

256. *ἀγχιστῆρα*] *ἀρχετῆρα* (?) Margoliouth. Ipse malim *ἀρτιστῆρα.*

259. *ἔρχεται πόλιν*] Cf. Eur. Suppl. 1194. *ἢν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν.* 1208. *ἤν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν.*

264. *πολλὰ δ' ἀτήρ' ὕβρισεν* | *χεροῖν, λέγων μὲν* — Fröhlich.

265. *λέγων χεροῖν μὲν ὡς* —] Transpone sic, *λέγων μὲν ὡς χεροῖν* —. Antidosis incipit v. 268. *δείπνοις δ'* —. Ita etiam Fröhlich. Pro *χεροῖν* qu. *ἔργοις.*

267. *αὐτοῦ* (*αὑτοῦ*?) *τε, δοῦλός τ' ἀνδρὸς ὡς* — Fröhlich. *φανεὶς δὲ δοῦλος*] Qu. *ὡσεὶ δὲ δοῦλος.*

280. *οὐ στέργουσιν οὐδὲν*(?) *δαίμονες* Herw. *οὐ στέργουσιν οὐδαμῶς θεοί* (gl. *δαίμονες*?) feliciter F. W. Schmidt.

286. *ἐγὼ δὲ* —] Lege *ἐγώ τε* —. Et sic Fröhlich. Cf. ad 334. El. 1099. Ant. 1096.

292. *τὰ μὲν παρόντα* Fröhlich.

295. *πολλή γ' ἀνάγκη* Fröhlich.

300. *χώρας*] Qu. *πτωχάς.*

304. *χωρήσαντά ποι*] Qu. *μηνίσαντά τι* aut *μηνίσαντ' ἐγώ.*

306. Ut spurium damnat Herwerden. "Post pulcra quae antecedunt verba Deianirae misere languet hic versus."

307 sq. Hos versus, deletis vv. 308. 309., ita constituerit Braun. prob. Herw., 307. 311. 310. 312. 313.

307. Post *εἶ* virgula fortasse ponenda est. V. Elmsl. ad Her. 567.

308. *τεκνοῦσσα*] *ζυγεῖσα* Herwerden. Qu. *ἄνανδρος ἢ τεκοῦσ'; ἐπεὶ τὴν μὲν φύσιν* etc. Cf. e. g. 312.

309. *πάντων ἄπειρος τῶνδε*] *κακῶν ἄπειρος* — Fröhlich. *γάμων* (aut *καμάτων*, coll. schol.) *ἄπειρος, τῶν δὲ γενναίων γέ τις* Schmidt, coll. OC. 751. *οὐ γάμων ἔμπειρος*. Eur. Med. 672. *λέχους ἄπειρος ὤν*. *πόνων ἄπειρος* Margoliouth. Qu. *πόνων ἄπειρος εἶ σύ*.

312. *τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα*] Cf. Aj. 502. *Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ*. OC. 739. *πενθεῖν — πλεῖστον πόλεως*.

313. *οἶδεν*] *δοκεῖ* Ast. prob. Herw. Recte, opinor.

314. *τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις*] *τί δή με καὶ κρίνεις* T. Halbertsma. Qu. *τί δ' ἀνά με καὶ κρίνεις*.

316. Qu. *μὴ* (*ἦ*, *μῶν*) *τῶν τυράννων ἦν τις Εὐρύπου σπορά;*

321. *καὶ ξύμφορόν σοί μ' εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ* Madvig. *καὶ ξυμφέρει σοὔμ'* (*σοι ἐμὲ*) *εἰδέναι* — Margoliouth. Qu. *καὶ ξυμφορά 'στι* (aut *κἀξύμφορ' ἐστὶ*) *μὴ εἰδέναι σέ μ'* (aut *με σ'*) *ἥτις εἶ*.

323 sq. *οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν ἐξ ἴσου χρόνῳ* | (*στόματος*) *διήσει γλῶσσαν* Herw.

323. *διήσει γλῶσσαν*] Cf. El. 596. *ἢ πᾶσαν ἵης* (*ἱεῖς*) *γλῶσσαν*. et Lex. Soph. Dind. p. 101 sq. *διοίξει γλῶσσαν* Madvig. Adv. I. 24. Leg. *διοίσει*. Cf. Arist. Eq. 757. *λῆμα θούριον φορεῖν*. Pl. 1059. *ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ*. Eupol. II. 491. *ἵνα* | *πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον φορῇ*. Telecl. II. 369. *οὖθαρ φορῶ*. Plat. com. II. 632. *φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν*. II. 679. *καλάμινα σκέλη φέρων*. Ephipp. com. III. 339. *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς*. Alex. III. 423. *τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ*. Com. anon. IV. 603. *ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖν*. Com. anon. IV. 608. *γλῶτταν — φορεῖν* | *καλῶν λόγων ἀείνων*. Com. anon. IV. 657. *ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῇς*. Anaxil. III. 343. *ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε*. Cratin. II. 102. *κρανία δισσὰ φορεῖν*. Philem. 145, 2. *σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους* (*πόδας*). Aesch. Sept. 622. *γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει*. Suppl. 994. *πᾶς δ' ἐν* (l. *ἐπὶ*) *μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει* | *κακὴν* etc. Cho. 563. *φωνὴν οἴσομεν* (ita mss. *ἥσομεν* Turn. Herm. etc.) *Παρνησσίδα*. 574. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν*. Aesch. Fr. 258, 1. *οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν*. Fr. 669. *σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φέρῃ στόμα*. Soph. Fr. 844, 2. *σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φέρῃ* (*φορῇ στόμα* Cobet.). Eur. Hipp. 117. *ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων*. Phoen. 1531. *ἀλαὸν ὄμμα φέρων*. Cycl. 126. *γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν*. Hel. 619. *εἰδὼς οὐδὲν ὡς ὑπόπτερον* | *δέμας φοροίης*. Agath. 14, 2. *ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ*. Criti. 1, 19. *φύσιν θείαν φορῶν*. Moschion. 9, 4. *ἔστειχεν εἰς γῆν* (*ἐκ γῆς*?) *ὄμμα συμπαθὲς* (*συννεφὲς*?) *φέρων*. Trag. adesp. 182. *μί' εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν*. 519. *οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν*. Theogn. 978. *ὄφρ' ἔτ' — κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω* (l. *φορέω*). Theocr. XXII. 113. *ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα* | *ἁπτόμενος*

φορέεσκε πόνου. [Demosth.] 7, 45. *εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις — φορεῖτε.* et ad Ant. 705. Incert. apud Suid. *τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς* (leg. *τοῖσιν*) *αἰδοίοις ἔχειν.* Herod. II. 76. *πρόσωπον φορέει ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον* (ibis). III. 12. *ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλάς.* IV. 106. *ἐσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην.* Soph. Fr. 140. *γένειον διηλιφὲς φορεῖν.* Archestr. Athen. I. 29 B. *πολιὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα | οἶνον.* Ennius ap. Gell. N. A. VII. 17. 'pectus purum et firmum gestitat'. Hor. Carm. I. 8. 10. 'gestat — brachia'. Cicer. Off. III. 29. 'mentem injuratam gero'. Sed, quum *διαφέρειν γλῶσσαν* et similia inauditae sint locutiones, in correctione *διήσει* acquiescendum videtur. Cf. OC. 963. *ὅστις φόνους μοι — τοῦ σοῦ διῆκας στόματος.* 131. *ἀφώνως ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφάμου στόμα φροντίδος ἱέντες.* El. 596. *ἢ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς — κακοστομοῦμεν.*

331. *τοῖς οὖσι μηδὲν — λύπης λάβοι* Fröhlich. *τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ διπλῆν λάβοι* F. W. Schmidt (coll. Eur. Andr. 396. *ἄχθος δ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν.* Iph. A. 1235.). *τοῖς οὖσιν ἄλλην πρός γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι* M. Schmidt. Qu. *τοῖς οὖσιν ἡμῖν — λύπην λάβῃ.*

333. *σύ θ' — ἐγὼ δὲ*] *σύ θ' — ἐγώ τε* recte Fröhlich. Cf. ad 286.

334. *ἐξαρκῇ*] Qu. *εὐτρεπῆ.*

338. *τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ*] Qu. *τούτων γάρ εἰμι πάντ'* (aut *πᾶς*) *ἐπιστήμων ἐγώ.* Aut potius — *πᾶς ἐπιστήμης πλέως.*

339. *τί δ' ἔστ', ἐφ' οὗ μοι —;* Madvig. Lege *τί δ' ἔστι; τοῦ με —;* Cf. ad El. 1176. OR. 1144. et ad El. 316.

343. *ἢ 'μοὶ* jam Fröhlich.

344. *οὐδὲν εἴργεται*] *οὐδὲν εἴργομαι* Hense. *πρὸς τάσδε γ' οὐδὲν δεῖ στέγειν, —;* Aut *οὐδὲν εἶργον ἦν.* Cf. 1257. *ἀλλ' οὐδὲν εἴργει* etc. Proponere non debebam *εἰργάθει,* aoristus enim est *εἰργαθεῖν* verbi *ἀνυποτάκτου,* cujus nullum praesens est.

345. *σὺ δὲ λόγους σήμαινε σοὺς* F. W. Schmidt, coll. Eur. Hec. 546. *τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον.* Qu. *καὶ δὴ βεβᾶσ'· ὅσον νοεῖς* (349) *σήμαινέ μοι.* Aut — *ὅσ' ἐννοεῖς σήμαινέ μοι.* Aut *καὶ δὴ βεβᾶσιν· ἃ σὺ λέγεις σήμαινέ μοι.*

347. *δίκης ἐς ὀρθὸν*] Leg. *δικαίως ὀρθόν.* Cf. OR. 853. *οὔτοι — Λαΐου φόνον | φανεῖ δικαίως ὀρθόν.*

350. *ἃ μὲν γὰρ —*] Qu. *ὧν μὲν γὰρ —.*

361. *αἰτίαν θ'*] Deleatur particula.

365. *καὶ νῦν*] *καί νιν* Markland ad Suppl. 321. *δόμους ἐς* (pro *ὡς*) *τούσδε* Br. Markland. V. Dind. in Lex. p. 527. Recte se habet *ἦλθον ὡς ὑμᾶς* infra 533. Cf. ad OR. 1231. Fr. 711 D. Qu. *δόμους σοὺς τήνδε.*

367. *οὐδ' ὥστε δούλην τήνδε γ', ὡς δάμαρτα δέ, | ὡς εἰκὸς ἥσπερ* — ingeniose Fröhlich. Requiritur saltem pronomen *τήνδε.*

368. *ἐντεθέρμανται*] Malim *ἐκτεθέρμανται*. Cf. ad Fr. 421, 3. *ἐκθάλπεται μὲν αὐτὸς, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ*. Aesch. Prom. 590. *ἡ (κόρη) Διὸς θάλπει κέαρ | ἔρωτι.*

378. *οὐπάγων*] Qu. *ὅ σφ' ἄγων* (420).

379. *ΑΓΓ. ἥκιστα· λαμπρὰ γὰρ κατ' ὄνομα καὶ φύσιν. | πατρὸς μὲν* — Fröhlich. *ἡ κάρτα λαμπρὰ* mss. Cf. Aj. 1359. *ἡ καρτὰ πολλοὶ* —. Alc. 827. *ἡ κάρτα — οἰκεῖος ἦν*. Aesch. Ag. 1252. Cho. 929. Suppl. 452. Fort. *καὶ κάρτα λαμπρά*. Cf. Aj. 527. OC. 65. 301. et ad Fr. 314.

380. *ποτὲ*] Qu. *τότε*.

382. *ἐφώνει*] Qu. *ἔφαινε*.

383. 384. Nuntio tribuit L. et sic T. Halbertsma.

383. *ὄλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ*] *ὄλοιντο πάντες οἱ κακοί, μάλιστα δὲ* feliciter corrigunt Fröhlich et Nauck. ("das allein mögliche", Nauck.). Correctio certissima.

384. *μὴ πρέποντ' αὐτῷ*] *μὴ πρέποντ' ἐσθλῷ* Nauck. In his non absque causa offendit Herwerden.

391. *ὅδ' ἀνὴρ* Monk. ad Hipp. 1005. Cf. ad OC. 630.

394. *εἰσορᾷς*] *ὡς ὁρᾷς* Fröhlich. Wunder. Cf. El. 1114. *ὡς ὁρᾷς*. 1341. *ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα*. Eur. Phoen. 856. *καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὁρᾷς, ἔχω*. Herwerden sine idonea causa hunc versum prosoribit propter *εἰσορᾷς* pro simplici *ὁρᾷς* positum.

395. *ὡς*] *ὧδ'* —; Fröhlich. *βραδεῖ*] Leg. *βραδύς*. Cf. 599. 739. OC. 306. Ant. 231.

396. *πρὶν ἢ λαβεῖν τε καὶ δοῦναι λόγους* Fröhlich. *καὶ νεώσασθαι* mss. *κἀννεώσασθαι* Herm. Dind. Leg. *ἀνανεώσασθαι*. Cf. Eur. Hel. 722. *νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν*. Diodor. Sic. II. 20. *τὸ παρ' Ἄμμωνος λόγιον ἀνανεωσαμένη*.

403. *σὺ δ' ἐς τί δὴ* —;] Qu. *σὺ δ' ὡς τί δή* —;

406. Leg. *δάμαρτα δ'*. Cf. 741. Eur. Med. 966. *πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν δ'* (sic Elmsl. *τ'* mss. et vulg.) *ἐμήν*. Aesch. Pers. 150. *μήτηρ βασιλέως, δέσποινα δ' ἐμή*. Ag. 1581. *πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν — αὐτοῦ τ'* (l. *δ'*) *ἀδελφόν*. Eur. Andr. 25. *πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ δεσπότῃ τ'* (l. *δ'*) *ἐμῷ*. Iph. A. 1333. *πατέρα γε τὸν ἐμὸν μὴ στύγει, πόσιν τε* (al. *γε*. leg. *δὲ*) *σόν*. Eur. Fr. 558, 3. *Τυδεὺς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός*. Herod. VI. 121. *Καλλίῃ τῷ Φαινίππου, Ἱππονίκου δὲ πατρί*. VII. 10. *ἐγὼ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῷ, ἀδελφεῷ δὲ ἐμῷ, Δαρείῳ, ἠγόρευον* etc.

416. Cf. Eur. Suppl. 567. *λέγ' εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ*.

418. *κάτοισθα δήπου; ΑΙ. φημί*. — Fröhlich.

419. *ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς*] *ἣν ὑπ' ἀγνοίᾳ στέγεις* Fröhlich. *ἥνπερ ἀγνοεῖν δοκεῖς* (i. e. *προσποιεῖ*) Herwerden, coll. Valck. ad Hipp. 462. Qu. *ἥσπερ ἀγνοία σ' ἔχει*.

421. *ποίοις ἐν ἀνθρώποισι;*] *ποίοισιν ἀνθρώποισι;* Fröhlich. Recte. Cf. 423. *τίς πόθεν μολὼν* etiam Fröhlich.

425. Cf. Eur. Andr. 241. *τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;* | *ΕΡΜ ναί. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλά.* (Ubi item *ναὶ* ejiciendum est.) Iph. T. 722. *ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;* | *ΙΦ. ναί* (om. A. C.), *πείσω σφε* etc. *ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται*] Fort. *γίγνεται δὲ ταὐτὸν οὔ* —. Tragici *ταὐτὸν* potius quam *ταὐτὸ* usurpant, hoc tamen occurrit etiam Eur. Med. 564. Bacch. 1149. V. Elmsl. ad Med. l. c.

433. *φανείς*] *μόνος* Fröhlich. *φίλης* F. W. Schmidt. *ξένης* malit Herw. *ὁ τῆσδ' αὐτῆς ἔρως* Hense.

435. *νοσοῦντι ληρεῖν*] *τοσόνδε ληρεῖν* dubitanter Herw. Qu. *τοιαῦτα ληρεῖν*.

444. Versum primus damnavit Wunder. *οἵας γ' ἐμοῦ*] Leg. *οἵας ἐμοῦ*.

445. *τῷ 'μῷ γ' ἀνδρὶ* Fröhlich. *τὠμῷ τ'* (i. e. *τε*) *ἀνδρὶ* Seidler. Dind. in Lex. ("particulis *τε* et *ἤ* sibi respondentibus").

446. *ληφθέντι*] Qu. *πληγέντι* (Ant. 819. Antiph. com. III. 7. *Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς* | *πληγεὶς* etc.). At cf. Ant. 732.

456. *αὖ φράσουσ' ἐμοὶ* Fröhlich. Qu. *ἐκφράσουσ'* (*ἐξεροῦσ'*, aut *ἐκφανοῦσ'*) *ἐμοί.* Sed post *πολλοὶ* subaudiendum *εἰσί.*

458. Qu. *τὸ μὴ πυθέσθαι ταῦτ' ἂν ἀλγύνειέ με.*

459. *τὸ δ' εἰδέναι τὸ δεινὸν οὐχί* (sc. *ἀλγύνειεν ἄν*). *χἀτέρας* — Fröhlich. Fortasse recte.

462. Qu. *οὐδ' ἂν ἥδ' ἐνέγκαιτ', οὐδ' ἂν εἰ* etc.

476. *Ἡρακλῆ διῆλθε*] *Ἡρακλεῖ ἐπῆλθε* F. W. Schmidt, coll. Plat. Legg. VII. 823 E. *ἄγρας — ἵμερος ἐπελθὼν ὑμῖν* etc. 824 A. *μηδ' αὖ πτηνῶν θήρας αἱμύλος ἔρως — ἐπέλθοι τινὶ νέων*. Scribendum forsan *Ἡρακλέα*. Sic *Μενοικέα* (tris.) Eur. Phoen. 927. *Τυδέα* (dis.) ibid. 1181. *ἱερέα* (dis.) Alc. 25.

483. *εἴ τι —*] *εἰ σὺ —* F. W. Schmidt.

484. *ἐπεί γε μὲν δή*] Cf. Ant. 923. *ἐπεί γε δή*. Qu. *ἔχεις γε μὲν δή*. (El. 1243. *ὅρα γε μὲν δὴ* —. Aesch. Suppl. 241. *κλάδοι γε μὲν δὴ* —. 273. Fr. 321. *λοῦταί γε μὲν δὴ* etc.) Particulae *ἐπεί γε* occurrunt Ant. 923. (?) Eur. Hipp. 952. Hel. 556. Cycl. 181. Thuc. I. 132.

488. *πάντ' ἀριστεύων χεροῖν*] Qu. — *χερί.* Cf. Aj. 1300. Aut *δορί.*

504. *ἀμφίγυοι*] Qu. *ἀντίπαλοι.*

505. *πάμπληκτα*] Leg. *πάμπλακτα*. Cf. ad El. 90. 196.

521. *δλόεντα*] Qu. *στονόεντα*. Cf. 887. OR. 187. Ant. 114. Nusquam alibi apud nostrum legitur *δλόεις*.

523. *εὐῶπις*] Qu. *εὐωπὸς*, quae forma occurit Eur. Orest. 916. Ion. 1611.

524. *ὄχθῳ*] Qu. *ὄχθᾳ*. Sed cf. Aesch. Ag. 1161. Eur. Suppl. 655.

526. *τέρματ' οἷα* (?) *φράζω* Hart. *μαχῶν δ' ἐγὼ τέρματ' οἷα φράζω* F. W. Schmidt. Cf. schol. *ἐγὼ (παρεῖσα τὰ πολλὰ) τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων.*

528. *ἐλεινὸν*] *ἔλεγχον* Lotz. *τελευτὰν* Dind. *κλεινὸν ἀμμένει* (*πόσιν*) Bergk. *ἐκεῖνον ἀμμένει* Hense. *τὸ μέλλον ἀμμένει* bene F. W. Schmidt. *ἔχει τὸν* (habet quem exspectat) Herwerden, coll. 18—26. et de *ἀμμένει* 649.

530. *ὥσπερ* expungunt Nauck. Herwerden.

536. *οἶμαί γ'* Fröhlich. *κόρην γὰρ οὖσαν οὐκέτ'* F. W. Schmidt.

539. *δύ' οὖσαι*] Qu. *δύ' οὖσα.* Cf. OR. 1505. *ὀλώλαμεν δύ' ὄντε.*

544. *τῇδε τῇ νόσῳ*] Fort. *τήνδε τὴν νόσον.* Cf. Prom. 384. *ἔα με τήνδε τὴν νόσον* (*τῇδε τῇ νόσῳ* plures mss. Ald. Bl. Well. etc.) *νοσεῖν.* Phil. 173. *νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν.* Andr. 220. *χείρον' ἀρσένων νόσον | ταύτην νοσοῦμεν.* Eur. Fr. 829, 2. *νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.*

545. *τὸ δ' αὖ* —] Suspectum. Vix enim Graecum est *δύνασθαι τὸ ξυνοικεῖν.*

547. *τὴν μὲν — τὴν δὲ* —] Malim *τῇ μὲν — τῇ δὲ* —.

548. Qu. *πᾶς τις* (*πᾶς γάρ, πᾶς δέ γ'*) *ἁρπάζειν φιλεῖ | τὸ θάλλον ἄνθος, τῷ δ' ὑπεκτρέπειν ὁδοῦ.* Vel *πᾶς δ' ἀφαρπάζειν φιλεῖ* etc. Etiam Madvig corruptelam hic latere suspicatur, sed conjectura ejus non digna commemoratione est. *ἀφάρπαζειν*] Qu. *ἀπανθίζειν.* Cf. Aesch. Ag. 1662.

549. *τῶν δ'*] *τὴν δ'* Wecklein. Herw.

551. *τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ*] *τῆς νεωτέρας δ' ἄρ' ᾖ* Mehler. Quod temere recepit Dind. Manifesto inter se opponuntur *πόσις* (legitimus conjux) et *ἀνήρ* (is quo mulier potitur), ut ostendit collocatio verborum *πόσις μέν.*

554. *λυτήριον λύπημα*] *λυτήριόν τι ῥῦμα* F. W. Schmidt. *λυτήριον λύπημα τῇδ', ὑμῖν φράσω* Madvig.

555 sq. *ποτὲ — πάρα*] *παρὰ — ποτὲ* malit Herw. Cf. ad 18.

555. *ἀρχαίου ποτὲ*] Qu. *ἐκ* (*ὑπὸ*) *Νέσσου δοθὲν* —.

562. *τὸν πατρῷον* —] *τῶν πατρός ποθ' ἡνίκ' ἐκ στεγῶν* [*δόμων*?] F. W. Schmidt. Qu. *τὸν νυμφίδιον* —. *ἡνίκα στόλον*] *ἡνίκ' ἐς δόμον* Herw. Sed idem lacunam potius statuerit cum Weckleinio post v. 562. Supra *τὸν* et *στό* — puncta sunt in L. s. ed. Subkoff.

564. *ἦν μέσῳ πόρῳ*] *ᾗ 'ν μέσῳ πόρῳ* Cobet. Recte.

568. *ἐκθνήσκων*] *ἐκπνέων* Nauck. Praef. Phil. ed. VI.

573. *ᾗ μελάγχολος | ἔβαψεν ἰός, θρέμμα Λερναίας ὕδρας* (ubi se mersit venenum a Lernaea hydra enutritum) Madvig. *Βάπτειν* intransitive ut in Eur. Or. 707.

586. *μεμηχάνηται*] *μεμηχάνημαι* Fröhlich.

588. *οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις*] Qu. *οὕτως ἔχει 'μὴ πίστις.*

596. *στεγοίμεθ'*] Qu. *στεγώμεθ'*. Cf. El. 468. *πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ | σιγὴ παρ ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω* (non *εἴη*), *φίλαι*. (Ubi Chorus, ut hic, compellatur.) OC. 1207. *μόνον — μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε* (i. e. do not let etc.). Aesch. Suppl. 358. *μηδ' ἐξ ἀέλπτων — νεῖκος γένηται* (*γένοιτο?*). Eur. Hipp. 524. *μόνον σύ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι, | ξυνεργὸς εἴης*. Eur. Suppl. 1240. *μόνον σύ με | εἰς ὀρθὸν ἵστη*.

597. *οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ*] *οὔποτ' αἰσχυνθεὶς ἔσει* conj. Madvig, coll. OC. 816. OR. 90. 970. 1146. Locutio *πίπτειν αἰσχύνῃ* omnino inaudita est. Qu *οὐκ ἐς αἰσχύνην πεσεῖ*, aut *οὐκ ἐν αἰσχύνῃ πεσεῖ* (coll. El. 1477.).

602. *τόνδε γ' εὐαφῆ πέπλον* Fröhlich. *τόνδε ταναϋφῆ πέπλον* (i. e. *ποδήρη* sive *μακρὸν*) Wund. Dind. Fortasse recte. Apud Homerum mulieres *τανύπεπλοι* dicuntur. Qu. *τόνδε λεφθυφῆ πέπλον*. (Eur. Med. 786. *λεπτόν τε πέπλον*.) Aut potius *τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον*. Cf. Poll. VII. 35. *ὕφασμα δέ ἐστι λεπτὸν, εὐυφὲς, ἰσχνὸν*, etc. Eur. Iph. T. 301. *πέπλων — εὐπήνους ὑφάς*. Schol. Av. 156. *τῶν εὐυφῶν ἱματίων*.

603. *δώρημ' ἐκείνῳ*] *δώρημα καινὸν* (vel *σεμνὸν*) Herw. *δώρημα κλεινὸν* F. W. Schmidt. Vulgata certe vitiosa est.

608. *φανερὸν ἐμφανὴς* Tricl. Leg. *φανερὸς ἐμφανῶς*. Cf. El. 923. *ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς*. Aesch. Ag. 626. *ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου*. Eur. Or. 365. *ὅς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθείς*.

614. *εὐμαθὲς*] *εὐθέως* probabiliter Dind. F. W. Schmidt. In schol. *ἐπὶ γνώσεται* (*εὖ γνώσεται* F. W. Schmidt).

615. *ἐπ' ὄμμα θήσεται* mss. Leg. *ἐπὸν μαθήσεται* (Billerbeck). Cf. Ant. 1266. *σὺν μόρῳ* (*συμμόρῳ* L. M. Ald.).

619. Fortasse post *φανῇ* linea ponenda est, interrupti sermonis ejus indicium. Alioqui excidisse nonnulla existimandum erit.

620. *τήνδε πομπεύω τέχνην*] Qu. *τήνδ' ἔχω πομποῦ τέχνην*. Cf. OC. 1548. *Ἑρμῆς ὁ πομπός* Aj. 832. *πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον*.

621. *οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε*] *οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἑκὼν ποτε* bene F. W. Schmidt, coll. Tr. 727. *τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας*. OC. 1633. prob. Herwerden.

623. *ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι*] *ὧν θέλεις* — Wakef. *ὧν ἐφεῖσ'* — Otto. *ὧν ἐρεῖς* — malit Herw. *ὧν ἐφαρμόσασ' ἔχεις* Fröhlich. Leg. *ὧν λέγεις ἐφαρμόσαι*.

629. *ὥστ' ἐκπλαγῆναι*] *ὥς γ' ἐκπλαγῆναι* — Herw. (Hoc enim suadere responsi rationem.) *ὥστ' ἐκμανῆναι τοὐμὸν* Nauck. Praef. Phil. ed. VI. Recte, ut videtur. Qu. *ὥστ' ἐκπλαγῆναί γ' ἁμὸν* —. V. Elmsl. ad Iph. T. 934. Sed cf. Alc. 1087. *ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ*.

630. *ἄλλο γ' ἐννέποις*] Leg. *ἀλλ' ἔτ' ἐννέποις*.

631. *μὴ πρῴ λέγοις ἂν*] Hoc soloecum est. Leg. *μὴ πρόσθεν εἴπῃς*. Aut *μὴ πρόσθε τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ λέγε* —. Cf. Eur.

Herc. 605. *μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον.* Eur. Fr. 687, 4. *πρόσθε γὰρ κάτω | γῆς εἶσιν ἄστρα — πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον.*

636. *Μηλίδα Τραχῖνα* F. W. Schmidt. *Μηλίδα*] Lege *Μαλίδα.*

642. *ἰάχων*] *ἀχῶν* Elmsl. ad Her. 752.

644. *Ἀλκμήνας κόρος*] Leg. *Ἀλκμήνας τε παῖς.* Cf. Sept. 147. *Λατογενὲς κόρα Διός.* Pind. Ol. II. 22. *Κρόνιε παῖ Ῥέας.* Idem proponit Fröhlich.

645. *σεῦται*] *σοῦται* Elmsl. ad Prom. 122. Blomf. Nauck.

648. *πάντα* mss. *πλέον ἢ* — Fröhlich. Latet aliud quid.

649. *χρόνον πελάγιον*] *πελάγιον* corruptum videtur. Qu. *πέλωρον.* (Hom. H. Merc. 225. *πέλωρα βιβᾷ.* 349. Hesiod. Th. passim *γαῖα πελώρη.*) Aut *χρόνον πόθι πέλει* (aut *κυρεῖ*) —. Wakefield inepte connectit *χρόνον πελάγιον* (immensum tempus).

653. *Ἄρης οἰστρηθεὶς* mss. *Ἄρης αὖ στρωθεὶς* solerter Musgr. Qu. *Εὐρυσθεὺς στρωθείς.* (*Ἄρης Εὐρυσθέως* jam Fröhlich a. 1515.) Fort. *αὖτέ σφ' Εὐρυσθεύς.* Requiritur enim pronomen.

654. *ἐξέλυσ'*] Requiritur molossus. Respondet enim *συγκραθεὶς* 661, si quidem sincera est ista lectio.

660. Cf. Aesch. Ag. 605. *ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει.*

661. *τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς*] *τοῖς πέπλοις ἐγχρίστῳ | συγκραθεὶς* Fröhlich.

662. *συγκραθεὶς ἐπὶ προφάσει θηρός* mss. *φαρμάκοις* (aut aliquid simile) — conj. Dind. Locus vitio laborans. Qu. *συμπλακεὶς τῷ προφάντῳ πέπλῳ.* Ex glossemate irrepserit *θηρός.* Respondet v. 654. *ἐξέλυσ' ἐπιπόνων ἁμερᾶν.*

673. *μαθεῖν*] Qu. *ποιεῖν* (to cause). Cf. OR. 1296. *θέαμα — τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.* Aut potius *δοκεῖν.* Aut *ὑμᾶς — λαβεῖν* (*λαβεῖν* L. pr.).

675. *ἀργῆτ' οἰὸς εὐείρῳ πόκῳ* mss. *ἀργὴς οἰὸς εὐέρου πόκος* Lobeck. prob. Dind. Cf. Aesch. Eum. 45. *ἀργῆτι μαλλῷ.* Eur. Iph. A. 493. *ἀργενναῖς — μόσχοις.* Hom. Il. 8, 133. *ἀργῆτα κεραυνόν.* 6, 424. *ἀργεννῆς ὀΐεσσι.* Pind. Ol. XIII. 99. *ταῦρον ἀργᾶντα.* Leg. *ἀργῆς οἰὸς εὐείρου πόκῳ.* Elmsleius (ad Her. 693.) tragicos iota (ῐ) dativi singularis nunquam elidere jure monet.

676. *τοῦτ' ἠφάνισται*] Qu. *ἐξηφάνισται.*

677. *τῶν ἔνδον*] *τῶν ἐκτὸς* recte Herwerden. *ἔξωθεν* Naber. *γενόμενον* F. W. Schmidt, coll. Eur. Or. 1495. *ἐγένετο — ἄφαντος.* Ion. 1251. *ἔκδοτος δὲ γίγνομαι.* Timocl. III. 597. *ἄκλητος — γενόμενος.*

678. *καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος*] Qu. *καὶ ῥεῖ* —, coll. 697. *καὶ ψήχεται κατ' ἔδαφος* Fröhlich. Hunc versum interpolatori alicui deberi existimat Herwerden.

679. *μεῖζον'*] Qu. *μάσσον'.* Cf. Eur. Alc. 713. *καὶ μὴν Διός γε μείζον'* (*μάσσον'* F. W. Schmidt) *ἂν ζώῃς χρόνον.*

682. παρῆκα] Lege παρεῖκα. Cf. Fr. 305. καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων. El. 545. παρεῖτο. θεσμῶν οὐδέν' (sic) malint etiam F. W. Schmidt et Herwerden. Recte.

687. ἕως ἂν —] Leg. ἕως νιν —. Cf. Phil. 547. ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα πρὶν φράσαιμί σοι | τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. Lys. c. Agorat. 25. ἐδέοντο αὐτὸν (αὐτοῦ?) παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν — ἕως τὰ πράγματα κατασταίη. Plat. Phaed. 101 D. οὐκ ἀποκρίναιο ἕως ἂν (dele ἂν) τὰ ἀπ' ἐκείνης ὁρμηθέντα σκέψαιο. Ita etiam Elmsl. Nauck.

688. κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ' —] Qu. καὶ ταῦτ' ἔδρων. τὰ νῦν δ' —. Parum hic convenit τοιαῦτα.

689. ἔχρισα μὲν] Leg. ἔχρισά νιν. ἐν δόμοις] Lege ἐν μυχοῖς, aut ἔνδον εὖ.

692. Leg. κοίλῳ ('ν) ζυγάστρῳ. ὥσπερ] ᾧπερ confidenter corrigit Herwerden.

696. ἡλιωτίδος | ἀκτῖνος ἐς μέσην φλόγ' Fröhlich.

699. πρίονος] Qu. πριόνος (v. Phot. p. 448, 19.).

704. βακχείας L. aliique mss. Cf. ad OC. 678. Arist. Eccl. 14. βακχίου (βακχείου plerique mss.) τε νάματος.

707. Fort. (ἢ) ἀντὶ τοῦ. At cf. El. 958. ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος; ἐς τίν' ἐλπίδων | βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν;

715. χ' ὥνπερ ἂν θίγῃ Fröhlich.

716. φθείρει τὰ πάντα] φθείρονθ' ἅπαντα Fröhlich. Herw. Malim φθείροντα πάντα.

717. αἵματος μέλας] αἵματος μέτα Fröhlich. εἵματος βαφὴ Herw. Qu. αἱματοῦς μέλας.

718. σαφῶς ὀλεῖ καὶ τόνδε δόξῃ γοῦν ἐμῇ Fröhlich.

720. ταὐτῇ] ταύτῃ Fröhlich.

726. ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ] Qu. ἥτις ἂν θράσος τι προξενοῖ.

728. πέπειρα] Qu. πέπειρος. Cf. Arist. Eccl. 896. ταῖς πεπείροις. Eupol. II. 439. πεπείρους ἀχράδας. Hippocr. Acut. 390. πέπειρος νόσος. Plut. Num. p. 77 C. πεπείρους καὶ ὀργώσας.

729. δ' ἂν] Leg. τἄν.

730. οἴκοι] οἴκοις mss. αὐτῷ requirit Schmidt. Nil temere mutandum. Cf. OC. 352. τὰ τῆς οἴκοι διαίτης. 759. 1037. OR. 1123. Alioqui ἐν οἴκοις (ut in OR. 112.) scripsisset Sophocles.

731 sq. Nauck conjicit σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι τὰ πλείον', ὡς γόνος | πάρεστι — deleto v. 732.

731. τὸν πλείω λόγον] Cf. Arist. Ran. 160. τὸν πλείω χρόνον.

734. ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην] Leg. ὡς ἂν ἓν τριῶν σ' ἐβουλόμην.

738. προυσελεῖς σύ τοί μ' ἄγαν audacter F. W. Schmidt. στυγούμενον] Leg. 'ξειργασμένον. Idem jam proposuerat Fröhlich.

743. τὸ γὰρ φανθὲν —] Malim τὸ γὰρ κρανθὲν —. Cf. Aj. 377 sq. Agath. 5, 1. μόνου δὲ τούτου καὶ θεὸς στερίσκεται, | ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα.

747. *κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων*] *κοὐκ ἀπὸ γλώσσης κλύων* Herwerden. Recte, opinor.

749. *εἰ χρὴ μαθεῖν σε*] *εἰ χρῇς μαθεῖν σὺ* Herwerden.

757. *οἰκεῖος*] *οὐ κενὸς* Mekler. *εὔκαιρος* Schmidt. *ἄψορρος* aut simile quid requirit Herwerden.

764. *κατηύχετο*] *κατήρχετο* Mein.

766. *κἀπὸ πιείρας δρυὸς* | *ἱδρὼς ἀνῄει χρωτὶ* Fröhlich. Qu. *κἀπὸ πιείρας δρυὸς* | *λιγνὺς ἀνῄει, χρωτὶ πᾶς* (aut *δὴ*) *προσπτύσσεται* etc.

767. *καὶ προσπτύσσεται*] *πρός τ' ἐπτύσσετο* Fröhlich.

768. *ὥστε τέκτονος*] *'ὠνθρωποκτόνος* audacter Fröhlich. *ὥστε πηκτὸς ὢν* aut *ὡς πεπηγμένος* F. W. Schmidt. Qu. *ὡς ἐκ τέκτονος*. Cf. 699. *ὥστε πρίονος*.

769. *χιτὼν, ἅπαν τ' ἐπ' ἄρθρον ἦλθεν ὀστέων* — F. W. Schmidt. Suspectum mihi est *ἦλθε δ' ὀστέων,* vix enim ad ossa penetrare posset *ὁ ὀδαγμός*. *ἦλθε*] Lege *ἦγχε* (cruciabat), sc. *αὐτόν*.

770. *ὀδαγμὸς* mss. *ἀδαγμὸς* ex Photio Dind. Nauck. Cf. Fr. 708. *καρδίαν ὠδαγμένος*.

771. *ἰὸς ὣς* etiam Fröhlich.

783. *ἀνηυφήμησεν* (ut *ηὐτύχει*, etc.) recte Dind. Qu. *ἀνωλόλυξεν*.

799. *θανόντι*] *θνήσκοντι* Herw., quod labem susceperit ex sequente infinitivo.

802. *πόρθμευσον*] Qu. *πόρευσον*. Cf. Ph. 516. El. 801. *Πορθμεύειν* nusquam alibi occurrit apud Sophoclem.

806. *ζῶντ' ἐσόψεσθ'*] Qu. *ζῶντ' ἔτ' ὄψεσθ'*.

815. *ἐᾶτ' ἀφέρπειν*] Qu. *ἔα σφ' ἀφέρπειν,* aut *ἐᾶτ' ἀφέρπειν σφ'*.

824. *ἐκφέροι*] Scholiasta per *παρέλθῃ* explicat.

825. *ἀναδοχὰν* (o in litura) L. Scholiasta per *ἀνάπαυσιν, ἀνακωχὴν, ἀνοχὴν* explicat. *ἀνάλυσιν* aut *ἀναπνοὰν* aut simile quid jure requirit Dind. Qu. *ἀμπνοὰς* —. Cf. Eur. Iph. T. 92. *καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων*. Aut *ἀνάλυσιν*. Cf. El. 143. *ἀνάλυσιν κακῶν*. Tr. 1170. *ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ* | *λύσιν τελεῖσθαι*.

826. *ὀρθῶς*] *ὁ θεὸς* Burges. in Class. Journ. III. 191. conj. Nauck.

829. *ὁ μὴ λεύσσων φάος ἔχοι πόνων λατρείαν* conj. Nauck.

833. *πλευρᾷ* mss. *πλευρὰ* Erf. Fröhlich. Nauck.

834. *ὃν τέκετο*] *ὅν γ' ἔτεκε θάνατος* Fröhlich. Cf. Arist. Av. 1193. *ἀέρα περινέφελον, ὃν ἔρεβος ἐτέκετο*.

835. *ἢ τανῦν*] *ἢ τὰ νῦν* L. *ἀντέλλειν* (praestaret *ἀντέλλοντ'*) *ἴδοι* Fröhlich. Leg. *ἢ τὸν νῦν*.

837. *φάσματι*] *σπάσματι* Fröhlich. *ξάσματι* conj. Dind. Qu. *χρίματι*.

840. *θηρὸς ὀλοφῷα* — Wunder, coll. Hesych. *ὀλοφώϊα*: *ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιὰ, δεινὰ βουλεύματα.* et Schol. Hom. Od. 4, 410.

δλοφώϊα: *ἡ σκοτεινὰ καὶ ἀπόκρυφα* — *ἡ ὀλέθρια*, etc. *Νέσσου θ' ὕπο φόνια δολόμυθα κέντρ'*] *θηρὸς δλόεντα κέντρ'* Dind.

841. *ἄοκνον* mss. *ἄοκνος* Musgr. Fröhlich.

843. *ἀϊσσόντων*] Qu. *πελάζουσαν*, aut *ἰοῦσαν τῶν* —. Cf. Ant. 10.

844. *προσέβαλε*] Mendosum. Utique *προσέβαλε* non potest significare *συνῆκεν* (animadvertit), ut vult scholiasta.

845. *μολόντ'*] Suspectum. Qu. *βλέπουσ'*, *ὁρῶσ'*, aut *ἰδοῦσ'*. *ὀλεθρίαις*] *ἐπ' ὀλεθρίαις* — Fröhlich. *οὐλίαισι* Wunder, qui *ὀλεθρίαις* glossema habet. V. Emend. p. 89.

846. *στένει*] Hoc glossema verbi alicujus minus usitati habet Wunder, cujus prior syllaba longa fuerit (cf. v. ant. 857.). Qu. *κλάει*.

848. *τέγγει*] *ἐκχεῖ* Fröhlich. Nescio an recte.

853. *οἷον ἀναρσίων ἄπ' οὔποτ' ἀγάκλυτον* — Fröhlich.

854. *Ζηνὸς κέλωρ'* (deleta glossa *Ἡρακλέους*) Dind., coll. Eur. Andr. 1033. etc. Ita etiam Nauck.

857. *ἃ τότε θοὰν*] *ἅ τ' ὀλεθρίαν* optime Herwerden. "Quippe Iole perniciem attulit Herculi: v. 894 sq. 1233 sq." Ita etiam F. W. Schmidt, coll. El. 150. *ἰὼ παντλάμων Νιόβα* — *ἅτ' ἐν πετραίῳ τάφῳ αἰεὶ δακρύεις*.

860. *ἀμφίπολος*] Fort. *ἀμφίπυρος*.

863—870. Haec Choro continuat Fröhlich.

866. *ἄσημον*] *εὔφημον* Walter. prob. Herw. *δύσθροον* (i. e. *δύσφημον*) Herw. Cf. Ant. 1004. 1209. OC. 1668. *δυστυχῆ*] Fortasse vitiosum. Requiri videtur epithetum aliquid *φανερὸν* significans. Fort. *διαφανῆ*, aut *δύστονον*. Cf. OC. 1500. *τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος*, | *σαφὴς μὲν ἀστῶν*, *ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;* Leg. *καὶ* (aut *μάλα*) *σαφῆ*. Cf. El. 17. *ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ*. Aut *κἀμφανῆ*, *διαφανῆ*, aut *δύστονον*.

867. *εἴσω*] Qu. *ἔνδον*.

873. *καινοποιηθὲν λέγεις*] *καινόπημον ἀγγελεῖς* conj. Nauck. *καινὸν αὖ πάθημ' ἐρεῖς* F. W. Schmidt. *καινοποιηθὲν* tuetur Herw., coll. 891. *χειροποιεῖται*. Qu. *καινὸν αὖ πάθος λέγεις*.

878. *τάλαιν' ὀλεθρία*] *τάλαινα δῆτα*, et *τάλαιν'· ἔφριξα* nonnulli. *τάλαιν', ὀλεῖς με* (vel *τάλαιν', ὄλωλα*) malit Herw.

879. *τρόπῳ*] *μόρῳ* Fröhlich. *σχετλιώτατα*] *ἄλαστα* Wunder, qui *σχετλιώτατα* glossema habet, coll. gl. Hesych. *ἄλαστε*: *σχέτλιε*, *ἁμαρτωλέ*. Equidem *σχετλιώτατα* ex *ἄλαστα* et glossemate *σχέτλια* corruptum esse suspicor. Qu. *σχέτλιά γε πρὸς τὴν πρᾶξιν*.

880. *ξυντρέχει*] Qu. *ξυγκυρεῖ*. Cf. OC. 1404. *τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ*. Qu. *εἰπὲ σὺν μόρῳ, γύναι, τῷ θνήσκει*. (Cf. Ant. 1266. *νέος νέῳ ξὺν μόρῳ ἔθανες*.)

881. *αὐτὴν διηΐστωσε*] *ἄτη νιν ἠΐστωσε* frustra Wunder. Cf. 891. *αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε*. *διηΐστωσε*] Verbum *διαϊστοῦν* nusquam alibi, opinor, legitur. Qu. *διεξήστωσε*. Cf. ad

Aj. 515. *τίς θυμὸς ἢ τίνες νόσοι*] Haec vitio laborant. Qu. *μῶν θυμὸς* (ira) *ἢ φρενῶν νόσος* (*πλάνος*).

886. *ἀνύσασα μόνα*] *τελέσαι μελέα* F. W. Schmidt. *μόνα* suspectum habet Wunder.

888. *ὦ ματαία*] Conington (ad Cho. 82.) *ματαία* ex *μαῖα* corruptum esse arbitratur.

889. *πλησία παραστάτις*] I. q. *πλησία παροῦσα* (896. *εἰ παροῦσα πλησία* | *ἔλευσσες* etc. El. 640.). Nisi quidem vera lectio est *πλησία παροῦσά που*.

896. *πλησία*] Imo *πλησίον*. Cf. Eur. Bacch. 500. *καὶ νῦν ἃ πάσχω πλησίον παρὼν ὁρᾷ*. 621. Sed cf. 889.

899. *ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί*] Qu. *ὥστε μαρτυρεῖν σέ μοι*.

900. *ἐπεὶ γὰρ ἦλθε* etiam Fröhlich.

901. 902. Spurios habet Herwerden.

901. *κοῖλα*] *μαλακὰ* tentat Herw. *εἶδ' ἔκηλα* conj. Mekler.

902. Cf. Arist. Pac. 844. *στόρνυ τ' ἐμοὶ — λέχος*. Com. anon. IV. 605. *στρώννυ τε κοίτας*. Theocr. XVII. 133. *ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρᾳ*. *ἄψορρον*] Qu. *ἄψορρος*. Cf. Ant. 386. *ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ*. OR. 431. Verba *ὅπως ἄψορρον ἀντῴη πατρὶ* jure suspecta habet Wunder miraturque neminem interpretum in iis offendisse. Non ideo lectum parabat Hyllus ut patri obviam iret, sed ut pater ejus domum reversus in eo recumberet.

903. *ἔνθα μή τις εἰσίδοι*] Qu. *ἔνθα μή τις ὄψεται*, ut in Aj. 658. *κρύψω τόδ' ἔγχος ἔνθα μή τις ὄψεται*.

908. *φίλων*] *φίλον* Naber. *οἰκετῶν*] Qu. *ἢ οἰκετῶν*, vel *ἢ 'γγενῶν*.

911. *ἄπαιδας — οὐσίας*] Leg. *ἀνάνδρους — εὐφρόνας* (aut *ἡμέρας*).

914. *κἀγὼ*] *καὶ γὰρ* feliciter corrigit Herw.

918. *εὐναστηρίοις*] *εὐνατηρίοις* Dind. Nauck.

924. *ᾧ*] *οὗ* (ubi) Fröhlich.

929. Qu. *ἐν ᾧ τέ* (pro *τὸ*) *κεῖσε* —:

935. *ἄκουσα*] *κλαπεῖσα* (i. e. deceived) Herwerden, coll. Thuc. VII. 85. Plat. Rep. p. 413. Xen. Hell. V. 4. 12. Qu. *μαθοῦσα, πεισθεῖσα, ἀχθεῖσα*. Participium aoristi aliquid requiri videtur.

941. *ὁθούνεχ' εἷς* (pro *ἐκ*) *δυοῖν* Nauck. prob. F. W. Schmidt.

942. *πατρὸς τεκούσης τ'* (?) F. W. Schmidt. Qu. *πατρός τε μητρός τ'*.

944. *ἢ καί τι πλείους ἡμέρας λογίζεται*] *ἢ καὶ πλέους* — apographa plura. Corrigo confidenter *ἢ κἄτι πλείους* —. Cf. Fr. 185, 2. *καὶ μή τι πλείους* (l. *μὴ 'τι πλείους*) *τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας*. Leg. *ἢ κἄτι πλείους* —. Cf. Xen. Cyr. II. 2. 2. *κρέα ἑκάστῳ ἡμῶν τρία ἢ καὶ πλείω*. Eur. Hec. 1169. *εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς* | *ἢ νῦν λέγει τις ἢ πάλιν μέλλει λέγειν*. Or. 1218.

945. *ἡ γ' αὔριον*] Corrigo *ἡ 'ς αὔριον*. Cf. OC. 567. *τῆς εἰς αὔριον ἡμέρας*. Fr. 520. *τὸ δ' ἐς αὔριον ἀεὶ τυφλὸν ἕρπει*.

947. *πότερα πρότερον ἐπιστένω*] Leg. *πότερα πρότερα καταστένω*.

948. *τέλεα* mss. *μέλεα* Musgr. Dind. Wund. Nauck. etc. Cf. Ant. 977. *μελέαν πάθαν κλαῖον*. Qu. *πάθεα*.

953. *εἴθ' ἀνεμόεσσά μοι γένοιτ' ἄπουρος ἑστίας τις αὔρα* Fröhlich.

954. *ἑστιῶτις* mss. Qu. *'Ιστιῶτις* (pro *'Ιστιαιῶτις*). Cf. Herod. VIII. 23. 1. *ἀνὴρ 'Ιστιαιεὺς* (*'Ιστιεὺς* al.). Vel *ἑστιᾶτις*. Cf. *δωματῖτις*. (Aesch. Ag. 968. *δωματῖτιν ἑστίαν*.) Confer v. *Φθιῶτις*. Mire *ἑστιῶτις* explicat Dindorfius, quae me domo auferat.

955. *ἐκ τόπων*] *ἐκποδὼν* aut *ἐκτόπιον* Herw., coll. Or. 119. OC. 1340. Qu. *ἐκποδών*. Cf. ad Arist. Thesm. 664.

956. *τὸν Διὸς — γόνον* mss. *τὸν Ζηνὸς — κόρον* Wunder.

957. *θάνοιμι μοῦνον*] *θάνοιμι μῶλον* (!) Müller. Weckl. *θάνοιμι μαυρὸν* (= *ἀμαυρὸν*, i. e. *ἀσθενῆ*) Herwerden. Qu. *θάνοιμ' ἀμαυρόν* (aut *ἄκικυν*). Scholiasta *κακῶς διακείμενον* explicat. Connecte autem *ἄφαρ* cum *θάνοιμι*.

966. *βαρεῖαν*] Imo *βραδεῖαν*. *Βαρεῖα βάσις* non foret *ἄψοφος*.

968. *ὅδ' ἀνάυδατος —*] Qu. *ὅδ' ἄναυδος δὴ —*.

969. *τί χρή με, θανόντα νιν —* Fröhlich. *θανόντα* mss. *φθίμενον* Herm. *θάνατον* Both.

970. Cf. Eur. Rhes. 780. *καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται*. Quod si recte se habet *κάθυπνον*, conferre licet *κάτοινος* (Eur. Ion. 565. *ἔμφρον' ἢ κάτοινον ὄντα;*).

973. *τί δὲ μήσομαι;*] *τί γενήσομαι;* Fröhlich. Fortasse recte. Qu. *τί δὲ δράσω; ἰώ μοι*. Cf. Arist. Pl. 603. *τί πάθω τλήμων;* Theocr. III. 24. *ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω;* Herod. IV. 118. *τί γὰρ πάθωμεν;*

974. Cf. Aesch. Cho. 88. *πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;* Eur. Ion. 758. *εἴπωμεν ἢ σιγῶμεν; ἢ τί δράσομεν* (pro *δράσωμεν* ex epicorum usu propter metrum, nisi corrigendum *ἢ τί δρᾶν χρεών*);

982. *βάρος ἄπλετον· —* (sic) Fröhlich. Madvig.

985. *πεπονημένος*] Confectus. Suspectum.

987. *ἧδ'* L. *ἧδ'* recte Fröhlich. *ἣ δ'* Nauck. *ἃ δ'* Dind.

988. *ἐξῄδης*] *ἐξῄδησθ'* Cobet.

1001. *ἀοιδὸς*] Fort. *ἐπῳδός*. Cf. Aj. 582. *θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι*.

1005 b. Nequaquam satisfacit Hermanni correctio *ἐᾶθ' ὕστατον εὐνάσαι*.

1008. *ἀνατέτροφας*] Scholiasta *διήγειρας* explicat. Sed *ἀνατρέπειν* valet subvertere. Aliud quid requiri videtur. *ὅ τι καὶ μύσῃ*] Qu. *ὅ τι καμμύσῃ*. Cf. Arist. Vesp. 92. *ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως —*. Herwerden *ἀνατέτροφας* ex *ἀνατρέφω* (resuscito) deducit, coll. Xen. Cyr. V. 2. 34. *ἀναθρέψαι φρόνημα*.

Plut. Camill. 34. φλὸξ ἀνατρέφεται. Caes. 17. φιλοτιμίαν ἀνατρέφειν. Eadem imago occurrit infra 1242.

1009 sq. Qu. ἧπταί μου τοῦτ' αὖ, ἧδ' αὖ 'φέρπει, πόθεν ἔστ', ὦ | —. Hexametri hoc versu, opinor, incipere debent, ut jam monuit Fröhlich.

1009. ἧδ' αὖθ' ἕρπει] Leg. ἧδ' αὖ 'φέρπει.

1010. Ἑλλάνων] ἀνθρώπων Wunder.

1011. οὓς δὴ] οἷς δὴ Fröhlich. Idem ipse conjeceram.

1012. πολλὰ μὲν] Qu. πολλὰ μάλ'. κατά τε δρία]. κατὰ δὲ δρία Fröhlich. Qu. κατά τε (δὲ) χθόνα. πάντα] Qu. πολλά.

1013. Qu. καὶ νῦν τῷδ' ἀνδρὶ (aut ὧδε) νοσοῦντι, aut potius καὶ νῦν ἐμοὶ ὧδε νοσοῦντι. Cf. Phil. 747. πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα | ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα.

1014. οὐκ ἐπιτρέψει] οὐδὲν ὀρέξαι (sic) Fröhlich. οὐκ ἀπορέξει Weston Hermesian. p. 120. Et requiri videtur infinitivus aliquis. Qu. ὀξὺ παρέξει, aut ὀξὺ προσοίσει (Eur. Andr. 1154. τίς οὐ σίδηρον προσφέρει;), aut οὐ ξίφος οἴσει, aut οὐ δόρυ (χέρα) πέμψει (τρέψει), aut οὐ χέρ' ὀρέξει, aut οὐ κοπίδ' οἴσει.

1017. βίου] Imo βίᾳ. Idem proponit V. D. in Class. Journ. VII. 245.

1019. σοί τε γὰρ ὄμμα] Fort. σοὶ γὰρ ἀνήκει.

1020. ἔμπλεον mss. ἦν πλέον Burges. Wolff. Madvig. ἔμπεδόν ἐστιν ἐμοῦ μᾶλλον Fröhlich. Fort. ἐς πλέον.

1021. ὀδυνῶν mss. ὀδυνᾶν Fröhlich ex schol. βιότου mss. βίοτον Musgr. Fröhlich. τιν' ὁδὸν Herwerden. Fortasse recte.

1035. ἐχόλωσεν] ἐκόλουσεν Madvig. Qu. ἐνέδησεν aut ἐδάμασσεν.

1041. εὔνασόν μ' εὔνασον mss. εὔνασον εὔνασόν μ' Fröhlich. Recte.

1046. θερμὰ] Audacia. Fort. δεινά. λόγων πέρα] I. e. incredibilia. I. q. μύθων πέρα (Eur. Iph. T. 900.). Cf. El. 761. ὡς μὲν ἐν λόγῳ ἀλγεινά (ταῦτα).

1055. πᾶν] Fort. πως. Sed cf. Fr. 512. φιλάργυρον γὰρ πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

1058. πεδιάς] δᾷος Herw., quum 'hostilis dextra' verterit Cicero. Pro οὔθ' lege οὐδ'. Cf. Aesch. Pers. 271. 282. 286. Eur. Tro. 1301. Herc. 915.

1062. θῆλυς οὖσα] θῆλυς φῦσα Steinhart. Leg. γυνὴ δὲ θῆλυν σχοῦσα —. Cf. El. 551. γνώμην δικαίαν σχοῦσα. Vel θῆλυν φῦσα (φύσιν). Vel denique θῆλυς φῦσα. Cf. Telecl. 31. ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορῶ. κοὐκ ἀνὴρ (pro ἀνδρὸς) φύσιν Fröhlich.

1070. Qu. τόλμησον οἰκτεῖραί τί με —.

1074. ἐσχόμην κακοῖς mss. εἱπόμην — Elmsl. ad Her. 634. Et ita schol. Qu. εἰχόμην —, aut potius ἰπούμην. Cf. Cratin. II. 71. ἰπούμενος ταῖς ξυμφοραῖς.

1082. ἄτης] Leg. αὖ τις.

1089. ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν] ὥρμηκεν, ἐξήνθηκεν jure malit F. W. Schmidt.

1090. ἢ νῦν] Leg. τῶν νῦν. Cf. Tr. 736. λῴους φρένας | τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.

1095. διφυῆ] Qu. διφυᾶ. Sed ἀφυῆ legitur Ph. 1014. Cf. Eur. Fr. 186. εὐφυῆ (εὐφυᾶ Dind.) — φῶτα. Arist. Nub. 76. ὑπερφυᾶ. Pac. 228. Ran. 611. Arist. Thesm. 968. εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ (εὐφυῆ mss.) στῆσαι βάσιν. Eur. Bacch. 1194. λεοντοφυῆ Eur. Fr. 593. αὐτοφυῆ. Fr. 186, 1. εὐφυῆ (εὐφυᾶ Dind.). Plat. Gorg. 486 B. εὐφυᾶ. Arist. Eq. 141. ὑπερφυᾶ. Nub. 76. Pac. 228. Ran. 611. Sic ὑγιᾶ, ἐνδεᾶ, etc. Διφυᾶ Attica forma est, διφυῆ vulgaris.

1096. ὑπέροχον] Cf. ad Aesch. Prom. 429.

1105. ὠνομασμένος] Qu. ἐντεθραμμένος.

1108. κἂν μηδὲν ἕρπω] κἂν μηδὲν ἀρκῶ — F. W. Schmidt. κἂς μηδὲν ἕρπω Herw. Possis etiam καὶ μηδὲν ἕρπω. Cf. El. 1000. ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κἀπὶ (f. κἂς τὸ) μηδὲν ἔρχεται. Fr. 713, 8.

1111. καὶ σῶς κακούς γε κἀσθενῶν ἐτισάμην F. W. Schmidt. κακούς γε] Leg. κακούργους. Ita etiam Cobet. καὶ θανὼν] Qu. κἀκπνέων. Idem probat Herw.

1112. οἷον εἰςορῶ] οἷόν (σφ') εἰσορῶ Fröhlich. Leg. οἷον αὖ σ' ὁρῶ. Requiritur enim pronomen.

1114. ἐπεὶ παρέσχες] Vim horum verborum non perspicio, nullam enim loquendi occasionem filio suo dederat Hercules. Praeterea proxime sequitur παρασχών. Itaque corrigendum suspicor εἴπερ πάρεστί σ' (aut παρείκει σ') etc.

1115. Fröhlich virgulam post σιγὴν παρασχὼν ponit. Recte, opinor.

1117. τοσοῦτον] Leg. τοιοῦτον, aut τοιόνδε δ'.

1118. τοιάνδ' ἐπελθών] Qu. τοιάνδε γ' ἐλθών.

1125. πατροφόντου] Qu. ἀνδροφόντου.

1127. οὐ δῆτα τοῖσί γε πρὸς ἔμ' ἡμαρτημένοις Herw.

1128. ἄλλως γε μὲν δὴ τοῖς ἔπειτ' ἔρεξ' (ἔδρασ') ἐρεῖς Herw. ἄλλως γε μὲν δὴ τοῖς καθ' ἡμέραν ἐρεῖς F. W. Schmidt. Qu. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐπ' ἦμαρ τοὖτ' ἐρεῖς (aut τοῖς κατ' —), aut — τοῖσι σήμερόν γ' ἐρεῖς, aut οὐ δῆτα τοῖσί γ' εἰς ἔμ' ἡμαρτημένοις.

1131. διὰ κακῶν] διὰ κενῶν F. W. Schmidt. δαιμόνιον Herw., coll. Ant. 376. Recte, opinor. Cf. Ant. 421. θείαν νόσον.

1143. ἰοὺ ἰοὺ] Malim ἰὼ ἰώ.

1153. παίδων δὲ] παίδων τε recte Fröhlich.

1157. τοὔργον] τοὔπος Nauck. τοὐμὸν F. W. Schmidt.

1160. τῶν ἐμπνεόντων] Qu. τῶν ἔτι πνεόντων —. Aut πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν βροτῶν.

1167. εἰσεγραψάμην] ἐξεγραψάμην Elmsl. T. Halbertsma, etc. Cf. Arist. Av. 982. πατρῴας] Qu. παλαιᾶς.

1174. λαμπρὰ] Suspectum. Fort. κάρτα vel πάντα.

1177. Cf. Arist. Eccl. 1043. *φθονοῦσα τόνδε τὸν νόμον* (*λόγον* edd.) | *ἐξηῦρες*.

1178. *ἐξευρόντα*] *εὖ τηροῦντα* Herwerden. Qu. *ἐξαίροντα* (honouring).

1182. *πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις*] Qu. *πίστεως τῆσδ' ἄγαν ἐπιστρέφει* (aut *οὕτω στρέφει*). Cf. ad Aj. 1116. *τοῦ δὲ σοῦ ψόφου* | *οὐκ ἂν στραφείην* etc.

1186. In fine versus plenum punctum recte ponit Madvig.

1199. *εἰσίτω*] *ἡκέτω* F. W. Schmidt. Lege *ἑρπέτω*. Cf. El. 1231. *γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο*. Idem suadet Herwerden. *μηδαμῶς ἴτω δάκρυ* F. W. Schmidt, coll. Aesch. Sept. 964. *ἴτω γόος*. *ΙΣ*. *ἴτω δάκρυ*.

1204. *ἃ σοί γε δραστέ' ἐστὶν* F. W. Schmidt.

1209. *τῶν ἐμῶν κακῶν*] *θανασίμων* (aut *δυστλήτων*) *κακῶν* nonnulli. Qu. *μυρίων κακῶν*.

1211. *ἀλλ', εἰ φοβεῖ τι* (aut *που*) *τοῦτο* Herw., coll. Phil. 652. 1039. OR. 644. 1364. OC. 1331. Aj. 329. 1314. et (ad *που*) Phil. 41. El. 1473.

1214. *μὴ ποτιψαύων*] *μήποτε ψαύω* Ven. Tricl. *μή ποτε ψαύων* Fröhlich. Cf. OR. 347. Ant. 1241. Eur. Phoen. 11. Eum. 79. *Παλλάδος ποτὶ πτόλιν*. Corrigo *μή τι προσψαύων*.

1220. *ὥς γ'* (pro *ὥστ'*) *ἐπεικάζειν* Schaef. Fröhlich. etc.

1233 sq. Ita F. W. Schmidt, *τίς γάρ ποθ' ὅστις μὴ ἐξ ἀλαστόρων νοσοῖ* | *γυναῖκ' ἄν, ἥ μοι —'μόνη* | *μεταίτιος, — ἔχειν,* | *ἕλοιτο;*

1235. *τίς ταῦτ' ἂν*] *τίς τήνδ' ἂν* F. W. Schmidt.

1238. *οὐ νέμειν ἐμοὶ —*] Qu. *οὐ νεμεῖ πατρὶ* (gl. *ἐμοὶ*) —. Aut *οὐχ ἕξει πατρὸς* | *φθίνοντος ὥραν*. Quod si vulgata recte se habet, cf. Herod. VI. 137. *ὡς δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι λέγουσι, δικαίως ἐξελάσαι*.

1241. *φράσεις*] Qu. *φανεῖς*. Cf. 394. El. 1341. *ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα*. Ant. 735.

1242. Leg. *σὺ γὰρ κατευνασθὲν τόδ' αὖ κινεῖς κακόν*.

1243. *τἀπορεῖν ἔχω*] Qu. *τἀποροῦν ἔχω*.

1249. *τὸ σὸν*] Qu. *σὸν ὄν*. Idem suadent F. W. Schmidt et Herwerden.

1250. *θεοῖσιν ὀμνὺς τοὔργον* F. W. Schmidt.

1255. *ἄγ' ἐγκονεῖτ'*] Qu. *ἴτ' ἐγκονεῖτ'*. Cf. Arist. Pl. 255. *ἴτ' ἐγκονεῖτε*, etc.

1256. *αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη*] *αὕτη τελευτὴ τῷδε τἀνδρὶ φιλτάτη* conj. Mekler. *αὕτη τελευτὴ τῷδε τἀνδρὶ θέσφατος* Herw., coll. 79 sq. 1159 sq. OC. 1471. *ἥκει θέσφατος* | *βίου τελευτή*. Qu. *αὕτη τελεῖται τῷδε τἀνδρὶ θέσφατος*. Aut *αὕτη τελευτὴ τῷδε τἀνδρὶ γίγνεται*.

1261. λυκοκόλλητον Welcker, coll. Hesychio, qui λύκον inter alia τὸν ἐν τοῖς χαλινοῖς interpretatur. Recte proculdubio. Parum hic convenit epithetum λιθοκόλλητον. Confer Latinum 'lupatum'. Horat. Od. I. 8. 6. 'Cur — Gallica nec lupatis | temperat ora frenis?' Virg. G. III. 208. 'negabunt — duris parere lupatis'. Qu. λυκοκόλλητα στόμι' ἐνδάκνουσ'.

1263. τελέως ἀεκούσιον mss. τελέουσ' — Billerbeck. Qu. τελέουσά γ' ἑκούσιον ἔργον. Aut τελέουσα καὶ ἡδύ τι ἔργον.

1270. ἐφορᾷ] Qu. προορᾷ.

1273. δ' οὖν] Leg. δ' αὖτ', aut δ' ἔστ'.

1276. μεγάλους] Qu. αἰκεῖς —. Cf. El. 206. αἰκεῖς θανάτους.

1277. καινοπαθῆ] καινοπαγῆ al. καινοπαθεῖν legitur Plut. Mor. p. 1106 A. Cf. καινοπήμων Aesch. Sept. 363.

ADDENDA.

Oedipus Tyrannus.

11. Lege *στέρξοντες* (supplicaturi, obsecraturi). Cf. OC. 1094. *στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν.*

13. *μὴ οὐ κατοικτείρων* mss. Leg. *μὴ κατοικτείρων.* Cf. 76 sq. Aesch. Ag. 239. *ἔστιν — μὴ δολώσαντος θεοῦ.* Eur. Her. 684. *οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα μὴ δρώσης χερός.* Eur. Fr. 461, 1. *οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν.* Chamaeleon apud Athen. IX. 374 B. *θαυμάζω οὖν πῶς διεσώθη μὴ τυχὼν νίκης.* Philisc. trag. 2. *οὐκ ἔστιν — τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.* Arist. Ach. 466. *οὐ μὴ τυχὼν | ἀπόλωλ'.* Nub. 792. *ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.* Alex. III. 428. *οὐ γὰρ ἄν ποτε | θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.* Philem. 213, 4. *οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγὼς | μὴ οὐ* (del. *οὐ*) *τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον.* At Herod. VI. 106. *οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν μὴ οὐ* (del. *οὐ*?) *πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου.* II. 110. *οὔκων δίκαιον εἶναι ἱστάναι — μὴ οὐκ* (del. *οὐκ*?) *ὑπερβαλλόμενον τοῖσι ἔργοισι.*

24. *φοινίου σάλου*] Qu. *φοινίου 'κ σάλου.* Cf. Ph. 271. *ἐκ πολλοῦ σάλου.*

31. *οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ*] Nunc demum video corrigendum esse *οὐκ ἴσον νέμων σ' ἐγώ.*

72. Recte se habet *ῥυσαίμην.* Cf. Thuc. V. 35. *ἦλθον εἴ πως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιντο.* Theocr. XXV. 272. *καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν | θηρὸς τεθνειῶτος ἀπαὶ μελέων ἐρυσαίμην.* Herod. VI. 35. 5. *ἐστάλη ἐς Δελφοὺς ἐπερησόμενος εἰ ποιοίη τά περ — προσεδέοντο.* Schol. ad Eur. Orest. 15. *ἐχρήσθη ἐν Πυθίᾳ ἐρωτῶντι πῶς τιμωρήσαιτο τὸν ἀδελφὸν* etc. Schol. Arist. Plut. 1002. *πυνθανομένους εἰ προσλάβοιεν συμμάχους τοὺς Μιλησίους.* Sed cf. 1256. *ἐξαιτῶν — μητρῴαν θ' ὅπου κίχαι διπλῆν ἄρουραν.*

79. *προστώχοντα* (sic) L. et similiter OC. 30. 320. Scripturae per duplex *σ* favet compositum *προσσαίνειν* Fr. 928.

81. *ὥσπερ ὄμματι*] As he is to the eye (to look upon). Suspectum. Qu. *ὥσπερ ὄμμ' ἔχει* (sc. *λαμπρόν*).

94. *πένθος φέρω*] Qu. — *τρέφω.*

159. *κεκλόμενος*] Leg. *κέκλομαι, ὦ* —. Cf. Aesch. Suppl. 41. *ὄντ' ἐπικεκλομένα* —.

172. *κλυτᾶς*] Leg. *κλυτὰ* —. Cf. Hom. Od. 9, 308. *ἤμελγε κλυτὰ μῆλα.* *γῆρυς*] An *γᾶρυς*?

221. *αὐτὸς*] Leg. *αὐτό.* *μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον* mss. Leg. *μὴ οὐκ ἔχειν* (aut *μὴ λαβεῖν*) *τι σύμβολον.* Cf. Eur. Hipp. 654. *οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τάδ' ἐξειπεῖν πατρί.* Rhes. 220. *σύμβολον δ' ἔχων σαφὲς* | *φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.*

248. *ἄμορον ἐκτρῖψαι*] Leg. *δύσμορον τρῖψαι.* Cf. Cratin. 1, 5. *ηὔχουν — Κίμωνι — αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν.* Eubul. 68, 2. *νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον.* Diocl. com. II. 841. *ἀγόμφιον* | *αἰῶνα τρίψει.* Nicol. com. IV. 579. *τὸν βίον* | *ἅπαντα κατατρίψαντες* (*διατρίψαντες*?).

251. *εὖ ξυνεῖεν*] Leg. *εὖ διδοῖεν.*

265. *ὑπερμαχοῦμαι*] Cf. Herod. VII. 239. *τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται* (i. q. *συμμαχέει*). Ph. 228. *τοῦδ' ὕπερ μαχουμένῳ.* Aj. 1310. *τοῦδ' ὕπερ πονουμένῳ* (vulg. *ὑπερπον.*). Eur. Phoen. 1470. *ὑπερπαθεῖν.* Eur. Fr. 120, 3. *πάτρας ὑπερθανεῖν* (*πάτρας ὕπερ θανεῖν*?). Eur. Phoen. 1258. *πόλεως ὑπερμαχεῖς.*

287. *οὐκ ἐν ἀργοῖς*] Qu. *οὐ πάρεργον.* *οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην*] Qu. *οὐδὲ τοῦτο προυθέμην.* (Cf. El. 1334. *νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.* OR. 1460. *παίδων — μή μοι — προθῇ μέριμναν.*) Aut *τοῦτ' ἐγὼ 'θέμην.* Cf. Aj. 536. *πρόνοιαν ἣν ἔθου.* OR. 134. Aj. 13.

335. *ὀργάνειας* mss. et vulg. Frustra hoc tuetur Dind. Corrigendum proculdubio *ὀργίσειας.* Cf. Arist. Vesp. 223. *τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ* | *τὸ τῶν γερόντων.* *'Οργαίνειν* intransitivum est (Tr. 552. Eur. Alc. 1106.). Sic *θυμαίνειν, κοταίνειν, δειμαίνειν, μωραίνειν, δυσκολαίνειν, ὀρμαίνειν, ἀνοηταίνειν, χαλεπαίνειν,* etc.

336. *κἀτελεύτητος*] Leg. *κἀπαραίτητος.* Cf. Trag. adesp. 414. *μόνη 'στὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη.* Longin. de Subl. 44. *δεσπότας ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσιν ἀπαραιτήτους.*

355. *καὶ ποῦ* recte mss. *καί που* Br. prob. Dind.

413. *καὶ δέδορκας*] Leg. *καὶ δεδορκὼς* —. Cf. Eur. Bacch. 359. *μέμηνας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης* (l. *ἐξεστὼς*) *φρενῶν.*

420. Leg. *ἔσται 'λικὼν.* Cf. Eur. Andr. 1154. *τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; τίς οὐ πέτρον* | *βάλλων ἀράσσων;* Eur. Fr. 116. *ποῖαι λιβάδες; ποία σειρήν;* Epicrat. 11, 4. *ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος* | *διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν* (?); Com. adesp. 1215, 1. *τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα* | *δέξαιτ' ἄν;* Aristid. I. 426 D. *ποῖαι πηγαὶ δακρύων ἱκαναὶ τοσούτῳ κακῷ; ποῖαι συναυλίαι — ἀρκέσουσιν ἀνοιμῶξαι πόλιν;* Herod. VII. 21. 2. *τί γὰρ οὐκ ἤγαγε — ἔθνος — Ξέρξης; κοῖον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε —;* De aphaeresi cf. ad Arist. Ach. 828. *εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.*

448. ὅπου —] Qu. ὅπως —. At cf. Aj. 1103. οὐδ' ἔσθ' ὅπου —.

475. Ionica forma Παρνησσὸς legitur Herod. VIII. 36.

477. ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν] Qu. ἀν' —. Cf. Eur. Fr. 975. ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος. Theocr. I. 116. οὐκέτ' ἀν' ὕλαν.

510. ἡδύπολις] ἁδύπολις recte Ellendt.

525. Corrigendum videtur πρὸς τοῦ δ' —. Cf. Aesch. Eum. 593. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης —; Eur. Med. 705. ἐξελαύνομαι χθονός. | ΑΙ. πρὸς τοῦ; Hipp. 1164. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος —; Her. 77. πρὸς τοῦ ποτ' — πίτνεις; Eur. Fr. 683. πρὸς τοῦ (ἐπικινδύνως ἔχει); Fr. 682, 2. πρὸς τοῦ (νοσεῖ); Fr. 228, 20. πρὸς τοῦ (τέθνηκε); πρὸς ὑμῶν; Veram esse hanc lectionem ex Chori responso liquet. Non quis hunc rumorem protulerit, sed num prolatus sit, quaerit Creon.

538. γνωρίσοιμι] Annon γνωρίοιμι Attice?

539. ἀλεξοίμην] Leg. ἀλευσοίμην. Futurum verbi ἀλέξεσθαι est ἀλεξήσομαι. Ἀλεξησομένους occurrit Herod. VIII. 80. 108.

560. θανασίμῳ χειρώματι] Qu. θανασίμῳ 'γχειρήματι.

640. Cf. Dem. p. 113, 13. εἶπεν ὅτι δυοῖν θάτερον, ἢ ἐκείνους ἐν Ὀλύνθῳ μὴ οἰκεῖν ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ.

657. μήποτ' ἐν αἰτίᾳ] Leg. μηδέποτ' αἰτίᾳ. Cf. Tr. 940. ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ. et ad Phil. 67.

677. ἴσος] Aequus, justus. Cf. Ph. 685. ἴσος ἐν (ὢν Schultz.) ἴσοις ἀνήρ. Fortasse vitiosum.

681. Cf. Phil. 1358. Hom. Il. 5, 493. δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος. Trag. adesp. 110, 2. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλεύθερον (l. ἐλευθέρου) δάκνων | ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία.

682. δάπτει δὲ καὶ —] Leg. δάκνει δέ τοι —. Aut δάκνει δ' ἀεὶ —. Vulgata inepta est. Cf. Aj. 1119. τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει. Eur. El. 291. αἴσθησις γὰρ οὖν — πημάτων δάκνει βροτούς. Men. 282, 1. τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει, | πενία.

713. ἥξοι] Leg. ἕξοι. Cf. ad Ant. 986.

718. ποδοῖν] Malim ποδῶν, ut in 1032. Sic ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων OR. 1270.

753. Λάϊον μία] Languidum hoc est. Leg. Λαΐου βίαν. Cf. Tr. 36. Ph. 314. Aesch. Sept. 447. 569. 571. 577.

779. ὑπερπλησθεὶς μέθῃ] Annon — μέθης?

780. παρ' οἴνῳ] παροινῶν Heimsoeth.

808. ὄχου] ὄχους (i. e. currum) recte Doederl. Dind. Cf. Fr. 599. ὄχοις — ἐμβεβὼς πόδα. Eur. Iph. A. 519. τὴν βασίλειαν | δεξώμεθ' ὄχων ἄπο etc. 615. λεῖπε πωλικοὺς ὄχους. Tro. 628. κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων etc. Phoen. 2. ὦ — χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις | Ἥλιε. et Aesch. Cho. 568. δόμους (δόμοις mss.) παραστείχοντα.

820. προστιθείς] Vitiosum forsan est προστιθεὶς, nisi potius ἢ 'γωγ' ἐμαυτῷ corrigendum est. Vix enim προστιθέναι τι ἐπί τινι dici potest. Qu. ἢ 'γὼ πρὸς αὑτῷ (aut ἢ πρός γ' ἐμαυτῷ, aut ἢ 'γὼ αὐτὸς αὑτῷ) — προστιθείς. Cf. Phil. 1120. στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις. Arist. Nub. 63. ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα.

832. πρόσθεν ἢ —] Leg. πρόσθε πρὶν —.

866. τὸν τροχηλάτην] Qu. τὸν διφρηλάτην. Cf. El. 49. ἐκ τροχηλάτων δίφρων. Non video quomodo auriga τροχηλάτης dici posset.

873. Qu. ὕβριν φυτεύει τυραννίς, aut ὕβρις φυτεύει τυραννίδ'.

878. χρησίμῳ] Qu. δρασίμῳ aut φυξίμῳ. Vix χρησίμῳ χρῆται scripsisset poeta. Cf. Fr. 722. ζῶντι (χλωρῷ Bergk.) ποδὶ χρώμενον.

894. ἔρξεται] εὔξεται recte Musgrave.

987. μέγας γ' ὀφθαλμὸς] Profecto lippus est qui non concedat corrigendum esse καὶ μὴν μέγ' ὠφέλημά γ'. Cf. Aesch. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Eur. Tro. 703. καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν | Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ' εἶναί ποτε. Herod. VII. 158. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφελίαι. Sic μέγα πρᾶγμα Penelope dicitur Eubul. III. 260.

1076. ὁποῖα χρῄζει] Vix sanum. Qu. ὁποῖα δὴ χρή (aut χρή 'στι).

1101. ἢ σέ γε θυγάτηρ Λοξίου] ἢ σύ γε καὶ γενέτας Λοξίου Dind. Qu. ἢ σύ γέ που γένεθλον Λοξίου; Cf. Hom. Od. 8, 488. ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων. Theocr. I. 123. ὦ Πὰν Πὰν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω, | εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον. Herod. II. 173. 6. λάθοι ἂν ἤτοι μανεὶς ἢ ὅγε ἀπόπληκτος γενόμενος.

1113. ἔν τε —] Qu. εὖ τε —.

1218. δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων ἐκ στομάτων] Plurima in his offendunt. Tentabam δύρομαί γέ σ' ὥσπερ Ἴτυν (aut γὰρ ὥσπερ Ἴτυν σ') ἀηδονείου 'κ στόματος.

1244. ἐπιρρήξασ'] ἐπιρράξασ' (ab ἐπιρράσσω) Dobr. Recte. Cf. v. καταρράσσειν. Schol. κλείσασα, coll. Hom. Il. 24, 454. θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς | εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ, τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον. Cf. Plut. Artax. 29. ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐντὸς οἴκημα καὶ τὰς θύρας ἐπήρραξε (l. ἐπέρραξε) κράζων. Thuc. 8, 96. ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσι.

1249. διπλοῦς] Leg. διπλοῦν. Cf. Eur. Herc. 950. διπλοῦς (l. διπλοῦν) δ' ὀπαδοῖς ἦν, γέλως φόβος θ' ὁμοῦ.

1256. μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι —] Corrigendum, ni fallor, μητρῴαν θ' ὅθ' ἂν κίχοι —. Cf. tamen ad 72. ὅ τι δρῶν — τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.

1264. πλεκταῖς ἐωραῖς L. pr. ἐώραις ab S. πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν αἰωρουμένην Nauck. Locum aperte vitiosum confidenter sanum reddo corrigendo πλεκταῖσι σειραῖς. Cf. Hom. Od. 22, 175.

σειρὴν δὲ πλεκτήν. 192. Il. 23, 115. *σειράς τ' εὐπλέκτους*. Cf. Ant. 54. *πλεκταῖσιν ἀρτάναισι*. Eur. Andr. 718. *πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας*.

1276. *ἤρασσ' ἐπαίρων*] Qu. *ἤρασσεν αἴρων*. Cf. Tr. 795. *διάστροφον | ὀφθαλμὸν ἄρας*.

1299. *ἐγὼ*] Qu. *ἐμοί*.

1310. *διαπέταται*] *διαπωτᾶται* recte Musgr.

1311. *ἐξήλου* L. etc. *ἐξήλω* al. Leg. *εἰσήλω*. Cf. ad 263. Aesch. Pers. 516. *ἐνήλου* (sic M. *ἐνήλλου* al. leg. *ἐνήλω*).

1322. *ἐμὸς ἐπίπολος*] Qu. *ἐμὸς ἐπίτροπος*.

1327. *σὰς ὄψεις*] Qu. *σοὺς ὅσσους*.

1343. *τὸν ὀλέθριον μέγαν* mss. *τὸν ὄλεθρον μέγαν* Turn. (Quod soloecum est.) *τὸν ὀλεθρόν με γᾶς* ingeniose Bergk. Corrigo *τὸν μέγ' ὀλέθριον*. De *μέγα* sic adverbialiter adhibito cf. Ph. 419. *μέγα θάλλοντές εἰσιν*. OR. 1023. *ἔστερξεν μέγα*. OC. 734. *πόλιν σθένουσαν μέγα*. Ant. 1168. Fr. 256, 2. Aesch. Pr. 647. *ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη*. 1004. *τὸν μέγα στυγούμενον*. Locum corrupit librarius aliquis qui hunc usum non intelligeret. De voce *ὄλεθρος* cf. Cratin. 214. *ἀμοργοὶ πόλεως ὄλεθροι*. Herod. III. 142. 6. *γεγονώς τε κακῶς καὶ ἐὼν ὄλεθρος*. Lucian. Dial. mort. 2, 1. *μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεννεῖς καὶ ὀλέθρους ὄντας*.

1388. *τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι*] Lege *τὸ μὴ οὐχὶ κλῇσαι*. Cf. ad Tr. 90.

1460. *προσθῇ* mss. *προθῇ* recte Elmsl. Cf. El. 1334. *νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ*.

1505. *παρίδῃς* mss. *περιίδῃς* recte Dawes. Cf. Herod. VIII. 75. *ἢν μὴ περιίδητε διαδράντας αὐτούς*. Arist. Ach. 167. Pac. 10. Eccl. 168. 369. 1054.

1506. *ἐγγενεῖς*] Fort. *κἀγάμους* (1502.)

1512. *νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι* mss. *νῦν δὲ τοῦτ' ηὔχθω μόνον* frustra Dind. *εὔχομαι*, non *εὔχεσθε*, postulari ostendit sententia. Lege *νῦν δὲ τοῦθ' ἓν εὔχομαι*, aut *νῦν δ' ἓν εὔχομαι μόνον*. Corruptelae ansam dedit similitudo syllabarum *εν ευ* et *μαι μοι*. Corrigebam olim *τοῦτ' εὔχεσθέ μοι*. Sic Aj. 392. *ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν | εὔχου*. Eur. Iph. A. 1188. *ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαί τί σοι*. Arist. Eq. 928. *εὔχομαι δέ σοι ταδί* etc.

1513. *οὗ καιρὸς ἀεὶ* mss. *οὗ καιρὸς ἐᾷ* temere Dind. Corrigo *οὗ καιρός ἐστι*. Sic El. 1259. *οὗ μή 'στι καιρός*. Sed ibid. 1368. *νῦν καιρὸς ἔρδειν*. *τοῦ βίου*] Leg. *βίου* (om. *τοῦ*).

1516. *πάντα γὰρ καιρῷ καλά*] Leg. *πάντα δὴ 'ν καιρῷ καλά*, aut *πάντα τἀν καιρῷ καλά*.

1526. Cf. OC. 1134. *ᾧ τίς οὐκ ἔνι | κηλὶς κακῶν ξύνοικος;* 1232. *τίς οὐ καμάτων ἔνι;* Eur. Andr. 300. *τίν' οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίσσετο —;* Phoen. 892. *τί οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη —;* Eur. Fr. 470, 1. *τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;* Achae. trag. 24. *τί μ' οὐ λέγοντες —;* Arist. Pl. 786. *ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε;* Dem. de Cor. 49. *ὑβριζομένων καὶ τί κακὸν οὐχὶ πασχόντων*.

Oedipus Coloneus.

35. *ὥστ' ἀδηλοῦμεν φράσαι*] Qu. *ὥσθ' ἃ δὴ λῶμεν φράσαι*, aut *ὥστ' ἄδηλ' ἡμῖν φράσαι*. Hesychius *ἀδηλίαν* per *ἄγνοιαν*, *ἀφάνειαν* explicat.

48. *τί δρῶ*] *παρὼν* (in person) conj. Herwerden ad OR. 7. Cf. Aj. 1131. 1156. Tr. 422. etc.

76. *ὡς ἰδόντι*] Cf. 20. *ὡς γέροντι* Qu. *ὡς ἰδεῖν γε*.

84. *νῦν ἕδρας*] Qu. *τήνδ' ἕδραν*, coll. 90. *θεῶν σεμνῶν ἕδραν*.

85. *τάσδε γῆς*] *τάσδε γυῖ'* Bergk. Malim *τῆσδε γυῖ'* (aut *κῶλ'*, coll. 19.). Cf. Eur. Hec. 1132. *ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ*. Construe *γυῖα ἔκαμψα ἐφ' ἕδρας τῆσδε ὑμῶν πρώτων*. Cf. 90. *θεῶν σεμνῶν ἕδραν*. Attamen *τῆσδε γῆς* tuetur v. 460.

92. *οἰκήσαντα*] *οἰκήσοντα* K. T. Recte. Cf. 627.

110. Leg. *οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας*.

113. *πόδα*] *πόδ' αὖ* M. Schmidt. prob. Dind. Cf. Fr. 599. *ὄχοις — ἐμβεβὼς πόδα*. Eur. Hec. 800. *ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;* Sed corrigendum, ni fallor, *τόδε* (Martin). Cf. 505. *τοὐκεῖθεν ἄλσους — τοῦδε*.

114. *κἀπὶ σμικροῖς*] Leg. *κἀπὶ σμικρᾶς* (sc. *ἀγκύρας*).

131. *τὸ τᾶς*] Suspectum. Qu. *τὸ πᾶν*.

132. Cf. Aesch. Ag. 1247. *εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα*. Cho 581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν*.

133. *ἱέντες*] Corrigendum forsan *κλείοντες* (*κλῄοντες*). Cf. Arist. Eq. 1316. *εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν*, etc. Ita metrum versus 132. melius congruet cum metro versus 164. Sed nil temere innovandum. Apud nostrum *στόμα*, ut *γλῶσσα*, aliquando *φωνὴ* (sermo) significat. Cf. El. 596. *ἣ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα | κακοστομοῦμεν*.

134. *οὐδὲν ἅζονθ'* mss. *οὐδὲν ἄγονθ'* Tricl. Lege *οὐκ ἀλέγονθ'*, aut *οὐκ ὀκνοῦνθ'*. Cf. ad v. ant. 166. Aesch. Suppl. 751. *βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν*. Nullum verbum est *ἅζειν*.

161. *πάμμορ'*] Qu. *δύσμορ'*. *Πάμμορος* (omnino infelix) occurrit tantum Orac. Sibyll. V. 65. *κλαύσεαι ἀργαλέη καὶ πάμμορος* (*δύσμορος?*), ut monuit Dind.

163. *ἐρατύει* mss. *ἐρατύοι* Musgr. Dind. Ipse malim *ἐρυκέτω* (dimoveat te, separet te). Cf. 169. *πρόσθεν δ' ἀπερύκου*. Hom. Il. 10, 161. *ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει*. Tr. 120. *δόμων ἐρύκει*. Porro postulatur imperativus, non optativus.

166. *ἔχεις* recte mss. Cf. ad v. str. 134. *λόγος οὐδὲν ἅζονθ'* (*ὀκνοῦνθ'?*).

172. *κοὐκ ἀκούοντας* mss. *καὶ ἀκούοντας* Musgr. *κοὐκ ἀπιθοῦντας* Herm.

176. *ἄξει*] Leg. *ἄρῃ*. Cf. Eur. Iph. T. 1201. *οὐ γάρ ποτ' ἂν νιν ἠράμην βάθρων ἄπο*. Aut *ἕλξῃ*. Cf. Aj. 788. *τί μ' — ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;* Vulgata soloeca est.

185. *ὅ τι καὶ πόλις* —] Qu. *ὅ τι ἁ πόλις* —, aut *ὅ τι περ πόλις*.

186. *τέτροφεν*] Fort. *νενόμικ'*. At cf. Aj. 1124. *ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει*. Ant. 660. 1089. *ἵνα — γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν*. Tr. 817. *ὄγκον — ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον* —;

192. *ἀντιπέτρου*] Leg. *αὐτοπέτρου*. Cf. ad Ph. 35. Eur. Fr. 125, 3. *παρθένου τ' εἰκώ τινα* | *ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων*, | *σοφῆς ἄγαλμα χειρός*.

197. *ἐν ἡσυχίᾳ*] Leg. *ἐν ἀσυχίᾳ*. De metro non constat, quum in stropha exciderint nonnulla.

217. *μένεις*] *βαίνεις* Tricl. Dind. Qu. *τείνεις*.

234. *αὖθις*] *αὐτίκ'* T. Halbertsma. Recte.

307. *εὕδει* mss. *ἕρπει* Br. Nauck. Recte. Cf. 83. *οὐ γὰρ ἂν — ὧδ' εἷρπε* etc. Tr. 160. *ὥς τι δράσων εἷρπε*. Eur. Phoen. 41. *ὁ δ' εἷρπ' ἄνανδος, μέγα φρονῶν*. Arist. Vesp. 552. *ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς*. Arist. Fr. 18. *ὁ δ' ἡλιαστὴς εἷρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα*.

315. *τι φῶ;*] *τίν' αὐδῶ* Wecklein. Qu. *τί φάσκω*.

320. *σαίνει με προσστείχουσα*] Qu. *σαίνει μ' ἀποστίλβουσα*. Cf. Aesch. Prom. 356. *ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας*. Eur. Or. 474. *στίλβει νοσώδεις ἀστραπάς*. Procul. *τοῖον ἀπέστιλβεν χροὸς ἀθανάτοιο Φάνητος*. Parum enim bene *φαιδρὰ ἀπ' ὀμμάτων σαίνει*, apte autem *φαιδρὰ ἀποστίλβουσα* — dicitur.

327. *δύσμοιρ'*] Qu. *δύστην'*.

335. *ποῖ*] Malim *ποῦ*. Cf. Eur. Or. 1473. *ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;*

362. *ποῦ κατοικοίης τροφὴν*] Jure in hoc loco offendit T. Halbertsma. Qu. *ποῦ τὰ νῦν ἔχοις* —.

371. *κἀξ ἀλιτηροῦ*] *κἀλιτηρίου* probabiliter Toup. Elmsl. *κἀξ ἀλιτρίας* Dind. Nauck.

475. *νεαλοῦς*] Qu. *νεογνῆς* aut *νεώρους*. *βαλὼν* L. Corrigendum ex apographis *λαβών*. Cf. e. g. Arist. Av. 56. *σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών*. Ach. 1167.

523. *τούτων δ'*] Leg. *τούτων γ'*.

534. *εἰσὶν ἀπόγονοί τε καὶ* mss. *ἀπόγονοί τ' εἰσὶ καὶ* Both. Nauck. Recte.

544. *ἔπαισας*] Qu. *ἔμνησας* (coll. Eur. Alc. 878. *ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν*), aut *ἔλεξας*.

681. Cf. Hom. Il. 5, 493. *δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος*.

700. *μέγιστα*] Annon *μάλιστα*?

701. *παιδοτρόφου*] Qu. *παντοτρόφου*.

703. *σημαίνων*] Correxi jamdudum *συνναίων*. Cf. Aj. 611. *μανίᾳ ξύναυλος*. Eur. Fr. 370, 2. *μετὰ δ' ἀσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην*. Fr. 897, 8. *χωρίς τ' ἀγρίων* | *ναίοιμι τρόπων*. Fr. 1064, 3. *νόσῳ ξυνών*. Heliod. Aeth. VI. fin. *τύχῃ λαμπρᾷ καὶ βασιλικῇ συμβιώσεται*,

τὸ μέν τις οὔτε —] Vitiosa haec videntur.

734. *νεώρη* recte L. *νεωρῆ* apographa. Cf. El. 901. *νεώρη* (*νεωρῆ* mss.) *βόστρυχον*.

808. Cf. Ph. 108. *οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;* Ph, 1236. *εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν* (i. e., ni fallor, *τὰ ἀληθῆ*). Ant. 511. *οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν*. Soph. Fr. 326, 1. *καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν*. Aesch. Cho. 582. *σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια*. Sept. 601. *φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια*. Eur. Iph. A. 829. *ἔλεξας τὰ καίρια*. Sed Arist. Ran. 1057. *τὸ χρηστὰ διδάσκειν*.

839. *μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς*] Qu. — *ὧν μὴ κρατεῖς*. Cf. Aesch. Eum. 574. *ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει*. Theocr. 15, 90. *πασάμενος ἐπίτασσε*.

848. Cf. Menand. 520, 1. *ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν | ταύταιν*.

885. *πέραν*] Leg. *πέρα*.

886. *περῶσι δή* mss. *περῶσ' οἵδε δή* Elmsl. Qu. *περῶσιν δίκης* (et *πέρα* pro *πέραν*).

900. *ἀπὸ ῥυτῆρος*] I. e. immissis habenis.

911. *καταξίως*] Qu. *κατάξια*. Cf. El. 800. *οὔτ' ἐμοῦ καταξίως* (l. *κατάξι' ἂν*) *πράξειας* —. Ph. 1009. *παῖδα — κατάξιον δ' ἐμοῦ*. 1095. *κατηξίωσας*.

924. *ἐπιβαίνων*] *ἐπεμβαίνων* Dind. Qu. *οὔτἂν ἔγωγε σῆς ἂν ἐπιβαίνων χθονός*. Vereor ut genitivum regere possit *ἐπεμβαίνειν* ut *ἐπιβαίνειν*.

1007. *τοῦδ'* L. *τοῦθ'* apogr. nonnulle. *τῷδ'* Kunhardt. prob. Dind.

1082. *αἰθερίας νεφέλας*] *αἰθερίας ἀφ' ἕδρας* Badham. prob. Dind.

1084. Cf. Aesch. Prom. 302. *ἢ θεωρήσων τύχας | ἐμὰς ἀφῖξαι —;* Eur. Iph. A. 231. *ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον καὶ θέαν ἀθέσφατον, τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων ὡς πλήσαιμι, μείλινον ἁδονάν*. Trag. adesp. 458, 7. *τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ'* (*γυνὴ*) *ἀπήλλακται κακῶν* (*ταχύ*?).

1088. *ἐπινικείῳ σθένει*] *σθένει 'πινικείῳ* Dind. Correctio parum certa.

1108. *τῷ τεκόντι*] Leg. *τοῖς τεκοῦσι*. Cf. OR. 999. 1176. OC. 508. Fr. 62 D.

1113. *ἐμφύντε* —] Cf. Hom. Il. 1, 513. *ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρί*. Eur. Ion. 891. Herod. VI. 91. III. 109.

1150. *λόγος δ' ὃς* —] Cf. Eur. Rhes. 512. *τοῦτον δ' ὃν ἵζειν φῂς σὺ — συλλαβὼν ἐγὼ — στήσω* etc. Men. 402, 7. *καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο, | ὄνος ἐν πιθήκοις, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, | ἔστιν*.

1188. *λόγῳ*] Leg. *χρόνῳ*.

1218. *τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου*] Cf. Aesch. Eum. 301. *ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν*.

1226. *βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει*] Qu. *βῆναι κεῖσ' ὁπόθενπερ ἥκει*. Cf. Aj. 690. *ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον*. Eur. Herc. 1247. *θανὼν ὅθενπερ ἦλθον εἶμι γῆς ὕπο*. 260. *ἀπέρρων δ' ἔνθεν ἦλθες ἐνθάδε | ὕβριζ'*. Suppl. 532. *ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ'*

ἀφίκετο, | ἐνταῦθ' (ἐκεῖσ'?) ἀπελθεῖν (ἐάσατε). Thuc. IV. 73. *ἀπῆλθον — ὅθεν περ ὡρμήθησαν.* Xen. Anab. II. 3. 6. *ἄξουσιν ἔνθεν ἕξουσι τὰ ἐπιτήδεια.* I. 3. 17. *μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν.* Cyr. VII. 5. 52. *ὡς δ' ἤλθομεν πάλιν ἔνθεν ὡρμήθημεν,* etc. Arist. Nub. 1408. *ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι* (l. *'πάνειμι*). Antiph. III. 48. *ἐκεῖσε διαπλέω | ὅθεν διεσπάσθημεν.* Trag. adesp. 85, 3. *τὸ δυστυχὲς βίου | ἐκεῖθεν ἔλαβες ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο* etc. Epich. 126. *κἀπῆνθεν ὅθεν ἦνθεν πάλιν.* Hor. Sat. I. 1. 108. 'Illuc unde abii redeo'.

1358. *ἃς νῦν δακρύει (δῆθεν) εἰσορῶν, ὅτ' ἐν | ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ* Herwerden ad Ion. 656.

1373. *ἐρεῖ τις* mss. *ἐρείψεις* Turn. Qu. *λαπάξεις.* Cf. Aesch. Sept. 47.

1380. *τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν*] Qu. *τὸν σὸν θρόνον —.* Cf. Aesch. Eum. 163. *κρατοῦντες τὸ πᾶν Δίκας θρόνον.*

1399. *τῆς τ' ἐμῆς*] Leg. *τῆσδ' ἐμῆς.*

1435. *σφῷν δ' εὐοδοίη* L. *σφῶν δ' εὖ διδοίη* Dind. Cf. OR. 1081. *Τύχης — τῆς εὖ διδούσης.* OC. 642. *ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.*

1443. *εἴ σου*] Malim *ἦν σοῦ.*

1467. *τί μὰν ἀφήσει τέλος;*] Leg. *τί μάν; ἀφήσει βέλος.* *ἀφήσει*] Fort. *ἐπάξει.* Cf. Aesch. Sept. 157. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;* 156. *τί γενήσεται;*

1488. *ἐμφῦναι*] Leg. *ἐμφῦσαι.* *τὸ πιστὸν*] Schol. *τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι τῷ Θησεῖ.* Offendit articulus. Qu. *πιστὸν τόδ'.* Vix conferri debet Tr. 398. *ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;*

1531. *προφερτάτῳ*] Cf. Fr. 409. *προφερτέρου.* Eum. 849. *ἐμοῦ προφερτέρα.*

1588. *ὑφ' ἡγητῆρος* L. pr. m. Cf. 1521. *ἄθικτος ἡγητῆρος.*

1600. *προσόψιον* L. *ἐπόψιον* ex apogr. Dind. I. e. conspicuum. Recte. Cf. Ant. 1110. *ὁρμᾶσθ' εἰς ἐπόψιον τόπον.*

1619. *τὸ λοιπὸν ἤδη*] Cf. Tr. 168. *τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ* (*ἀλύπητον βίον?*). 921. *τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετε.*

1622. *ὡρώρει βοὴ*] Cf. Ag. 653. *ὡρώρει κακά.*

1624. *ὀρθίας — τρίχας*] Cf. Aesch. Sept. 551. Ch. 32.

1633. *καταίνεσον*] Cf. Aesch. Cho. 706. *καταινέσαντα.*

1640. Qu. *ὦ παῖδε, δρῶσα σφὼ τὸ γενναῖον χρεὼν —.* Aut *ὦ παῖδ', ἐχούσα χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ —* (quamquam sic pronomen *σφὼ* desideramus).

1686. *κλύδων' ἀλώμεναι*] Cf. ad Aj. 30.

1741. *τί δῆθ' ὑπερνοεῖς*] Leg. *τί δῆτα περινοεῖς.* Cf. Arist. Ran. 958. *κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα.*

1746. *ἐλαχέτην τι*] Qu. *ἐλάχετ' ἄτης.*

1778. *μηδ' ἐπὶ πλείω*] Leg. *μηδ' ἔτι πλείω.*

Antigone.

4. *ἄτης ἄτερ* mss. Cf. El. 615. *αἰσχύνης ἄτερ*. Aesch. Ag. 1148. *κλαυμάτων ἄτερ*. Suppl. 377. *βλάβης ἄτερ*. 916. *δίκης ἄτερ*. Sed latet corruptela.

24. *σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ*] Qu. — *δίκῃ τε καὶ* (aut *δικαίῳ δὴ*) *νόμῳ*. Cf. Eur. Iph. A. 237. *οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει*. Herod. VIII. 106. *οἵ σε ποιήσαντα ἀνόσια, νόμῳ δικαίῳ χρώμενοι, ὑπήγαγον ἐς χέρας τὰς ἐμὰς* etc.

119. *ἑπτάπυλον στόμα*] Hoc vix defendi potest Euripidis locutione *ἑπτάστομον πύργωμα* (Phoen. 639.). Idem enim sunt *ἑπτάστομος* et *ἑπτάπυλος*. Lege *ἑπτάπυλον πόλισμ'*. Cf. Eur. Iph. T. 985. *πόλισμα Παλλάδος*. Her. 195. *οὐ γὰρ Ἀχαϊκὸν πόλισμ' (ἔστιν)*. Med. 771. Aesch. Pers. 123. *καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' | ἀντίδουπον ᾄσεται*. Prom. 421. *ὑψίκρημνον οἳ πόλισμα — νέμονται*. Fr. 778, 1. *Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας* (*ταῖς πύλαις* Br. leg. *τὰς πύλαις*) *ἑπταστόμους*.

130. *καναχῇ θ'*] Corrigo *Καπανῆ'*. Cf. *Ἀχιλῆος* Eur. Iph. T. 421. *Νηρῆος* 206. *Ἡρακλῆος* Her. 542. Qu. *πιστὸν Καπανῆ' ὑπεροπλίαις*.

137. *τἀπὸ Σάρδεων* —] Eadem crasis est Aj. 1376. *τἀπὸ τοῦδε*.

152. *παννυχίοις*] *παννύχοις* L. Cf. Eur. Her. 748. *παννύχιος σελάνα*.

196. *ἐφαγνίσαι* L. *ἀφαγνίσαι* apogr. plur. Quod verum esse ostendit Dind. in Lex. Cf. ad 247. *κἀφαγιστεύσας* (i. e. *καὶ ἀφ.*).

206. *δέμας — αἰκισθέντ'*] Cf. Eur. Iph. T. 685. *πυρωθῆναι δέμας* (*με χρή*).

236. Cf. Theocr. 25, 145. *τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ* etc. Schol. Prom. 379. *τὸ πῦρ ὕλης δραξάμενον οὐ κορέννυται*.

256. *τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον*] Leg. *τοσοῦτον ὅσον* —. Cf. Arist. Vesp. 1288. *ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι* etc. Lys. 732. Philem. IV. 38. *προσφέρων* (*ἀγρὸς*) *οἶνου — ὅσον ὀσμήν*. Xen. An. VII. 8. 19. *ἔχοντες — πρόβατα ὅσον θύματα*.

263. *κοὐδεὶς ἐναργής*] Malim *οὐδεὶς δ'* —. *ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι* mss. *ἔφευγε πᾶς τὸ μὴ* inconsulto Dind. Leg. *ἔφευγεν εἰδέναι*. (Cf. Herod. VII. 135. *τί δὴ φεύγετε βασιλέϊ φίλοι γενέσθαι;* Eur. Herc. 1074. *τὸ φάος ἐκλιπεῖν — οὐ φεύγω*. Eur. Fr. 377. *τοὺς νόθους φεύγουσ' — παῖδας φυτεύειν*.) Aut *ἔφασκε μὴ εἰδέναι*.

317. *ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει*] Qu. *ἤ τι* —. Cf. Tr. 1117. *δάκνει θυμῷ δύσοργος*.

334. *πέραν πόντου*] Leg. *πέρα* —. Cf. Eur. Hipp. 1056. *ἀλλά μ' ἐξελᾷς χθονός; | ΘΗ. πέραν* (l. *πέρα*) *γε πόντου* etc. *τοῦτο καὶ* —] Leg. *τοῦτο μὲν* —.

349. *μηχαναῖς*] Qu. *μαχαναῖς* (ut in Aj. 181.), sed *ἀμηχάνων* est 361. *μηχανόεν* 365.

351. ἕξεται L. ἄξεται (ἄξετ' in uno apogr.). ἀέξεται (?) Dind. Ipse propono ἐλαύνει (ὑπήγαγ') ὑπ' ἀμφίλοφον ζυγόν. Cf. Eur. Hec. 469. ζεύξομαι ἅρματι πώλους. Ion. 1570. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα. Hipp. 111. ἅρμασι ζεύξας ὕπο (τοὺς ἵππους). Theogn. 952. ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐπέβην.

358. Cf. Eur. Her. 857. ὄρφνης ἐξ δυσαιθρίου. Herod. VII. 119. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος.

360. Interpunge sic, — παντοπόρος· ἄπορος —. Et sic Nauck.

362. φεῦξιν] φύξιν Mein. Fortasse recte. Aut ἐφηύρετο. (Cf. Eur. Med. 195. οὐδεὶς λύπας ηὕρετο — ᾠδαῖς παύειν.) Aut ἐμήσατο. Aut ἐφράσσατο. οὐκ ἐπάξεται] Vitiosum. Leg. οὐχ ηὕρηκέ πω.

368. Qu. νόμους γὰρ (aut μὲν) αἴρων — ὑψίπολις, ἄπολις ὅτῳ —.

414. ἀφειδήσοι πόνου] Cf. Lysiae locum, ἀφειδήσαντες τῶν σωμάτων. Confer ἀκηδεῖν, Aesch. Prom. 508. σαυτοῦ δ' ἀκήδει.

421. εἴχομεν] Qu. εἴδομεν (coll. Fr. 754, 1. μύω τε καὶ δέδορκα), aut εἴργομεν (arcebamus, devitabamus).

478. οὐ γὰρ ἐκπέλει] I. e. οὐ γὰρ ἔξεστι. Qu. οὐ γὰρ οὖν πρέπει.

491. ἔσω] Qu. ἔνδον.

579. γυναῖκας εἶναι] Qu. εἶναι κατ' οἴκους.

585. γενεᾶς — πλῆθος] Leg. γενεᾶν — πλῆθος.

598. οὐδ' ἔχει λύσιν] Qu. οὐδ' ἔστιν λύσις.

600. τέτατο — φάος] Cf. Ph. 831. ὄμμασι δ' ἀντίσχοις τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν. φάος] Qu. θάλος. Cf. Eur. Phoen. 86. ὦ κλεινὸν οἴκοις, Ἀντιγόνη, θάλος πατρί. Eur. Fr. 316, 7. παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος (θάλος F. G. Schmidt). Meleag. Epigr. αἰαῖ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ (ἐμὸν?) θάλος; ἅρπασεν Ἅιδας.

604. δύνασιν] Eadem forma est 951. Eur. Andr. 485. ἁ δύνασις.

685. Post τάδε tollatur virgula.

718. Qu. εἶκε θυμοῦ. (Cf. Hom. Od. 18, 10. εἶκε, γέρων, προθύρου. Herod. II. 80. 2. οἱ νεώτεροι αὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες εἴκουσι τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται. Apud Homerum occurrit θυμῷ εἴκειν.) Aut potius ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ —.

775. ὡς ἄγος μόνον] Leg. ὅσον ἄγος μόνον. Recepit hoc Nauck. Cf. Diph. IV. 394. οὐδὲν ἡδέως | ποιεῖ γὰρ οὗτος ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν. Philem. 98, 3. οἶνον θ' ὅσον | ὀσμήν.

782. ἐν κτήμασι] ἐν λήμασι conj. Dind., de viris fortibus intelligens. Quod parum satisfacit. Requiri videtur aliqua ipsius amoris designatio qualis ea est quae proxime sequitur. De amoris invasione non cogitandum est; de ea enim paullo post agitur v. 785 sq. Qu. ὃς ἔν τ' ἀνδράσι πίπτεις, aut ἐν νεάνισι (‿‿‿) πίπτεις, aut ἐν νεάνισιν ἵζεις, aut εἰν ὄμμασιν ἵζεις, aut εἰν ὄμμασι ναίεις. Cf. 795. νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας. Eur. Hipp. 535. Ἔρως Ἔρως, ὃ κατ' (l. ὃς ἀπ') ὀμμάτων στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν οἷς ἐπιστρατεύσῃ. Iph. A. 808. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι. Hom. Il. 10, 26.

οὐδὲ γὰρ αὐτῷ | ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε. Plat. Symp. 195. *οὗ δ' ἂν εὐανθής τε καὶ εὐώδης τόπος ᾖ, ἐνταῦθα καὶ ἵζει (καθίζει?) καὶ μένει (Ἔρως).* Thuc. 6, 24. *καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι.*

790. *ἐπ'*] Leg. *σέ γ'.* Cf. ad OR. 1101.

799. *ὁμιλῶν*] Qu. *ἀλαίνων.*

857. *ἔψαυσας*] Cf. Eur. Hec. 242. *οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.* Pind. N. V. 42. *ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.* Ol. VI. 35. *ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.*

858. *τριπόλιστον* mss. *τριπόλητον* Dind. et sic forsan schol.

906. *ἐτήκετο*] Leg. *ἐσήπετο.* Cf. Eur. El. 319. *αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν.* Eur. Fr. 783. *φίλος δέ μοι | ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.* Hom. Il. 24, 414. *οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ | ἔσθουσ'.* 19, 33. Antiph. 161, 6. *σήπονθ' (οἱ ἰχθύες).* Plut. Mor. p. 665 C. *ὥστε δρᾶσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους ἀεί.* Transitivum est *σήπειν* (to cause to rot) Aesch. Cho. 995. Fr. 270.

951. *τις* —] Vix placet collocatio pronominis. Qu. *'στὶν* —.

961. *μανίαις*] Qu. *μανίᾳ* (*μανίαι*). *κεῖνος*] Qu. *καὶ τότ'.*

970. *ἰδ' ὁ Θρῃκῶν* —] Qu. *καὶ ὁ Θρῃκῶν* (*ἄγριος*) —.

973. *ἕλκος τυφλωθὲν*] Dictum ut *κείρειν φόνον* et similia.

974. *ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις*] Leg. *ἀλαστὸν τοῖσιν* —.

980. *ἀνύμφευτον*] Suspectum. Qu. *ἀνόλβιστον*? Aut *ἄγοντες ἀνύμφευτον ζόαν* (aut *βίον*). At cf. OC. 972. *ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς, | οὐ μητρὸς, εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ.* Eur. Hec. 446. *οἰκρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις.* De forma *ζόη* cf. Fr. 500 D. 519 D.

1002. Qu. *ἀκούω φθόγγον, ὄρνιθας* —.

1071. *θεῶν ἄμοιρον*] Qu. *ἄκλαυτον*, aut *ταφῆς ἄμοιρον* (pro *θεῶν ἄμοιρον*). Cf. Aj. 1327. *νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον.* Glossema videatur esse *θεῶν*, quod irrepserit. Per se stare nequit *ἄμοιρον.*

1080. *συνταράσσονται*] Cf. Eur. Her. 379. *μή μοι δορὶ συνταράξῃς τὰν — πόλιν.* Herc. 604. *πόλιν τε σὴν | μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον.* Andoc. I. 68. *ὁ δὲ τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας* etc.

1089. *ἡσυχωτέραν*] Corrigendum *ἡσυχαιτέραν*, quod legitur Aesch. Eum. 223.

1090. *τρέφειν*] Qu. *φέρειν.* Cf. ad Tr. 323.

1102. *παρεικαθεῖν*] Cf. OC. 1334. *πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν.* Qu. *καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς μοι* ⏑ – *παρεικαθεῖν;*

1105. *μόλις μὲν καρδίας* (*καρδίαι* L.) *δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν*] Locus vix sanus. Melius intelligerem *μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως* —. Schol. *μόλις μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης.* *καρδίᾳ* L. *καρδίας* apogr. vulg. Dind.

1129. Cf. Aesch. Cho. 554. *στείχειν* (*στίχειν* mss.). 568. *παραστείχοντα* (*στίχοντα* mss.). Trag. adesp. 412. *εὕδοντι καὶ στείχοντι* (*στίχοντι* al.) *καὶ καθημένῳ.*

1141. *ἐπὶ νόσου*] Leg. *ὑπὸ νόσου*. Cf. Plat. Resp. III. 390 C. *ὑπὸ ἐπιθυμίας ἔχεται*. Leg. VI. 780 B. *ὑπὸ πολλῆς ἀπορίας ἐχομένοις*.

1209. *περιβαίνει*] Leg. *περιβάλλει*. Cf. Eur. Bacch. 463. *ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ*. Herc. 1140. *αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος*. Arist. Ran. 154. *ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοή*. Hom. Il. 10, 535. *ἵππων ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει*. Od. 6, 122. *ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτὴ* | *νυμφάων*. Qu. *περισαίνει*.

1219. *ἐξ ἀθύμου* —] Cf. Aesch. Sept. 821. *βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν* | *πέπωκεν αἷμα γαῖ ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ* (i. e. *φόνῳ ὑπ' ἀλλήλων*). Thuc. II. 51. *ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι*. Sed corrigendum *ὀξυθύμου*. Cf. Eur. Med. 320. *γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος* —. Or. 1196. *ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος*. Arist. Eq. 706. *ὡς ὀξύθυμος*.

1220. *ἠθροῦμεν*] Fort. *ἑδρῶμεν*. Sed cf. 1216. *ἀθρήσαθ'*.

1301. *λύει*] *κλήει* Wieseler. probat Dind.

1345. *ἐπὶ κρατί μοι*] Leg. *ἐπί μου κάρα*. Cf. OR. 263. *νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη*. Fr. 695. *μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην*.

1350. *χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν* recte Dind. Cf. Ph. 1441.

Ajax.

8. *εὔρινος*] Cf. Soph. Fr. 27. *σφηκοὶ κελαινόρινες*.

96. Cf. Tr. 90. *οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ* (*οὐ* om. mss.) | *πᾶσαν πυθέσθαι* etc. Aeschin. I. 136. *οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικός*. Lucian. Tox. 17. *οὐδ' αὐτὸν ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι*.

202. *γενεᾶς*] Qu. *γενεὰ* aut *γενέθλα*.

208. *ἀμερίας*] *ἀμμορίας* (?) Seidler. prob. Mein. ad Ant. 970. *εὐμαρίας* Nauck. Leg. *ἠρεμίας*.

223. *φευκτάν*] An *φυκτάν*? Sic *ἄφυκτος* Tr. 265. Ph. 105. El. 1388. Fr. 604. Et *στιπτὸς* dicebunt, non *στειπτός*.

304. Cf. Fr. 337. *ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν*.

ἐκτίσαιτ'] Hoc manifesto vitiosum est. Optativum futuri postulari constat. Propono *ἐργάσοιτ'* aut *ἐνδείξοιτ'*. Sic e. g. Phil. 353. *εἰ τἀπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰών*.

413. *νέμος*] Annon *νάπος*?

433. Qu. *τοιούτοις τοῖς* (pro *γὰρ*) *κακοῖς ἐντυγχάνω*.

501. *ἰάπτων* (*γρ. ἀτίζων*) L. Qu. *λόγοις ἀτίζων*, aut *λόγοισι βάλλων*.

531. *καὶ μὴν φόβοισί γ'* —] Leg. *καὶ μὴν φόβῳ σῷ γ'* —.

534. *πρέπον γε τἂν ἦν* —] Fort. *ἔργον γε τἂν ἦν* —. Aut subaudiendum erit *ἔργον*. Vix enim a *πρέπον* pendere potest *δαίμονος τοὐμοῦ*.

543. *λελειμμένῳ λόγων*] Qu. *βεβλαμμένῳ λόγων* (*λόγου*). Cf. Aesch. Pr. 196. *δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ* (*λόγου?*).

594. *μαλαχθῇς*] Legerim *μεταστῇς*. Cf. Phil. 463. *νόσου μεταστήσειαν*.

640. *ἐκτὸς ὁμιλεῖ* (?) mss. Cf. Eur. Hipp. 949. *ἔξεδρον φρενῶν*.

693. *ἀνεπτάμαν* L. *ἀνεπτάμην* aut *ἀνεπτόμην* apogr. *ἀνεπτόμαν* probat Dind.

714. *ὁ μέγας χρόνος*] Qu. *ὁ μακρὸς χρόνος*.

716. *μετανεγνώσθη*] Suspectum.

744. *καταλλαχθῇ*] Qu. *διαλλαχθῇ*. Cf. Eur. Med. 896. *διαλλάχθηθ' — ἔχθρας*. Andoc. II. 26. *διαλλαχθέντι — τῆς ἔχθρας*.

835. *τὰς ἀεί τε παρθένους*] Qu. *τὰς ἀεί τ' ἐπισκόπους*.

873. *τί οὖν δή;*] Leg. *τί οὖν φής;*

882. Cf. ad OR. 1108. *Ἑλικωνίδων* (*Ἑλικωνιάδων* al.).

934. *μέγας ἄρ' ἦν*] Qu. *ἦ μεγάλων* —. Requiritur *μεγάλων* potius quam *μέγας*.

1016. *νόμους*] Leg. *θρόνους*.

1027. *ἀποφθίσειν*] Qu. *ἀποφθιεῖν*.

1044. *ἃ δή*] Qu. *ἅτ' ὤν*. Cf. Arist. Ran. 546.

1129. *ἀτίμα*] *ἄτιζε* recte Elmsl. Cf. OC. 1153. *πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών*. Nullum verbum est *ἀτιμᾶν*.

1188. *δορυσσοήτων* recte L. *δορυσσόντων* apographa. Cf. Eur. Her. 774. *δορύσσοντα* (*δορυσσόητα* Bergk.) *στρατόν*.

1216. *ἐπέσται*] Qu. *ἔτ' ἔσται*. Corruptum videtur *ἔτ' οὖν*.

1312. *τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος*] *τοῦ σοῦ ξυναίμονος* Dind.

1369. *ὡς ἂν ποιήσῃς*] Qu. *ὅσσ'* (aut *ὅ τι*) *ἂν ποιήσῃς*. *χρηστός γ' εἴσει*] Leg. *χρηστὸς φανεῖ*. Cf. Ant. 634. *ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;* Aesch. Eum. 469. *πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω* (l. *καταινέσω*).

Vita Sophoclis.

νίκας δὲ ἔλαβεν (f. *εἷλεν*) *εἴκοσιν*, et sic infra. Cf. Suid. v. *Αἰσχύλος*.

φιλαθηναιότατος] Leg. *φιλαθήναιός τις*.

ἐν μόνῳ τῷ (*ἐν μονῳδῷ* Welcker. qu. *ἐν μονῳδίᾳ*).

παρὰ τὰς Χόας] Imo *παρὰ* (*περὶ, ὑπὸ*) *τοὺς Χόας*.

οἱ δὲ χελιδόνα χαλκῆν] *οἱ δὲ χηληδόνα* — corrigunt ex Pindaro Fr. 25. *χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον κηληδόνες*. Codicum scripturam tuetur J. P. Postgate in Journ. Phil. IX. 110.

φησὶν οὖν] Lege *φησὶ γοῦν*.

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.